
BIBLIOTECA · DEL · DUQUE · DE · OSUNA

BULLARIUM ROMANUM,

SEU

NOVISSIMA, ET ACCURATISSIMA

COLLECTIO

APOSTOLICARUM CONSTITUTIONUM

Ex autographis, quæ in Secretiori Vaticano, aliisque Sedis Apostolicæ Scriniis asservantur.

Cum Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici.

TOMUS DUODECIMUS,

Complectens Constitutiones BENEDICTI XIII. scilicet ab Anno II. ad VI.

ROMÆ, MDCCXXXVI.

Typis, & Sumptibus Hieronymi Mainardi Impressoris Cameralis

SUPERIORUM FACULTATE,

CUM PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

Emo, & Rmo Dno

FRANCISCO ANTONIO
F I N Y
S. R. E. Presbytero Cardinali
TITULI S. SIXTI

HIERONYMUS MAINARDUS

FELICITATEM.

CONSTITUTIONES Apostolicas sanctissimi Pontificis BENEDICTI XIII. typis meis vulgaturo, CARDINALIS EMINENTISSIME, facile mihi præcipuus occurristi, cui illas merito, & ratione dedicarem. Enimvero, ut sileam a tanto Viro, tunc S. R. E. Cardinale, & Cæsenatum

Episcopo, Clericorum Ordini, tredecim nondum annos natum, Te Gravinæ fuisse adscriptum, sacrarum rerum peritiæ, ceterisque virtutibus, quas adultus ætate cumulate expressisti, adolescens apud eumdem, quum Beneventanam Ecclesiam regeret, egregiis exemplis prolusisti. Ecclesiasticæ autem disciplinæ, ipso duce, atque magistro, tam exactam dedisti operam, ut qui tuas inspicerent actiones, & mores, ad quævis sacra munia probe obeundum Te non factum, sed natum ferrent, ac prædicarent. Præstantiora animi indepturus ornamenta, politioribus literis, & eruditioni multiplici utriusque Juris scientiam, ac Divinorum doctrinam adjunxisti: ea semper inquirens, & ultro amplectens, quæ mentem illustrarent; tum integræ, atque constanti in bono voluntati vehementiores ad virtutem stimulos adderent. Quæ juvenis in aula Cardinalis amplissimi gessisti honorifica munera, clarioribus argumentis eximias animi tui dotes aperuere: quibus spectatus, & acceptus universis, supra invidiam laudes præmeritus es singulares: augeturque indies existimatio, & desiderium. Ab INNOCENTIO XIII. Pontifice Maximo Abellinensi, & Frequentino Episcopatu auctus, gravissimam dignitatem prudenter, sancteque obivisti; vita, incessu, habitu, & congruentibus Pastorali ministerio exercitationibus forma Gregis factus ex animo.

Semel

Semel autem Tibi creditam Ecclesiam tanta semper charitate complexus es, ut etiam post ipsam dimissam, qua via licuit, prosequutus sis beneficiis. Unum memorasse sufficiat Cathedrale templum, quod jampridem cum Episcopalibus aedibus a Te refectum, quum ingens terrae motus anno hujus seculi secundo atque tricesimo discussisset, magnificentius, & elegantius restituisti. Qui INNOCENTIO successit BENEDICTUS XIII., tuosque diuturna triginta duorum annorum familiaritate perspectos habebat mores, atque doctrinam: ubi primum Catholicae Ecclesiae summum Pontificatum adivit, Te Romam arcessivit; gravibusque adhibitum negotiis, primo Damascenum renunciavit Archiepiscopum, tum Romani Concilii a secretis legit. Novis subinde auctum meritis Pontificio praefecit Cubiculo: nec ita multo post ad Eminentissimam Cardinalatus dignitatem evexit. Pro-Auditorem item suum constituit: ac in omnes Cardinalium Congregationes adscivit, quibus olim ille fuerat adscriptus. Neque spes BENEDICTUM fefellit, aut Tu honorificentissimo, atque peramplo dees muneri: quod ea sedulitate, modestia, & christianarum virtutum splendore sustines, ut tanto in Ecclesia gradu Te dignissimum comprobes. Debiti autem memor grati animi virtute erga Benefactorem Tuum cum primis enitescis. Nam autogra-

pha

pha ipſius opera nondum vulgata ſtudioſe collegiſti, ut ab interitu vindicares: cœptum præterea ab eo Beneventi Societatis JESU Collegium, nec abſolutum, ut beneficentiſſimi Fundatoris memoria completo opere perennaret, generoſa liberalitate perfeciſti. Jam vero nihil loquar de largis, & aſſiduis ſubſidiis, quibus pauperes, egenteſque liberaliter juvas: nihil etiam de ſtudio, quo literas, doctoſque homines complecteris. Amantiſſimum Te Patronum habent & bonæ artes: quarum cultores præcipue ſe Tibi devinctos agnoſcunt, & profitentur. Paribus ego obſtrictus nominibus, Cardinalis Amplissime, ut aliquam Tibi gratiam referam XII. Bullarii Romani Volumen, complectens Conſtitutiones ejus Pontificis, qui Te, dum viveret, tanti fecit, ampliſſimiſque inſignivit honoribus, & beneficiis, libens ac merito conſecro. Quod ſane auctori, argumento, & offerentis animo, non dubito, quin futurum ſit acceptiſſimum. Cujus rei id potiſſime indicium oro, & flagito, ut me Tibi addictiſſimum, qua hactenus conſueviſti benignitate, tueri in poſterum pergas & adjuvare.

INDEX

INDEX

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc Tomo continentur.

ANNO SECUNDO.

ANNO TERTIO.

CXXVIII.

ANNO QUARTO.

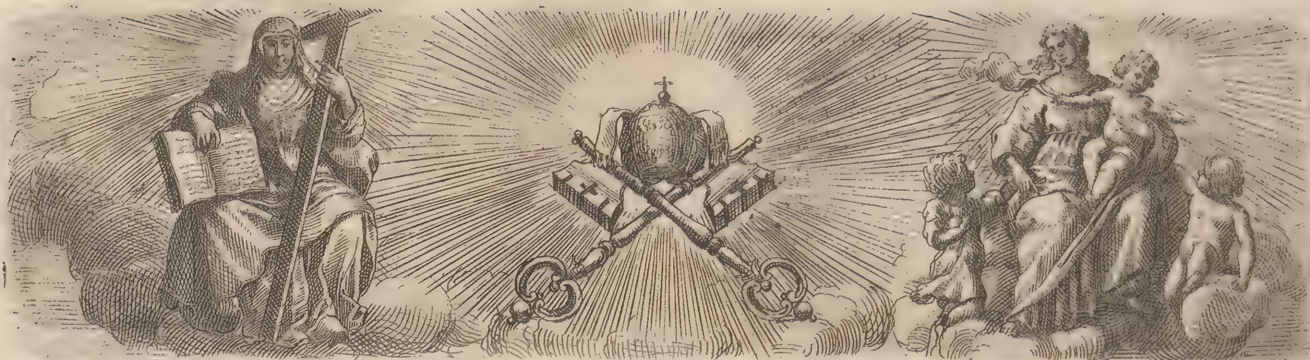
ANNO QUINTO.

ANNO SEXTO.

INDEX

INDEX
VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM.
Quæ in hoc Tomo continentur.

Expo-

CONSTITUTIONES BENEDICTI XIII.

ANNO SECUNDO.

LXXIII.

Dat. 8. Junii 1725. An.2.

Confirmatur, declaratur, & ampliatur Constitutio Greg.XIV. excipiens delicta, & casus, in quibus delinquentes laici Ecclesiastica immunitate non gaudent.

Laudata Const., cujus Epitome hic extat, edita est 1591 Maji 24. P.1. Et Clem.XI Const. ad.1716 P:16. Confirmatum fuit quoddam Decretum contra conjectos in carceres allegantes se a locis immunibus esse extractos.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo, Divina disponente clementia, ad supremum universi Christiani populi regimen assumpti fuimus, considerantes debitum, quo obstringebamur, Ecclesiarum, Sacrorumque Locorum Immunitatem sartam tectam, inviolatamque ubique custodiendi inter graviores suscepti Apostolici Ministerii curas merito recenseri: diu, multumque rationes, ac media nobiscum expendere non omisimus, quibus ipsa Immunitas in pristinum venerationis, & reverentiæ locum restitui posset, ac in omnibus Orbis Catholici regionibus ita observaretur, quemadmodum prisca illa majorum nostrorum disciplina, & vetus Canonicarum sanctionum norma præscripsit.

Epitome Constitutionis Gregorianæ.

§.1. Dum hæc solicito animo revolveremus, in oculos primum incurrit celebris illa Constitutio a fel.rec.Gregorio Papa XIV. Prædecessore nostro edita, quæ incipit = *Cum alias* = qua quidem Constitutione idem Gregorius Prædecessor pro Pastorali zelo suo hunc ipsum in scopum intendens, facultates, & indulta a quibusdam Romanis Pontificibus, ac præsertim a Sancto Pio V., & Sixto etiam V. Prædecessoribus itidem nostris, tunc suis, concessa aliquibus Principibus, eorumque Officialibus, & Magistratibus extrahendi, ac abducendi ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus certorum criminum reos, & delinquentes, reformavit, moderatusque fuit; Simul autem delictorum frequentiæ, unde publica tranquillitas maxime perturbatur, occurrere, volens, ac impedire, quantum licebat, ne aliqua graviora a pravis hominibus patrarentur sub certa impunitatis spe, quam ex confugio ad loca immunia sibi parabant, nonnulla expressit, & explicavit crimina, & casus, in quibus laicos delinquentes Ecclesiastica Immunitate nequaquam gaudere voluit, & decrevit; ac insuper Judices constituit, qui in occurentibus casibus, an delictum esset, necne in eadem Gregoriana Constitutione exceptum cognoscere, & declarare deberent; certamque demum formam in extractione prædictorum delinquentium a locis immunibus observandam stabilivit, & inviolabiliter ab omnibus perpetuo observari mandavit, quemadmodum in prædicta Constitutione anno Incarnationis Dominicæ 1591.non. Kalen. Junii promulgata ulterius continetur.

Causæ præsentis confirmationis, & declarationis.

§.2. Quoniam vero post editam hujusmodi Constitutionem ob varias Doctorum eam interpretantium sententias, & variam itidem Curiarum Ecclesiasticarum in illius executione praxim, multiplices contentiones super vero, rectoque ejus sensu inter Ecclesiastica, & Secularia Tribunalia exortæ fuerunt; quamplures Romani Pontifices, ac præsertim piæ mem. Clemens IX. Clemens X., & Clemens XI. Prædecessores similiter nostri de præfatis contentionibus dilucida casuum exceptorum explicatione submovendis non semel, sicut accepimus, deliberarunt, facilioremque insuper eos probandi, & declarandi methodum, ut ejusdem Gregorii Prædecessoris mens plenius executioni demandaretur, Curiis Ecclesiasticis præscribere cogitabant; sed ab aliis distracti curis, ac interim morte præventi, destinata perficere nequiverunt.

Confirmatio præd: Constitutionis ex Motu propr.

§.3. Hinc igitur est, quod Nos omnino expedire arbitrantes, ut ejusmodi controversiis finis

finis aliquando imponatur, eorumdemque Prædecessorum pio, atque salubri proposito inhærentes, Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, imprimis providam memorati Gregorii Prædecessoris Constitutionem cum omnibus, & singulis in ea contentis, atque dispositis amplissime confirmamus, approbamus, & innovamus, & quatenus opus sit, Criminum in illa exceptorum reis, & delinquentibus Immunitatem Ecclesiasticam suffragari nequaquam debere iterum, ac de novo decernimus, & declaramuus. Præterea non absque gravi animi nostri dolore animadvertentes ob auctam, atque in dies invalescentem perversorum hominum malitiam sæpe, ac sæpius nonnulla alia gravia crimina perpetrari, quæ non minus, quam illa in Gregoriana Constitutione, ut præfertur, excepta, publicam quietem perturbant, proinde ad delinquentium audaciam, ac ejusmodi delictorum frequentiam, quantum fieri poterit, coercendam, pro Apostolici muneris nostri debito, ea, quæ inferius explicabuntur, statuenda censuimus.

Declaratio, & ampliatio ejusdem.

§.4. Cum itaque prædicta Gregoriana Constitutione cautum sit ut publicis Latronibus, viarumque Grassatoribus, qui itinera frequentata, vel publicas stratas obsident, aut viatores ex insidiis aggrediuntur, Immunitas Ecclesiastica minime suffragetur; non levis autem inter Doctores emersit controversia, an quis ex unico actu publicus Latro, & Grassator dici possit, vel plures ad id actus requirantur: Nos ejusmodi controversiam dirimere intendentes, unicam tantum grassationem in via publica, aut vicinali admissam sufficere ad hoc, ut quis publicus Latro, & Grassator dici valeat, dummodo tamen grassati mors, aut membrorum mutilatio secuta fuerit, tenore præsentium definimus, & declaramus. Insuper ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio excludimus, atque repellimus, & pro exclusis, atque repulsis haberi volumus, ne dum eos, qui homicidia, aut mutilationes membrorum in Ecclesiis, earumve Cœmeteriis committere audent, quemadmodum in Gregoriana Constitutione sancitum est: Verum etiam eos, qui stantes in Ecclesia, vel Cœmeterio, interficiunt stantes extra Ecclesiam vel Cœmeterium, aut ipsis membrum mutilant: necnon eos, qui stantes extra Ecclesiam, aut Cœmeterium, occidunt stantes intra Ecclesiam, vel Cœmeterium, aut iis membrum mutilant: ac eos tandem, qui Confugientibus vim inferunt, atque ipsos ab Ecclesia, aliove loco immuni violenter extrahunt, & abducunt: Declarantes in quatuor præmissis casibus ejusmodi Reos non illius tantum Ecclesiæ, quam violarunt, sed cujuscumque etiam alterius Ecclesiæ Immunitate gaudere nequaquam posse, aut debere. Ad hæc in crimine Assassinii non modo Mandatarios, qui in ipsamet Gregoriana Constitutione aperte excipiuntur, sed etiam Mandantes, qui certum præmium, aut mercedem sive in pecunia, sive in aliis rebus tradiderint, aut promisserint, quamvis promissio nullum habuerit effectum, dummodo Assassinium re ipsa patratum fuerit, ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio excludimus, ac pro exclusis perpetuo haberi volumus, & mandamus. Excludimus pariter, repellimus, atque privamus ejusdem Immunitatis privilegio interficientes proximum suum animo præmeditato, ac deliberato: Falsificantes Literas Apostolicas: Ministros Montis Pietatis, vel alterius publici Telonii, aut Banci pro depositis Principis, privatarumque personarum destinati, furtum, aut falsitatem in prædictis locis committentes, cujus ratione Arca pecuniaria ita minuatur, ut pœnæ ordinariæ locus sit: Conflantes, adulterantes, vel tondentes quascumque monetas aureas, vel argenteas, etiam Principum exterorum, quotiescumque in loco, aut Provincia, ubi crimen admittitur, liberum habeant usum, & commercium: vel ipsas monetas conflatas, adulteratas, aut detonsas scienter ita expendere, & erogare præsumentes, ut fraudis conscii, atque participes censeri possint: Illos demum, qui sub nomine Curiæ sese introducunt in alias domos animo ibidem perpetrandi rapinas, easque reipsa committunt cum homicidio, aut mutilatione membrorum alicujus ex domesticis earumdem ędium, vel etiam extranei, quem ibi forte reperiri contigerit, dummodo homicidium, vel membrorum mutilatio sequatur.

Omnes aliæ declarationes abrogantur.

§.5. Ceterum cum diuturna experientia compertum fuerit Curias Ecclesiasticas in casibus, qui hactenus evenerunt, difficultates probare, & consequenter declarare potuisse delictum, pro quo quis ad Ecclesiam confugerat, fuisse comprehensum in numero exceptorum, propter variam earumdem Curiarum praxim, & varias pariter opiniones Doctorum, qui antedicti Gregorii Prædecessoris mentem quoad normam ab ipso præscriptam recipiendi probationes, & procedendi ad declarationem criminum exceptorum, interpretari voluerunt: statuimus, præcipimus, & mandamus nullam in hoc de cætero haberi rationem cujuscumque interpretationis ejusdem Gregorianæ Constitutionis, quæ a quocumque Doctore prodierit, neque praxis a quibuslibet Curiis, aut Tribunalibus invectæ, imo nec quarumcumque declarationum, quæ ab hujus Almæ Urbis nostræ Tribunalibus, sive etiam a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ Præpositorum emanaverint, quatenus præsenti nostræ Constitutioni adversentur; Sed in occurrentibus casibus normam hic a nobis præscribendam inviolabiliter ab omnibus observari volumus, & sancimus:

Præscribitur forma extrahendi delinquentes ab Ecclesiis.

§.6. Quotiescumque igitur Curia Ecclesiastica a Curia Seculari fuerit requisita, ut laicum aliquem delinquentem e loco immuni extrahi, ac illi consignari faciat, eaque super delicti excepti qualitate, ac personæ reiterate subministrata, vel acquisita sint indicio, quæ ad capturam decernendam sufficere videantur; tunc Curia Ecclesiastica ad ejusdem Delinquentis extractionem ab Ecclesia, aliisque locis immunibus, ope, ac medio suorum Executorum, implorato etiam, quatenus opus sit, brachii Secularis auxilio, & cum interventu Personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ, procedere teneatur, extractumque ad suos Carceres asportari, ac ibi sub tuta custodia detineri curet, & faciat. Ubi vero ex processu informativo desuper conficiendo constet de crimine excepto, ac insuper adversus eumdem extractum talia resultent

tent indicia, ut crimen ab eo fuisse patratum moraliter credi possit (quæ quidem indicia juxta regulas juris vocantur ultra torturam) eo tandem casu præfatum extractum Ministris, & Officialibus Curiæ Secularis tradere, & consignare possit ac debeat, exacta tamen, receptaque prius ab ipsis obligatione in forma juris valida restituendi extractum Ecclesiæ, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ nobis, ac pro tempore existenti Romano Pontifici reservatæ, quatenus idem extractus indicia contra ipsum acquisita in suis defensionibus purget, ac diluat. Quod si ea minime purgaverit, & vere delinquens repertum fuerit, Curiæ Seculari in ipsum tali casu, ut juris esse censuerit agere, atque procedere liceat.

Statuitur juxta Constitut. præfatam, ut soli Episcopi declarare valeant, si delicta sint de numero exceptorum.

§. 7. Præterea considerantes sæpedictum Gregorium Prædecessorem in sua Constitutione optimo quidem jure sanxisse, ut soli Episcopi, & non alii Episcopis inferiores, etiamsi locorum Ordinarii sint, aut nullius Diœcesis, aut Conservatores a Sede Apostolica specialiter, vel generaliter deputati, cognoscere, & declarare valeant, an delicta, pro quibus Inquisiti ad loca immunia confugerunt, & in eis se receperunt, sint, necne de genere, ac numero exceptorum: Nos providam ejusmodi dispositionem approbantes, & confirmantes, eique inhærentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, tenore præsentium quibuscumq; Magistratibus, Officialibus, & Ministris Secularibus, necnon quibusvis aliis personis cujuscumque gradus, & conditionis existant, etiamsi Imperiali, Regia, Ducali, aut alia quavis mundana dignitate, aut auctoritate præfulgeant, districte interdicimus, ac inhibemus, ne hujusmodi causis, vel conficiendo processus, vel Inquisito extrahendo a locis immunibus, vel declarando crimina ab eis admissa esse de exceptis in Gregoriana, aut in præsenti nostra Constitutione, ullo pacto sese ingerant, aut immisceant. Quod si secus quidquam attentare præsumpserint, ex nunc omnia in contrarium præmissorum gerenda irrita, & inania, nulliusque roboris, vel momenti perpetuo fore, ipsosque attentantes in censuras, & alias pœnas a Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis adversus eos, qui Jurisdictionem Ecclesiasticam quoquo modo lædunt, ac violant inflictas incurrere decernimus, & declaramus: Volentes, intendentes, ac expresse mandantes, quod omnimoda cognitio, atque judicium de criminibus in Gregoriana Constitutione exceptis, & a nobis superius explicatis, tum etiam de aliis, quæ in præsenti nostra Constitutione adjicienda, & similiter excipienda duximus, quemadmodum, ut præfertur, adjecimus, & excepimus, ad Episcopos tantum privative quoad omnes alios, perpetuo spectet, atque spectare debeat, & donec ipsi in occurrentibus casibus declaraverint delictum esse de exceptis, & cetera omnia a nobis superius constituta adimpleverint, Inquisitos Ecclesiæ, vel alterius loci Sacri, ad quem confugerunt immunitate gaudere tuto debere, ac in ea conservandos, & manutenendos esse statuimus, præcipimus, & mandamus.

Exhortatio ad Episcopos super prædictis.

§.8. Universos demum, & singulos Venerabiles Fratres Nostros Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos, quos hujus nostræ Constitutionis executores deputamus, in visceribus Domini Nostri Jesu Christi hortamur, & paterna charitate admonemus, ut quanti momenti sit hoc negotium, serio cogitantes, in occurrentibus casibus qualitatem testium, & probationum pondus summo studio, ac vigilantia scrutentur, omnemque fraudem, dolum procul arceri satagant; quin etiam Sacerdotali pectore, quotiescumque opus fuerit, iis omnibus obsistant, qui ejusdem præsentis Constitutionis executionem, ac observantiam quomodocumque temerario ausu impedire præsumerent. In reliquis porro casibus tam in hac nostra, quam in Gregoriana Constitutione non exceptis, memores quam acriter semper, & qua eximia, ac prorsus singulari animi fortitudine majores nostri pro Ecclesiastica libertate, ac Immunitate pugnaverint, nihil de illa imminui permittant, neque sacris juribus labem ullam irrogari patiantur, sed ea pari sane zelo, atque constanti tueri curent: ab omni tamen tumultu, ac perturbatione caventes, ne jactantiæ causa potius, quam miserationis, & justitiæ titulo, Ecclesiastica Privilegia asserere velle videantur.

§.9. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper valida, firma, & efficacia existere, ac fore, suosque integros, atque plenarios effectus ubique sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, ac functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 10. Non obstantibus Cancellariæ nostræ Apostolicæ Regulis, necnon quorumcumque Prædecessorum nostrorum Literis Apostolicis, Privilegiis, Indultis, & facultatibus quibusvis personis etiam speciali mentione dignis, & quavis quantumcumque sublimi dignitate, & auctoritate fulgentibus, & ex quibusvis etiam gravibus, & urgentissimis causis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisq; efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, ac reservatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expres- Derogatio.

expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur habenda fides transumptis. §.11. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum præsentium literarum trasumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis. §.12. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, Decreti, Mandati, prohibitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto sexto Idus Junii Pontificat. nost. Anno Secundo.

LXXIV.

Dat. 9. Jun. 1725. An.2. Confirmatur Decretum Magistri Generalis Minorum de Observ. approbans bipartitam quandam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturnini Martyris d. Ordinis.

De alternativa officiorum pro Provinc. S. Anton. in Lusitania Min. de Observ. Discalc. vide Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. Et hujus Pontificis Const. ed. 1725. Jun. 25. P. 2. agitur de Alternativa officiorum Min. de Observ. Provinciæ Siciliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio. NUper pro parte dilecti filii Antonii Mula Procuratoris Provinciæ Sancti Saturnini Martyris Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia ab illius Definitorio specialiter deputati Nobis exposito, quod alias nempe die 19. Februarii 1706. ad pacem in præfata Provincia perpetuo servandam, ac seditiones exterminandas, quæ in distribuendis Officiis, & muneribus ipsius Provinciæ oriri poterant, omnium voto, & consensu stabilita fuerat Alternativa inter Fratres Montanos ex una, & Campesinos ex altera partibus, scilicet, quod quando Minister Provincialis cum duobus Diffinitoribus erit ex una parte, Custos cum aliis duobus Diffinitoribus fiat ex alia, & sic viceversa eligendo in primo Capitulo celebrando post hujusmodi concordiæ confirmationem Ministrum Provincialem ex parte Montanorum; Item ex undecim Guardianis eligendis in præfata Provincia quinque quidem ex parte ejusdem Ministri Provincialis; reliqui vero sex ex parte Custodis, ac insuper convenerant, quod Confessarius Monialium Monasterii Sanctæ Luciæ assumendus sit ex parte, ex qua assumptus fuerit idem Provincialis, & quod Lectores tum Philosophiæ, tum Sacræ Theologiæ, & Verbi Dei Prædicatores, qui Conventuales dicuntur æqualiter utrique parti distribuantur, & in casu vacationis ex quacumque causa provenientis, subrogatio fiat juxta formam Constitutionum generalium dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatarum, ubi vacatio acciderit. In admittendis autem ad habitum nova alternativa servanda erit, sed probata idoneitate, servatisque juxta Statuta generalia Ordinis prædicti servandis indifferenter admittantur, dummodo in Regno Sardiniæ sint nati, & hæc omnia a præfata Provincia concordata a Definitorio Generali die 22. Maji 1723. speciali Decreto sub nullitatis pœna confirmata fuerant; ideoque pro parte d. Antonii etiam totius Provinciæ hujusmodi nomine Nobis supplicato, ut concordiam, & Alternativam prædictam approbare, & sub eadem pœna observari mandaremus.

Alternativa prædicta a Fratribus dictæ Provinciæ stabilita.

A Pontifice remissa illius approbatio ad Congregationem Episcop. & Regul. §.1. Nos supplicem libellum super præmissis Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam remisimus, quæ quidem Congregatio per suum Decretum die 20. Aprilis proxime præteriti editum, attenta relatione dilecti filii moderni Commissarii Generalis Curiæ ejusdem Ordinis benigne commisit dilecto pariter filio illius Ministro Generali, ut veris existentibus narratis, & quatenus ita in Domino expedire censuisset, suprascriptas Concordiam, & Alternativam pro suo arbitrio, & conscientia approbaret, atque confirmaret, & in posterum ab omnibus sub pœna nullitatis servari mandaret. Unde dictus Minister Generalis in vim facultatis sibi sic attributæ edidit Decretum tenoris, qui sequitur videlicet:

Ab illa ad Ministrum Gen. Ordinis

A quo Decretum hoc emanavit. §.2. *Cum sicut accepimus, ex retroscripto Decreto Sacræ Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ Provincia Nostra Sancti Saturnini Martyris in Regno Sardiniæ ad eamdem Sacram Congregationem supplici Libello recurrerit pro Confirmatione cujusdam Concordiæ, & Alternativæ communi voto, & consensu decisæ, & stabilitæ die 19. Februarii anni 1706. approbatæ, necnon a Definitorio Generali in Capitulo ultimo Romæ celebrato, Decreto speciali emanato die 22. Maij 1723., atque eadem Congregatio audito Patre Commissario Generali Curiæ pro familia Ultramontana, attentaque ejusdem relatione, arbitrio, & conscientiæ nostræ, prout in Domino expedire censuerimus convenerit prænarratam Concordiam, seu Alternativam approbare, & confirmare, atque ad ejus firmiorem observationem omne robur opportunum adjicere. Nos propterea hujusmodi facultate, & commissione, quam reverenter accepimus utentes, certiores effecti de veritate narratorum, Deum, ac bonum commune præfatæ nostræ Provinciæ præ oculis habentes dicimus, censemus, ac declaramus præfatam concordiam, seu Alternativam opportunam; quin & necessariam fore ad eliminandas discordias, quæ ex distributione Officiorum, tam majorum, quam inferiorum in Capitulis tam Provincialibus, quam intermediis oriri contingunt,*

gunt; pacemque communem perpetuo firmandam; eamque propterea approbamus, & confirmamus, atque futuris temporibus perpetuo sub pœna nullitatis cujuscumque attentati contra ipsam. Sic nimirum, ut bipartita Provincia inter Montanos, & Campestres alternativa inposterum inviolabiliter servetur in Provincialatu, Custodiatu, & Diffinitoriatibus, & Guardianatibus; adeout una vice ex parte Montanorum eligatur Minister Provincialis, & duo Diffinitores, & ex parte Campesinorum creetur Custos, & duo alii Diffinitores; deinde ex undecim Conventibus, quibus constat præfata Provincia quinque adscribantur parti, ex qua assumendus est Provincialis, & reliqui sex parti, ex qua eligendus est Custos. Item Confessarius Sanctimonialium Sanctæ Luciæ deputabitur ex parte Provincialis, ac tandem Lectores tam Philosophiæ, quam Theologiæ, sicuti Prædicatores Conventuales instituantur ad æqualitatem utriusque partis, & in casu vacantiæ unius, vel alterius substitutio fieri debebit ex illa parte, in qua vacantia contigerit. In reliquis autem Officiis, & Ministeriis sicut & in receptione Novitiorum ad habitum, nulla alternativa servabitur, sed omnia juxta Statuta Generalia Ordinis, atque praxim hucusque servatam distribuentur. Præcipimusque per Sanctam obedientiam sub pœna privationis Officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa omnibus, & singulis tam Patribus, quam Fratribus præfatæ nostræ Provinciæ ut hanc Concordiam, seu Alternativam a Nobis auctoritate Apostolica approbatam, declaratam, & confirmatam admittere, exequi, & servari teneantur. Datum Romæ die 5. Maij anni 1725. = G. Laurentius a S. Laurentio Minister Generalis = De mandato S.P. Rmæ Fr. Emmanuel Fernandez del Rio Secretarius Generalis Ordinis. Loco ✠ Sigilli = Registrat. tit. Provinciæ =

Preces Procuratoris Provinciæ.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Antonius Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis, occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LXXV.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum in gratiam Canonicorum Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ super indulto recitandi Officia Sanctorum dicti Ordinis.

Dat. 18. Junii 1725. Ann. 2.

Simile Decretum pro iisdem confirmatum fuit ab Innoc. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 9. P. 3. Et hujus Pont. Const. ed. 1728. Martii 8. P. 4. Confirmatur aliud Decr. pro recitatione officiorum nonnullorum Sanctorum dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad reiteratas preces dilectorum filiorum Canonicorum Regularium Congregationis Hispaniæ Ordinis Præmonstraten. Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet =

Decretum prædictum.

§. 1. *Ordinis Canonicorum Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ. Humillimis, reiteratisque precibus nomine Canonicorum Ordinis Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ porrectis, & ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale de Belluga in Sacra Rituum Congregatione benigne indulsit, ut ipsi, quamvis a Gubernio, & Officio aliarum Congregationum præfati Ordinis sint divisi, in posterum Officium omnium Sanctorum dicti Ordinis juxta Ritum Breviarij, & Missalis Romani recitare, & Missas celebrare possint, & valeant. Die 23. Septembris 1724. F. Cardinalis Paulutius Præfectus = N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius. =*

Preces eorumdem Canonicorum.

§. 2. Cum, sicut pro parte eorumdem Canonicorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas

tas

tas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVI.

Dat. 21. Junii 1725. An. 2.

Conceditur Gymnasiis, seu Collegiis Societatis Jesu facultas eligendi sibi in specialem Patronum B. Aloysium Gonzaga.

Inn. XI. Const. ed. 1682. Sept. 7. P.6. confirmata fuit Electio S. Ignatii in Patronum Regionis Cantabriæ. Et hujus Pont. Const. ed. 1724. Jun. 3. P.1. publicata fuit Canonizatio S. Francisci Borgiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a debito promovendi cultum Sanctorum.

Apostolicæ Servitutis Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati Nostræ credere digna est, ad spiritualium fidelium ædificationem, salubriter exequi adspirante superni favoris auxilio jugiter satagentes, beatorum Christi Servorum, qui despectis Sæculi vanitatibus jugum Domini in Sancta humilitate assumpserunt, & virtutum omnium corona redimiti, decurso feliciter mortalis vitæ stadio, immarcescibilem gloriæ Coronam in Cœlis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in Terris libenter promovemus, sicut Dei honori, & laudi, populorumque pietati convenire conspicimus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Gloriosa itaque Beati Aloysii Gonzaga Societatis Jesu, virginitate in primis, ac vitæ innocentia, & Principatus contemptu clarissimi merita devota consideratione, ingentique animi nostri gaudio recolentes, ac Juvenes, qui dilectorum filiorum Clericorum Regularium ipsius Societatis Jesu Scholas frequentant, quique sicut accepimus, eumdem Beatum Aloysium uti peculiarem Patronum jam a sæculo, & ultra sua sponte, privataque auctoritate colere cœperunt, ad ejus vestigia, & virtutum, quibus mirifice enituit, exempla sectanda, & opem crebris illius intercessione ab Omnipotenti Deo patratis miraculis testatam in eorum necessitatibus, & animarum periculis ferventius exposcendam excitare cupientes; Omnibus, & singulis Universitatibus, Gymnasiis, vel Collegiis generalium publicorum, vel studiorum, tam erectis, quam erigendis, quæ a Clericis Regularibus prædictæ Societatis Jesu de præsenti reguntur, aut in posterum regentur, ubicumque terrarum existentibus, ac Scholaribus ibidem literarum studiis operam nunc, & pro tempore navantibus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus memoratum Beatum Aloysium, tanquam suorum liberalium studiorum, atque innocentiæ, & castitatis, in lubrica præsertim juvenili ætate diligentius custodiendæ specialem patronum sibi deligere, habere, colere, & venerari, illiusque festum quotannis die 21. Mensis Junii celebrare; necnon iis ex prædictis scholaribus, qui ad horas Canonicas tenentur, eadem die in honorem dicti Beati Aloysii officium recitare de communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici minore, & si qui pariter ex illis in Sacro Presbyteratus ordine constituti fuerint, Missam etiam sub eodem ritu, & de communi itidem Confessoris non Pontificis in Universitatum tamen, Gymnasiorum, seu Collegiorum ejusmodi Ecclesiis dumtaxat, die prædicta celebrare juxta rubricas Breviarii, ac Missalis Romani libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicta cum quibusd: aliis Indultis.

Clausulæ.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur fidem adhibendam transumtis.

§.3. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Superioris, seu Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVII.

Confirmatur concessio Privilegiorum Congregationis Theatinorum Congregationi Clericorum Regularium Minorum a Gregorio XIV. facta.

Dat. 23. Junii 1725. Ann. 2.

Laudata Gregorii Constitutio edita fuit 1591. Feb. 18. P.1. & confirmata a Clem. VIII. Const. ed. 1692. 1. Jul. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Sacrosanctum Apostolatus Officium, quod humilitatem Nostram nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, & Congregationum in militanti Ecclesia suaves & uberes fructus assidue præstantium curam exercentes, privilegia, gratias, & Indulta illis a Ro-

a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa; quo solidiori robore perennent, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Didacus Zuiz Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum, quod alias postquam felic. record. Sixtus Papa V. Prædecessor Noster eamdem Congregationem per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die prima Julii 1588. expeditas approbaverat, ac privilegiis decoraverat, subinde vero Gregorius XIV. Prædecessor pariter Noster omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, Indulgentias, & peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet Congregationi Presbyterorum Theatinorum nuncupat., illiusque Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, Ministris, & personis, eorumque Domibus Regularibus quibuscumque concessa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum ejusque Domus Regulares, necnon Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & aliæ quæcumque illius personæ de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica, vel alias quomodolibet per viam communicationis, & extensionis utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, eidem Congregationi Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domibus Regularibus, necnon Præposito Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, & Ministris, ac aliis quibuscumque illius personis tunc, & pro tempore existentibus Apostolica auctoritate perpetuo concessit, illaque omnia, & singula ad dictam Congregationem Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domos Regulares, necnon Præpositum Generalem, Superiores, Officiales, Ministros, & personas prædictas, itaut eadem Congregatio Clericorum Regularium Minorum, ejusque Regulares Domos, illorumque Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & personæ tunc, & pro tempore existentes præmissis omnibus, & singulis æque, & pariformiter, ac sine aliqua differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, perinde ac si singula præmissa illis specialiter, & expresse, ac principaliter, non autem ad instar concessa, & suis literis expressa, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserta fuissent, dicta auctoritate extendit, illaque omnia, & singula Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi, illiusque Domibus Regularibus, & personis prædictis communicavit, & alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 18. Februarii 1591. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri, & postmodum piæ mem. Clementis Papa VIII. pariter Prædecessor Noster per suas itidem literas die prima Julii 1592. expeditas omnia, & singula privilegia, & gratias eidem Congregationi Clericorum Regularium, sicut præmittitur, concessa, pari auctoritate confirmavit.

A Greg. XIV. Privilegia omnia Congregat. Theatinorum dictæ Congreg. Clericorum Regularium Minor. concessa.

Quod a Clemente VIII. confirmatum.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Didacus Præpositus Generalis prædictus Gregorii Prædecessoris Literas Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos specialem ipsi Didaco Præposito Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; concessionem, & elargitionem Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi omnium gratiarum, & privilegiorum memoratæ Congregationis Theatinorum, etiam per viam communicationis, & extensionis a prædicto Gregorio Prædecessore per ejus literas supradictas factas, ut præfertur, eadem auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, necnon quatenus opus sit ea omnia, & singula de novo concedimus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Preces Præpositi Generalis.

Confirmatio præd: Constitutionis.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper, & perpetuo firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides adhibenda transumtis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVIII.

Erigitur Oppidum Pontis Curvi Provinciæ Romanæ in Civitatem; ejusque Collegiata Ecclesia in Cathedralem.

Dat. 23. Junii 1725. An. 2.

Const: ed: 1725., Jul: 16, P: 2. erigitur Cathedralis Setin: Et Const: ed. 1725. Maji 23. P. 1. confirmata fuit erectio Ecclesiæ Vrbinaten. in Metropolitanam.

BE-

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura Roman. Pontificis omnium Ecclesiarum præsertim, quæ ejus temporali dominio subjecta sunt.

IN excelsa Sedis Apostolicæ specula, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem illius, cujus est terra, & plenitudo ejus, clementiam constituti, levamus jugiter in circuitu Agri Dominici mentis nostræ oculos, pervigilis more Pastoris inspecturi, quid Provinciarum, & locorum quorumlibet statui conveniat, quidue operis ad promovendum ubique spirituale Christifidelium bonum impendi debeat. Dignum vero Pontificia nostra solicitudine in primis arbitramur, & justum, ut ad ea, quæ Ecclesiarum quarumcumque decorem, & amplitudinem, Divinique cultus incrementum respiciunt: quæque simul Oppidorum illustrium, ac eorum præsertim, quæ Romani Pontificis etiam temporali dominio subjecta sunt, splendidiori ornamento conducere, & Populis erga Nos, eandemque Sedem fide, ac devotione præstantibus peculiarem consolationem afferre possunt, studia, curasque nostras libenter convertamus, nostrique Pastoralis Officii partes propensa charitate desuper interponamus, prout pia eorumdem populorum vota postulant, & Nos, matura adhibita consultatione, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Causæ præsentis erectionis præd: Oppidi laudes.

§.1. Cum itaque, sicuti pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum secularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Bartholomæi, necnon Universitatis, & Populi Oppidi nostri Pontis Curvi Aquinatis Diœcesis in Provincia Romana, nuper expositum Nobis fuit, idem Oppidum inter alia illarum partium insigne, & antiquitatis gloria percelebre, quippe quod ex ruinis veterum Fregellarum (claræ olim in Latio Urbis) fuisse conditum existimatur, conspicua habitatorum, incolarumque multitudine, benedicente Domino, refertum existat: ac septem Parochialibus Ecclesiis, quarum tres sunt Collegiatæ congruo Canonicorum numero instructæ, pluribus diversorum Ordinum Virorum, atque Mulierum Cœnobiis, quatuor Confraternitatibus Laicorum, duobus Hospitalibus, Monte Pietatis pro subsidio Pauperum, Commenda Equitum Ordinis Sancti Joannis Hierosolymitani, multis nobilibus ædificiis, & non paucis familiis honestissimis decoretur, ac ultra Pagum Sanctæ Olivæ nuncupatum sibi suppositum, amplum, atque fructiferum habeat territorium, quod ad triginta circiter milliaria protenditur; retroactis vero temporibus plures in lucem ediderit Sacros Præsules, & alios vitæ sanctimonia, optimarum disciplinarum cultu, & militari etiam laude illustres viros, adeoque a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris non specialibus modo gratiis, & beneficiis ornari, sed Civitatis quoque titulo aliquando appellari meruit: Præterea, cum Episcopi Aquinates ob Cœli insalubritatem, & Domus Episcopalis defectum, apud suam Cathedralem Ecclesiam, quæ ceteroquin unum Archipresbyterum cum sex tantum Canonicis habet, residere non possint, ab antiquo tempore jugiter in antedicto Oppido Pontis Curvi resideant, & in memorata Ecclesia Sancti Bartholomæi nobilis, & amplæ structuræ, ubi Archipresbyter, qui est unica Dignitas, Canonicus Theologus, & decem alii adsunt Canonici, Divinis Officiis more Cathedralium inservientes, Cathedram fixam tenere, Sacra Olea conficere, Ordines, & Functiones Pontificales, quæ ex Tridentini Concilii præscripto in Cathedralibus Ecclesiis peragi debent, decenter exercere ab antiquo etiam tempore consueverint: In eadem insuper Collegiata Ecclesia honorifice asservetur, & peculiari fidelium veneratione colatur Sacrum Corpus Sancti Grimoaldi Confessoris, ipsius Ecclesiæ olim Archipresbyteri, & Concivis, cujus nomen in Martyrologio Romano descriptum est: Ad hæc in præfato Oppido speciosum extet Episcopium a Moderno Episcopo propriis sumtibus cum Curia, & Archivio constructum, ubi Episcopus, & illius Vicarius in spiritualibus generalis habitare possunt, & solent; eidemque Palatio conjuncta conspiciantur duo satis ampla ædificia, quorum alterum pro Monte Pietatis distinatum est, alterum vero usui Seminarii inservit, in quo plures Alumni ex universa Diœcesi delecti, & Convictores etiam non pauci probe educantur, & ab idoneis Præceptoribus iis accurate instituuntur disciplinis, quas Tridentinum Concilium in Seminariis Ecclesiasticis tradi mandat.

Preces Capituli d. Oppidi pro erectione præfata.

§.2 Ac propterea Capitulum, & Canonici, Universitas, & Populus Antedicti Oppidum Pontis, & Collegiatam Ecclesiam Sancti Bartholomæi hujusmodi dignioribus titulis augeri summopere exoptent, nobisque humiliter supplicaverint, ut dictum Oppidum in Civitatem, & dictam Collegiatam Ecclesiam in Cathedralem erigere de benignitate Apostolica dignaremur.

Erigitur prædictum Oppidum in Civitatem: ejusqueCollegiata in Cathedralem; quæ Sedi Apostolicæ immediate subjicitur.

§.3. Nos igitur præmissorum omnium, & singulorum plenam, certamque notitiam habentes, & Capitulo, Canonicis, Universitati, & Populo prædictis, quos ob spectatam in Nos, ac Sanctam Sedem devotionem, & fidem paterna charitate diligimus, specialem gratiam facere, necnon Venerabilem Fratrem Josephum Modernum Episcopum Aquinatem, dictumque Oppidum promerita, & signanter quod ibidem Palatium Episcopale, ut præfertur, ac Seminarium, & Montem Pietatis, novamque etiam Cathedralem Aquini, loco veteris collapsæ (quam in minoribus constituti jam collabentem propriis oculis dolenter inspeximus) ædificia curaverit, ac insuper Episcopalis Mensæ proventus multipliciter auxerit, Archiepiscopi Tyanensis titulo nuperrime insignivimus, benigno, & grato favore prosequi volentes, omnibusque, & singulis præmissis Nobis, ut præfertur, expositis, pro verificatis, & justificatis habentes, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Oppidum præfatum in Civitatem Pontis Curvi deinceps nuncupandam cum omnibus juribus, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus aliæ Civitates, earumque Cives utuntur, potiuntur, & gaudent, ut uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in furum: Et secularem Collegiatam Ecclesiam Sancti Bartholomæi hujusmodi in Carhedralem sub eadem invocatione, & in ea Sedem Episcopalem pro Episcopo Aquini, & Pontis Curvi, seu Fregellarum conjunctim etiam nuncupando, qui in illa, & Civitate prædicta omnia, & singula, quæ Ordinis, & jurisdictionis, ac cujuscum-

cumque alterius muneris Episcopalis sunt, exerceat; necnon cum omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, indultis, & gratiis, quibus aliæ Cathedrales Ecclesiæ, earumque Præsules de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac ipsius Sancti Bartholomæi honorem, & Christifidelium devotionis augmentum, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus, illasque sic erectas, & institutas, necnon Episcopum pro tempore existentem, ac ipsius Ecclesiæ Capitulum, Sedi Apostolicæ immediate etiam perpetuo subjicimus, & sub peculiari Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum protectione suscipimus.

Ecclesia prædicta in Cathedralem erecta Ecclesiæ Aquinati unitur cum quibusdam ordinationibus Sede Episcopali vacante.

§.4. Præterea motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus Cathedralem Ecclesiam Sancti Bartholomæi Pontis Curvi hujusmodi antiquæ Cathedrali Ecclesiæ Aquinati, æque principaliter perpetuo unimus, itaut in posterum eadem Ecclesia Sancti Bartholomæi Pontis Curvi Cathedralis cum Ecclesia Aquinate sit, ac esse debeat, & Episcopus pro tempore existens, Episcopus Aquinas, & Pontis Curvi, seu Fregellanus conjunctim esse, & nominari debeat, necnon in actibus Consistorialibus, ac in Literis Apostolicis super promotione novi Episcopi ad prædictas Aquinatem, & Pontis Curvi, seu Fregellarum, ut Concathedralis ejusdem Ecclesiæ Aquinatis: conditione tamen adiecta, quod eveniente Sedis Episcopalis vacatione Capitulum Ecclesiæ Aquinatis, uti antiquius, inconsulto, & minime audito Capitulo dictæ Cathedralis Ecclesiæ Pontis Curvi, seu Fregellanæ, ad electionem Vicarii Capitularis procedere valeat, & qui ab eodem Capitulo Aquinate Canonice electus, & deputatus fuerit Vicarius Capitularis, suam jurisdictionem etiam in Ecclesia Pontis Curvi, seu Fregellana, ut hactenus consuevit exercere libere possit: ea plane ratione, quam nos observari decrevimus, atque mandavimus tam in electione Vicarii Capitularis, quam etiam in omnibus aliis actibus consimilem Concathedralitatem respicientibus, cum nuper Ecclesiam Setinam declaravimus Cathedralem, & unitam a fel. rec. Honorio Papa III. æque principaliter Ecclesiæ Tarracinensi, & quatenus post ejusmodi unionem Cathedralis esse desiisset, vel nunquam Cathedralis extitisset, eam denuo in Cathedralem ereximus, eidemque Terracinensi Ecclesiæ æque principaliter in perpetuum univimus, quemadmodum in literis Apostolicis hoc eodem anno Incarnationis Dominicæ 1725. tertio Kal. Maji a Nobis in simili forma sub plumbo desuper expeditis uberius continetur.

Promittitur Canonicis eiusdem Cathedralis concessio Rocchetti, & Cappæ magnæ.

§.5. Cæterum, cum expositum Nobis fuerit Archipresbyterum, & Canonicos Cathedralis Ecclesiæ Aquinatis ex antiquo Apostolico Privilegio in omnibus Ecclesiasticis functionibus deffere solitos esse Rocchettum cum Cappa Magna; æquum vero, justumque arbitremur, ut inter illos, & Archipresbyterum, atque Canonicos Cathedralis Ecclesiæ Pontis Curvi, seu Fregellanæ prædictæ nullum prorsus intercedat discrimen, sed utrique iisdem omnino Canonicalibus indumentis utantur; ipsis modernis, ac pro tempore existentibus Archipresbytero, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ Sancti Bartholomæi Pontis Curvi, seu Fregellan. per alias nostras ab ipsis per Cancellariam, ut moris est, expediendas Literas Apostolicas benigne indulgebimus, ut Rocchettum, & Cappam Magnam eo prorsus modo, iisque temporibus, quibus prædicti Archipresbyter, & Canonici antiquæ Cathedralis Ecclesiæ Aquinatis ejusmodi indumenta gestare hactenus consueverunt, in eorum Ecclesia, quam in Capitulo, vel extra, ac in Processionibus, etiam Funeralibus, & aliis quibuscumque functionibus, postquam tamen Literas Nostras Indultis ejusmodi per Cancellariam, ut præfertur, expediendas obtinuerint, & non ante deffere possint, & valeant.

Clausulæ peculiares.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod Capitulum, Archipresbyter, & Canonici dictæ Ecclesiæ Aquinatis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, & præeminentiæ sint, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione Jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint adductæ, verificatæ, ac justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, vel Interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareret, nec alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros, Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum

B teno-

tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque & non aliter, in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aut Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & quacumque instantia judicari, & definiri debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ amplæ.

§. 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, provincialibus, universalibusque Conciliis specialibus, vel generalibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictarum Ecclesiarum, Aquinatis, & Pontis Curvi, seu Fregellarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, & quascumq; etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & clausulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrarum erectionis, Institutionis, unionis, concessionis, indulti, præcepti, Mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Laterani anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Nono Kalendas Julii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXIX.

Dat. 25. Jun. 1725. An. 2

Confirmantur quædam Literæ Patentes Ministri Generalis Ordinis Minorum de Observantia circa alternativam Officiorum Provinciæ Siciliæ ejusdem Ordinis, cum deputatione Provincialis, & Definitoris.

Const. ed. 1725. *Jun.* 9. *P.* 2. *confirmatum fuit aliud Decr. Ministri Gen. de bipartita alternativa officiorum Provinciæ S. Saturnini ejusdem Ordinis.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii Nobis divinitus commissi solicitudo Nos admonet, ut paternam Religiosorum virorum, qui spretis Mundi illecebris Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitæ jugo devoverunt, curam gerentes, ea, quæ tollendis animorum dissidiis, stabiliendaque inter eos fraterna concordia provide constituta esse noscuntur, quo firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis Nostri præsidio roboremus.

Expositio facti

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod ipse in vim facultatis sibi a Nobis attributæ in Provincia Siciliæ dicti Ordinis Ternativam, sive Officiorum distributionem in tres partes, inter Fratres nempe Messanen., Catanien., & Pacten. respective Conventuum ejusdem Provinciæ per viginti septem annos servandam, quæ pro prima vice a Fratribus Messanensibus inchoare debeat, decrevit per quasdam suas patentes Literas tenoris, qui sequitur, videlicet = *Frater Laurentius a Sancto Laurentio Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, Examinator Cleri Romani, Sacri Montis Sion Exguardianus, & totius Ordinis Sancti Patris Nostri Francisci Minister Generalis, nostræ Observantiæ Provinciæ Siciliæ salutem. Sanctissimus Dominus Noster Dominus Benedictus Papa XIII. Pacifico, tranquilloque Provinciarum omnium Curæ nostræ concreditarum Regimini, unde fraterna concordia, & suavior, solidiorque in singulis Conventibus Regularis Disciplinæ promotio pendere*

Literæ patentes præd.

dere dignoscitur; per opportuna in dies remedia maxime vero per leges Justitiæ distributivæ, pro speciali suo erga Seraphicum Ordinem, vigilantiæ Pastoralis affectu, proinde consulturus; Cum sedulo animadvertisset perantiquam istam, & olim florentissimam observantem Provinciam Siciliæ, viginti septem Conventibus in præsentiarum instructam esse, quorum plerique ob exiguum Religiosorum in tota eadem Provincia numerum, magnamque Cellarum, & necessariarum aliarum rerum angustiam, vix possunt qualitercumque manuteneri, ideoque præsentaneo Iustitiæ distributivæ remedio ad eorumdem Instaurationem connaturalius, certiusque promovendam potissimum indigere: Propterea Nobis, ut oportunam, juxta modum infra explicandum, ferremus opem; sub die vigesima secunda mensis Martii nuper elapsi, necessariam omnem, atque idoneam contulit facultatem; cujus proinde vigore matura deliberatione perhabita ad infrascriptum Decretum desuper edendum devenimus.

Provincia Siciliæ pred. in tres districtus dividitur.

§.2. Ac primo Provinciam ipsam totam, salva ejus unitate, in tres districtus numero Conventuum sibi ferme cohærentium pares commissa Nobis antedicta Pontificia facultate distinguimus, videlicet in Messanensem, Catanensem, & Pactensem, sic inposterum charitatis, atque Ordinis servandi gratia nuncupandos. Ad quorum primum novem hosce Conventus decernimus pertinere, nimirum: I. Sanctæ Moriæ Jesu superioris, ut vocant, & II. Sanctæ Mariæ Iesu inferioris, utrumque in Messana Civitate; necnon III. Sanctæ Catharinæ Fortalitii, IV. Sanctissimæ Trinitatis Venetici, V. Sanctæ Mariæ Iesu Sanctæ Luciæ. VI. Sanctæ Mariæ Iesu Castri Regalis, & VII. Sancti Antonii Bavellonæ, quibus aggregamus servandæ æqualitatis intuitu. VIII. Sancti Nicolai Cephaladii, & IX. Sancti Francisci Castri Lucii. Ad secundum vero, seu Catanensem districtum novem hos alios: I. Sanctæ Agathæ veteris in Urbe Catana, II. Sancti Blasii Terræ Aci, III. Sancti Antonii Abbatis Paternionis, IV. Sanctæ Mariæ Iesu Randatii, & VII. Sanctæ Mariæ Iesu Tauromeniis, quibus aggregatos pariter volumus. VIII. Sanctæ Mariæ Jesu Laupatii, & IX. Sancti Antonini Martyris Castri Boni. Similiter ad tertium in ordine districtum, seu Pactensem, vulgo dictum della Costa, sequentes novem alios pertinere decernimus. I. Sancti Antonii Civitatis Pactaven., II. Sancti Antonii Montis Albani, III. Sanctæ Mariæ Iesu Terræ Sancti Petri, IV. Sanctissimæ Annunciatæ Raccudiæ. V. Sancti Francisci Sancti Angeli, VI. Sancti Francisci Pilaini. VII. Sanctæ Mariæ Iesu Ficazzæ. VIII. Sanctæ Mariæ Iesu Nasi, & IX. Sanctissimæ Annunciatæ Galatensis, atque ita distinctos, & coordinatos tres hujusmodi districtus pro tempore infra declarando haberi volumus, & jubemus.

Unicuique districtui proprii Conventus attribuuntur.

Decernitur præd. ternativa, seu officiorum distributio in tres partes.

§.3. Eadem deinde auctoritate sancimus, ut in Provinciali Capitulo proxime celebrando, Minister, & unus Diffinitor ex Primo, seu Messanensi Districtu; Custos vero, & unus item Diffinitor ex secundo, seu Catanensi; Duo autem reliqui Definitores ex tertio, seu Pactensi districtu sint assumendi per totum Capitulare Triennium ex more, ac regulariter duraturi. In Capitulo vero subsequenti Minister quidem, unusque Definitor ex secundo districtu Catanensi, Custos, & Definitor alius ex tertio districtu Pactensi, duoque Definitores reliqui ex primo Messanensi. Pariterque in alio subsequuturo Capitulo, Minister, & unus Definitor ex tertio districtu Pactensi, Custos, aliusque Definitor ex Messanensi; reliqui vero bini Definitores ex Catanensi Districtu assumi omnino debeant, & eo Turno per tres Capitulares electiones, ut præfertur, absoluto, rursus a capite incipiendum sit, ut eodem ordine, eademque methodo Capitulares electiones peragantur, donec Turnus Istiusmodi per tres vices inchoetur, & absolvatur. Porro, si intra tempus ad id necessarium, quod viginti septem annorum cursum complecti dignoscitur, fortasse contigerit Commissarium, Vicarium, seu quovis alio titulo Provincialem Superiorem quacumque de causa designandum, eligendum, sive instituendum esse, non ex alio districtu assumi ullatenus possit, quam ex eodem, unde Minister ejus Triennii juxta Turnum præmemoratum assumptus fuit, sive assumi debuit. Quod etiam de Custode, si quando juxta Ordinis Constitutiones reeligendus in Capitulo ipso, vel extra Capitulum fuerit, observari decernimus, & declaramus. Eaque omnia sub electionum aliter factarum nullitate, absque declaratione alia, seu facti ipsius notorietate inspecta, sancita, ac decreta esse intelligantur. Salvo cæteroqui in casu vacantiæ unius, vel plurium Definitorum, eo subrogationis jure, & ordine, quem idem Sanctissimus Dominus Noster Summus Pontifex in Constitutione, cujus initium Universalis Ecclesiæ Regimini, non ita pridem edita, ut promulgata servari imposterum præcepit: sic videlicet in locum defuncti, seu quomodolibet vacantis Definitoris ille omnino subrogetur, cui subrogatio ex prædictæ Constitutionis dispositione deferenda fuerit cujuscumque districtus extiterit.

Consulitur omnibus casibus pro dicta ternativa servanda.

§.4. Declaramus autem antevertendæ litis, & perplexitatis gratia, ad eum districtum prædictæ Provinciæ singulos Religiosos, tam præsentes, quam futuros pertinere, in quo natus quisque fuerit respective. In casu autem dubio, utrum locus nativitatis Religiosi alicujus ad Conventus primi, secundi, vel tertii districtus pertinere censendus sit, necnon in casu certo, quod Religiosus extra Provinciæ confinia natus ad nullum eorum nativitatis suæ jure pertineat; liberum sit eidem, ad quem districtum aggregari maluerit, Patribus Definitorii, post præsentis Decreti publicationem, primo congregandis exponere, & declarare; nec amplius ei liceat semel factam districtus electionem quacumque de causa rescindere; sublata etiam Patribus Definitorii rescissionis, seu variationis hujusmodi facultate: salva tamen tam super hac re, quam super dubiis aliis, quæ circa reliqua præsenti Decreto sancita fortassis emerserint declarandis nostra, & pro tempore existentium Superiorum Generalium auctoritate.

Declarantur nonnulla avertendæ litis causa.

§.5. Præcipimus ergo Apostolica eadem auctoritate suffulti vobis omnibus, & singulis Ministro, Custodi, Definitoribus, cæterisque Patribus, & Fratribus observantis istius Provinciæ nostræ Sicilæ nunc & pro antedicto viginti septem annorum tempore existentibus, & extituris in virtute Spiritus Sancti, & sub electionum aliter factarum, seu faciendarum nullitate ipso facto, ut præmisimus incurrenda, necnon sub privationis vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad Officia, & Prælaturas Ordinis, pariter ipso facto, aliisque Nostro, & Successorum Nostrorum arbitrio pro modo culpæ infligendis pœnis, ut præsens Decretum quoad omnes ejus partes, ejusdemque seriem, continentiam, & tenorem tamquam filii obedientiæ omnino, exacteque servetis, ac servari, & exequi respective satagatis. Mandantes propterea, mox ubi vobis Definitorii Patribus, seu Ministro, vel Custodi præsentatum fuerit, ut convocato Definitorio, primum deinde per totam Provinciam transmissis ejus exemplaribus publicetur, atque in singulis postea Capitulis, & Congregationibus, antequam

Præscribitur omnibus præsens Decretum servandum.

Ejusq; publicatio.

tequam suffragia ex more ferantur Vocalibus, sive Electoribus intimetur, reposito in Protocollo Provinciæ hoc ipso autographo nostro, Nobisque desuper monitis per autenticum Documentum præsentis totius Definitorii subscriptione, ac sigillo firmatum de illius publicatione exactæque observantiæ sponsione: Et ita decernimus, præcipimus, & mandamus, hoc, & omni alio meliori modo. Datum Romæ 16. April. 1725. = G. Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis = De mandato Reverendissimi Nostri in Christo Patris = F. Antonius a Mazaria Segretarius Generalis Ordinis.

Loco ✻ Sigilli.

Preces Magistri Generalis. §.6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ut literæ præinsertæ firmius subsistant, & in partibus executioni demandentur, & serventur exactius, idem Laurentius Minister Generalis illas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Laurentii Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præinsertas patentes Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relatarum Literarum.

Deputatur Minister Provincialis, & Definitor d. Provinciæ. §.7. Præterea ad hoc ut dicta Ternativa, sive distributio Officiorum suum sortiatur effectum eidem Provinciæ Siciliæ de idoneis Ministro Provinciali, & Definitore ex commisso Nobis divinitus dispensationis munere providere cupientes, ac de Dilectorum Filiorum Joannis a Messana Lectoris Jubilati, & actualis Definitoris, ac Leonardi pariter a Messana fide, prudentia doctrina, pietate, & religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, prædictum Joannem in Ministrum Provincialem, ac Leonardum in Definitorem Provinciæ Siciliæ hujusmodi cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis dicta auctoritate constituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbtrio nostro imponendis pœnis omnibus, & singulis prædictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supradictos Joannem, & Leonardum ad Officia eis respective per easdem præsentes demandata; illorumque liberum exercitium recipiant, & admittant, illosque recognoscant, eisque in omnibus, quæ ad officia prædicta pertinent, pareant, & obediant, faveanque, & assistant respective.

Præcipitur omnibus præstanda obedientia.

Clausulæ. §.8. Ac decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Joanni, & Leonardo, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio quibuscumq; obstantibus. §.9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumtis. §.10. Volumus autem, earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo peesonæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ mnnitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXX.

Declaratur Ordo B.M.V. de Mercede Redemp. Capt. ut unus ex Ordinum Mendicantium.

Dat. 9. Iulii 1725. An. 2.

De privilegiis hujus Ordinis vide Alex. VIII. Const. ed: 1690, Jul: 26, P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. Æternus æterni Patris Filius Jesus Christus Redemtor noster, & pro Nobis a vetustate peccati servitutis jugo redimendis pretiosissimum Divini sui cruoris thesaurum in ara Crucis effundere, & captivam in Cœlum nostram ducere dignatus captivitatem, quos ipse super tantæ suæ charitatis constituens opus præcipuo honore, & gloria coronatos in Cælis coronari voluit, & in terris, ut Mundus intelligeret operis dignitatem, eamque per condignam mercedis copiositatem prosequeretur in illo: Hinc est, quod nos, qui tam amantissimi Redemtoris summa ejus sic disponente bonitate vices gerimus in eisdem terris ad promovendam hominum redemtionem, quo nostræ ex alto conceditur infirmitati suo assidue in corde nostro provocamur exemplo. Attendentes quod postquam plurimi Romani Pontifices Prædecessores nostri, in dilectos Filios Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de

de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatæ ob innumera pietatis incrementa, quæ eorumdem Fratrum opere, & sermone juxta eorum laudabile, & cælitus ad redimendos Captivos Fideles infidelibus misere inservientes emissum institutum efflorebant, eaque admirati innumeras propemodum gratias, & privilegia ex inexausto Ecclesiæ thesauro provida Apostolicæ libertatis manu depromtas debite contulerant; Fratres prædicti opportuno gratiarum, & privilegiorum hujusmodi adjuti subsidio uberiores ad Redemtionis hujusmodi fecunditatem, Divinique nominis gloriam propagandam magis, magisque efferre non desinunt in dies; æquum, quin debitum reputamus gratias, & privilegia hujusmodi non solum approbare, verum etiam approbata ex benignitate nostra ampliare, ut ampliatis sibi a nobis, & Sede Apostolica favoribus ampliores militanti Ecclesiæ Dei Sponsæ referant triumphos.

A pluribus Romanis Pontificibus concessa fuere privilegia d. Ordini.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus alias, & postquam fel. record. Innocentius IV., Alexander IV., Paulus V., Gregorius XV., Urbanus VIII., aliique Romani Pontifices Prædecessores nostri insignem, & per B. Petrum Nolasco, Raymundum de Pennafort, & clar. mem. Jacobum Primum, dum viveret Aragoniæ Regem, quibus, & eorum cuilibet ipsamet Beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum sibi, & Unigenito Filio suo fore dixit si suum in honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus cura incumberet Captivos a Turcarum tirannide liberandi fundatum, & Apostolica auctoritate approbatum Ordinem Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatum, cujus quidem Ordinis Fratres hujusmodi ex piissimo ejusdem eorum Ordinis Instituto non solum Mundi illecebras, eorumque propriam voluntatem abnegare, verum etiam pro Christifidelibus Captivis sub barbara Infidelium potestate gementibus, eosque ab hujusmodi dura servitute redimendis assidue in Domino elaborare, ac etiam pro unius Redemtione Captivi Paganorum captivitati se tradere, ac si opus fuerit mortem, & tormenta quælibet generoso, & constanti animo subire Altissimo devovent, & profitentur. Ad enutriendum tam laudabile prædicti Ordinis propositum, ac exhibendum debitum erga Ordinem ipsum eorum paterni amoris affectum, eumdem Ordinem quampluribus laudibus, privilegiis, gratiis, & Indultis merito decoraverunt, ac insigniverunt, prout in Innocentii, Alexandri, Pauli, Gregorii, Urbani, aliorumque Prædecessorum prædictorum respective literis desuper expeditis plenius continetur.

Item ab Alexandro VIII. privilegia omnia aliorum Regularium.

§.2. Ejusdem recordationis Alexander Papa VIII. etiam Prædecessor noster, qui dum Cardinalatus honore fulgeret dicti Ordinis Protector Apostolica auctoritate deputatus extitit mature per eum perpensis gravissimis discriminibus, & periculis, quæ ejusdem Ordinis Fratres, seu Religiosi in procuranda Captivorum Redemtione subire coguntur ad tam pium opus per eos eo alacrius continuandum, & utilius exequendum prædicto Ordini, illiusque Domibus, & Regularibus locis sub illo comprehensis, necnon Magistro Generali pro tempore existenti, Definitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Superioribus, Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus, Superioribus, & Religiosis omnibus, & singulis in eo professis Fratribus pro tempore ad Captivos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, Personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis, quibuscumque tam Officiariis, quam Domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris dicti Ordinis, ac illius Domorum, & Regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Capellas pro tempore visitantibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemtionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tam Canonicorum, quam Clericorum Regularium ubivis existentium Institutis, & non solum Ordinibus, Monasteriis, sed etiam Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium tam pro redimendis Captivis, quam alias quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipue Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, & Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Ruffi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Colimbriæ, Clericorum Regularium de Somasca, & Pauperum Matris Dei, & Scholarum Piarum, ipsisque Monasticis Congregationibus, etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis S. Benedicti, S. Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati Jesu, ipsisque Carthusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cisterciensium, Servitarum, Olivatorum Ordinibus, aliisque Familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscumque, & piis locis Regularibus, ac quibuscumque personis pro tempore existentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum Societatum, & Congregationum Regularium, per Sedem prædictam, ac quoscumque Romanos Pontifices, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tam Apostolica prædicta, quam Ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus respective, aut alias quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individue particularis, & specialis concessionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa Scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utebantur, & gaudebant, ac uti, & gaudere poterant, quamvis illa essent specialis notæ digna, diffi-

difficilisque concessionis,& quæ in generali concessione, non venirent non solũ per participationem, communionem, illarum extensionem, & ad aliorum instar, sed speciatim, & nominatim pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia, perinde ac si illa dicto Ordine Beatæ Mariæ de Mercede, illiusque Capitulis Generalibus, Magistro Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & Personis prædictis specialiter, & expresse, & nominatim etiam per viam, & modum simplicis, & individue, ac particularis, & specialis concessionis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa, quatenus tamen essent in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa uti, & gaudere libere, & licite possent, & valerent: Itaut omnes, & singuli dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, & illius Domorum, Locorumque Regularium Superiores, & Ministri, quocumque nomine appellati, eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut Locorum Regularium, & Famliarum generales Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores, Conventuales, aut Claustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, & alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti habebant similiter, ut supra, haberent Fratres, & Personæ Regulares dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuo secundum observantiam Regularium, & Canonicum Institutum dicti eorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede regere, & gubernare, & respective visitare valerent, neque dictus Ordo Beatæ Mariæ de Mercede super prædictis omnibus, & singulis a quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in judicio, & extra impediri posset, Apostolica auctoritate perpetuo concesserit, & indulserit, prout in ejusdem Alexandri VIII. Prædecessoris literis desuper in forma Brevis sub Annulo Piscatoris die 26. Mensis Julii Anni Domini millessimi sexcentessimi nonagessimi Pontificatus Sui Anno Primo expeditis plenius quoque continetur.

Et a Clemente XI. idem Ordo alio honore decoratus.

§.3. Et subinde felicis etiam reced. Clemens Papa XI. pariter Prædecessor Noster ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Mercede Redemtionis Captivorum Magistro, ac illius Procuratori Generalibus tunc, & pro tempote existentibus prædictis locum in Capella Pontificia Nostra, tunc sua, una cum aliis Ordinum Mendicantium Magistris, & Procuratoris Generalis, etiam perpetuo habere decreverit, & assignaverit, prout dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magister,& Procurator Generales habent de præsenti.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.4. Hinc est, quod Nos Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, in quo vitæ Sanctimonia, Literarum scientia, & laudabilis erga proximos pietas semper floruerunt, & florescere non desinunt in dies, ac illius Fratres, qui per solicitas eorum actuosæ vitæ partes illa in Agro militantis Ecclesiæ componunt Christianæ charitatis serta quibus redimita triumphat Ecclesia: Paterna quoque nostra benevolentia prosequentes, attendentesque, quod licet Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratres prædicti ex præmissis sibi, ut præfertur, concessis, & indultis, tum quia non minus quam cæteri Fratres Mendicantes in excolenda Vinea Domini assidue laborant, ac ingentes afferunt fructus, & ad procurandam semper copiosiorem Captivorum hujusmodi (qui ab eis usque nunc redemti ad septuaginta mille sexcentorum, & septuaginta novem, & forsan ultra numerum ascendunt.) Redemtionem, ad consulendum dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum Fratrum prædictorum longinquas Regiones pro redimendis Captivis ipsis adeuntium manutentione, qui eleemosynas, piasque Fidelium largitiones, & subventione ab eisdem Fidelibus mendicare coguntur, ac quoties juxta ea, quæ Deo voverunt pro alicujus Captivi Redemtione se pro illo in servitutem tradunt, ac duro tribulationis pane, & amara angustiæ aqua substentantur. Propterea Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi vere unus ex Ordinibus Mendicantium, illiusque Fratres vere mendicantes merito habendi sint, & haberi debeant, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Mendicantium quatuor Ordines, illorumque Fratres utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, æque pariter uti, frui, potiri, & gaudere possint, ac etiam debeant. Cum tamen id aliquando, ac forsan etiam ex eo, quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi bona stabilia ex ipsius Instituto, & Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis possident, in dubium, seu controversiam aliquam deduci, vel revocari posset:

§.5. Nos omnem, & quamcumque ambiguitatem, & controversiam quandocumque, quomodocumque, & ex quovis capite, vel prætextu desuper orituram omnino, penitusque amputare volentes, necnon Fratres prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, eorumque singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum Instituti,Constitutionum, & dispositionum, necnon privilegiorum, immunitatum, indulgentiarum, & gratiarum Mendicantium Fratribus hujusmodi quomodolibet concessarum, ac literarum desuper confectarum tenores præsentibus pro expræssis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Decretorum Concilii Tridentini Interpretum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Magistrum Generalem, ac Fratres, illo-

illorumque singulas Personas vere, & non ficte Mendicantes fuisse, esse, & fore, & inter aliorum Fratrum, & Religiosorum Mendicantium Ordines, aliosque Fratres, & Religiosos Mendicantes (prout illos Nos connumeramus) connumerari debere, ac omnes, & singulas dispositiones in favorem Religiosorum, seu Fratrum Mendicantium hactenus emanatas, etiam in Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Domibus, Conventibus, Magistro Generali, aliisque Religiosis locum habere, necnon omnia, & singula quæcumque, quotcumque, & qualiacumque sint, etiam speciali nota digna, privilegia, immunitates, exemtiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones, & gratias tam spirituales, quam temporales, literasque Apostolicas, etiam justitiam, sive mixtim concernentia, hactenus per Nos, & quoscumque alios Romanos Pontifices tam Prædecessores, quam Successores Nostros, & denique Sedem Apostolicam prædictam, & illius Legatos de Latere, sive Nuncios, & quavis auctoritate fungentes, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, tam in genere, quam in specie, & tam communiter, & conjunctim, quam particulariter, & divisim, etiam per modum extensionis, seu communicationis, & alias quomodolibet quibusvis Ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium quocumque nomine nuncupentur, illorumque Congregationibus, Conventibus, & Capitulis, ac utriusque sexus Personis, ac illorum Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piis Locis hactenus concessa, & in posterum concedenda, quorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent pro expressis, & insertis haberi volumus, eidem Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fatribus prædictis, ac omnibus illius Personis, ac Conventibus ubique terrarum sitis, ita quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi illiusque Fratres, & Personæ prædictæ omnibus, & singulis privilegiis, immnnitatibus, exemtionibus, facultatibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, remissionibus, gratiis, & literis eisdem Fratrum, & Sororum Mendicantium Ordinibus, Congregationibus, Conventibus, Capitulis, Personis, Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piis Locis, ut præfertur, hactenus concessis, & inposterum concedendis, dummodo Instituto Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Remdemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratrum, seu Deputatorum Personarum hujusmodi voluntati, & beneplacito non refragentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint in omnibus, & per omnia, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter absque ulla prorsus differentia, perinde, ac si Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratribus, & Conventibus prædictis nominatim, & specialiter, ac generaliter concessa fuissent Apostolica auctoritate perpetuo sancimus, volumus, & declaramus, ac pariter concedimus, & indulgemus.

Clausulæ particulares, & amplissimæ.

§.6. Præsentes quoque Literas nullo unquam tempore per Nos, & Sedem prædictam revocari, aut limitari, vel illis derogari posse, neque sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nunc, & pro tempore emanatis, & in posterum emanandis comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties eas revocari, suspendi, limitari, vel eis derogari contigerit, toties in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & denuo etiam sub quacumque posteriori data, per pro tempore existentes Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magistrum Generalem, illiusque Fratres prædictos eligenda concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ut perpetuo subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam prædictam, & dictum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratres Prædictos habere debere: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: Et quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus.

§.7. Quo circa Dilecto Filio Nostro pro tempore existenti prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Protectori, ac Venerabilibus Fratribus Nostris Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis etiam filiis eorum Vicariis in spiritualibus, aut Officialibus Generalibus, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac aliis ad quos id quomodolibet spectat, & spectabit Motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum pro tempore existentium Ordinis Beatę Marię de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magistri Generalis, illiusque Fratrum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes faciant eos præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis tamen ad formam Decretorum Concilii hujusmodi processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus declarando, aggravando, reaggravando, invocando etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Omnibus injungitur exequutio prędictor.

§.8. Non obstan. nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non expediendis Literis super indulgentiis ad instar, ac recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus

Derogatio quibuscumq. obstantibus.

bus Dietis, dummodo ultra tres Dietas quis vigore earumdem præsentium ad judicium non trahatur, ac Calisti III. Romanorum Pontificum similiter Prædecessorum Nostrorum, quæ incipit super Gregem Dominicum, per quas Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi ad Ordines Mendicantium transire prohibentur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modeficativis, præservativis, exceptivis, declarativis, attestativis, & derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis nullatenus derogari possit pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, specialis, specifica, & expressa mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret eorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Sanctio pœnalis. §.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, sanctionis, voluntatis, declarationis, concessionis, indulti, elargitionis, decreti, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. Septimo Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXI.

Dat. 16. Jul. 1725. An. 2.

Confirmatur, & innovatur erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem, ejusdemque unio cum Ecclesia Terracinensi.

Const. ed. 1725. Jun. 23. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem ejusque Collegiata in Cathedralem. Et Const. edit. 1728. Novemb. 15. P. 5. erigitur Terra Fabriani in Civitatem ejusque Collegiata S. Venantii in Cathedralem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Regis pacifici vices quamquam immeriti gerentes in terris inter cætera cordis nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Personæ Ecclesiasticæ præsertim Capitulis Cathedralium Ecclesiarum addictæ, Divinisque obsequiis famulantes vota sua in pacis amœnitate altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter si quæ pro litibus, & controversiis inter eas supersemimante zizania humani generis hoste exortis evellendis, pœnitusque extirpandis alias concessimus, & indulsimus, illa ne in recidivæ contentionis vitium denuo prolabantur Apostolicæ nostræ confirmationis, declarationis, ac novæ concessionis munimine roboramus, ac alias desuper Pastoralis officii nostri partes, quantum nobis Divina dispositione conceditur sedulo impendimus, ut personæ ipsæ Ecclesiasticæ in pacis, & quietis dulcedine tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere valeant famulatum.

§.1. Cum itaque Nos nuper per alias nostras literas sub Datum videlicet Laterani Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Tertio Kalen. Maji Pontificatus nostri anno Primo expeditas Motu proprio nostro inter cætera declaraverimus Ecclesiam Setinam Cathedralem extitisset, tam antequam eadem Ecclesia Setina a fe. re. Honorio Papa III. Prædecessore nostro unita fuisset Ecclesiæ Terracinensi, quam postquam eadem Ecclesia Setina a prædicto Honorio Prædecessore eidem Ecclesiæ Terracinensi unita fuerat, ac demum etiam si prædicta Ecclesia Setina nunquam Cathedralis extitisset, nihilominus eamdem Ecclesiam Setinam de novo in Cathedralem erexerimus, eamque dictæ Ecclesiæ Terracinensi æque principalitet perpetuo univerimus, prout latius dictis literis continetur. Ab hoc Pontifice declaratum fuit Eccl. Setinam esse Cathedralem & Ecclesiæ Terracinensi unitam.

§.2. Cumque ex nonnullis supplicibus libellis Nobis porrectis nuper acceperimus modernos Capitulum, & Canonicos prædictæ Ecclesiæ Terracinensis, aliosque eis adhærentes indebite prætendere literas prædictas de subreptionis, vel obreptionis vitio notari posse ex eo, quia prædicta Ecclesia Setina, ut ipsi asserunt nunquam Cathedralis extiterit, & in prædictis literis indebite expressum fuerit, quod pro tempore existentes Episcopi in eadem Ecclesia Setina plerumque sacra olea conficere, aliasque functiones Episcopales exercere consueverint, ac nonnulla alia a Ven. Fratre nostro moderno Episcopo Terracinen., & Setin. Nobis exposita viribus non subsistere, necnon omissum fuerit in prædictis literis etiam modernos, seu tunc existentes Capitulum, & Canonicos Seculares in insigni Collegiata Ecclesia Beatæ Mariæ Oppidi Civitatis nuncupati Piperni, liti, quæ in Causarum Palatii nostri Apostolici Auditorio pendebat inter Capitulum, & Canonicos Ecclesiarum Terracinensis, & Setinæ per nos in eisdem literis extinctæ interfuisse, & adhæsisse. Causæ præsentis confirmationis.

§.3. Nos inviolabili dictarum literarum subsistentiæ, firmitati, & validitati, quantum in Domino possumus consulere, ac literas prædictas sic, ut præfertur expeditas suum plenarium effectum obtinere, ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & singulis personis tam Ecclesiasticis, quam Secularibus observari debere, ac nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio notari posse, volentes, motu simili, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, meraque deliberatione, nostris Confirmatio erectionis d. Ecclesiæ in Cathedralem & unionis Ecclesiæ Terracinensi, cum nonnullis declarationibus.

nostris firmis, & illæsis remanentibus avocatione causæ, extinctione litis, impositione silentii, gratiis, Indultis, Concessionibus, clausulis, & Decretis, omnibusque aliis, & singulis in dictis literis contentis, & expressis, ac quatenus opus sit litem, & causam hujusmodi de novo avocantes, ac penitus, & omnino extinguentes, ac perpetuum silentium super lite, & causa prædictis, etiam de novo imponentes, literas prædictas sic ut præfertur expeditas, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam Juris, quam facti, ac quosvis alios, quantumvis substantiales defectus, etiam ex aliqua erronea expressione provenientes, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, censeri, vel prætendi possit tollimus, & abrogamus, ac supplemus, & sanamus, & eisdem modernis Capitulo, & Canonicis, ac personis quibuscumque, etiam Secularibus Ecclesiæ, & respective Civitatis, & Dioecesis Terracinensis hujusmodi, ac quibuslibet aliis personis cujuscumque alterius Civitatis loci, vel Dioecesis etiam Ecclesiasticis, vel secularibus, perpetuum super præmissis, & infrascriptis omnibus silentium pariter imponimus, & pro majori tam prædictarum, quam præsentium literarum nostrarum validitate, & subsistentia, dicimus, decernimus, & respective declaramus nostræ mentis, & intentionis fuisse delarare dictam Ecclesiam Setinam a prædicto Honorio Prædecessore unitam extitisse æque principali prædictæ Ecclesiæ Terracinensi ob alias causas a prædicto Moderno Episcopo Terracinen. Nobis expressas nullo habito respectu ad unam, duas, vel plures functiones Sacrorum Oleorum in dicta Ecclesia Setina factas, aut ad unum, vel plura Sepulcra Episcoporum, quæ in eadem Ecclesia Setina reperiantur, in quorum aliquo aderat inscriptio. Episcopus Terracinensis, & Setinus, aut quod ibidem Episcopi nunquam Olea Sacra confecissent.

Causæ præd. novæ erectionis. §.4. Denique certam notitiam habentes quod Episcopi Terracinenses pro tempore existentes ob aeris insalubritatem Civitatis Terracinensis apud eam aliquibus tantum Mensibus Hyemalibus residere possunt, ibique nec decens Palatium Episcopale, nec Carceres, nec Tribunal, minusque Seminarium reperitur, & eadem Civitas Terracinensis vix ad bismille animas ascendit; quapropter Episcopi ab antiquissimo tempore in Civitate Setina retinuerunt Curiam, Cancellariam Episcopalem, Tribunal, Carceres, Cathedram fixam, quamvis ligneam, decens Palatium & Seminarium, & ab antiquissimo etiam tempore majori anni parte in Civitate Setiæ, quæ septem millibus circiter animabus constat residentiam habuerunt, ac sedulò considerantes, quod pro tempore existentes Episcopi cum majori decore, & commodo, etiam ob aeris salubritatem in prædicta Civitate Setiæ residere possunt, aliisque, etiam de causis, Nobis, ut præfertur notis, & animum nostrum moventibus, motu simili, nulla alia Causa, aut expressione, seu consideratione habita ex nostra plena, libera, & omnimoda Apostolica auctoritate tenore præsentium eamdem Ecclesiam Sanctæ Mariæ Setinæ, etiamsi nunquam Cathedralis extiterit, & etiamsi de dicta unione facta a dicto Honorio Prædecessore non constet, quatenus opus sit, in Cathedralem de novo erigimus, prædictæque Ecclesiæ Terracinensi æque principali etiam perpetuo unimus.

Nova erectio Cathedralis Setinæ, ejusq; unio illi Terracin.

Clausulæ peculiares. §.5. Ac erectionem, & unionem prædictas sic de novo, etiam vigore earumdem præsentium a Nobis, ut præfertur, factas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces esse, & fore, & nihil inposterum contra prædictas, ac præsentes nostras literas quovis modo, & ex quavis causa opponi posse, motu pari, etiam decernimus, & declaramus, præsentes quoque, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque Capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica etiam ex eo, quod iidem Moderni, Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Terracinen., aut alterius cujuscumque Ecclesiæ seu quicumque alii, cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, & substantiali inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in præmissis, eorumque alio solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, a Jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis, nullibi appareret, seu alias probari posset notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ex quibuslibet causis, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi in eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data, specialis mentio

tio fiat pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane, pariter decernimus.

Derogatio ampla. §. 6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis, specialibus, vel generalibus aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Terracinensis, & Setinæ, aliorumque Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stiyls, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, expressa, & individua mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogaum. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expresio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac sufficienter, necnon speciali, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis. §. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ extinctionis, avocationis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis defectuum abrogationis, suppletionis, sanationis, silentii, impositionis, Decreti, declarationis, erectionis, unionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Septimo Kalen. Augusti Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Reg. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum servanda. Dat. 21. Julii 1725. An. 2.

Alia Const. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. confirmatum fuit Decretum Congregationis Disciplinæ super reformatione in duobus Conventibus Carmelitarum in Regno Siciliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti. NUper emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in Causa Polona prætensæ Concordiæ inter Dilectos Filios Fratres Antiquæ Observantiæ ex una, & Fratres Reformatos Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ex altera partibus, vertente de, & super validitate dictæ assertæ Concordiæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi die 23. Junii 1713. celebrati Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum præd. §. 1. *In Causa Polona prætensæ Concordiæ vertente inter Patres Carmelitas Antiquæ Observantiæ ex una, & Patres assertos Reformatos ejusdem Ordinis, & Provinciæ Polonæ ex altera partibus, de, & super validitate, seu invaliditate dictæ assertæ Concordiæ, inter ipsos Patres firmatæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi celebrati sub die 23. Junii 1713., & ex quo pro illius confirmatione, & executione die 24. Septemb. 1719. sub falsa narrativa, & expositione Breve a Sa. Me. Clemente XI. subreptive, & obreptive fuerit extortum, rebusque aliis non bene compositis. Commissa igitur cognitione hujusmodi Causæ, ac illius finali decisione ex speciali Commissione manu Sanctissimi signata, ad hanc S. Congregationem proposita fuerunt infrascripta dubia, nempe.*

Dubia præfatæ Congr. præposita, ejusq; responsa: §. 2. *An intret arbitrium pro aperitionis Oris, & quatenus affirmative. An Breve Clementinum sit exequendum in casu &c. S. Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Juribus hinc inde distributis, mature perpensis, partibus auditis, & infor-*

formantibus, referente Eminentiss. Francisco Card. Barberino Ponente. Ad primum affirmative, Ad secundum negative respondit. Romæ 22. Jun. 1725. F. Cardinal. Paulutius. Loco ✱ sigilli. P. A. Archiep. Larissæ Secr.

Preces eorūdem Fratr.

§.3. Cum autem, sicut dicti Fratres antiquæ Observantiæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore expectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscator. die XXI. Julii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXIII.

Dat. 4. Aug. 1725. Ann. 2.

Confirmantur Literæ Apostolicæ Sixti V., Urbani VIII., & Innocentii XI., necnon Decretum Judicum querelarum, & controversiarum Sacri Concilii Romani in favorem Abbatialis Ecclesiæ, & Abbatis Montis Casini Ord. S. Benedicti.

Laudatæ Constitutiones hic insertæ editæ sunt; illa Sixti V. 1586. Februar. 28. P. 5., Urbani VIII. 1639. Maji 30. P. 16., Innocentii XI. 1687. Mart. 22. P. 11.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a cura Ordinū Regularium.

Quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ, meritis licet, ac viribus longe impari, committere dignata est, Sacrosancti Apostolatus Officium a Nobis exigit, ut omnium quidem Ordinum Regularium, quorum in numero Nos ipsi jamdudum Sacrum Prædicatorum Institutum professi fuimus, paternam geramus curam, sed eos potissimum Pontificiæ dilectionis brachiis complectamur, foveamus, & traditæ nobis cælitus auctoritatis præsidio tueamur, unde uberes, atque suaves in Militantem Ecclesiam fructus jugiter profluxisse, quotidieque profluere compertum est. Hos inter præcipuus sane locus jure debetur Ordini, quem magnus ille Occidentalium Monachorum Parens, Catholicæque Ecclesiæ lumen splendidissimum Benedictus instituit, & per Alumnos suos a Mari usque ad Mare, & usque ad terminos Orbis terrarum mirifice propagavit. Cujus quidem Sacri, & Religiosissimi Ordinis professores quam eximio universam Ecclesiam cunctarum Christianarum virtutum fulgore illustraverunt, quamque præclare de Orthodoxa Religione, deque hac ipsa Sancta Sede omni tempore meriti fuerint, illustria Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum præconia, & monumenta testantur. Quamobrem, & charitatis stimulo urgemur, & justitiæ lege compellimur prædicti Ordinis, & Congregationis præsertim Casinensis, ac Monasteriorum illi subjectorum felicem, prosperumque statum omni cura, & vigilantia provehere, eorumque bona, jura, & privilegia quæcumque sarta tecta, & illibata custodire, ac iis etiam quæ pro illorum indemnitate, & quiete recte, ac provide constituta fuisse comperimus, ut firmius subsistant, & perpetuis futuris temporibus observentur exactius Apostolicæ confirmationis robur, atque munimen adjicere, quatenus eorumdem Cœnobiorum Monachi nulla re, quæ eos a religioso proposito, divinoque cultu avocet, prædicti, secundum regularia præfati Ordinis instituta, tranquillis mentibus, gratum Altissimo impendere possint famulatum.

Præconia Ordinis S. Benedicti.

Ecclesia Abbatialis Monasterii Cassinensis prærogativa Cathedralis gavisa, & ab immemorabili; & ejus Abbas jurisdictione quasi Episcopali.

§.1. Expositum siquidem nobis nuper fuit pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis antedictæ Congregationis Casinensis, quod licet Ecclesia Abbatialis Sacri, & celeberrimi Monasterii a Sancto Benedicto in Monte Casino fundati in Provincia Romana ab antiquissimo, ac immemorabili tempore Cathedralis, vel quasi, denominatione, & prærogativa gavisa sit, ejusdemque Monasterii Abbas pro tempore existens in ea, & aliis finitimis Ecclesiis, & Locis jurisdictionem Episcopalem, vel quasi exercere consueverit: Quam sane jurisdictionem fel. rec. Sixtus Papa V., Prædecessor noster præ cæteris amplissime confirmavit per suas literas Apostolicas sub Plumbo expeditas tenoris sequentis videlicet.

Constitutio prædicta Sixti V., qua præfatam Abbatis Monasterii

§.3. Sixtus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Benignitas Apostolicæ Sedis consueta, ea, quæ per Romanos Pon-

Cassinensis jurisdictionem quasi Episcopalem confirmavit.

Pontifices pro tempore Religionis incremento, & decore facta fuisse noscuntur, libenter approbat, eisque Apostolici muniminis robur adjicit, illaque de novo concedit, prout conspicit in Domino salubriter expedire. Sane pro parte dilectorum filiorum Abbatis, & Conventus Monasterii in Monte Casino, Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis, nullius Dioecesis, exhibita nobis petitio continebat, quod dictum Monasterium per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros multis, & variis gratiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, & indultis cumulatum, & decoratum fuit, illiusque Abbas pro tempore existens nemini subest, sed omnimodam jurisdictionem Episcopalem, ac proprium Territorium, ac jus congregandi Synodum habeat, prout illam congregasse, & in ea Examinatores elegisse, ac posse concursum instituere, examinare, approbare: Œconomos deputare, necnon Sacramentum Chrismatis contulisse, & commissiones gratiarum Apostolicarum debitæ executioni demandasse constat, juxta declarationem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalium, Concilio Tridentino interpretando Præfectorum, desuper factam. Cum autem ea, quibus dictæ Sedis intercedit auctoritas melius observentur, ac proinde, sicut eadem petitio subjungebat, ipse Abbas, & Conventus cupiant præmissa omnia, dictæ Sedis patrocinio communiri; pro parte eorumdem Abbatis, & Conventus Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum desiderio in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Abbatem, & singulares personas Conventus hujusmodi a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; necnon tenores omnium, & singulorum privilegiorum prædictorum, præsentibus pro expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati; omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, facultates, & indulta præsertim conferendi Sacramentum Chrismatis, dummodo illud sit prius per Catholicum Antistitem, gratiam, & communionem dictæ Sedis habentem, consecratum, Concursum pro conferendis Beneficiis Ecclesiasticis curatis in mensibus Apostolicis faciendi, ac Commissiones gratiarum, tam justitiam, quam gratiam, etiam quoad dispensationes Matrimoniales concernentes, Abbati Monasterii Casinensis præsenti, sive suo Vicario generali pro tempore directarum, debitæ executioni demandandi, aliaque desuper necessaria, & opportuna faciendi, juxta decreta dicti Concilii, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus; illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus. Nec non pro potiori cautela, moderno, & pro tempore existenti Abbati dicti Monasterii, vel suo Generali Vicario, ut cum Parochiales Ecclesiæ, jurisdictionis dicti Monasterii vacare contigerit, concursum instituere, examinare, approbare, & magis idoneos eligere, & Ecclesias hujusmodi legitime conferre; ac in mensibus nostris, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum collationi reservatis, personas in concursu electas, Nobis, & dictæ Sedi pro collatione obtinenda significare, necnon Sacramentum Chrismatis, dummodo illud prius sit per Antistitem prædictum consecratum, ut præfertur, conferre, ac quascumque Literas Apostolicas, tam justitiam, quam gratiam, etiam quoad dispensationes Matrimoniales personarum dictæ jurisdictionis, concernentes, sibi tamen, & nulli alteri dirigendas, debitæ executioni demandare libere, & licite valeat, juxta decreta ejusdem Concilii, dicta auctoritate tenore præsentium concedimus.

Confirmatio præd. privilegiorum quorumdam, quæ jurisdictionê Episcopalem constituunt.

Clausulæ.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis specialis mentio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, adjectionis, supplentionis, concessionis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo nono, Decimo Kalen. Martii Pontificat. nostri Anno V.

Epitome seq. Const. Vrbani VIII.

§.4. Ac ejusmodi jurisdictionis quasi Episcopalis intuitu recol. mem. Urbanus Papa VIII. Prædecessor etiam noster decrevit, & statuit, ut quæcumque Literæ Apostolicæ gratiam, vel justitiam concernentes, & aliæ consimiles expeditiones ab Officialibus, ac Administris Pontificiis dirigi semper deberent Abbati pro tempore existenti prædicti Monasterii Casinensis, sive ejus Vicario in spiritualibus generali, & non alteri, prout in ejusdem Urbani Prædecessoris literis in forma Brevis expeditis uberius continetur, quorum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Constit. præd. Vrbani VIII. qua statuitur ut liter. Apostolicæ Abbati Monasterii præd. dirigi deberent.

§.5. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Exponi nobis nuper fecit dilectus Filius Abbas Monasterii Casinensis, nullius Dioecesis Provinciæ Capuanæ Ordinis Sancti Benedicti, quod alias felic. rec. Sixto Papæ V. Prædecessori nostro pro parte tunc existenti Abbatis, & Conventus Monasterii hujusmodi expositum fuit quod dictum Monasterium per diversos Romanos Pontifices etiam nostros, tunc suos Prædecessores multis, & variis gratiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, & indultis cumulatum, & decoratum fuerat, illiusque Abbas pro tempore existens nemini suberat, sed omnimodam jurisdictionem Episcopalem, ac proprium Territorium, & jus congregandi Synodum habebat, prout illam congregasse, & in ea Examinatores elegisse, ac posse concursum instituere, examinare, approbare, Œcono-

nomos deputare, necnon Sacramentum Chrismatis contulisse, ac commissiones gratiarum Apostolicarum executioni demandasse constabat; juxta declarationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinalium Concilio Tridentino interpretando Præfectorum desuper factam; idem Sixtus Prædecessor supplicationibus Abbatis, & Conventus prædictorum inclinatus, omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, facultates, & indulta, præsertim conferendi Sacramentum Chrismatis, dummodo illud foret prius per Catholicum Antistitem gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habentem consecratum: Concursum pro conferendis Beneficiis Ecclesiasticis Curatis in Mensibus Apostolicis faciendi, ac Commissiones gratiarum Apostolicarum tam justitiam, quam gratiam, etiam quoad dispensationes Matrimoniales concernentes Abbati Monasterii Casinen. prædicti, sive suo Vicario Generali pro tempore directarum, debitæ executioni demandandi, aliaque desuper necessaria, & opportuna faciendi juxta Decreta dicti Concilii approbavit, & confirmavit. Necnon pro potiori cautela tunc, & pro tempore existenti Abbati dicti Monasterii vel suo Generali Vicario, ut cum Parochialis Ecclesiæ jurisdictionis dicti Monasterii vacatio contingeret, concursum instituere, examinare, approbare, & magis idoneos eligere, ac Ecclesiam hujusmodi legitime conferre, & in Mensibus Romanorum Pontificum collationi reservatis personas in Concursu electas Romano Pontifici, & Sedi prædictæ pro collatione obtinenda significare, necnon Sacramentum Chrismatis, dummodo illud prius sit per Antistitem prædictum consecratum, ut præfertur, conferre; ac quascumque Literas Apostolicas, tam justitiam, quam gratiam, etiam quoad Matrimoniales dispensationes personarum dictæ jurisdictionis concernentes, sibi tamen, & nulli alteri dirigendas debitæ executioni demandare libere, & licite valeret juxta Decreta dicti Concilii concessit; Decernentes irritum, & inane ex tunc, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigeret attentari, & alias prout in ejusdem Sixti Prædecessoris Literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, dicitur uberius contineri.

Adscribitur summa allatæ Constitution. Sixti V.

Causæ præd. Statuti.

§.6. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, juxta Literarum hujusmodi tenorem, fuerint retroactis temporibus Commissiones gratiarum Apostolicarum prædictarum Abbati dicti Monasterii, seu Vicario Generali a Dataria, Secretaria Brevium, Cancellaria, Pœnitentiaria, & Cameræ Apostolicæ nostrarum Officialibus directæ, & illæ, quæ propter Subditorum jurisdictioni dicti Monasterii, vel expeditionum similium gratiarum ignorantiam, a dictis Officialibus prædictæ jurisdictionis ignaris, interdum directæ fuerunt Episcopis vicinioribus correctæ fuerint, & Abbati, seu ejus Vicario hujusmodi directæ, non absque tamen Abbatis, & Conventus prædictorum incommodo, quos de titulo, ejusque observantia docere, ac Subditorum prædictorum dispendio, quos novas propterea expeditiones solvere oportuerit. Quare ut similia incommoda, & dispendia in posterum evitentur, Nobis Abbas prædictus humiliter supplicari fecit, & desuper opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Abbatem prædictum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eumque a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; ac prædictarum Sixti Prædecessoris Literarum tenorem præsentibus pro expresso habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, dilectis Filiis Magistro Ægidio Ursino de Vivariis, ac Marco Aurelio Maraldo nunc, & pro tempore existentibus nostris, & Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum Datariis, & Brevium nostrorum Secretorum Secretariis, nec non Cancellariam Apostolicam Regentibus, ac omnibus, & singulis aliis Dataria, Secretaria Brevium prædictorum, Cancellariæ, Pœnitentiariæ, & Cameræ Apostolicæ nostrarum Officialibus, cæterisque ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum pro potiori cautela, & in executionem dictarum Sixti Prædecessoris Literarum, districte præcipiendo mandamus, ut ipsi posthac quascumque tam justitiam, quam gratiam, etiam quoad Dispensationes Matrimoniales concernentes, etiam in forma Brevis, ac in forma significavit, & Collationum Beneficiorum informa dignum, & gratiosa, ac Commissionum si in evidentem respective nuncupatarum, & absolutionum, aliarumque similium gratiarum Literas Apostolicas, personarum infrascriptorum locorum, videlicet Civitatis S.Germani, Casalis S.Basilii de Chaira, necnon S.Eliæ, S.Victoris, S.Petri in fine, S. Apollinaris, S.Andreæ, S.Ambrosii, S.Georgii, Sancti Petri in Curulis, S.Angeli in Theodice, Sancti Salvatoris de Cucurutio, S Petri de Avellana respective nuncupatorum, ac Vallis rotundæ, Bellimontis, Cerbarii, Teroculi, Rocchæ Euandri, Pignatarii, Vallis Frigidæ, Castri Novi, Pescularum prope Iserniam, Vallis Regiæ, Civitellæ, Pesculi Constantii, Serræ Monaceschæ, Faræ Filiorum Petri, & Citrarii Castrorum, seu Terrarum, quæ ut dictus, ut supra, Abbas asserit, ejus, & prædicti Monasterii Casinensis jurisdictionis, ac Diœcesis existunt, eidem moderno, & pro tempore existenti Monasterii hujusmodi Abbati, sive ejus Vicario in spiritualibus generali, & non alteri dirigant.

Statutum prædict. circa direct. literar. Apost. Abbati præfato.

§.7. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, & in Conciliis universalibus, Provincialibus, & Synodalibus editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisq; contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis

Clausulæ.

nitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Maji MDCXXXIX. Pontificatus Nostri Anno XVI.

Narrantur Controversiæ hac super re exortæ inter Collegiatam Eccl. S. Germani, & Abbatialem prædictam.

§.8. Nihilominus Capitulum, & Canonici Collegiatæ Ecclesiæ Oppidi, seu Civitatis Sancti Germani antedictam Abbatialem Ecclesiam Montis Casini antiquis suis prærogativis exuere, atque spoliare contendentes, illique, ut Cathedrali, vel quasi subesse detrectantes, an.1676. hoc, & alia dubia proponi curarunt in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quæ iisdem dubiis ad Rotæ Nostræ Romanæ Auditorium pro Voto remissis, ibique diu accurate discussis, & ad favorem Abbatialis Ecclesiæ resolutis, anno tandem 1681. Ecclesiam Collegiatam S.Germani esse subjectam Ecclesiæ Abbatiali Montis Casini, eidemque Ecclesiæ S. Germani, ac illius Capitulo, & Canonicis super præmissis dubiis, & controversis imponendum fore, & esse perpetuum silentium censuit, & declaravit. Decretum vero a prædicta Congregatione desuper editum subinde a piæ me. Innocentio Papa XI. Prædecessore itidem nostro approbatum, confirmatumque fuit per suas literas Apostolicas in forma Brevis tenoris sequentis videlicet:

Constitutio Innoc.XI.qua Decr. Congr. Episc. & Reg. prædict. controversiarum causa in favorem Abbatialis Eccl.Editũ confirmatur.

§.9. Innocentius Papa XI. Ad futuram rei memoriam. Alias in Causa jurisdictionis, quæ inter dilectos filios Abbatem, & Monachos Monasterii Montis Casini Ord. S.Benedicti ex una, & dilectos etiam filios Capitulum, & Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ S. Germani ex altera partibus pendebat indecisa, emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Decretum prædictum.

In causa Montis Casini Jurisdictionis vertente inter Patrem Abbatem, & Monachos Montis Casini ex una; & Capitulum, & Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ S. Germani partibus ex altera de, & super dubiis, & controversiis per hanc S.Congregationem Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, partibus hinc inde in facto, & in jure informantibus, sub die 12.Martii 1676. referente Eminentissimo Castaldo, remissis ad Sacrum Auditorium Rotæ pro ejus Voto, eadem Sac.Congregatio visis tribus Decisionibus per S. Rotam, utraque parte informante, coram R.P.D.Albergato editis sub diebus 30.Aprilis 1677., 14. Aprilis 1679., & 27.Januarii 1681., visoque ejusdem Sac.Rotæ Voto registrato in calce ultimæ Decisionis emanatæ, omnibus Auditoribus votantibus, reque mature discussa, necnon pluries citato, & intimato Procuratore Capituli, & Canonicorum S.Germani, referente Eminentissimo Casanate in locum Eminentissimi Castaldi absentis subrogato, censuit, & declaravit Ecclesiam Collegiatam S. Germani esse subjectam Ecclesiæ Abbatiali Montis Casini, eidemque Ecclesiæ S.Germani, illiusque Capitulo, et Canonicis super præmissis dubiis, et controversiis imponendum fore, et esse perpetuum silentium, prout præsentis Decreti imponit. Romæ 14.Novem.1681. G.Card.Carpineus = Loco † sigilli = B. Panciaticus Secretar.

Confirmatio relatiDecreti.

§.10. Cum autem sicut dilectus Filius Procurator Generalis Congregationis Casinensis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri plurimum desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulę.

§.11. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.12. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

Exhibita de nuo controv. Judicibus que relatum, & controversiarum Concilii Romani; ab eis aliud in favorem ejusdem Abbatialis Eccl. Decr. emanavit.

§.12. Verum Decisionibus Rotalibus, Decreto Congregationis, ejusque confirmationi Apostolicæ hujusmodi minime acquiescentes prædicti Capitulum, & Canonici, necnon quidam alii turbolenti Incolæ Sancti Germani, Cleri, & Populi nomine, rursus, & quidem acrius instaurandam susceperunt in diebus nostris rejectam petitionem; nam occasione Concilii Romani, quod, benedicente Domino, proxime celebravimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Venerabilibus itidem Fratribus Jo. Baptistæ Archiepiscopo Nisibeno, & Francisco Episcopo Elusino Judicibus querelarum, & controversiarum eiusdem Concilii, exhibuerunt, ac deinde etiam palam spargi curarunt nonnullos libelllos typis impressos, pluribus refertos contumeliis, quibus enixe, summaque cum impudentia flagitabant, ut Jura quasi Episcopalia Abbati Montis Casini in Diœcesi Casinensi competentia supprimerentur, iisque ab ipso in perpetuum avulsis, Sedes Episcopalis, propriusque Episcopus in Oppido, seu Civitate, & Ecclesia Sancti Germani institueretur, vel, ut ajebant, restitueretur. Eorumdem vero libellorum examine jussu nostro a memoratis Præsulibus Judicibus deputatis diligenter peracto, rebusque expositis, qua par erat, maturitate discussis, iidem Judices

ces suum desuper protulerunt Decretum, cujus tenor est, qui sequitur, videlicet:

Decr. prædict. §.13. *Cum Sacrum Casinense Monasterium Auctoris sui, & Monachorum Sanctimonia, atque Romanorum Pontificum beneficiis celebre per quosdam Oppidi Civitatis nuncupati Sancti Germani Incolas, Cleri, & Populi nomine, libellis pluribus contumeliis refertis, ac palam sparsis, & exhibitis Sanctissimo Domino Nostro occasione Sacri Concilii Romani, ac Nobis, uti Judicibus querelarum, & controversiarum in eodem Concilio, in eum finem impetitum fuerit, ut supprimerentur Jura quasi Episcopalia Abbati Montis Casini, in Diœcesi Casinensi competentia, iisque perpetuo ab eodem avulsis, Sedes Episcopalis institueretur, sive ut prætendunt, restitueretur, ac proprius Episcopus in Civitate, & Ecclesia Sancti Germani crearetur: Nos Judices prædicti, maturo desuper pro rei gravitate habito examine, comperimus querelas expositas contra Abbatem Casinensem, ejusque Monachos fuisse, & esse insubsistentes, & contumeliosas, & tanquam tales rejiciendas, & proscribendas, perpetuumque silentium quoad Episcopatus erectionem, sive, ut prætendunt, restitutionem, aliaque in eisdem libellis contenta Clero, & Populo, ac Particularibus Sancti Germani præsenti nostro Decreto imponimus, ac impositum esse volumus, prout latius in literis Apostolicis in calce hujus Concilii apponendis constabit. Romæ in Ecclesia Lateranensi 18. Maij 1725. = Jo: Baptista Archiepiscopus Nisibenus Judex querelarum, & Controversiarum Sacri Concilii Romani = Franciscus Episcopus Elusinus Judex querelarum, & controversiarum Sacri Concilii Romani.*

Ab hoc Pontifice animadversum in S. Germani Incolas ob contumelias Monasterio præd. illatas. §.14. Post hujusmodi Decreti publicationem etsi præfati Sancti Germani Incolæ ab injusta, ac plane audaci petitione destiterint, & nos in novissima Præsynodali Congregatione eorum impudentiam palam arguere, & improbare, simulque Ordinem maxime venerabilem, & tanti nominis Monasterium digna laude prosequi non omiserimus, contumelias tamen, quibus ejusdem Monasterii Abbatem, & Monachos proscindere, eorumque existimationem, ac honorem lædere ausi fuerant, impunitas dimittendas non esse censuimus, cum res ad exemplum pertinere videtur, & opporteat, quemadmodum Beatus Gregorius admonet, *canonica ultione quando quid tale committitur, coerceri, ne facinus, cum aliorum peccato parcitur, vires ex dissimulatione percipiat*. Jussimus itaque, & curavimus, ut ejusmodi criminis participes, & conscii merita plecterentur pœna ad emendationem: pari tamen congruo tempore Apostolicam lenitatem, & mansuetudinem exhibere correctis, cum, ut idem Beatus Gregorius advertit *plus misericordiæ, quam districtæ Nos conveniat operam dare justitiæ*.

Laudes Monasterii Casinensis recensentur. §.15. Nunc autem considerantes præfatum Casinense Monasterium nullius Diœcesis Provinciæ nostræ Romanæ, utpote diuturno Fundatoris sui usque ad obitum incolatu consecratum, & ab ipso promulgatione regulæ, Miraculorum splendore, suique tandem Sacri Corporis deposito decoratum, & Caput Ordinis constitutum, magno semper in honore, ac pretio apud omnes, præsertim vero apud Romanos Pontifices Prædecessores nostros, qui non semel ad benedicendum Abbatem in proprio Monasterio personaliter accesserunt, eorumque exemplo Nos ipsi nuper dilecto Filio Sebastiano Gadaleta electo ejusdem Monasterii Abbati stato ritu in Ecclesia S. Calixti de Urbe benedictionis munus solemniter impertivimus extitisse, atque meruisse, ut ab eis conspicuis augeretur beneficiis, & privilegiis, ac sub immediata Sedis Apostolicæ superioritate, & patrocinio susciperetur; Ac insuper compertum habentes a Monachis ibidem degentibus omnia, quæ ad eorum regularia Instituta pertinent, laudabiliter observari, sacrarum Literarum studia sedulo exerceri, divinumque in primis cultum summa cum Religione peragi, quemadmodum propriis inspeximus oculis, dum in minoribus constituti illuc Sanctuarium adeo celebre devotionis gratia visitaturi perreximus; Et propterea eorundem Prædecessorum Nostrorum exemplo, antedicti Monasterii Casinensis, ejusque Abbatibus, Ecclesiæ, & Abbatis pro tempore existentis prærogativas, præeminentias, & jura quæcumque inconcussa, ac inviolata perpetuis futuris temporibus servari, atque custodiri cupientes; & Procuratoris Generalis ipsius Congregationis Casinensis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati: præinsertas Sixti, Urbani, ac Innocentii Prædecessorum Literas Apostolicas, & in illis contenta quæcumque, necnon præinsertum Judicum querelarum, & controversiarum prædicti Concilii Romani Decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium amplissime approbamus, & confirmamus, ac ipsis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, atque munimen adjicimus, illasque, & illud iis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, ac ab omnibus aliis respective perpetuis futuris temporibus inconcusse, & inviolabiliter observari debere præcipimus, decernimus, & mandamus. Confirmatio relatarum literarum Sixti V., Urbani VIII., & Innocen: XI.; necnon Decret: Judicum querelarum, & controversiarum Concilii Romani.

§.16. Præterea æquum justumque arbitrantes, ut antedictum Casinense Monasterium, ejusque Abbas, & Monachi nunc, & pro tempore existentes, ab ulterioribus in posterum litibus, molestiis, & vexationibus penitus eximantur, eorumque statui, paci, & tranquillitati plenius, atque uberius consultum sit, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ecclesiam Abbatialem præfati Monasterii fuisse, & esse quasi Cathedralem Diœcesis Casinensis, eique cæteras omnes tum Sancti Germani, tum etiam aliorum locorum Casinensis Diœcesis Ecclesias, tamquam membra capiti, subjectas fuisse, & esse; Necnon antedicti Monasterii pro tempore Abbati competisse, & competere Jura quasi Episcopalia non modo in omnibus memoratis Ecclesiis, verum etiam in universo Clero, & Populo, & locis quibuscumque prædictæ Diœcesis, juxta memoratas Sixti, Urbani, ac Innocentii Prædecessorum Constitutiones, tenore præsentium statuimus, decernimus, & declaramus; & quatenus opus sit, & non alias præfatam Abbatialem Ecclesiam Declaratur præfatam Ecclesiam Abbatialem fuisse, & esse quasi Cathedralem ejusque Abbati competisse, & competere jura quasi Episcopalia.

clesiam de novo quasi Cathedralem constituimus, illique omnes, & singulas supradictas Ecclesias omnimode subjicimus, ac ipsius Abbati pro tempore existenti quasi Episcopalem in universas Ecclesias, Clerum, & Populum, & loca quæcumque universæ Dioecesis Casinensis Jurisdictionem etiam de novo in perpetuum concedimus, attribuimus, & assignamus, & pro concessa, attributa, & assignata ab omnibus haberi volumus, & mandamus. Quo vero ad solemnem benedictionem Abbatum futurorum ejusdem Casinensis Monasterii Decretum antedicti nostri Concilii Romani, & legem a Nobis inibi præscriptam servari volumus.

Præcipitur sub pœnis Clero, & populo præd. Civitatis S. Germani, ne amplius Abbatem prædict. molestare audeant.

§. 17. Ad hæc ut omnis ansa, atque fomentum quibuscumque ulterioribus dissidiis, & contentionibus præcidatur, Capitulo, & Canonicis prædictæ Collegiatæ Ecclesiæ, necnon reliquo Clero, Universitati, Hominibus, & Populo præfati Oppidi, seu Civitatis Sancti Germani, quoad petitam, ac, ut præfertur, rejectam Episcopatus, & Cathedralis erectionem, seu restitutionem in eadem Collegiata Ecclesia Sancti Germani, perpetuum silentium Apostolica auctoritate tenore præsentium imponimus, & impositum esse volumus: illis omnibus districte præcipientes, ac inhibentes, ne de cætero memoratos Abbatem, & Monachos super hujusmodi prætensa erectione, seu restitutione vexare, inquietare, perturbare, ullave amplius molestia afficere audeant, seu præsumant sub pœnis nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis; ac ita perpetuis futuris temporibus observari debere sancimus, decernimus, & mandamus.

Clausulæ amplissimæ.

§. 18. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo quod aliqua ex præmissis, narratis, ac expositis non subsisterent, & Capitulum, & Canonici dictæ Collegiatæ Ecclesiæ S. Germani, & quicumque alii, cujuscumque gradus, & conditionis existant, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa ratione, titulo, & occasione, jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, & causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, in Concistorio nostro, vel alibi, vocatis vocandis, & præviis debitis tractatibus, ac servatis, & adhibitis solemnitatibus, & aliis de jure, vel consuetudine, vel juxta Constitutiones, & Ordinationes Apostolicas, aut Ecclesiæ prædictæ statuta, privilegia, & indulta, etiam confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roborata, aut alias quomodolibet requisitis, & in similibus necessariis examinatæ, verificatæ, ac justificatæ non fuerint, de subreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio, quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, aut expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia de jure servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, & quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, & tali quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareat, nec alias probari possint, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, & dispositionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ex quibuslibet causis, & sub quibuslibet verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data speciali mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tamquam ad majus bonum, & Ecclesiasticarum personarum prædictarum quietem, ac pacem tendentes, semper, & omnino, ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumq; posteriori data quandocumq; eligenda concessas esse, & fore; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aut Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quocumque Judicio, & quacumque instantia judicari, & definiri debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, ac inane decernimus, & declaramus.

Derogatio specifica.

§. 19. Non obstantibus, quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibusque Conciliis specialibus, vel Generalibus aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus,

usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, illis, earumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque Literas Apostolicas, etiam motu simili, pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes clausulas derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & clausulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac sufficienter, necnon specialiter, & expresse motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§.20. Nulli ergo omnino hominum liceat nostram hanc paginam approbationis, confirmationis, declarationis, subjectionis, mandati, decreti, voluntatis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto Pridie nonas Aug. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXIV.

Dat. 13. Aug. 1725. An. 2.

Declaratur nulla Erectio Cornelii Berckman in Archiepiscopum Ultrajectinum.

Alia Const: hujus ed: 1725. Febr: 21. P. 1. declarata fuit irrita electio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum etiam Ultrajectinum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

NOvis istic in dies per paucorum Clericorum contumaciam erumpentibus scandalis, novisque saluti vestræ intentatis periculis, iterum ad Vos Paterni doloris, & solicitudinis voces, gemitusque convertimus; ne remissior ad custodiendum gregem esse videatur vigilantia Pastoris, quam diabolica malignitas ad perdendum. Eo autem acriori sensu acerbitatis ruinam, cæcitatemque factiosorum deflemus ac detestamur, quo pugnacius pergunt, non modo Apostolicis, sed Divinis etiam animadversionibus obluctari.

Alias ab hoc Pontifice electio, & consecratio Cornelii Steenoven. in Archiepiscopum Vltrajectin., nulla declarata fuit.

§.1. Non enim vobis latet quidquid ad evertenda, & emendanda perversitatis exempla contra sanam doctrinam, disciplinamque canonicam istic subortaediximus ac gessimus, irritam præsertim Electionem, & sacrilegam Consecrationem Cornelli Steenoven declarantes, ac rejicientes, eumque Ecclesiasticis censuris per datas die vigesima prima mensis Februarii proxime elapsi in forma Brevis Literas, ab omni jurisdictione arripienda, & Pontificalibus exercendis prohibentes, ac deterrentes. Filiis tamen dissensionis obturantibus aures suas, Deus terribilis, & fortis, quem illi per Nos, licet immeritos, loquentem audire noluerunt, & quem, spreta nostra auctoritate, spreverunt, extendit manum suam, ut errantes per ostensionem virtutis suæ a viis pessimis revocaret; nam literis nostris die decima septima mensis Martii apud vos evulgatis, cum idem Cornelius in sua pervicacia obfirmatus sacrilega manu Sacramentum Confirmationis palam administrare, Ordinesque conferre non formidasset, lethali morbo correptus, brevique consumptus ad tremendum Christi judicium, reddendamque tot malorum, turbarumque rationem, die tertia mensis Aprilis evocatus est. Eo quidem metu concussos damnatæ factionis Clericos ad cor redituros sperabamus; cum præsertim anni spatio nondum exacto, tam antedictus Cornelius, quam Presbyter Jacobus Kriis, qui vehementior præ ceteris auctor fuerat sacrilegæ consecrationis, & Laicus Donkers, in cujus ædibus illa peracta erat, nullo edito salutaris pœnitentiæ signo, in sua vere damnabili inobedientia mortem obiissent.

Refertur altera Electio Cornelii Berchman ad Archiepiscopatū eumdem, mortuo Cornelio Steenoven.

§.2. Sed pœnalis illorum cæcitas conceptam a Nobis fiduciam elusit, & Domino etiam visitante in virga iniquitates eorum, apposuerunt adhuc peccare ei. Etenim (quod non sine intimo paterni cordis dolore nuper accepimus) iidem incredulitatis filii a tot vere orthodoxis, Nobisque, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in unitate fidei perfederatum Belgium obsequentibus dissidentes, Lugduni Batavorum iterum convenerunt, atque inani Canonicorum Ultrajectinorum titulo temere assumpto, die decima sexta ejusdem Mensis Aprilis, Clericum suarum partium suæque pertinaciæ consortem Cornelium Berckman Archiepiscopum Ultrajectinum pari temeritate concilii ac judicii perversitate eligere non erubuerunt.

Quæ nulla declaratur.

§.3. Nos proinde adversus iteratam præposteræ invalidæque Electionis audaciam Apostolicæ auctoritatis officium renovantes, quemadmodum per Superiores ad Vos literas nostras Electionem antedicti Pseudoepiscopi Cornelii Steenoven rejecimus, ita novam quoque Electionem memorati Berckman eadem auctoritate Apostolica rejicimus, irritamque, ac prorsus nullam fuisse, & esse declaramus; eidemque perperam, ac temere electo sub poena excommunicationis latæ sententiæ interdicimus, ne a quocumque Episcopo, etiamsi alias legitima auctoritate suffulto, Ordinem, seu Consecratio-

nem Episcopalem suscipere, neve ullo modo se pro Episcopo gerere, aut Ultrajectensis, vel alterius cujusvis Cathedralis Ecclesiæ Antistitis titulo nominare præsumat. Atque insuper sub simili excommunicationis poena eidem inhibemus, ne jurisdictionem ullam, proque animarum regimine auctoritatem, facultatemve sibi arroget, aut pro suscipiendis Ordinibus Dimissorias literas dare, aut Pastores, ac Missionarios pro Sacramentis administrandis, gerendaque animarum cura deputare, & constituere audeat; quas Nos literas, & deputationes, si quæ datæ, factæque sint, aut in posterum dari fierique contingat, nullas, & inanes esse, ac fore decerni mus.

Admonitio ad Episcopos & Populum.

§.4. Præterea Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos universos, aliosque Ecclesiarum Superiores Prælatos quoscumque serio admonemus, iisque sub Canonicis poenis gravissime interdicimus, ne eidem Berckman ad Episcopalem Consecrationem sacrilegas manus imponant. Vobis denique Dilecti Filii, præcipimus, & mandamus, ne ulla ratione Pseudoelectum ejusmodi pro vero Archiepiscopo, & animarum Pastore habeatis, quem potius ut alienum declinare, & tanquam huic Sanctæ Sedi contumacem, & Sacris Canonibus Mandatisque Apostolicis refragantem aversari, & vitare debeatis. Paternis interea nostris monitis, ac præceptis Vos ultro, & alacriter audituros esse confidimus, cum animarum vestrarum pericula, quæ Nos discruciant, nulli debeant, quam vobis majorem curam, & sollicitudinem afferre. Deum autem rogantes, ut respiciat de Coelo, & visitet vineam istam, atque operarios iniquitatis, qui eam demoliri contendunt, compescat, & arceat, Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Augusti MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXV.

Dat. 20. Aug. 1725 An. 2.

Restituitur primævo suo Cathedralis honoris fastigio Ecclesia Cingulana; necnon æque principaliter Auximati unitur; & privilegiis ornatur.

Const: ed: 1725. Jul: 16. P. 2. confirmata & innovata fuit erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem, & ejus unio cum Ecclesia Terracinen:

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a consuetudine Romanæ Ecclesiæ custodiendi Ecclesias Episcopal.

ROmana Ecclesia, quæ supra, cæteras totius Orbis a Christo Domino primatum obtinuit, interdum ob ingruentes calamitates, plurium Ecclesiarum Episcopalium custodiam, & regimen unius vigilantiæ committere, & simul eas jungere consuevit, ne oves Dominicæ, Pastoribus suis viduatæ, lupo veniente, mortis discrimen incurrerent. Cessantibus vero peculiaribus causis, & necessitatibus, ob quas ejusmodi Ecclesiæ cum suis mensis, Dioecesibus & territoriis simul coaluerant, illisque iterum cleri, populique frequentia, & pietate Florentibus Romani Pontificis, ut communis parentis de filiorum gaudio soliciti, providentia, honoris Episcopalis elogium, quod culpa non sua pridem amiserant, eis post sæculorum memoriam seorsum indulgere, & postliminio restituere non dedignatur.

Demonstratur Cingulum Picæni Civitatem, olim Episc. Cathedra claruisse.

§.1. Hæc animo revolventes, accepimus, Cingulum, Piceni Civitatem, veterum magistratuum fama percelebrem, inter Ecclesias, speciali Provincia Romani Pontificis comprehensas, Cathedræ Pontificalis gloria claruisse, ubi Exsuperantius, præcipuus ejus patronus, cujus sacræ exuviæ ibidem coluntur, aliique Cingulani Antistites sedisse memorantur, & præsertim Julianus, felicis recordationis Vigilii antecessoris nostri laborum & itinerum comes, quem una cum aliis Collegis suis Comprovincialibus Episcopis, ex veteris disciplinæ Ecclesiasticæ regula, Constantinopolim sequutus est, cumque is post Valentinum Silvæ candidæ Episcopum Vigilii constituto adversus Tria Capitula in Urbe regia subscripsit, & semel, iterumque ab eodem Vigilio laudatur in sententia contra Rusticum, & Sebastianum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconos, eidem Vigilio rebelles, Constantinopoli similiter edita. Ad hæc Pelagius, pariter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus, qui & ipse prædicti Pontificis constituto una cum Juliano ceterisque subscripserat, in Petri cathedra Vigilio Syracusis defuncto successor datus, eidem Juliano ad Cinguli Episcopalem Ecclesiam reverso non unas literas exaravit, quædam injungens, Cingulani Episcopatus immunitatem, & patrimonium respicientia. At postmodum Barbaris Italiæ incumbentibus Cingulana Ecclesia cum tota sua Dioecesi, & territorio Auximatis Episcopi, tamquam proximi, curæ commissa est. Signa tamen, & testimonia luculenta primævi Episcopatus Cinguli nihilominus superfuerunt, ac etiam supersunt. Ibi enim ab antiquis temporibus Præpositi, & Archiprebyteri dignitates cum insigni Collegio decem Canonicorum, sacras laudes Deo assidue canentium, hactenus remanent. Præterea Cingulanam Civitatem, suo Episcopio ornatam, ubi earumdem Auximatis, & Cingulanæ Ecclesiarum Antistites sæpe, & diu moram traxerunt, & pro libitu suo trahunt intra, & extra decem millia hominum circiter colunt, pluresque ædes sacræ, ex videlicet Religiosorum Ordinum, una Presbyterorum Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii, tres Virginum Deo sacrarum præter quinque piorum hominum Sodalitates, duo Xenodochia, & Mons pietatis, spectabilem reddunt: quæ quidem omnia singularem totius Civitatis Cingulanæ pietatem, & Dei cultum egregie patefaciunt.

Postea vero Cingulanam Ecclesiam Auximatis Episcopi curæ cõmissam fuisse.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.2. Cujus etiam Civitatis magna laus est, ex ea non paucos strenuos, & prænobiles viros sacris Ordinibus Militaribus, Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Sancti Jacobi a Calatrava, sanctique Stephani, pro Christiana Religione contra Infideles tuenda, institutis, nomen dedisse, & hoc ipso tempore etiam dare. Igitur ob præmissa, quibus etiam recolendæ memoriæ, Innocentius Papa XIII. Antecessor Noster, qui, dum Cardinalatus honore fulgebat, Ecclesiæ Auximati ex concessione, & dispensatione Apostoli-

stolicis præfuit, permotus ex paternæ charitatis instinctu Cingulanam Civitatem, ejusdemque Ecclesiam antiquo Episcopalis cathedræ nomini, non superveniente obitu, restituisset, nos utrique nomen hujusmodi restituere, & æquis dilectorum Filiorum ejusdem Cinguli civium votis, accedente ad ea consensu dilecti Filii Nostri Augustini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ tituli Sancti Sixti Presbyteri Cardinalis Pipiæ nuncupati, Ecclesiæ Auximatis ex similibus concessione, & dispensatione, nunc Præsulis existentis, annuere volentes, eosque necnon dilectos etiam Filios Præpositum, Archipresbyterum, & Canonicos prædictos, illosque, & illorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nostris, Cingulum, veteri Episcopali dignitate præstantem Civitatem, necnon ejus Ecclesiam Deo dicatam, in honorem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in qua Præpositura, prima, & Archipresbyteratus, secunda, Dignitates, necnon decem Canonicatus, totidemque Præbendæ erectæ reperiuntur, ejus Cathedralem fuisse, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo declaramus: eamdemque primævo, & pristino suo Cathedralis honoris fastigio cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, præeminentiis, gratiis, & immunitatibus suis restituimus, in antiquum, & pristinum statum reponimus, & plenarie reintegramus; cumque ejus territorio, Clero, populo, & Diœcesi, Ecclesiæ Auximati Coepiscopalem, & Concathedralem æque principaliter, ac per unum, & eumdem illarum Præsulem æque principaliter regi, & gubernari, illique præesse debere, eadem Apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium, decernimus, & statuimus: ac insuper, si fortasse opus sit, idem Cingulum in Civitatem, illiusque incolas in Cives, & Ecclesiam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Cathedralem erigimus sub invocatione ejusdem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & in ea dignitatem, Sedem, & mensam Episcopalem cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, juribus, & insignibus debitis, quibus aliæ Civitates, illarumque Cives, ac aliæ Cathedrales Ecclesiæ, illarumque Præsules, Capitula, & Canonici de jure, usu, stilo, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, aut uti, frui, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum.

Restitutio in pristinum Ecclesiæ Cingulanæ.

Ordinationes quædam.

§.3. Cum obligatione, quod Civitas Cingulana, taliter decorata suis sumptibus erigat in Ecclesia prædicta Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis condecentem Cathedram Pontificalem, umbraculo, seu baldachino tectam, ad quam per gradus, juxta cæremoniale Episcoporum, ascendi possit. Præpositaram vero, in eadem Ecclesia majorem post pontificalem, ac Archipresbyteratum, secundam, illius Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, in dignitates, Canonicatus, & Præbendas, auctoritate, & tenore præmissis, de novo similiter perpetuo erigimus; dictamque Ecclesiam Cingulanam, sic de novo per Nos erectam, eidem Ecclesiæ Auximati perpetuo, & æque principaliter unimus, itaut unus idemque Episcopus eis æque principaliter præsit: ac deinceps in quibuslibet scriptis publicis, & privatis, in actis Consistorialibus, Apostolicis diplomatibus, Constitutionibus Synodalibus, Decretis, & Edictis, ab eo pro tempore emanaturis, & subscribendis, non tantum Auximas, sed æque etiam Cingulanus Episcopus appellari, & se subscribere debeat: & ne Clerus, ac Populus Cingulanus Auximum usque, quod ad decimum & octauum inde lapidem abest ad forum Episcopale quascumque ob causas, etiam levissimas, jugi incommodo amplius pertrahantur, Vicarium sibi in spiritualibus generalem, in Civitate Cingulana, ejusque Territorio, & Diœcesi residentem arbitrio suo deputet.

Vnio ejusdē æque principaliter eidem Ecclesiæ Auximati.

§.4. Præterea dilectis Filiis Præposito, Archipresbytero, & Canonicis prædictis, nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi in posterum, dimisso veteri indumento, si quod gerunt, Præpositus, & Archipresbyter videlicet, Mozzetam violaceam supra Rocchettum, Canonici vero prædicti Almutiam tam in Ecclesia Cingulana hujusmodi, illiusque Choro, Capitulo, etiam in Missarum, & horarum Canonicarum divinarum, & nocturnarum, necnon Vesperarum, & aliorum divinorum officiorum celebratione, quam in processionibus, & sacris functionibus, aliisque actibus publicis, & privatis ubicumque locorum gestare valeant, postmodum aliis nostris Apostolicis literis, ob ipsos ut moris est, per Cancellariam seorsum expediendis, benigne concedimus, atque indulgemus.

Nonnullis eadem, & ejus Capitulum privilegiis ornatur.

§.5. Decernimus insuper, has ipsas nostras Apostolicas literas semper, & perpetuo validas fore, suumque plenarium effectum, & robur habituras: nullo eas tempore, occasione, & causa quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Auximatis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione, vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent: nec causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodiissent, adductæ, aut comprobatæ haberentur: vel intentionis nostræ, aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quilibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens, etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent: aut denique ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto, aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione, vel causa in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamsi talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, ce-

Clausulę cum derogatoriis.

terisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, easdem has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse, decernimus, atque jubemus, universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes. Hasque easdem literas nostras sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam, motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, Consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, licet in eis de his nostris literis, earumque toto tenore & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse, aut debere comprehendi statuimus; sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi: & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statutum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore; Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Prolegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes; sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere; sique secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse statuimus; non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis Constitutionibus, Synodalibus, Provincialibus, Œcumenicisque Conciliis, Ordinationibus quoque Apostolicis, & earumdem Ecclesiarum Auximatis, & Cingulanæ jurejurando, confirmatione Apostolica, vel Statutis quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, Consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, Literis Apostolicis, quæ eisdem, eorumque majoribus concessa fuissent, seu personis, ac locis quibuscumque, licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, ac quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque Decretis generatim, vel speciatim motu quoque huic simili, & in Consistorio, aut alias quomodolibet, sæpe etiam in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & renovatis; quamquam diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per quascumque alias motu quoque simili pro tempore editas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, nec censeatur eis derogatum.

Derogatio specifica.

§.6. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut quælibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam restitutionis, declarationis, erectionis, sanctionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum ejus Petri, & Pauli se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto XIII. Kal Iunii Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXVI.

Statuitur, ne quis Monachus Ordinis Carthusien. quodvis officium, seu gratiam, absque Superiorum consensu, a Sede Apostolica impetrare possit. Dat. 20. Aug. 1725. Ann. 2.

Hæc Constitutio confirmatur a Clemente XII. Constit. ed. 1732. Julii 31. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ præsentis constitutionis.

Cum sicut dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Monachorum Ordinis Carthusien. Nobis nuper exponi fecit aliqui ipsius Ordinis Monachi ambitionis spiritu ducti officia dicti Ordinis ab hac S. Sede per importunas preces impetrare non erubescant cum maximo Regularis disciplinæ detrimento. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.1. Nos igitur incommodis, quibus ea de causa Ordo præfatus afficitur, obviam ire, ipsumque Vincentium Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & In-

Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a prædicta Sede quodvis officium, seu gratiam absque speciali, sive Prioris majoris Carthusiæ, vel Procuratoris Generalis pro tempore existen. ejusdem Ordinis licentia, & consensu quoquo modo impetrare possit, audeat, vel præsumat, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum prædict.

Clausulę.

§.2. Decernentes irritum, nullum, & inane, si quid secus a quoquam contra tenorem præsentium contigerit attentari, vel impetrari.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub annulo Piscatoris die 20. Aug. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVII.

Dat. 30. Aug. 1725. An. 2.

Conceditur Provinciali Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo facultas conferendi gradus doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Cæseraugustan., Valentin., & Pampilonen.

Similis facultas facta fuit ab Inn. XIII. Provinciali ejusdem Ordinis Provinc. Fluminis Januarii in Brasilia Const. ed. 1723. Dec. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponuntur causę, quæ Pontificē impulerunt.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior Provincialis, & Definitores Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod cum in dicta Provincia lex vigeat juxta Constitutiones ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas, quod omnes Magistri Doctoratus gradum in aliqua publica Studii Generalis Universitate suscipere teneantur, ne ipsis in eorum antiquitate, & præcedentia præjudicium inferatur; Expensæ vero in Universitatibus studiorum generalium trium illorum Regnorum, in quibus dicta Provincia divisa reperitur pro consequendis dictis gradibus adeo adauctæ sint, ut eadem Provincia magnum detrimentum pecuniæ, quæ ad hunc finem ab illa exit, experiatur, ipsi exponentes, quo hæc damna, ac etiam expensæ, & itinerum incommoditates evitentur, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

§.1. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gatiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; eidem moderno, & pro tempore existenti Priori Provinciali prædictæ Provinciæ Aragoniæ, ut ipse dictos gradus Doctoratus in tribus primariis dictorum trium Regnorum, nempe Cæsaraugustan., Valentin., & Pampilonen. Conventibus cum assistentia Præfecti Studiorum, aliorumque trium Magistrorum cujuslibet respective ex ipsis Conventibus hujusmodi servatis, alias de jure servan. conferre libere, & licite possit, & valeat auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Concesśio pręd.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibns, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXVIII.

Dat. 5. Sept. 1725. Ann. 2.

Erigitur Hospitium Matriten. Fratrum Prædicatorum, vulgo *de la Passión*, in regularem ejusdem Ordinis Conventum, cum omnibus cæterorum Conventuum privilegiis.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 10. P. 1. iisdem Fratribus nonnullarum Provinciarum facta fuit facultas peragendi Processionem SS. Rosarii absque licentia Episcopi, & Parochi interventu.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à cura Ordinū Regularium, Prædic. præcipue, cui nomen dederat.

Pastoralis Officii, quod meritis licet imparibus Divina Providentia humilitati nostræ committere dignata est, ratio postulat, ut omnium Regularium Ordinum Vineam Domini excolentium præcipuam solicitudinem geramus, quæ-

quæque ad Divini Cultus amplificationem, Regularis disciplinæ custodiam, & augmentum conferre dignoscimus, ea Jugi studio, & conatu provehere, statuere, & vehementer urgere non desinamus. Peculiari tamen cura, & vigilantia oculos nostræ mentis ad Ordinem Fratrum Prædicatorum, in quo solemnem professionem Regularem emisimus, & diu versati sumus, Nos decet convertere, ut ubi uberiores fructus in Vineam ipsam profluere, & bonorum operum messem exurgere aspicimus, illuc, quantum in Domino possumus, provida cogitatione, & maxima sedulitate incumbamus.

Refertur erectio pred Hospitii jampridem peracta.

§.1. Itaque cum alias, & usque de Anno Domini 1637 tunc existentes Fratres dicti Ordinis, Provinciæ Hispaniæ Hospitale vulgo *de la Passion* nuncupatum in Oppido, seu Civitate nuncupato Matriti Toletan. Diœcesis, intra limites Parochiales Ecclesiæ Sanctorum Justi, & Pastoris dicti Oppidi situm, cum ejusdem Hospitalis sine cura existente, minusque collativa Ecclesia, ac omnibus, & singulis mansionibus, aliisque membris, & ædificiis ad usum habitationis ab eodem Hospitali quomodolibet dependentibus, eique annexis, in eorumdem Fratrum, Oppidum prædictum pro eorum, dictæque Provinciæ negociis pertractandis pro tempore adeuntium, Hospitium jam convertendum a tunc existentibus, dicti Hospitalis, illiusque Ecclesiæ Mansionum, Membrorum, & Ædificiorum prædictorum possessione per tunc existentes Fratres prædictos adepta, eodemque Hospitali in eorum Hospitium converso, dictæ Ecclesiæ, in Divinis juxta laudabile dicti Ordinis Institutum deservire, ac in ea Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum asservare, illudque Christifidelibus excepto Paschali tempore ministrare, defunctorum Corpora tumulare, Missas prævia Campanarum pulsatione, aliaque Divina Officia celebrare, & Christianæ Pietatis opera exercere consuevissent.

Pro qua erectione lis exorta, indeq; d. Hospitium in privatam Domum redactum.

§.2. Lite postea, & Causa in Patribus inter tunc existentes Rectorem dictæ Parochialis Ecclesiæ, ac in eo Clericos, seu Presbyteros perpetuos Beneficiatos ex una, & tunc existentes Fratres prædictos ex altera Partibus coram Ordinario loci, & deinde coram aliis earumdem Partium Judicibus competentibus, ac demum in Romana Curia, & in Causarum Palatii Apostolici Auditorio super præmissis, & præsertim super eo, quod dictum Hospitale in Hospitium ejusmodi, nulla desuper dicti Ordinarii loci ad id interveniente licentia, minusque servata fel. record. Clementis Octavi, Gregorii XV., & Urbani etiam VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionum desuper respective editarum, & Concilii Tridentini Decretorum respective forma, conversum, seu erectum, & institutum fuerat, rebusque aliis in actis Causæ, & Causarum ejusmodi latius deductis introducta, prosequuta, ac demum per tres sententias conformes ad tunc existentis dictæ Parochialis Ecclesiæ Rectoris, & in ea Beneficiatorum prædictorum favorem desuper emanatas, & in rem judicatam transactas terminata, Fratres tunc existentes prædicti in earumdem sententiarum exequutionem a præmissis omnibus, & singulis in dicta Ecclesia ulterius exequendis, & exercendis sese abstinere, dictæ Ecclesiæ januas claudere, & ab eadem Ecclesia illius Campanas amovere coacti fuerunt; propterea que dictum Hospitium velut in privatam Domum redactum extitit, & existit de præsenti.

Causæ præsentis Erectionis.

§.3. Cum autem sicut accepimus, ad Oppidum prædictum, in quo pro tempore existentis Hispaniarum Regis residet Aula, frequens Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratrum pro eorum ibi discutiendis negotiis accedat consuetudo, & absonum sit, quod in tam insigni Oppido, ubi Regalis Aulæ hujusmodi per commendabilem Secularium morum honestatem refulget decor, & Religionis cultus, Fratres illuc pro tempore accedentes prædicti in Hospitio hujusmodi nullo septo, Clausura, & veluti in privata Domo cum libero Secularium utriusque sexus Personarum, accessu, non sine Regularis disciplinæ discrimine, animique dolore commorari cogantur: Hospitium vero prædictum nunc, ut præfertur, veluti in Domum privatam redactum mansionibus, aliisque Ædificiis pro futuro dicti Ordinis, per Nos ut infra erigendo Conventu necessariis, opportunisque refertum ex istat, & in Ecclesia prædicta, quæ eidem Hospitio contigua, eique proxima, nec angusta, minusque rudis structuræ existit, maius, & sex alia Altaria Sacris utensilibus ad Missas etiam Conventuales celebrandas satis decenter ditata, & ornata, Chorus pro Divinis Laudibus Altissimo depromendis accommode instructus, & Sacristia cum ejus Sacra suppellectili locupletata reperiantur.

Lis præd. extinguitur; & pref. Hospitii erectio confirmatur.

§.4. Nos igitur ad majori ejusdem Ordinis stabilitati in prædicto Oppido consulendum, & ne illa ulterioribus litium prematur incommodis, sed ut Ordo ipse, cujus in dicto Oppido tres Conventus perpetuo erecti, & instituti reperiuntur, pluribus in Oppido hujusmodi abbundans Stationibus semper gratior, validiorque in pacis amœnitate efflorescat coram Domino, prout sincero exoptamus affectu, litis, & Causæ prædictarum, & aliarum, si quæ sint, & desuper quomodolibet exoriri poterunt in futurum, statum, & merita universa nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro plene expressis habentes, & causam prædictam, quatenus opus sit, ad Nos avocantes, litemque hujusmodi ad infrascriptorum effectum omnino, penitusque extinguentes, necnon dationem, & concessionem Hospitalis, illiusque Ecclesiæ ædificiorum, aliorumque annexorum membrorum, & dependentiarum prædictorum per tunc existentes dicti Hospitalis Rectores tunc existentibus Fratribus prædictis quocumque cujusvis alienationis titulo, ac quocumque desuper forsan tunc soluto pretio quomodolibet factas, Apostolica auctoritate perpetuo approbantes, & confirmantes, eisque inviolabile Apostolicæ firmitatis Robur adjicientes, nec non omnes, & singulos tam juris, tam facti, aut aliarum quarumcumque circumstantiarum & solemnitatum defectus si qui, & si quæ tam super datione, & concessione, quam dicti Hospitalis erectione, seu fundatione prædictis quomodolibet respective intervenerint, seu intervenisse prætendantur, plenarie perinde, ac si datio, & concessio, ac erectio, seu fundatio prædictæ respective factæ fuissent, supplentes, motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque voluntate, & deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Hospitium prædictum cum omnibus, & singulis illius

illius ædificiis, Ædibus, mansionibus, Officinis, & Hortis in eo existentibus quibuscumque, prævia ab eis cujuscumque secularitatis, si qua inesse dignoscatur, seu prætendatur, status, & essentiæ abdicatione, suppressione, & extinctione, in reliquum Regularem dicti Ordinis, in dicto Oppido Conventum cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus gratiarum, Indulgentiarum, Largitionibus, immunitatibus, ac exemptionibus, quibus cæteri dicti Ordinis Conventus de jure, stylo, & consuetudine, ac participatione, aut alias quomodolibet nunc utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum pro duodecim saltem nunc, & pro tempore existentibus Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratribus Ordinem ipsum expresse professis; qui in Conventu per præsentes ut infra erigendo hujusmodi, ac intra illius claustra, servata Regulari eorum disciplina, una cum uno ex eis futuro eorum Priore ab ejusdem Ordinis Fratribus Canonice pro tempore eligendo, qui eos necnon Conventum per præsentes ut infra erigendum juxta dicti Ordinis Leges, & Constitutiones per debitas eorum regularis disciplinæ semitas, regere, dirigere, corrigere, & gubernare, eisque præesse debeat, vivere, & qui ex Conventus per præsentes ut infra erigendi hujusmodi annuis redditibus, seu eleemosynis, si quos, aut si quas habeat eorum alimoniæ, & manutentioni sufficientes, sin minus, ac donec Conventus per præsentes erigendus hujusmodi ex redditibus, & eleemosynis prædictis habuerit, unde congruæ alimoniæ, & manutentioni prædictis consulere valeat, ex aliorum Provinciæ prædictæ Conventuum juxta providam ab ejusdem Provinciæ Provincialibus Superioribus desuper pro rata reddit|tuum; seu eleemosynarum deficientiam hujusmodi faciendam, servandamque distributionem, ac alias quoad illorum numerum alimoniam, & manutentionem hujusmodi juxta Constitutionum, & Decretorum Apostolicorum alias desuper editorum formam, & tenorem, ali, & manuteneri debeant, necnon sine cura, minusque collativam existentem Ecclesiam prædictam, abdicata pariter ab ea quacumque ejus secularitate in regularem dicti Ordinis Ecclesiam cum omnibus quoque, & singulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, indultis, Indulgentiis, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus reliquæ dicti Ordinis regulares Ecclesiæ nunc quomodolibet fruuntur, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt in futurum, ita quod liceat Fratribus dicti Ordinis pro tempore existentibus prædictis illam, illasque Januas publice aperire, Campanas denuo apponere, ac pulsare, & in ea Missas etiam Conventuales, aliaque Divina Officia celebrare, Sacramentales Christifidelium Confessiones audire, Venerabile Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum decenter asservare, illudque eisdem Christifidelibus singulis anni, non tamen Paschalis, temporibus, & diebus ministrare, conciones habere, Defunctorum Cadavera sepelire, Beatæ Mariæ Virginis Rosarium recitare, Divinas Laudes nocte, & die assidue choraliter decantare, aliaque Christianæ pietatis opera, & functiones Ecclesiasticas juxta eorum Ordinis laudabile Institutum, & quæ Religiosa eorum Charitas ad promovendam æternam proximorum salutem sibi suaserit exercenda, exercere, cujusvis licentia desuper minime requisita, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium dictæ Parochialis Ecclesiæ, illiusque nunc, & pro tempore existentis Rectoris, Apostolica auctoritate perpetuo erigimus, & instituimus.

Erectio ejusdem Hospitii in regularem Conventum, cum omnibus privilegiis aliorum.

§.5. Decernentes easdem præsentes etiam ex eo quod dilecti Filii moderni dictæ Parochialis Ecclesiæ, illiusque nunc, & pro tempore existentes Rector, ac Beneficiati in ea existentes prædicti, Ordinarius loci, Regulares cujuscumque Ordinis, Societatis, vel Instituti, vel quicumque alii in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, vel alii ad quos forsan spectat, & pertinet, seu pro tempore spectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmisis consenserint, imo forsan illis contradicturi sint, seu quibusvis aliis quantumvis justis, justisimis, & rationabilibus Causis de nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas, quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, vel sub quibuscumque Constitutionibus, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum etiam motu pari, & consistorialiter emanatis, vel emanandis, aut quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, nullatenus unquam comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo ante permissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes d. Conventus per Nos, ut præfertur, erecti Priorem, & Fratres eligenda, concessas, semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit firmiter, & inviolabiliter observari: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam causarum Palatii prædicti Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata, eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in qualibet instantia judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.6. Quocirca dilectis Filiis nostro, & dictæ Sedis Nuncio in Regnis Hispaniarum pro tempore commoranti, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per Apostolica scripta motu proprio simili mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, quando & quoties pro parte, pro tempore existentium Fratrum Conventus per Nos, ut præfertur erecti hujusmodi, seu pro eis agentium requisiti fuerint, easdem præsentes, & in ea contenta quæcumque, ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter, ac inviolabiliter observari, non permittentes Priorem, & Fratres dicti Conventus per Nos ut præfertur erecti,

Deputatio Exequutorũ.

erecti, vel pro eis agentes pro tempore existentes prædictos desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari, Contradictores, & rebelles quoslibet per censuras Ecclesiasticas aliaque juris, & Facti remedia compescendo, invocato etiam si opus fueit, Brachii secularis auxilio.

Derogatoriæ. §.4. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ clausula de jure quæsito non tollendo, ac ejusdem recordationis Bonifacii similiter Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri quatenus opus sit de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra suam Civitatem, & Diœcesim ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, necnon prædictis Clementis, Gregorii, & Urbani Prædecessorum Nostrorum prædictorum, necnon piæ mem. Innoc. PP. X. similiter Prædecessoris nostri desuper edita, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illi, illiusque Superioribus, aliisque Personis, etiam derogatoriarum derogatoriis, efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse hac vice dumtaxat harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ Approbationis, Confirmationis, Roboris, Adjectionis, defectuum Suppletionis, Erectionis, Institutionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto Nonis Septembris Pontificatus nostri Anno Secundo,

---

LXXXIX.

Dat. 7. Sept. 1725. Ann. 2.

Confirmatur Ordinatio quædam Capituli Generalis Carthusiensis; ne Monachi ejusdem Ordinis Missarum eleemosynas in privatos usus convertant.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Maji 11. P. 12. prohibitum fuit Monachis d. Ordinis, ne usum carnium alicui in suis Monasteriis permittant. Et hujus Const. ed. 1725. Aug. 20. P. 2. Statutum fuit ut nullus impetrare posset gratiam aliquam a S. Sede sine Superiorum majorum licentia, quæ Constitut. confirmatur a Clem. XII. Const. ed. 1732. Jul. 31. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Ordinis Carthusien., quod cum nonnullis ab hinc annis inter aliquot ejusdem Ordinis Monachos per se, sive per interpositas personas Missarum eleemosynas procurandi, illarumque lucrum contra eorum regulam, & paupertatis votum, non obstante, quod abunde de rebus necessariis provisi sint, sibi attribuendi abusus irrepsisset, per quamdam Ordinationem Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1684. celebrati expresse prohibitum fuit, ne unquam talium stipendiorum lucra sive palam, sive secreto sibi procurarent, aut reciperent, vel in proprios usus applicarent, prout fusius continetur in eadem ordinatione, tenoris qui sequitur, videlicet:

§.1. 1684. *Ordinatio pro Missis eleemosynariis.* Ordinatio præd. Capituli Gen. ann. 1684. *Quia experientia teste didicimus, quæ, & qualia damna Ordini evenerunt in quibusdam locis ex celebratione quarumdam Missarum, quarum stipendia a celebrantibus in proprios, aut amicorum, vel Parentum usus convertebantur, & partim per Superiorum pusillanimitatem, partim per Subditorum astutias, qui per varias prætextuum, & rationum excogitationis id sibi quasi licitum usurpabant; Qui quidem abusus jam extirpatus esse videtur: Sed ne unquam tale malum in voti paupertatis perniciem, & cupiditatis nutrimentum, quæ propositi Chartusien. pestis merito vocari mereretur, quamcumque Domum Ordinis sub quolibet prætextu iterum ingredi valeat, aut in qualibet Persona Ordinis tolerari; Declaramus quascumque rationes super hac re huc usque allegatas, aut allegandas frivolas esse, & nullas, sed meras esse corruptelas a Seminatore zizaniorum in animarum perniciem superseminatas: Cum personis Ordinis necessaria juxta propositi Chartusiensis tenorem utique ministrari per Statuta nostra præscribantur, & de facto ubique per Superiores sufficienter ministrentur. Et prohibemus omnibus personis Ordinis in virtute Sanctæ obedientiæ, ne unquam talium dispendiorum lucra, sive palam, sive secreto sibi procurent, aut recipiant, vel in proprios usus applicent, sive per se, sive per interpositas personas, sub pœnis contra inobedientes, & proprietarios per Statuta ordinatis. Prioribus vero interdicimus, ne unquam id permittant, aut tolerent sub pœna absolutionis. Si quæ autem devotæ personæ Missas pro se celebrari postulent ad jussum Prioris, cui omnes Monachi, ex vi voti sui in his, sicut in aliis obedire tenentur per ordinem tabulæ, sicut consuetum est apud Nos reddantur, & stipendia inde oblata aliis Conventus bonis incorporentur juxta mentem Sacr. Concil. Tridentini Sess. 25. Cap. 2. de Refermat., & juxt. Cap. 19. 2. part. Statutorum nostrorum, atque administrationis Superiorum subjaceant. Nec Visitatoribus Ordinariis, aut Commissariis liceat ullo modo super hac re dispensare: Sed insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere = insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere. = Et subinde ejusmodi Ordinatio in Capitulis Generalibus annorum 1685. 1711., & currenti anno confirmata fuit.*

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjun- Preces Procuratoris Gener. pro confirmatione.

jungebat, his minime attentis præsenti abusus etiam nunc perseverent, ac proinde ut Capituli Generalis Ordinatio præinserta inviolabiliter observetur, dictus Vincentius Procurator Generalis Ordinationem hujusmodi Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret:

§.3. Nos ipsius Vincentii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertam Capituli Generalis Ordinationem confirmatam, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, ipsamque Ordinationem sub suspensionis a Divinis, aliisque arbitrio Nostro imponendis pœnis eo ipso per contrafacientes absque ulla declaratione incurrendis, servari mandamus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XC.

Statuuntur variæ Ordinationes pro bono Regimine Fratrum Ordinis S.Jo:Dei.

Dat. 7. Sept. 1725. Ann. 2.

De confirmatione Privilegiorum ejusdem Ordin. vide hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura præstanda Ordini S. Joannis Dei.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio Divina dispositione constituti, ad Sacrum S.Joannis Dei Ordinem, qui multiplicia, atque præclara pietatis, & Christianæ charitatis opera, erga Pauperes, & Infirmos suis Hospitalibus decumbentes, magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate, nec minore fidelium ædificatione in dies exercere non desinit, mentis nostræ aciem convertentes nonnullos, quos in eodem Ordine sensim gliscere inteleximus, abusus de medio tollere, ut que Regularis in eo disciplina, ubi labefactata fuerit opportunis rationibus restituatur, & ubi viget firmius perseveret, providere studemus, in eumque finem ex injuncto Nobis Divinitus Pastoralis solicitudinis munere, matura deliberatione præhabita, quæ infra sequuntur, statuenda, ordinanda, ac declaranda duximus.

Ordinationes prædictæ de libertate votorum in Congregationibus Conventualibus.

§.1. Cum itaque sicut accepimus, ubi Congregationes Conventuales in Domibus pro Novitiatibus destinatis ejusdem Ordinis habentur, Religiosis, qui jure illas ingrediendi potiuntur liberum esse deceat quidquid opportunum eis videtur inibi proponere, ac respondere, multoties vero contingat id a pluribus ob injustum timorem eis a suis Superioribus incussum prætermitti, quibuscumque Superioribus districte, ac sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrenda prohibemus, ne eorum subditos quoquo modo impediant, aut deterreant quominus in prædictis Congregationibus quidquid proponendum, vel respondendum expedire censuerint libere proponere, ac respondere valeant, præsertim in iis, quæ spectant ad receptionem Novitiorum; Volentes etiam, ut relationes de Novitiis prædictis, quas fratres de more Ordinis præfati ad eas colligendas deputati adferent in eisdem Congregationibus palam legantur.

De Novitiorum probatione exactius perficienda.

§.2. Quo autem probatio Juvenum in ipsum Ordinem admittendorum exactius perficiatur, quam hactenus fieri consuevit, cum per ejusdem Ordinis Constitutiones dumtaxat præcipiatur, quod sub fine anni probationis congressus a fratribus habeatur in quo Novitii mores, vitæ consuetudo, instructio in rebus Ordinis præfati ac spiritualis progressus discutiuntur, & vota demum pro illius admissione, vel dimissione conferantur mandamus, ut ejusmodi congressus, ac discussio singulis quatuor mensibus deinceps fiant, idque sub eadem pœna privationis vocis activæ, & passivæ per Priores locales illa facere negligentes similiter incurrenda, & quatenus post peractum examen Novitius uti inventus dicto Ordini minime aptus, & utilis in primo, secundo, vel tertio congressu a professione emittenda per pluralitatem suffragiorum

exclusus fuerit, dicti Priores eum statim a Religione, & Novitiatu dimittant ad propria reversurum, nec ullus ex dictis fratribus dimissionem Novitii sic exclusi directe, vel indirecte sub simili pœna impediri, vel morari audeat ipsi Prioribus sub eadem pœna insuper injungentes, ne quovis prætextu, vel colore ullum Novitium ad annum professionis, vel professionem admittant, nisi prius exercitia spiritualia rite peregerit, super quibus nullatenus cum eo dispensare valeat.

De recenter professis in Professoriis per annum collocandis.

§.3. Recenter autem professi per totum immediate insequentem annum collocentur in Domibus, seu Conventibus, quibus adsunt professoria, vel in futurum erigentur, ut ibi segregati, ac sub disciplina Magistri ad eos regendos, & instruendos specialiter deputandi degentes, Regulas Novitiatus omnino servent, quo in suscepto Religionis spiritu magis confirmentur, quin integro illo anno durante ex quavis dispensatione, aut alio prætextu extra eadem professoria collocari possint, sed ad summum ob aliquam eorum necessitatem, si eorum Priori Generali, vel Provinciali convenire videbitur, de uno ad aliud professorium donec annum prædictum exegerint, transferri valeant.

De muniis minime committendis Religiosis ante triennium a professione emissa.

§.4. Quamvis vero in eisdem Constitutionibus expresse non caveatur, quod per tres annos continuos a professione emissa computan. nemini demandentur officia illa, quæ non conferuntur per canonicam electionem, sed ad libitum Priorum Conventualium, quia tamen plurimum interest, ut Religiosi illi durante dicto triennio Hospitalitatis juxta ejusdem Ordinis institutum exercenda incumbant, & assuescant, nec immatura adhuc ætate protinus muniis illis admoveantur, quæ cum libertate sæpius conjuncta sunt, eisdem Prioribus Conventuum, & aliis Superioribus quibuscumque sub enarrata pœna interdicimus, ne Religiosis prædictis ejusmodi Officia committant, & si aliquando contingat Superiores locales aliis Religiosis ultra triennium jam professis, quibus dicta Officia conferre possint destitutos esse, tunc demum illos requirent a dicto Priore Generali, vel Provinciali, qui eos mittere teneantur.

De Hospitalium, & Ægrotorum servitio, omnibus Religiosis indiscriminatim demandando.

§.5. Porro omnes, & singuli Fratres Ordinis prædicti in quibuscumque Conventibus existentes exercitiis spiritualibus quotannis, ac tempore eis arbitrio Prioris Generalis, vel Provincialis designando vacent, ut exinde in via Domini magis dirigantur. Et quia cura Ægrotorum omnibus Religiosis dicti Ordinis æque injuncta reperitur, Prioribus localibus sub pœna suspensionis ab officiis suis mandamus, ut posthabitis quibuscumque mundanis affectibus, respectibus ac Secularium commendationibus, imo, & quibusvis vel in ordine, vel extra Ordinem impetratis dispensationibus, omnes indiscriminatim Religiosos sibi subjectos ad consuetas in Hospitalibus nocturnas vigilias, seu excubias faciendis cogant, & quatenus aliquis impedimento, quo ab istis nocturnis custodiis rationabiliter excusetur, detineatur, rejecto quocumque prætextu, eum per totam diem Hospitalium, & Ægrotorum servitio addicere, & quocumque alio officio eximere debeant.

De exponendis bis quolibet mése duobus Capitulis Constitutionum Ordinis.

§.6. Licet autem ex laudabili ejusdem Ordinis usu in singulis Conventibus non modo regula, quam dicti Religiosi profitentur, sed etiam adjectæ illi Constitutiones legantur, ut id majori cum utilitate, & fructu de cætero fiat, eisdem Prioribus localibus sub simili pœna suspensionis præcipimus, ut per Religiosum idoneum exponi curent bis quolibet mense duo Capitula Constitutionum prædictarum, quo nimirum Religiosi de obligationibus sibi incumbentibus melius instruantur, ipsos vero Religiosos, exceptis quæstuatoribus, Procuratore, obsonatore e Conventibus absque Socio egredi non sinant.

De non impedienda mutatione Domorum a Priore Generali præscripta: & obedientia a Religiosis præstanda literis obedientialibus.

§7. Ad hæc autem Priori Generali ipsius Ordinis, cui omnes Domus Novitiatui destinatæ subjectæ existunt, Religiosos, etiam officiales quandocumque, sive ad alterius cujuscumque Domus, sive ad ejusdem etiam Domus ordinatius regimen pro sui libito mutandi competentem confirmantes, ac gravem abbusum radicitus evellere cupientes, Priori locali sub pari privationis vocis activæ, & passivæ pœna, necnon perpetuæ inhabilitatis ad quæcumque officia Ordinis obtinenda interdicimus, ne mutationes hujusmodi directe, vel indirecte impedire, aut in controversiam revocare sicut cæteris Religiosis sub eadem pœna, ne literas obedientiales d. Prioris Generalis, seu Visitatorum, aut Priorum Provincialium quoquo modo impugnare, aut alias non exequi præsumant.

De residentia Prioris localis & Provincialis, ac de Literis obedientialibus non concedendis, neque petendis per Sæcularium favores.

§.8. Alium quoque abusum præcedenti non absimilem submovere volentes, quod scilicet quemadmodum fratres eo sæpe ire recusent, quo a suis Superioribus destinantur, ita quoque illos per interpositos favores, ac officia Magnatum, & Procerum vexent, ad hoc ut ab uno Conventu, ad alium sibi benevisum commutentur, quinimo non raro eveniat, ipsosmet Priores tam locales, quam Provinciales nulla justa de causa ductos, sed ut suo ingenio morem gerant per tempus etiam notabile a suis Conventibus, aut Provinciis respective abesse, pœnam privationis Officiorum, & vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrendam indicimus non modo adversus Priores locales, & Provinciales ultra unius hebdomadæ spatium a suis Conventibus, vel Provinciis absque urgenti, & ad servitium suorum Conventuum, aut Provinciarum spectante necessitate abessent, verum etiam adversus omnes tum Superiores, tum subditos concedentes, aut petentes per interpositas quarumcumque personarum Secularium preces literas obedientiales, aut ad commorandum alicubi, vel aliquo evagandum.

De Religiosis qui in hujus Almæ Urbis Convẽtu moram ducere possunt.

§.9. Et ne in hujus Almæ Urbis Conventu Fratres inutiles moram ducant, ac in eorum substentationem insumatur, quod Ægrotorum levamini debetur, statuimus istiusmodi Fratres in eodem Conventu nusquam degere posse, aut ulli Fratri licere, exceptis Discretis Ordinis memoratum Conventum adire nisi obtenta prius in scriptis a Priore Generali ob necessitatem ab eo approbandam opportuna facultate, idque sub apostasiæ a Religione, aliisque ipsius Prioris Generalis arbitrio in quemcumque aliter accedentem infligendis pœnis; Ne autem Fratres prædicti a Priore Generali præfato facultatem ejusmodi favoribus extorquere adnitantur, pœnam privationis vocis activæ, & pas-

passivæ necnon officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda Fratribus, qui per favores vim inferunt Superioribus ad literas obedientiales impetrandas irrogamus.

De Sæcularium favoribus non requirendis, nec admittendis pro dignitatibus in d. Ordine assequendis.

§.10. Excommunicationis vero latæ sententiæ poena innodamus Fratres ad quarumcumque Sæcularium personarum favores pro dignitatibus, & officiis in dicto Ordine assequendis recurrentes, illosque insuper eo ipso inhabiles ad officia, & dignitates, quæ ambiunt, seu sibi concedi postulant, declaramus, sive procuraverint, sive tantum hujusmodi favores admiserint, eamdemque poenam sancimus in omnes illos Fratres, qui prædictis favoribus lacessiti, seu pulsati palam Electores de illis non edocuerint, necnon in singulos Electores, qui postquam de hac re certiorati fuerint, nihilominus Fratres favores prædictos procurantes, seu admittentes eligere non dubitaverint.

De præcedentia inter Dignitates obtinentes.

§.11. Sed, & quasdam controversias super præcedentia inter illos, & qui officia, & dignitates in Ordine obtinent obortas dirimere volentes, mandamus quatenus primus vocalis in Provinciis eligi solitus pro negotiis, & electionibus Capituli Generalis, post Priorem Conventualem, Exprovinciales, & Sacerdotes omnes præcedat quoscumque alios, quamdiu primus vocalis erit, utque Priores locales omnes Vicarios Conventuales in quibuscumque Conventibus pariter præcedant.

De administratione redditum singulorum Conventuum, & Hospitalium.

§.12. Insuper ut tutiori redditum singulorum Conventuum, Hospitalium administrationi cautum sit, injungimus Prioribus Conventualibus, ut quotidianis comestibilibus, & aliis expensis, quæ summam duorum scutorum monetæ non excedent dumtaxat exceptis, nullam aliam rem penitus emere, vel etiam vendere valeant, nisi obtenta prius a Priore Generali quoad Conventus ipsis subjectos, seu a Priore Provinciali, quoad reliquos Conventus emptionem, venditionemve hujusmodi faciendi licentia, ad quam petendam iidem Priores consultationem, approbationem, & subscriptionem adhibere debeant plenæ Congregationis suorum Religiosorum, qui singuli testentur cum juramento expedire fieri emptionem, aut venditionem, prout petitio Priorum pro licentia obtinenda præsefert, quod si dicti Priores Conventuales a loco ubi Priores Generalis, vel Provincialis commorantur longius distent, & occasio utilis se se offerat ad emptionem, seu venditionem prædictam deveniendi quæ per meram petendi, & præstolandi ab eis licentiam prædictam dilabi posset, tunc de consilio, & assensu Congregationis suorum Religiosorum ad eam procedere valeant ex Priorum Generalis, vel Provincialis præsumpta tantum, ac tacita licentia, quibus tamen rationem confestim reddant emptionis, seu venditionis per eos factæ subscribente cum juramento eadem Congregatione Religiosorum non modo, quod utiliter, ac de ipsorum consilio, & assensu facta fuerit, ut præfertur, verum etiam quo expressa licentia a Prioribus Generali, vel Provinciali antea peti; & obtineri nequaquam potuerit, nec occasio proficua, quæ raptim Prioribus localibus occurrat amitteretur; Priores autem Conventuum, etiamsi immediate Priori Generali sublint, hanc licentiam nonnisi a suis Prioribus Provincialibus modo prædicto exquirere teneantur, atque generaliter Priores omnes locales hanc methodum servent, quotiescumque aliquid in beneficium Conventuum, seu Hospitalium, quod decem aureorum impensam excedat facere meditantur, qui vero præmissa non adimpleverint in perpetuum voce activa, & passiva careant.

De Conservatione supellectilium eorundem; deque Fratrum habitu.

§.13. Conservationi quoque supellectilium Conventuum, eorumque Sacrariorum, & Hospitalium intendentes, tam Superioribus, quam eorum subditis prohibemus, ne quæcumque supellectilia hujusmodi extraneis commodent, idque sub poena privationis vocis activæ, & passivæ quoad subditos, si id fecerint absque expressa Superiorum suorum licentia, qui sciant vetitam sibi a nobis esse in hac licentia concedenda inconsultam, nimiamve facilitatem, stricteque omnibus injungimus observantiam Constitutionum ejusdem Ordinis quantum ad humilem, simplicemque habitum in d. Ordine deferri solitum, qui videlicet a Seculari cultu, & omni mundana vanitate, & novitate plane alienus sit poena privationis, & inhabilitatis ad officia ipsius Ordinis eos coercentes, qui aliqua ex parte hac in re culpabiles non se protinus emendaverint, adversus quos Superiores ad alias etiam poenas, quatenus opus sit procedere possint, & debeant.

De rebus in Ordine contingentibus; necnon negotiis in Congregationibus resolutis minime evulgandis.

§.14. Cumque experientia ipsa compertum sit, oblocutiones in Superiores rerum in Ordine contingentium extra Claustra delationes, seu evulgationes, necnon negotiorum in Congregationibus resolutorum revelationes imprimis noxias, ac perniciosas esse nedum quia recto gubernio plurimum officiunt, verum etiam quod totius Ordinis honori, & decori non parum detrahunt, privationem vocis activæ, & passivæ, ipso facto incurrendam indicimus in eos qui apud Seculares præsertim aliquem ex enarratis excessibus admiserint, qui si sufficientia adversus eos de præmissis indicia habeantur, etiam in carcerem detrudi, & quatenus de eis, eorumve aliquo convicti fuerint, extra Provinciam suæ professionis relegari valeant.

De Appellationibus, & recursis.

§.15. Demum cum non raro eveniat, Religiosos, & Superiorum suorum Judicium effugiant, melioremque prætensionum suarum successum experiantur, apud alios, nec eorum meritorum, quinimo sæpe nec legum, & consuetudinum Ordinis prædicti gnaros per apellationes, seu recursus ita inordinate agere, ut eosdem Superiores multoties interrogari contingat de rebus ad subditos suos, imo, & Ordinem ipsum pertinentibus, de quibus nullam notitiam habeant, aut partes suas nondum adimpleverant, ideo in dicto Ordine id ipsum quod in aliis Ordinibus per Sedem Apostolicam dispositum reperitur exacte observari præcipimus, quod nimirum appellationes, & recursus præfati primum intra Ordinem ipsum gradatim fiant, ut etiam extra eumdem Ordinem deferri possint; si quis non rite impensam sibi existimet a Superioribus Ordinis Justitiam.

Clausulæ.

§.16. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque per quoscum-

cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Rom.Eccles. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§.17. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & & Ordinationibus Apostolicis, necnon d. Ordinis, illiusque Provinciarum, Conventuum Hospitalium, Domorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciis, Conventibus, Hospitalibus, Domibus, ac illorum Superioribus, Prioribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumtis.

§.18. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum trasumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. M.Majorem sub annulo Piscatoris die XVII. Septem.MDCCXXV. tus Nostri Anno Secundo.

XCI.

Dat. 10.Sept. 1725 An.2.

Reintegratur ad Cathedralitatem Ecclesia Privernensis, & Terracinensi una cum Setina æque principaliter unitur.

De confirmatione, & innovatione erectionis Ecclesiæ Setin. in Cathedralem, & ejus unione cum Ecclesia Terracinen. Vid. hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P.2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Super universas Orbis Ecclesias, meritis licet imparibus, Divina dispositione constituti ad ea libenter intendimus, per quæ Ecclesias ipsas, præsertim Beatissimæ Virginis Mariæ nomine decoratas, & in Civitatibus insignibus consistentes, nostræque Ditioni subjectas ad pristinam earum Cathedralitatem, si illa in desuetudinem abiisse dicatur libenti animo restituamus, ac quatenus opus sit eas de novo in Cathedrales erigamus, earum dignitatibus, & Canonicis nova Privilegia, & Indulta concedamus, prout pensatis circumstantiis universis ad Dei Omnipotentis, ejusdemque Virginis Mariæ laudem, & honorem, ac Populorum in eis degentium quietem, & tranquillitatem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Recensentur prærogativæ Civitatis prædictæ, ejusq. Ecclesiæ Majoris.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus a dilectis filiis Capitulo, & Clero Civitatis Priverni in Latio sitæ, & Ditioni Sedis Apostolicæ immediate subiectæ eadem Civitas ob originis antiquitatem, rerum omnium ad humanæ vitæ usum necessarium ubertatem, ædificiorum amplitudinem, ac Habitatorum, & Incolarum numerum quatuor mille Animas excedentem, aliasque infrascriptas prærogativas inter principaliora loca Latii hujusmodi adscribitur, & ibi Divus Thomas Aquinas nuncupatus, dum viveret Ordinis Fratrum Sancti Dominici Prædicatorum nuncupatorum expresse professus, & a pluribus annis ejusdem Civitatis Patronus, dum ad Lugdunense Concilium proficiscebatur in Monasterio Fossæ novæ nuncupato Cisterciensis Ordinis moram fecit, ibique lethali morbo correptus, ægrotans Sacra Cantica Canticorum explanavit, & obdormivit in Domino, illiusque Domicilium in Capellam cum altari redactum fuit, plures in eadem Civitate adsunt familiæ tam generis nobilitate, quam literis, & armis conspicuæ, & propriis redditibus decore viventes; Ultra infrascriptam majorem, quinque numerantur Parochiales Ecclesiæ, in quibus Animarum cura debita, qua par est, vigilantia, promptaque, & assidua Sacramentorum administratione exercetur; Quatuor Religiosorum Virorum Conventus ibi repeuriuntur, necnon Collegium Clericorum Regularium Doctrinæ Christianæ, ibidem diversarum scientiarum Scholas habentium, unum existit Santimonialium Monasterium, quæ voti solemnis Religioni consecratæ monastico sanctioris vitæ instituto illibatam servant Virginitatem; quinque etiam reperiuntur Laicorum Confraternitates, ac Tria Oratoria, aliaque Loca pia hujusmodi canonice erecta, in quibus Divini cultus promoventur Officia, ac plura pietatis, & misericordiæ opera exercentur. Illud vero, quod ad majorem præfatæ Civitatis cedit honorificentiam, & prærogativam venustissima est, & decora propemodum Ecclesiæ Majoris ejusdem Civitatis nobilis, & antiquæ structuræ, ac Beatssimæ Virginis Mariæ dictæ Majestas, & Ministrorum inibi Divino cultui incumbentium pietas, ac Sacrarum Reliquiarum, ac rerum omnium pro Divinis officiis obeundis inibi existentium ubertas, necnon pro Ecclesiasticis functionibus decenter

center exercendis, sacrisque utensilibus opulenter ornata egregia insignitatis laude perfulgens illius Capitulum Archipresbytero Dignitate unica, & quatuordecim Canonicis decoratur, qui Ecclesiasticis cæremoniis instructi, sacrisque actibus imbuti, illa, quam Domus Dei exposcit, majestate, & decentia sacris laudibus vacant, & Divinæ servitutis obsequio horas Canonicas persolvunt.

Demonstratur Ecclesiam Privernen. olim Cathedralem extitisse; ejusque Episcopi enumerantur.

§.2. Ob præfatas, aliasque Civitatis, & majoris Ecclesiæ hujusmodi prærogativas, etiam antiquis temporibus in eis præfulgentes, præfata major Ecclesia Sanctæ Mariæ Ecclesia Cathedralis extitit, ac quinque præ ceteris Privernenses Episcopi in ea extiterunt, quorum primus Eleutherius Episcopus Privernas, qui Anno Domini octingentesimo vigesimo quarto interfuit Synodo sexaginta trium Episcoporum ab Eugenio Papa III. Prædecessore nostro Romæ celebratæ, in qua subscriptus legitur Eleutherius Episcopus Privernas; Secundus fuit Majus Episcopus. qui in alia Synodo celebrata sub Leone Quarto, etiam Prædecessore nostro anno ejusdem Domini octingentesimo quinquagesimo tertio in Basilica Principis Apostolorum de Urbe cum interventu sexaginta trium Episcoporum subscriptus legitur Majus Episcopus Privernas. Tertius fuit Benedictus Episcopus, qui interfuit Synodo Romæ celebratæ Anno ejusdem Domini noningentesimo nonagesimo secundo. Quartus fuit Martinus Episcopus, qui legitut vixisse ante Annum ejusdem Domini millesimum: ac quintus denique Petrus Episcopus, qui interfuit Concilio Romano Anno ejusdem Domini millesimo sexagesimo sexto sub Benedicto Papa IX. pariter Prædecessore nostro similiter celebrato. Postmodum vero præfata Ecclesia Privernen. Ecclesiæ Terracinen. ab Onorio Papa III. etiam Prædecessore nostro unita fuit, ac stante unione hujusmodi decursu temporis qualitas Cathedralitatis dictæ Ecclesiæ Privernen. in desuetudinem abiisse dicitur, & super Cathedralitate hujusmodi inter Terracinen., Setin., & Privernen. Ecclesias plures lites, & controversiæ extiterunt, quæ tamen inter præfatas Ecclesias Terracinen., & Setin. per nos extinctæ fuerunt; Super Cathedralitate tamen Ecclesiæ Privernen. forsan adhuc pendent indecisæ.

Postea vero Ecclesiæ Terracinen. unitam fuisse.

Causæ præsentis reintegrationis.

§.3. Nos considerantes, quod præfata major Ecclesia Priverni ob præfatas qualitates, & prærogativas digna videtur, ut ad pristinam qualitatem Cathedralis restituatur, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, meraque deliberatione nostris lites, & causas super Cathedralitate dictæ majoris Ecclesiæ Privernen. inter præfatam majorem Ecclesiam Privernen, & Ecclesiam Terracinen. adhuc forsan pendentes indecisas ad Nos avocamus, easque penitus, & omnino extinguimus, ac omnibus, & singulis Personis in Causis, & litibus hujusmodi existentibus, ac interesse quomodolibet habentibus, seu habere prætendentibus perpetuum silentium imponimus: Et Ecclesiam præfatam Sanctæ Mariæ Priverni ad Cathedralitatem reintegramus, & quatenus opus sit, de novo in Cathedralem erigimus, & dictæ Ecclesiæ Terracinen., una cum dicta Ecclesia Setina æque principaliter etiam de novo unimus, itaut in posterum Ecclesia Privernen., Setina, & Terracinen. tres Cathedrales insimul unitæ sint, & esse debeant, & in actibus consistorialibus, & in literis Apostolicis super promotione novi Episcopi ad præfatas Ecclesias Terracinen., Setin., & Privernen., sic ut præfertur, æque principaliter unitas semper fieri debeat mentio præfatæ Ecclesiæ Privernen. uti Concathedralis.

Reintegratio ad Cathedralitatem præfatæ Ecclesiæ Privernen.

Nonnullis privilegiis Capitulum d. Ecclesiæ ornatur

§.4. Ad hoc autem, ut Capitulum, & Canonici præfatæ majoris Ecclesiæ Privernen. in præfata Majori Ecclesia Privernen. horas Canonicas canere, & Ecclesiasticas functiones majori cum honorificentia, & decore, divinique cultus splendore exercere valeant, modernis, & pro tempore existentibus Archipresbytero, & Canonicis præfatæ Majoris Ecclesiæ Privernen., ut ipsi perpetuis futuris temporibus mozzettam violacei coloris supra Rocchettum tam in dicta Majori Ecclesia Privernen., illiusque Capitulo, quam extra eam, ac in Processionibus, Funeralibus, & aliis quibuscumque functionibus, & actibus Capitularibus publicis, & privatis, quibuslibet anni temporibus, & diebus, etiam in præsentia quorumcumque Archiepiscoporum, vel Episcoporum, & Sedis Apostolicæ Nunciorum, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, & aliorum quorumcumque quavis auctoritate, & potestate fungentium, ac honore, & præeminentia fulgentium deferre libere, & licite possint, & valeant; ac super gestatione mozzettæ, & rocchetti hujusmodi a quoquam quavis auctoritate directe, vel indirecte impediri, molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus possint, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

Clausulæ amplissimæ.

§.5. Decernentes insuper easdem præsentes semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat, & pro tempore spectabit firmiter, & inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod Capitulum, & Canonici Ecclesiarum Terracinen., & Setin., aut quicumque alii in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione Jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint adductæ, verificatæ, ac justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut Jus, vel Interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumq; alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nul-

nullibi appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, nisi Capitulorum, & Canonicorum præfatarum Ecclesiarum Terracinen., & Setin., aut quarumcumque aliarum Personarum ad id interesse habentium, seu habere prætendentium expressus accesserit assensus comprehendi, sed tanquam ad majus divini cultus augmentum, Personarumque Ecclesiasticarum pacem, & tranquillitatem, uberioremque etiam Laicorum spiritualem consolationem, & utilitatem tendentes, semper, & omnino ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes Capitulum, & Canonicos dictæ majoris Ecclesiæ Privernen. quandocumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinales, etiam de Latere Legatos Vicelegatos, dictæq; Sedis Nuncios, ac alias quomodolibet quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & quacumque instantia judicari, & definiri debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ specificæ.

§.6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ de jure quæsito non tollendo, & de unionibus ad partes committendis, vocatis, quorum interest, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, & edendis regulis, aliisque quibusvis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis æditis, & ædendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis dictarumque Ecclesiarum Terracinen., Setin., & Privernen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu pari, pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas, præsentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ordinationes nonnullæ ad controversias quascumque tolendas.

§.7. Volumus autem, quod per præsentem reintegrationem dictæ majoris Ecclesiæ Privernen. ad Cathedralitatem, seu illius novam erectionem in Cathedralem a nobis sic, ut præfertur, factas Episcopi Terracinen. pro tempore existentes possint in præfata Civitate Priverni residere, aut retinere Vicarium Generalem, aut specialem, functionesque Episcopales temporibus, & diebus eis benevisis ibidem peragere, semper tamen eorum arbitrio; Sede autem Episcopali vacante Capitulum Ecclesiæ Terracinen., juxta hactenus observatam consuetudinem, etiam inconsulto, & minime audito Capitulo Ecclesiæ Privernen. Vicarium Capitularem eligere valeat, qui postquam a dicto Capitulo Terracinen. canonice electus, & deputatus fuerit suam Jurisdictionem etiam in Ecclesia Privernen. exercere valeat; Quodque ad tollendas futuris temporibus controversias quascumque inter Privernen., & Setin. Ecclesias, præcipue in casibus, & functionibus, in quibus Capitula Privernen., & Setin. Ecclesiarum præfatarum insimul adesse contigerit, ac etiam in actibus consistorialibus alternativa inter eos præcedentiæ exerceatur. Volumus denique, quod Communitas, Capitulum, & Clerus Privernen. obligati sint, & teneantur eorum expensis emere, seu construere aliquod decens Palatium, in quo præfatus Episcopus ad ejus arbitrium commode, & decenter habitare valeat, eique solvere debeant procurationem, quando tempore inceptæ Visitationis in Civitate Privernen. non resederit: Decernentes etiam quoad posteriorem voluntatem nostram hujusmodi

modi ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Sanctio pœnalis.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ avocationis, extinctionis, reintegrationis, erectionis, Indulti, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto quarto Idus Septem. Pontificat. nostri Anno Secundo.

XCII.

Dat.17.Sept. 1725. An.2.

Declaratur Superiores Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis habere facultatem concedendi literas Dimissorias subditis suis.

Alexandri VIII. Const. ed. 1690. Dec 5. P.1. fit facultas Presbyteris dictæ Congregationis absolvendi a casibus reservatis, e Clem. XI. Const. ed. 1703. Jul. 9. P. 3. necnon hujus Const. ed. 1727. Jul. 15. P. 4. agitur de jure assistentium ejusdem Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur origo moris concedendi Literas dimissoriales prædictas.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Bonnet Superior Generalis Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis, quod Superiores pro tempore existentes ejusdem Congregationis in vim Constitutionum Apostolicarum fel. rec. Urbani VIII., & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, per quas dicta Congregatio ab Ordinariorum jurisdictione, exceptis pertinentibus ad Missiones dumtaxat, exempta reperitur, Literas dimissorias concesserunt suis subditis, qui post emissa solita vota tam in hac Alma Urbe Nostra, quam in aliis Locis, ubi Domus dictæ Congregationis erectæ, & fundatæ sunt, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promoti fuerunt.

Qui postea confirmatur.

§.1. Verum quia cum anno 1657., tempore quo bon. mem. Martius, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ginnettus nuncupatus munus Vicarii dicti Alexandri Prædecessoris in eadem Urbe in spiritualibus Generalis exercebat, ab illius Auditore difficultas super hoc puncto proposita fuisset, de mandato ejusdem Martii Cardinalis, & Vicarii habita fuit particularis Congregatio, coram qua proposito dubio in forma, scripturisque tunc exhibitis, ad eorumdem Missionariorum favorem capta fuit resolutio, & ita ab eo tempore praxis concedendi Literas Dimissorias hujusmodi firmata, & hactenus confirmata fuit.

Causæ, & preces pro d. Declaratione obtinenda.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, nonnulli transmontani Episcopi, quibus vel non bene resolutio prædicta innotescit, vel tametsi ab oraculo Pontificio per organum tunc existentis Brevium Secretorum a secretis, nonnullis Literis in forma Brevis desuper expeditis, per quas Clerici memoratæ Congregationis extra tempora a jure statuta ad dictos Sacros Ordines promoveri possent confirmata, nullius efficaciæ penes ipsos existat, nihilominus prædictam facultatem admittere recusent. Ac propterea dictus Joannes Superior Generalis ad removendas de cætero hac in re quascumque difficultates, de opportuna in præmissis declaratione a Nobis provideri summopere desideret.

§.3. Nos igitur ipsum Joannem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & abolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati facultatem Superioribus prædictæ Congregationis Missionis, concedendi Literas Dimissorias suis Subditis ubicumque existentibus, prout illis competiisse resolutum fuit, ut præfertur, adhuc de præsenti competere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus. Declaratio prædicta.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ.

§.5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Præcipitur, ut fides habeatur transumptis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCIII.

Conceditur Priori Generali Carthusiæ Majoris indultum egrediendi ex eademmet Carthusia; & Monasteria tam Monachorum, quam Monialium in Provinciis Galliæ visitandi. Dat.26. Sept. 1725. An. 2.

Innoc. XII. Const. 1692. Nov. 4. P. 2. declaratum fuit statutum eidem Priori a suo Ordine injunctum, non egrediendi a sua Carthusia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Prior Carthusiæ de Urbe, & Procurator Generalis Ordinis Carthusien. in Romana Curia tam suo, quam dilecti pariter Facti expositio.

Filii

Filii Antonii de Mogesond Prioris Majoris Carthusiæ Gratianopolitan. Diœcesis & Generalis ejusdem Ordinis nomine, quod per statutum dicti Ordinis secunda parte *Cap*.24. §.5. confirmatum expresse cavetur, ne Priores Generales prædictæ Carthusiæ majoris pro tempore existentes, e limitibus Carthusiæ majoris hujusmodi egredi valeant.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalium pro d. Indulto obtinendo.

§.1. Vigor vero dicti Statuti in aliqua ejus parte non solum pro levamine ejusdem Antonii Prioris Generalis, qui propter sua merita in majori Ordinis hujusmodi dignitate constitutus, attenta ejusmodi prohibitione in perpetuo quamvis religioso, & sacro carcere detentus reperitur, in quo usque ad extremum vitæ suæ spiritum permanere debet, verum etiam pro utilitate, & profectu tam spirituali, quam temporali ordinis prædicti de præsenti mitigari posset, si aliquando idem Prior Generalis ex eadem Carthusia majori egrediendo tam Monachorum, quam Monialium Monasteria personaliter visitaret, eisque per hanc visitationem magnum solamen afferret. Nobis propterea dicti Antonius Prior Generalis, & Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecerunt ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur illorum votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut perpetuis futuris temporibus dictus Antonius, & pro tempore existens Prior Generalis prædictæ Carthusiæ Majoris, saltem duabus vicibus quolibet anno, & per mensem qualibet vice ex eadem Carthusia Majori egredi, & per seipsum memorata Monasteria in Provinciis Galliæ dumtaxat consistentia tam in capite, quam in membris visitare & circa eorum vitam, mores, & regularem observantiam, necnon eorumdem Monasteriorum statum, & administrationem tam in spiritualibus, quam in temporalibus diligenter inquirere, atque omnia ad primævam instituti rationem, ac sacrorum canonum, & Concilii Tridentini præscriptum, prout in Domino expedire arbitramur reformare, libere, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicti Indulti.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit ordinis, Monasteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCIV.

Statuitur quibus Ecclesiis Calices & Cerei a Senatu, Populoque Romano in posterum offerantur.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Licet omnibus universi Orbis Ecclesiis divina dispositione præsidemus, proprius tamen Ecclesiarum Almæ Urbis nostræ cura Nos tangit, earumque decori, ac necessitatibus, quantum cum Domino possumus, sedulo providemus.

Refertur consuetudo Senatoris, & Conservatorum Urbis offerendi quotannis Calices & Cereos quibusdam Ecclesiis.

§.1. Cum itaque sicut accepimus pia, ac laudabili in ipsa Urbe vigeat consuetudo, quod dilecti Filii ejusdem Urbis Senator, & Conservatores ad diversas de dicta Urbe Ecclesias, ubi festivitates celebrantur, singulis annis solemniter accedant, ac illis Calices argenteos, & cereos Sanctos Populique Romani nomine offerant, isque mos, qui ante seculum quoad nonnullas Ecclesias hujusmodi servari cœpit, tum per Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum in simili forma Brevis literas, seu Chirographa eorum manu signata tum per resolutiones Conciliorum, seu Sessionum Capitolii, aut rescripta supplicibus libellis a dictis Conservatoribus apposita ad quadraginta octo nunc Urbis prædictæ Ecclesias in Tabella, quæ in eodem Capitolio asservatur, descriptas, extensus, & ampliatus reperiatur, sumptus vero Calicum, & Cereorum hujusmodi, qui ex Cameræ Capitulinæ redditibus fiunt, ad bis mille scuta monetæ quot annis ascendant; & sicut Nobis etiam innotuit pro parte aliarum tam Secularium, quam Regularium Virorum, & Mulierum Urbis præfatæ Ecclesiarum diversis temporibus eisdem Prædecessoribus supplicatum, necnon apud Conservatores prædictos institum fuerit, quatenus Calices, & Cerei præfati eis quoque impertirentur, verum quia dictæ Cameræ proventus satis tenues existunt, & alias a memoratis Prædecessoribus vetitum fuit, ne expensæ in eadem Camera augerentur, precibus nomine Ecclesiarum prædictarum porrectis annui nequiverit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.2. Nos considerantes ultra quadraginta Ecclesias prædictas, quæ dictis Calicibus, & Cereis donantur, plurimas alias in eadem Urbe extare Ecclesias, quæ hanc Senatus, Populique Romani largitionem promerentur, ac proinde quo plures, quam fieri potest Ecclesiæ ejusmodi mu-

muneris fiant participes, formam hac in re in posterum servandam præscribere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie statuimus, ac præcipimus, & mandamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus e dictis quadraginta octo, quibus Calices, & Cerei prædicti offerri consueverunt viginti octo tantum Ecclesiis, erga quas dictus Senatus, Populusque Romanus ad id præstandum, vel ex publico voto alias emisso, vel peculiari devotione, aut obligatione obstringitur, Calices, & Cerei hujusmodi singulis annis, statutisque temporibus, & festivis diebus, & plane modo, quo hactenus factum est, absque ulla mutatione, aut variatione per Senatorum, ac Conservatores prædictos offerantur, & dispensentur, ac nova tabella in dicto Capitolio pariter asservanda, & a Venerabili Fratre Nostro Fabritio Episcopo Portuen, & S. Ruffinæ S.R.E. Cardinale Paulutio nuncupato Nostro, in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali prius recognoscenda, & obliganda conficiatur, in qua istæ viginti octo Ecclesiæ primo loco adnotentur, reliquæ autem viginti Ecclesiæ prædictæ, pro quibus speciales illæ rationes, quæ viginti octo supradictis suffragantur, minime concurrunt, aut urgent quolibet tamen biennio alterius nempe annis Calices, & Cereos prædictos consequantur, & in Tabella sicut præmittitur, conficienda secundo loco post dictas scilicet viginti octo Ecclesias describantur, in locum vero viginti Ecclesiarum prædictarum, quæ altero anno ejusmodi largitione carebunt, alia quadraginta ejusdem Urbis Ecclesiæ subrogentur, & in dicta tabella tertio, & ultimo loco referantur, quibus singulis trienniis Calices, & Cerei prædicti distribuantur, ita nimirum, ut anno proxime futuro 1726. illos obtineant viginti primæ ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis in Tabella præfata descripta anno subsequenti 1727. viginti illa, quæ alternativa, sicut præmittitur, potiri debent, ac postmodum anno 1728. reliquæ viginti ex prædictis quadraginta Ecclesiis subrogandis, & demum anno 1729. rursus prædictæ viginti Ecclesiæ, quæ alternativa gaudent, isque ordo deinceps perpetuo servetur. Ipsisque Conservatoribus injungimus, ut in præfata Tabella adnotent festivos dies, quibus unicuique ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis Calicum, & Cereorum hujusmodi oblatio facienda veniet.

Statutum præd: Motu proprio emanatum.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictis Ecclesiis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, Chirographis, & rescriptis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum editis, seu factis, concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expresio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expresis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S.M.Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXV.

Unitur Congregatio Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis alteri Avenionensi cum quibusdam ordinationibus, & concessionibus. Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

Alia hujus Const. ed. 1724. Nov. 24. P. 1. reservata fuit Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiæ in dicta Congregat. Neapolitana, & Const. ed. 1728. Jun. P. 4. nonnulla ordinantur pro bono regimine dictæ Congregationis Avenionensis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ILlius, cujus ineffabili bonitate, & providentia stant, & reguntur universa, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ad ea peculiares vigilantiæ nostræ curas, propensissima charitate convertimus, quæ felici, prosperoque statui, & regimini Congregationum piorum Virorum propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbentium, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante Divina gratia proferre jugiter satagentium, conducibilia fore in Domino arbitramur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, dum Cardinalatus honore fungebamur, sæpius Nobis cum animo reputaremus, quod si Congregatio Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistit, ne mediocriter aliquot ab hinc annis, aucta, & propagata dignoscitur, alteri ejusdem nominis, & Instituti Congregationi, in Civitate Avenionensi existenti uniretur, ambæque Congregationes hujusmodi in unum corpus conjungerentur, non modicum inde utraque Congregatio, illiusque commune Institutum susci-

suſciperet incrementum, & inter ipſarum Congregationum profeſſores, charitatis, aliarumque virtutum ſtudia, magis, magiſque in dies florerent, & vigerent; Ac proinde ubi primum Apoſtolatus apicem conſcendimus, hanc unionem, quam etiam Reipublicæ Chriſtianæ proficuam fore, non immerito ſperamus, promovendum duxerimus.

Unio præd: Congregationis cum eiuſdem Proviciarum diviſione.

§.2. Hinc eſt, quod Nos ex Paſtoralis Officii noſtri debito, earundem Congregationum (quarum etiam expreſſus ad id acceſſit conſenſus) felici ſtatui, & commodis ſalubriter, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dictam Congregationem Clericorum Sæcularium Doctrinæ Chriſtianæ in Regno Neapolis conſiſtentem, alteri eorumdem Clericorum Secularium Congregationi in præfata Civitate Avenionenſi inſtitutæ, harum ſerie perpetuo unimus, & incorporamus, itaut ex nunc, & in poſterum unica ſit, ac eſſe cenſeatur Congregatio, quæ Clericorum Secularium Doctrinæ Chriſtianæ Avenionenſis nuncupetur, unumque corpus efficiat, ac Regulas, & Conſtitutiones Congregationis in dicta Civitate Avenionenſi inſtitutæ a Sede Apoſtolica approbatas, exacte obſervet; Volentes, ut hæc unica Congregatio ex Provinciis Romana, Avenionenſi, Toloſana, & Pariſienſi conſtituatur, ipſique Provinciæ Romanæ, ultra Seminaria Spoletanum, & Mevaniæ, ſubſint Collegia Civitatis Vetulæ, Roncilionis, Sancti Martini, Ferentilli, Neapolitan. Lauretan., Sorbi, Sancti Joannis in Galdo, & ſertæ, necnon Soſpitelli, & Ipporegiæ in Ducatu Sabaudiæ, ſeu Principatu Pedemontii, quæ a Provincia Avenionenſi in perpetuum diſmembramus, ac illa, & ſi quæ alia citra Montes quandocumque erigentur, dictæ Provinciæ Romanæ attribuimus; cætera autem Collegia in Civitatibus, Oppidis, Terris, Caſtris, Villis, & Locis univerſi Status noſtri Avenionenſis, & Comitatus Venayſini, ac Regni Galliarum, ſeu alibi ultra Montes erecta, ſeu erigenda, præfatis Provinciis Avenionenſi, Toloſanæ, & Pariſienſi reſpective ſubjaceant.

Statuuntur nonnulla pro recto, & utili ejuſdem regimine.

§.3. Quoniam vero Præpoſitus Generalis dictæ Congregationis Avenionenſis, in Civitate Avenionenſi, vel Pariſienſi, ut plurimum reſidebit, in Capitulo Generali ſemper eligatur unus de Provincia Romana in Vicarium Generalem ejusdem Provinciæ Romanæ, qui vocem activam, & paſſivam in Capitulis tum Generalibus, tum Provincialibus obtineat, cuique nova Collegia inſtituendi, aliaque pro bono dictæ Provinciæ regimine faciendi, ac gerendi opportuna, a prædicto PræpoſitoGenerali facultates attribuantur, ſtatuentes quod Provincialia quolibet triennio, Menſe Septembri, vel Octobri, generalia vero Capitula, de ſexennio, in ſexennium, Menſe Majo, vel Junio in Locis, & Collegiis per Præpoſitum Generalem pro tempore exiſtentem diſcrete, ac rationabiliter indicendis, celebrentur. Ad parcendum autem ſumptibus, quibus præfata Provincia Romana modo impar eſſe noſcitur, dilectos Filios Cajetanum Cioffum, qui prædictæ Congregationis Regni Neapolis Præpoſitus Generalis exiſtebat, in Vicarium Generalem dictæ Provinciæ Romanæ, ac Dominicum Boriglionum modernum ſupradicti Collegii Soſpitelli Rectorem in Aſſiſtentem Generalem ipſius Congregationis Avenionenſis, uſque ad Menſem Majum, aut Junium anni 1729., quo Capitulum generale celebrari debebit, necnon Joannem Maſſieram, qui munere Procuratoris Generalis præfatæ Congregationis in Civitate Avenionenſi inſtitutæ hactenus functus fuit, in Superiorem Provincialem ejusdem Provinciæ Romanæ uſque ad Menſem Septembrem, vel Octobrem prædicti Anni 1729., quo tempore Capitulum Provinciale celebrandum erit, ex nunc conſtituimus, ac deputamus; ipſiſque Cajetano, & Joanni, eorumque in Vicariatu Generali, & Provincialatu hujuſmodi Succeſſoribus, duplex votum, ſeu ſuffragium in Capitulis generalibus concedimus, donec tamen dicta Provincia Romana expenſas pro Diſcretis ad hujuſmodi Capitula mittendis facere poſſit, in quibus tunc Vicarius Generalis, & Superior Provincialis unicum ſuffragium ferent; ac dicto Dominico ſimiliter votum in proxime futuro Capitulo generali, ad inſtar aliorum d. Congregationis Avenionenſis Aſſiſtentium Generalium competat; mandamus quoque eisdem Cajetano, Joanni, & Dominico, quatenus ipſi, & altero eorum deficiente, vel impedito, alius Clericus Secularis ejusdem Provinciæ Romanæ, per ſuperſtites ex eis, aut minime impeditos, in illius locum ſubrogandus, ac duo Conſiliarii de dicta Provincia per eos aſſumendi, infra biennium inſimul conveniant, & per ſecreta ſuffragia eligant Superiores Locales Collegiorum dictæ Provinciæ Rectores nuncupandos, qui in officio durare debebunt uſque ad proxime futurum Capitulum Provinciale anno 1729., ſicut præmittitur, celebrandum, ad quod Rectores dictorum Collegiorum Soſpitelli, & Hipporegiæ propter nimiam eorum a reliquis ejusdem Provinciæ Collegiis diſtantiam accedere minime teneantur, ſed ſua ſuffragia alicui ex eis, qui præfato Capitulo Provinciali, intervenient, aut etiam ſi ita eis videbitur pro tempore exiſtenti Vicario Generali committere ipſis licebit.

Nonnulla privilegia eidem confirmantur, & conceduntur.

§.4. Porro eidem Congregationi per præſentem unionem ex duabus in unam coaleſcenti, ejusque Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus, Clericis Secularibus, & perſonis quibuſcumque, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, Indultis, tam temporalibus, quam ſpiritualibus præeminentiis, prerogativis, honoribus, & favoribus hactenus a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus, & Sede Apoſtolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, & qualitercumque conceſſis, quæ quatenus opus ſit per præſentes approbamus, & confirmamus, ac denuo concedimus, uti, frui, potiri, & gaudere, illius vero Clericis, ut eorum pium, ac laudabile Inſtitutum exercere, ſacras Miſſiones peragere, congregationes, Scholas, & Academias aperire, Juventutem in Literarum Studiis, ac diſciplinis, præſertim juxta S. Thomæ Aquinatis doctrinam inſtruere, de Ordinariorum licentia Chriſtifidelium confeſſiones excipere, aliaque Eccleſiæ Sacramenta adminiſtrare, Verbum Dei prædicare, nova Collegia, novaſque Eccleſias, ubi requiſiti, ac recepti fuerint, extruere, inſtituere, & in eorum Eccleſiis, quas de præſenti habent, ac inpoſterum eos habere contigerit, Defunctorum Cadavera ſepelire, & funera

funera celebrare, sine tamen Jurium Parochialium præjudicio libere, & licite possint, & valeant, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Præterea in eorumdem Clericorum Secularium Domibus, & Collegiis unum, vel plura Oratoria privata, seu interiores Capellas tam ad eorum, quam Domesticorum Convictorum, Scholarium, aliarumque personarum, etiam ad Congregationes, & Conferentias spirituales convenientium usum erigendi inibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium, etiam in festis solemnibus celebrandi, ac Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta eisdem Clericis domesticis, Convictoribus, Scholaribus, aliisque personis præfatis administrandi, excepto tamen quoad Scholares, & ad Congregationes, & conferentias hujusmodi convenientes communione Paschali; necnon Clericis prædictis ubicumque ejusdem Congregationis Collegia de præsenti instituta reperiuntur, & deinceps instituentur, etiam absque alia Ordinariorum locorum licentia libere quæstuandi, dummodo a suis Præposito, vel Vicario Generali, seu Superioribus Provincialibus, aut Rectoribus respective ad id missi, seu destinati fuerint, ipsisque Præposito, & Vicario Generalibus, Superioribus Provincialibus, & Rectoribus aliquot ex dicta Congregatione Presbyteros Viros probos, prudentes, & idoneos ad audiendas Presbyterorum Clericorum, & aliarum personarum prædictæ Congregationis, Domesticorum quoque familiarium, & inservientium, ac Convictorum Scholarium, & in eisdem Domibus, vel Collegiis commorantium confessiones deputandi, cum facultate eos etiam a censuris Ecclesiasticis occultis tamen, & Romano Pontifici, aut Sedi Apostolicæ minime reservatis in foro conscientiæ tantum absolvendi; atque eisdem Præposito, Vicario, Generalibus, Superioribus Provincialibus, ac etiam Rectoribus in illis Collegiis, seu Domibus, in quibus Superiores majores non aderunt, quæcumque vasa, vestimenta, Paramenta, & ornamenta Ecclesiastica, aliaque ad Divinum cultum pro servitio Ecclesiarum ejusdem Congregationis dumtaxat necessaria, & pertinentia, exceptis tamen iis, in quibus Sacra unctio adhibenda erit, benedicendi simplicibusque Clericis, quos Sacrariis Ecclesiarum, Oratoriorum, seu Capellarum dictæ Congregationis præfici contigerit, vasa sacra absque ullo conscientiæ scrupulo contractandi licentiam, & facultatem tribuimus, & impertimur.

Indulgentiæ peculiares in eisdem Ecclesiis conceduntur, aliæque Clericis præd: Congregationis tribuuntur.

§. 5. Adhuc volentes Ecclesias dictæ Congregationis nunc erectas, ac inposterum erigendas speciali dono illustrare, quod quandocumque Sacerdos aliquis ejusdem Congregationis, seu alius secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare Majus alicujus ex dictis Ecclesiis celebrabit, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur, itaut Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque meritis sibi suffragari, a Purgatorii pœnis liberetur; ac tam ipsis Clericis Secularibus, aliisque dictæ Congregationis personis, quam universis Christifidelibus vere pœniten., & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex prædictis Ecclesiis die festo illius Sancti Titularis, sive Patroni a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam; dictisque Clericis Secularibus nunc, & pro tempore existentibus similiter pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui in aliqua ex dictis Ecclesiis die 15. Aprilis cujuslibet anni, qua die vota sua renovare consueverunt, ut præfertur oraverint, pariter plenariam. Insuper eisdem Clericis Secularibus, qui exercitia Spiritualia, & Sacras Missiones per aliquot dierum spatium peregerint necnon Christifidelibus, qui dictis exercitiis spiritualibus vacaverint, & ad quos dicti Clerici Missionarii accesserint, & interea vere quoque pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumserint, & sicut præmittitur, oraverint, similiter plenariam una vice dumtaxat durante tempore exercitiorum, & uniuscujusque Missionis hujusmodi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; ipsisque Clericis in actu Missionum vota quæcumque simplicia castitatis, ingressus Religionis, visitationis sepulchri Dominici, Liminum Apostolorum, ac Sancti Jacobi Compostellæ exceptis, commutandi, & in fine cujuslibet Missionis Christifidelibus, ad quos accesserint nostram, & Apostolicam benedictionem impertiendi potestatem tribuimus, & facultatem Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo, Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, præeminentiæ, superioritatis, ordinis, conditionis, vel dignitatis existant, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate præditi, seu alias speciali, & individua mentione, & expressione digni sint, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ propter quas præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, & sufficienter, aut nullo modo justificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis justa, juridica, pia, & privilegiata causa, occasione, colore, ingenio prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu Jus, vel interesse habentium, seu habere prætendentium consensus, alioque quovis quantumlibet magno, formali, substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, necessarioque, & specificam expressionem requirente defectu notari, infringi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas, & illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis simi-

 lium,

lium, vel dissimilium unionum, conjunctionum, Statutorum, Ordinationum, Concessionum, & Indultorum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque prædictam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, & alias quo modocumque, & quandocumque faciendis unquam comprehendi, & comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quandocumque eligenda concessas intelligi, semperque, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & dict. Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, deque unionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, & de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranen. Concilii uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac fel. record. Bonifacii PP.VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Congregationum, & Provinciarum, illorumq; Domuum, Collegiorum, & locorum quorumvis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Congregationibus, seu earum alteri, illarumque, seu alterius earum Superioribus, Clericis Sæcularibus, personis, Domibus, Collegiis, & locis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis, expressis, reservatis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumtis

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscat. die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVI.

Statuuntur nonnulla ad bonum Annonæ Regimen, & in rei Agrariæ beneficium. Dat. 15. Oct. 1725. An. 2.

Alia hujus Const. ed. 1726. Martii 28. P. 2. nonnulla decernuntur pro sublevamine Artis agrariæ, & securitate annonæ in mutuationibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

AD Summum Pontificem, ut communem omnium Pastorum, atque parentem non solum pertinet generalem totius rei Christianæ, sed etiam specialem Populorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ditioni in temporalibus subjectorum, curam suscipere, eorundemque optimo statui, & felicitati propria quadam, & peculiari vigilantia providere. Hoc, Deo favente, eventurum speramus, si ad Annonam Urbanam, artemque agrariam, in quo tutius Reipublicæ vigor, & incrementum constituta esse noscuntur, mentis nostræ oculos convertamus. Antecessores quidem Nostri Romani Pontifices pro ea, quam gerebant, erga Populos sibi commissos, paterna solicitudine saluberrimis legibus, & institutis tanto negocio, consulere studuerunt. Attamen quia vicissitudine temporum res salubriter institutæ idemtidem in deterius mutantur, e dignitate nostra esse duximus, ut si quid hac in re collapsum est, id pro viribus reparemus, ut ex studio, & solicitudine nostris uberem fructum Populi, Sedis Apostolicæ imperio immediate subjecti, percipiant. Exordium.

§.1. Itaque cum Nos gravissimum rei agrariæ incommodum imminere non sine ingenti totius Reipublicæ detrimento, ob magna, assiduaque dispendia, atque onera, quæ Mercatores, cultoresque Agrorum, ac Pistores hujus nostræ Almæ Urbis, ejusque districtus in dies subire, ac pati coguntur ex ipsorum clamoribus ad aures nostras perlatis, acceperimus, mercatori- Causæ præsentis Constit.

toribus Agrorumque cultoribus una voce conquerentibus, ex publicæ Annonæ, & rei frumentariæ licitationibus, mercaturisque, quas ejus Ministri hucusque exercere consueverunt, præcipuum laborum suorum fructum sibi eripi; Romanos Agros spe uberioris messis excolendi sibi potestatem, & commodum adimi, maximam lucri partem, quam sibi ex propria in rebus agrariis industria ad vitæ sustentationem comparari possent in Urbanæ Annonæ, ut ajebant, commoda cedere, sine ullo publicæ rei emolumento: clamantibus etiam Pistoribus, se plus æquo Annonæ Causa opprimi,& ob magnam frumenti vim, supra vires eis distributam, utpote nimis gravi pretio emendam, se impares fieri oneri sustinendo, atque ad artem suam deserendam impelli: & quandoquidem semper ejusdem ponderis panem conficere debent, se ex eadem arte sua vix posse vitæ suæ necessaria percipere, suppetente præsertim tanta farinæ cujuscumque generis copia in publicis horreis ad Thermas Diocletiani, ut quam plurimi ex infimo Populo eam certatim ad conficiendum Domi panem capturi, illuc confluent, unde difficillima iisdem Pistoribus reddatur furfuris, & purgamentorum Tritici venundatio, alias a vulgo, & plebe magnopere expetita, atque hinc fieri, ut Pistores damno sibi illato perterriti, animoque de claudendis Furnis suis cogitarent. Pervulgatum est etiam, ex tot malis, & incommodis, nisi eis opportune occurratur, metuendum esse, ne saluberrima, & laudatissima omnium artium Agricultura, quæ Superioribus sæculis huic nostræ Almæ Urbi ingentem opum vim attulit, quæque non solum Populis, imperio nostro subjectis tritici ubertatem suppeditavit, sed extranearum, etiam nationum penuriæ, atque egestati levandæ sufficit, magna qua publica, qua privata Nostrarum regionum felicitate ex hac tritici venundatione emergente, jam tandem penitus labefactata corruat, aut majori ex parte destituta intereat; urgente propterea interitus periculo, quod pauci admodum in Agro Romano, inque Urbis districtu campi, aratro ad sementem scissi reperiantur, qui fundorum Dominis, agrorumque cultoribus aliquam afferant utilitatem ob graves impensas hac in re necessarias, summamque vendendæ, ac distribuendæ frumentariæ messis difficultatem; unde factum, ut brevi paucorum annorum spatio Subditi Nostri, quos in sinu paternæ charitatis foventes singulari amore prosequimur, sæpe numero tritici inopia concussi ab extraneis provinciis non sine gravissimis sumtibus illud subsidium emendicare coacti sint, quod antea facillime poterant, & nunc etiam possent, ex propriis suis agris abunde percipere. Quare nos de Populorum nostrorum, præcipue pauperum, & egentium, quorum saluti consulere semper Nobis in animo fuit, tot tantisque malis, ac periculis vehementer soliciti, eam rationem inire tandem statuimus, qua publicam, privatamque jacturam reparare, præsentibus incommodis occurrere, ac deinceps præsidiis communi bono opportunis, atque Agrariæ Artis augmento prospicere valeremus.

Decreta primum est a Pontifice Congregatio S.R. Ecclesiæ Cardinalium super ubertate Annonæ, & rei agrariæ securitate.

§.2. Nos ex quo certiores facti fuimus, Annonæ Urbanæ patrimonium una cum emolumentis, & lucris ex frumenti licitatione, negociatione, & mercatura perceptis ad magnam, & notabilem sortem in præsentia auctum esse, annuatimque augeri, non modo sine ullo Reipublicæ commodo, sed contra cum ejusdem agrariæ artis immodico detrimento, hæc eadem inutilia lucra in publicam utilitatem convertere, atque hinc solidum rei agrariæ munimen, & fulcimentum petere cogitavimus. Hoc ut maturiori discussione felicius, utiliusque exequeremur, paternique animi nostri consilium plenius perficeremus, specialem hac de re congregationem habendam jussimus S.R.E. Cardinalium, cui cum aliis Prælatis viris, unus quoque interesset ex Romanis Patriciis laicus, ut patet ex Nostro Chirographo subsignato 30. Januarii currentis anni 1725. cujus quidem Congregationis prudentiæ, ac vigilantiæ injunximus, ut prius per idoneos, & peritos viros ipsius Annonæ statum passivum, & activum sedulo examinandum, describendumque curaret: mox de illis remediis æque sedulo cogitaret, quæ facto opus esse intelligeret, eas deliberationes suscipiens, quæ ad præsentia mala tollenda, futuramque agrariæ rei securitatem stabiliendam, magis expedire arbitraretur. Postquam vero in eadem Congregatione, cum primum facta fuit deputatio ejus viri, cui onus hujusmodi commissum fuit, publicæ Annonæ statum accurate descripsit, & ob oculos posuit, eo completo, atque in subsequenti Congregatione per eumdem ad id deputatum, relato, compertum est, ejusdem Annonæ lucra a die 17. Julii 1718. pro toto mense Junii anni 1724. ad summam pervenisse tercentorum nonaginta quinque millium tercentorum quadraginta novem scutorum Romanorum, & obulorum, seu bajoccorum sexaginta, non comprehensis hac summa capitalibus, seu fundis, quæ prius ab ipso Annonæ Magistratu possidebantur.

Quædam a prædicta Congregat. sancita fuere, quæ referuntur.

§.3. Hinc factum fuit, ut in eadem Congregatione unis omnium calculis subsequentia sancirentur.

1. Quod deinceps in publicis Annonæ horreis serventur mensuræ, sive ut vulgo dicimus *rubra* triginta millia frumenti, ut inde cuilibet futuræ urbis necessitati commode consulatur.

2. Quod Annonæ Ministri se abstineant inposterum ab emendo, vendendoque frumento, proque eo servando fiat ejusdem tritici renovatio per Pistores Urbis hoc pacto. Primo, quod tempore sterilitatis renovatio fiat arbitrio Annonæ Præfecti; extra sterilitatem per annum omnium rubrorum triginta millium renovatio fiat de trimestri in trimestre in quarta parte per eosdem Pistores uno tenore ad formam Chirographi rec. mem. Alexandri VIII. Antecessoris Nostri. Secundo. Quod ipsi Pistores per suos Consules qualibet hebdomada visitare debeant dictum frumentum in ipsis horreis Annonæ, sique illud invenerint pejorare, seu deteriorare posse in parte, sive in toto, statim id Præfecto denunciare teneantur, ut frumentum ad formam dicti Chirographi renovari mandet, ut supra.

3. Quod in renovatione, qualibet vice, ut supra, facienda frumentum per Pistores reportandum cribretur in horreis mercatorum ad libitum Annonæ Præfecti, non autem in horreis ejusdem Annonæ.

Quæ quidem a Pontifice approbata sunt.

Hujusmodi sanctiones ad nos per Congregationis Secretarium perlatas, dignas duximus, quæ nostra approbatione fulcirentur, ideoque illas

illas auctoritatis nostræ robore firmavimus, & approbavimus.

§.4. Coacta deinde iterum est eadem Congregatio deliberandi causa aliis de rebus nondum discussis, hæc dubia respicientibus.

1. An ad servandum perpetuo liberum commercium in emtione, & venditione frumenti sit imposterum omittenda facultas Præfecti, cui sufficiat notitia copiæ frumentorum vendendorum, emendorumque, ad eum per Caporales perferenda.

2. An mutuationes in pecunia, vel frumenti faciendæ sint Agricolis, & terrarum cultoribus? In quanam vero quantitate, quibus personis, quibusque cautelis? Quæ dubia ad Marchionis Hieronymi Theodoli sententiam remissa sunt. His dubiis, æquas resolutiones, bonorum Annonæ regimen, ac artis agrariæ beneficium respicientibus, cum opportuna, maturaque responsio parari non posset ob defectum notitiæ status ejusdem Annonæ totius mensis Junii anni 1725. congruum judicavimus præcipere, ne ulla deliberatio prius approbaretur, quam postremus Annonæ Urbanæ status a jam dicto Deputato describeretur: quo mox confecto, eoque Nobis ex Decreti Nostri auctoritate speciatim exhibito, statim ex relatione Nobis super id porrecta animadvertimus, eumdem statum ad summam scutorum Romanorum quingentorum sexaginta duorum millium quadringentorum quinquaginta septem, & obulorum novem ascendere: ex qua summa detractis scutis centum sexaginta octo millibus ducentis quinquaginta quatuor, & obulis octoginta quinque consistentibus in horreis tam Romæ, quam Centumcellis pro frumenti conservatione constructis, & in uno furno sub ejusdem Annonæ dominio, atque ex residua utilium summa perveniente ad numerum scutorum tercentorum nonaginta quatuor millium ducentorum duorum, & obulorum viginti quatuor, demtis viginti duobus millibus sexcentis quatuordecim, & obulis octuaginta quatuor, in fructifera sorte collocatis, reliquam pecuniæ summam liberam, & immunem, nostræ dispositioni, & arbitrio remanentem, ad numerum scutorum tercentorum septuaginta unius millium quingentorum octoginta septem, & obulos quadraginta ascendisse comperimus. Quam summam in agrariæ artis subsidium, & augmentum, inque Populorum sub jure Sancti Petri existentium beneficium provida dispositione impendere cupientes, in primis omnes, & singulas deliberationes, & provisiones susceptas, stabilitasque in Congregatione, habita die 18. Aprilis anni 1724. a nobis speciatim indicta approbamus & confirmamus, quemadmodum etiam alias provisiones, ac resolutiones præscriptas, & editas ab eadem Congregatione die 12. Julii anni 1725. similiter approbatione Nostra firmamus, omologamus, & firmatas, approbatasque esse volumus, & mandamus, ac speciatim illas, in quibus decernitur.

Quædam aliæ deliberationes ejusdem Congregat. pariter relatæ confirmantur.

1. Quod mutuationes Agricolis fieri debeant in pecunia, non in frumento.

2. Quod eædem mutuationes sint faciendæ tam Agricolis, fundorum dominis, & conductoribus agri Romani, quam districtualibus.

3. Quod districtualibus mutuationes fiant sub tenui censu scutorum duorum pro quolibet centenario ad solvenda stipendia commissariis locorum ex causa obligationis, quam ipsi assumere debent super nominibus debitorum exactorum, & non exactorum.

4. Quod Annonæ Præfectus incumbat ad curandam restitutionem scutorum viginti millium, quæ Præfectus Grasciæ reddere debet ex mutuo ei dato die 22. Martii anni 1725.

5. Quod ad tollenda mercimonia Pistorum, & eorum, qui bellaria, placentas, atque alia ejusmodi esculenta conficiunt, & vicatim vendunt, vulgoque dicuntur *Vermicellari, o Ciambellari*, renovari debeant Edicta, aliaque etiam publicari, prohibentia tritici emtionem in Acie Campi Floræ, ex eo, quod propterea congeritur, ut pluris vendatur, & vulgo dicitur *incettare*. Præsertim vero Edicta vulgentur, in areis agri Romani, ac districtus tempore collectionis tritici interdicentia ejusmodi frumentariis exercitium artis agrariæ, ne hoc prætextu frumentum violari pretio emant, atque hinc impediantur agricolis venundationes.

6. Quod eadem Edicta prohibitiva, ad ponderatores, aliosque Annonæ Ministros extendi debeant.

Quoniam omnia, quo fieri potest utiliori modo, ac forma ejusmodi Annonæ lucra in beneficium agrariæ artis impendi, ac distribui cupimus, etiam quo ad dubia *quinto, & sexto* loco in memorata Congregatione proposita die 18. Aprilis anni 1724. super quibus, quia jam certi sumus de integro, & accurato ejusdem Annonæ statu, speciatim, & magis præcipue tantæ rei providere volumus.

Indicitur motu proprio altera specialis Congregatio, quæ statui Annonæ consulat: firma tamen remanente prima in rebus arduis.

§.5. Ideo Nos Motu proprio, certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Nostræ potestatis plenitudine, ut plenius, uberius, atque omni meliori, modo, voluntas, & provida nostra intentio impleantur, deputamus, indicimus, & instituimus specialem Congregationem, quam constare volumus dilectis Filiis nostro Thesaurario Generali, & Præfecto ejusdem Annonæ pro Urbe Roma, ejusque districtu Alexandro de Abbatibus in utraque Signatura Referendario, Hieronymo Marchione Theodolo, & Tiberio Cincio; pro Umbria, & Marchia venerabili Fratre Marco Antonio Archiepiscopo Damiatæ; pro Bononia Alexandro Tanario in utraque Signatura Referendario; pro Ferraria Carolo Calcagnino Causarum Nostri Palatii Apostolici Judice; pro Romandiola Anselmo Dandino in utraque Signatura Referendario cum Adsessore Pontiano Fargna Juris Pontificii, & Cæsarei consulto, in Romanæ Curiæ foro Causarum patrono per Auditorium nostri Palatii approbato, & superius ab eadem Congregatione selecto, & deputato. Hi vero omnes per se ipsos intersint, & quintodecimo quoque ab eis statuendo die omnes simul conveniant, deque arte Agriculturæ restituenda, instauranda, augendaque, & de ulteriori statu Annonæ, rebusque universis illam spectantibus, sermones invicem conferant, pertractent, & diligenter perpendant; quodque ab eis, sive a majori eorum parte matura collatione fuerit consultum Nobis referant, ut serio quod pro publica utilitate statuendum sit, decernere possimus, firma tamen remanente in rebus arduis Congregatione S.R.E. Cardinalium super ubertate ejusdem Annonæ Urbanæ a Nobis in laudato nostro Chirographo indicta, juxta Constitutionem fe: re: Pauli V. Prædecesso-

decessoris Nostri incipientem: *Pastoralis officii*, sub dat. 19. Octobris 1611.

Præterea dum paterna Nostra charitas æque in omnes, Nostro temporali Dominio subjectos diffunditur, quos uno, eodemque amoris gradu complectimur; volumus, & præcipimus, ut eadem Congregatio occurrat, provideatque indigentiis, quæ contigunt, aut unquam futuris temporibus contingere possunt in universis Terris, & Provinciis S. Petri, omnesque ex iisdem Provinciis subditorum instantias, & petitiones, quæ ab eis præsentari unquam poterunt, agnoscat deque illis deliberet.

Injungitur omnibus, ut exequutioni mandent quæ præfata Congregatio decreverit.

§.6. Mandamus insuper, & auctoritate nostra præcipimus universis, & singulis tam locorum Gubernatoribus, quam Præsidentibus Provinciarum, ut omnibus, & quibuscumque quomodolibet ad Agrariæ Artis statum, dispositionem, & augmentum pertinentibus subsint prædictæ Congregationi a Nobis erectæ, cujus regimini omnes necessarias facultates concedimus publicandi Edicta, Bannimenta, atque omnia alia exequendi, quæ ad Agriculturæ, tam Agri Romani, & districtus, quam ipsarum Provinciarum perfectiorem statum, & consistentiam judicaverit expedire: ejusdemque Congregationis solertiæ, & vigilantiæ serio injungimus, ut quanta valet efficacia, ac solicitudine pro viribus studeat, curetque, ut Mercatura, necessariaque Reipublicæ negociatio instauretur pro distractione, & venundatione frumenti, quod Populorum nostrorum substentationi superabundet, quoque indigere possunt extraneæ Nationes; Quibus cum in nostra Ditione, universoque dominio negociationem, publicumque Commercium induci, institui utilibus Contractibus, ac stabilimentis servari, opportunisque legibus roborari cupimus.

§.7. Injungimus insuper exactam, accuratamque omnium earum dispositionum, & provisionum executionem, quæ a Nobis in hoc nostro motu proprio observandæ, & debitæ executioni mandandæ injunguntur. Quoniam vero paterni nostri amoris instinctus, qui vehementer fertur in subditorum nostrorum utilitatem, quæ maxime in omni principatu ex re agraria, & assiduis, crebrisque commerciis expectanda est, mores non patitur, & citam, expeditamque eorum executionem, quæ huic fini assequendo retardari non sustinet; propterea volumus, ut omni celeritate plene, ac perfecte impleantur, quæcumque resolutiones, & deliberationes, quas sæpedicta Congregatio in manum Subditorum nostrorum beneficium cessuras judicaverit.

Denuo confirmatur quicquid decretũ fuit a prima Congregatione.

§.8. Inhærentes igitur determinationibus ab ipsa jam editis, & a Nobis superius enunciatis, volumus eas omnes ad perfectam observantiam, & plenarium effectum omnino deduci; proptereaque, eas iterum speciatim, & præcipue confirmamus, & approbamus, volentes, ut irrefragabile robur, & vim perpetuo habeant, & undequaque observentur, cum eas inviolabiliter observari, suumque plenum effectum sortiri sit nostra specialis, & absoluta voluntas. Illas vero deliberationes, quæ a Nobis speciatim approbatæ non sunt, approbare intendimus, easdemque præsentis nostræ paginæ tenore in forma speciali approbamus, & confirmamus.

Determinatio cujusdam dubii remittitur ad hanc secundam Congregationem.

§.9. Declarantes, relative ad propositionem seu dubium. *Quinto* loco in eadem Congregatione propositum die 12. Julii Mensis elapsi hujusce anni 1725., videlicet, *quomodo, qua ratione, & quibus cautionibus pro Annonæ securitate debeant fieri mutuationes Agricolis, fundorum Dominis, & Conductoribus Agri Romani, ac ejus districtus*; hujusmodi determinatio unice pertineat, ac pertinere debeat ad Congregationem Prælatorum, aliorumque a Nobis in hoc nostro motu proprio super ea re deputatam: ad quam unice etiam spectare declaramus cognitionem idoneitatis eorum, quibus erogandum erit dictum mutuum, & cautionem etiam suscipiendorum, & exigendorum juxta qualitatem mutuatarii.

Quoddam aliud dubium ab eod. Pontifice dissolvitur ac quædam statuuntur.

§.10. Quantum vero *ad Sextam* propositionem, seu propositum dubium in eadem Congregatione, eadem die, Mense, & Anno, videlicet: *in quanam quantitate, & summa faciendæ sint prædictis Agricolis mutuationes*; Considerantes Nos juxta postremum statum Annonæ superius constabilitum, pecuniam, de qualibet re disponere possumus, ad notabilem, & conspicuam summam ascendere scutorum Romanorum tercentorum septuaginta unius millium quingentorum octoginta septem, & ob. 40., qua quidem summa abundantius, pleniusque Agricolis subvenire possumus, volumus, præcipimus, atque mandamus, ut ex hac pecunia, post parata triginta millia rubra frumenti in publicis horreis servanda, appretiata in scutis 210000., ut superius decretum fuit, eoque frumento collato cum summa ducentorum, & decem millium scutorum Romanorum, ex reliquis scutis centum sexaginta uno millibus quingentis octoginta septem, & obulos 40. fieri debeant perpetuo singulis annis mutuationes, scilicet in portione scutorum sexaginta millium Agricolis fundorum Dominis, & Conductoibus Agri Romani; nec tamen Magistratus Annonæ ob dictum mutuum quicquam prætendere, aut sperare valeat in genere census, usuræ, aut alterius generis lucri. De summa autem aliorum scutor. quinquaginta millium disponi volumus, quemadmodum auctoritate nostra disponimus, in commodum, & favorem Agricolarum, Dominorum, & Conductorum Agrorum in districtu Romano; ea tamen conditione, ut cum ad Annonam pertineat in nonnullis locis ejusdem districtus Ministros stipendio conducere, iidem Agricolæ districtuales pro reparatione, ac reintegratione eorumdem stipendiorum solvere debeant publico Annonæ Magistratui scuta duo pro quolibet centenario, ex mutuo accepto. Reliquum vero totius sortis scutorum quinquaginta unius millium quingentorum octoginta septem, & obulorum quadraginta, seu quidquid ad aliam majorem, & certiorem summam ascenderit, volumus, & mandamus, ut ea, qua par est diligentia, & solicitudine (exactis nominibus Debitorum Annonæ, retractoque pretio ex venditione frumenti superexcedentis quantitatem rubrorum triginta millium tritici, perpetuo ad publicæ Annonæ commodata servandum) debeat constabiliri, atque investiri in tot locis Montium Cameralibus non vacabilibus. Horum insuper locorum fructus una cum omnibus aliis lucris, quæ ad eamdem Annonam tam ex firmis, quotidianisque redditibus, quam ex omni alio fortuito proventu pertinere unquam poterunt, volumus, ut semper, & in perpetuum uniri debeant, & quolibet anno investiri in aliis locis Montium,

ex

ex eis constitui augmentum, sive multiplicum, ut hac promta, & parata pecunia cuicumque necessitati hujus nostræ Almæ Urbis, ejusque districtus, & præcipue tempore sterilitatis, aut penuriæ, a quibus subditos nostros Divina Clementia immunes custodiat, opportune subveniri, ac provideri possit.

Statuitur, ut prædicta Congregatio bis in mense habeatur.

§.11. Circa vero præmissorum, & omnium a Nobis statutorum, & dispositorum plenam executionem, & integrum adimplementum, eamdem Congregationem Prælatorum, aliorumque, ut supra a Nobis nominatorum, & deputatorum sedulo incumbere, & invigilare jubemus. Quam Congregationem bis in mense superius haberi mandavimus, ut crebrioribus Congressibus melius, celeriusque tam regimini œconomico Annonæ, quam politico Agrariæ Artis consulatur in utriusque beneficium, & incrementum, audiendo, si qui fient, Mercatorum, Pistorumque recursus, iisque opportunis determinationibus providendo, mercaturam, venditionem, & pretium tritici, tam Agri Romani, & Districtus eius, quam totius nostri dominii curando, & moderando, ac demum super observantia omnium, & singulorum in hoc nostro motu proprio contentorum, ac præceptorum solerter invigilando, atque insistendo.

Facultates quædam eisdem conceduntur, & injungitur exequutio prædictorum.

§.12. Præcipimus etiam Congregationi, & deputatis prædictis, & eorum singulis, ut præsentes nostras literas, inque eis contenta quæcumque, observent, & exequantur, ac firmiter, & inviolabiliter executioni mandari, & observari faciant ab universis, & singulis personis tam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, quam laicis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existant, dantes Nos eidem Congregationi in præmissis, & circa ea plenam, & omnimodam, atque eam, quam Nos ipsi habemus facultatem, & potestatem, declarandi, & decidendi quidquid in præsenti nostro Motu proprio opus esse videbitur; Necnon quæcumque Edicta, seu Bannimenta, etiam pœnalia pro præmissorum observatione, & executione necessaria, & opportuna fuerint faciendi, & publicandi.

Clausulæ derogatoriæ.

§.13. Hæc omnia fieri, & servari statuimus non obstantibus quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam speciali nota dignis, huic nostræ Constitutioni quomodolibet fortasse adversantibus, eaque præsertim quatenus opus sit, quam fel. rec. Pius IV. Antecessor vulgavit *de registrandis*, itaut præsentes literæ nostræ absque alia in Camera nostra admissione, & registratione validæ sint, suumque sortiantur effectum, Non obstantibus quoque Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum quorumcumque juramento, confirmatione Apostolica, & quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, reformationibus, Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Communitatibus, Universitatibus, Baronibus, aliisque prædictis, & quibusvis a Sede Apostolica, vel a nobis forsan concessis, ac etiam confirmatis, approbatis, & renovatis, quæ eis quoad præmissa volumus non suffragari, etiamsi talia essent, quæ sub generali expressione non venirent, sed de illis specialis, & individua mentio habenda foret in genere, vel in specie, & sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum, quæ præsentibus quomodolibet obstare possent, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, & expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, pro plene, & sufficienter, præsentibus expressis, & totaliter insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.14. Volumus etiam solam præsentium signaturam nostram sufficere, etiam absque data, & registratura, regula quacumque contraria pariter non obstante.

§.15. Insuper hæ nostræ literæ in quavis forma expediri possint cum clausulis opportunis, earumdemque literarum transumptis, & typis impressis, manu unius Cameræ Nostræ Apostolicæ Notarii subscriptis, & sigillo alicujus ex Congregatione prædicta obsignatis, in Judicio, & extra plene fides adhibeatur.

Datum Romæ apud S. M. Majorem Idibus Octobris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVII.

Publicatur Concilium Romanum.

Dat. 25. Oct. 1725. An. 2.

Hoc Romanum Concilium indictum fuit hujus P. Constit. ed. 1724. Decemb. 24. P. 1. & alia Const. ed. 1725. Mart. 24. P. 1. prorogata fuit celebratio ad diem 15. Aprilis ejusdem anni 1725.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilibus Fratribus, Dilectisque filiis, Archiepiscopis Episcopis, & Abbatibus, cæterisque, qui Concilio nostro Romano, nuper a Nobis coacto, & Dei gratia solemniter absoluto, interfuerunt, vel interesse debuerant, salutem, et Apostolicam benedictionem.

Concilium Romanum prodiisse significatur.

§.1. Quatuor cum supra centum Romani Nostri Concilii Decreta sub duobus, & triginta Titulis, Decretalium more, disposita, octo inter solemnes Sessiones, mensibus proxime præteritis Aprili, & Majo, Sacrosancta in Basilica nostra Lateranensi a Nobis cum vestrum omnium conventu, celebratas unanimi consensu lecta, lata, & promulgata fuerint, atque in unum inde collecta volumen, illarum etiam Appendicem referens sanctionum, & Constitutionum quas ejusdem Concilii occasione statuendas judicavimus, cum originalibus jam collata, typis Alma in hac Urbe nostra solicite imprimenda curaverimus; illamet tandem post quatuor plane menses, in ipsis diligenter, emendateque cudendis insumtos, decurrente hoc mense in lucem publicam prodiisse, significamus.

Præscribitur dies, a qua omnes Concilii decretis obligentur.

§.2. Ne vero aliquam super iis, quibus, ut evitentur, vel executioni mandentur, certa ibi tem-

tempora præstituuntur, quandonam scilicet eos, ad quos pertinent, obligare cœperint, dubitationem suboriri contingat, omnes, & singuli præsentium vigore, volumus a die inferius signanda, Decretis ipsis Concilii, universisque aliis Sanctionibus, & Constitutionibus ibidem relatis, obligari cœpisse sciant, proùt eos obligatos esse, denunciamus.

§.3. Ut hoc autem ad omnium notitiam perveniat, nostras has literas de More in Almæ ejusdem nostræ Urbis locis solitis legi, publicari, & affigi jubemus; ac inde cujuspiam excusationem, quod ea ignoraverit, ullatenùs non admitti, auctoritate Apostolica, statuimus, ac declaramus; quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die xxv. Octobris MDCCXXV. Pontificatus nostri anno Secundo.

XCVIII.

Dat. 1725. 10. Decemb. Ann.2.

Confirmantur Ordini universo Tertiariorum S. Francisci Privilegia omnia alias concessa: necnon idem jurisdictioni. & Regimini Ministri Generalis totius Ordinis Minorum denuo subjicitur cum quibusdam ordinationibus.

Alia hujus Const. 1725. Maii 2. P. 1. confirmata fuit quædam Greg. XV. Const. de non recipiendis Fratribus tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ S. Joannis Galliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAterna Sedis Apostolicæ providentia erga pios homines sub habitu humilitatis, & pœnitentiæ Deo famulantes, sæpe Romanos Pontifices, Antecessores nostros impulit, pro eorum solatio, & commodo pridem concessa approbare, & renovare, etiam approbata, rursus Apostolica auctoritate munire, ut eo firmiora persisterent, quo sæpius essent ejusdem Sedis auctoritate suffulta. Hinc ùt Ordinis *Tertiariorum* Beati Francisci *de Pœnitentia* nuncupati, qui in tres status divisus, Sæcularium scilicet, collegialiter viventium, & Regularium, magnos pietatis, & doctrinæ fructus in Ecclesia Dei semper protulit, & quotidie proferre satagit, quieti, regimini, atque incremento probe consuleretur, ab iisdem Romanis Pontificibus Antecessoribus Nostris complures Literæ diversis temporibus jamdudum vulgatæ fuerunt, in quibus variæ gratiæ, favores, Immunitates, exemtiones, Indulgentiæ, declarationes, facultates, privilegia, & indulta eisdem immediate, & directe, vel etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, præsertim Fratrum Minorum concessa, ampliata, extensa, & confirmata fuere, prout in ipsis Apostolicis Literis plenius, & uberius continetur.

Varias gratias Ordini prædicto a Romanis Pontificibus concessas fuisse indicatur.

§.1. Cum autem, sicut accepimus, per hujusmodi concessiones, ampliationes, declarationes, extensiones, communicationes, & confirmationes, adhuc omnimodæ ejusdem Ordinis, & illius Professorum tranquillitati plene, ut decet, non consulatur; asserentibus nonnullis gratias, & Indulta hujusmodi non esse in usu, vel revocata, aut restricta fuisse, nec ea parte subsistere, quæ directionem, curam, & regimen eorumdem Tertiariorum concernit, sive Tertiarios tantum Regulares, seu sub clausura, vel collegialiter dumtaxat viventes respicere, non autem alios in Sæculo commorantes; cum tamen idem Ordo pro utriusque Sexus Christifidelibus in ipso Sæculo, & in conjugio, propriisque Domibus manentibus, a Beato Francisco institutus, nonnisi quartodecimo labente seculo in Italia præsertim ad statum Religionis fuerit evectus, & propterea Tertiarios huiusmodi ab Ordinariis Locorum alicubi controversiis, & litibus in dies molestari, ac perturbari contingat, non sine ejusdem Instituti, & Fratrum ipsorum detrimento, & quietis jactura.

Causæ præsentis confirmationis.

§.2. Ideo Nos attenta consideratione pensantes, quantum utilitatis Catholicæ Religioni, morumque instaurationi per humilitatis, suique abjectionis exempla Ordinis prædicti professores hactenus attulerint, & in posterum, juvante Domino, afferre valeant, ac proinde volentes, ut decet, eorum conservationi, incremento, & tranquillitati uberius providere, motu proprio, non ad ipsorum Fratrum, aut Sororum, nec alterius pro his Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa nostra scientia, ratione eorum, quam profitemur, altissimæ paupertatis, omnes, & singulas lites, ac controversias tum in prima, tum etiam in secunda, & ultima Instantia actu pendentes, ac coram quibuscumque Judicibus, & Tribunalibus, quantumvis exemtis, & privilegiatis, etiam prævia Commissione manu Nostra signata, vel coram Palatii Apostolici causarum Auditoribus, aut Sacris Congregationibus, necnon Nostris, & Sanctæ Sedis de Latere Legatis actas, ipsasque, eorumque status, nomina, & cognomina Judicum, & Conlitigantium, aliorumque, necessario exprimendorum qualitates, & circumstantias, præsentibus Literis pro sufficienter expressis habentes, & ad Nos advocantes, harum serie extinguimus, cassamus, & abolemus, perpetuumque silentium de cætero eis imponi volumus, & mandamus.

Abolentur motu proprio controversiæ hac super re excitatæ.

§.3. Quascunque insuper Literas, & gratias tam spirituales quam temporales, concessiones, indulgentias, exemtiones, indulta, privilegia, communicationes, extensiones, libertates, prærogativas, favores, peccatorum remissiones, & similia tam in genere, quam in specie Fratribus, & Sororibus prædictis de Pœnitentia, eorumque Monasteriis, Domibus, Conservatoriis, aut aliis quovis nomine nuncupatis habitationibus, Ecclesiis etiam Oratoriis, & Capellis vel immediate, & directe, aut etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, & præsertim Fratrum Minorum, a Romanis Pontificibus Antecessoribus Nostris, quomodolibet concessa, quorum tenorem, acsi de verbo ad verbum his Nostris Literis insereretur, haberi volumus pro expresso, harum serie approbamus, & confirmamus, ac pro potiori cautela, Apostolica auctoritate singula de novo concedimus, & largimur.

Confirmatio prædicta gratiarum omnium, & privilegiorum.

§.4. Ut vero detractorum calumniis adversus hunc Ordinem, quantum Nobis ex alto conceditur,

Declaratur prædictus Ordo Tertiario-

rum verus & proprius Ordo Regularis.

ceditur, occurramus, Antecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes, qui hunc vivendi modum, & formam approbarunt, vel confirmarunt, aut etiam summis laudibus extulerunt, Nos eundem Sanctum, meritorium, & Christianæ perfectioni conformem, necnon verum, & proprium Ordinem, unum in toto Orbe ex Sæcularibus, aliisque collegialiter viventibus, & Regularibus promiscue compositum, ut a quacunque Confraternitate ex comprehensis in Bulla recolen. mem. Clementis Papæ VIII. omnimode distinctum, utpote qui sub propria regula, ab hac Romana Sede approbata, cum Novitiatu, Professione, & Habitu sub certis modo, & forma, prout cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujusmodi consueverunt, dispositus reperitur, fuisse semper, & esse decernimus, & declaramus; Atque motu simili Regulam prædictam a felicis recordationis Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus Nicolao IV. pro Tertiariis utriusque Sexus, & cujuscumque status, sive Ecclesiastici, sive Laicalis quomodocumque in sæculo sub proprio tecto, ac in conjugio ipso degentibus 16. Kalendas Septembris 1289., approbatam a Clemente V. tertio Kalendas Septembris 1308., atque a Gregorio XI. 8. Idus Februarii 1372. aliisque in forma specifica confirmatam, nec non per Leonem X. pro personis, tria substantialia Vota emittentibus, accommodatam, & appropriatam per quasdam suas Literas incipientes; *Inter cæteras &c.* sub datum Romæ 20. Januarii 1521. Nos denuo approbamus, & confirmamus, atque Apostolica auctoritate perpetuum firmitatis robur adjicimus.

Ejusque Regula denuo approbatur, confirmatur.

§.5. Sed quia accidit olim, & non sine animi Nostri dolore in dies etiam didicimus evenire, ut Fratres dicti Ordinis; Sæculares præsertim, Ministri Generalis totius Ordinis Minorum, & Provincialium respective, quorum curæ, & jurisdictioni hæc Sancta Sedes eos subesse voluit, obedientiam, & regimen detrectantes & non parere ut debent, sed imperare, quod non possunt, sæpius affectantes, omnia susque deque vertant, Regulamque prædictam, ac Statuta, atque adeo Nostrorum etiam Antecessorum Constitutiones, quamvis contraria intendentes, atque præcipientes, inflectunt in sensus suos, & multoties Ordinariis locorum, aut sua sponte, aut ad eorum Fratrum Tertiariorum instantiam mittentibus, & quo prohibiti sunt, extendentibus manum in non suam hanc messem, pro bona fruge, quæ, ut desideranda est, etiam expectanda esset, zizania tantummodo producantur. Nos memoria recolentes, primum hunc Tertii Ordinis statum, Sæcularium nempe sub proprio tecto degentium, dum Institutis suis obedienter insisteret non tantum pravos populorum mores in melius reformasse, sed etiam Sanctitatis egregiæ fructus uberrimos protulisse, cupientesque ipsum ad pristinæ observantiæ, quem tenuit apicem revocare, motu simili, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & quascumque Literas Apostolicas, per quas aliqua Superioritas, præeminentia, & auctoritas in ejusdem Instituti Fratres, & Sorores primario Ministro Generali prædicto totius Ordinis Minorum, aliisque secundariis Superioribus conceditur, & tribuitur, præsentium tenore non solum approbamus, & confirmamus, verum, & concessa revocamus, ac robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decernimus, & mandamus, speciatim vero quæ in Literis Innocentii Papæ IV. incipientibus *Vota Devotorum &c.* sub datum Lugduni Idibus Juni 1246. in aliis Nicolai IV. incipientibus: *Unigenitus Dei filius &c.* sub datum apud Urbem Veterem 6. Idus Augusti 1290. in aliis Martini V. incipientibus: *Licet inter cætera &c.* sub Datum Romæ 9. Decembris 1427. in aliis Sixti IV. incipientibus: *Romani Pontificis providentia &c.* sub datum Romæ 18. Kalendas Januarii 1471. in aliis Alexandri Papæ Sexti incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub datum Romæ 16. Maji 1500. in aliis Julii II. incipientibus: *Exponi Nobis fecistis &c.* sub Datum Romæ 15. Octobris 1507. in aliis Leonis X. incipientibus; *Superioribus diebus &c.* sub Datum Romæ 14. Maji 1517. in aliis denique Beati Pii Papæ V. incipientibus: *Ea est Officii Nostri &c.* sub Datum Romæ 5. Nonas Julii 1568. continentur, auctoritate, & tenore præmissis de novo confirmamus, & renovamus.

Confirmantur, & renovantur Literę quæcumque Apostolicæ, quibus Tertiarii prædicti jurisdictioni, & regimini Ministri Generalis totius Ordinis Minorum subjiciuntur.

§.6. Extendimus deinde ad universum Tertii Ordinis gregem quæcumque Apostolica Indulta, aut privilegia regimen, & directionem hujusmodi respicientia, pro una, vel altera Congregatione in particulari alias vulgata, & speciatim, quæ pro Tertiariis Ferrariæ in quibusdam Joannis in sua obedientia nuncupati XXIII. incipientibus: *Cum privilegiis, & Literis Apostolicis ambigitur* sub Datum Bononiæ 16. Kalendas Julii 1414. & alias Pii II. pro Tertiariis Regnorum Castellæ, incipientibus: *Pia Deo, & Ecclesiæ desideria &c.* sub Datum apud Abbatiam Sancti Salvatoris Clurii III. Idus Julii 1462. aliis etiam Pauli III. pro Tertiariis Universæ Hispaniæ, incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub Datum Romæ 14. Septembris 1537. aliisque ejusdem Pauli III. similiter Hispaniis, incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub Datum Romæ 28. Julii 1657. sicuti, & aliis Innocentii XIII. pro Brasiliis, incipientibus; *Ordines, & Congregationes &c.* sub Datum Romæ 23. Januarii 1724. edita, & publicata fuere, omnia, & similia directionem, & Regimen Ordinis Fratrum Minorum attribuentia, Apostolica auctoritate confirmantes, ad gregem ipsum universum extendimus, & ampliamus.

Extenduntur ad universum Tertiariorum Ordinem quæcunque indulta respicientia hujusmodi Regimen, pro una vel altera Congregatione evulgata.

§.8. Mandamus propterea universis, & singulis hujusmodi instituti professoribus, per universum Mundum existentibus, præsentibus, & futuris, cujuscumque status, gradus, & conditionis existant, ac tam in sæculo sub proprio tecto, vel in conjugio ipso, quam collegialiter congregatis, aut etiam sub clausura sub tribus votis essentialibus degentibus, ut sicuti cum primo, & secundo Ordine Minorum scilicet, & Clarissarum, unum, & eundem Institutorem Auctorem, & Patriarcham habent, ita unum, & eundem ipsiusmet Fundatoris legitimum Successorem, veluti Patrem, & Caput totius Seraphici gregis, atque trium Ordinum Beati Francisci primarium Generalem honorent, observent, & recognoscant, ejusque secundarios delegatos, sive Provinciales, sive Guardianos, aut etiam Commissarios Visitatores, tanquam suos legitimos, & veros Superiores venerentur, itaut ipsorum judicio in dubiis, & controversiis circa Regulam, & Statuta se conforment, atque in iis omnibus, quæ concernunt Ordinem ipsum,

Præscribitur universis Tertiariis ut observent & recognoscant in ipsorum Ordinis caput, Ministrum Generalem totius Ordinis Minorum.

ipſum, nec Regulæ ſunt contraria, illis pareant, & obediant: quod ſi ſecus fecerint, ab eiſdem caſſari, atque habitu ſpoliari poſſint; imo nullis proinde Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere decernimus, & jubemus. Non intendimus tamen per hoc Tertiariis Regularibus Italiæ præjudicium aliquod inferre, aut in aliquo derogare Conſtitutioni felicis memoriæ Sixti Papæ V. Anteceſſoris Noſtri, incipienti. *Romani Pontificis Providentia &c.* ſub Datum Romæ 29. Martii 1586. ſed eam in ſuo robore permanere decernimus; imo pro potiori cautela ipſam denuo confirmamus, idem omnino ſtatuentes circa Moniales, tria Vota eſſentialia emittentes, aut etiam Tertiarias alias in Conſervatoriis communiter tantum viventes, ut ſcilicet pleno jure viſitationi, correctioni, & directioni Fratrum Minorum ſubjaceant, niſi aliter ab hac Sede reperiatur ſpecialiter ordinatum.

Excipiuntur Tertiarii Regulares Italiæ.

§.8. Injungimus autem eidem Generali Miniſtro totius Ordinis, ut Beati Franciſci Patris ſui veſtigiis inhærendo, ubilibet intra Provincias per univerſum Orbem eiſdem commiſſas, hujuſmodi Tertii Ordinis Congregationes Sæculares, tam Fratrum, quam Sororum per patentes Literas ſuas, vel ſui Commiſſarii Generalis erigere, ipſaſque ſic erectas, juxta Conſtitutiones, ſeu Statuta a felic. recordat. Paulo Papa III. Anteceſſore Noſtro approbata, vel ſecundum alia in ſpeculo Seraphico contenta, atque Directorio trium Ordinum inſerta, necnon per recolendæ memoriæ Innocentios Papas XI. XII. & XIII. confirmata, quæ etiam præſentium tenore renovamus, & approbamus, confovere, & moderari curet, ſtudeatque, niſi tamen eidem Generali Miniſtro, & Capituli Generalis Patribus aliud in Domino videbitur expedire: quibus propterea plenum Jus, ac liberam auctoritatem ea innovandi, immutandi, augendi, aut minuendi, ac alia de cætero ſtatuendi, quæ bonum dicti Gregis regimen concernere poſſunt, dummodo tamen Regulæ præfatæ, ſacriſque Canonibus non adverſentur, ad tenorem Literarum Clementis Papæ VII. incipientium: *Dum uberes fructus &c.* ſub Datum 15. Martii 1526. perpetuis futuris temporibus facultatem facimus, atque largimur.

Conceditur prædicto Miniſtro Generali auctoritas & juriſdictio ſuper Ordine præfato.

§.9. Inſuper dicti Ordinis profectum, & incrementum præ oculis habentes, ac prædictis Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutionibus inhærentes, eidem Generali Miniſtro privative quoad alios quoſcumque, concedimus, ut per ſecundarios Superiores, ad id opportuna, & neceſſaria facultate ſuffultos, utriuſque ſexus Chriſtifideles juxta morem dicti Ordinis recipere, Commiſſarium etiam Viſitatorem, ſeu Confeſſarium, moribus, vitæ ſanctimonia, & ætate idoneum, qui ipſis Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtret, ac de præceptis Regulæ inſtruat, Congregationes, ſeu Congreſſus convocet, & in ipſis, ac aliis quibuſcumque actibus, & functionibus præſideat: duplex etiam in paritate ſuffragium ferat, aſſignare, ac valeat, necnon eaſdem Congregationes, & earum Domos, Conſervatoria, Hoſpitalia, Capellas, & Oratoria opportunis temporibus, vel per ſeipſum, vel per Miniſtros Provinciales, aut etiam Commiſſarios Viſitatores, ſecluſis locorum Ordinariis, & aliis quibuſcumque perſonis cujuſvis ſtatus, gradus, vel conditionis exiſtant, & quacumque auctoritate fungantur, viſitare ac inſtruere, & paterne corrigere, ac reformare tam in capite, quam in membris, ad caſſationem uſque Mantelli, & Habitus, quæ correctionis, aut reformationis officio congruerit indigere, aliaque ad bonum dicti Ordinis, juxta ejus Conſtitutiones ordinare, & exequi, ſicuti in Domino expedire animadvertit; & ſpeciatim, aut quoties ſibi placuerit, per Viſitatores ſuos libros, & rationes reddituum, ac bonorum ipſarum Congregationum examinare, & recognoſcere poterit, quin in eorum adminiſtratione, aut eleemoſynarum receptione, vel diſtributione ſe ingerant, ſed tantum, an videlicet Deputati, & Officiales piis operibus, ac legatis, oneribuſque præfatæ Congregationi injunctis atque impoſitis, debitis modo, & forma, & opportuno tempore ſatisfaciant, concedimus, & indulgemus, & pro potiori cautela piæ memoriæ Innocentii Papæ XI. diſpoſitionem per ſuas Literas in forma Brevis incipientes; *Exponi Nobis &c.* ſub Datum Romæ 10. Februarii 1688. circa rationem reddituum per omnia Monaſteria Monialium, eorumque Exactores Superioribus Ordinis Minorum reddendam, expreſſe confirmamus, & ad Univerſas Tertii Ordinis Congregationes, ſive Fratrum Sæcularium ſub proprio tecto, ſive etiam Sororum, collegialiter viventium, extendimus, & renovamus.

§.10. Volumus proinde, ut Tertiarii ipſi, ſub proprio tecto viventes in omnibus ſe præbeant, hujus ſæculi contemtores, atque eorum exemplo cæteri alliciantur, & ad humilitatem incitentur, ut ſub propria Cruce Fratrum Minorum, ad publicas proceſſiones, & ad aſſocianda cadavera, aliaſque Eccleſiaſticas functiones ſe conferre & ſub proprio habitu, per Ordinis Conſtitutiones deſignato incedere valeant, ac poſſint, tenore præſentium concedimus, & largimur, præcipientes pariter, ad evitanda jurgia, & contentiones omnibus & ſingulis etiam inter ſubditos prædicti Generalis Miniſtri comprehenſis, & facultate pro fundandis Tertiis Ordinibus Sæcularibus prædictis per Sedem Apoſtolicam conceſſa gaudentibus, ne quocumque prætextu audeant uti hujuſmodi privilegio ubicumque Tertium Ordinem repererint jam fundatum, eoque minus jam fundatas Tertii Ordinis Congregationes ad ſe recipere, ſi a Conventu recedere, apud quem, & ſub cujus directione, ac gubernio erecti prius inveniuntur, recedere voluerint. Propterea declaramus omnia irrita, & mera attentata, quæcumque ab aliis, præter voluntatem antedictorum Superiorum Ordinis Minorum circa Tertios Ordines iſtos, aut innovari, aut mandari contigerit contra hanc noſtram Conſtitutionem, Tertioſque Ordines memoratos in poſterum erigendos ubi jam alii erecti & fundati ſunt, aut a Conventu, apud quem exiſtunt, transferendos ad alium, præſertim eidem Generali Miniſtro nequaquam ſubjectum, inter Tertios Ordines approbatos ab Apoſtolica Sede habendos non eſſe, minuſque gaudere Indulgentiis, & privilegiis Tertio huic Ordini per eamdem Sedem Apoſtolicam impertitis.

Ordinationes nonnullæ pro recto eorumdem Regimine.

§.11. Ut autem Chriſtifideles Sacrum hoc Inſtitutum ferventius quærant, & inventum non dimittant, libentiuſque vacent exercitiis pietatis, & humilitatis, a Beato Franciſco in

Confirmantur, ac de-

nuo conceduntur Ordini universo indulgentias ómnes & gratias concessas antea uni vel alteri ejusdē Congregationis.

Regula sua præscriptis, omnes, & singulas concessiones, & gratias tam spirituales, quam temporales, indulgentias præsertim per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros uni, vel alteri Congregationi Tertii Ordinis hujusmodi, sive Secularium, sive collegialiter viventium, sive etiam Religiosorum, eorumque personis, atque Monasteriis, Domibus, Conservatoriis, Ecclesiis, Hospitalibus, Capellis, & Locis quibuscumque, tam directe, & specifice, quam etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, Minorum scilicet, Sanctæ Claræ, Prædicatorum, Augustinianorum, Carmelitarum, aliorumque Mendicantium, necnon cum Archiconfraternitatibus Cordigerorum, & Confalonis de Urbe, sub quacumque forma, & expressione verborum concessas approbamus, & confirmamus, atque de novo concedimus, & largimur; singulatim vero illas, quæ leguntur in Literis fel. mem. Antecessorum Nostrorum Clementis Papæ V. incipientibus: *Cum illuminatum sit &c.* sub Datum 8 Maji 1305., & aliis Sixti Papæ IV. incipientibus: *Sacri Prædicatorum, et Minorum Fratrum Ordines &c.* sub Datum Kalendis Augusti 1479. in aliis Leonis X. incipientibus: *Dubium per nos accepto &c.* sub Datum 10. Decemb. 1519. atque aliis Clemens VIII. incipientibus: *Ad uberes &c.* sub Datum 1526. sicut & aliis Pauli Papæ III. incipientibus pariter *Ad uberes fructus &c.* sub datum 8. Novembris 1684. aliis etiam Clementis. Papæ VIII. incipientibus: *Ratio Pastoralis Offic.&c.* sub Datum 20. Decembris 1597. atque aliis Pauli Papæ V. incipientibus; *Cum certas &c.* sub Datum 11. Martii 1607. eas præterea, quæ aliis quamplurimis continentur, ut Innocentii Papæ XI. incipientibus: *Universis &c* sub Datum 30. Septembris 1681. & *Ecclesiæ Catholicæ &c.* 28. Juni 1686., atque etiam; *Exponi nobis &c.* 5. Septembris & *Alias emanavit &c.* 10. Octobris ejusdem anni, necnon *Exponi Nobis &c.* 15. Maji 1588. sicuti et aliis Innocentii Papæ XII. incipientibus: *Ad ea &c.* sub Datum 24. Decembris 1692. *Et debitum &c* sub Datum 19. Maii 1694. necnon *Sua Nobis &c.* 17. Kalendas Januarii 1697. sicuti: *Ex debito Pastoralis &c.* quæque aliis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Literis in favorem dicti Ordinis expeditis, continentur, auctoritate, et tenore præmissis renovamus, & confirmamus.

Clausulæ speciales.

§.XII. Decernentes has nostras Literas Apostolicas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque tutos, plenarios, & integros effectus sortiri debere, ac omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat, & in futurum spectabit, firmiter, & inviolabiliter observandas ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, & qualibet causa quantumvis pia, legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Tertii Ordinis prædicti, & quicumque in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, vel occasione, jus, vel rem habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & causæ, propter quas eædem præsentes Literæ prodierint, adductæ, verificatæ & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quolibet alio, quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente, defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint; aut ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superiùs expressis nusquam appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, impetrato, seu vulgato uti, vel se juvare in Judicio, vel extra, posse, neque ipsas præsentes Literas Apostolicas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibns, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore extituros, & sedem Apostolicam prædictam, etiam in crastinum assumptionis eorumdem Successorum ad Summi Apostolatus apicem, vel alias motu proprio, & ex certa scientia, ac consistorialiter, & ex quibusvis casis, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi de eisdem præsentibus Literis, eorumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, comprehensas, sed semper, & omnino ab illis exceptas, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimnm, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data concessas esse, & fore: sicque & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quomodolibet quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quovis Judicio, & quavis instantia, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.13. Quocirca dilecto filio actuali Ministro totius Ordinis Minorum, ejusque successoribus pro tempore extituris per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse, vel per se, vel per suum Commissarium Generalem, sive per Judices Conservatores ipsius Ordinis, aut etiam per alios quoscumque sibi be-

Deputantur Executores harum Literarum.

benevisos, & ab ipso delegatos, præsentes Literas, in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties fuerit, solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra, tanquam Commissarius Apostolicus ad hunc effectum speciatim Delegatus easdem præsentes Literas, & in eis contenta hujusmodi ab illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari, omnesque, & singulos, quos ipsæ præsentes Literæ concernunt, præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes, illos super his a Locorum Ordinariis, aut ab alio quocumque quavis auctoritate fungente, quomodolibet, & indebite molestari, perturbari, vel inquietari; nullum, & insubsistens declarans quidquid sit, aut fuerit in contrarium factum; divisiones, obstacula, & perturbationes inter præfatum Tertium Ordinem, præsertim sæcularium, & contra ipsos Tertiarios prædicto Ordini Minorum, ut præmisimus, subjectos insimulque rebelliones, ac sublevationes adversus superiores, & Religiosos primi Ordinis, eorumque in prædictum Tertium Ordinem superioritatem, correctionem, jurisdictionem, & privilegia sub quocumque prætextu, ratione, vel causa exortas, latas, & deductas, non permittens; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis viribus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis.

Derogatio omnium amplissima.

§.14. Non obstantibus felic. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, et Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium ad Judicium non trahatur; aliisque quibusdam forsan in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Tertii Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, et consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis sub quibusque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, et insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium eorumdem præmissorum concessis, approbatis, innovatis, & confirmatis, etiamsi in illis caveatur expresse, quod per quascunque Literas Apostolicas, etiam motu proprio, ac consistorialiter, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, nisi hujusmodi derogationes consistorialiter factæ, & per diversas Literas intimatæ fuerint: quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, et singulornm tenores, formas, et causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas præsentibus pro plene, et sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil omisso, insertis, expressis, ac specificatis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissime, et plenissime, ac sufficienter, necnon specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§.15. Volumus præterea, ut earumdem præsentium Literarum transumtis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Commisarii generalis dicti Ordinis, sive Notarii publici subscriptis, et sigillo Officii eiusdem Ministri, vel Commissarii, aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, et extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, innovationis, approbationis, concessionis, extensionis, ordinationis, largitionis, Decreti, voluntatis, mandati, et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, quarto Idus Decembris Pontificatus nostri anno II.

XCIX.

Conceduntur Minoribus Regularis Observantiæ privilegia in Constitutione Pii V. pro Ordinibus Mendicantium contenta, aliaque nonnulla. Dat. 10. Dec. 1725. Ann. 2.

Laudata Constitutio hic refertur, ut edita fuit 1566. Jul. 29. P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

SOlicitudo Ecclesiæ Universalis per bonorum omnium largitorem Nobis injuncta, exigit, ut religiosos Dei famulos, eique placentes Ordines Regulares, præsertim Mendicantium, qui relictis Mundi illecebris, & arctam viam, quæ ducit ad vitam ingressi, sequuti sunt Dominum Redemtorem, gratiis Apostolicis fovere, & modis omnibus propugnare studeamus.

§.1. Eapropter Antecessor Noster Beatus Pius PP. V. erga eosdem Ordines Mendicantes Pontificiam benevolentiam ostensurus, eis literas

Constitutio prædicta Pii V. qua Ordines Mendicantiū ab omnibus vectigalibus eximuntur.

ras tenoris sequentis indulsit: *Pius PP. V. Ad perpetuam rei memoriam*. Dum ad uberes, quos Sacri Mendicantium Ordines in agro Dominico quotidie faciunt fructus; attente respicimus, & attentæ considerationis indagine perscrutamur ipsorum Religionis sinceritatem, & voluntariæ paupertatis habitum, in quibus sub humilitatis spiritu devotum Altissimo præstant famulatum, dignum, quin potius debitum, reputamus, ut illis ea libenter concedamus, per quæ semotis quibuslibet gravaminibus, promtiores ejusdem Altissimi inhæreant Servitiis.

Exemtio prædicta amplissima.

§.2. Hinc est, quod Nos volentes eosdem Mendicantium Ordines, & dilectos filios eorum Fratres, & Monachos, cæterasque personas, ac etiam Moniales quaslibet ejusdem Ordinis, sub illorum cura degentes, specialibus favoribus, & gratiis prosequi, motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli Mendicantium Ordinum hujusmodi Fratres, Monachi, & dilectæ filiæ in Christo Moniales, seu Sorores, & aliæ utriusque Sexus personæ Regulares ubilibet per totum Christianum Orbem diffusæ, & constitutæ, illorumque Monasteria, Cœnobia, Domus, Conventus, Ecclesiæ, Capellæ, Oratoria, & alia loca, etiam unita, ac membra, & dependentia, nec non terræ cultæ, et incultæ, possessiones, prædia, Agri, et alia omnia, et singula Mobilia, et immobilia, ac semoventia, et ubilibet, ac in quibuslibet rebus consistentia bona, nec non earum in dictis bonis laborantes, Coloni, Arrendatarii, Locatarii, et Affictuarii, Negociorumque suorum gestores universi, quomodolibet nuncupati, nunc, et pro tempore existentes, in perpetuum ab omnibus, et singulis exactionibus, tam Urbanis, quam rusticis, nec non datiis, gabellis, pedagiis, vectigalibus, Collectis, impositionibus, et oneribus ordinariis, et extraordinariis, ac tam realibus, quam personalibus, meris, et mixtis, etiam subsidio triennali, et augmento, ac facultatibus, equorum taxis, militumque Hospitiis, ac aliis quibuscumque nominibus nuncupatis, quavis auctoritate quomodolibet impositis, et imponendis, et quæ laicis, ac aliis quibusvis quomodolibet imponi consueverunt, in futurum imponentur, ac ratione quarumcumque mercium, et rerum cujuscumque generis, vel qualitatis existentium, tam per Mare, et aquam dulcem, quam per terram undecumque, et quomodocumque pro tempore delatarum; nec non Animalium quorumcumque; mortuorum, et vivorum, et quæ alias quomodolibet, et ex quavis causa, ac super quibuscumque rebus, tam in alma Urbe nostra, quam extra eam ubilibet locorum exiguntur, et in futurum exigentur; nec non a contributionibus, et solutionibus in illis faciendis, ac tam pro victu, et vestitu, quam quocumque alio usu suo tantum, ac tam emendo, quam vendendo, et alias quomodolibet negociando, nec non etiam a solutione quadrantis pro singulis libris carnium, de Animalibus, quæ nunc, et pro tempore ex Armentis occidi contigerit; nec non etiam quæ in suis ædibus, prædiis, et possessionibus privatis detinent, et nutriunt, ac a contributione sumtuum, et expensarum, quæ aliquando pro Pontibus, Viis, Aquæ ductibus, Muris, Mænibus, aliisque Machinis struendis, et reparandis, seu reficiendis; ac Civitatum, Terrarum, et locorum quorumcumque fortificationibus; nec non etiam alias in omnibus, et per omnia, ac tam in dictà Urbe, quam extra eam ubilibet penitus, et omnino liberi, immunes, et exemti, ac liberæ et exemtæ, liberaque, immunia, et exemta sint, et esse censeantur, ac pro talibus teneantur, et reputentur: quodque Terræ, Agri, Possessiones, & loca arativa, ut præfertur, in illis, quæ aliquando pro pasculis Animalium ad certum tempus reservantur, nullatenus unquam comprehendantur, nec comprehendi censeantur: ac etiam Monasteria, Cœnobia, aliaque omnia regularia loca prædicta, pro quorumcumque Militum, tam equitum, quam peditum hospitiis, quemadmodum magno cum Nostro dolore, hucusque in plerisque locis factum comperimus, nequaquam assignentur, nec assignari debeant.

§.3. Et insuper, quod fructus, redditus, proventus, introitus, & alia quæcumque bona Monasteriorum, Cœnobiorum, & aliorum locorum Regularium prædictorum ab aliis, quam a Syndicis, & Procuratoribus Religiosis, Fratribus, Monachis, Monialibus, aliisque personis præfatis exigi, illaque dumtaxat in beneficium loci, & sustentationem ipsorum Religiosorum Fratrum, & Monialium expendi, nec per alios quoscumque, quovis nomine censeantur, nec in alium, quam præmissum usum converti, seu expendi possint, neque debeant, nisi de consensu Superiorum illius loci, cui data, vel consignata, aut donata fuerint, seu ad quem alias spectabunt: nec etiam soli Tutores, aut Curatores, seu Protectores, & alio nomine Sanctesii, aut alias nuncupati de eisdem bonis ullo modo disponere possint, quodque ad ipsum etiam de eleemosynis, oblationibus, & quibuscumque aliis donativis intelligi, & observari debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo statuimus, ordinamus, volumus, et declaramus: nec non Fratres, Monachos, Moniales, ac alias regulares personas, eorumque Monasteria, Cænobia, Conventus, Ecclesias, Capellas, Oratoria, et alia loca, ac Terras, Possessiones, Prædia, Agros, et bona, necnon laboratores, Colonos, Arrendatarios, Locatarios, Affictuarios, ac Gestores, prædicta, ut præfertur, immunia, et exemta eisdem auctoritate, et tenore, facimus, ac fore, et esse decernimus.

Mandatur exequutio prædictorum.

§.4. Mandantes propterea dilectis filiis modernis, et pro tempore existentibus Cameræ Apostolicæ Camerario, Præsidentibus, et Clericis, ac Commissariis, Agentibus, et Officialibus quibuscumque, ut omnibus, et singulis, tam Virorum, quam Mulierum Monasteriis Mendicantium Ordinum hujusmodi existentibus sub ditione nostra temporali, mediate, vel immediate constitutis, tantum Sal, quantum pro eorum usu suffecerit, singulis Annis, omne dilatione cessante, et contradictione remota, contribuere, et assignare, ac contribui, et assignari facere debeant realiter, et cum effectu districtius etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, et sub indignationis nostræ, ac excommunicationis majoris latæ Sententiæ

ac'

ac duorum millium ducatorum Auri de Camera, pro una Basilicæ S. Petri de Urbe, & pro altera, medietatibus, singulis Monasteriis, & locis præfatis, quæ molestari, seu perturbari contigerit, irremissibiliter applicandorum, pœnis eo ipso, si, & quoties contrafactum fuerit, incurrendis; inhibentes tam illis, quam dilectis filiis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Potestatibus, Datiorum, Gabellarum, Onerum, & aliorum præmissorum exactoribus, Conductoribus, & Appaltatoribus; necnon quibusvis Universitatibus, & Communitatibus, illarumque Officialibus, & Personis, aliisque quibuscumque, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, quatenus præmissa omnia, & singula inviolabiliter, & perpetuo observent, ac ab omnibus observari faciant, neque Fratres, Monachos, Moniales, & alias Religiosas Personas, aliosque supradictos super præmissis quomodolibet molestent, & perturbent; Neque permittant per quoscumque quomodolibet molestari, seu perturbari. Ergo si quis contradicere, aut quovis modo contravenire præsumpserit per Mandatum executivum contra ipsum, cujuscumque Dignitatis, Status, Ordinis, vel præeminentiæ fuerit, ipso facto procedi, & sic per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus.

Clausulæ.

§ 5. Quo circa Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, vel eorum Vicariis in Spiritualibus generalibus, necnon dilectis filiis Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Auditori, ac Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac alias quarumcumque Ecclesiarum Prælatis, & Personis ubilibet, & in quibuscumque Regionibus, Terris, & Locis existentibus, ac aliis, ad quos quomodolibet spectat, & spectabit, per præsentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, & eorum quilibet per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, & in eis conta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum, Monachorum, Monialium, aliarumque Religiosarum Personarum prædictarum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, & eorum singulos, Statuto, ordinatione, voluntate, declaratione, constitutione, deputatione, mandato, inhibitione, decreto, aliisque præmissis, pacifice frui, & gaudere: non permittentes desuper per Camerarium, Præsidentes, Clericos, & Commissarios Cameræ hujusmodi, necnon Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Collectores, Gabellarios, & exactores prædictos, aut quoscumque ad aliquam solutionem, contributionem, vel præstationem præmissorum occasione quomodolibet facienda, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet, & Rebelles per prædictas, aliasque opportunas censuras, & pœnas, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis Processibus, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando; interdictum Ecclesiasticum opponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatio specifica.

§. 6. Non obstantibus fe: re: Bonifacii VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium non extrahatur: ac omnibus illis, quæ in contrarium per quoscumque Officiales, quosvis alios, ac præsertim per Officiales Civitatis Nostræ Bononiensis, & quosvis alios adducta sunt hactenus, & deducentur in posterum, ac adduci, & allegari possent, necnon quibuscumque Judicibus, etiam Palatii Nostri Causarum Auditoribus, ac S. R. E. Cardinalibus super præmissis inter quoscumque quomodolibet pendentibus, ac etiam instructis, & ad Sententiam deductis, vel etiam a Sententia terminatis, nisi in favorem Ecclesiæ fuerint, & præsertim quædam lites inter hujusmodi Regulares, ac Cives, & Communitatem dictæ Civitatis Bononiæ in Romana Curia pendentes, quas, & quam, ac omnes processus, & Scripturas productas, & producendas, ac Registra, & Sententias ubivis comparentes, & latas, ac ferendas, ad Nos advocamus, & penitus extinguimus, cassamus, annullamus, & delemus, perpetuumque desuper silentium imponimus, necnon quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam contra exemtos quomodolibet editis, & edendis, ac etiam Decreto, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, illis, & eorum singulis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, & in specie, etiam motu simili, ex certa scientia, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium concessis, & approbatis, ac innovatis: Quibus omnibus illorum tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIX. Julii MDLXVI. Pontificatus nostri anno Primo.

Causæ præsentis concessionis.

§. 7. Cum autem, sicut accepimus, Fratres Minores regularis observantiæ, Sancti Francisci nuncupati, licet contextum regulæ sub uno, & eodem Ministro generali, totius ordinis ad literam profitentes non solum inter quatuor præcipuos Mendicantium Ordines connumerentur, verum etiam ob perfectissimam, quam profitentur paupertatem, & in particulari, ac in communi summa, & peculiari ratione præ aliis habendi sint; propterea que omnibus, & singulis libertatibus, exemtionibus, & facultatibus, privilegiis, & indultis in vim præinsertarum literarum omnibus Mendicantium Ordinibus concessis, omnimode, ac plene frui, po-

potiri, & gaudere debeant; nihilominus super Vectigalium, Gabellarum, datiorum, & pedagiorum, aliorumque onerum, & impositionum solutione ab illorum, & illarum Exactoribus perperam, & non sine eorundem Fratrum Minorum, & ab eis stricte professæ paupertatis detrimento, olim, & nunc etiam, eos in Judicium trahi, vexari, perturbari, ac assidue molestari contingat.

Concessio Minoribus præfatis privilegiorum, & exemtionum in relatis literis contentarum.

§.8. Nos ad evellendam omnem quæstionis materiam, & attendentes, quod Fratres Minores prædicti propterea, quod ipsi, ut præfertur, actu mendicent, & vere nudam profiteantur paupertatem illam, quæ Terrenis ubique destituta bonis se divitem exhibet Altissimo; merito eos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes; nec non ipsos, & eorum singulas personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris, pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, nec non quarumcumque litium, & Causarum status, & merita, nomina, & cognomina Judicum, coram quibus illæ pendent, ac collitigantium, aliorumque, necnon quorumcumque aliorum privilegiorum, & Indultorum, facultatum, exemtionum, & immunitatum, eis quomodolibet concessorum, præsentibus pro expressis habentes, causasque hujusmodi ad Nos harum serie advocantes, illasque penitus, & omnino extinguentes, ac collitigantibus hujusmodi perpetuum super præmissis silentium imponentes, motu proprio, non ad eorundem Fratrum Minorum de observantia super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula privilegia, immunitates, exemtiones, facultates, gratias, libertates, & indulta in eisdem præinsertis literis contenta, ac omnibus, & singulis Ordinibus Mendicantibus, in communi, ut præmittitur, concessa eisdem Fratribus Minoribus, sive regularis, sive strictioris observantiæ nuncupatis, ita quod ipsi in posterum de omnibus, & singulis, quæ absolute eorum victum, & vestitum, ac religiosum usum, & commercium concernunt, quidquam Datiorum, Gabellarum, & vectigalium quibuscumque, & quomodocumque, per illos solvi debere prætendentibus, solvere minime debeant, speciatim, & expresse Apostolica auctoritate perpetuo concedimus.

Iidem omnibus aliis oneribus, etiam literarum solutione liberantur.

§.9. Ac insuper eosdem Fratres Minores ubique terrarum, & præsertim in ditione nostra temporali, ab omnibus datiis, vectigalibus, præcipue super Frumenti comulatione, vino, oleo, carne, Animalibus etiam vivis, tam emtis, quam aliis, quæ eisdem Fratribus Minoribus pro eleemosyna offeruntur, & quocumque alio comestibili, lanis ad eorum vestimenta necessariis, portu etiam tam Maris, quam Fluminum: Gabellis in exitu, & ingressu Terrarum, locorum, & Civitatum, aut transitu Pontium, & Viarum, seu etiam in Doganis quomodocumque nunc impositis, & in posterum pro tempore quomodolibet imponendis etiam plene, & expresse dicta Apostolica auctoritate similiter in perpetuo eximimus, & liberamus, eosque in præmissis omnibus, & singulis aliis Datiis, Gabellis, & Oneribus, etiamsi cæteri Mendicantes ad ea teneri dignoscantur, nec ab eis censeantur esse exemti, perpetuò immunes, & exemtos esse volumus, & declaramus.

§.10. Ac præterea ulteriori, eorumdem Fratrum Minorum de observantia indemnitati consulere volentes, motu simili, eos, & eorum quemlibet a solutione portus omnium, & singularum simplicium Epistolarum in semifolio scriptarum, ad eorum quemlibet a quacumque regione pro tempore advenientium, necnon etiam aliarum duplicium, & in folio scriptarum, eorumque involucrorum a Tabellariis deferri solitorum, quæ per Ordinis Superiores eorum subditis ipsis Superioribus cum eorum publici sigilli munimine: Non autem quæ sine munimine hujusmodi alicui ex eis particulariter diriguntur; pro quibus scilicet duplicibus sine munimine hujusmodi sic directis aliquod munus, aut debitum sibi emolumentum ab eorumdem Fratrum Minorum de observantia Conventibus, seu Domibus prætendere, seu ea libere si Tabellarii ipsi velint, relaxare possint, eadem Apostolica auctoritate eximimus, & liberamus.

Clausulæ peculiares.

§11. Decernentes quoque præinsertas literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari ullatenus posse; minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restitutionibus, & aliis contrariis dispositionibus tam per Nos, quam etiam per Successores Nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque Decretis pro tempore factis, & faciendis quorumcumque tenorum existant includi; sed illis non obstantibus in suis robore, & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Fratres Minores de observantia prædicti Ordinis eligenda, de novo concessas esse, & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ esse, & ad hoc ut perpetua firmitate subsistant, vim validi, & efficacis contractus inter dictam Sedem, & prædictorum Ordinum Mendicantium Fratres hujusmodi habere: sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alias judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur quibus attinet exequutio prædictorum.

§.12. Quocirca dilectis filiis nostris S. R. E. Cardinalibus in Bononiensi, Ravennati, Ferrariensi, & Urbinatensi Civitatibus Nostris nunc, & pro tempore existentibus de latere legatis, ac dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Minorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra ipsos Fratres Ordinis Minorum hujus-

hujusmodi voluntate, statuto, declaratione, & aliis præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per quoscumque quomodolibet indebite molestari: Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo: & nihilominus legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ. §.13. Non obstantibus præmissis, ac felicis recor. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus diætis: dummodo ultra tres diætas, quis vigore præsentium ad Judicium non extrahatur, & aliis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus quoque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, & quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros prædictos, ac nos, & Sedem prædictam, etiam motu proprio, & ex certa scientia, etiam consistorialiter, & de Fratrum Nostrorum consilio, necnon Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Fides habenda transumtis. §.14. Volumus pariter, ut earundem præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis generalibus dicti Ordinis, aut Notarii publici subscriptis, & Sigillo Officii, Ministri, aut Commissarii generalis, vel Procuratoris Ordinis præfati, vel alterius Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis. §.15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, innovationis, approbationis, absolutionis, exemptionis, liberationis, voluntatis, declarationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto IV. Idus Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo.

C.

Extenditur Constitutio Gregorii XIII. ad ornatum Urbis augendum edita ad Civitatem Beneventanam. Dat. 12. Dec. 1725. An. 2.

Memorata Const. ed. fuit 1574. P.3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INter divinæ ultionis flagella, quæ in sacris literis contra peccata hominum immittenda, inque Sanctorum Patrum monumentis sæpenumero immissa nunciantur, terræmotus magnos præcipuo loco numeratos didicimus. Nos ipsi, dum Beneventi, altissimi Dei voluntate in pastorali ministerio præpositi, adessemus, ejus potentiam, & benignitatem ter manifeste vidimus, hoc flagello concussi. Nam & Civitatem Nostram commovisse, potentiæ fuit; & firmasse, benignitatis. Non enim mortem Peccatoris vult Deus, sed eum converti, & vivere, ut terræmotus flagello prætereunte, metus non transeat, sed in cordibus supersit, eoque meliores efficiamur. Itaque tertio nostri Archiepiscopatus anno recurrente, in prima concussione Beneventana, reliquarum summe terribili, cujus mentio Omnipotentis misericordiam Nobis ob oculos ponit, Nos cum toto episcopio prostati, & consepulti, brachio Excelsi, & præsenti ope Beati Philippi Nerii Confessoris, Cleri, & Civitatis Patroni inter communes ejulatus ex lamentabili strage, & ruinis erepti fuimus. Sed contra evenit quamplurimis ovibus nostris, ædificiorum mole obrutis, & extinctis. Siquidem præter episcopium utraque Basilica metropolitana, & B. Bartholomæi Apostoli, collapsæ sunt; Ædes quoque Virginum Deo Sacrarum, Cœnobia Ordinum regularium, & magna pars afflictissimæ Civitatis cum mœniis, & Turribus corruit; adeoque amplissimi Ducatus olim caput, ipsoque ævo nostro clarissima Civitas in tristitiam, & luctum conversa est.

Causæ præsentis Constitutionis. §.1. Nos ergo inscrutabili Dei providentia ex Sede Beneventana ad Petri Cathedram evectos decere arbitramur, post multas, & graves Pastoralis muneris curas hanc nequaquam negligere, ut Civitas, in qua Dominus per totos octo, & triginta annos sedere Nos voluit, eodem benedicente, Apostolatus nostri largitatem experiatur. Quamobrem memoria repetentes damna, a tribus Terræmotibus, & præsertim a priori, quem memoravimus, Benevento illata, civitatisque Beati Petri Apostolorum Principis, Sedisque Apostolicæ imperio subjectæ, instaurationi pro debito officii Nostri in posterum consulere cupientes, Constitutionem pro hujus Almæ Urbis Nostræ ædificiis ornandis, ampliandisque per felicis recordationis Antecessorum Nostrorum Gregorium XIII. editam, cum Benevento communem facere, atque ad ejus ornatum, & commodum extendere decrevimus.

Extensio præfatæ Gregorianæ constitutionis ad Civitatis Beneventanæ utili. §.2. Itaque cum novarum æditum, a Romanis civibus dilatandarum reædificationi, absque Vicinorum jactura, idem Gregorius Antecessor Noster prospicere vellet, provida Constitutione

tatem ter- remotibus labefactatæ.

anno tertio sui Pontificatus vulgata, cujus initium, *quæ publice utilia*, super hujusmodi novis ædificationibus, emendique, & retrahendi Jure Vicinorum Domos, quædam a Jure congrui non recedentia, sed æqua eidem, & consona, in Judicii hac de re habendis, observanda, disposuit, atque decrevit, ut in jam dicta Constitutione uberius legitur: quam totam hic renovatam, & præsenti huic nostræ, veluti de verbo ad verbo insertam haberi, & censeri volumus. Nos vero, qui eamdem nostram Civitatem Beneventanam Beati Petri fidelissimam filiam, vere paterno, & nunquam nisi nobiscum interituro amore complectimur, eamdemque in dies per generosos Cives novis ædificiis Sacris, & Civilibus ornari, & augeri cupimus, ut hoc facilius, & alacrius peragatur, debitaque Juris honestate servata promoveatur, prædictam Gregorianam Constitutionem, omniaque, & singula in ea disposita, statuta, & servanda in dilatandis, ampliandisque ædificiis, emendisque, & retrahendis Vicinorum Domibus causa dilationis, ampliationis, & ornatus ejusmodi, Nos Apostolica auctoritate, ad Civitatis Beneventanæ utilitatem, & beneficium perpetuo extendimus, diffundimus, & ampliamus, ita ut super emtionibus, & retractibus domuum, sternendisque ejusdem Civitatis viis, & plateis, erigendisque privatis, & publicis ædificiis, illius ornatum spectantibus, Gregoriana Constitutio semper, & ubique observari debeat; Judicesque in causis coram se ventilandis ad formam ejusdem Constitutionis, & non aliter, definire, & judicare teneantur.

Statuuntur nonnulla ad eúdem finem.

§.3. Sed quia in eadem Constitutione Gregoriana expresse cavetur, ut, si quis in propria Domo, Fundo, solove ædificare voluerit, vicini suas Domos, & loca ejusmodi ædificiis utilia, seu necessaria, utpote eidem domui, fundo, & solo contermina, neque ab ipsis culta, sive habitata, sed tantum locari solita, ei vendere omnino cogatur; pretio tamen aucto ad duodecimam partem, ultra æquum, & congruum ejus æstimationis pretium faciendam; sique ædificio, quod insigne evasurum sit, perficiendo quæpiam Domus, a proprio Domino habitata, sive hortus, aliusve locus, muris cinctus, tali ædificio extruendo cohæreat; tunc eo jam cœpto, & ad duobus saltem lateribus domui, horto, vel loco ejusmodi cohærente, cujus æstimationem quadruplo ædificium illud sit excessurum, domus horti, vel loci Dominus, etiam in illis habitans, cogatur eam vendere, aucto tamen ad quintam partem pretio solvendo; Nos hæc perpendentes, & locis Deo dicatis, ut summum Pontificem decet, providere volentes, ædes sacras, monasteria, aliaque loca pia ab utroque hujusmodi pretio, & augmento absolvimus, eximimus, & liberamus, Ecclesiasque, Monasteria, aliaque loca pia volumus, & statuimus, ut tanti dumtaxat, non pluris, quanti domus, & cætera loca, eorum domibus, fundis, ac solo vicina, juste æstimata fuerint, pro tali emptione, & retractione solvere teneantur. Ubi vero hæc omnia, & singula, præsentibus Apostolicis literis Nostris comprehensa, atque statuta, fortasse in aliquibus circa legitimum sensum controversiam adduci contigerit, volumus, & decernimus, in eam partem explicari debere, quæ Civitatis ornatui magis favere videatur, semperque, sive in Judicio, sive extra Judicium, ubique favorabilia censeri; atque ita ab universis Judicibus, etiam nostri Palatii Apostolici, & S.R.E. Cardinalibus, sublata quavis aliter explicandi, interpretandi, & judicandi potestate, explicari, interpretari, & judicari debere: sique secus fiat, id totum sit irritum, & inane.

§.4. Hæc autem fieri volumus, atque statuimus, non obstantibus quibuscumque, & felicis recordationis Symmachi, & Pauli II. Antecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, legibusque etiam civilibus, dictæque Civitatis Beneventanæ, & Ecclesiarum, Monasteriorum, locorumque Religiosorum, sive piorum, ordinumque, bona ejusmodi possidentium, statutis, & consuetudinibus, necnon testantium voluntatibus, aliisque dispositionibus, etiam jure jurando, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis: Privilegiis quoque, & literis Apostolicis, eisdem Ecclesiis, Monasteriis, & locis, eorumque Superioribus, capitulis, & Conventibus, seu Populo Beneventano, & aliis quibuscumque concessis, ac quibusvis Sedis Apostolicæ Indulgentiis, per quæ præsentium executio, & per eas tributæ jurisdictionis explicatio posset quomodolibet impediri, vel retardari: Quibus omnibus, eorum tenores pro plene, & integre expressis habentes, de plenitudine potestatis derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam extensionis, ampliationis, renovationis, concessionis, sanctionis, indulti, decreti, & elargitionis infringere, vel ei temerario ausu contraire; Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, pridie Idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CI.

Præscribitur Archiconfraternitati Annunciationis B. M. Virginis, ut quatuor subsidia Dotalia Puellis Neophytis Conservatorii Catechumenorum, quotannis præstent. Dat. 8. Jan. 1726. Ann. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponitur Puellis prædictis tenue Dotis subsidium esse.

NUper pro parte dilectorum filiorum Deputatorum Domus piæ Catechumenorum juxta Ecclesiam B. M. ad Montes nuncupat. de Urbe positæ Nobis expositum fuit, quod cum Puellis, seu mulieribus Neophytis in Conservatorio Catechumenorum degentibus nullum aliud Dotis subsidium, quo in Domino, vel in Seculo nubere valeant, quam viginti quinque scutorum monetæ, quod ab ipsis Exponentibus illis assignari solet, ac eleemosyna aliorum septuaginta circiter scutorum paris monetæ per Nos, ac Romanos Pontifices pro tempore existen-

stentes eisdem elargiri consueta suppetat, dictæque Neophytæ, utpote de Gentilitatis, & Infidelitatis tenebris ad veri luminis, quod est Christus, cognitionem noviter conversæ, longe difficilius opportunas nuptias, seu Matrimonium contrahendi occasiones, quam aliæ Mulieres in Sanctæ Matris Ecclesiæ gremio ortæ, sicut experientia ipsa compertum est, inveniant, ac proinde eas in Conservatorio præfato cum ingenti dispendio, ac incommodo diu retinere, & alere oporteat, itaut occupatis per eas omnibus dicti Conservatorii Mansionibus, locum inibi, quo novæ Catechumenæ illud ingredi volentes recipiantur quandoque deesse contingat; Multum vero levamenti eidem Conservatorio proveniret, si quatuor Dotes, seu subsidia dotalia ex illis, quæ ab Archiconfraternitate Annunciationis B. M. Virginis in Ecclesia ejusdem S. M. super Minervam de Urbe præfata canonice instituta distribui solent, Neophytis prædictis annis singulis præstarentur, quemadmodum Puellis plurium aliorum Conservatoriorum de eadem Urbe ex diversorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Indultis, seu Concessionibus quotannis præstari consueverunt. Inde enim fieret, ut dictæ Neophytæ hujusmodi subsidiis adjutæ in Religionem, vel Matrimonium facilius collocarentur, atque Conservatorium prædictum gravi onere, & impensa liberaretur, & novæ Catechumenæ earum loco in idem Conservatorium commode recipi valerent.

Necnon Conservatorium præfatum ob longiorem earum detentionem gravi onere premi.

Preces Deputatorum ejusdem Conservatorii.

§.1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; Dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Administratoribus, Officialibus, seu Ministris quocumque nomine nuncupatis dictæ Archiconfraternitatis Annunciationis B. M. Virginis, ad quos ea res spectat, & pro tempore spectabit auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut ipsi quatuor subsidia dotalia quadraginta scutorum monetæ prædictæ pro quolibet ex illis, quæ per eamdem Archiconfraternitatem pauperibus puellis dispensantur, una cum pretio vestis eis dari solitæ, totidem Neophytis Conservatorii Catechumenarum prædictarum in Causam earum Matrimonii, vel Monachatus singulis annis realiter, & cum effectu præstent, & assignent, seu præstari, & assignari curent, ita tamen, ut si unquam propter considerabilem ejusdem Archiconfraternitatis redditIuum diminutionem cætera subsidia dotalia, quæ dicta Archiconfraternitas aliis puellis distribuere solet, diminui contigerit, pari modo prædicta quatuor subsidia, salvo tamen earum numero præfato, diminui debeant.

Præceptum præd. Archiconfraternitati Annunciationis.

Conceditur Card. Corradino Protectori facultas disponendi de quatuor subsidiis dotalibus hujusmodi.

§.2. Quatuor autem subsidiorum dotalium hujusmodi præstatio, & assignatio ita fieri debeat, ut totidem Neophytæ Conservatorii præfati nullatenus a memoratis ejusdem Archiconfraternitatis Administratoribus, Officialibus, seu Ministris visitentur, eligantur, seu nominentur, sed illarum electio, seu nominatio, ac omnimoda de quatuor subsidiis dotalibus hujusmodi disponendi facultas ad dilectum filium nostrum Petrum Marcellinum S.R.E. Presbyterum Cardinalem Corradinum nuncupatum Prodatarium nostrum Modernum, ac pro tempore existentem ejusdem S. R. E. Cardinalem dicti Conservatorii Protectorem, cujus erit eas Neophytas eligere, seu nominare, quas vitæ, ac morum honestate, ætate, aliave ratione cæteris antecedere in Domino censuerit, penitus pertineat; Ubi vero a Cardinale Protectore prædicto electio, seu nominatio, ut præfertur, facta fuerit, Cedulæ subsidiorum hujusmodi promissoriæ, quæ sane liberæ prorsus, & absque ullo vinculo, aut conditione juxta modum a memorato Cardinale Protectore præscribendum faciendæ erunt una cum pretio vestis, sicut præmittitur, dari solitæ, dicto Cardinali Protectori consignari debeant penes eum, seu alios de ejus mandato asservandæ, donec, & quousque iisdem Neophytis sic electis, seu nominatis, cum nimirum eas in Religione, vel Matrimonio juxta earum vocationem collocari contigerit, traduntur, ita scilicet, ut si quæ ex illis, quæ sic electæ, seu nomintæ fuerint, bonum sui specimen præbere non perrexerint, qua in re memorati Cardinalis Protectoris judicio standum erit, illæ a commodo, & beneficio eorumdem subsidiorum dotalium sibi assignatorum cadant, nec illa, seu illorum cedulas petere, consequi, & obtinere valeant, sed subsidia illis assignata, seu illorum cedulæ hujusmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Neophytarum, quibus assignata erant, mortem ante earum Matrimonium, vel Monachatum respective secutam, sive ob aliam rationem effectum suum sortita non fuerint, aliis Neophytis ejusdem Conservatorii per dictum Cardinalem Protectorem nunc, & pro tempore existentem pariformiter eligendis, seu nominandis assignantur, nec ista in eorum numero, quæ Neophytis prædictis, sicut præmittitur, quotannis assignari debent, ullatenus computari, sed novæ cedulæ illorum promissoriæ a supradictis Administratoribus, Officialibus, seu Ministris ad favorem aliarum Neophytarum per Cardinalem Protectorem prædictum, ut præfertur subrogandarum, seu nominandarum fieri, eidemque Cardinali Protectori modo, & forma supradictis consignari debeant.

Conceditur Puellis præd. ne teneantur interesse publicis functionibus fieri solitis hac de causa.

§.3. Cæterum quæcumque Conservatorii hujusmodi Neophytæ, quæ ad subsidia dotalia prædicta sicut præmittitur admissæ, seu nominatæ fuerint, processionibus, aliisque publicis functionibus in distributione eorumdem subsidiorum dotalium, aut illorum occasione fieri solitis interesse minime teneantur, sed intra idem Conservatorium Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere, aliave pia opera, sive a dictæ Archiconfraternitatis Statutis, sive a quorumvis Testatorum, & piorum Largitorum dispositionibus injuncta adimplere possint, & debeant.

Quædam aliæ ordinationes.

§.4. Eisdem vero Neophytis statim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi attestatione a duobus ex Deputatis Domus piæ præ-

prædictæ subscripta probari sufficiat, vel in aliquo Monialium Monasterio professionem regularem per ipsas Moniales emitti consuetam expresse emiserint, subsidia dotalia eis, ut præfertur, assignata libere, prompte, nullaque interposita mora, & absque ulla cautione persolvantur; singulas demum Neophytas præfatas ad plura, quam duo ex quatuor subsidiis dotalibus supradictis per memoratum Cardinalem Protectorem nequaquam admitti, seu nominari posse harum serie statuimus, & ordinamus.

Clausulæ. §.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Neophytis Conservatorii prædicti in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac supradictorum Testamentorum, & piorum Largitorum, & ultimis voluntatibus, quas propter præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac Constitutionibns, & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Archiconfraternitatis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, usibus, styliis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expresis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die VIII. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

CII.

Dat. 9. Jan. 1726. An.2. Confirmatur Constitutio Clementis IX. super facultate novas erigendi Domos Carmelitis Discalceatis concessa.

Hujusmodi Constitutio ed: fuit 1668, Oct.6, P.2., et hic refertur una cum aliis Pauli V., et Gregorii XV.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Clem. IX. cōfirmans Constitution. Pauli V. & Greg. XV., quibus præd. facultas dd. Fratribus concessa fuit. Alias emanarunt a felic. rec. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris sequentis videlicet:

§.1. *Clemens PP. IX. Ad perpetuam rei memoriam*. Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus Divina dispositione præsidentes illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad Divini cultus, ac Religionis piorumque operum incrementum, & propagationem provide emanasse noscuntur, ut firma semper atque stabilita persistant, Apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, patrocinio libenter constabilimus. Dudum siquidem postquam fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor noster Superioribus Ordinis Fratrum B.M. de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, ipsisque Fratribus Discalceatis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo Domos, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium, requisito consensu, condere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem sub certis modo, & forma tunc expressis auctoritate Apostolica concesserat: rec: me: Gregorius PP. XV. etiam Prædecessor noster eisdem Superioribus, & Religiosis, ut ubicumque locorum, quilibet in districtu suo Domos, & Monasteria præfata, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium magis vicina essent quam in Privilegiis Ordinibus Mendicantibus hujusmodi concessis præscriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accederet assensus fundare, & erigere possent dicta auctoritate concessit, & alias, prout uberius continetur in eorumdem Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris qui sequitur videlicet:

§.2. *Gregorius PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam*. Alias a fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis videlicet = *Paulus PP.V. Ad perpetuam rei memoriam*. Ad Ecclesiæ Militantis, cujus regimini, licet immeriti, Divina disponente Clementia præsidemus amplitudinem, nihil magis necessarium, quam perfectorum Militum Christi multitudinem existimamus. Cum igitur sicut magno cum spirituali gaudio nostro accepimus dilecti filii Religiosi Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, Carmelitæ Discalceati nuncupati tam in Hispaniarum Regnis, quam in Italiæ, & novi Orbis, aliisque Mundi partibus pergant assidue Deo, & Ecclesiæ Sanctæ suæ perfectum exhibere famulatum, non solum ipsi Deo per orationem, & contemplationem sedulo vacantes, verum etiam animarum salutem exemplo, & Doctrina solicite procurantes: cumque in dies fructus uberiores ex dictæ Religionis propagatione benedicente Domino sperandi sint: Nos ad ea, quæ Religiosorum eorumdem augmento cedere possunt, concedenda, atque ea quæ illis in hoc impedimentum aliquod adferre dignoscuntur removenda, merito propensiores sumus. Constit. Gregor. XV. alteram Pauli V. referens.

§.3. Quare Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta Literarum fel. rec. Clem. PP. VIII. Prædecessoris nostri super erectione Congregationis Italiæ prædicti Ordinis: sub dat. 13. Novembris anni Dom. 1600. Pontificatus sui anno Nono expeditarum formam, & tenorem, quem præsentibus pro expresso haberi volumus, Domos, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium requisito consensu, condere, fundare, & erigere valeant, auctoritate Apostolica tenore præ- A præd. Paulo V. antedicta facultas conceditur.

præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & indulgemus. Non obstantibus ejusdem Clementis Prædecessoris, quæ incipit = *Quoniam ad institutam* sub datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1603. Pontificatus sui Anno XII. Aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & cujusvis alterius Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis qui busvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumtis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Decembris 1605. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§. 4. Cum autem sicut Fratres Discalceati prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli aliorum Ordinum Mendicantium professores, sub prætextu nimiæ vicinitatis, & ex eo, quod per præinsertas literas certis Privilegiis eisdem Ordinibus a fel.rec. Clemente IV., & Julio II., & aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis, quibus caveatur, ne aliæ Domus Regulares, seu Monasteria Regularibus eorumdem Fratrum Mendicantium Domibus infra certum cannarum spatium vicina fundari, & erigi possint sufficienter derogatum non fuit, eosdem Fratres Discalceatos in eorum novarum Domorum Regularium fundationibus, & erectionibus interdum impedire prætendant, & propterea iidem Fratres Discalceati sibi desu per per Nos, ut infra opportune provideri summopere desiderent: Nos Fratres Discalceatos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon literas Pauli Prædecessoris hujusmodi quatenus opus sit approbantes, & confirmantes, Motu proprio, & ex certa scientia, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta literas Clementis Prædecessoris hjusmodi Domos, & Monasteria prædicta, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium hujusmodi magis vicina sint, quam in privilegiis illis, ut præfertur concessis præscriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accedat assensus, ac servata alias literarum prædictarum forma fundare, & erigere libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate tenore

A Greg. XV. denuo eadem licentia indulgetur.

præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes præfatas, ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Fratribus Discalceatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Clementis, Sixti, & Iulii, ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus, & Regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac aliorum Ordinum Mendicantium hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis per præfatos, & alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros hujusmodi eisdem Fratribus Mendicantibus concessis, ut præfertur, necnon omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Novembris 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§.5. Cum autem sicut dilectus filius Joannes a Visitatione Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum d.Ordinis, nobis nuper exponi fecit, quod fidelium pietas erga Religionem eorumdem Fratrum Discalceatorum in dies crescat, & in multis locis, præsertim Regnorum Hispaniæ, novas Domos, & Monasteria Fratrum hujusmodi erigi, & fundari desideretur; Verum non desint, qui tam pium opus impedire conentur, non attentis privilegiis super hujusmodi fundatione eisdem Fratribus per literas præinsertas concessis, Nobis propterea dictus Joannes Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Ioannem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus etiam dilecti filii nobilis viri Moderni Marchionis de Astorga pro Charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pauli & Gregorii Prædecessorum literas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

A præd. Clemente IX. relatæ Constit. approbantur.

§.6. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos

Clausulæ.

quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obbus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, earumdem præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Octobris MDCLXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Preces Prioris generalis pro nova confirmatione.

§.7. Cum autem sicut dilectus Filius Michael a Christo Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, in perficiendis, ac executioni mandandis novorum Conventuum, & Domorum Ordinis prædicti fundationibus, ac erectionibus, quas Christifideles pro sua in eorum Religionem devotione in diversis Mundi partibus, ac præcipue Hispaniæ Regnis identidem facere intendunt, adhuc multoties contingat eosdem Fratres ab aliis præsertim Ordinum Mendicantium præfatorum, ac Minorum S.Francisci Regularibus non habita privilegiorum sibi super hujusmodi fundationibus, sicut præmittitur concessorum ea, qua par est ratione, impediri, molestari, & perturbari, ac propterea dictus Michael quo præmissa firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ quoque confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac alias opportune desuper a Nobis provideri summopere desideret: Nos ejusdem Michaelis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumq. a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præinsertas Clementis IX., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super concessione, & confirmatione respective enarratorum privilegiorum expeditas literas, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur itidem adjicimus, ac illa per quascumque personas, etiam Regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, ac status, gradus, conditionis, & qualitatis existant, exacte observari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relatæ Const. Clementis IX aliorumq. Romanor. Pontificum.

Clausulæ.

§.8. Decernentes pariter, ita in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis IX. aliorumque Prædecessorum prædictorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus quoque, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

CIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regular. super erectione Collegii Missionariorum in uno ex Conventibus Provinciæ S.Gabrielis Ordinis Minorum Discalc. in Hispania.

Dat. 16. Jan. 1726. An.2.

Simile Decretum pro Provincia S. Pauli Apostoli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum confirmatum fuit alia hujus Const.ed.1724. Jun.20. P.1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

NUper pro parte dilectorum fratrum Provinciæ S. Gabrielis Ordinis S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Hispania Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito; quod ipsa Provincia Animabus sanguine Agni redemptis proficere cupiens sibi unum ex suis Conventibus per Fratres Definitorii Provincialis designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum erigendi facultatem concederet, qui quidem Missionarii Apostolicis Missionibus unice dediti sint, cujusq; Guardianus, ac alii Fratres, ac pariter ipsum Seminarium strictissimis ipsius Provinciæ Constitutionibus gubernentur, ac Ministro, & Definitorio Provinciali immediate Subditi sint, cui etiam electio Guardiani pro tempore dicti Seminarii, necnon Novitiorum receptio competat, sicut in aliis totius Provinciæ Conventibus observatur, non autem immediate Prælato Generali subjiciantur, quemadmodum in quibusdam fel.rec. Innocentii PP.XI. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum sitis in Provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponitur; prohibendo simul expresse, quod dummodo in dicta Provincia Sancti Gabrielis prædictum Seminarium erectum sit, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnus transire possit titulo Missionum, ad alia Missionariorum

Col-

Collegia extra ipsam Provinciam existentia, concedendo his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædecessoris contenta, quibusque gaudent alia Missionariorum etiam regularis observantiæ Seminaria, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Superioris Generalis auctoritate, ac Superioritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus prædicti Ordinis exercet excepta tamen immediata subjectione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum, quæ ut supradictum est, spectare debeat ad Ministrum, & Definitorium Provinciale pro tempore, quemadmodum die 20. Augusti 1723. ab eadem Congregatione Cardinalium Provinciæ S.Pauli ejusdem Ordinis Discalceatorum indultum, & subinde per quasdam nostras Literas desuper pariter in simili forma Brevis die 20. Junii 1724. expeditas confirmatum fuerat, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præfatæ Congregationis, quo conceditur facultas erigendi Seminarium Missionariorum in uno ex Conventibus dictæ Provinciæ.

§.1. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis relationibus Eminentissimi Corsini Protectoris, & Patris Procuratoris Generalis Ordinis Discalceatorum, & Recollectorum, referente Eminentissimo Belluga, benigne indulsit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris existentibus narratis ad fundationem prædicti Collegii, seu Seminarii Missionariorum in uno ex Conventibus ejusdem Provinciæ sibi, & Definitorio Provinciali beneviso, juxta formam, prærogativas, privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus San. Me. Innocentii XI. pro suo arbitrio, & conscientia, servatis servandis, deveniat, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, ac receptione Novitiorum exceptis, quæ reservatæ intelligantur eidem Provinciali modo supra descripto, & cum expressa etiam conditione, ut Religiosi istiusmodi Provinciæ de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant, firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & Superioritatibus, debitis, & competentibus Patri Ministro Generali Ordinis: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 7. Decembris 1725. F.Card. Paulutius = P. A. Archiepiscop. Larissæ Secretarius.*

Preces Procuratoris Generalis Discalceatorum.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector Provinciæ Sancti Didaci in Bethica Pater, ac Discalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis Sancti Francisci in Romana Curia Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret:

§.3. Nos ipsius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatu existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodictæ Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XVI. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CIV.

Conceduntur Indulgentiæ etiam pro Defunctis, Confraternitatibus B. M. V. de Rosario, & SS. Nominis Jesu.

Dat. 19. Jan. 1726. An. 2.

Similes Indulgentiæ concessæ fuerunt a Clem. XI. Confraternitati Conceptionis B.M.V. in Ecclesiis Fratrum de Mercede Civitatis Mexicanæ, Const. ed. 1703. Jun. 23. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

AD ea, per quæ Animarum Christifidelium salus procuratur libenter intendimus, & eorumdem Christifidelium devotionem, ut spiritualibus exercitiis ferventius incumbant, cœlestium munerum elargitione libenter fovemus, & incitamus.

Concessio variarum Indulgentiarum orationi mentali vacantibus.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus Ordinis Prædicatorum, ac Tertiariis de militia Christi, seu de pœnitentia nuncupatis, & aliis utriusque sexus Christifidelibus Confratribus, & Consororibus Confraternitatum Beatæ Mariæ Virginis de Rosario, & Sanctissimi Nominis Jesu, tam hactenus in Ec-

Ecclesiis ejusdem Ordinis Canonice erectarum, quam in posterum ubilibet erigendarum, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies, qui per duos quadrantes continuatos septem annos de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis poenitentiis, in forma Ecclesiæ consueta relaxamus; iis vero, qui devotioni hujusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem dabunt operam, & vere poenitentes, & confessi, Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christifidelium, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus. Insuper, quod dicti Fratres, & Moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Constitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes pro portionabiliter lucrari, & consequi possint, & valeant, auctoritate, & tenore præsentium indulgemus.

Clausulæ. §. 2. In contrarium facientes, non obstantibus quibuscumque, præsentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, ad missione, seu publicatione præsentium aliquid minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quodque præsentium literarum transumtis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ahibeatur, ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CV.

Dat. 22. Jan. 1726. An. 2.

Statuitur, ut Eremitæ S. Augustini Discalceati quarundam Congregationum in cantu, & habitu uniformitatem servent.

Facultas canendi horas Canonicas pro Provincia Franciæ eorumdem Fratrum facta fuit a Clem. XI. Const. ed. 1701. Janu. 29. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Statuti. CUM sicut accepimus, inter dilectos Filios Fratres Congregationum Italiæ, Germaniæ, Galliæ, Hispaniæ, Indiarum, & Lusitaniæ Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupatorum multiplex, & magna diversitas tam circa recitationem Divini Officii in Choro, quod in quibusdam Conventibus, & Regionibus cum cantu, seu nota, in aliis vero sine cantu, & nota celebratur, quam circa habitum Regularem introducta sit.

§. 1. Nos, ut uniformitas in his omnibus ex commissi nobis cælitus Pastoralis officii nostri debito servetur, providere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis Filiis Vicariis Generalibus, Provincialibus, & Conventualibus Prioribus, ac universis Fratribus Discalceatis Ordinis, & Congregationum hujusmodi, ut tam ipsi, quam cæteri omnes, & singuli earumdem Congregationum Religiosi Professi uniformitatem in cantu Gregoriano, rasura, & caputio rotundo omnino servare teneantur, harum serie præcipimus, & mandamus. Statutum præd: Motu proprio factum.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci posse. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

CVI.

Erigitur nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus Discalceatis SSmæ Trinitatis Redemt. Capt. Congregationis Hispaniarum. Dat. 22. Jan. 1726. An. 2.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 9. P. 2. daclaratus fuit Ordo B. M. V. de Mercede Redemtionis Captivorum unus ex Ordinibus Mendicantium.

BENEDICTUS PAPA XIII

Ad futuram rei memoriam.

ADmonet Nos suscepti cura regiminis universalis Ecclesiæ, ut paternam Christifidelium, Exordium.

lium, qui de fluctibus Seculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, curam gerentes felici illorum regimini, prosperisque in via Domini progressibus, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

Causæ Erectionis Provinciæ.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Procurator Generalis Ordinis Fratrum Discalceatorum SS.mæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, quod cum prædictus Ordo per Regnum Poloniæ, & Magnum Ducatum Lituaniæ feliciter benedicente Domino propagatus reperiatur, itaut in dictis Regno, & Magno Ducatu, & in eorum præcipuis Civitatibus plures Conventus, in quibus regularis observantia viget, & Institutum Redemtionis Captivorum cum magna Populorum ædificatione mirifice floret, numerentur, ipse Michael Procurator Generalis ex omnibus Conventibus intra ditionem ejusdem Regni Poloniæ existentibus unam Provinciam, pro cujus gubernio in proximo generali Capitulo juxta regulam, & Constitutiones dicti Ordinis unus Minister Provincialis eligatur, qui eadem Jurisdictione, prærogativis, & privilegiis potiri debeat, quibus de jure, & consuetudine cæteri aliarum Provinciarum ministri Provinciales gaudent, summopere desiderat.

Preces Procuratoris Gener.

Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsum Michaelem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti filii moderni Auditoris Venerabilis fratris Vincentii Archiepiscopi Trapezuntin. nostri, & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo filium nostrum Augustinum Poloniæ Regem Illustrem Nuncii super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam viderunt, & narrata attenderunt,

Erectio præd. Provinciæ 8. Cœnobiis compositæ sub tit. S. Joachim.

consilio, prædictam Provinciam ex octo formalibus Conventibus compositam sub titulo Sancti Joachim B.M. Virginis Genitoris auctoritate Apostolica tenore presentium erigimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis Trinitariorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CVII.

Extenditur in perpetuum Indulgentia plen. pro Ecclesiis Ordinis Prædicatorum die Festo Omnium Sanctorum.

Dat. 24. Jan. 1726. An. 2.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Jan. 13. P. 13. Concessa fuit Indulgentia Plen. perp. pro Ecclesiis ejusdem Ord. in Festo S. Pii V. Et hujus Const. ed. 1726. Febr. 6. P. 2. Conceditur Indulgentia Plen. perp. pro septem Feriis sextis præcedentibus Festum S. Vincentii Ferrerii.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Ad perpetuam rei memoriam.

A Clem. XI. Indulg. præd. eisdem in decennium concessa fuit.

§.1. Alias fel. rec. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster supplicationibus quondam Antonini Cloche, dum vixit Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & Confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum, & Monialium Ordinis Sancti Dominici ubique locorum existentibus, die nona Novembris, qua solemnitas, seu commemoratio omnium dicti Ordinis Sanctorum ex Indulto Sedis Apostolicæ celebrari solet, a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, prout in ejusdem Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 12. Decembris 1716. expeditis literis, quas ad decennium tantum valere voluit uberius continetur.

Extensio in perpet. præd. Indulg.

§.2. Nunc autem Nos dum Cardinalatus honore fungebamur, memores, Indulgentiam hujusmodi pro prima vice a fel. me: Clem. PP. XI. Prædecessore pariter Nostro, tunc ad 25. annos pro omnibus Ecclesiis supradictis obtinuisse; precibus dilecti filii Thomæ Ripoll Magistri Generalis Ordinis prædicti nobis humiliter porrectis, uberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, concessionem ab eodem Clemente XI. ipsasque literas, servata tamen cæteroqui illarum forma, & dispositione, in perpetuum auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus,

mus, & ampliamus, ac perpetuis futuris temporibus valere volumus, & decernimus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

§.3. Volumus etiam, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CVIII.

Dat. 3. Febr. 1726. Ann. 2.

Mandatur, servari Constitutiones Apostolicas in favorem Canonicorum Regularium S. Antonii Abbatis editas.

Hujusmodi Constitutiones hic referuntur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Apostolicæ Dignitatis apicem, meritis licet imparibus Divina dispositione evecti ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem Ordinum Regularium quorumcumque pie, provideque emanasse dicuntur, ut firma, atque illibata permaneant, Apostolici muniminis patrocinio cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini habitus S. Antonii Abbatis nuncupat., ac etiam Felix Soler illorum Præceptor Generalis, necnon Commendatores, & Superiores Domorum omnium, & Hospitalium dicti Ordinis, ac Præceptores in Regnis Navarræ, Aragoniæ, Cathaloniæ, Valentiæ, Majoricæ, Minoricæ existentes, quod ad magis confovenda pietatis opera, eorum Ordini a prædictis Romanis Pontificibus nempe Bonifacio VIII., Clemente V., Innocentio VI., Gregorio XI., Ioanne XXII., Martino V., Eugenio IV., Calisto III., Sixto IV., Innocentio VIII., Leone X., Clemente VII. Paulo III., Gregorio XIII., & Clemente VIII. in eorum Constitutionibus quamplurima Indulta, & Privilegia concessa.

Preces eorundem Canonicorum.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat iidem exponentes, ne eædem Constitutiones, & Privilegia in posterum ullam exceptionem pati possint, pro majori robore, & observantia, & ad consulendum perpetuæ quieti, & tranquillitati Ordinis prædicti omnium eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Constitutionum ad favorem dicti Ordinis Sancti Antonii Abbatis emanatarum, ut præfertur, ac singulorum Privilegiorum in illis contentorum, & præsertim illius Clementis PP. VII. circa quæstuationem privativam erigendi Altaria ejusdem S. Antonii Abbatis, illisque, quæ incipit = *Rationi congruit &c.* a Paulo PP. III. confirmatæ, atque ulterius Gregorii PP. XIII. cujus initium = *Romani Pontificis &c.* & successive ab eodem Clemente VIII. pariter confirmatæ observantiam a nobis demandari summopere desiderent.

§.3. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, prædictas eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones omnino juxta petita, dummodo Sac. Concilio Tridentino non adversentur, ac alias ab hac Sancta Sede, eisdem non fuerit specialiter derogatum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium servari mandamus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Mandatum observandi prædd. Const.

Clausulæ.

§.4. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari debere; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die III. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CIX.

Dat. 5. Febr. 1726. An. 2.

Statuuntur nonnulla pro recta Justitiæ in Alma Urbe administratione, & litigantium, præsertim Pauperum utilitate.

Clem. XI. Const. ed. 1701. *Feb.* 1. *P.* 1. *erecta fuit Congregatio sublevaminis Urbis, & hujus Constit. ed.* 1725. *Oct.* 15. *P.* 2. *nonnulla Statuta fuerunt ad bonum Annonæ regimen, & rei agrariæ beneficium.*

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

SUmmi Apostolatus officium, divinitus humilitati nostræ commissum, eam solicitudinem Nobis imponit, ut per Antecessorum nostrorum Dominici vestigia incurrentes, præter fructuosam Dominici Agri culturam, negotia pariter, quæ in hujus Almæ Urbis nostræ publicis Magistratibus, Judiciariis, Tribunalibus, & Curiis forensibus per Notarios, Cursores, Causarum Procuratores, & quoscumque Actuarios geruntur, incorrupte, sincere, & minori, quo fieri po-

poteſt Litigantium diſpendio, & incommodo, majorique eorumdem Tribunalium, totiuſque generalis Curiæ decore, atque ornamento peragantur, ut litibus ad finem optatum perductis, ipſi Litigantes ab indebitis vexationibus, aſsiduiſque moleſtiis, atque impenſis tandem liberi evadant.

Cauſæ præſentis conſtitutionis.

§.1. Hæc Nobis cogitantibus recti viri, & Juſtitiæ percupidi per ſuos libellos ſupplices, non ſine magno animi noſtri mœrore, ſignificandum curarunt, quorundam paucorum calliditates, nullo pacto ferendas, eo deveniſſe, ut in easdem forenſes Curias, ac Tribunalia Urbana, licet probis, & ſpectatis viris frequentia, ſenſim irrepſerint: quæ niſi illis mox occurratur, immodico Juſtitiæ detrimento eo reſpicere videntur, ut litigantes diutiſsime exagitent, liteſque, eorum artibus per varias ambages in foro circumductæ, doloſis ſubterfugiis interminabiles, & perpetuæ reddantur, itaut exiguam nummorum alteri creditam ſummam recuperaturus, diuturno Judiciorum gyro irretitus, deque foro in forum translatus, ſummam ſibi debita longe majorem, impendere, & perſæpe quod dolentes dicimus, a pecuniis, & amicis imperatus, ob anguſtiam rei familiaris in diſperationem adactus, juſtam Cauſam prorſus deſerere, & rem ſuam amittere cogatur.

A Clem.XI. Card. Mariſcottus, qui rectæ Juſtitiæ adminiſtrationi incumberet deputatus fuit.

§.2. Hæc quam dedeceant Tabellionum, & Cauſidicorum nomina, quibus fides alieni Juris commiſſa eſt, ſerio nos perpendentes, deque Fori, & Curiæ Urbanæ honore ſoliciti, quæ toto Orbe ſuſpiciente, viris integerrimis, ſcientia, & probitate conſpicuis, ſub Pontificibus Anteceſſoribus noſtris maximè floruit, Eccleſiaſticis appellationumCauſis celerrime expediendis ex UniverſisChriſtianorum Provinciis ad eam confluentibus; ne unquam Nobis ipſis videntibus,pauci ſuo nomine prorſus indigni, cæterorum probitatem, & virtutis famam dehoneſtare videantur, gliſcenti malo conſulere decrevimus cui alias fe: re: Anteceſſor noſter Clemens XI. pro ſua ſapientia conſulere ſtuduit. Is enim, ut hac in re publico bono proſpiceret, fraudeſque omnes in damnum litigantium latentes, vel emergentes, funditus evelleret, ſuo ſpeciali Decreto, ſeu reſcripto dato die prima Decembris anni 1702. dilectum filium Galeatium S. R. E. Tit.S.Laurentii in Lucina Presbyterum Cardinalem Mariſcottum nuncupatum, virum cana fide, juſtitiæ zelo, rerum uſu, cæteriſque virtutibus commendatum deputavit, qui ſingulas forenſes Curias, & publica officia ſedulo inviſeret quemadmodum vigilanti ſtudio, nec diſpari pietate, & religione, quindecim menſium ſpatio præſtitiſſe compertus eſt.

Statutum, ut unus Cardin. quolibet decennio eligendusCurias judiciarias viſitet; & novos inJuſtitiæ adminiſtratione abuſus tollere ſatagat.

§.3. Sed cum raro contingat, ut inter triticum zizania, & lolium non pullulent, ac ſuccreſcant, nos iterum eo rem proceſsiſſe intelleximus, ut corruptelæ poſtmodum introductæ nova remedia ex paſtorali munere noſtro vehementiſsime flagitent. Idcirco ad Reipublicæ utilitatem, incorruptæque Juſtitiæ normam ſancte cuſtodiendam, mentis noſtræ oculos paterna charitate intendentes, præmiſſorum conſideratione, Populis imperio Sancti Petri ſubjectis, ac quorumcumque litigantium indemnitati, & ſolatio, quantum cum Deo poſſumus, conſulere volentes, motu proprio, ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, præſentibus Apoſtolicis literis noſtris decernimus, & ſancimus, ſingulis decenniis per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices, aliquem ex venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, doctrina, & rerum peritia inſignem deligendum, qui auctoritate Apoſtolica, tantæ rei neceſſaria pleniſsime inſtructus, & huic muneri aptus, easdem Curias judiciarias viſitet, ac diligentiſsime recognoſcat, an Decreta, & Sanctiones de iis bene gerendis per Romanos Pontifices Anteceſſores noſtros editæ impleantur, novoſque abuſus, ſi qui ſint, tollere ſatagat, prout ejus prudentia opportunum cenſuerit.

Quæ à præd. Card. Viſitatore peragenda ſint, ejuſque facultates deſcribuntur.

§.4. Hujuſmodi autem generalem viſitationem formalem, & materialem omnium, & ſingulorum Archiviorum, omniumque, & quorumcumque Officiorum, & Curiarum in Urbe exiſtentium, cum facultatibus neceſſariis, & opportunis reformandi, corrigendi, ſtatuendi, & decernendi peragere valeat. Ad hæc omnia, & ſingula Notariorum cujuſcumque Curiæ, Tribunalis, & Magiſtratus tam Eccleſiaſtici, quam ſecularis; Secretariorum Cameræ Apoſtolicæ, Curſorum, & Mandatariorum officia, per ſeipſum viſitare, inſpicere, ſibique omnia expoſita, & patefacta rimari, & contrectare poſſit, diligentiſſime exploraturus Scripturas, Codices, & earum forulos, & pluteos, ut plene videat, an ea, qua decet fidelitate obſerventur, ſuæque executioni mandentur ordinationes ab Anteceſſoribus noſtris vulgatæ,præſertim vero quæcumque idem Cardinalis Mariſcottus in jam dicta viſitatione ſua obſervanda mandavit.

§.5. Ad eumdem pariter Cardinalem Viſitatorem, nunc, & in poſterum deputandum, pertinebit extrajudiciales Informationes, quibus exacte inſtruatur, accipere, & quærere etiam, utrum recurſus ad Nos facti, eidemque Cardinali communicandi, vel alii, durante viſitatione, faciendi circa quoſcumque abuſus, & defectus in easdem Curias introductos, vel introducendos, juſtitiæ, & terminationi Cauſarum, præſertim pauperum litigantium, obfuturos, vere inoleſcere, & exiſtere comperiat. Quos ſi Cardinalis Viſitator veros eſſe deprehenderit, vel fortaſſe alios etiam ſine cujuſcumque recurſu, in rebus judiciariis vigere obſervaverit, eidem incumbere volumus, ut de perſonis, actiſque ſecreto edoctus, unde ejuſmodi abuſus, debitum Juſtitiæ curſum (pro pauperibus litigantibus impedientes, oriantur, eos omnino tollere valeat, Decretiſque, & Statutis ſuis opportunis proſpicere, ne amplius introducantur. Notarios quoque, Subſtitutos, Curſores, & Cauſidicos, cæteroſque in dolo repertos ad tempus ab officio ſine ordine judiciario, & ex conſcientia informata, ſuſpendere poſſit; ſique perpetua ſuſpenſione opus fuerit, de hoc Nos, vel Succeſſores noſtros Romanos Pontifices monitos reddat. Quod etiam factum volumus quotieſcumque crimina, quibus gravior pœna debeatur, in eadem viſitatione detegentur. Denique Cardinalis viſitatoris oculata cognitio, & circumſpecta prudentia Nobis, noſtriſque Succeſſoribus ſuggerere debebit, quidquid amplius tanta res pro bono Reipublicæ, & Populi Nobis commiſſi tranquillitate poſtulare videbitur.

§.6. Ut autem celerius, & expeditius, quo fieri poteſt, vota noſtra, juſtitiam, & æquitatem reſpicientia, ſuum exitum conſequantur,

Cardinali Visitatori facultatem impertimur mandata quæcumque etiam vivæ vocis oraculo ex Nobis accepta, illis, ad quos pertinebit, referendi, & oretenus per nos imperata executioni mandandi: quibus relationi, & mandatis, jussu nostro factis, plenam, & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, & firmiter obtemperari, tanquam mandatis nostris Apostolicis, omnino volumus, & jubemus. Præterea eidem Cardinali, omnium Curiarum Visitatori, facultatem his literis nostris concedimus eligendi pro eadem visitatione materiali, & formali alios Convisitatores rerum peritos, seu Prælatos, seu forenses, & curiales viros; suo arbitrio, pro diversitate Curiarum visitandarum, mutandos: qui Convisitatores suffragio consultivo in rebus, & casibus ex arbitrio Visitatoris pendentibus, potiantur. Idem etiam Cardinalis Visitator sibi Notarium in munere Cancellarii sumat, & Cursorem, quos ex quacumque Curia sibi sumendos judicaverit, eorumque opera in visitatione utatur ad conscribenda, & quibus opus fuerit nuncianda Decreta, & acta: eosdemque notarium, & Cursorem pro arbitratu suo mutabit secundum Curiarum diversitatem. Item porro Notarius, & Cursor a Cardinale Visitatore secum assumti, exacte, & fideliter suum munus in visitatione exequatur, pro laboribus suis debitam mercedem accepturi. Tota autem visitatio intra annum compleatur, ab initio ejus computandum nobis reservata facultate eam prorogandi, ut res postulare videbitur.

Cardin. Petra primus omniũ ad hoc munus eligitur.

§.7. Jam vero primum hujusmodi Visitatorem præmissis facultatibus, muneri opportunis, instructum, post maturam deliberationem, unum ex pluribus per nos putavimus eligendum dilectum Filium nostrum Vincentium S.R.E. Tituli S. Honuphrii Presbyterum Cardinalem Petram nuncupatum, Virum utraque Jurisprudentia eximium, pari animi virtute, atque integritate præstantem, rerum experientia, & consilio apud recolendæ me. Prædecessores nostros, utrumque Innocentium XII., & XIII., & eo amplius apud Clementem XI., nosque ipsos in plerisque hujus Romanæ Sedis gravibus negotiis adhibitum, & probatum, quodque hac in re magni refert, olim in Curia forensi Judicem. Hic ergo auctoritate nostra munitus easdem Curias visitabit, quæque corrigenda, emendanda, & moderanda censebit, emendare, corrigere, & moderari sataget, & litigantium utilitati juxta animi nostri sensum, propensamque ad sublevandos Populos nostros voluntatem, consulet; volentes, ut quæcumque ab eodem Cardinali Visitatore decreta, statuta, emandata, correcta, ordinatave fuerint in præmissis, ea inviolabiliter observentur, idemque firmitatis robur obtineant, quod illis inesset, si Nos ipsi eadem mandavissemus.

Clausulæ.

§.8. Præsentes vero Apostolicas literas nostras nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu, etiam ex eo, quod forsan rem habentes ad id vocati non fuerint, vel ex quacumque alia causa quantumvis legitima, & juridica, ac etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, aut in Jus, vel controversiam vocari, aut adversus eas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel sub quibuscumque aliis Constitutionibus, & literis Apostolicis in contrarium etiam pari motu, & consistorialiter editis, vel edendis, aut alias quomodolibet contrariis dispositionibus nullatenus comprehendi posse, sed validas, & efficaces semper fore, & esse volumus. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§.9. Non obstantibus eorumdem officiorum, Archiviorum, & Curiarum forensium erectionibus, Constitutionibus Apostolicis, aliisque earumdem Curiarum Reformationibus, Statutis, Consuetudinibus, Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis in genere, vel in specie quomodolibet concessis, approbatis, & renovatis: quibus omnibus, alias in suo robore permansuris, hac vice speciatim, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum Pridie nonas Februarii Anno Dominicæ Incarnationis Millesimo Septingentesimo Vigesimo sexto Pontificatus nostri Anno Secundo.

CX.

Conceditur Indulgentia in 7. feriis sextis, præceden. Festum S. Vincentii Ferrerii pro Ecclesiis Fratrum Ord. Prædicatorum. Dat. 6. Febr. 1726. An. 2.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 24. P. 2., Extensa fuit in perpetuum Indulgentia plen. pro Ecclesiis eorumdem Fratrum in Festo omnium Sanctorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentibus literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Causæ concessionis.

CUM sicut accepimus, in Ecclesiis Fratrum Ordinis Prædicatorum pia erga S. Vincentium Ferrerium, præsertim in septem feriis sextis ejusdem Sancti festum immediate præcedentibus devotio introducta fuerit, prout de præsenti, etiam viget:

Concessio Indulg. plen. in una ex prædictis feriis.

§.1. Nos ad eam confovendam, & augendam Fidelium Religiosorum, ac animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti: omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis in una ex prædictis feriis sextis per eos ad sui libitum eligenda devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Concessio aliarum Indulgent. in reliquis feriis.

§.2. In reliquis vero feriis sextis hujusmodi eisdem Christifidelibus vere pariter pænitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis ali-

aliquam ex prædictis Ecclesiis, ut supra visitantibus, & ibidem orantibus, qua feria prædictarum adegerint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus Præsentibus ad septennium tantum valituris.

Clausulæ. §.3. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Februari MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXI.

Dat. 8. Febr. 1726. An. 2.

Extenditur Constitutio super receptione Fratrum Prædicatorum Congregationis S. Sabinæ in Provinciam Lombardiæ, ad Provincias Romanam, & Venetam pro Congregatione S. Marci, & S. Jacobi Veneti.

Hujusmodi Constitutio edita fuit 1725. Maji 5. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti. §.1. Alias nos Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum levamini, & indemnitati consulere, necnon Congregationis S. Sabinæ nuncupatæ ejusdem Ordinis ex diversis dictæ Provinciæ Lombardiæ Conventibus auctoritate Apostolica institutæ, religiosæ tranquillitati prospicere volentes, statuimus, & ordinavimus, quod si deinceps per Vicarium Generalem ipsius Congregationis S. Sabinæ dimitteretur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ præfata, ejusve Conventibus in eandem Congregationem venisset, ac susceptus in ea fuisset, tunc Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo suæ adfiliationis, aliove ejusdem Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem prædictum certiorare teneretur, nisi tamen ageretur de dimissione Fratris in præfata Congregatione recepti, qui ob crimina durante sua permanentia in ejusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiretur, quo casu istiusmodi Fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per ejus absolutionem ex capite innocentiæ, vel pœnæ illi injunctæ implementum, aut sanitatem receptam respective remitti non posse decrevimus: Quo vero ad Fratres, qui habitum in supradicta Congregatione suscepissent, Vicarius Generalis eis ab ipsa Congregatione abeundi, licentiam concedere, illosque dimittere nequiret, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujusvis Provinciæ prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum legitime docuisset, ac hoc modo, & cum isto discrimine de cætero in præmissis procedendum esse declaravimus, ac præcepimus, & alias, prout in nostris in simili forma Brevis die 5. Maji anni proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Preces Magistri Generalis pro extensione præf. Constit. §.2. Cum autem sicut dilectus filius Dominicus Ponsi sacræ Theologiæ Magister, ac Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Exprior Provincialis, necnon Magistri Generalis totius Ordinis pro Provinciis Italiæ Socius, Nobis nuper exponi fecit, binæ aliæ Congregationes, una scilicet S. Marci, & altera Beati Jacobi Veneti ex nonnullis Provinciarum Romanæ, & Venetæ respective Conventibus ejusdem Ordinis adinstar supradictæ Congregationis S. Sabinæ simili auctoritate Apostolica erectæ, vel approbatæ reperiantur, ipse vero Dominicus prædictas literas nostras, ac in eis super dimissione Fratrum edicta Congregatione S.Sabinæ disposita ad binas Congregationes, ac Provincias prædictas extendi, ac in eis deinceps servari plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsum Dominicum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon dictarum literarum nostrarum tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras literas, ac dispositiones, & ordinationes circa Fratrum e memorata Congregatione Sanctæ Sabinæ dimissionem, eorumque in aliis Conventibus dicti Ordinis collocationem in ipsis factas, ad Congregationes S. Marci, & Beati Jacobi Veneti, ac Romanam, & Venetam Provincias prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Clausulæ. §.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Congregationum, ac Provinciarum hujusmodi, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium

rum præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, atque omnibus, & singulis, quæ in nostris literis prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXII.

Dat. 13. Febr. 1726. An. 2.

Prohibetur Regularibus, & Claustralibus omnibus transitus ad alium Ordinem, præcipue Hospitalarium, aut Militarem, sine peculiari Romani Pontificis licentia.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 4. P. 1. decretum fuit ut Regulares Apostatæ ad suos Ordines impune teneri possint.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ præsentis Constitutionis.

LIcet Sacra Tridentina Synodus, ut integritati disciplinæ Regularium prospiceret, provido consilio statuerit, neminem cujuscumque Ordinis Prælatum, vel Superiorem vigore cujusvis facultatis aliquem ad habitum, & professionem admittere posse, nisi, ut in ordine ipso, ad quem transfertur, sub sui Superioris obedientia in Claustro perpetuo maneat, & licet Pius PP. V. Prædecessor noster Constitutionem ediderit, qua omnia privilegia abrogavit, quibuscumque Ordinibus, Monasteriis, Hospitalibus, & locis piis olim concessa, excipiendi, & retinendi Fratres, Monachos, Canonicos, aliosque quamvis in ordine mitiori professos; prohibendo, ne illi in posterum ad habitum, & professionem Regularem admittterentur, etiamsi perpetuo manere, & vivere deberent in Claustro; Nihilominus viri pietate, & prudentia conspicui nobis exposuerunt, se longa experientia didicisse, nosque ipsi, qui Deo favente, hac ipsa die regulare Institutum Ordinis Prædicatorum in adolescentia professi fuimus, & adhuc profitemur, sæpe longo usu cognovimus, prædictas sanctiones, & cautelas pro recta Ordinum Regularium disciplina adversus calliditatem, & malitiam hominum tuenda, parum sufficere. Siquidem quampluries contigit, & in dies contigere videmus, quospiam, Ordinis Regularis, & Claustralis institutum professos, deinde postquam illud apostasia deseruerunt, vel etiam aliquando sine apostasia, peculiares ob causas, ejusmodi transitus facultatem postulare, & impetrare consuevisse a propriis superioribus, se privilegium subditis suis Regularibus eumdem transitum ad alias Religiones concedendi habere jactantibus: vel ejusmodi facultatem sibi dari procurare a S.R. Eccles. Cardinalibus Legatis, vel ab ejusdem Ecclesiæ Cardinali Majori Pœnitentiario, & non raro a nostræ Civitatis Avenionensis Vicelegato, vel ab alterutra ex Congregationibus Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & Episcoporum, & Regularium præposita, & Sacri Concilii Tridentini Interpretum. Quæ facultas transeundi ad profitendam regulam alterius Religionis, in qua nulla vigeat Claustralis, & Regularis observantia; vel in aliam Religionem Hospitalariam, aut Militarem, ubi etiam vigeat Claustralis, & Regularis observantia compluribus Decretis earumdem Congregationum, & optimo statui Ordinum Regularium maxime opponitur.

Prohibitio transeundi ad ordinem, in quo claustralis, & regularis observantia non viget.

§.2. Quare præcipua solicitudo nostra erga omnes Regularium Familias, quas, veluti acies Castrorum, ad excubias Militantis Ecclesiæ ordinatas, magno, & vere paterno amore complectimur, nos monet, ut præsenti Constitutione in suo pleno robore, & vigore perpetuis temporibus duratura, integriori eorumdem Regularium disciplinæ providentes, prædictam corruptelam evellere studeamus. Itaque omnibus, & singulis Regularibus in quocumque regulari, & claustrali ordine professis, transitum ad quemcumque alium ordinem, in quo claustralis, & regularis observantia non vigeat, post maturam hac de re habitam deliberationem, motu proprio, & ex certa scientia omnino prohibemus.

§.3. Transitum etiam ad quemcumque ordinem Hospitalarium, vel militarem, vel hospitalarium simul, & militarem, etiamsi in hujusmodi ordinibus claustralis, & regularis observantia vigeret; ac etiamsi ageretur de Apostata, vel non Apostata a primævo suo Ordine ad ejusmodi alium transire volente, pari modo prohibemus. Insuper quibuscumque Superioribus Regularium S.R.E. Cardinalibus Legatis, ejusdem S.R.E. Cardinali majori Pœnitentiario, Nunciis Apostolicæ Sedis, Vicelegato Avenionensi, utrique Congregationi Cardinalium, negociis Episcoporum, & Regularium præpositæ, Sacrique Concilii Tridentini Interpretum per præsentes tollimus, revocamus, & abrogamus quæcumque privilegia, auctoritates, facultates, & consuetudines ejusmodi transitum concedendi cuicumque Regulari claustrali, Apostatæ, vel non Apostatæ, quacumque de causa; quamvis etiam consensus, tam Superioris, in cujus ordine antea professus fuerit, quam alterius Superioris, in cujus ordine novam professionem emittere voluerit, accedat.

Uni Pontifici, præterea nemini, hujusmodi transitus concedendi facultas reservatur.

§.4. Nobis autem, nostrisque Successoribus Romanis Pontificibus pro tempore extituris similes concessiones penitus reservamus, itaut in posterum S.R.E. Cardinales Legati, ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Major Pœnitentiarius, Nuncii Apostolicæ Sedis, Vicelegatus Avenionensis, prædictæque Congregationes in examine Libellorum supplicum, hujusmodi transitus postulantium, hac de re nihil omnino decernere possint, nisi nostro, vel Romani Pontificis pro tempore extituri speciali Rescripto, ejusmodi libelli supplices ad illos remissi fuerint: Quo rescripto etiam obtento, nihilominus transitus facultatem, etiamsi Causæ ejus concedendi summæ viderentur, nullo modo concedere valeant, nisi postquam Nobis, & pro tempore extituro Romano Pontifici, totius rei distincta, & accurata relatio facta fuerit, & postquam a nobis ipsis, vel a Romano Pontifice pro tempore extituro earumdem Causarum pondus approbatum, & transitus facultas concessa fuerit. Eisdem vero præsentibus literis nostris quoscumque

que transitus, non observato ad unguem harum tenore, imposterum faciendos, nullos, invalidos fore, & esse declaramus; Ordinariis locorum concedentes, vel ad illos extendentes eandem facultatem procedendi in eos, qui deinceps præsenti Constitutione non observata, ad alium Ordinem transire ausi fuerint, quam Tridentina Synodus Ordinariis concessit in Regulares extra Monasteria vagantes, & crimina committentes.

Clausulæ cũ Executorum deputatione.

§.5. Decernimus quoque, præsentes de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut quacumque ratione, tamquam fortasse contra alias Apostolicas, canonicasque Sanctiones, jampridem usu receptas facientes, aut quovis alio quæsito colore, in Jus, & controversiam vocari, ac ad terminos Iuris reduci, non posse, sed semper validas, efficaces, ac perpetuo duraturas: Sicque in præmissis universis, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, ac Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, & diffiniendi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; necnon irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Quocirca mandamus universis locorum Ordinariis, ut, quando, ubi, & quoties opus fuerit, easdem præsentes solemniter publicantes, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant; Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis, etiam generalibus æditis quibuscumque: Necnon Ordinibus ejusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavisalia firmitate roboratis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Fratribus quomodolibet, etiam pluries concessis, & approbatis; Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ sanctionis, prohibitionis, decreti, Mandati, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dminicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto Idibus Februar. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXIII.

Dat 14. Febr. 1726. An. 2.

Statuitur, ut Minores de Observantia semper, & ubique præcedentia super Reformatos gaudere debeant.

De præcedentia in Processionibus Canonicorum Regularium Lateranensium Ord. Sancti Augustini supra omnes vide hujus Constit. edit. 1727. Junii 21. P. 4.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii Nobis divinitus injuncti sollicitudo Nos admonet, ut omni cura, ac studio ad ea jugiter intendamus, per quæ Christifidelium sub suavi arctioris Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino proferre jugiter satagentium quieti, & tranquillitati consulitur, & quæ Religiosum eorum propositum turbare possunt, removentur, ut nulla re præpediti, ac sublatis animorum dissidiis, & æmulationibus juxta regularia suorum ordinum instituta in pacis amoenitate gratum Altissimo impendant famulatum, felicioribusque in dies in via Domini proficiant incrementis.

Minores de Observ. antiquitus semper cæteris omnibus precedere consuevere.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, tametsi Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, Excalceati, Recollecti, ac Reformati respective nuncupati unicum corpus Religionis, ac ordinem insimul constituant, atque sub uno, eodemque Capite, & Ministro Generali, etsi sub diversis Constitutionibus in Ecclesia Dei militent, antiquus tamen usus, ac generalis prope consuetudo invaluit, ut ipsi Fratres de Observantia, ubique nedum in Galliarum, Hispaniarum, Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac universa Germania, verum & in hac alma Urbe nostra, & reliqua passim Italia, ubi fel. rec: Gregorii XIII. Prædecessoris nostri Constitutio super præcedentia edita maxime viget, eosdem Fratres Excalceatos, Recollectos, & Reformatos in Processionibus, aliisque tum privatis, tum publicis actibus, & functionibus quibuscumque, nulla habita ratione majoris, vel minoris antiquitatis suorum Conventuum præcedant; solumque aliquot ab hinc annis pro parte dictorum Fratrum Reformatorum nonnullæ quæstiones super ejusmodi præcedentia memoratis Fratribus de Observantia in quibusdam Italiæ Provinciis motæ fuerunt sub obtentu, quod quidam eorum Conventus tempore, & fundatione illius Fratrum de observantia forent priores, licet in reliquis ejusdem Italiæ Provinciis Fratres de Observantia prædicti præcedentiam præfatam pacifice obtineant, etiamsi eorum Conventus post alios Fratrum Reformatorum inibi erecti reperiantur,

§.2. Nos considerantes ejusmodi controversias inter Fratres dicti Ordinis, qui vota sua in spiritu humilitatis, & paupertatis Domino exhibere profitentur minime decere, ac Turbas in eumdem Ordinem non sine scandalo, ac maturæ inter eos charitatis detrimento invehere posse, adeoque illas omni ratione recidere, unamque

que, ac certam hac in re formam ab omnibus Fratribus Reformatis prædictis servandam præscribere volentes, necnon Gregorii Prædecessoris literarum prædictarum tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes, motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quascumque causas, lites, seu controversias, inter Fratres de Observantia, & Reformatos prædictos super præcedentia præfata ubilibet, & coram quibusvis Judicibus quomodolibet motas, ac pendentes, ad Nos harum serie advocamus, illasque penitus, & omnino extinguimus, ac supprimimus, & perpetuum desuper silentium imponimus. Utque deinceps idem usus, ac mos, qui in Urbe præfata, ac alibi inter Fratres de Observantia, & Reformatos servatur, ac retinetur, in universa Italia observari, & retineri debeat, quod scilicet dicti Fratres de Observantia ubique in Processionibus aliisque actibus tam publicis, quam privatis, digniorem, & honorabiliorem locum obtineant, ac ipsos Fratres Reformatos præcedant, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium statuimus, & ordinamus; Districte in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis majoris latæ sententiæ eo ipso per contrafacientes incurrenda poena omnibus, & singulis Fratribus Reformatis Ordinis prædicti nunc, & pro tempore existentibus inhibentes, ne deinceps super præmissis, eorumve occasione Fratres de Observantia hujusmodi molestare, inquietare, perturbare; aut quoquo modo impedire audeant, vel præsumant.

Statutum præd.cum pœnis in contravenientes.

Clausulæ.

§.3. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, San.Rom.Eccles.Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoscumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubiqui judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.4. Quocirca Ven. Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis locorum Ordinariis per præsentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel eorum quilibet per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum de Observantia fuerint requisiti, eis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa, juxta præsentium continentiam, & dispositionem observari: Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Secularis.

Derogatoriæ.

§.5. Non obstantibus dicti Gregorii Prædecessoris literis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, ac Fratrum Reformatorum prædictorum, illorumque Conventuum, Domorum, & Locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam per modum Statuti perpetui, etiam motu scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.6. Volumus autem, quod præsentium literarum trasumtis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV.Februarii MDCCXXVI.Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXIV.

Declarantur nulla gesta per Sæcularem Potestatem in Ducatu Sabaudiæ adversus Monasterium S. Bernardi in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini.

Dat.14.Febr. 1726. Ann.2.

Inn. XIII. Const. ed. 1722. Mar. 27. P. 1. declaratum fuit nullum decretum Senatus Lucernæ super moderatione expensarum pro Monialibus: Et hujus Const. ed. 1728. Sept. 25. P. 5. annullatur Constitutio Ordinum Regni Poloniæ contra Nuncium & Nunciaturæ libertatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab officio sarta tecta vindicandi jura Ecclesiarum.

IN sublimi Sedis Apostolicæ specula meritis licet imparibus constituti, Ecclesiasticam libertatem, & immunitatem, aliaque Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Conventuum, ac locorum piorum quorumlibet, illorumque personarum Jura ubique Sarta tecta tueri, ac adversus quæcumque, per quæ illis aliquid detri-

detrimenti inferri possit, tradita Nobis divinitus auctoritate vindicare tenemur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & Iustitiæ, rectoque Ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Multa per Secularem Potestatem adversus personas, & bona prædicti Monasterii patrata fuere.

§.1. Cum itaque, sicut ad Apostolatus nostri notitiam, non sine intimo Animi nostri moerore pervenit, multa aliquot abhinc annis per Sæcularem potestatem in Ducatu Sabaudiæ, ac Pedemontii Principatu adversus personas, & bona Monasterii, seu Hospitalis Magni Sancti Bernardi nuncupat. in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini non minus temere, quam nulliter attentata fuerint, ac novissime eadem Sæcularis potestas eo audaciæ devenerit, ut dilectum filium Ludovicum Bonifacium Modernum ipsius Monasterii, seu Hospitalis Præpositum, priusquam ejusmodi Præpositura possessionem apprehendere posset ad præstandum sibi fidelitatis indebitum juramentum, necnon ad dictam Præposituram tamquam de Jurepatronatu ejusdem Sæcularis potestatis recognoscendam induxerit, seu verius vi, metuque compulerit. Quibus exactis tum demum prædicto Ludovico Bonifacio permisit, ut possessionem Præposituræ præfatæ, quam eatenus assequi nequiverat, adipisceretur.

§.2. Porro, quamvis explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum, earumque immunitatis præsertim a Laicis quovis modo patrantur, nullius prorsus esse roboris, ac momenti, ac tam Juramentum fidelitatis, quam recognitiones asserti Jurispatronatus per dictum Ludovicum Bonifacium emissa, seu potius ab ea extorta nullum plane jus, aut titulum ipsi Sæculari potestati tribuere, minusque ejusdem Monasterii, seu Hospitalis libertati aliquid detrahere posse, adeoque illa speciali improbatione, & cassatione nostra nequaquam indigere; nihilominus, ne in tam aperta Jurium Ecclesiasticorum oppugnatione torpescere videamur, ac Monasterii, seu Hospitalis præfati indemnitati peramplius consulere volentes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula in præmissis, seu eorum occasione per dictam Sæcularem potestatem adversus bona, & personas Monasterii, seu Hospitalis prædicti quovis modo decreta, acta, gesta, & attentata, necnon Juramentum fidelitatis eidem Sæculari Potestati a memorato Ludovico Bonifacio Præposito præstitum, ac quamcumque recognitionem asserti Jurispatronatus per eum, sicut præmittitur, facta cum inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, & a non habentibus potestatem de facto præsumta, nulliusque plane roboris, momenti, vel efficaciæ ab initio fuisse, & esse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec illa ullatenus observari posse, aut debere; Neque ex illis cuiquam aliquod Jus vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, ac præscribendi causam acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec factæ fuissent pro non extantibus & non factis perpetuo haberi debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Declarantur prædicta omnia attentata, ac nullas, nulliusque roboris esse.

Bona, & Iura præfati Monasterii in integrum restituuntur.

§.3. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac quatenus itidem opus sit, dictum Monasterium, seu Hospitale, illiusque Præposituram, ac bona, & Jura, ac illorum respective personas quascumque adversus illa in integrum, & pristinum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Decernuntur firmæ censuræ, quas incurrerunt administri Secularis potestatis ob prædicta attentata.

§.4. Firmas præterea, ac salvas esse volumus, atque decernimus quascumque censuras, & poenas Ecclesiasticas, quas ejusdem Sæcularis Potestatis administri, qui præmissa perpetrarunt, mandarunt, vel rata habuerunt, seu in eis auxilium, consilium, vel favorem, quomodolibet præstiterunt cujusvis praeeminentiæ, & dignitatis fuerint, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt; facultate quoque Nobis, & Sedi Apostolicæ expresse reservata quatenus illi minime redierint ad cor suis loco, & tempore adversus illos ad alia Canonica, & severiora remedia procedendi.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata, causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque

Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis. §.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Februari MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXV.

Dat. 15. Feb. 1726. Ann. 2.

Confirmantur & ampliantur quædam privilegia Canonicorum Metropolitanæ Lucen. quoad Insignia.

Alia hujus Constitut. ed. 1725. Maji 8. P. 1. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romanus Pontifex in supremo Apostolicæ potestatis Throno, disponente Domino, super Universas Orbis Ecclesias constitutus, ad illas præsertim suæ indefessæ mentis aciem convertit, ut Divinus Cultus in eis, ut par est, in dies suscipiat incrementum, Ecclesiarumque ipsarum Majestas magis elucescat, singulari suæ benignitatis Clementia, quantum sibi ex Alto conceditur, Personas in eis Altissimo famulantium speciosioribus ornamentis, & honorum titulis decorare, atque illustrare consuevit, aliaque disponit, prout Ecclesiarum, & Personarum earundem qualitate pensata, conspicit in Domino salubriter expedire.

Canonicis prædictis usus Mitræ ad instar S. R. E. Cardinalium jampridem concessus fuerat. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, alias Ecclesiam Lucanam, quæ singularibus insignita prærogativis, & conspicuis ornamentis, & honorum titulis decorata præfulget felicis record. Julius Papa III. Prædecessor noster, extendendo, & ampliando literas Apostolicas Lucii III., Alexandri etiam III., ac Martini V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, in quibus Prædecessores hujusmodi, quod tunc existentes Capitulum, & Canonici præfatæ Ecclesiæ Lucanæ, eorumque Successores in certis tunc expressis anni solemnitatibus pluvialibus induti, dum Divinis inservirent, Mitram albam sericeam ad instar Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium gestare possent respective concesserant, quampluribus aliis Privilegiis, & gratiis decoraverit, & inter alia eisdem Capitulo, & Canonicis, quod ipsi Capitulum, etiam in Paschatis Resurrectionis Dominicæ, ac Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Omniumque Sanctorum, ac singulis Beatæ Mariæ Virginis respective Festis diebus, seu quoties eos processionaliter, aut Capitulariter, vel ad aliquas Ecclesias Civitatis Lucanæ in quibusdam Ecclesiarum ipsarum solemniis, prout moris est, accedere, sive in dicta Ecclesia Lucana festa duplicia, & Sanctorum Corporum in illa degentium solemnia per eos celebrari, seu unum eorum, per quem Missa decantari, aut in celebratione Vesperarum Pluviale induere contigisset ad eorum libitum, ac modis, & formis per præfatos Prædecessores, seu alterum eorum concessis, seu alias prout dictis Capitulo, & Canonicis expediens, & condecens esse visum fuisset, eadem Mitra uti libere, & licite possent, & valerent Apostolica auctoritate perpetuo per alias ejusdem Julii Prædecessoris literas Apostolicas etiam concesserit, & indulserit, ac alias prout in singulis literis hujusmodi desuper tunc confectis plenius continetur.

Confirmatio Motu proprio facta prædicti Indulti. §.2. Nos, qui Ecclesiarum omnium præsertim Cathedralium Privilegia, ad hoc ut Divini cultus illis decentius, & honorificentius peragatur sarta tecta persistere, quin imo illa augere concupiscimus, attendentes ejusdem Ecclesiæ Lucanæ conspicuitatem, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ illiusque Capituli, & Canonicorum præfatorum decori consulere, ac eosdem Capitulum, & Canonicos amplioris gratiæ favore

vore prosequi volentes, ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio non ad eorum, vel aliquorum super hoc pro eorum parte Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, ac liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concessiones, & indulta favore Capituli, & Canonicorum, per præfatos Prædecessores, ut præfertur, emanatas, & emanata, & super illis eorumdem Prædecessorum desuper, ut præfertur expeditas literas illarum tenores etiam veriores præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis habentes Apostolica auctoritate præfata etiam perpetuo confirmamus, & approbamus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper in Concessionum, & Indultorum hujusmodi obtentu forsan quomodolibet intervenerint Apostolica auctoritate præfata plenarie supplemus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus;

Ampliatio præd. privilegii ad omnia Insignia Abbatum usumMitræ, & Baculi habentium.

§.3. Ac insuper concessiones, & indulta hujusmodi per Nos, ut præfertur, confirmatas, & approbatas, ac confirmata, & approbata in præfatis Prædecessorum hujusmodi literis, ut præfertur, expressas, & expressa pro præfatis Capitulo, & Canonicis, videlicet, quod post Pontificalem Majorem, ac Secundam, Tertiam, ac Quartam in præfata Ecclesia Lucana dignitates respective obtinentes, ac omnes, & singuli Canonici ejusdem Ecclesiæ Lucanæ, etiam nunc, & pro tempore existentes de cetero perpetuo futuris temporibus in præfatis anni festivitatibus, & aliis temporibus, ac Ecclesiasticis functionibus, in præfatis literis Prædecessorum hujusmodi expressis, etiam absente Episcopo, usu omnium Pontificalium, ac omnibus insignibus Abbatialibus, ac Cruce, Annulo, & Baculo, aliisque Paramentis, & Indumentis, ad instar Abbatum usum Mitræ, & Baculi habentium, gaudere, necnon in suis Armis, & Insigniis Mitram, & Baculum apponi facere, & addere, necnon Populum, inter Missarum, & Divinorum Officiorum hujusmodi, aliarumque Ecclesiasticarum functionum præfatarum solemnia, de consensu tamen Ordinarii, benedicere, prout dicti Abbates, usum Mitræ, & Baculi habentes, supra Populum solemnem Benedictionem impertiri solent, libere, & licite possint, & valeant, seu quilibet eorum possit, & valeat, dicta Apostolica auctoritate etiam perpetuo extendimus, & ampliamus, & quatenus opus sit, præmissa omnia de novo concedimus, & indulgemus.

Clausulæ robur confirmationi addentes.

§.4. Ac facultatem, & licentiam desuper impartimur, ac Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos, eorumque Successores super concessione hujusmodi per quæcumque Capitula quarumcumque aliarum Ecclesiarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, vel Primatialium, & Episcopalium, & quasvis personas quavis auctoritate, dignitate, & præeminentia præditas, quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte impediri, molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere, præsentes quoque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum quarumlibet, earumque dignitates, & Canonici, vel quilibet alii cujuscumque dignitatis, ordinis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, vel habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, vel imo contradicturi sint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda, forent, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareret, seu alias probari posset notari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam Motu simili concesso, aut impetrato, vel emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes, sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam, etiam Motu pari, & consistorialiter, ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac datæ specialis mentio fiat pro tempore factis, & faciendis, ac concessis, & concedendis comprehendi, sed tamquam ad majus Divini cultus augmentum tendentes omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per nunc, & pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos quandocumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque, & non alias per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos,

gatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, aliosque quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta Apostolica auctoritate decernimus.

Committitur Episcopo Lucano exequutio prædictorum. §.5. Quocirca Vener. Fratri nostro Episcopo Lucano Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempore existentium præfatorum Capituli, Dignitatum, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Lucanæ fuerit requisitus solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis auxilio assistens faciat auctoritate nostra illa omnia integraliter, & inviolabiliter observari, ac nunc, & pro tempore existentes Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos indulto, confirmatione, approbatione, defectuum suppletione, roboris adjectione, extentione, & ampliatione, ac novis concessione, & indulto licentiæ, & facultatis impartitione, ac decreto aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere juxta earumdem præsentium continentiam, & tenorem, non permittens quemquam eorum per quoscumque desuper quomodolibet molestari, impediri, vel perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ceteraque juris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, legitimisque desuper his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam sæpius, & quoties, expediens videbitur aggravando, & reaggravando, servata tamen forma Concilii Tridentini, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis.

Clausulæ generales. §.6. Non obstantibus quibusvis legibus, statutis, consuetudinibus, & prohibitionibus, si quæ forsan adsint de gratiis ad instar non concedendis, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis, & singulis tenoribus, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes habenda sit in nostris literis mentio specialis, illorum tenores, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in eorum robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Sanctio pœnalis. §. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Absolutionis, Confirmationis, Approbationis, defectuum Suppletionis, Roboris, Adjectionis, Extentionis, & Ampliationis, ac novorum Concessionis, & Indulti, licentiæ, & facultatis impartitionis, Decreti, Mandati, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto decimo Kalen. Martii, Pontificatus nostri Anno Secundo.

CXVI.

Supprimitur Ecclesia Parochialis B. Gregorii ad Pontem 4. Capitum de Urbe; ejusque fructus, & jura uniuntur Ecclesiæ B.Angeli in Foro Piscium; ipsaque Ecclesia Congreg. Divinæ Pietatis adsignatur. Dat.17.Febr. 1726. An.2.

Alia hujus Constit. ed. 1729. Mart.26. P.5. reintegratur Ecclesia S.Eustachii Urbis in possessionem Cappellæ S.Michaelis cum revocatione concessionis Collegio Procuratorum Urbis alias factæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX debito Pastoralis officii nostri sedulo vigilare nos convenit, ne ob rerum temporalium inopiam Divinus cultus minuatur, in iis præcipue, qui curam animarum exercent. Procemium.

§.1. Nuper enim Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii de Urbe ad Pontem quatuor Capitum nuncupatam, Nos ipsi visitantes, haud modica animi nostri perturbatione eam deprehendimus in deplorabili statu positam, Sacra supellectile, aliisque Divino cultui rite peragendo necessariis ornamentis destitutam, dilectumque filium Decium Felicem Vasthi modernum illius Rectorem, & Possessorem, ætate gravem, & congruis redditibus carentem tanto oneri plane imparem. Quare animarum curæ ea, qua par est, vigilantia per deputationem idonei Vicarii, sive Œconomi solicite consulendum curavimus, donec aliter pro tutiori animarum salute opportune provideremus.

§.2. Itaque nobiscum seria meditatione cogitantes, quod si Parochialis Ecclesia prædicta, quæ, ut præfertur, tenuis redditus, & angusta, ac Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ B.Anastasiæ pariter de Urbe, filialis est, perpetuo supprimeretur, & omnino extingueretur, prorsus dismembrata, & separata ab hujusmodi Parochiali Ecclesia Animarum cura, sicque abdicata, & separata ad aliam ex vicinioribus Ecclesiis juxta providam Tridentini Concilii dispositionem transferretur, procul dubio inconvenientia hujusmodi magno Parochianorum bono tolleretur, & animarum cura nullatenus frigesceret; in hanc deliberationem maturo consilio devenimus, ut jam dictam Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii supprimeremus, & extin- Causæ impellentes Pontificem.

extingueremus, cujus fructus, & illi forsan annexorum, redditus, & proventus, etiam cum incertis, annuum valorem, septuaginta ducatorum auri de Camera secundum communem æstimationem, ut accepimus non excedunt. Dictis ergo aliisque justis de causis Nobis optime notis, animumque nostrum moventibus, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eamdem Parochialem Ecclesiam B. Gregorii, ejusque titulum collativum, ac denominationem, essentiam, & statum Parochialem tenore præsentium perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac eam una cum illius titulo, & denominatione, essentia, & statu hujusmodi perpetuo suppressam, & extinctam fore, & esse decernimus, & declaramus, ac omnimoda animarum illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia universa, & illorum exercitium a dicta Parochiali Ecclesia B. Gregorii per nos, ut præfertur, suppressa, & extincta, itaut dictus Decius Felix (quem dicta Parochiali Ecclesia Beati Gregorii per Nos ut præfertur, suppressa, & extincta perpetuo privamus, ac privatum esse decernimus, & declaramus) illa deinceps exercere, aut se quomodolibet in illius res temporales, & spirituales intromittere nullatenus debeat, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus perpetuo abdicamus, & abdicatum esse volumus, decernimus, & declaramus, ejusdemque Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ bona, Domos, earumque pensiones, proprietates, Canones, pretaticum Hebræorum, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, ad dictam Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii, ut præfertur, suppressam, & extinctam quomodolibet, & qualitercumque spectantia, & undecumque, etiam ex præfato exercitio curæ Animarum provenientia, quæque ratione Parochiæ, & Jurium Parochialium hujusmodi in futurum spectare, & obvenire poterunt, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo separamus, & dismembramus, ac illa omnia, & singula sic abdicata, & separata, omnesque ejus Parochianos utriusque sexus ad Vicariam perpetuam, cui cura animarum incumbit, dilectorum etiam filiorum Parochianorum Secularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium, pariter nuncupatæ de Urbe, quæ vicina, & contermina, ac etiam Parochialis, & Baptismalis est, similiter perpetuo transferimus, itaut Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii per Nos ut præfertur, suppressæ, & extinctæ Parochiani hujusmodi ad dictam Collegiatam, & Parochialem Ecclesiam Beati Angeli pro Ecclesiasticis Sacramentis recipiendis, Missisque, & aliis Divinis Officiis audiendis deinceps accedere, ac infrascripto Vicario jura Parochialia solvere; & Vicarius perpetuus dictæ Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium hujusmodi, nunc, & pro tempore existens Curam Animarum Parochianorum hujusmodi exercere, ac illis Sacramenta administrare, cæteraque officia, & munera Parochialia dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii sic, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, subire, & supportare, respective, possit, & debeat, ac etiam teneatur; eidemque Vicariæ Beati Angeli in Foro Piscium hujusmodi omnia, & singula dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ bona, Domos, illarumque pensiones, Canones, pretaticum, census, responsiones, fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta quæcumque præsentia, & futura, tam certa, quam incerta, majora, & minora, etiam ratione Stolæ, exercitii Curæ Animarum, administrationis Sacramentorum, ac Sepulturæ, officiorum, funeralium, Mortuariorum, & Anniversariorum, & in quibusvis aliis rebus consistentia (alias Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium translationes, uniones, & assignationes quomodolibet hactenus forsan factas præsentibus pro expressis habentes,) motu, scientia, & auctoritate prædictis perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

Suspensio prædictæ Ecclesiæ ejusque fructus, & jura Ecclesiæ Sancti Angeli in foro piscium uniuntur.

§.3. Et præter assignatam congruam portionem, aliaque solita emolumenta ipsius Vicarii, ejusque in dicta Vicaria Beati Angeli in Foro Piscium Successorum, per eos propria auctoritate percipienda, exigenda, & levanda, ac in suos usus, & utilitatem, ac pro supportandis oneribus Parochialibus primodictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, convertenda, similiter perpetuo assignamus, applicamus, & appropriamus: ac eumdem Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, necnon quatenus opus sit dictum Decium Felicem a quacumque solutione mediæ annatæ, ad quam idem Decius Felix ratione infrascriptæ assignationis, necnon etiam mediæ annatæ, & quindennii, ad quam, & quod idem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, ratione prædictæ unionis, aliorumque præmissorum teneri, & obligati esse dici possent, & a quacumque obligatione desuper, Cameræ nostræ Apostolicæ, & illius Officialibus facienda penitus eximimus, & totaliter liberamus, & ad annatam, & quindennium hujusmodi solvendum, & se desuper obligandum minime teneri, neque ad id per Cameram, seu illius Officiales præfatos, aut alios quoscumque ullo unquam tempore cogi, vel compelli, & ob non solutionem, seu obligationem hujusmodi desuper a quoquam quavis prætextu, colore, vel ingenio molestari, aut inquietari minime posse, neque debere, volumus pariter, atque decernimus.

Assignatur congrua portio Vicario præd. Ecclesiæ S. Angeli, & quædam super eo statuũtur.

§.4. Mandantes propterea omnibus, & singulis Officialibus, Depositariis, Commissariis, & aliis pro dicta Camera nostra agentibus, necnon omnibus illis, ad quos earumdem præsentium expeditio quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus visis eisdem præsentibus, nulloque alio a Nobis expectato mandato, easdem præsentes absque ulla solutione annatæ, & quindennii, vel obligatione desuper facienda, expediant, & relaxent, cum hoc tamen, quod prædictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existens, eidem Decio Felici, aliunde non habenti unde commode vivere possit, ex primodictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, fructibus, redditibus, & proventibus scuta centum monetæ Romanæ pro ejus-

ejusdem Decii Felicis congrua sustentatione, quoad vixerit, annuatim de bimestri in bimestre persolvere; qui tamen fructus pro dicta portione scutorum centum monetæ post ejusdem Decii Felicis obitum integre etiam accrescant Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium, eique pariformiter ex nunc pro tunc, eveniente obitu præfati Decii Felicis, assignati, applicati, & appropriati sint, & esse intelligantur, & censeantur; & augmento hujusmodi secuto, volumus, ut portio congrua a dilectis etiam filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium solvi solita, & alias assignata in Constitutione Pii PP. V. Prædecessoris nostri, aliaque emolumenta, quibus dictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium ad præsens gaudet in nihilo diminuatur.

§.5. Præfatus autem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium, tunc, & in eo casu, videlicet secuto ejusdem Decii Felicis obitu, de Coadjutore idoneo, & ad curam Animarum exercendam a dilecto filio nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus Generali, examinato, & approbato, qui ad nutum dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium amovibilis sit, ac ipsum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium in exercitio curæ Animarum illi incumbentis, & præsertim Parochianorum infra limites, ubi de præsenti Parochia Beati Gregorii existit, pro tempore habitantium, coadjuvet cum congrua mercedis assignatione non minori juliis viginti monetæ singulis mensibus providere, ipsoque providere recusante, aut negligente, idem Vicarius noster, vel ejus Vicesgerens Coadjutorem hujusmodi, sumtibus dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium deputare respective teneantur.

Concessio ejusdem Eccl. S Greg. Congregationi Divinæ Pietatis.

§.6. Dictam vero Ecclesiam Beati Gregorii, sic ab omni cura hujusmodi, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus liberam, & exemtam, illiusque Sacristiam seculari Societati, seu Congregationi Operariorum, Divinæ Pietatis nuncupatæ de Urbe, canonice, ut asseritur, erectæ cum omnibus Campanis, & supellectilibus sacris in eadem Ecclesia Beati Gregorii, ejusque Sacristia actu existentibus, itaut liceat dilectis quoque filiis Operariis Societatis, seu Congregationis hujusmodi, dictæ Ecclesiæ Beati Gregorii, sic sine cura existentis, illiusque Sacristiæ, & Campanarum, ac Supellectilium hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, & prædictæ Societatis, seu Congregationis nominibus, propria auctoritate ex nunc apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, cujusvis licentia desuper minime requisita, ipsamque Ecclesiam Beati Gregorii instaurare, reparare, ampliare, & in quamcumque aliam decentem formam immutare, seu etiam de novo a fundamentis extruere, in eaque Missas, & alia Divina Officia quæcumque celebrare, & decantare, ac spiritualia exercitia, aliaque pietatis opera ex instituto ejusdem Societatis, seu Congregationis fieri solita, similiter facere, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

Decernitur quid agendū a præd. Congregat. in signum Concessionis.

§.7. Et in signum recognitionis præsentis concessionis, & assignationis, Operarii dictæ Societatis, seu Congregationis nunc, & pro tempore existentes, quotannis in perpetuum in die festo Beati Gregorii Magni unum cereum trium librarum ceræ albæ dilecto pariter filio nostro ipsius Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ Presbytero Cardinali, nunc, & pro tempore existenti, & vacante Titulo, in ejusdem Titularis locum dilecto filio nostro in alma Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, necnon alterum Cereum duarum librarum ceræ similis Capitulo dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ tradere, & quatenus ipsi Operarii Societatis, seu Congregationis hujusmodi Domum rectoralem, seu ædes, & Mansiones Parochiales, eidem Ecclesiæ Beati Gregorii contiguas, & cohærentes cum annexo situ, adjacentiis, & pertinentiis pro ipsius Societatis, seu Congregationis usu, commodis, & opportunitatibus, ut piis suis exercitiis facilius vacare possint, emere, & acquirere velint, prout eas emendi, & acquirendi licentiam, & facultatem eis in Domino impartimur, pretium exinde retrahendum, in tot locis Montium Cameralium non vacabilium, vel bonis stabilibus frugiferis, & ab omni hypotheca, & caducitate liberis in beneficium, & augmentum redditAuum dictæ Vicariæ Beati Angeli in Foro Piscium investire teneantur.

§.8. Mandamus autem motu, scientia, & potestate paribus per præsentes eidem nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, quatenus per se, vel alium, seu alios præmissa omnia, & singula efficaciter adimpleri, & ab omnibus, ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectare poterit in futurum, inviolabiliter observari curet, faciens prædictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, jurium Parochialium, fructuum, redditAuum, proventuum, & obventionum quarumcumque dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, & ei, ut supra unitorum, & assignatorum pacifica possessione frui, & gaudere, & quatenus opus sit, in eorundem actualem possessionem inducat auctoritate nostra & defendat inductum, amotis quibuslibet Detentoribus, ab eisdem non permittens eum desuper a quoquam quavis occasione, vel causa indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, appellatione postposita compescendo.

Clausulæ peculiares.

§.9. Decernimus etiam, præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentes ex quocumque capite, colore, aut prætextu, etiam ex eo, quod dicta Parochialis Ecclesia Beati Gregorii per Nos, ut præfertur, suppressa, & extincta non vacaret, aut ex Jure Institutionis, Matricitatis, tituli, & ex quacumque alia occasione Jus, & interesse habentes, & habere quomodolibet prætendentes, ad id vocati, citati, vel auditi non fuerint, seu ex eo, quod dilecti filii Nostri Moderni Cardinalis Titularis, ac Capituli, & Canonicorum prædictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ, ipsiusque Decii Felicis ad hæc expressus non accesserit assensus, aut causæ propter quas eædem præsentes emanaverint adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis juridica, justa, legitima, pia, & privilegiata causa, ex quocumque capite, etiam in corpore Juris clau-

clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, & interesse habentium, consensus, aliove quolibet quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem requirente defectu notari, impugnari, retractari, annullari, invalidari, in Jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, & etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, ullatenus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ manabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data per dictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existentem, ac Operarios præfatos quandocumque eligenda, concessas, ac illas perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & interpretari debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§.10. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Jure quæsito non tollendo, necnon de exprimendo in Unionibus Beneficiorum Ecclesiasticorum vero annuo valore, ac de unionibus committendis ad partes, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, necnon fel.rec. Pauli II., Pauli IV., Pii V., & Sixti V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum annatas, & quindennia ratione beneficiorum unitorum valorem annuum 24. ducatorum auri de Camera excedentium, Cameræ, & Cancellariæ nostræ solvi præcipientium, alias uniones ipsæ pro infectis haberi censeantur, & sic unita beneficia, tanquam vere vacantia a Sede Apostolica libere impetrari possint: necnon ejusdem recol.me. Pii IV., etiam Prædecessoris nostri de gratiis, interesse ejusdem Cameræ infra certum tunc expressum tempus insinuandis, & registrandis; alias gratiæ ipsæ nullius sint roboris, vel momenti, aut alias quomodolibet disponentium, aliisque quibus etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Beatæ Anastasiæ, & Beati Angeli Collegiatarum Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illarum respective Capitulis, earumque pro tempore existentibus Cardinalibus Titularibus, aliisque quibuscumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet forsan concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, acsi de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, ad hoc observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, abdicationis, separationis, dismembrationis, incorporationis, assignationis, applicationis, appropriationis, declarationis, exemtionis, liberationis, concessionis, mandati, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo sexto, tertio decimo Kal. Martias Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXVII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ super jure suffragandi.

Dat. 20. Feb. 1726. An. 2.

Clem. XI. Const. ed. 1720. Jan. 13. P. 20. agitur de alternativa officiorum in eadem Provincia, & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Jul 14. P. 3. facta fuit facultas Magistris ejusdem Provinciæ suscipiendi lauream doctoratus in Collegio Conimbricen.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte nonnullorum Fratrum Provinciæ Portugalliæ Ordinis B.M. de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in Capitulis Provincialibus, Congressibus, & Congregationibus intermediis, aliisque actibus Communitatum, in quibus negotiorum resolutio per pluralitatem suffragiorum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones absolvitur, contingebat interdum, quod resolutiones, & Decreta æquitati parum consona, ac bono dictæ Provinciæ, parum accommoda fiebant, & quod ob scissuras partialitatum, illi præsertim dominabantur, qui exquisitis artibus vota, sive suffragia pro eorum fratribus consequendis cumulare studebant idque tunc potissimum eveniebat, quando Capitulis, & actibus prædictis interfuerant, atque suf-

suffragium ferebant plures Religiosi, qui aliunde aliquo Consanguinitatis, & Affinitatis vinculo invicem conjuncti, vel attinentes erant; Hi enim ut plurimum tum sanguine, tum uniformitate conjuncti adeo præpollebant, ut propter certam tot suffragiorum unionem reliquis fere metum incutiebant: sicque in suas partes trahebant, eoque, quo ipsi vellent, ire compellebant, quod sane nedum alienarum libertatum læsivum, verum etiam bono totius Provinciæ valde præjudiciale existebat.

§.2. Ideoque pto parte eorumdem Exponentium eidem Congregationi Cardinalium supplicato, quod mala hujusmodi, aliaque ex præmissis oritura præveniendo mandaret, quod imposterum, si quando in eadem Provincia plures Religiosos Ordinis prædicti, qui aliunde in primo, aut secundo respective gradibus Consanguinei, vel Affines fuerint, & privilegio suffragandi, aut ad præscriptum earumdem Constitutionum, aut etiam ex privilegio fruantur, adesse contingeret, in iis Capitulis, seu Congressibus, in quibus alii Affines, aut Consanguinei pariter suffragantur, ejusmodi privilegio uti nequeant, ita tamen, ut etiamsi plures ac plures sint, nonnisi duo, iique Antiquiores actu suffragari possint, reliquis a voto abstinentibus, istique solummodo uno, aut altero ex antiquioribus deficiente juxta eorum pariter antiquitatem subintrent, præcipiendo ejusmodi Decreti omnimodam observantiam, quibuscumque privilegiis tum memoratæ Provinciæ, tum peculiaribus Religiosis quomodolibet in contrarium concessis nequaquam obstantibus, & ita partialitatibus, & factionibus destruendis, aliisque frequenter occurrentibus malis avertendis, ac indemnitati prædictæ Provinciæ consultum erit, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum prædictum.

§.3. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione Patris Procuratoris Generalis, ac attentis narratis, censuit, & decrevit, quod in posterum in Capitulis Provincialibus præfatæ Provinciæ ad exposita incommoda, & inconvenientia vitanda, duo Fratres tantummodo antiquiores, sive Germani, sive Consanguinei, aut Affines in primo, & secundo gradu sint, & non omnes Jure suffragandi gaudere possint, & valeant, & ita in futurum ab omnibus servari mandavit, quibuscumque Statutis, & Consuetudinibus ipsius Provinciæ, & privilegiis particularibus non obstantibus. Romæ 16 Novembris 1725. = F. Cardinalis Paulutius P. A. Archiepiscopus Larissæ Secretarius.*

Preces prædictorum Fratrum.

§.4. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmisis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit d. Provinciæ etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXVIII.

Confirmantur nonnullæ Indulgentiæ pro Minoribus, aliisque eis subjectis pium exercitium Viæ Crucis peragentibus; ipsæque Indulgentiæ quibuscumque aliis conceduntur.

Dat. 3. Martii 1726. An. 2.

Indulgentias Ejusmodi vide Inn: XI Const: ed: 1692, dec: 24, P. 2. Et 1695, dec: 26, P. 5.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter plurima, & maxima signa immensæ erga Nos Dei bonitatis ubique occurrentia summam, & admirabilem ejus in humanum genus charitatem declarat æterni ejusdem filii Jesu Christi passionis inexplicabile Sacramentum, quo erepti sumus ex faucibus tenebrarum. Hinc Romani Pontifices Antecessores nostri eamdem passionem memoria recolentibus Apostolicas Indulgentias, & gratias donare consueverunt, quas ad pios Christifideles in Dominicæ passionis contemplatione sese exercentes, a nobis extendi, & confirmari, ut Christiana religio in hominum cordibus augeatur, plurimum in Domino expedire putamus.

Exordium.

§.1. Eapropter dilectus filius, Frater Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui de observantia nuncupantur, petitionem nuper exhi-

Ab Inn. XII. concessa fuit Indulgentia plen. applicabilis animabus Defunctorum

exhibendam Nobis curavit, qua continebatur, Fratres ejusdem Ordinis pium exercitium, Viæ Crucis appellatum, quo tota Dominicæ passionis series pictis tabulis, ubi commode fieri posset, expressa, inque plures stationes distributa, eo modo, quo peregrini Civitatis Sanctæ Hierusalem loca ipsa, ubi Christus passus est, recolentes, & frequentantes, invisunt, contemplandæ proponeretur in varias Christianorum Provincias magno Animarum fructu intulisse, ac piæ recordationis Antecessorem Nostrum Innocentium Papam XII. hujusmodi exercitium largitione cælestium munerum promovisse per literas Apostolicas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris incipientes: *Ad ea per quæ*, Romæ datas apud S. Mariam Majorem die 24. Decembris anno 1692. Pontificatus II., ubi inter alia omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, atque aliis utriusque sexus personis Ordinum, & Congregationum, obedientiæ, seu directioni Ministri Generalis Fratrum Minorum de observantia subjectis, Christifidelibus Confratribus, & Consororibus quarumcumque Confraternitatum, & Societatum, sive sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, sive sub alia qualibet invocatione, in eorumdem Fratrum, & Monialium Ecclesiis canonice erectarum, sive erigendarum, orationi mentali quæ dicitur Viæ Crucis exercitium, quo ratione suæ regulæ, & Constitutionum quotidie tenentur, operam dantibus, pro qualibet vice dierum centum, per duos quadrantes vero continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, perque totum mensem orationi, & exercitio hujusmodi vacantibus, dummodo vere poenitentes, & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumsissent, proque Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces fudissent semel quolibet mense plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christifidelium, Deo in charitate conjuncti, ex hac vita migrantibus applicare possent Apostolica auctoritate perpetuis futuris temporibus misericorditer concessit.

Ab eodem aliæ Indulgentiæ communicatę fuere.

§.2. Postmodum dictus Innocentius Antecessor per alias Apostolicas literas, incipientes: *Sua Nobis*, sub Plumbo Romæ datas apud Sanctam Mariam Majorem VII. Kalendas Januarias Anno Dominicæ Incarnationis 1695. Pontificatus V. inter alia Decretum Ven. Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum diei 12. Novembris anni 1695. per se die XV. ejusdem mensis approbatum declaraverat, pia loca Viæ Crucis seu Calvarii ad recolendam, & meditandam Christi passionem, a prædictis Fratribus, & Monialibus, aliisve personis ad instar Stationum Calvarii Montis, erecta, atque instituta, in privilegiorum, atque Indulgentiarum plenariarum nondum revocatarum, generali, mutua, & reciproca communicatione per Apostolicam Sedem concessa, & literis piæ memoriæ Antecessoris nostri Innocentii PP. XI. in forma Brevis sub die 5. Septembris Anni Incarnationis Dominicæ 1686. comprehendi; ideoque frui, & gaudere Indulgentiis in iisdem literis Innocentii PP. XI. expressis: quæ omnia sub Sententiis, censuris, & pœnis in contradictores infligendis, executioni tradi, & publicari mandavit, ut in utriusque literis ejusdem Innocentii PP. XII. plenius continetur.

Preces Prioris Generalis pro Indulgentiarum confirmatione. earumque ampliatione.

§.3. Cum autem sicut eadem petitio Fratris Josephi ab Ebora subjungebat, prædictum exercitium Viæ Crucis in omnibus ferme Ecclesiis Ordinis Fratrum Minorum de observantia, diebus festis tam pio operi adsignatis religiose peragatur, quamplurimis Christifidelibus Ministro Generali nequaquam subjectis extra Ordinem quoque illuc accedentibus, idcirco iidem Fratres, ut tam Sanctum exercitium pro Animarum salute ulterius propagetur, Indulgentias, & privilegia, etiam per Viam Communicationis, ut præfertur, concessa, & utriusque Innocentii Antecessorum Nostrorum literas superius memoratas, atque alias, si quæ sunt, idem exercitium respicientes, Decretumque a Ven: Fratribus S. R. E. Cardinalibus olim confectum, ac postmodum Apostolica auctoritate confirmatum, prævia ejus declaratione ad tollendas omnes ambiguitates, super ejus interpretatione forsan exortas, per Nos, & Sedem Apostolicam approbari, & confirmari cupiant, easdemque Indulgentias, & privilegia ad quoscumque Christifideles, etiam dicto Ministro Generali nullo modo subjectos, extendi, & ampliari enixe deposcant:

§.4. Hinc ad dicti Fratris Josephi Mariæ preces, præmissis omnibus opportune providere cupientes, Nos qui omnem operam libenter impendimus, ut omnes Dominicæ passionis memoriam sæpe animo repetant, & salutarem illius fructum percipiant, eumdem Josephum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Indulgentias etiam pro Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia etiam per viam Communicationis concessa in literis utriusque Innocentii, in quo Decreto Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium expressa, & declarata, ac quibuscumque aliis literis Apostolicis idem exercitium Viæ Crucis respicientibus, ad tollendam omnem ambiguitatem, alienamque interpretationem, inde quomodocumque ortam, aut fortasse orituram, ut fideles per exercitationem bonorum operum Sacrosanctos Ecclesiæ thesauros absque ulla Animi hæsitatione adipiscantur, declaramus, Fratres, Moniales, ac personas superius memoratas exercitium Viæ Crucis hujusmodi peragentes de privilegiis, & Indulgentiis, etiam plenariis sub generali, mutua, & reciproca communicatione per Sedem Apostolicam concessis, vere communicare, & participes fieri, propterea que frui, & gaudere indulgentiis, ac Privilegiis, quæ Romani Pontifices locis Sanctis, ac illorum Stationibus intra, & extra Hierusalem largiti fuerunt, perinde ac si exercitium prædictum ibidem peragerent: atque ita ab omnibus asseri, & censeri debere volumus, ideoque ea omnia hactenus recensita, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & innovamus, & perpetuæ, ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur iisdem adjicimus, omnesque, & singulos, tam

Confirmatio præd: Indulgentiarum.

L juris,

Juris, quam Facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.5. Insuper, ne in participatione bonorum Spiritualium, quæ ab exercitio Viæ Crucis provenire speramus, ullus arceatur, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, Indulgentias, etiam Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia superius expressa, etiam per viam Communicationis Indulgentiarum, quæ locis Sanctis intra, & extra Hierusalem concessæ fuerunt, aut alias quomodolibet, Fratribus, Monialibus, ac Personis jamdictis, quæ per Nos approbantur, & confirmantur ad quoscumque Christifideles utriusque sexus Ministro Generali nullo modo subjectos, qui exercitium Viæ Crucis, & alia Christianæ pietatis opera eisdem modo, & forma, quæ a Fratribus, & Personis prædictis peraguntur, pie ac devote penes Fratres dicti Ordinis privative quoad alios quoscumque, peragent, & implebunt, perpetuo extendimus, & ampliamus.

Clausulæ. §.6. Decernentes, præsentes Literas nostras inque eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris vel Facti, aut gratiæ remedium impetrari, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos, vel Successores Nostros Romanos Pontifices, aut Sedem Apostolicam pro tempore factis, compræhendi non posse semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo semper concessas, ac perpetuo validas, & efficaces existere, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere debere. Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§.7. Non obstantibus quatenus opus sit, piæ memoriæ Pauli PP. V. similiter prædecessoris Nostri nonnullarum Indulgentiarum revocatione, sive moderatione, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Indulgentiis non concedendis *ad instar*, dictique Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis. §.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, innovationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, extensionis, ampliationis; & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto Nonas Martias, Pontificatus nostri anno II.

CXIX.

Præcipitur executio Constitutionis Inn.XIII. pro Ecclesiastica Disciplina in Regnis Hispaniarum, cum nonnullis Ordinationibus. Dat.27.Mar. 1726.An.2.

Laudata Constitutio ed. fuit 1723. Maji 13. P. 2. Et ab hoc Pontifice confirmata Const. ed. 1724. Sept. 23. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Pastoralis officii solicitudo Nos admonet in his vigilantiæ, & auctoritatis Nostræ partes libenter interponere, ut quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris ad Dominici Gregis, animarumque salutem, & directionem provide constituta reperiuntur, suum plenarium sortiantur effectum.

Causæ præsentis Constitutionis. §.1. Cum itaque quamplurium ex Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Regnorum Hispaniarum literis, non ita pridem intellexerimus, Constitutionem pro Ecclesiasticæ disciplinæ in eisdem Regnis conservatione, & instauratione a fel. rec. Innocentio PP. XIII. prædecessore Nostro die 13. Maii 1723. post maturum consilium editam quæ incipit: *Apostolici Ministerii &c.* ac subinde a Nobis per quasdam Nostras in simili forma Brevis die 23. Septembris 1724. desuper expeditas literas, quibus totum ipsius Constitutionis tenorem inseruimus confirmatam, & innovatam per nonnullos præsertim Regulares in dictis Regnis degentes haud omnino, ut par erat, servari, quinimo ejus executionem variis artibus, inanibusque prætextibus retardari, atque eludi graviter commoti fuimus, nec defuimus perinde dolorem, ac indignationem Nostram cum superioribus generalibus ipsorum Ordinum communicare, eisque diserte explicare firmam, constantemque voluntatem, ac intentionem nostram esse, ut memorata Constitutio promptæ, & omnimodæ executioni demandaretur, & in transgressores, seu inobedientes condignis pœnis animadverteretur; Ipsi vero Superiores Generales pro ea, qua præditi sunt prudentia, probitate, & filiali in Nos, & hujus Sanctæ Sedis mandata obsequio, id contra, & præter eorum mentem, ac non sine intimo animi sui mœrore, accidisse Nobis ingenue declararunt, ut vehementer etiam improbantes quidquid contra eamdem Constitutionem scripto, vel facto attentatum fuerit per aliquot suos subditos, pro quibus erroris, ac noxæ veniam a Nobis suppliciter implorarunt, simulque polliciti sunt sedulam se daturos operam, ut quæ in ea facienda, servandaque præscribuntur, ab omnibus, & singulis suis Religiosis absque mora adimpleatur.

Reprobantur omnia gesta ad impediendam prædictæ Constitutio- §.2. Licet autem Nos non minus ad enixas eorumdem Superiorum Generalium preces, quam ob peculiarem paternæ charitatis affectum quo Religiosas semper prosequuti sumus, & prosequi-

his executionem. sequimur familias, in quarum altera, inclito nempe Fratrum Prædicatorum Ordine diu versati sumus a pœnis adversus dictos transgressores infligendis abstineamus, nihilominus quæcumque hactenus ad remorandam, sive eludendam, aut quomodolibet impediendam prædictæ Constitutionis executionem a nonnullis ex præfatis Regularibus scripta, acta, & gesta fuerunt cum inde sequutis, & quomodocumque sequuturis, auctoritate Apostolica tenore præsentium reprobamus, & damnamus, ac pro reprobatis, & damnatis ab omnibus haberi volumus, & decernimus,

Præceptum pro observantia laudatæ Constitutionis. §.3. Præterea gravius mentis Nostræ super eadem Constitutione testimonium, ac Judicium perhibere volentes, districte, ac in virtute Sanctæ Obedientiæ Nobis vicaria Christi potestate in Terris fungentibus ab universis Christi fidelibus debitæ, harum serie denuo præcipimus, & mandamus, ut exacte, & inviolabiliter, omnique colore, prætextu, titulo, & contraria quavis interpretatione prorsus sublatis, serventur omnia, & singula in enarrata Innocentii prædecessoris Constitutione Sancita, ordinata, declarata, ac quoquo modo contenta, quæ Clerum tum Sæcularem, tum Regularem prædictorum Regnorum concernunt, etiam juxta formam in hisce literis Nostris, ut infra, præscribendam.

De numero Religiosorum in Cœnobiis. §.4. Cum igitur in eadem Constitutione inter alia cautum fuerit, ne in Monasteria, Conventus, & Domos, tam Virorum, quam Mulierum plures personæ reciperentur, quam quæ, vel ex proventibus ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, sive ex consuetis eleemosynis, aliisque obventionibus in commune conferendis possint commode sustentari; Hinc pro firmiori saluberrimæ istius sanctionis robore statuimus, ut Superiores eorumdem Monasteriorum, Conventuum, & Domorum subditis suis, sive Clericis, sive Conversis ibidem degentibus subministrari curent, & faciant omnia ad victum, & vestitum necessaria; Et si plures Religiosos in aliquo Conventu nunc existere compertum fuerit, quam in eo juxta modum præmissum sustentari valeant, Superior Provincialis, sive Prælatus eos ad alterum ejusdem Provinciæ Conventum, qui ipsorum sustentationi idoneus, & sufficiens sit statim transferat; Quatenus vero numerus Religiosorum in singulis Provinciis degentium, vires Conventuum uniuscujusque Provinciæ respective excedat, non alii deinceps ad Religiosum habitum in ea suscipiendum admittantur, donec per obitum hodie viventium illo redactus sit, ut commode ali valeant. Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in eisdem Hispaniarum Regnis Nuncio serio injungentes, quatenus sedulo curet, ut præmissa plenarium suum effectum obtineant, prout illi in dicta Constitutione demandatum fuerat.

De Religiosis ad Ordines promovendis. §.5. Similiter volumus, ut in promotione Regularium ad Ordines, Decretum præ: me: Clementis PP.VIII. prædecessoris etiam Nostri, juxta memoratam Constitutionem accuratissime observetur, districte quoque inhibentes omnibus Archiepiscopis, & Episcopis præfatis, ne eosdem Ordines conferre præsumant alicui Regulari, qui vel in Monasterio, sive Conventu intra suam Diœcesim sito non degat, vel si de familia Monasterii, seu Conventus alterius Diœcesis fuerit, literas dimissorias sui Superioris Regularis non exhibeat, servata in præmissis Decreti Clementis, ac Constitutionis Innocentii prædecessorum prædictorum dispositione.

§.6. Eisdem quoque Archiepiscopis, & Episcopis sub interminatione Divini Judicii denuo præcipimus, ut quibuscumque Mulierum Monasteriis tam sibi subjectis, quam etiam quomodolibet exemptis, omni studio, ac diligentia incumbant, & advigilent executioni eorum, quæ pro custodienda Sanctimonialium Clausura, impediendoque in dicta Monasteria exterorum ingressu tum in Sacri Con. Tridentini Decretis, tum in Constitutione similis memoriæ Gregorii Papæ XIII. prædecessoris itidem Nostri, quam idem Innocentius prædecessor in præfata sua Constitutione innovavit; desuper sancita fuerunt. De Clausura Monialium.

§.7. Porro injungimus quoque exactam ejusdem Innocentii Constitutionis observantiam circa Confessiones a Regularibus prædictis, nec etiam ex Indulto, quod eis competere perperam prætenditur in vim Bullæ Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, nec ex alio quocumque privilegio excipiendos absque præcedente approbatione, & licentia Ordinarii pro tempore existentis Loci, in quo Sacramentum Pœnitentiæ ministretur, servata quoque limitatione, quæ in ipsa licentia ab eodem Ordinario adjecta fuerit, vel quo ad tempus, vel quo ad locum, vel genus personarum; Declarantes, quod in omnibus casibus prædictis Confessiones aliter factæ, & respective exceptæ nullæ, atque invalidæ, ipsique Confessarii eo ipso suspensi erunt. De Confessariis.

§.8. Ad hæc rursus prohibemus, atque interdicimus, ne Regulares cujuscumque Ordinis, & Instituti excipere audeant Confessiones Monialium, etiam eorum regimini subjectarum, & ab Ordinarii Jurisdictione quomodolibet exemptarum, nisi ultra licentiam suorum Superiorum Regularium examinati fuerint, & pro ipsorum Monialium Confessionibus audiendis specialiter approbati ab Episcopo Diœcesano; Et si secus factum fuerit, tunc quoque Confessiones irritas, & Confessarios ipso Jure suspensos fore itidem declaramus; Ab hujusmodi tamen lege, & ordinatione ad supplicationem dilecti filii Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati eximimus superiores Generales, ac etiam Provinciales cujusvis Ordinis Regularis, quibus, ut Confessiones Monialium, sibi tamen subjectarum dumtaxat, absque istiusmodi speciali approbatione Episcopi Diœcesani audire licite, & valide possint, permittimus, & indulgemus. De Confessariis Monialiũ.

§.9. Et quia mentis, ac intentionis nostræ est, ut remota quavis diversa intelligentia, & interpretatione præcise serventur ea, quæ in eadem Innocentii prædecessoris Constitutione super assignatione, seu deputatione Confessarii extraordinarii Monialibus sub Prælatorum Regularium gubernio viventibus disposita fuerunt, statuimus quoque, ut superiores, qui Decretum illud quocumque titulo, vel prætextu non servaverint, vel ejus executioni aliquod impedimentum directe, aut indirecte præbuerint, ipso facto suspensionem ab eorum officiis necnon privationem vocis tam activæ, quam passivæ incurrant. De Confessariis Extraordinariis Monialium.

De Oratoriis privatis, & Altaribus portatilibus.

§.10. Eisdemque pœnis eo ipso, & absque alia declaratione incurrendis subjicimus etiam Regulares, qui sancitis, & ordinatis, tum a re: me: Clementis PP. XI. tum ab ipso Innocentio prædecessoribus, quoad celebrationem Missæ in Oratoriis privatis, sive eorumdem Regularium Cellis, necnon usum Altaris gestatorii, seu portatilis qualitercumque contravenerint, seu minime obtemperaverint.

Clausulæ.

§.11. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari debere; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio specifica.

§.12 Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum piorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis piis, prædictis, illorumque respective Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expresso habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio harum literarũ.

§.13. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius adveniant, volumus, illas, seu earum exempla ad Valvas Ecclesiæ Lateranen, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent, utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ,

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVII. Martii MDCCXXVI. Pontificatus nostri anno secundo.

CXX.

Statuuntur nonnulla pro artis Agrariæ sublevamine, & securitate Annonæ in mutuationibus.

Dat. 28. Mart. 1726. Ann. 2.

Alia Statuta ad bonum Annonæ regimen & rei agrariæ beneficium habentur Const. ed. 1725. Oct. 15. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio &c.

Causæ præsentis motus proprii.

§.1. Essendo che per veder sempre piu accresciuta la proficua, e nobil'Arte Agraria colla ubertosa Cultura specialmente dell'Agro, e Distretto di Roma a commodo di tutti i Nostri sudditi, abbiamo Noi fra gl'altri ordini, e provisioni riferite nel precedente Nostro Moto proprio segnato il di 15. Ottobre dell'anno scorso, dimostrato il Nostro paterno amore colla gratuita imprestanza ordinata di scudi 60 mila in sollievo de Cultori, Lavoratori, ed Affittuarj dell'Agro Romano, e di altri scudi 50 mila per li Distrittuali, ed altri di Civitavecchia, Corneto, Toscanella, Vetralla, e Piperno, benche non compresi nel sudetto Distretto, come in altro Nostro Chirografo segnato li 4. Febraro scorso, provenienti dalla munificenza de Nostri predecessori, e da sopravanzi attinenti alla Nostra Camera, ed Annona, & accioche di questo denaro, che gratuitamente imprestarà la detta Nostra Annona, e Camera conseguisca in ciascun anno l'intiera restituzione affine di conservarlo in perpetuo per continuo impiego di questa publica utilità, senza che abbia da soggiacere a perdita, e diminuzione.

Statuitur, ut Annona in creditis exigendis, omnibus anterioritatis, potioritatis, & prælationis privilegiis gaudeat.

§.2. Perciò inteso il parere di Monsignore Ansidei Arcivescovo di Damiata Assessore del Sant'Offizio, di Monsignore del Palagio Prefetto dell'Annona, di Monsignore Alessandro Abbati Segretario della Congregazione da Noi deputata, e di Monsignore Fargna Assessore della medesima destinati a questo preciso effetto dall'istessa Congregazione; con questo Moto pro-

proprio, e colla pienezza della Nostra potestà, vogliamo, e comandiamo, che detta Nostra Annona di Roma per li Crediti dell'Imprestanze fatte, e che farà delli scudi 60 mila per l'Agro Romano, e delli scudi 50 mila per il Distretto, e Luoghi di sopra compresi, ed anche per altre maggiori somme, che imprestasse, debba godere tutti i Privilegj Fiscali, che gode la Nostra Camera per i Crediti, e denari Fiscali tanto per dritto della ragion comune, quanto per uso, e consuetudine dell'istessa Camera. Dichiariamo in oltre, vogliamo, ed ordiniamo, che fatte da Monsignore Prefetto dell'Annona l'imprestanze a Padroni, Lavoratori, & Affittuarj coll'infrascritte condizioni, e cautele (salve le sigurtà & altri maggiori cautele, che ad altri effetti parerà giusto di esigere alla detta Congregazione Deputata, e a Monsignore sudetto Prefetto pro tempore) si abbia per provata la versione del denaro imprestato nella Causa, che si esprimerà, e che perciò la nostra Annona di Roma debba godere in concorso d'altri creditori tutti quei privilegj d'anteriorità, poziorità, e prelazione, che le competerebbero, se pienamente, e concludentemente avesse provata la versione nella Causa espressa, da cui l'assolviamo nel modo sopradetto, e vogliamo, che ogni Tribunale, e Giudice pronunzj, sentenzj, e difinisca, come se tal versione fosse pienamente provata.

Decernuntur quædam pro ejusdem securitate in mutuationibus.

§.3. Le condizioni poi, e cautele, con cui si dovranno far dette Imprestanze a i cultori de' Terreni, Lavoratori, ed Affittuarj, saranno, che le medesime Imprestanze si faccino a i Padronali dei Fondi dell'Agro Romano, colla fede dell'Agrimensore, che con giuramento attesti la quantità del Terreno ridotto a Maese colla specificazione della Contrada, e confine. A i Lavoratori poi, ed Affittuarj del medesimo Agro Romano si faccino non solo colla fede del Padrone, che attesti aver dato in Affitto, o a cultura tanto di Terreno colla specificazione parimente della Contrada, e confini, e che per il tal anno detto Lavoratore, e Affittuario ha l'obligo di Seminare rubia...... Ma di piu che il medesimo Affittuario, o Lavoratore debba esibire altra fede giurata dell'Agrimensore, il quale testifichi, che esso Lavoratore, o Affittuario abbia ridotto a maese rub....... colla specificazione della Contrada, e Confini; Se poi le fedi, che i Padroni dei Fondi, e Terreni, e gl'Agrimensori faranno come sopra si trovassero mai in tutto, o in parte non vere, e insussistenti, in tal caso vogliamo, e ordiniamo, che li detti Padroni, e Agrimensori restino per tutta l'Imprestanza fattali tenuti alla nostra Annona *æque principaliter*, & *in solidum* con quelli, che avranno ricevute l'Imprestanze. Vogliamo ancora, e ordiniamo, che la Nostra Annona prima di far Imprestanza à Lavoratori, ed Affittuarj, debbano questi far precedere un' Interpellazione a i sudetti Padronali a giustificare se abbiano fatte l'Imprestanze ad essi Lavoratori, ed Affittuarj, o pure se vogliono essi far la sudetta Imprestanza nel modo, e in quella quantità, che stabilirà Monsignore Prefetto, col quale si debba prefigere il termine di soli tre giorni, e spirato detto termine, e non dichiarando detti Padroni, che abbiano fatta detta Imprestanza, ne di volerla fare, in tal caso vogliamo, che la detta Nostra Annona senza altro consenso delli stessi Padroni, sia preferita sopra tutto il Grano, Biade, o altro, che si raccorrà nelle Maesi seminate da detti Affittuarj, o Lavoratori coll'ajuto di dette Imprestanze, o si ritrovi nell'Ara, o sia stato condottato fuori del medesimo Fondo, o Terreno, e collocato in altri Granari. Vogliamo finalmente, ordiniamo, e commandiamo, che la Nostra Annona per l'Imprestanze fatte sopra li Grani, e raccolte coll'ajuto di esse sia preferita anche a i Fornari Creditori per prezzo di Pane ogni volta, e quando non giustifichino, che il Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, nel qual caso, solamente intendiamo restino fermi i loro Privilegj, come di ragione; Quando poi non giustifichino, che detto Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, in tal caso dichiariamo, che i loro Crediti per prezzo come sopra di Pane, che apparisca somministrato per gl'anni antecedenti, vogliamo, ed ordiniamo non gli suffraghino in pregiudizio, e concorso della Nostra Annona, a quali per cio espressamente, e generalmente per l'effetto sudetto però solamente, e nei termini sopra riferiti deroghiamo, ed in specie a quelli concessigli sopra detta prelazione dalla sa. me. di Gregorio XIII., che incomincia = *Sicut accepimus* = e di Sisto V. che incomincia = *Cælestis Pater* = e di Urbano VIII., come anche ad altre concessioni di Nostri predecessori ancorchè avessero bisogno di special menzione.

Clausulæ peculiares.

§.4. Per ultimo vogliamo, ed ordiniamo, che le sudette Preordinazioni, e Provedimenti abbiano luogo rispetto a i Padronali delle Tenute, Campi, e Casali, loro Lavoratori, Affittuarj, e Cultori de' Terreni dell'Agro Romano; Rispetto poi a i Padroni, Lavoratori, Affittuarj, e Agricoltori del Distretto, e Luoghi come sopra compresi, vogliamo, che adempite le sudette condizioni goda la Nostra Annona, e per essa li Commissarj Locali l'istessi Privilegj, e prelazione di sopra specificate. Dichiaramo in oltre, che sotto questo Nostro Moto proprio intendiamo compresi, conforme Noi coll'istessa Nostra piena, ed assoluta potestà (a causa di dette Imprestanze) comprendiamo universalmente tutti i Padroni, e Possessori (per qualsivoglia titolo) di esse Tenute, Terreni, Campi, e Casali dell'Agro Romano, e Distretto tanto secolari, che Ecclesiastici, e Regolari anche delle undeci Congregazioni, Compagnia di Gesù, S. Offizio, Officiali, e Ministri, che esercitano qualunque autorità, e potestà, anche li Reverendissimi Cardinali della S. R. C. Legati a Latere, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Abbati, Camerali, e tutti gl'altri, che avessero necessità di special menzione, quali vogliamo si abbiano qui per espressi, come pure tutti i Monasteri, Ospedali, Archiospedali, Luoghi pii, Chiese, Abazie, Basiliche, Capitoli, Collegiate, Archiconfraternite; Feudatarj, Censuarj, Duchi, Principi, Marchesi, Conti, Baroni, tanto mediatamente, che immediatamente soggetti alla Santa Sede Apostolica, ed altri di qualsivoglia stato, grado, condizione, e di qualsivoglia autorità, e Dignità con derogare, conforme deroghiamo universalmente a tutti, e singoli privilegj, esenzioni, ed immunità concesse per lettere

Apo-

Apostoliche, anche consistorialmente per Breve, o di Moto proprio, benche con titolo oneroso, quali tutti per l'effetto sudetto d'adesso in perpetuo rivochiamo, cassiamo, abroghiamo, ed annulliamo, essendo tale la mente, e volontà Nostra espressa, e che così, e non altrimenti debba giudicarsi, diffinirsi, ed interpretarsi dalla sudetta Congregazione da Noi deputata *pro Annona, & re Agraria bene gerenda* nel precedente Nostro Moto proprio, alla quale concediamo giurisdizione, e facolta di giudicare privativamente a qualsivoglia Tribunale, o Giudici, togliendo Noi ad essi tutte le facoltà, ed autorità di diffinire, ed interpretare diversamente, e le medesime facoltà, autorità, e giurisdizioni unicamente spettino alla medesima Congregazione, volendo anche, e decretando, che il presente nostro Moto proprio benche non ammesso, nè registrato in piena Camera, e ne' suoi libri a tenore della Bolla di Pio IV. de registrandis, vaglia, ed abbia sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, nè se gli possa opporre di surrezione, orrezione, nè di verun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano questo di 28. Marzo 1726.

BENEDICTUS PAPA XIII.

CXXI.

Dat. 6. Maji 1726. An. 2.

Confirmantur privilegia Academiæ Theologicæ, in Archigymnasio Sapientiæ erectæ, concessa; aliaque plurima pro ejusdem directione, & incremento conceduntur, ac statuuntur.

Hujusmodi Academia approbata fuit a Clem. XI. ut in Constitutione hac relata.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Excelsa Sedis Apostolicæ specula constituti, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, ad excitanda Sacrarum literarum, & bonarum disciplinarum studia, debitumque virtuti honorem rependendum, prudenti disposita consilio, & felici, faustoque inchoata esse noscuntur principio, prosequi, & quantum Nobis ex Alto conceditur, perficere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, rationi, ac recto ordini consentaneum fore in Domino arbitramur.

§.1. Alias siquidem emanarunt a fel. re. Clemente PP. XI. Prædecessore Nostro, ad favorem Academiæ Theologicæ nuncupatæ non ita pridem in Urbe institutæ, literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

Literæ Clem. XI. in Academiæ favorem emanatæ.

Clemens Papa XI. Ad perpetuam rei memoriam. *Inscrutabili Divinæ Bonitatis, atque Sapientiæ providentia ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimen, meritis, licet imparibus evecti, inter multiplices Pastoralis vigilantiæ nostræ curas, Sacrarum literarum, ac præsertim Theologicæ facultatis studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine mortalium mentes luce veritatis illustrantur, ad supernæ Deitatis essentiam veraciter contemplandam iter panditur, sana doctrina asseritur, Catholicæ Fidei puritas ab Hæresibus, pravisque Dogmatibus gladio spiritus vindicata enitescit, illiusque, & Divini cultus propagationi, ac aliis Christianæ Reipublicæ commodis consulitur ubique locorum, ac præcipue in hac Alma Urbe nostra, ex qua Doctrinæ, & bonorum operum exempla in reliquas Christiani Orbis partes assidue promanant, quantum Nobis ex alto conceditur, promovere, excitare, & confovere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac Christifidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque alias, nempe ab ipsis Pontificatus nostri primordiis, quædam Academia Theologica nuncupata, in qua plures in ea facultate versati, ac etiam Magistri, seu Doctores, aut alias graduati ad pleniorem, & sublimiorum Sacrarum, Divinarumque rerum cognitionem aspirantes, Sacræ Theologiæ, necnon Historiæ Ecclesiasticæ Disciplinis præcipuam, sedulamque operam laudabiliter hactenus navarunt, & adhuc indefessis studiis navare non desistunt, sub auspiciis nostris, ac Nobis annuentibus in Urbe præfata erecta, seu instituta sit, eique usum loci in Ædibus publici Gymnasii Sapientiæ nuncupati ejusdem Urbis pro suis Conventibus habendis, & functionibus peragendis, sub certis modo, & forma tunc expressis assignaverimus, & concesserimus, & sicut plurimorum præstantium Virorum testimonio, imo etiam nonnullorum ex Ven. Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus, qui literariis ipsius Academiæ exercitationibus, & disceptationibus sæpius interfuerunt, relatione accepimus, Dilecti filii Academici eidem Academiæ adscripti, notabiles in prædictis Disciplinis progressus jam fecerint, & in dies facere pergant, unde non obscura spes affulgeat, fore ut dicta Academia, benedicente Domino non solum majora in posterum suscipiat incrementa, verum etiam suavissimos, uberesque fructus in Ecclesia Dei quandoque proferat in eumque finem prædicti Academici pro recto, & felici Academiæ hujusmodi gubernio nonnullas Constitutiones, seu Statuta, quæ per bo. me. Thomam Mariam, dum vixit, ejusdem S. R. E. Cardinalem Ferrarium Sancti Clementis nuncupatum jussu nostro revisa, & subinde approbata fuerunt, jampridem condiderint, quorum tenor est, qui sequitur, videlicet.*

CONSTITUTIONES

Academiæ Theologicæ.

Statuta laudatæ Academiæ.

§. 2. *Academiam Theologicam solum illis patere volumus, qui Theologiæ saltem quadriennio sedulam operam navarunt. Horum ingeniis exercendis, perfectaque doctrina imbuendis, bis in hebdomada, scilicet feria tertia, & sexta de Sacris, Divinisque rebus disputabitur. Alternis Theologica, alternis historica disputatio erit; identidem vero vel ad nostræ Religionis dogmata pertinentes controversiæ, vel ad Sacras literas disceptabuntur. Ab exercitationibus vacatio erit a Dominica Sexagesimæ ad Dominicam Quadragesimæ, a die Palmarum ad diem Dominicam in Albis, & a decimosexto Kal. Octobris ad decimamquintam Kal. Decembris. Ex universa Theologia, atque Historia Ecclesiastica præcipue quæstiones a Censoribus selectæ triennii disputationibus absol-*

absolventur: eorumdem judicio, quæ in contrarias partes disputari possunt, quæve in alteram tantum decernetur. Ordo in Theologicis ad summam Divi Thomæ; In Historicis ad seriem temporum accommodabitur. In quocumque Conventu Academicus, cui id fuerit injunctum, primum ea, quæ in quæstione versantur, breviter, ac luculenter explicabit, tum duo cum eo solidam horam disceptando decertabunt, ille eorum argumenta, & conquisitas rationes acute refellet, & confutabit. Quilibet Academicus exacto anno solemnem disputationem habebit; sex horas, tres ante, tres post meridiem disputabit. Omnes Academicorum munia triennio saltem obibunt, & labores, qua disputando, qua in solemnibus disputationibus, acurate disceptando sustinebunt; Completo triennio proximum a Censoribus locum, ac sedem honoris ergo habebunt de omnibus, quæ ab Academicis consciscenter suffragium ferent. Quicumque sex annos Academici munia obierit, & labores subierit, inter Censores referendus. De controversiis disceptandis, censoris judicium erit, unus minus solemnibus, tres solemnibus disputationibus præsidebunt: quid de illis sentiant, judicabunt; suffragia occulta erunt, soli Academico a Secretis nota, ut possit, cum fuerit opportunum; doctrinæ cujusque testimonium perhibere. Academicus a Secretis, qui & Censor erit, cunctis solemnibus disputationibus una cum duobus aliis Censoribus præerit, non solemnibus, tunc cum Censorem non adesse contigerit. Diem solemnibus disputationibus statuet; eum pro iis habendis destinabit, quem integrum annum in Academia exegisse constabit, annum autem non dierum, sed laborum cursu metimur, certiores faciet Censores de quæstionibus, quarum disceptationibus debebunt præsidere, eas Academicis omnibus, adjecto die ad disputandum destinato, scriptas tradet: controversias disceptandas quolibet Mense in tabella descriptas exponet, Scriptoresque, qui de illis uberius, & luculentius disserunt indicabit, Acta omnium, quæ geruntur conficiet: Academicorum nomina in albo describet, & tempus, quo adscripti fuerint adnotabit. Academicorum doctrinam, labores Censorum judicio probatas disputationes publicis literis pro cujusque meritis testabitur.

Confirmatur erectio ejusdem Academiæ, & usus loci ei in ædibus Gymnasii Sapientiæ assignati necnon relata statuta.

§.3. *Ac proinde, sicut memorati Academici exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi non minus ejusdem Academiæ erectionem, seu institutionem, perpetuique usus loci eis, sicut præmittitur, assignati concessionem, quam Constitutiones, & Statuta præinserta, quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, & alias desuper Paternæ providentiæ nostræ partes interponi plurimum desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Academiæ prædictæ prosperum statum, & directionem, uberioraque incrementa sinceris exoptamus affectibus, eorundem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, erectionem, & institutionem Academiæ supradictæ, perpetuique usus loci ei in ædibus d. Gymnasii, ut præfertur, assignati, concessionem præfatam, necnon Constitutiones, & Statuta præinserta, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium, sine tamen Universitatis studii Generalis ejusdem Urbis, ac cujuscumque alterius præjudicio, approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & præsidium adjicimus, ac quoscumque juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, amplissime supplemus. Et nihilominus dictam Academiam Theologicam, quatenus opus sit, auctoritate, & tenore similibus itidem perpetuo erigimus, & instituimus, eique perpetuum usum loci præfato denuo concedimus, & assignamus. Porro ne unquam in eadem Academia perpetuis futuris temporibus Censores, qui Academicorum disputationibus præsint, aliasque eis per Constitutiones, & Statuta præinserta demandatas functiones obire valeant, desiderari contingat, volumus, & eadem auctoritate decernimus, ut præter, & ultra eos in ejusmodi Statutis, & Constitutionibus designatos, omnes, & singuli Sacræ Theologiæ in eodem Gymnasio Lectores nunc, & pro tempore existentes, qui Collegium Theologorum inibi constituunt, officium Censorum in d. Academia pariter obtineant.*

Conceduntur eidem nonnulla privilegia.

§.4. *Præterea, ut Academici, nunc, & pro tempore similiter existentes, mercedis laborum suorum aliquando recipiendæ spe excitati, memoratis disciplinis, eo impensius, solertiusque incumbant, eosdem Academicos, qui cuncta Academiæ munia sedulo, ac laudabiliter adimpleverint, in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, aliisque Beneficiis Ecclesiasticis, ac iis præsertim, quibus cura imminet animarum, per collationem, vel electionem in cujusqae ipsorum Patriis respective providendis, aliis omnibus cæteris paribus tam in Romana Curia, quam extra eam præferri volumus, & mandamus, serio idcirco requirentes, & monentes Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, necnon dilectos filios nostros, & Apostolicæ Sedis Nuncios, cæterosque Prælatos, seu Locorum Ordinarios, ac quoscumque Beneficiorum ejusmodi Collatores, & Collatrices, ut Academicos præfatos, quorum multi exteri, & ex diversis Nationibus existunt, cum eos in suas Regiones reverti contigerit, si sese supradictæ Academiæ adscriptos, in eaque diu cum laude versatos fuisse legitimis probationibus, atque in primis Literis testimonialibus manu Secretarii ejusdem Academiæ subscriptis, ejusque sigillo munitis docuerint, in collatione eorundem Beneficiorum, quatenus ipsi redditibus ad congruam sui substentationem sufficientibus caruerint, aliis omnibus cæteris paribus similiter præferant; quia vero etiam nonnulli Regulares prædictæ Academiæ adscripti plurimum ei adiumenti, atque splendoris huc usque attulerunt, & ut in Domino confidimus, deinceps quoque allaturi sunt, idcirco eos itidem peculiari favore gratiæ prosequi volentes, earumdem tenore præsentium decernimus, ut postquam iidem Regulares Academiæ præfatæ adscripti, & in futurum adscribendi, de Superiorum suorum consensu, omnes Academicorum partes per sexennium recte, ac diligenter expleverint, id eis, & eorum cuilibet suffragari debeat in omnibus, & per omnia, perinde ac si Sacram Theologiam in suis respective Monasteriis, Conventibus, seu Domibus Regularibus per triennium actu legissent, ita tamen, ut duo dumtaxat, & non plures Regulares hujusmodi ex uno quoque Monasterio, Conventu, seu Domo Re-*

Regulari de Urbe præfata, ubi studia vigeant, & actu Sacra Theologia legatur a suis respective Superioribus deputentur, ad hoc, ut Academiæ hujusmodi adscribi, & in ea cuncta Academicorum munera exercere valeant: iis autem transacto sexennio, alii duo, & non plures subrogentur, sicque debeat, de sexennio in sexennium servari. Demum ut ejusdem Academiæ conservationi, bonoque regimini, necnon Academicorum commodis, & utilitatibus uberius consultum sit, promptumque, & paratum eis suppetat præsidium, dilectos filios nostros Joannem Baptistam Sancti Cæsarei Spinulam, Joannem Dominicum, S. Anastasiæ Paraccianum, Carolum Augustinum S. Augustini Fabronum, Joannem Baptistam S. Stephani in Monte Cælio Ptolomeum Titulorum Presbyteros, necnon Annibalem S. Mariæ in Cosmedin Diaconum Albanum nuncupatos, nostrum secundum carnem ex Fratre germano Nepotem prædictæ S.R.E. Cardinales, memoratæ Academiæ Protectores, & Defensores constituimus, & deputamus, quorum consilio, ope, ac patrocinio tam supradicta, quam quæcumque alia ad Constitutionum, & Statutorum præfatorum observantiam, Academicorum admissionem, & expulsionem Secretarii, & Censorum deputationem, & amotionem spectantia, ac generaliter omnia, & singula, quæ ad salubrem Academiæ directionem, illiusque progressum, decus, & ornamentum tendere, et conducere videbuntur, agantur, statuantur, et ordinentur: Nos enim eisdem, ac pro tempore existentibus Protectoribus per nos, ac Sedem Apostolicam pariter deputandis, plenam, liberam, et amplam ad præmissa facultatem, ac auctoritatem, harum serie tribuimus, & impertimur.

Clausulæ.

§.5. *Decernentes ipsas præsentes literas, ac omnia, & singula præmissa firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in eisdem præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Urbis, & Gymnasii præfatorum, ac quorumcumque Ordinum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; Statutis, & Consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, ac expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die 23. Apr. Pontific. Nostri Anno Decimo octavo.*

Causæ præsentis Confirmationis.

§.6. Cum autem Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, prædictæ Academiæ functionibus, & exercitationibus summa cum animi Nostri jucunditate interfuimus, eamque memorato Clementi Prædecessori magnopere commendavimus, ac re ipsa adjuvare non defuimus, nunc ita disponente Dei providentia, qui vocat ea, quæ non sunt, tanquam ea, quæ sunt, ad Supremi Apostolatus fastigium nullo licet meritorum nostrorum suffragio evecti, ac provide considerantes quantum splendoris, atque ornamenti Almæ Urbi præfatæ, necnon utilitatis Universæ Reipublicæ Christianæ accederet, si eadem Academia novis, validioribusque præsidiis constabiliretur, quorum ope firmius subsisteret, majoresque in dies progressus faceret: sic namque multi (ut merito sperare licet) nedum in Urbe prædicta, sed in aliis etiam Christiani Orbis partibus degentes, qui consueto Sacræ Theologiæ cursu in Scholis absoluto, illius studium prorsus abjiciunt, Ad hanc Academiam convolantes, Sacrorum Dogmatum, Historiæ Ecclesiasticæ, ac Scholasticæ Theologiæ studia alacri animo prosequentes, seu aggredientes, ad Ecclesiastica munia rite, & recte obeunda in primis idonei redderentur; puriori, solidiorique scientiæ pabulo enutrirentur; & in sana doctrina eruditi, illam in suis respective Regionibus docere, & propagare, atque adversus profanas vocum, sententiarumque hisce præsertim temporibus admodum increbescentes novitates strenue propugnare possent: Illi vero, qui censuræ gradu post diuturnos labores in dicta Academia adepto in eadem Urbe commorarentur, collatis inter se Consiliis, aut in confutandis libellis, qui nimia temeritate adversus orthodoxæ fidei puritatem, sanctioraque S. R. E., & Sedis Apostolicæ Jura, ac probatas, & a majoribus nostris receptas traditiones, & sententias passim circumferuntur, aut in vetustioribus Sanctorum Patrum Codicibus fideliter evulgandis, vel novis elucubrationibus pro temporum opportunitate edendis, rem catholicam, ac literariam tueri, & illustrare valerent; hos proinde, aliosque uberiores ab eo; qui incrementum dat, & preces, ac vota humilium exaudit, fructus ex eadem Academia præstolantes, gratias, & privilegia ei ab ipso Clemente Prædecessore, sicut præfertur concessa ampliare, & extendere decreverimus.

§ 7. Hinc est, quod ejusdem Academiæ statui, conservationi, & incrementis opportune prospicere, ac dilectos filios illius Academicos specialis favore gratiæ prosequi volentes, eorumque singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit innovamus, & de novo concedimus, statuimus, & ordinamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam injungimus.

Confirmatio relatæ Const. Clementis XI

§.8. Præterea, cum sicut accepimus, plerique ex eis, qui eidem Academiæ hactenus nomen, & operam dederunt, rei familiaris angustia pressi a cœptis absistere, & alio studia sua convertere debuerint, pluresque, ne prædictæ Academiæ adscriberentur, hac ipsa de causa deterriti fuerint, indeque factum sit, quod dicta Academia optatos progressus hucusque minime facere potuerit, quin etiam timeri possit, ne sensim decrescente Academicorum numero tan-

Concessio novorum privilegiorum.

tandem omnium deficiat, & concidat, nisi aliquot ex benignitate Apostolica depromtis subsidiis fulciatur, atque sustineatur; Volumus, ut partim, ex illis, qui actu dictæ Academiæ adscripti reperiuntur, partim ex iis, qui eidem adscribi cupiunt, viginti pauperes Ecclesiastici, qui saltem per quadriennium sacræ Theologiæ assidue studuerint, per Ven. Fratres Nostros S. R. E. Cardinales ipsius Academiæ Protectores nunc, & pro tempore existentes deinceps deligantur, eorumque singulis, donec aliter per Nos, seu Romanos Pontifices Successores Nostros provisum fuerit, summa quinquaginta scutorum monetæ Romanæ per Datariam Apostolicam ex pecuniis Romano Pontifici pro tempore existenti ex eadem Dataria obvenien. quotannis ab initio præsentis anni incipien. assignetur, & persolvatur, donec expleto sexennio Censuræ gradum assecuti fuerint, ac subinde alii per prædictos Cardinales in eorum locum subrogentur, quibus enarrata pecuniæ summa itidem subministretur. Censores autem ipsius Academiæ pro tempore quoque existentes, serio hortamur, & monemus, quatenus non ea tantum, quæ in ejusdem Academiæ Constitutionibus sibi injunguntur, fideliter, ac sedulo adimpleant, verum etiam in errores refutandos, Ecclesiæ, & Sedis prædictæ Jura asserenda, & vindicanda, ac Ecclesiasticam Historiam illustrandam juxta modum, & formam sibi a Nobis, vel Romanis Pontificibus Successoribus Nostris, aut Cardinalibus Protectoribus præfatis præscribendos, viribus omnibus incumbentes, Deo, & Ecclesiæ se devovere, ac jugiter deservire procurent, & quia debitus Justitiæ ordo exigit, eos, qui sacrarum literarum studiis se dedunt, aliisque in divinarum rerum scientia præcellunt, condignis ab hac S. Sede gratiarum muneribus donari, cumque idem Clemens Prædecessor in præinsertis literis Academicos prædictos in collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum aliis anteferri monuerit; Nos ipsius Clementis Prædecessoris vestigia sectantes, omnes, & singulos quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores similiter requirimus, ut quos diutius in dicta Academia cum laude versatos esse constiterit, aliis in ejusmodi collatione, cæteris paribus præferant, præcipue vero eosdem Romanos Pontifices Successores Nostros enixe rogamus ut secum reputantes quantopere Academia Theologica præfatam Almam Urbem ornare, quodque uberes in Ecclesia Dei fructus, benedicente Domino, afferre possit, si eam maxime vigere, ac florere contigerit, in Canonicatibus, aliisque Beneficiis hujusmodi conferendis, pensionibusque Ecclesiasticis reservandis, & aliis gratiis impertiendis, dictos Academicos, præsertim si Censores fuerint, præ oculis habere velint, prout singulorum merita postulaverint, quemadmodum Nos facere non omittemus.

Statuta quædam pro Academiæ recta directione.

§.9. Ad hæc cum æqui, bonique rationi conducere dignoscatur, certis muniis exercendis adhibere, qui tutum adeo doctrinæ experimentum palam dederunt, maximeque deceat honoribus, etiam augere, qui omni cura, ac studio ampliorem sibi Sapientiam comparare, Academiam prædictam in publicum Ecclesiæ bonum, ac commodum colere, servare, & augere non desinunt, dimensosque sibi literarios labores pro veritate tuenda, dictæque Sedis dignitate asserenda ultro suscipiunt, & tolerant, eisdem Cardinalibus Protectoribus injungimus, ut quandocumque novi Philosophiæ, aut sacræ Theologiæ Lectores publici in prædicto Gymnasio Sapientiæ vel in Collegio de Propaganda fide nuncupato de eadem Urbe præfata Examinatores ad Confessiones, sacros ordines, & Beneficia, Qualificatores officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem, consultores Congregationum eorumdem Ven. Fratrum Nostrorum S.R.E Cardinalium, sacris Ritibus, Indici Librorum prohibitorum, & expurgandorum, ac Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præpositorum, aut Examinatores Episcoporum in facultate Theologica, Nobis, ac Romano Pontifici pro tempore existenti commendare non prætermittant Censores Academiæ prædictæ, sive Ecclesiastici sæculares, sive Regulares fuerint, idemque præstent, cum de promotione ad Episcopales, aliasve Ecclesiasticas Dignitates facienda agetur in singulorum meritis debita circumspectione libratis eos eligamus, quos ad majorem Dei gloriam, & Ecclesiæ utilitatem in Domino expedire censuerimus. Quoniam autem, ut Nobis quoque innotuit, multis ex Academicis prædictis antehac Censoris Academiæ hujusmodi munus delatum fuit, volumus, quod præter eos, qui jam Censoris gradum obtinuerunt nemini imposterum hoc munus deferatur, nisi illis Academicis, qui exacto laudabiliter sexennio, & sex peractis publicis disputationibus juxta præfatæ Academiæ Constitutiones, nomen, & officium Censoris dictæ Academiæ Theologicæ sibi promeruerint. Cæterum cum idem Clemens Prædecessor memoratos Cardinales dictæ Academiæ Protectores, & Defensores constituerit, ac deputaverit, quibus fe: re: Innocentius PP. XIII. Prædecessor etiam Noster dilectum Filium Nostrum Bernardum Mariam tit. S. Bernardi ad Termas ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Comitibus nuncupatum addidit, ac nonnulli ex illis ab humanis decesserint, Nos ipsos Cardinales Protectores, & Defensores Academiæ prædictæ sic Deputatos, ac de præsenti existentes, auctoritate præfata confirmantes, in locum Defunctorum Ven. Fratrum Nostrorum Fabritium Episcopum Hostien. & Veliternen. Paulutium Sac: Ven: Frat: Nostrum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decanum, ac dilectum Filium Nostrum Ludovicum Tit. S. Silvestri in Capite ipsius S. R. E. Cardinal. Picum respective nuncupatos auctoritate præfata subrogamus, ac in Protectores, & Defensores hujusmodi pariter constituimus, & deputamus.

Clausulæ.

§.10. Decernentes quoque easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & ina-

inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXXII.

Dat. 6. Maji 1726. An.2.

Conceditur Prioribus Generalibus Eremitarum S. Augustini facultas creandi Magistros 50. in Provinciis Italiæ; 40. dumtaxat extra Italiam.

De promotione ad Magisterium vide Urban. VIII. Const. ed. 1625., Apr. 24. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Preces Procuratoris Generalis.

§.1. Cupientes, ut debitus virtutis hujusmodi Religiosis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, qui in artibus & Sacræ Theologiæ studiis cursum perfecerunt, ac alias digni, & idonei sunt, tribuatur, ut nimirum alii ipsorum exemplo ad sacrarum literarum studia in dies magis, ac magis excitentur, supplicationibus dilecti Filii Fulgentii Bellelli Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis in Sacra Theologia Magistri nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, futuris Prioribus Generalibus Ordinis prædicti, ut in Provinciis, & Congregationibus Italiæ, aliisque ei adjacentibus quinquaginta Ordinis hujusmodi Professores, qui probitatis, & doctrinæ laudibus præfulgeant, & quinquennio Regentis munus obierint, vel in principalioribus ejusdem Italiæ Civitatibus verbum Dei decennio cum plausu, justaque fama prædicaverint, aliisque omnibus qualitatibus in promovendis ad Magisterii gradum per Apostolicas, & Ordinis prædicti Constitutiones, atque Capitulorum Generalium illius Definitores, necnon statuta, & consuetudines, ac usus earum Provinciarum requisitis præditi esse debeant, quique servata regularis disciplinæ observantia in eorum ordine morum probitate, aliisque virtutibus dotati adeo laudabiliter vixerint, ut aliis non minus vitæ innocentia, quam doctrina docendi habiles sint, & idonei, & dummodo ipsi promovendi prævio rigoroso examine coram iisdem Prioribus Generalibus modo, & forma, quibus in Alma Urbe Nostra fierit solet, faciendo, ad hoc idonei reperiantur. Præterea in aliis extra Italiam ejusdem Ordinis Provinciis, alios quadraginta dumtaxat similiter Ordinis prædicti professores omnibus qualitatibus, etiam per Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones, necnon Constitutiones, consuetudines, & usus earum Provinciarum requisitis præditos, & dummodo pariter ipsi promovendi prævio rigoroso examine juxta formam Constitutionis felic. rec. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Romanus Pontifex* sub die 24. Aprilis 1625. emanatæ faciendo ad hoc idonei reperiantur, in Magistros in sacra Theologia supranumerarios promovere, illosque Magisterii, & Doctoratus hujusmodi insignia conferre, utque omnibus, & singulis honoribus, privilegiis, favoribus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, exemtionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis, & indultis, quibus alii ejusdem Ordinis in sacra Theologia Magistri etiam in publicis studiorum generalium universitatibus ad hujusmodi gradus promoti de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere possint, & debeant perinde ac si ad hujusmodi gradus in similibus Studiorum Universitatibus promoti fuissent, concedere, & indulgere valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium facultatem perpetuis temporibus duraturam concedimus, & impertimur; ita tamen, ut memorati Priores Generales ad electionem dictorum Magistrorum non nisi per concursum, & per secreta suffragia procedant.

Concessio pred: facultatis in perpetuum quibusdam tamen adjectis conditionibus servandis.

§.2. Non obstantibus felic. rec. Sixti V., & Clementis VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de senario Magistrorum numero, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXXIII.

Conceduntur quædam Indulgentiæ in Ecclesiis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum in Regno Tunkini. Dat. 13. Maji 1726. Ann.2.

Pro omnibus Ecclesiis Ordinis concessa fuit ab Alexan. VIII. Const. ed. 1690. Nov. 29. P.2. Indulgentia plen. perp. in festo S. Joannis a S. Facundo.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§.1. Ad augendam fidelium religionem & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum in Regno Tunkini existen. die Festo Titulari respective earumdem Ecclesiarum a pri-

Concessio Indulgentiæ plen: visitantibus dd: Ecclesias die festo Titularii earundem.

a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi respective singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; Iis vero, qui Litaniis B. M. V. in aliqua ex dictis Ecclesiis, & Oratoriis eorumdem Fratrum in dicto Regno existentibus singulis Sabbatis, singulisque ejusdem B. M. V. Immaculatæ festi diebus decantandis, seu recitandis devote interfuerint, & ibi, ut supra, oraverint, qua vice prædictarum id egerint, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Et pro iis, qui interfuerint Litaniis in dict. Ecclesiis recitandis.

§.2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXXIV.

Dat. 29. Maji 1726. An. 2.

Statuitur, ne Fratres Congregationis S. Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini, ad alias Provincias, seu Congregationes transire possint.

Rationes perfectæ vitæ communis quæ ibi præ cæteris viget.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium à cura habenda Regularium.

Apostolicæ solicitudinis, quam meritis licet, & viribus longe impares Divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut paternam erga Christifideles, qui e fluctibus Seculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt charitatem singulari studio exercentes eorum stabilitati, ut in ea vocatione, qua vocati sunt, perseverent utque in finem, quantum nobis ex alto conceditur, prospicere satagamus.

Facti expositio.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Sersale Congregationis Sancti Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini Neapolitan., quod cum a dicta Congregatione, & Conventu ejusdem S. Joannis, ubi perfecta vita communi vivitur, nonnulli Religiosi ejusdem Congregationis sub variis prætextibus ad alias prædicti Ordinis Provincias, & Congregationes, in quibus ejusmodi vita communis minime servatur transire soleant, ipse Nicolaus, quo in prædictis Conventu, & Congregatione Regularis disciplina sustineatur, & observantia jam introducta non disperdatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

§. 2. Nos ipsius Nicolai votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fratres expresse professos Conventus, & Congregationis hujusmodi post Constitutionem fel.rec. Innocentii PP. XII. Prædecessoris nostri super eadem vita communi emanatam ad quascumque Provincias, seu Congregationes animo sese illis associandi, seu incorporandi, sine expressa, ac unanimi pleni Definitorii Conventus prædicti consensu, nullo modo se transferre posse, illos vero, qui de mandato, tam Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, quam super disciplina Regulari deputatorum jam translati fuerunt se intra terminum duorum Mensium, ac si alicui Conventui Provinciæ, aut aliarum Congregationum adfiliati minime forent, esse compellendos ad redeundum ad prædictam Congregationem Sancti Joannis de Carbonaria, auctoritate Apostolica, tenore præsentium decernimus, & declaramus, ac statuimus, & ordinamus.

Statutum præd.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quarumcumque Provinciarum, & Congregationum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXXV.

Dat. 3. Junii 1726. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., Regularium in favorem Piorum Operariorum emanatum de privativa circa nomen *Piorum Operariorum*.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Jan. 3. P. 12. concessa fuit Congregat. eorumdem Ecclesia, & Collegium S. Mariæ Montium de Urbe.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§.1. NUper pro parte dilectorum filiorum Presbyterorum Secularium Congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, exposito, quod cum ipsi ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum die 14. Mensis Martii proxime præteriti obtinuissent non licere alicui extra prædictam Congregationem sibi nomen Operariorum asumere, ipsi Exponentes, quo ejusdem Decreti effectu frui possent, & nemo deinceps nomen hujusmodi, quemadmodum alias cum magno eorumdem Exponentium æstimationis detrimento contingit, sibi attribui auderet, aliquas pœnas tam spirituales, quam temporales eidem Congregationi Cardinalium benevisas ejusmodi Decreto adjicere summopere cupiebant, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet:

Decretum præd. quo sub certis pœnis prohibetur cuicumq; extra Congr. Piorum Operariorum nomen Pii Operarii assumere.

§.2. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, stetit in Decisis sub dicta die 14. Martii præteriti, nempe = Non licere alicui extra dictam Congregationem sibi nomen Piorum Operariorum assumere, proindeque injungendum censuit locorum Ordinariis, prout per præsentes injungitur, quatenus eamdem resolutionem in propria Diœcesi sub pœnis ab ipsis arbitrandis, servari mandent. Romæ 10. Maji 1726. I. B. Card. Devia P. A. Archiepisc. Larissæ Secretarius.*

Confirmatio relati Decreti.

§.3. Cum autem sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicq; in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, quod præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXXVI. Pontificat. Nostri Anno Tertio.

CXXVI.

Restituuntur denuo Conventus S. Sabinæ, atque uniuntur Provinciæ Lombardiæ.

Hac de re vide Pii V. Const. ed. 1567. Mart. 20. P. 2., & Clem. IX. Const. ed. 1669. Maji 21. P. 2., necnon Inn. XII. Const. ed. 1695. Jun. 14. P. 4., ac eandem Clem. XII. Const. ed. 1731. Maji 2. P. 1.

Dilecto Filio Thome Ripoll Ordinis Fratrum Prædicatorum Magistro Generali. Dat. 5. Junii 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a cura Ordinis Prædicatorū, & præsertim Provinciæ Lōbardiæ, in qua Pontifex sacri Religionis habitum susceperat.

QUod Apostolicæ solicitudinis officium ad propagandam regularem disciplinam omnibus Religiosorum Ordinibus libenter impendimus, decet nos inclito Prædicatorum Ordini, & Provinciæ præsertim Lombardiæ tanto libentius, & alacrius persolvere, quanto gratiori memoria animoque illius in nos merita recolere consuevimus; in qua scilicet sacrum Religionis Habitum per ipsos adolescentis ætatis annos suscepimus & Prædicatorum institutum expresse professi sumus, neque vero sola præcipui Amoris incitamenta nos excitant, ut nostræ Auctoritatis opem ad cultum, & incrementum meritissimæ familiæ conferamus, sed suo veluti Jure dilectissima Provincia operam Nostram deposcit; ut quæ nos diu doctrina, & Religiosis moribus aluit, ac sanctissimis Institutis ad Apostolicas curas informare conata est, fructum qualemcumque impensi laboris cepisse videatur. Maternæ igitur sedulitati vicem Paternæ charitatis reddere cupientes, nihil omittere debemus, quo uberius fructificet suavitatis odor, & observantia salutis, vitæque perfectioris exempla latius per

per universam Provinciam dilatentur, opportunisque Providentiæ nostræ legibus firmius muniantur.

A Pio V. Conventus S. Sabinæ antedictæ Provinciæ unitus fuit.

§. 1. Porro S. Pius V. Antecessor Noster, qui Prædicatorum Ordini in eadem Lombardiæ Provincia nomen dederat costitutioni felicis recordationis Pauli Papa III., sui nostrique Prædecessoris inhærens per Apostolicas literas die vigesima Martii Anno MDLXVII. datas, Romanum Conventum Sanctæ Sabinæ una cum omnibus Juribus, ac bonis antedictæ Provinciæ adnexuit, & incorporavit. Quoniam vero Generalia ejusdem Ordinis comitia decreverant, ut per singulas Provincias in uno saltem Cœnobio exacta Regulæ Disciplina integre rigideque, illæsa tamen Prioris Provincialis auctoritate, eique debita subjectione, vigeret; felicis recordationis Prædecessores nostri Alexander Papa VII., & Clemens Papa IX. arctioris hujus observantiæ in antedicto Conventu Sanctæ Sabinæ palæstram, & domicilium collocarunt; Ut tyronibus in ea severiori exercitatione institutis, imitanda virtutis exempla per universam Provinciam diffunderent. Neque tamen Provinciæ, & Provinciali Lombardiæ quidquam Juris, & auctoritatis detractum est; Ut in Apostolicis ipsorum literis, illis præsertim, quas laudatus Clemens IX. dedit die XXI. Maji anno MDCLXIX. perspicere licet.

Sed postea ab Innoc XII. ex illo Conventu cum aliis non nullis Congr. S. Sabinæ a Jurisdictione Provincialis exemta, erecta fuit.

§. 2. Igitur Domino dante benignitatem terra illa dedit fructum suum, & Provinciali suo plene subjecta Provincia Lombardiæ tam in Conventu Sanctæ Sabinæ quam in aliis strictiori observantiæ dicatis, Summorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum consiliis, & optatis comitiorum Generalium, respondere perrexit; donec sub Innocentio XII. felicis itidem recordationis Prædecessore Nostro exempta ob omni jurisdictione Prioris Provincialis Congregatio erecta est Sanctæ Sabinæ, eique aliis nonnullis attributis Conventibus proprius Vicarius præpositus est a Generali Ordinis Magistro singulis bienniis eligendus; ut in Apostolicis Literis, quas anno sui Pontificatus quarto dedit fusius explicatur. Votis tamen ejusdem Pontificis observantiæ latius dilatandæ exitus minime obsecundavit, floruit enim regularis disciplina, & Sanctæ Sabinæ Congregatio optimis exemplis religiosæ virtutis abundavit; Sed per novam illam regiminis formam potius intra Congregationis fines conclusa, quam ad totius Provinciæ utilitatem amplificata observantia est.

Vaio præd:

§. 3. Nos proinde diuturna longi temporis experientia edocti, atque ad propagationem non minus, quam conservationem purioris disciplinæ animum intendentes, Costitutionibus Antecessorum Nostrorum Pauli tertii, Sancti Pii V., Alexandri Septimi, & Clementis Noni, & ipsius etiam Innocentii Duodecimi proposito inhærentes, necnon desideriis, & conatibus comitiorum dilectissimi Ordinis suffragantes, post maturam deliberationem, & collata consilia cum viris zelo, prudentiaque commendatis, & Apostolicas hasce nostras in forma Brevis Litteras perpetuo valituras, præcipimus & mandamus, ut stricta observantia firma permanente in Conventibus inferius exprimendis, salvisque Regulis, quas pro munienda propagandaque observantia in ante dicta Provincia Lombardiæ præscribendas duximus, auctoritati, jurisdictioni, visitationi, correctioni, curæ & regimini Prioris Provincialis Lombardiæ pro tempore existentis, omnino pareant, & subjecti sint una cum omnibus bonis, juribus, & pertinentiis suis, Conventus, & Fratres in ipsis commorantes, videlicet: Sanctæ Sabinæ Romæ, Sancti Dominici Ravennæ, Sancti Dominici Ferrariæ, Sancti Dominici in Urbe Sancti Severini, Sanctæ Catharinæ in Trino Diœcesis Casalen., & qui positi sunt Auximi, Cæsenæ, in Lugo, in Meldula, in Bonifacio, una cum altero in eadem Insula Corsica constituto; Perinde ac si nunquam Apostolicæ literæ ejusdem Innocentii Duodecimi, aliæque costitutiones editæ fuissent, quæ enumeratos Conventus ab auctoritate, ac jure Prioris Provincialis Lombardiæ, aut cujusque alterius Provincialis subduxerunt; Quibus, & aliis in contrariis quomodolibet facientibus de plenitudine potestatis per has præsentes literas amplissime derogamus.

§. 4. Pro conservanda vero ac dilatanda per totam LomardiæProvinciam severiori disciplina, has Regulas præscribimus, atque ut perpetuo serventur, districte præcipimus, & mandamus.

Præscribuntur nonnulla pro conservãda severiori disciplina.

I.

Vita communis, & rigor Observantiæ Regularis, qui tam in Conventu Sanctæ Sabinæ, quam in aliis superius expressis in præsens viget perpetuo retineatur, & quam fieri potest maximo perfectionis studio custodiatur, & observetur.

De vita communi.

II.

Cum Provinciales pro tempore ad visitandos eosdem Conventus se conferent, neque ipsi utantur Regulæ remissionibus, ac dispensationibus, neque illas sociis suis permittant, quæ consuetæ eorundem Conventuum vitæ adversentur, ipsorum enim exempla cæteris esse debent vivendi norma.

De Provincialibus.

III.

Ita quoque se gerant Visitatores, si qui forte ad supplendas Provincialium vices destinabuntur, & Commissarii omnes, qui ad Conventus antedictos quacumque de causa perrexerint. Ejusmodi autem vices, & commissiones non demandentur, nisi Fratribus zelo, & gravitate præditis, atque erga Regularem Observantiam optime animatis.

De Visitatoribus, & Cõmissariis.

IV.

Cum Provincia Lombardiæ in plures regiones, quas Quarteria appellant, partita sit, singulis autem Regionibus Vicarius præsit, qui absente Provinciali, subjectis sibi Conventibus advigilet, prospiciatque; Nova Regio in eadem Provincia constituatur, Sanctæ Sabinæ nomine nuncupanda, in qua memorati Conventus comprehendantur, eique a Provinciali Vicarius præficiatur, qui tamen semper in aliquo ex novæ Regionis Conventibus commoretur.

De Regionibus, seu Quarteriis Provinciæ Lombardiæ.

Nova Regio, S. Sabinæ nuncupanda constituitur.

V.

Tyrocinii domus, sive Novitiatus purus in eodem Conventu Sanctæ Sabinæ conservetur pro tradendo Religionis habitu, ea prorsus ratio-

De Novitiatu

tione, qua ad normam Decreti felicis Recordationis Alexandri Septimi, fuerat ibidem constitutus, antequam Conventus ille a Provincia separaretur Provinciales autem pro tempore, quo ad ejus fieri poterit curent, & satagant, ut quot in Novitiatu Cællæ sunt, totidem Tyrones, in Anno probationis ibi exercendos, destinent, & adsignent.

VI.

De affiliationibus. Quoniam affiliationes, quas vocant & strictiori disciplinæ laudatissimi Ordinis non adversantur; Immo potius valde conducunt, ut Religiosi observantiæ cultores retineantur in conventibus, quibus per affiliationem fuerint adscripti, volumus, & mandamus, ne quis in posterum ad habitum in nova religione admittatur, nisi certo Conventui pro affiliatione adscribatur, ejusdem quidem Religionis, si fieri possit, aut saltem Provinciæ si tanto Religiosorum numero ejus Regionis Conventus abundent, aut novis affiliationibus locus esse non possit. Qui vero sine affiliatione ulla hactenus in Congregatione admissi sunt, illis Conventibus per affiliationem incorporati intelligantur, quibus in præsens adsignati inveniuntur. Preterquam si quis, antequam Congregatio erigeretur, per affiliationem jam fuisset alicui ex Conventibus sive hujus Regionis, sive Provinciæ affixus, cui semper affixum remanere decernimus; Graviter interdicentes, tam admissis, quam admittendis, ne sine expresso Apostolico beneplacito affiliationem suam ad Conventus alterius Regionis, aut Provinciæ transferre valeant.

VII.

De assignatione Conventuum. Juniores Religionem Professi in Conventu Sanctæ Sabinæ, sive in aliis Conventibus ejusdem Regionis, in qua Probationis domicilia fuerint, Benedicente Domino, utcumque multiplicata, ad colenda studia in solis ejusdem Regionis Conventibus assignentur.

VIII.

De studiorum Domicilio. Methodus autem assignandi studiorum causa juniores in nova hac Regione Professos, diligentissime teneatur, ac servetur per annos saltem quinque ab emissa professione numerandos, quo temporis spatio minime liceat Priori Provinciali ad alterius Regionis studia eosdem destinare, nisi quis fortasse ægra valetudine impar evaserit rigori Observantiæ diutius ferendo; Tunc enim Prior Provincialis, quod facto opus erit, pro sua prudentia decernet; Modo tamen causa infirmitatis probata sit testimonio subscripto, & jure jurando firmato a fratribus Consilii illius Conventus, cui Professus valetudinarius adsignatus est.

IX.

De Studiis. Ut quæ de studiorum domicilio præscripsimus, firmius consistant, non solum studia, quæ Materialia dicuntur, in nova Regione stabiliantur; Sed Formale etiam, quod appellatur, studium in apto Conventu constituatur, in quo juniores triennalem curriculum studii Theologici formalis explere possint, atque ad gradum Lectorum se rite comparare. In studio tamen Generali Bononiensi tam ad studium formale, quam ad Lectoris gradum secundum communes toti Provinciæ leges, examinentur, & approbentur.

X

Ubi studium formale novæ Regionis idoneo numero fuerit instructum ad formam cæterorum Provinciæ studiorum formalium; quemadmodum etiam ubi studiis materialibus suus non desit studentium numerus; Liceat quidem Priori Provinciali alios ultra numerum redundantes aliis studiis, præsertim formalibus Provinciæ assignare. Si tamen in hisce aliis Conventibus observantia vigeat per sacram Congregationem disciplinæ Regulari præpositam approbata, ac simul qui assignandi sunt per integrum saltem quinquenium in observantia suæ Regionis exerciti fuerint, & confirmati.

XI.

Pro studiis iisdem Lectores non designentur, nisi qui in eadem nova Regione habitum Ordinis induerint, atque in ea educati & instituti sint. Quod si aliquando peculiaris causa postulet, ut ex alia Regione Lector assumatur, non aliter id fieri liceat, quam si Lector ipse per integrum saltem annum jam antea laudabiliter vixerit in Conventibus novæ Regionis, sitque propenso studio erga observantiam affectus. De Lectoribus

XII.

Priores Provinciales pro tempore operam libenter conferant, ut qui in aliis Provinciæ Conventibus educati sunt, ad studia novæ Regionis volentes transeant, curentque pariter ut cæteris quoque fratribus cujusque conditionis, aut gradus aditus pateat, si qui observantioris vitæ desiderio impulsi ultro se ad novam Regionem transferre voluerint. De transitu ad novam Regionem.

XIII.

Sub pœna nullitatis nemo eligatur, aut electus confirmetur in Priorem, aut quocumque titulo in Superiorem eorundem Conventuum, qui habitum non susceperit, ac simul educatus non fuerit in hac novæ Provinciæ Regione: aut saltem in eadem per quadriennii spatium antea non vixerit, ac sui pro observantia studii zelique specimen idoneum non præbuerit, quod in Magistris etiam Novitiorum tam simplicium, quam Professorum eligendis, ac præficiendis observetur. De non eligēdis in Superiores illis, qui in d. Regione aliquandiu non vixerint.

XIV.

Hujus novæ Regionis Alumni qui in illa habitum, atque institutionem acceperint, pro quovis Provinciæ Conventu eligi, confirmari, & institui Priores possint, atque ad Lectoris Superioremque alium quemcumque gradum provehi, etiam in Generali studio Bononiæ; Nec non ad prædicandi Verbi Dei & alia quælibet munera, præsertim vero ad gravissimum Magistri No-

Novitiorum tam simplicium, quam Professorum Officium, ut zelo, exemplo, ductuque suo per totam Provinciam Observantiæ cultum diffundant, & augeant.

Clausulæ. §.5. Quod est præcipuum nostræ solicitudinis propositum, in hisce capitulis sanciendis, quæ perpetuo, & inviolabiliter observanda præcipimus sub poena indignationis nostræ, aliisque nostro, & Successorum nostrorum Romanorum Pontificum arbitrio infligendis adversus eos qui illa vel in totum, vel ex parte violare præsumpserint. Has igitur præsentes in forma Brevis Literas, & quidquid in eisdem præscripsimus, firma, & valida semper mansura decernimus, & ab illis ad quos spectat inviolabiliter observanda: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis præsertim antedicti felic. record. Innocentii PP.XII., necnon Ordinis, & Congregationis, & Conventuum hujusmodi, aliisve etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam ejusdem Ordinis, Congregationi, & Conventibus, eorumque personis quibuslibet, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expresio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expresis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis. §.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumtis, etiam impresis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis Originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Collata itaque zeli tui sedulitate, atque in mandatis nostris capessendis, & obeundis alacritate, ac vigilantia; plene confidimus, fructum Paternæ solicitudinis pro severiori disciplinæ incremento votis nostræ charitatis esse responsurum. Ac tibi, dilecte Fili Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die V.Junii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXXVII.

Confirmantur Literæ Pauli V. super electione Abbatis Generalis Ordinis S. Basilii Magni ad sexennium dumtaxat. Dat. 12. Jun. 1726. An.3.

Hac de re vid. præd. Const. Pauli V. ed. 1620. Maji 15. P. 1. quæ hic citatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio Facti. §.1. EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Abbates, & Monachi Ordinis S.Basilii Magni, quod dudum fel. rec. Pauli PP.V. Prædecessori nostro pro parte tunc existentium Superiorum, & Monachorum ejusdem Ordinis exposito, quod ipsi alias in Congregationem redacti eorum Abbatem Generalem ad triennium dumtaxat eligendum, & deinde ad aliud triennium confirmandum coeperant. Et in eadem expositione subjuncto, quod confirmatio hujusmodi ex diversis causis quas experientia docuerat, satis damnosa Congregationi hujusmodi reddebatur, electioque triennalis nimis brevis esset, maxime quia plura ejusdem Congregationis Monasteria in remotis Provinciis constituta tam brevi tempore per ipsum Abbatem Generalem visitari, & ut decebat reformari non poterant, propterea Superiores, & Monachi prædicti ab incommodis hujusmodi obviandis per dictum Paulum Prædecessorem super præmissis opportune providere desiderabant, idem Paulus Prædecessor supplicationibus illorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, de tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus Abbas Generalis hujusmodi ad sexennium eligi deberet confirmatione ejus omnino prohibita, itaut Abbas Generalis prædictus completo sexennio, seu alias alia ex causa dimisso officio, per aliud sexennium ab officio Abbatis Generalis cessare teneretur, neque eligi posset Apostolica auctoritate statuit, & ordinavit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 15. Maji 1620. expeditis uberius dicitur contineri. A Paulo V. statutum fuit ut Abbas Generalis præd: ad sexennium eligeretur.

Preces Monachorum pro confirmatione. §.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædicti Exponentes supradictas Pauli Prædecessoris literas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humi-

Confirmatio Literarum praed. Pauli V. humiliter porrectis inclinati, praedictas Pauli Praedecessoris literas die 15. Maji 1620. emanatas, ut praefertur, auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus.

Clausulae. §. 3. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in praedictis Pauli Praedecessoris literis concessa sunt non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis. §.5. Volumus autem, ut praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXXVIII.

Dat. 16. Jun. 1726. An.3. Supprimitur Confraternitas SS.Rosarii, *Cappata*, vulgo dicta, Civitatis Anconitanae; & Praedicatorum Conventui S. Mariae Incoronatae; necnon Puerorum Seminario Ecclesiastico dictae Civitatis, ejus bona applicantur.

Alia hujus Const. ed.1725. Sept.5. P.2. erectum fuit Hospitium Matritien. de la Passion *in Conventum Fratrum Praedicatorum.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura Seminariorum. QUanta Ecclesia Dei commoda, & bona proveniant a pia exercitatione, qua Adolescentes a teneris usque annis ad pietatem, & Religionem informandi in Ecclesiasticis puerorum Seminariis detinentur, provide considerantes, quod Seminariis eisdem honesti, & pro eorum indigentiis opportune redditus abunde suppetant ex animo concupiscimus; unde si ipsa aliquando decentibus carere subsidiis praenoscimus etiam per quarundam Laicorum Confraternitatum suppressionem solicite subvenire existimamus, aliaque desuper illorum favore concedimus, quae conspicimus in Domino salubriter expedire.

Suppressio praedict. Confraternitatis. §.1. Cum sicut accepimus utriusque sexus Christifidelium Confraternitas, Cappata nuncupata sub invocatione Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Sanctae Mariae Incoronatae nuncupatae, Conventus Ordinis Fratrum S.Dominici Praedicatorum nuncupatorum Civitatis Anconitanae erecta, & instituta reperiatur, nos ex rationabilibus, & justis causis nobis notis animum nostrum moventibus motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicae potestatis plenitudine dictam Confraternitatem una cum illius denominatione, invocatione, nuncupatione, titulo, essentia, ac qualitate, Apostolica auctoritate perpetuo supprimimus, & extinguimus, eamdemque Confraternitatem perpetuo suppressam, & extinctam esse, & fore decernimus.

§.2. Nos proinde infrascripti Seminarii, ac Fratrum Conventus infrascriptae Ecclesiae indemnitatibus, atque commoditatibus aliqua in parte respective consulere volentes, ac Fratres eosdem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon alias Conventibus, & Fratribus, ac Seminario hujusmodi applicationes, incorporationes, concessiones, & assignationes quomodolibet hactenus forsan factas, si quae sint praesentibus pro expressis habentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus ejusdem Confraternitatis sic per nos, ut praefertur suppressae, & extinctae Capellam, seu Altare, ac Oratorium, cum Magazenis, Fabrica, seu Mansionibus subterraneis sub eodem Oratorio existentibus, quod est de directo dominio d. Conventus, & per pactum expressum in concessione illius fundi dicto Conventui reservatum remanet, necnon omnia mobilia, & supellectilia cujuscumque speciei, quantitatis, & valoris, ac omnia ornamenta, Candelabra, & Vasa Sacra aurea, & argentea cujuscumque generis, & pretiosi valoris existant, & ad dictam Confraternitatem per nos, ut praefertur suppressam, & extinctam quomodolibet spectantia, ac bona omnia Assis haereditarii per quondam tunc in humanis agentem Josephum Bonifigli, dum vixit Pharmacopolam Anconitan., ac credita omnia, actiones, & Jura quaecumque ad dictum Assem haereditarium quomodocumq; pertinentia, exacta, & exigenda, necnon scripturas, justificationes, libros, & notitias omnes, tam publicas, quam privatas, & in statu in quo de praesenti reperiuntur, ac pecunias omnes ad quamcumque summam ascendentes, & eidem Confraternitati per nos, ut praefertur suppressae, & extinctae juxta ejusdem Josephi, sub quo ab humanis decessit, dispositionem Testamentariam ad effectum, ut tot Capellaniae ab eadem Confraternitate per nos, ut praefertur suppressa, & extincta erigerentur relicta, eidem Conventui, & Fratribus cum hoc tamen quod nunc, & pro tempore existentes ejusdem Ordinis Fratrum tantum, & non alii Presbyteri quo ad dispositionem Testamentariam praefati Josephi, loco Capellaniarum hujusmodi, tot Missas in Ecclesia S.Dominici praefatae Civitatis Anconitan. in perpetuum celebrare teneantur, pro quarum celebratione, & manutentione secundo dicti Conventus Fratres praefati tot funda, & Bona stabilia, vel Loca Montium Cameralium, & non Vacabilium ex praefato Asse Ejusque bonorum applicatio praefato Conventui.

Asse Hæreditario desumenda, & ex eorum annuis redditibus summam sexaginta scutorum monetæ Romanæ pro qualibet Missa perpetua, annuatim respondentia, emere, & assignare similiter teneantur, cum hoc pariter quod omnia Anniversaria, & Missæ perpetuæ a Testatoribus, aliisque disponentibus usque in præsentem diem eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ demandare, a pro tempore existentibus Fratribus secundodicti Conventus tantum, & non ab aliis Presbyteris in præfata eorum Ecclesia S.Dominici in perpetuum celebrari, & adimpleri debeant, solutis tamen secundodicti Conventus Fratribus nunc, & pro tempore existentibus per infrascriptum Seminarium singulis Mensibus eleemosynis Missarum secundodictarum ad rationem unius julii monetæ præfatæ pro qualibet Missa hujusmodi, & stipendiis pro adimplemento Anniversariorum hujusmodi ad rationem, & juxta quantitatem persolvi consuetam ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertur suppressa, & extincta, perpetuo tenore præsentium etiam applicamus, & incorporamus.

Necnon Seminario prædicto, cum opportunis ordinationibus.

§.3. Reliqua vero bona omnia, Res, Proprietates, Census, Canones, Domos, Vineas, Prædia, Possessiones, Responsiones, Fructus, Loca Montium, & Jura quæcumque, undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam cujuscumque speciei, quantitatis, qualitatis, & valoris existant, & usque dum administrata, percepta, & possessa per dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur suppressam, & extinctam, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ competentia, spectantia, & pertinentia Seminario Puerorum Ecclesiastico dictæ Civitatis Anconitanæ cum obligatione tamen, quod præfatum Seminarium non solum eleemosynas, & stipendia pro adimplemento, & manutentione Anniversariorum, & Missarum perpetuarum hujusmodi, sed etiam pro dote, & manutentione Capellæ, seu Altaris ejusdem Sanctissimi Rosarii in dicta Ecclesia S.Dominici sitæ, seu siti, ac pro functionibus infra annum peragendis, & celebrandis ab eisdem secundo dicti Conventus Fratribus ad honorem, & gloriam Beatæ Mariæ Virginis, tunc, & pro tempore existentibus ejusdem secundodicti Conventus Fratribus præfatis scuta centum præfatæ monetæ Romanæ in perpetuum singulis annis exbursare, & solvere, ac prout antea dicta Confraternitas per nos, ut præfertur suppressa, & extincta tenebatur, Conservatorium Pupillarum dictæ Civitatis Anconitan. manutenere, dotes solvere, ac singulis annis legato scutorum quatuorcentum monetæ Romanæ hujusmodi Monialibus Monasterii Sancti Sebastiani præfatæ Civitatis Anconitan. Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis debito satisfacere, ac personis in carceribus detentis exbursare solitam eleemosynam, necnon reliqua legata omnia, & onera universa quæcumque si quæ sint, etiam specialem mentionem requirentia, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ quomodocumque incumbentia, juxta, & secundum Piorum Testatorum, Fundatorum, aliorumque disponentium voluntates, & dispositiones adimplere, ac omnibus legatis similiter, quæ præfata Confraterniias per nos, ut præfertur, suppressa, & extincta satisfaciebat, satisfacere, eaque adimplere omnino teneatur, etiam perpetuo earumdem tenore præsentium respective applicamus, & cum ceteris Seminarii præfati respective bonis incorporamus, ac respective concedimus, & assignamus.

Clausulæ peculiares.

§.4. Decernentes præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentes etiam ex eo, quod præfatæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, Officiales, & Confratres, & ceteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, aut auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, ullo nunquam tempore subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quod in eisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, sive etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum aperitionis oris, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes semper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Exequutor.

§.5. Et insuper quatenus opus sit pro præmissorum observatione Venerabilibus Fratribus Anconitan., Æsin., & Auximan. Episcopis per præsentes motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum secundodicti Conventus, ac Seminarii præfati requisiti fuerint solemniter publicantes, & in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat,

& pro

& pro tempore spectabit inviolabiliter servari, illisque pacifice, frui, & gaudere, non permittentes quempiam ex secundodicti Conventus Fratribus, & Seminarium hujusmodi desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (servata tamen forma Concilii Tridentini) appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Secularis.

Derogatio specifica. §.6. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris Nostri, in qua cavetur expresse, ne quis extra suam Civitatem, & Diœcesim nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis ultra ullam Dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocare, seu ne Judices a Sede Apostolica præfata Deputati extra Civitatem, vel Diœcesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis suas vices committere audeant, vel præsumant, & Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas, aliquis vigore earumdem præsentium ad Judicium non trahatur, necnon dictæ Confraternitatis per nos, ut prærfertur, suppressæ, & extinctæ erectione, ac præfati Josephi, aliorumque quorumcumque ad favorem dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ Testatorum, seu Disponentium voluntatibus, necnon Missarum, & Anniversariorum, aliorumque Legatorum Piorum, & onerum fundationibus, & quibusvis aliis dispositionibus, ac præmissis omnibus, & quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus, unionibus, seu applicationibus, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, etiam in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Confraternitatis per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, & Conventus hujusmodi, & Ordinis præfati, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, Conventibus, & Ordini, ac Fratribus præfatis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisve efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse, hac vice dumtaxat motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus ad præmissorum effectum harum serie derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis. §.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, suppressionis, extinctionis, decreti, applicationis, incorporationis, concessionis, assignationis, posterioris Decreti, derogationis, voluntatis, & declarationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto decimo Kalen. Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXIX.

Dat.23.Junii 1726.An.3.

Statuitur, Ministro Generali Capuccinorum competere facultatem erigendi ubique Tertium Ordinem S. Francisci, ejusque professoribus Scapulare cum Cingulo conferendi.

Hac de re vid. Clem.XI. Const. ed. 1704.*Mart.*29. *P.*4. *& aliam hujus Const. ed.* 1725.*Decemb.* 10. *P.*2. *ubi concessa fuerunt Privilegia dictis Tertiariis.*

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Ratio Apostolici ministerii, Nobis licet immeritis a Christo Domino injuncti, exigit, ut litigia, & discordias, quæ humani generis hoste zizania superseminante, Ordines Regulares, ad Cælestium meditationem incumbentes, aliquando perturbant, omni cura evellere studeamus, ne Dei cultus in Sacris viris frigescat, inque animis Sæcularium, qui eos inter se dissidentes conspiciunt, scandala propterea exoriantur.

Causæ præsentis Constitutionis. §.1. Nuper admodum in Tertiariis, de *Pœnitentia* appellatis, sub regimine Fratrum Minorum beati Francisci, alias a Regulari observantia nuncupatorum, viventibus, spirituale solatium, & pietatis fervorem augere studuimus Apostolicis literis nostris, quæ incipiunt: *Paterna Sedis Apostolicæ providentia*, Romæ vulgatis anno Domini 1725. IV. Idus Decembris, Pontificatus nostri anno secundo, quibus literis immunitates, gratias, privilegia, & indulta ab antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus eisdem Tertiariis concessa, renovavimus, & confirmavimus, ut alacrius, & sanctius Deo famulari pergerent. Sed postea non sine admiratione, atque animi nostri molestia inde ortas altercationes audivimus, easdemque nostras literas, quæ unos Tertiarios, Fratribus Minoribus a regulari observantia nuncupatis, subjectos respiciunt, contra mentem nostram ad alios Tertiarios, sub regula quidem B. Francisci Deo famu-

famulantes, sed speciali nota dignos, inque iisdem literis nostris minime nominatos, aut comprehensos, perperam detortas fuisse intelleximus; qui sane Tertiarii Fratribus Minoribus, a regulari observantia nuncupatis, nullo modo subsunt; sed Ministro generali Ordinis Fratrum Minorum beati Francisci, qui Capuccini appellantur, a quo, & ab ejus secundariis Ministris in rebus spiritualibus directi, omnino dependent, atque habitum religiosum accipiunt.

Confirmantur Minoribus Capuccinis omnia jura in cōferendo Scapulari, & Cingulo Tertiariis sibi subjectis.

§.2. Propterea huic errori, & incommodo pro nostra auctoritate, & solicitudine prospicere cupientes, eorumdem Fratrum Minorum B. Francisci, qui Capuccini appellantur, Jura, & privilegia, sæpe in Judiciis contradictoriis coram Ven: Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, consultationi de rebus Episcoporum, & Regularium præpositis plene discussa, Pontificioque Oraculo, ac literis Apostolicis a fe: re: Clemente Papa XI. Antecessore Nostro confirmata, atque approbata, nos præsentibus perpetuum robur imposterum habituris, post maturam deliberationem, Motu proprio, & ex certa scientia ad tollendas quascumque discordias, iterum munimus, & approbamus, confirmantes omnia Jura, immunitates, facultates, prærogativas, gratias, indulta, & privilegia Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, competentia in conferendo eodem Scapulari, & Cingulo Tertiariis sibi subjectis, quæ omnia ei olim fuerunt adjudicata, ejusdemque Clementis Papæ XI. literis confirmata, quarum tenor est.

Affertur Clementis XI. hac super re Constitutio.

§.3. *Clemens Papa XI. ad futuram rei memoriam*. Emanarunt nuper a Congregatione Ven: Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negociis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad favorem dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci, Capuccinorum nuncupatorum, Regni Sardiniæ tria decreta videlicet. In causa vertente inter PP. Minores Capuccinos Regni Sardiniæ ex una, & PP. Minores de Observantia ejusdem Regni, seu &c. Partibus ex altera, de, & super infrascripto dubio, nempe an Patribus Capuccinis Regni Sardiniæ liceat dispensare, seu distribuere habitum, seu scapulare parvum cum Cingulo S. Francisci sæcularibus utriusque sexus in propriis Domibus, & sub jurisdictione Ordinarii viventibus, qui denominantur Tertiarii, seu Tertii Ordinis; eosque dirigere in spiritualibus juxta regulas dicti tertii Ordinis in propriis Ecclesiis, in casu &c. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus ipsis auditis referente Eminentissimo Gabriellio, censuit, ac declaravit, competere Patribus Capuccinis facultatem conferendi Scapulare cum Cingulo S. Francisci. Romæ die 16. Novembris 1703. Et die 29. Februarii 1704. denuo auditis Religionibus Patrum Minorum de Observantia, & Patrum Minorum Capuccinorum S. Francisci referente eodem Eminentissimo Gabriellio, Eminentissimi Patres censuerunt, persistendum esse in *Decisis* sub prædicta die 16. Novembris 1703. Romæ &c. Die vero 4. Martii ejusdem anni 1704. Tertia vice proposita causa per eumdem Eminentissimum Gabriellium ad preces Procuratoris Generalis Commissarii Curiæ Minorum de observantia, & Procuratoris Generalis strictioris observantiæ S. Francisci, eadem Sacra Congregatio censuit, ac decrevit, extra dandum supradictum Decretum Romæ &c. Cardinalis Carpineus: Loco ✳ Sigilli.

Decreta tria Congregat. Episc. & Regul., quæ declarant competere Capuccinis prædictam facultatem.

Confirmatio relatorum Decretorum.

§.4. Cum autem sicut pro parte dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis d. Ordinis Nobis subinde expositum fuit, ipse Decreta hujusmodi, quo præmissa firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desideret: Nos, ipsum modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicq; in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 29. Martii 1704. Pontificatus Nostri Anno IV.

Confirmatio præd: Constitutionis, & Statutum prædictum.

§.6. Itaque hasce literas Clementis PP. XI. auctoritate nostra iterum Nos confirmantes, statuimus, & declaramus, Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, & secundariis Superioribus ab eodem Ministro Generali dependentibus, tanquam veris, & legitimis filiis Beati Francisci, convenire, & competere in quocumque loco, Civitate, Provincia, & Regno, etiam ubi alii Tertiari ejusdem Beati Francisci jam sunt, erigere, instituere, & fundare Tertium Ordinem Beati Francisci pro quibuscumque piis, & devotis personis Sæcularibus utriusque sexus, atque hujusmodi Tertii Ordinis professoribus Beati Francisci scapulare, sive habitum cum cingulo conferre, in rebus spiritualibus eos dirigere, in tertia Regula Beati Francisci observanda privatim,

vatim, & publice docere, & instruere, ut pietatis, & virtutum Deo gratos, & uberes fructus, benedicente Domino, emittant.

Communicantur Tertiariis prædictis privilegia omnia aliis Tertiariis concessa.

§.7. Ad hæc volumus, & declaramus, prædictos Tertiarios, seu Tertii Ordinis Beati Francisci professores, sub Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum, ejusque secundariis Superioribus, omnino gaudere, atque uti posse, & debere omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, gratiis, favoribus, & prærogativis per hanc Sanctam Apostolicam Sedem Ordini Tertiariorum a quocumque Ministro Generali dependentium sub suo capite, qui unus est Beatus Franciscus, alias concessis; volentes propterea, ut vicissim quilibet Tertiarii ejusdem Ordinis Minorum Beati Francisci præmissis gratiis gaudentes, ad eos transire licite, & valide possint, quorum statum saluti animæ suæ aptiorem, & utiliorem in Domino, esse cognoverint. Prædicta vero universa ita, & non aliter judicari, & firma, atque inconcussa ab omnibus haberi statuimus: Non obstantibus ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscumque: quibus quatenus opus est, derogamus, eaque annullamus, proque annullatis, derogatis, & nullis hac in re haberi volumus; pœnam excommunicationis ipso facto incurrendam, aliasque censuras pro nostro arbitrio iis interminantes, qui contraire, vel temerario ausu ea impugnare præsumpserint, quæ hac Nostra Apostolica Constitutione firmamus, atque decernimus: ob cujus plenam, perfectamque observantiam, auctoritate Nostra præcipimus Ven. Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorumdem Vicariis, & Ministris, ut pro harum executione tuenda, auctoritate sua vigilent, invocato etiam, si opus fuerit ad hoc auxilio brachii sæcularis.

Fides habenda transumtis

§.8. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis Fratrum Capuccinorum, sive Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii ejusdem Ministri, vel Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel cujuscumque Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in ludicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, declarationis, confirmationis, innovationis, concessionis, decreti, voluntatis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, nono Kal. Julias Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXX.

Dat. 5. Julii 1726. Ann. 3.

Statuuntur quædam pro Tertiariis sub Minorum Conventualium directione viventibus.

Hæc Const. edita est ad declarandam aliam ed. 1725. Dec. 10. P. 2. & in confirmationem aliarum Inn. IV. Nicolai IV. Martini V. & Sixti IV. de eadem re tractantium, quæ hic citantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Singularis devotio, quam erga Beatum Franciscum Ordinis Fratrum Minorum in plures familias distincti, piissimum conditorem profitemur, jure exigit, ut universos tanti parentis Religiosos Filios pari Nostræ Benevolentiæ significatione complectamur, & omnia litium semina ex illis, qui sub ejus regula de eo famulantur, prorsus evellere studeamus.

Constitutio edita pro Tertiariis Fratrũ Minorum observantium, non respicit Tertiaros Fratrum Minorum Conventualium.

§.1. Non modica quidem animi Nostri molestia nuper accepimus, inter illos discordiæ occasionem inde ortam, quod per Constitutionem nostram, quæ incipit: *Paterna Sedis Apostolicæ Providentia*, vulgatam IV. Idus Decembres, Anno Domini 1725. Pontificatus Nostri Secundo, totius Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui alias a *regulari observantia* nuncupantur, Ministro Generali, & Secundariis Superioribus auctoritatem, & jurisdictionem in suos Tertiarios, per fel. mem. Antecessores Nostros Romanos Pontifices traditam confirmaverimus, ut per ejusdem Beati Francisci vestigia gradientes, alacrius in Dei famulatu perseverarent, suique Sanctissimi Institutoris exempla aliis imitanda proponerent. Hanc enim constitutionem tam luculentam, atque alienæ interpretationis expertem, quæ unos Tertiarios, Ministro Generali Fratrum Minorum, qui a *regulari observantia* nuncupantur, subjectos tantum respicit, & singulatim nominat, non vero alios, speciali nota dignos; Nihilominus contra expressam mentem Nostram ad illos Tertiarios etiam, qui vivunt, semperque vixerunt sub Ministro Generali, & secundariis Superioribus Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Conventuales dicuntur, detortam fuisse intelleximus.

Statuitur Ministro Generali Conventualium dumtaxat competere jurisdictionem in suos Tertiarios.

§.2. Quare Nos ipsi, quibus curæ specialis incumbit, ut auctoritate Nobis Divinitus tradita jus suum unicuique pro virili servemus, atque Ordines Regulares, privilegiis ob suarum virtutum merita sibi ab hac Sancta Apostolica Sede concessis, pacifice in Domino utantur; huic dissidio post maturam deliberationem occurrere volentes, præsentibus Literis Nostris, perpetuum robur imposterum habituris, motu proprio, & ex certa scientia declaramus, sancimus, atque statuimus, uni Ministro Generali, & Secundariis Superioribus Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Conventuales dicuntur, non vero aliis auctoritatem, & jurisdictionem in suos Tertiarios deberi, & competere.

Enumerantur Romanorum Pontificum constitutiones quibus præfata jurisdictio prædictis Conventualibus concessa fuit.

§.3. Hanc autem Auctoritatem, & Jurisdictionem iisdem Fratribus Conventualibus piæ memoriæ Romani Pontifices Antecessores Nostri pluribus ab hinc Seculis Apostolica largitate indulserunt, videlicet Innocentius IV. literis incipientibus: *Vota Devotorum*, datis Lugduni Idibus Junii Anno Domini MCCXLVI. Pontificatus IV. Nicolaus IV. litteris incipientibus: *Unigenitus Dei Filius*, datis apud Urbem vete-

rem VI. Idus Augustas Anno MCCXC. Pontificatus Tertio. Martinus V. literis incipientibus: *Inter cetera*, datis Romæ V. Idus Decembres Anno MCCCCXXVII. Pontificatus X., & Sixtus IV. literis incipientibus: *Romani Pontificis providentia*, datis Romæ XVIII. Kal. Januarias Anno MCCCCLXXI. Pontificatus Primo.

Quæ, & confirmantur cum amplissimis declarationibus.

§.4. Quare nos quoque Decessorum Nostrorum gestis inhærentes, eorumdem Apostolicas litteras, jam recensitas, auctoritate nostra iterum confirmamus, inque suo primævo robore nunc, & deinceps manere volumus ideoque approbantes, atque iterum confirmantes omnem potestatem, auctoritatem, & jurisdictionem in eosdem Tertiarios Ministro Generali ceterisque Secundariis Superioribus Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Beati Francisci ab Antecessoribus Nostris olim concessam, omnesque facultates, exemptiones, prærogativas, indulgentias, & præeminentias, in prædicta constitutione nostra, *Paterna Sedis Apostolicæ providentia* Ministro Generali totius Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Observantes dicuntur, in proprios Tertiarios a Nobis indultas, pariter indulgemus, easdemque extendimus ad Ministrum Generalem Fratrum Minorum, qui Conventuales dicuntur, super Tertiarios, eidem Ordini, & Ministro Generali subjectos; Volentes propterea, & statuentes, ut hi Tertiarii subsint, uni eidem Ministro Generali Fratrum minorum Conventualium, præterea nemini usque ad unum eundem Ministrum Generalem dumtaxat, & non ad alium quemcumque, in quibuscumque locis, Civitatibus, Provinciis, & Regnis, etiam ubi alii Tertiarii sunt, spectet instituere, concedere, & propagare eundem suum Ordinem utriusque sexus Tertiariorum de pœnitentia nuncupatum; Quæque illorum profectum spiritualem respiciunt, stabilire & decernere, illos corrigere, & reformare, & omnia dispo nere, quæ jam laudata constitutio nostra Ministro Generali Fratrum Minorum Observantium in proprios Tertiarios disponenda concedit.

Ordo Conventualium eximiis laudibus effertur.

§.5. Etenim æquum est, ut Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Beati Francisci, qui inter cæteros Ordines, sub uno, & eodem Seraphico Patre, & capite Deo famulantes, vetustissimus est, omnem jurisdictionem, auctoritatem, facultates, & gratias in Tertii Ordinis, ab eodem celeberrimo Confessore instituti, pœnitentes, indulgeamus, quæ aliis Fratribus Minoribus indultæ fuerunt; maxime cum ejusdem Seraphici Patris, & Confessoris corpus requiescat in eorundem Fratrum Conventualium Basilica Cœnobii Assisiensis, quam propterea esse caput, & Matrem totius Ordinis Fratrum minorum felicis recordationis Antecessores Nostri Romani Pontifices suis Apostolicis literis decreverunt, nimirum Gregorius IX. incipientibus: *Is qui Ecclesiam suam* datis Laterani X. Kalen. Majas Anno MCCXXX. Pontificatus IV. Clemens IV. litteris pariter incipientibus: *Is qui Ecclesiam suam*, datis Perusiæ XVII. Kalendas Majas Anno MCCLXVI. Pontificatus II. Nicolaus III. literis incipientibus: *Gloriosissimi Confessoris*, datis Reate pridie Idus Majas MCCLXXVII. Pontificatus primo, & Sixtus IV. literis incipientibus: *Ad insignem*, datis Romæ VI. Decembres Anno MCCCCLXXV. Pontificatus V.

Tertiarii Fratrum Minorum Conventualium fruantur Privilegiis, & gratiis spiritualibus, quæ cæteris Tertiariis concessæ fuerunt.

§ 6. Volumus etiam, decernimus, atque statuimus, ut Tertiarii directioni Ministri Generalis Fratrum Minorum Conventualium subjecti omnino gaudeant, & fruantur omnibus exemptionibus, immunitatibus, prærogativis, indulgentiis, privilegiis, gratiis, & favoribus spiritualibus, & temporalibus, quas Antecessores Nostri Romani Pontifices iisdem largiti fuerunt. Quapropter has iterum approbamus, confirmamus, atque concedimus, easdemque etiam omnes, & singulas, quas pridem concessimus, in eadem constitutione nostra, quæ incipit: *Paterna Sedis Apostolicæ Providentia*: decernentes tamen, & declarantes, ut quacumque consuetudine in contrarium non obstante memorati Tertiarii, directioni, & correctioni Ministri generalis Fratrum Minorum Conventualium subjecti, vestes Religiosas colore, & forma Tertiariis proprias induant, eo prorsus modo, quem Romani Pontifices suis Apostolicis literis observandum præscripserunt, ad hoc ut iisdem indulgentiis, & gratiis frui possint.

Clausulæ, ac Derogatoriæ.

§.7. Hæc vero universa Ministro Generali Fratrum Minorum Conventualium in Tertiarios ei subjectos præsentibus literis nostris concessa, ita & non aliter judicari, & firma atque inconcussa ab omnibus haberi statuimus, non obstantibus ordinationibus, & Costitutionibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscumque, quibus quatenus opus est derogamus, easque abrogamus, proque abrogatis, derogatis, & nullis hac in re haberi volumus; pœnam excommunicationis ipso facto incurrendam, aliasque ceusuras pro arbitrio nostro, iis interminantes, qui contraire vel temerario ausu ea impugnare præsumserint, quæ hac nostra constitutione firmamus, atque decernimus: Ob cujus plenam perfectamque observantiam injungimus venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorundem Vicariis, & Ministris, ut pro horum omnium plena executione tuenda auctoritate sua vigilent, invocato etiam si opus fuerit ad hoc auxilio brachii Sæcularis.

His litteris fides ubique adhibeatur.

§.8. Volumus pariter, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Procuratoris generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium, aut Notarii publici subscriptis, & Sigillo Officii ejusdem Ministri, vel Procuratoris generalis ipsius Ordinis, vel cujuscumque Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo has literas infringere audeat.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, declarationis, confirmationis, innovationis, concessionis, decreti, voluntatis, præcepti, & derogationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. tertio nonas Julias Pontificatus nostri Anno tertio.

Decla-

CXXXI.

Dat. 8. Julii 1726. An.3.

Declarantur ratæ censuræ latæ ab Episcopo Papiense in Canonicos.

Clem.XI. Const. ed. 1711.*Decembr.*24. *P.*12. *Confirmatum fuit gen. interdictum Episcopi in Civitate Lycien., & Diœcesi.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

PErmolesta Nobis acciderunt, quæ contra debitam Episcopali auctoritati obedientiam & a Cathedralis tuæ Ecclesiæ Dignitatibus, ac Canonicis perpetrata sunt, nec committere debemus, ut ad tuendam Dignitatem tuam, & Ecclesiasticam disciplinam, ullas Muneris nostri partes desideres, præsertim cum salutaribus Juris remediis a Fraternitate tua adhibitis, obsecundaverint etiam, suppetiasque tulerint mandata nostra.

Ratæ habentur censuræ latæ a præfato Episcopo in Canonicos.

§1. Quod igitur Dignitates, & Canonicos, illos primum a Beneficio ad mensem, deinde a Divinis suspenderis, eo quod matutinum officium, te contradicente, ac vetante recitare ausi fuerint, post vespertinas horas antecedentis diei, obtentu interpositæ Appellationis, & Rescripti Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpetrum, laudamus consilium zelumque Fraternitatis tuæ; Causam autem ejusmodi a quocumque Tribunali, ac judicio ad Nos advocantes, motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione, censuras antedictas, validas esse decernimus, ac declaramus.

Remittitur Episc., tanquam Delegato Apostolico, absolutio ab iisdem censuris: & facultas ad ulteriores pœnas procedendi.

§.2. Mandantes proinde ut non aliter absolutionis Beneficium petere possint, quam si resipiscentiam, debitamque tibi reverentiam idonea satisfactione, quam judicii, arbitriique tui esse volumus, ipsi probaverint; Hanc autem ubi rite, legitimeque præstiterint, in tua potestate erit eosdem, quibus se obstrinxerant, censuris absolvere, quin etiam in irregularitate cum iis dispensare qui censuris obnoxii rem Divinam facere ausi sunt. Quod si intra tempus a te definiendum absolutionem, veniamque poscere, tibique ut par est satisfacere detrectaverint, facultatem tibi largimur, ut tanquam delegatus quoque Apostolicus ad ulteriores pœnas procedere possis, eosque etiam dignitate, Canonicatu, & Præbenda privare, eandemque facultatem alteri, si absens fueris exercendam subdelegare valeas.

Consulitur in futurum.

§.3. Non satis autem Officio nostro fecisse Nobis videmur, nisi præterita emendare satagentes, futuris etiam dissidiis aditum intercludamus. Propterea cum ex antedicta matutini Officii recitatione ansam repugnandi arripuerint Canonici, per præsentes etiam literas declaramus tuæ auctoritatis hactenus fuisse, semperque fore decernimus, potestatem iisdem Canonicis facere, sive licentiam impertiri, quoties, & quandiu tibi opportunum videbitur, antevertendis statutis recitationis temporibus.

Clausulæ.

§.4. Quod quidem auctoritatis nostræ judicium, quoad singula, quæ præscripsimus, firmum manere volumus, itaut nulla auctoritate, aut exceptione, aut prætextu infringi, aut retardari, vel in dubium revocare possis non obstantibus Constitutionibus, Decretis, Rescriptis, Consuetudinibus, aliisque in contrarium facientibus, quibus omnibus simili scientia, & motu proprio amplissime derogamus, sublata quibuscumque Judicibus aliter interpretandi, aut judicandi facultate; irritumque esse decernentes, si quid aliter a quovis fuerit attentatum, quaslibet etiam clausulas, & verborum solemnitates authoritate nostra supplentes, ac pro expresso habentes, si quid præterea esset exprimendum. Tuæ itaque sapientiæ confisi, ac de insignis istius Capituli perspectu semper alias gravitate, & prudentia præclare sperantes, pro certo habemus, nullis in posterum opus fore novis Paternæ nostræ solicitudinis officiis; ac Fraternitati tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXXXII.

Abolentur omnes Coadiutoriæ quorumcumque Officiorum, quæ *ad viam Juris* reducuntur.

Dat. 10. Julii 1726. An.3.

Clem.XII. Const. ed. 1732. *Febr.*12. *P.*2.*revocautur diversæ facultates a Romanis Pontificibus nonnullis facta voce, vel scripto.*

Monsignore Nicolò Maria Lercari Arcivescovo di Nazianzo nostro Seretario di Stato.

Exordium.

E' debito del nostro Pastorale Uffizio di impiegare la Suprema Autorità Pontificia, affinchè tutto sia diretto al bene dello Stato, e de' nostri Sudditi, e che questi diano la lor' opera per rendersi sempre più abili, e meritevoli di servire la Santa Sede nell'impieghi, Cariche, ed Uffizj alla medesima immediatamente, o mediatamente spettanti; E siccome questo viene nudrito dalla speranza di potere nelle occasioni meritare la Beneficenza del Prencipe, così vien frastornato dall'esser destinate preventivamente le Cariche con aspettative, e sopravivenze, rendendosi tutti neghittosi, gl'uni perchè con simili grazie stimano avere assicurati gl'impieghi, e gl'altri con disperare di potergli conseguire.

Causæ præsentis Constitutionis.

§1. Ed abbiamo Noi riconosciuto anche coll'esperienza, che, quantunque con simili grazie siano conceduti l'impieghi a beneplacito, e siccome possono rimoversi dalle Cariche dopo ottenute, così potevano non ammettersi a quelle: con tutto ciò col riflesso, che le Persone graziate fossero in una certa buona fede, sono state queste preferite ad ogn' altro, lasciato forsi di conferirle a più abili, ad a più meritevoli. Quindi avendo Noi conosciuto, che il numero delle sopravivenze da tempo in tempo accordate sia ormai giunto ad un eccesso deplorabile, che tutto dì non si rimane alcuno senza merito, senza servigio, e senza fatiche preventive, di chiederle, e di pretenderle con premure, e che in fine si vede chiaramente, che è ridotto ad un stomachevole abuso. Noi per porre il tutto alla

la primiera libertà, e per togliere ogni pretenzione, o supposta bona fede, abbiamo determinato di ridurre *ad viam juris*, ed al pieno arbitrio Nostro, e de' Nostri Successori tutte le grazie di sopravivenze, aspettative di proviste di Cariche, con rivocare ed annullare tutto quello, che sovra di ciò è stato disposto tanto da Noi, quanto da' Nostri Predecessori, con Brevi, Chirografi, Oracoli dati viva voce ai Ministri, benche Reverendissimi Cardinali, o con Patenti spedite in vigore di detti Chirografi, ed Oracoli, o per ragione de loro Uffizj, anche per essere queste riprovate dalle Leggi Civili, e da' Sacri Canoni, come lo riprovano nel *Cap. Detestanda de concess. Præbend. in 6.* inducendo il desiderio dell' altrui morte.

Abolitio prædicta.

§.2. Onde di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra assoluta potenza, avendo qui per espresso, e di parola in parola inserito il tenore de' Brevi, Chirografi, Lettere, Rescritti, Motu proprio, Patenti, e spedizioni in ogni altra forma per simili grazie, rivochiamo, ed annulliamo, e per annullate, e rivocate vogliamo che si abbino tutte le grazie di sopravivenze, aspettative, di asserite, e pretese coadjutorie, e di altro qualunque titolo, che fossero state espedite, o concesse fin hora d' Impieghi, Cariche, ed Offizj civili, militari, e di qualunque qualità, o nome concesse da Noi, o da' nostri Predecessori a beneplacito, e forsi a vita, con Chirografi, Brevi, e Lettere, o per mezzo de' Ministri, benchè Reverendissimi Cardinali in qualunque Uffizio, o Dignità costituiti in Roma, e fuori di Roma, o in altra forma, e modo sopra espresso, ò fosse necessario d'esprimere, di modo che ognuno passi, e debba ritornare immediatamente a quella Carica, che teneva, e che debba servire all' Impiego di cui era incaricato, levando, e togliendo dalle Cariche quei, che per i sudetti titoli si erano intrusi negl' Uffizj, e Ministerj, poiche così verranno eliminati tutti i contratti, negoziati, trattati, e convenzioni, avute per simili sopravivenze, che rendevano piacimento, e comodo alli stessi contraenti, ma danno, e discapito al buon servigio del nostro Stato.

Clausulæ derogatoriæ.

§.3. E vogliamo, che tutte le cose sudette, o altra spedizione fatta per tali grazie, si abbiano come non fossero mai emanate, e che tutti quei, che pretendessero le Cariche, ed Uffizj in vigore di dette concessioni, si abbiano per rimossi dalle medesime, e sia fin da ora renovato ogni beneplacito, e qualunque Persona, Ministro, Governatore, Reverendissimo Cardinale, non dourà permettere per detti titoli, che alcuno eserciti dette Cariche, ed Impieghi sotto pena della Nostra indignazione, non ostante, che non siano stati citati, o sentiti quei, che hanno ottenute le nominate grazie, o altri che vi pretendessero interesse, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e tutte le altre Leggi, Constituzioni Apostoliche, statuti, stili, usi, pretesa equità scritta, o non scritta, la costituzione di Pio quarto *De Registrandis*: ed ogni altra cosa, che facesse in contrario, il tenore delle quali, avendo qui per espresso all' effetto sudetto rivochiamo, ed annulliamo; E così voi darete gl' Ordini opportuni, ed occorendo farete publicare Editto per notizia di ciascuno.

Dato nel nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì 10. Luglio 1726.

Benedictus PP. XIII.

CXXXIII.

Conceditur Presbyteris Ordinis S. Joannis Dei, in Americæ meridionalis, septentrionalis, & Martinicæ Insulis existentibus, facultas administrandi Sacramenta non Parochialia.

Dat. 17. Julii 1726. An. 3.

Alia hujus Const. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuere privilegia Urbani VIII. pro eodem Ordine, & nova concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Banfi Prior Generalis Ordinis S. Joannis Dei, quod cum a præfectis missionum in Americæ meridionalis, septentrionalis, & Martinicæ respective Insulis existentibus charissimo in Chisto Filio Nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo subjectis ejusdem Ordinis Fratribus in sacro Presbyteratus Ordine constitutis in illis degentibus administratio Sacramentorum non Parochialium in eorum Ecclesiis iis Christifidelibus ad eas confluentibus interdicatur, ab hac vero prohibitione scandalum Neophitis illarum partium ac præjudicium dictis Presbyteris, & Ordini proveniat, ipse Bernardus Prior Generalis, quo ejusmodi scandalo, ac præjudicio remedium adhibeatur, opportune in præmissis per Nos provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

§.2. Nos ipsius Bernardi Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Presbyteris dicti Ordinis in dictis Insulis commorantibus, ut præfertur, ut ipsi iisdem Neophytis illorum Ecclesias frequentantibus Sacramenta non Parochialia hujusmodi absque ulla a memorati Missionarii dependentia, non tamen in Paschate administrare libere, & licite possint, itaut in posterum prædicti Missionarii super ejusmodi administratione nullam eis molestiam afferre audeant seu præsumant, auctoritate Apostolica tenore presentium facultatem concedimus, & impertimur.

Concessio præd.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contraris quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Sta-

CXXXIV.

Dat. 20. Iulii 1726. Ann. 3.

Statuuntur nonnulla circa Ecclesias Parochiales extra Urbem institutas, pro congrua portione Rectorum, & Vicariorum.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 6. P. 1. confirmatum fuit edictum Inn. XII. de Parochialibus Ecclesiis pensionum onere non gravandis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura animarum.

PAstoralis Nostra solicitudo exigit, ut in hoc præcipue excubemus, ne cura animarum in Ecclesiis Parochialibus hujus almæ Urbis, & extra ejus pomœria constitutis, neglecta, & collapsa propterea concidat, quod earumdem Rectoribus congrua sustentatio desit sine quibus eorum Officium, non eo, quo par est zelo, & pietate exercere, ipsamque animarum salutem magnum discrimen incurrere, longa experientia didicimus.

Ab Aliis Pontificibus variæ Parochiales Ecclesiæ, tum in Urbe, tum extra, cum congrua portione institutæ fuere.

§.1. Antecessor quidem Noster Pius PP. V. ut Sacrosancti Concilii Tridentini decreta in usum induceret, varias in hujus Almæ Urbis Ecclesiis perpetuas Vicarias, actualem animarum curam habentes congrua, & sufficienti portione adsignata, provide instituit. Alii quoque Felicis recordationis Antecessores Nostri Urbanus VIII., & Clemens XI. quasdam Parochiales Ecclesias, & Vicarias extra pomœria Urbis erexerunt, ut incolis suburbanis auxilia spiritualia, quacumque occasione, tam in doctrinæ Christianæ rudimentis rite explicatis, quam in Dei Verbo festis diebus ex ore Sacrorum Ecclesiæ ministrorum audiendo, inque Christi Domini Sacramentis, ex eorumdem manu recipiendis, prompte suppeterent.

In examen vocatur quæ Ecclesiæ Parochiales congrua portione frui non debent.

§.2. Nihilominus priusquam ad erigendas novas Parochiales Ecclesias procedamus, in maturum examen vocari decrevimus, an revera hujusmodi Rectores, & Vicarii, olim, ut diximus, instituti, congrua, & sufficienti sustentatione fruerentur; Sique eis æqua, & congrua ejusdem portionis adsignatio deesset, quonam pacto eis designari posset. Ad hanc rem penitus explorandam S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum Congregationem habendam indiximus, quorum suffragia, & simul expositionem hac de re literis traditam per unum ex Prælatis, qui eidem Congregationi fuit a Secretis, attente consideravimus. Quare uniformi suffragiorum, & sententiarum tenore percepto, consilioque, & approbatione totius Congregationis probe intellectis, in hanc determinationem devenimus, ut primo loco subsequentibus Vicariis, & Parochialibus Ecclesiis congruas portiones non esse adsignandas judicaremus, quia sufficienter dotatæ reperiuntur. Sunt vero 1. Beati Angeli ad Fornaces. 2. Beati Lazari. Hæ duæ Vicariæ a Basilica Vaticana dependent. 3. Parochialis Ecclesia beatorum Laurentii, & Urbani ad primam Urbis portam. 4. Vicaria Beatæ Mariæ ad Magos, quæ a Basilica Lateranensi dependet. 5. Parochialis Ecclesia beati Sebastiani extra portam Capenam, ex Basilica Lateranensi olim dismembrata. Secundo loco statuimus, & declaramus, nullam congruam adsignandam parochiali Ecclesiæ Basilicæ Sancti Pauli in Via Ostiensi olim dismembratæ ex diaconia Beatæ Mariæ in Cosmedin. Siquidem Cœnobium Monachorum Casinensium ad quos eadem Basilica S. Pauli pertinet, redditus, & sufficientem portionem habet. Quare huic nulla congrua portio debetur. Parimodo Parochiali Ecclesiæ beati Laurentii in agro Verano, quam regunt Canonici Regulares Sanctissimi Salvatoris, nullam congruam portionem adsignandam esse decernimus.

Enumerantur Ecclesiæ Parochiales extra Urbis mœnia, quibus congrua adsignanda est, ac revera eis adsignatur.

§.3. Tertio loco portionem, & congruam sustentationem subsequentibus Ecclesiis parochialibus adsignandam esse perspeximus, & hac Nostra constitutione adsignamus. Hæ vero sunt 1 Parochialis Ecclesia beati Francisci in Monte Mario, quæ pertinet ad Congregationem Eremitarum beati Petri de Pisis. Huic Parochiali Ecclesiæ, ejusque Rectori centum annua scuta argentea monetæ Romanæ pro congrua adsignari volumus, & mandamus. 2. Parochialis Ecclesia beatæ Agnetis in Via Nomentana, quæ pertinet ad Canonicos Regulares SS. Salvatoris annuam portionem congruam sexaginta scutorum argenteorum Monetæ Romanæ omnino habeat. Licet vero cum dicta Parochialis Ecclesia beati Francisci in Monte Mario pro majori parte dismembrata fuerit ex parochiali Ecclesia beatæ Mariæ de Populo ad portam Flaminiam, quæ ad Fratres Eremitas Augustinianos Congregationis Lombardiæ nuncupatos pertinet, ex qua Ecclesia altera quoque beatæ Agnetis in Via Nomentana fuit dismembrata, unde censeri posset, utriusque Parochialis Ecclesiæ Rectori congruam portionem ex fructibus Ecclesiæ Matricis debere adsignari; Nihilominus quia, re accurate perpensa, comperimus Ecclesiam beatæ Mariæ ad Portam Flaminiam redditibus non superabundare, nec ei tot fructus suppetere, quot necessarii sunt pro commoda primarii, & secundarii sui Rectoris alimonia, ita ut absque detrimento rerum necessariarum pro decenti suorum Ministrorum, qui curam Animarum exercent, sustentatione, congruam portionem novis Rectoribus beati Francisci in Monte Mario, & beatæ Agnetis in Via Nomentana de suo dare non possit; Ideo Sacrorum Canonum dispositioni inhærentes, qui hoc casu Matricem Ecclesiam a quacunque contributione eximunt, & Parochianos obligant, ut congruam portionem Novis Rectoribus de suo subministrent, nos præsentibus literis Nostris, perpetuum robur imposterum habituris, statuimus, & declaramus, ut centum annua scuta argentea Monetæ Romanæ Parochiali Ecclesiæ, & Rectori beati Francisci in Monte Mario, & similiter scuta sexaginta alterius parochialis Ecclesiæ Rectori beatæ Agnetis in Via Nomentana adsignentur ex divisione, partitione, & taxa, prædiis imponenda, quæ intra limites utriusque Ecclesiæ comprehenduntur, quod dictis Ecclesiis, aut matrici nullas decimas solvant.

Concil. Trid. Sess. xxi. Caput IV.

Statuitur qui debeant solvere prædictam congruam præfatis Ecclesiis Parochialibus

§.4. Volumus autem, ut per directos dominos eorundem prædiorum tota eadem taxa Ecclesiis respective solvatur, si vero prædia a directis dominis in emphyteusin tradita fuerint, tunc decernimus, ut per emphyteutam ra-

ratam ejusdem taxæ ita solvatur, ut Dominus directus, qui totam taxam Ecclesiæ persolvit, pro rata, quæ contingit emphyteutam, ab hoc refici debeat: quæ refectio, ut facilior evadat, statuimus, ut dum Prædia taxantur, emphyteuta distinctim pro sua rata etiam taxetur. Pauperes tamen agricolas, & vinearum cultores rerum inopia laborantes, qui propriis manibus, & corporis assiduo labore sibi victum conquirunt, a quacunque ejusmodi congruæ portionis solutione immunes esse, & fore Apostolica Auctoritate declaramus, ac penitus eos eximimus.

§. 5. Præsentes vero literas ex eo etiam, quod quicumque in præmissis interesse, & rem habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, & ad ea vocati non fuerint, & causæ propter quas illa fiant, vel facta sint, alias examinatæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, seu alias ex quocunque alio capite, vel causa, quantumvis legitima, vel juridica de intentionis nostræ, vel quocunque alio defectu, notari, impugnari, retractari, annullari, vel invalidari, seu in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos Juris reduci, seu adversus illas quodcumque Juris, & facti remedium impetrari, aut concedi, nullatenus posse decernimus, sed semper illas validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque Apostolicam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis pro tempore, quomodolibet factis, comprehendi, vel confundi; Sed ab illis semper excipi; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, & sub quacunque posteriori data per Beati Francisci in Monte Mario, ac Beatæ Agnetis in Via Nomentana Parochialium Ecclesiarum, prædictos respective Rectores nunc, & pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore: Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & definiendi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Urbis Vicario Generali in spiritualibus committitur executio hujus constitutionis.

§. 6. Quo circa dilecto filio nostro in Urbe prædicta, ejusque districtu Vicario in spiritualibus generali, cui per easdem præsentes auctoritate nostra prædicta facultatem concedimus, & impartimur, ut prædiis, quæ sub prædictis Beati Francisci in Monte Mario, & Beatæ Agnetis in Via Nomentana Parochialibus Ecclesiis, respective, comprehenduntur, taxam prædictam eo modo, quo alias in hujusmodi eventibus impositam fuisse cognoverit respective imponere libere, & licite valeat; per easdem præsentes etiam committimus, & mandamus, ut ipse per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcunque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Beati Francisci in Monte Mario, & Beatæ Agnetis in Via Nomentana Parochialium Ecclesiarum prædictarum, respective, pro tempore existentium Rectorum hujusmodi fuerit requisitus, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illos præmissorum omnium, & singulorum plenario effectu pacifice frui, & gaudere, atque eis de portionibus prædictis integre responderi, non permittens illos super his a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, contradictores quoscumque per Censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita, ac manu regia compescendo.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon testantium voluntatibus, aliisque dispositionibus, dictæque Urbis, ac artis agrariæ in Urbe prædicta etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia respective roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, libertatibus, immunitatibns, & exemptionibus, Urbi, & arti prædictis, ac Urbis populo, Senatori, ac Conservatoribus, necnon Artis ejusdem Consulibus, artemque hujusmodi exercentibus, & quibuscumque Ecclesiis, & Basilicis etiam parochialibus, aut cujusvis Ordinis, & Instituti Monasteriis, ac Religiosis Domibus, etiam mendicantium Congregationi, etiam undecim Congregationum nuncupatæ, Societati etiam Jesu, Militiis etiam Beati Johannis Hierosolymitani, ac Hospitalibus etiam nationalibus, aut Regularibus, etiam Sancti Spiritus in Saxia; Beati Antonii Viennensis, & generatim quibuscumque locis piis, quomodolibet nuncupatis, & quibusvis aliis personis, quomodolibet pariter nuncupatis, cujuscumque gradus, & conditionis etiam speciali mentione dignis, eis, eorumque prædiis, ac bonis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis, ac irritantibus clausulis, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis. Quibusomnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo his literis contradicere audeat.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, Confirmationis, innovationis, sanctionis, declarationis, præcepti, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimo Sexto Decimotertio Kalendas Augustas, Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXXXV.

Dat. 24. Julii 1726. An.3.

Confirmatur Decretum Generalis Ord. Beatæ Mariæ de Monte Carmelo; ne Commissarius Tertii Ordinis ejusdem in Provincia Fluminis Januarii, inconsulto ipso Generali, removeri possit.

Alia hujus Const. ed 1727. Aug.30. P.4. Tertiarii ejusdem Ordinis subjiciuntur Jurisdictioni Ministri Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Fluminis Januarii Tertii Ordinis B. M. de Monte Carmelo quod dilectus filius Gaspar Pizzolanti Prior Generalis dicti Ordinis, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in prædicta Provincia, donec ejusdem Fratribus acceptus fuerit, possint ab eo officio ipso Gaspare Priore Generali, ejusque Successoribus inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii cum illo incompatibili prohibuit, & alias prout uberius continetur in ejus Decreto desuper emanato, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§.2 Die 6. Julii 1626. viso retroscripto libello, & attestatione, seu relatione admodum R.P. Procuratoris Gen. hodierni, cupientes quantum in nobis est ad utilitatem, & incrementum dilectissimi Nobis in Christo, ac Religiosissimi Tertii Ordinis opportune conferre; vi præsentium prohibemus, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in Provincia nostra Fluvii Januarii, donec fuerit eisdem Fratribus Tertiariis acceptus, possit ab eo officio Nobis, aut Successoribus nostris inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii incompatibile cum supradicto, sed in eo casu substituatur alius Religiosus pro eo tempore tantum, quo transacto P. Commissarius exerceat, ut antea munus suum sublata quibuscumque nostris Inferioribus secus ordinandi, aut faciendi potestate, omnemque Institutionem novi Commissarii, quæ contra præsentium nostrarum literarum tenorem inposterum fiat, ex nunc pro tunc nullam, & irritam declaramus. Datum Romæ in Conventu nostro S. Mariæ Transpontinæ die, & anno, ut supra: Jo: Gaspar Pizzolanti Generalis Commissarius. Fr. Josephus Maria Solarius Provincialis Scotiæ, & Secretarius Reverendiss. Patris.

Loco ✝ Sig.

Preces Fratr. d. Provinciæ.

§.3. Cum autem, sicut dicti Exponentes præmissa pro illorum firmiori subsistentia Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, prohibitionem a memorato Gasparo Priore Generali factam, ut præfertur, expeditumque desuper illius Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus supplemus. (Confirmatio relati Decreti.)

§.4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eisdem Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. (Clausulæ.)

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXVI.

Dat. 24. Julii 1726. An.3.

Indulgetur Monachis Ordinis Sancti Hieronymi Provinciæ Portugalliæ usus Cucullæ, eo modo, quo Monachi ejusd. Ord. Congregat. Lombardiæ, gestant.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jul. 24. P.3. confirmantur quædam Decreta Capituli Gen. ejusdem Provinciæ, et Clem. XII. Const. ed. 1730. Oct. 11. P.1. Confirmantur Constitutiones Congregationis Hispaniæ ejusd. Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Prior Generalis, Diffinitorium, Priores, aliique Monachi Congregationis Sancti Hieronymi in Regno Portugalliæ, quod cum Nos confirmaverimus, ejusque Monachale Institutum declaraverimus, illudque sit idem, (Facti expositio.)

idem, quod dictus S.Hieronymus instituit, & una cum suis Discipulis in Bethlehem professus fuit, quorum ipsi legitimi Successores per continuatam successionem existunt, prout sunt Monachi ejusdem S. Hieronymi Congregationis Italiæ a q. Lopo de Olmedo, dum vixit, Monacho, & Superiore Generali Congregationis Hispaniæ instituti, ipsi Exponentes cum veri sint Monachi, & a nonnullis pro talibus ob Cucullæ defectum minime existimentur, ac Cuculla Scapularis coloris, quemadmodum Monachi dictæ Congregationis Italiæ utuntur, & cum eadem Cuculla, quæ eorum habitus coloris existit, Verbum Dei prædicare, & cum illa in supplicationibus tam intra, quam extra Monasteria, & quoties eis in actu Communitatis cum Cruce, & Candelabris e Monasterio egredi necesse erit incedere, illique, qui Crucem, & Candelabra hujusmodi gestabunt, Cuculla pro superpelliceo uti possint, facultatem a Nobis concedi plurimum desiderent, itaut iisdem Exponentibus, etiam permissum sit, eorumque Successoribus, qui ejusmodi Congregationem ingredientur super d. Cuculla pluviale in Choro, & extra illum in Altare alicujus festivitatis solemnitatis occasione imponere, & cum ejusmodi Cuculla, & Stola absque superpelliceo Sacramenta, & Christifidelibus Sacram Communionem administrare valeant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces præfatorum Monachorum.

§.2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, præpositorum, qui relationem Venerabilis Fratris nostri Petri Episcopi Sabinen. ejusdem S.R.E. Cardinalis Otthoboni nuncupat. prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem Cardinalibus factam viderunt consilio, ut ipsi Exponentes, & futuri ejusdem Congregationis Monachi prædictæ Provinciæ Portugalliæ indumento Cucullæ fusci, seu fulvi coloris per Constitutiones ipsius Ordinis a Sede prædicta pluries confirmatas præscripto, eo præciso modo, quo Monachi memoratæ Congregationis Provinciæ Lombardiæ, seu Longobardorum Italiæ gestant, & induuntur eodem cum amictu tam in Choro, qum extra procedere possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum prædictum.

§.3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulę cum derogatoriis.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV.Jul. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXVII.

Confirmantur Decreta quædam Capituli Generalis Monachorum Ordinis S.Hieronymi Congregationis Portugalliæ.

Dat. 24. Julii 1726. Ann. 3.

In præcedenti Const. concessus fuit iisdem Monachis usus Cucullæ, ad instar Monachorum ejusdem Ordinis Congregationis Lombardiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Bettancurt. Prior Generalis Ordinis Monachorum S.Hieronymi Congregationis Portugalliæ, quod cum in Capitulo Generali dicti Ordinis, quod in Regio Conventu nostræ Dominæ de Bethlehem nuncupat. extra muros Civitatis Ulyssiponen. Occidentalis sito Mense Majo anni 1724. celebratum fuit, perpensum fuisset nonnullas interdum oriri inordinationes, ex eo, quod cum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones Definitorium ex quatuor tantum Definitoribus constituatur, istique inter cætera electionem Prioris dicti Conventus, qui etiam Prior Generalis totius Ordinis existit confirmare, aut reprobare debeant, propter vero æqualem votorum numerum contingere possit, ac interdum contineat, quod in æquales votorum partes quatuor Definitoribus divisis, quidquam canonice decerni non valeat, nec a Constitutionibus hujusmodi prefixum sit, quę pars eo casu prevalere debeat, sicuti etiam in iisdem Constitutionibus nihil circa Præsidentem Capituli Generalis statutum reperiatur, solumque dispositum, quod si quando unus ex quatuor Definitoribus actualibus Prior Generalis extitisset, hic ejusdem Capituli Præses esse debeat, & casus evenire possit, quod nullus ex Definitoribus Prior Generalis extiterit, indecisa tunc remanente dicti Præsidentis deputatione.

Facti expositio.

§.2. Ideo Capitulum generale supradictum, celebratum, ut præfertur, decrevit, quod im-

Decreta prędicti Capituli Generalis habiti anno 1724.

 poste-

De Preside Capitali Generalis. posterum sit, & esse debeat Prior Generalis totius Ordinis, qui in eodem Capitulo sui Generalatus officium absolvit, atque hic eveniente casu prædictæ æqualitatis votorum in Definitoribus votum decisivum habere debeat. Ac insuper idem Capitulum rectæ Novitiorum educationi consulere cupiens, & ad evitandam regularis disciplinæ relaxationem ex eo potissimum ortam quod novi Alumni citius ab obedientia Magistrorum eximuntur, mandavit, ut in posterum Novitii tam Conventuales, quam Collegiales sub obedientia suorum Magistrorum vivere debeant per sexennium, nec ullo modo liceat eidem Priori Generali super ejusmodi Decreto, ejusque observantia dispensare, & alias prout in memoratis Decretis constare asseritur.

De Novitiorum educatione.

Preces Prioris Gener. §.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Franciscus Prior Generalis præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos dictum Franciscum Priorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, suprascripta Decreta Capituli Generalis cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausulæ. §.4. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXXXVIII.

Confirmatur erectio Conservatorii pauperum Puellarum Oppidi Guimaren., Bracharen. Diœcesis, in Monasterium Tertii Ordinis Carmelitarum. *Dat. 3. Aug. 1726. Ann. 3.*

Aliæ duæ extant hujus Constitutiones pro iisdem Tertiariis, in quarum una ed. 1726. Jul. 24. P. 3. cavetur ne Commissarius Provinciæ Fluminis januarii inconsulto Generali removeatur, in altera ed. 1727. Aug. 30. P. 4. subjiciuntur jurisdictioni Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura regularis vitæ propagandæ. Sacrosanctæ Militantis Ecclesiæ Gubernacula ex Summi Sacerdotii cathedra nobis, meritis licet imparibus demandata tenentes, ad ea per quæ pauperes Puellæ olim sub aliquali vivendi Regula in communi Domo Conservatorii viventes, tandem spretis hujus infelicis sæculi illecebris, tanquam prudentes Virgines accensis lampadibus obviamituræ Sponso Jesu, eadem Domo in Monasterium erecta, assumptoque Regulari habitu perpetuum Altissimo famulatum impendere, æternamque beatitudinem consecrati valeant, ac exinde honoris flores, & honestatis fructus, regularisque Vitæ propagatio deveniant propensis studiis intendimus; & ne in posterum de hujusmodi erectionis validate hæsitari contingat, sed litium anfractibus, & dissidiis super hoc habitis hucusque finis perpetuò imponatur, ac personæ in ea degentes Divinis laudibus ea, qua par est mentis puritate, & Cordis sinceritate liberius insistant, erectionem Monasterii hujusmodi Apostolicæ confirmationis munimine roborantes, Pastoralis Officii Nostri partes favorabiliter interponimus, prout personarum hujusmodi, ac locorum, & temporum qualitatibus matura consideratione pensatis in Domino conspicimus salubriter expedire.

Refertur fundatio prædicti Conservatorii, ejusque erectio in Monasterium Tertii Ordinis Carmelitarum. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, alias videlicet de Anno Domini Millesimo sexcentesimo octogesimo quinto, seu alio veriori tempore in Oppido de Gaimaren. Bracharen. Diœcesis simplex Conservatorium nonnullarum Puellarum in communi viventium per quendam tunc in humanis agentem Franciscum Antunes Torres, dum viveret, seu juxta ejus sub qua ab humanis decessit dispositionem Testamentariam fundatum, & erectum exiterit. Subinde vero scilicet de anno ejusdem Domini Millesimo sexcentesimo octogesimo septimo Puellæ præfatæ habitum, & Institutum Ordinis Fratrum Carmelitarum Tertii Ordinis nuncupatorum de manibus ejusdem Ordinis Superiorum susceperint, adauctisque paucis ab inde annis tam illius Fabrica Regio Diplomate mediante constructa, quam annuis redditibus, & Tertiariarum numero, tunc existens loci Ordinarius

narius non tantum Ecclesiæ de ejus Licentia extructæ benedictionem impartiri, verum etiam ibidem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reponi, Claustra benedici, nonnullas sepulturas pro eisdem Puellis aperiri concesserit, dictæque Puellæ sese noviter Jurisdictioni, & Gubernio tunc existentium Superiorum ejusdem Ordinis submiserint, ac sub regimine dilecti Filii Fratris Antonii de Incarnatione tunc existentis Commissarii Generalis dicti Ordinis in Regno Portugalliæ per aliquod temporis spatium permanserint. Cumque in Constitutione Pii PP. V. Prædecessoris Nostri, quæ incipit. *Circa Pastoralis &c.* Caveatur expresse, quod Puellæ in hujusmodi Conservatoriis degentes, vel in manibus propriorum Superiorum solemnem emittere teneantur Professionem, aut Conservatoria hujusmodi dissolvantur, & supprimantur, proptereaque de anno pariter Domini Millesimo septingentesimo quarto, seu etiam alio veriori tempore, cum tunc existentes Puellæ præfatæ opportunum situm Clausuram, Officinas, Dormitoria, Cellas, ac Supellectilia sacra, & profana, necessariosque annuos redditus haberent, & nemine contradicente, concurrentibus in eisdem omnibus necessariis requisitis pro erectione Conservatorii præfati in Monasterium Monialium præfati Ordinis, earum solemnem Professionem in manibus præfati Commissarii Generalis specialiter ad id a tunc existente dicti Ordinis Superiore Generali deputati expresse emiserint.

Hinc variæ lites in Moniales excitatæ.

§.2. Qua solenni professione trium substantialium votorum, ac perpetuæ Clausuræ in manibus Superiorum dicti Ordinis, Juxta Constitutionem præfatam, ut præfertur, emissa; licet dictum Conservatorium formale Monasterium, ac Puellæ præfatæ Moniales dicti Ordinis respective evaserint; & ab omnimoda Jurisdictione Ordinarii exemptæ, Superioribus dicti Ordinis, qui eas usque ad annum ejusdem Domini Millesimum septingentesimum septimum pacifice gubernarunt, subjectæ extiterint; nihilominus eo tempore, ut etiam accepimus, tam a Venerabili Fratre moderno Archiepiscopo Bracharen., quam a dilecto etiam filio moderno Parochialis Ecclesiæ ejusdem Oppidi Rectore, eo sub prætextu, quod Puellæ præfatæ per illius manus Paschale Sacramentum non suscepissent, ac sub prætentione, quod ipsæ vere Moniales non existerent, nec a Jurisdictione ejusdem Ordinarii exemptæ essent, varias litium molestias passæ fuerant; quapropter habito per Dilectas in Christo Filias modernas Priorissa, & Moniales præfati Monasterii in gradu appellationis ad Tribunal Nunciaturæ Apostolicæ Portugallien. recursu de anno similiter Domini Millesimo septingentesimo octavo in libera possessione exemptionis ab Ordinarii præfati Jurisdictione, prout erant manuteri obtinuerunt, & deinde ad Sedem Apostolicam pro approbatione, & confirmatione Erectionis præfati Monasterii, ac quatenus opus esset cujuslibet nullitatis, quæ in ea intervenire potuisset sanatione, recursu etiam desuper habito de anno pariter Domini Millesimo septingentesimo decimo octavo a dilecto etiam Filio nostro, & Sedis Apostolicæ præfatæ Nuncio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis commoranti favorabilem informationem reportaverint, dictusque Archiepiscopus ab inde citra se

Indeque habitus ad Sedem Apostolicam recursus pro confirmatione.

opposuerit sub prætextu, quod Conservatorium præfatum absque Sedis Apostolicæ præfatæ licentia, ac Ordinarii consensu nulliter in Monasterium Monialium erectum fuisset, ac Priorissa, & Moniales præfatæ utpote nulliter professæ sub illius Jurisdictione adhuc remanere deberent.

§.3. Nos igitur, qui quantum in Domino possumus personarum quarumlibet præsertim Monialium Regularis vitæ disciplinam servantium quietem, & tranquillitatem, litium jurgiorumque perturbatione remota, Paternis, & sinceris desideramus affectibus, ac attendentes, quod licet Conservatorii hujusmodi, ut præfertur in Monasterium præfati Ordinis Erectio, & Institutio usque, & de præfato anno Domini Millesimo septingentesimo quarto earum plenarium sortitæ fuerint effectum, ac Priorissa, & Moniales præfatæ in eodem Monasterio ad formam Erectionis, & Institutionis præfatarum Altissimo famulatum exhibentes in Divinis laudabiliter deservierint, & deserviant de præsenti, & ab inde citra Constitutiones, seu Ordinationes, aut Regulæ secundum earum institutum pacifice, & absque ulla contradictione per eas observatæ fuerint. Nihilominus ne de Erectionis, & Institutionis hujusmodi viribus, ex quo ille Apostolica auctoritate factæ non fuerint, ac expressus Ordinarii loci hujusmodi desuper consensus non intercesserit, & ne de ejusdem Monasterii stabilitate ullo unquam tempore hæsitari contingat, Monasterii præfati statui, & stabilitati dictarumque, Priorissæ, & Monialium conscientiarum quieti, & tranquillitati in præmissis opportune providere, easque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon earum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præfati Monasterii Erectionem, & Institutionem, ut præfertur factas, Apostolica auctoritate præfata, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, & quatenus opus sit sanamus, & convalidamus.

Confirmatio præfatæ erectionis.

§.4. Ac dicti Monasterii Priorissam, & Moniales nunc, & pro tempore existentes ab omnimoda Jurisdictione præfati moderni, & pro tempore existentis Archiepiscopi Bracharen. ac etiam præfati moderni, & pro tempore existentis ejusdem Parochialis Ecclesiæ Rectoris etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac immediate pro tempore existentium Superiorum Regularium præfati Ordinis, a quibus actu reguntur, & gubernantur Jurisdictioni, ac Regimini subjicimus, cum facultate eisdem Superioribus Regularibus pro tempore existentibus tradendi Priorissæ, & Monialibus præfatis nunc, & pro tempore existentibus tam Probationis, quam Professionis Velum, ita tamen, ut Moniales, quæ in eodem Monasterio sub illius Regula recipientur, & admittentur in futurum habitum per alias Moniales præfati Ordinis gestari solitum suscipere, & tempore Probationis elapso Professionem per easdem emitti consuetam expresse emittere, Regulam, necnon perpetuam Clausu-

Moniales ejusdem ab Ordinarii Jurisdictione eximuntur: ac Regimini Superiorum dicti Ordinis subiciuntur.

suram, ac Ritus, mores, consuetudines, & regularia instituta præfati Ordinis servare, divinisque laudibus, & officiis insistere debeant, & teneantur.

Eisque nonnulla Privilegia, exemtiones, & gratiæ indulgentur.

§.5. Et insuper eidem Monasterio Illiusque Priorissæ, & Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, quod omnia earum bona, ac quicumque Census, Terræ, Domus, Possessiones, bona mobilia, & immobilia, quovis nomine nuncupata per quoscumque Christifideles in perpetuum, vel ad tempus, simulque, vel successive pro augumento bonorum Monasterii hujusmodi, & Monialium in eo pro tempore degentium, seu alicujus earum intuitu, vel contem platione, ac etiam titulo eleemosynæ vel alias quomodolibet donata, assignata, & erogata, ac inposterum donanda, assignanda, & eroganda ex nunc prout, & postquam donata, assignata, & erogata fuerint, libera, immunia, & exempta a decimis, & aliis quibuscumque oneribus, & impositionibus esse debeant; ita quod liceat Priorissæ, & Monialibus nunc, & pro tempore existentibus præfatis corporalem, realem, & actualem illorum, juriumque, & pertinentiarum quarumcumque possessionem per se, vel alium, seu alios earum, ac dicti Monasterii nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere; fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia, quæcumque percipere, exigere, levare, arrendere, locare, dislocare, ac in communes earum, & dicti Monasterii usus, & utilitatem convertere, Dioecesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita; quodque Priorissa, & Moniales nunc, & pro tempore existentes præfatæ omnibus, & singulis Privilegiis, facultatibus, Immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, Indultis, Indulgentiis, favoribus, & gratiis universis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus aliæ Moniales dicti Ordinis in genere, vel in specie, etiam per viam simplicis communicationis, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, similiter, & pariformiter, ac absque ulla prosus differentia uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, in omnibus, & per omnia dummodo tamen illa, seu illæ sint in usu, & non revocata seu revocatæ, nec sub aliqua revocatione comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, dictique Ordinis Institutis non adversentur, eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Approbantur præd. Monasterii Constitutiones, seu regulæ.

§.6. Necnon Constitutiones, aut Ordinationes, seu Regulas hujusmodi pro firmiori illarum validitate, & subsistentia Apostolica auctoritate præfata etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjicimus, illasque ab omnibus ad quas nunc spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri.

Clausulæ speciales.

§.7. Præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, & Sedem Apostolicam præfatam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam motu simili, & de scientia, & Apostolicæ Potestatis plenitudine paribus pro tempore factis, & faciendis comprehendi, vel confundi, sed tanquam ad majus Divini Cultus augmentum factas, & emanatas semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per nunc, & pro tempore existentes Priorissam, & Moniales Monasterii præfati quandocumque eligen. concessas, ac validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere. Et si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane motu pari decernimus.

Deputantur Exequutores.

§.8. Et insuper quatenus opus sit pro præmissorum observatione Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Lacedemonien., & Episcopo Tagasten., ac dilecto similiter Filio Emanueli Alvares Cidade Canonico Ecclesiæ Elboren. motu simili per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quandocumque opus fuerit, & quoties pro parte Priorissæ, & Monialium nunc, & pro tempore existentes præfatarum requisiti fuerint solemniter publicantes, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, illisque pacifice frui, & gaudere, non permittentes quempiam ex Priorissa & Monialibus nunc, & pro tempore existentes prædictis desuper quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, servata tamen forma Concilii Tridentini, appellatione postposita compescendo.

Derogatoriæ peculiares.

§.9. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus diætis, dummodo tamen ultra tres diætas aliquis vigore earumdem præsentium extra suam Di c esim ad Judicium non trahatur, & quibuscumque prætentionibus prædicti Archiepiscopi, sive ejus Promotoris Fiscalis, & quamcumque litem in quocumque Tribunali, aut Congregatione Urbis, & de Partibus indecisa pendentem, ac quibusvis Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Universalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & Ordinibus, Privilegiis

legiis quoque Indultis, & literis Apostolicis eidem Monasterio, ac quibusvis aliis Superioribus & personis in genere, vel in specie, aut alias in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse, necnon opportune, & valide hac vice dumtaxat motu simili, deque scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Augusti MDCCXXVI Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIX.

Dat. 7. Augusti 1726. An. 3.

Adscribitur Beatorum Catalogo Serva Dei Hyacinta de Marescottis, Monialis Tertii Ordinis S. Francisci.

Alia hujus ed. 1728. Maji 14. P. 4. Beatus declaratur Servus Dei Joannes de Prado Ord. Minorum S. Francisci Excalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium à debito promovendi cultus Sanctarũ Virginum.

QUemadmodum Redemptor, & Magister Noster Christus Jesus, qui sedet ad dexteram Majestatis in Excelsis, Sacras Virgines, quæ in diebus suæ peregrinationis oblitæ populum suum, & domum Patris sui, propriam voluntatem cum omnibus concupiscentiis cruci fixam Deo sub suavi Religionis Jugo obtulerunt in holocaustum, & odorem suavitatis, ac virtute ex alto indutæ, & spiritu, vitæque austeritate facta carnis mortificantes, bonum certamen certarunt, fidemque servantes, cursum feliciter consummarunt, ac intrare cum Sponso ad Nuptias meruerunt; immarcescibilis gloriæ Corona donat in Cælis, harumque Sanctitatem interdum signis, atque portentis testatam facit: Ita, & Nos, qui ejus vices licet immeriti, in hac terrena statione gerimus, Magistri nostri vestigiis, quantum nostra fert infirmitas, inhærentes, illarum in terris cultum, & venerationem, ut ipsarum Christi Ancillarum virtutes narrent Populi ac laudes earum nuntiet Ecclesia, & quæ sequuntur agnum quocumque ierit, luctanti cum sæculi tentationibus imbecillitati nostræ adjutorii Cælestis opem, & præsidium a sponso jugiter impetrare dignentur, promovere studemus, sicut ad Omnipotentis Dei Gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, fidelium ædificationem, & animarum salutem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Judicium Congregationis pro prædictæ Servæ Dei Beatificatione.

§.1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico quibus Serva Dei Hyacintha de Mariscottis Monialis Professa Tertii Ordinis S. Francisci multipliciter claruisse, necnon Miraculis quæ ejus intercessione & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, unanimiter censuerint posse, quandocumque Nobis videretur, prædictam Servam Dei Beatam declarari, atque interim indulgeri, ut de ea tanquam de Virgine non Martyre in quibusdam locis Officium, & Missa recitari, & celebrari valeant.

Preces nonnullorum.

§.2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Ruspuli Terræ Cerueteris Principis, aliorumque Causæ Beatificationis hujusmodi Postulatorum, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci, necnon dilectarum in Christo Filiarum Monialium Monasterii Sancti Bernardini Viterbien. in quo præfata Serva Dei Hyacintha Professionem Regularem emiserat, ac diem obiit, supplicationibus (quas dudum plures etiam charissimi in Christo Filii Nostri Orthodoxi Reges, ac alii sublimes Catholici Principes devotarum suarum precum accessione roboraverant) Nobis super hoc humiliter porrectis, paterna benignitate annuentes de memoratorum Cardinalium consilio pariter, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut eadem Dei Serva Hyacintha de Mariscottis in posterum Beatæ nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de ea quotannis die Anniversaria felicis ejus obitus, seu alia die non impedita illam immediate sequenti recitetur Officium, & Missa celebretur de Virgine non Martyre, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

Prædicta Serva Dei Beata declaratur.

Conceditur facultas celebrandi Missam, & officium ejusdem Beatæ recitandi in certis quibusdam locis.

§.3. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis; videlicet in Terra Vignanelli Civitatis Castellan. Diœcesis, in qua dicta Serva Dei nata est, in Civitate Viterbien. ubi ad Cælos evolavit, ac Venerabile ejus Corpus requiescit, & in universo Ordine Sancti Francisci tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die, quo eædem præsentes literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Terræ, Civitatis, & Ordinis præfatorum solemnia Beatificationis ejusdem Servæ Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici Majori, die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex Menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem primam Mensis Septembris proxime venturi assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de, & super non cultu editis, cæterisque contraris quibuscumque.

§.4. Vo-

Fides habenda transumtis.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii præfatæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubicumque tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die VII. Aug. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXL.

Dat. 8. Augusti 1726. An. 3

Decernitur, ut deinceps locus Consultoris Sacræ Rituum Congregationis uni ex Fratribus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis concedatur.

Simile privilegium concessum fuit alia hujus Const. ed. 1725. Aug. 7. P. 2. uni ex Fratribus Conventualibus S. Francisci.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ratio justitiæ exigit, ut Religiosorum Virorum Ordines in Ecclesia Dei pie sancteque instituti, qui multos pro Religione labores continuo sustinent, congruis honoribus, & gratiis decoremus.

Preces Prioris Generalis d. Ordinis.

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecit, ipse, qui unus ex Consultoribus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositæ existit, locum fixum Consultoribus hujusmodi, eidem suo Ordini assignari summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur erga prædictum Ordinem, quem in visceribus gerimus charitatis, aliquod Paternæ nostræ benevolentiæ monumentum exercere cupientes, ipsumque Priorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps perpetuis futuris temporibus locus Consultoris prædictæ Congregationis Cardinalium, succedente illius pro tempore vacatione, uni ex memorati Ordinis Professoribus concedi, & assignari debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & ordinamus.

Decretum prædictæ Concessionis.

Clausulæ cum derogatoriis.

§.3. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXLI.

Dat. 8. Aug. 1726. An. 3.

Extenditur Constitutio edita pro Tertiariis Ordinis S. Francisci, ad Tertiarias Ordinis Servorum B. M. Virginis.

Laudata Constitutio edita est 1725. Decemb. 10. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio Facti.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior, & Procurator Generalis Fratrum Ord. Servorum B. M. Virginis, quod cum ipsi longa experientia cognoverunt nonnullas molestias, vexationesque, quas ejusdem Ordinis Tertiariæ tolerant, ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarias ad eorum dependentiam, seu superioritatem adigere volunt, exoriri, idque eisdem Tertiariis animi perturbationem, & spiritus dispersionem, atque prædicti Ordinis Superioribus non modicam inquietudinem parere, dicti Exponentes, quo similibus inordinationibus occurrant, Literas nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam Anno Incarnationis Dominicæ 1725 quarto Idus Decembris Pontificatus nostri anno secundo expeditas, per quas inter alia Tertiariæ Ordinis Sancti Francisci a Jurisdictione, & dependentia Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarias primo dicti Ordinis per Nos extendi summopere desiderant, præsertim quia hunc Ordinem a felic. record. Innocentio Papa VIII. Prædecessore nostro ad participationem privilegiorum quatuor aliorum Ordinum Mendicantium admissum fuisse memoratur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerant, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Beatæ M. V.

§2. Nos igitur ipsos Priorem, & Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis,

sionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Literas nostras prædictas, per quas Tertiarias secundo dicti Ordinis omnimodæ Jurisdictioni, & regimini earum Ministri Generalis subjiciuntur, ad Tertiarias primodicti Ordinis auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus, itaut illæ Prioris Generalis pro tempore existentis hujus Ordinis curæ, & superioritati subjectæ omnino sint.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primo dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus nostri anno Tertio.

CXLII

Dat. 15. Aug. 1726. Ann. 3.

Statuuntur nonnulla pro recto regimine Hospitalium, & Montis Pietatis Civitatis Cæsenæ.

De Statuto erecto ab hoc Pontifice Romæ pro Hospitali S. Gallicani vide Const. ed. 1726. Decemb. 6. P. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a benevolentia in Ecclesiam Cæsenatem, olim Sponsam suam.

QUotiescumque cogitamus (hoc autem sæpe contingit) nos Ecclesiæ Cæsenati sex, & quadraginta ab hinc annis Pastorali Officio præfuisse; toties memoria repetimus regulas, instructiones, edicta, & Synodales Constitutiones, quibus illius Episcopatus rebus, & præcipue locorum Piorum administrationi pro nostri ingenii viribus providere curavimus. Postquam vero ineffabile Dei consilium, nullis exigentibus meritis nostris, in Cathedra B. Petri Apostolorum Principis sedere nos voluit, sæpe numero ad eandem dilectissimam olim Sponsam nostram Ecclesiam Cæsenatem oculos Pontificiæ charitatis convertimus, ut aliquod nostræ pro ea solicitudinis argumentum ostenderemus; dumque se nobis primo obtutu Seminarium Clericorum Sæcularium Episcopatus obtulit, statim de illo amplificando, novisque redditibus augendo decrevimus, ut adolescentes, Militiæ Ecclesiasticæ nomen daturi, in eo moribus, & literis, quæ decent Sacros Ministros commodius imbuantur.

Causæ præsentis Constitutionis: iniuria nempe in gubernandis Xenodochiis, aliisque piis Locis.

§.1. Quum vero nuper haud modica animi nostri perturbatione rursus nobis innotuerit, quod ceteroquin oculis nostris olim adspeximus, atque hisce manibus contrectavimus, Xenodochia nimirum, sive Hospitalia, & Montem Pietatis Cæsenæ ob incuriam, & culpam laicorum, non ea qua decet cura, & vigilantia gubernari, eorum redditus, in peregrinorum, & Pauperum beneficium convertendos, Dei timore postposito, dissipari; quæque pii eorumdem auctores Dei obsequio, & Religioni destinaverant, jam dudum dilapidari, nos huic malo remedium aliquod allaturi, præsentem Constitutionem nostram edere decrevimus, duodecim capita complectentem, pro eorumdem Xenodochiorum, sive Hospitalium, & Montis Pietatis tutiori administratione in posterum observanda, ne amplius ea, quæ peregrinis, & pauperibus Christi veterum Cæsenatensium pietas danda esse voluit in alios usus, contra eorum mentem manifesta Dei offensione, transferantur, capita vero, quæ diximus, huic nostrræ Constitutioni inferi volumus, ut perpetuis futuris temporibus legi, neque ab ullo, ad quem pertinere videbuntur, ignorari unquam possint; Hæc autem sunt.

Statuta prædicta pro Hospitalibus.

§.2. *Pro Hospitali SS. Crucifixi.*

I.

De numero, ordine, & electione Priorũ d. Hospitalis.

Priores, ad regimen Hospitalis Sanctissimi Crucifixi deputati, perpetuis futuris temporibus sint decem tantum; horum quinque sint ex ordine Ecclesiastico Sæculari: Unus ex Canonicis Ecclesiæ Cathedralis decretorum doctor, qui Primicerii vocabulo utatur; duo alii sint ex numero Parochorum: Ceteri duo ex numero simplicium Presbyterorum. Quinque reliqui de more sint ex laicis, quinque vero illi Ecclesiastici ab Episcopo eligantur ad nutum ejusdem Episcopi quandocumque, & quomodocumque ipsi placuerit, inde amovendi, sed quinque reliqui ex ordine laicorum, de more, a publico, & generali cætu consiliariorum Civitatis eligantur.

II.

Qui ex prædictis ad officia eligendi sint.

In quocumque munere, & officio, quod inter Priores ejusdem Hospitalis Sanctissimi Crucifixi distribui contigerit, nunquam bini, aut singuli tantum laici habeantur, sed unus ex Ecclesiasticis, alter ex laicis.

III.

De Rationario, seu Directore redditum ejusdem Hospitalis.

Inter Ministros Hospitalis Sanctissimi Crucifixi Rationarius, seu Calculator, & Director ejus redditum sit semper extraneus, a solo Episcopo eligendus, cujus etiam nutu, ex officio suo removeri possit: ad eumdem Rationarium, & Calculatorem pertineat examinare, & recognoscere administrationes, quæ fiunt in cæteris locis Piis Civitatis; quæque propterea eam portionem in annuum ejusdem Rationarii stipendium de suo conferant, quam Episcopus ei tribuen-

buendam, & conferendam judicabit, omni recursu, & appellatione remota.

§.3. *Pro Hospitali Sancti Tobiæ.*

I V.

De numero, ordine, & electione Priorum d. Hospitalis S. Tobiæ

Ex duodecim Prioribus, ad regimen Hospitalis aliis Sancti Tobiæ deputatis, perpetuis futuris temporibus sex sint ex Ordine Ecclesiastico Seculari, nimirum duo ex Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, duo ex Parochis, duo ex simplicibus Presbyteris. Hos sex solus Episcopus eligat, semper ejus nutu inde amovendos. Ceteri sex sint ex Ordine laicorum, eo modo eligendi, quem Constitutiones ejusdem Hospitalis præscribunt.

V.

Committitur Episcopo Cæsenat. executio hujus Statuti.

Ut hæ nostræ sanctiones plenum, & citissimum effectum obtineant, Venerabili Fratri nostro Joanni Baptistæ Episcopo injungimus, ut statim ac præsertim nostram Constitutionem acceperit, ex Prioribus laicis, regimini ejusdem Hospitalis S.Tobiæ deputatis, sex solos antiquiores in suo Officio relinquat; Sed pro sex reliquis recentioribus itidem laicis, ipse eligat sex alios ex Ordine Ecclesiastico, ut superius dictum est.

V I.

Aboleantur nonnulli sumtus, qui Seminario Clericorum Secularium applicantur.

Ne redditus Hospitalis, qui Christi Pauperibus, & Peregrinis alendis sunt adsignati, deinceps in commessationes, compotationes, & convivia impendantur, primo volumus, atque harum tenore jubemus, & declaramus, ut tria prandia, sumptibus ejusdem Hospitalis Sancti Tobiæ, sub prætextu Viatorum quotannis parari solita in festo Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, feria V. in Cœna Domini, & in festo Resurrectionis Dominicæ omnino aboleantur, nec amplius parari possint. Secundo omnes eleemosynæ tritici, panis, leguminum, nummorum, carnis, vini, aliarumque rerum, quæ hactenus bis in anno, hoc est in solemnibus Natalis, & Paschatis Christi Domini distribui consueverunt pari pacto aboleantur. Tertio omnes sumptus inutiles, & omnino supervacanei in prandiis, jentaculis, comessationibus, conviviis, cœnis, refrigerationibus, & ceteris hujusmodi voluptatibus occasione Congregationum, Processionum, recognitionum, & bonorum Visitationum, fieri solitis, omnino aboleantur sub pœna singulis transgressoribus centum scutorum argenteorum ipso facto incurrenda, & eorumdem ære pro rata solvenda, quæ Seminario Clericorum Secularium ejusdem Episcopatus applicabitur.

V I I.

Eidem Seminario adjudicantur quæcunque superint ex annua administratione ejusdem Hospitalis.

Completo anno administrationis ejusdem Hospitalis Sancti Tobiæ, & statim recognitione facta, quæcumque ex annuis, & necessariis sumptibus ejusdem Hospitalis supererint, volumus, ut perpetuo eidem Seminario Clericorum Secularium adjudicentur.

V I I I.

De Congregatione, & suffragiis Priorum.

Quotiescumque ejusdem Hospitalis Priores congregari contigerit, ut de rebus ad Hospitale pertinentibus aliquid secretis suffragiis decernant, eorumdem suffragia si fuerint numero utrinque paris, rursus ad nova suffragia non procedatur, sed Episcopus ipse, vel ejus Vicarius Generalis jussu, & nomine ejusdem Episcopi suo proprio suffragio possit, & debeat illorum suffragiorum æqualitatem tollere, eique parti adhærere cui pro sua prudentia, & arbitrio sibi adhærendum censebit. Nullus vero actus nulla Congregatio sine præsentia Episcopi, aut ejus Vicarii Generalis fieri possit. Hoc sub pœna omnium actorum nullitatis observandum indicimus; atque hoc idem caput etiam de Hospitali Sanctissimi Crucifixi dictum intelligatur.

I X.

De pensione solvenda Seminario supra dicto.

Idem Hospitale, & Confraternitas Sancti Tobiæ, cæteræque duæ Sanctæ Mariæ a Populo, & Sanctæ Mariæ a Suffragio, quibus singulis per Literas nostras Apostolicas in forma Brevis, editas die 30. Maji elapsi anni 1725. injunctum fuit onus perpetuæ pensionis scutorum argenteorum monetæ Romanæ quinquaginta, Seminario Episcopali Clericorum Seminarium, perpetuis futuris temporibus persolvendæ ejusdem pensionis medietatem singulis semestribus anticipato solvere debeant. Si octiduo ab elapso semestri aliqua ex iis tribus Confraternitatibus medietatem ejusdem pensionis anticipato solvere neglexerit, tunc duplicatam pensionem solvere omnino debeat.

§.4. *Pro Monte Pietatis.*

X.

De æstimatore pignorum eligendo.

Cæteris Ministris, & Officialibus Montis Pietatis adjungatur æstimator pignorum semper a solo Episcopo eligendus, eidemque subjectus, atque inde ejus nutu, & arbitrio amovendus. Huic autem Ministro, uti reliquis, eam mercedem solvat Mons Pietatis, quæ ab Episcopo solvenda censebitur.

X I.

De Præsidibus prædicti Montis Pietatis.

Præter duos Præsides laicos ejusdem Montis Pietatis publico, & generali cœtu Consiliariorum Civitatis eligendos, Episcopus duos alios eligat ex Ordine Ecclesiastico Seculari ejus nutu, & arbitrio inde amovendos, quibus eadem onera, & emolumenta dabuntur, quæ duobus Præsidibus laicis dari consueverunt.

X I I.

Conceditur Episcopo Cæsenat. facultas moderandi Constitutiones pro bono regimine ejusdem Montis.

Episcopus perpetuis futuris temporibus independenter a quocumque, plena, & libera facultate potiatur augendi, minuendi, declarandi, moderandi Constitutiones, Ordines, & Capitula, pro bono regimine ejusdem Montis Pietatis sancita, & statuta, quibus non tantum Ministri, & Officiales ejusdem Montis subjaceant,

ceant; sed etiam Officiales Civitatis in omnibus, & quibuscumque rebus ad eumdem Montem Pietatis pertinentibus sub poenis, quod in iisdem Constitutionibus vulgabuntur.

Clausulæ derogatoriæ.

§.5. Hactenus capita duodecim ad Hospitalia Sanctissimi Crucifixi, & Sancti Tobiæ, ac ad Montem Pietatis Cæsenæ pertinentia, perpetuisque futuris temporibus inviolabiliter observanda, non obstantibus quibuscumque consuetudinibus, & quatenus opus sit, Seminarii, Hospitalium, & Montis Pietatis prædictorum, respective fundatione, & erectione, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, eorumdem Seminarii, Hospitalium, & Montis Pietatis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia respective roboratis statutis, Consuetudinibus, Privilegiis, & literis Apostolicis, eis, & eorum cuilibet respective quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque respective tenoribus expressa mentio habenda esset in his nostris literis, ad præmissorum omnium, & singulorum effectum, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac speciatim, & expresse hac vice dumtaxat, Apostolica auctoritate, respective derogamus, & derogari volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, Decreti, Statuti, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dom. MDCCXXVI. XVIII. Kal. Septembris Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXLIII.

Dat. 19. Aug. 1726. An. 3.

Indulgetur Monachis Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti, ut ipsorum Abbas Generalis semel tantum infra quadriennium sui officii visitationem peragere teneatur.

Hac de re vide Pauli V. Const. ed. 1611. *Decemb.* 9. *P.* 7., *necnon Greg. XIII. Const. ed.* 1573. *Febr.* 10. *P.* 1., *& Urbani VIII. Const. ed.* 1624. *Jul.* 5. *P.* 1., *quæ hic citantur.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Abbas Generalis prædictæ Congregationis juxta Constitutiones ejusdem antea tenebatur bis infra quadriennium visitationem peragere

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti tam suo, quam eorum Abbatis Generalis nomine, quod in Capitulo Generali ejusdem Congregationis anno 1610. celebrato stabilitæ fuerunt variæ Constitutiones, quarum una concernit visitationem Monasteriorum, quam infra quadriennium Abbas Generalis dictæ Congregationis durante ejus officio bis personaliter peragere debet; Si autem legitime impeditus fuerit, alteram earum per suos Commissarios deputatos adimplere potest, sed si possibile fuerit, semel ejusmodi visitationem per seipsum peragere tenetur, prout legitur in libro primo Statutorum Madriti anno 1606. editorum cap. 19. n. 1., per quæ mandatur, ut Abbas Generalis visitet bis in quadriennio omnes Domus Religionis, necnon suæ Conventualitatis, & oneratur ejus conscientia, ut has visitationes per se personaliter agere procuret, primam scilicet annis duobus prioribus, & secundam duobus annis posterioribus; Si vero propter morbum, aliasque occupationes peragere eas non possit, decernitur, & statuitur sub poena gravis culpæ, ut bis in quadriennio, aut per se, aut per suos Commissarios ullam Domum, sed saltem singulas per seipsum semel visitare non omittat.

§. 2. In quibusdam vero literis fe. re. Pauli PP. V. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis die 9. Decembris 1611. expeditis earumdem Constitutionum confirmatoriis, quarum initium est: *Ex injuncto Nobis &c.* legitur sic: Septimo, quod non sint Visitatores, nec Suppletores eorum, sed quod Generalis bis visitet Congregationem in quadriennio per se ipsum si potuerit, sive per suos Commissarios, sed si possibile fuerit non omittat per seipsum semel tantum visitare omnia Monasteria Congregationis, & alias prout in prædictis Pauli Prædecessoris literis uberius dicitur contineri.

Idemque statutum fuit a Paulo V.

§. 3 Porro cum experientia docuerit enunciatas duas visitationes hucusque factas anno primo, & ultimo quadriennii fuisse parum fructuosas, quippe primo anno Abbates novi nondum totaliter administrationem, sive gubernium Monasteriorum disposuerunt, unde malæ administrationis redargui possint, quantum autem ad ultimum annum spectat similiter inutilis est, illa visitatio, nam Abbates tunc deponunt suum officium, novique iis succedunt, ac sic crescunt incommoda, & sumptus Monasteriorum, quorum debita jam ad quingenta millia Ducatorum monetæ Hispaniæ, ascendunt, ideo in novissimo Capitulo Generali habito Vallisoleti in Monasterio S. Benedicti Mense Majo anni proxime præteriti omnium sententia fuit ad Nos recurrendum esse rogando pro fructu Visitationum, & Monasteriorum indemnitate præcipere velimus, ut non obstantibus Constitutionibus supradictis, ex literis ejusdem Pauli Prædecessoris Abbas Generalis prædictæ Congregationis imposterum semel dumtaxat in quadriennio omnia Monasteria inchoando Mense Septembri anni secundi sui Generalatus visitare teneatur, & post continuando sine intermissione considerabili usque dum ad finem pervenerit cum facultate ulterius peragendi ante, aut post visitationem extraordinariam Monasteriorum, vel per se, vel per suos Commissarios, prout necessarium, & congruum tam Constitutionibus ipsius Congregationis, quam observantiæ regulari existimabit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes ejusmodi duas enunciatas visitationes per Constitutiones præscriptas & per literas Pauli Prædecessoris confirmatas, ut præfertur ad unam dumtaxat a Generali personaliter in quadriennio reduci, & alteram extraordinariam pro suo arbitrio, si necessitas exigat peragi, ac Constitutionibus ejusdem Congregationis, quibus tribuitur facultas Capitulo Generali illas declarandi, alterandi, & mutandi, etiam a Sede Apostolica confirmatas, novasque leges pro bono regimine condendi, prout tem-

Quædam aliæ postulationes ejusdem Congregationis.

temporum necessitudo, & experientia rerum postulabant, necnon aliis Gregorii XIII., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literis desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ primis quidem quarto Idus Februarii anno 1573. Pontificatus sui anno Primo, alteris vero Tertio Nonas Julii 1624. Pontificatus sui anno pariter primo respective expeditis, quarum initium: *Venerabilibus Fratribus, &c.* & in sacra &c. derogari summopere desiderent, unde ex hoc major usura erit utilitas, quam ex duabus visitationibus hucusque fieri solitis, & Monasteria quoque liberabuntur a grandibus sumptibus, incommodisque omni fructu, qui juxta intentionem earumdem Constitutionum resultare deberet, carentibus.

Preces Monachorum ejusdem. §.5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dictæ Congregationis Vallisoletanæ super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, eorumdem Exponentium precibus enunciatas duas visitationes generales per Constitutiones Ordinis præscriptas, & a Generalibus personaliter infra quadriennium peragendas ad unam dumtaxat generalem, dummodo Generalis impeditus non sit, & alteram, vel alteras extraordinarias ad ejus arbitrium per se, vel suos Commissarios, si necessitas exigat reducendo juxta petita, Auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, & sic imposterum servari mandamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum prædictum.

Clausulæ cum derogatoriis. §.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicq; in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis Vallisoletanæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXLIV.

Statuitur, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato, Monachorum Ordinis S. Benedicti, Congregationis Vallisoletanæ, in posterum peragatur in Capitulo Generali ejusdem Congregationis. Dat. 19. Aug. 1726. An. 3.

Ad tenorem Regulæ Gregorius XV. Const. ed. 1621 Apr. 2. P. decrevit electionem Abbatis fieri a Monachis dicti Monasterii, Clemens vero XI. ad Monachorum & Philippi Regis preces indulsit Const. ed. 1717. Mar. 9. P. 17. ut bis fieret in Cap. Generali.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nomine fel. rec. Clementi PP. XI. Prædecessori Nostro exposito, quod per quamdam concordiam dudum inter tunc existentes Generalem, & alios Abbates, ac Superiores Congregationis S. Benedicti de observantia nuncupati in Regnis Hispaniarum in Capitulo Generali dictæ Congregationis anno 1617. celebrato initam, & successive per quasdam piæ me: Gregorii PP. XV. Prædecessoris pariter Nostri in simili forma Brevis die 4. Aprilis 1621. expeditas literas auctoritate Apostolica approbatam, & confirmatam inter alia cautum fuerat, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato dictæ Congregationis in quacumque illius vacatione occurrente a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii juxta juris dispositionem, & S. Benedicti Regulam, ac illius antiqua statuta libere fieri deberet, & alias prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continebatur.

Prius electio prædicti Abbatis fiebat a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii.

§.2. Verum compertum fuerat, quod ad tollenda dissidia, & scandala, quæ ex ejusmodi forma electionis suboriebantur non solum expediebat, sed quemadmodum tunc existens Procurator Generalis dictæ Congregationis existimabat necesse etiam esset, ac prædicto Monasterio, & Monachis, ut Regularis observantia, & primitiva disciplina Monastica in eodem Monasterio restitueretur, per quam utile, & proficuum ejusmodi electionem Abbatis a Capitulo Generali prædictæ Congregationis in posterum fieri, idque tunc pariter existentes, & plerique Monachi Monasterii prædicti, qui memoratum Philippum Regem ad officia sua hujusmodi apud eumdem Clementem Prædecessorem, & hanc Sanctam Sedem interponenda enixe rogaverant, potissimum exposcebant, ita tamen ut in reliquis

Postea vero a Clemente XI. concessum, ut electio Abbatis ejusdem in Capitulo Generali Congregationis prædictæ, pro primis duabus electionibus, fieret.

quis, ac præcipue circa alternativam inter Monachos dictæ Congregationis Regnorum Aragoniæ, & Castellæ electione Abbatis, ac officiorum distributionem prædictarum, concordiæ, & Gregorii Prædecessoris literarum dispositio firma remaneret, idem Clemens Prædecessor ejusdem Philippi Regis desiderio hac in re favorabiliter annuere, dictique Monasterii statui consulere cupiens, ejus supplicationibus inclinatus, petitam facultatem ad electionem Abbatis ejusdem Monasterii in Capitulo Generali Congregationis prædictæ pro duabus primis electionibus deveniendi dicta auctoritate concessit & impertitus fuit, firmis tamen remanentibus reliquis omnibus in prænarratis concordia, & Gregorii Prædecessoris literis emanatis, & alias, prout in memorati Clementis Prædecessoris literis desuper pariter in ea forma Brevis die 9. Martii 1717. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto plenius continetur.

Deinde ab hoc eodem Pontifice, ad preces Hispaniarum Regis, utidem in futurum servaretur, pariter concessum.

§.3. Et subinde pro parte ejusdem Philippi Regis Nobis pariter exposito, quod dicti Clementis Prædecessoris literæ in duabus electionibus nempe annis 1717. & 1721. promptæ executioni demandatæ fuerunt, dictumque Monasterium tam in spiritualibus, quam in temporalibus utpote a Prælato per Capitulum generale supradictum electo gubernatum reformatum fuerat, ipse Philippus Rex, ut in tam celebri Monasterio Regularis observantiæ perseveraret, & ad perfectionem perduceretur, electionem Abbatis prædicti Monasterii in Capitulo Generali ipsius Congregationis firma remanente alternativa Castellanorum, & Aragonensium in posterum fieri posse desiderabat; Nos venerabili fratri Alexandro Archiepiscopo Rhodien Nostro, & Apostolicæ Sedis in earumdem Hispaniarum Regnis Nuncio dedimus in mandatis, ut veris existentibus narratis petitam facultatem deveniendi in futurum in electionem Abbatis supradicti Monasterii in Capitulo Generali hujusmodi juxta expetita, auctoritate Nostra Apostolica pro suo arbitrio, & conscientia impertiretur, servata in reliquis forma præcedentis Indulti per literas memorati Clementis Prædecessoris concessi, & alias, prout in Nostris literis desuper in simili forma brevis die 3. Martii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus, fusius continetur.

Hinc exortæ querimoniæ Monachorum prædicti Monasterii, quæ tandem placatæ sunt.

§.4. Cum autem, sicut dilecti filii Monachi supradicti Monasterii Nobis subinde exponi fecerunt, post Nostras literas, quæ executioni ab eodem Alexandro Archiepiscopo, & Nuncio demandatæ fuerunt, nonnulli Monachi reclamaverint, & eorum querimonis ad infrascriptam Congregationem Cardinalium delatis, responsum fuerit, quod audirentur non retardata interim earumdem Nostrarum literarum executione, ipsi vero recurrentes postmodum agnoverint maximopere conducere ad rectum regimen Monasterii tam in spiritualibus, quam in temporalibus, & ad conservationem, atque augmentum regularis observantiæ, quod Abbas semper eligatur in Capitulo Generali juxta supradictas ejusdem Clementis Prædecessoris, & Nostras literas, prout in subsequentibus electionibus experientia comprobatum fuit, ideoque Mandatum Procuræ, quod cuidam Procuratori fecerant, ut se opponeret, revocaverint & ulterius tam capitulariter, quam singillatim requisiti, suum consensum præstiterint, ut in futurum perpetuis temporibus electio Abbatis sæpedicti Monasterii in Capitulo Generali fieret, quemadmodum in prænarratis Nostris literis dispositum reperitur.

§.5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclasiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homiue quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodoliqet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, attentis narratis, ac salva Alternativa inter eosdem Aragonenses, & Castellanos imposterum perpetuis futuris temporibus de quadriennio in quadriennium Abbatis electionem fieri, & quod si de currente quadriennio ad aliquam Abbatis electionem devenire necesse sit eamdem duraturam usque ad Capitulum Generale ab Abbate Generali cum voto Abbatis Viciniorıs, & trium definitorom, vel quatuor Abbatum viciniorum Monasterio, in quo Abbas Generalis reperietur juxta sancita in Constitutionibus ejusmodi Congregationis Vallisoletanæ, & in literis re: me: Clementis PP. IX. itidem Prædecessoris nostri desuper in eadem forma Brevis die 15. Decembris anni 1666. expeditis auctoritate Apostolica tenore præsentium peragi mandamus, ac proinde eisdem Exponentibus facultatem deveniendi ad electionem Abbatis supradicti Monasterii B. Mariæ de Monte Serrato juxta petita perpetuis futuris temporibus auctoritate, & tenore prædictis concedimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Preces eorundem Monachorum.

Statutum prædictum.

§.6. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulę cum Derogatoriis.

§.7. Non obstantibus quo ad ea, quæ præsentibus sunt contraria memoratis Concordia, & Gregorii, ac Clementis XI. & Nostris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Vallisoletanæ, & Monasteriis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; privilegis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

tis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri An. III.

CXLV.

Dat. 1. Sept. 1726. An. 3.

Confirmantur privilegia a Summis Pontificibus Congregationi Clericorum Regularium, qui Theatini dicuntur, concessa.

Pontifices qui hæc privilegia concesserunt, sunt, Clemens VII. Paulus IV., Pius V., Greg. XV., quorum Constitutiones hic per extensum referuntur, & confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium ab officio Clericorum, morum integritatem servandi.

Vitæ, & morum integritas universis, qui Christo nomen dederunt, maxime convenit, eos tamen supra ceteros decet, qui in sortem Domini vocati, & Sacris Ecclesiæ Ministeriis contrectandis peculiariter admoti, dictis, & factis, ad venerandas majorum Sanctiones semper expressis, reliquos in sæculo militantes, instruere, perque vias Domini ducere debent. Sed quam ex nimia pastorum, & temporum indulgentia Sanctiori illa Ecclesiæ Ministrorum disciplina collaberetur, omnipotens Deus famulos suos excitavit, qui clericale institutum, ab Apostolis, hoc est a primævæ Ecclesiæ clericis, deductum, perque Apostolicos viros firmatum, exemplo suo rursus in pristinum splendorem erigere conarentur, ut ceteri ecclesiastici viri ad puriorem eorumdem vivendi normam se componentes, immortalis Dei cultum, & animarum salutem ferventius excolerent, & alacrius propagarent.

Clericorum regularium, instituti origo, & laus refertur.

§.1. Tantum opus, nullo præconio satis pro dignitate commemorandum, sedente piæ recordationis antecessore nostro Clemente PP. VII. peculiari Dei instinctu aggressus est Johannes Petrus Carafa Episcopus Teatinus, qui ad hanc beati Petri Apostolorum Principis cathedram, meritis, & virtutibus ejus id exigentibus, postmodum evectus est, dictusque piæ Memoriæ Antecessor noster Paulus PP. IV. Is enim una cum Cajetano Thieneo, deinde in Sanctorum numerum relato, cumque aliis probatissimis viris Ecclesiasticam vivendi normam instauraturus, Clericorum Regularium institutum, & & congregationem, a sancta vivendi regula ita dictam, primus condidit, quæ morum in Ecclesiasticis emendationi præluxit, Apostolicamque disciplinam mirifice amplificavit, magna virtute præcellentibus viris semper ornata, inter quos præter beatum Cajetanum eluxit, beatus Andreas ab Avellino, & ipse Sanctorum canoni pridem adscriptus, ejusdemque beati viri in Regulari Ordine Socius, inque virtutibus similis, Dei Servus Paulus S. R. E. tituli Sanctæ Pudentianæ Presbyter Cardinalis Buralius, ab Aretio nuncupatus, & nuper alter Dei Servus Josephus Maria S. R. E. tituli Equitis presbyter Cardinalis Thomasius, doctrina & pietate ubique conspicuus.

Primus ordinis Parens Cajetanus juxtà Bullam Canonizationis, Innocentii XII. quæ Tertiæ hujus editionis.

Carafa Adjutor Cajetani vide citatam Bullam.

Preces Procuratoris Generalis eorundem pro confirmatione privilegiorũ.

§.2. Quum vero Antecessores Nostri Romani Pontifices hanc eximiam Clericorum regularium congregationem ab ipsis ejus incunabulis statim probaverint, multisque Apostolicis privilegiis identidem ornare, & fovere studuerint; nobisque nomine dilecti Filii Johannis Rubei, eorumdem Clericorum Procuratoris generalis fuerit humiliter supplicatum, ut gratias, privilegia, indulta, immunitates, exemtiones, libertates, & facultates iisdem Clericis olim concessas, auctoritate nostra ad posterorum memoriam, & majoris roboris firmitatem munire, & confirmare dignaremur, nos ejusdem Procuratoris, & universæ congregationis Clericorum Regularium votis libenti animo annuentes, ea omnia præsenti constitutione nostra, perpetuis futuris temporibus duratura, denuo roborare, & confirmare decrevimus. Utque luculentius jam dicta privilegia, & Literæ Apostolicæ, per Felicis Memoriæ Clementem VII. Paulum IV. Pium V. Gregorium XIV. Paulum V. & Gregorium XV. iisdem Clericis concessæ omnibus pateant, eas præsentibus literis nostris de verbo ad verbum inserendas curavimus.

Itaque Clementis VII. literarum tenor hic est.

CLEMENS PAPA VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino, & dilecto filio Cajetano presbytero Vicentino, ac eorum Sociis, & Successoribus Clericis regularibus nuncupatis.

Referuntur Pontificum Constitutiones, quibus prædictis Clericis varia privilegia concessa fuere: Ac primum Clem. VII.

§.3. Exponi nobis nuper fecistis, quod vos, & nonnulli alii ejusdem propositi, socii vestri, divina, ut creditur inspiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere posse, tria substantialia religiosæ vitæ paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota emittere, & sub solito, ac communi habitu Clericali in unum habitantes, & in communi viventes, ac Deo humiliter, & devote quantum ipse dederit, servientes, sub nostra, & Apostolicæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione, clericalem vitam ducere decrevistis, supplicarique nobis fecistis, ut de nostræ, atque hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ plenitudine potestatis, solitaque clementia, in præmissis benigne annuentes, de eis, quæ ad hujus vitæ propositum conducere, aut quomodolibet expedire videntur, vobis, sociis, successoribusque vestris providere dignaremur.

Eorum institutum adprobatur.

§.4. Nos, qui omnium Christi fidelium piis, & honestis desideriis libenter annuimus, vestrum in hac parte laudabile desiderium plurimum in Domino commendantes, vestrisque hujusmodi supplicationibus inclinati, vobis, & cuilibet vestrum, ut quandocumque visum fueri, possitis tria substantialia religiosæ vitæ, ut petitis, paupertatis, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manu cujuscumque presbyteri sæcularis, vel cujusvis ordinis regula-

laris solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali, subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi ac de communi viventes, in locis Religiosis, aut Sæcularibus, prout vobis ab illis, quorum loca ipsa fuerint, concessum fuerit, seu expedire videbitur, sub nostra, & Sanctæ hujus Sedis Apostolicæ immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare; atque ex vobis inter vos singulis annis Superiorem eligere, Præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra, confirmari possit, aliosque quoscumque Sæculares Clericos quavis dignitate fungentes, seu laicos, qui Deo inspirante, ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum sese conferre voluerint, recipere, & post annuam probationem, ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, ad hujusmodi vivendi modum admittere; necnon Statuta quæcumque, ordinationes, & constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & clericaliter vivendi concernere videbuntur de Missis præcipue, & aliis Divinis Officiis, seu Horis Canonicis, prout vobis melius videbitur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honesta rationabilia, & bonis moribus, & Sacris Canonibus non contraria, facere, edere, & pro tempore facta, edita, corrigere, reformare, & in parte, vel totum immutare, ac nova alia prout vobis expedire videbitur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ postquam a vobis condita, edita, reformata, instituta, aut immutata, & ordinata, ac nobis seu Successoribus nostris exhibita fuerint, Apostolica auctoritate approbata, & confirmata sint, & esse censeantur. Et ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus quibus potiuntur, & gaudent, aut in futurum potientur, & gaudebunt Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, personæ, & loca eorum, vos, personæ, & loca vestra uti, potiri, & gaudere possitis quorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, itaut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis; mutatis dumtaxat nominibus, cognominibus, & invocationibus, & diebus ad libitum vestrum expediri possint, perinde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum expressionem, & insertionem fuissent vobis per has nostras Literas sub hac ipsa die expresse, & specialiter, concessa tenore præsentium ex certa nostra scientia, & ex Apostolicæ plenitudine potestatis vobis, ac Sociis, & Successoribus vestris in perpetuum concedimus pariter, & indulgemus, & ad præmissa omnia, & singula, quibuscumque impedimentis, & contradictionibus amotis, plenam auctoritatem, & facultatem elargimur.

Conceduntur eisdem omnia privilegia Canonicorum Congregationis Lateranensis.

Derogatoriæ.

§.5. Non obstantibus nomine, dignitate, & officio Episcopali, quæ Joanni Petro supradicto per alias nostras Literas reservavimus, Apostolicisque, aut aliis generalibus, aut specialibus Constitutionibus, Ordinationibus, etiam juramento, aut alia quavis firmitate roboratis, etiamsi, quæ specialiter, seu de verbo ad verbum exprimenda essent, quæ pro expressis haberi, & quibus, quoad effectum præsentium dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, aliis contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Junii MDXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Aliæ Clementis VII. Literæ hæ sunt.

CLEMENS PP. VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino, dilectis filiis Cajetano Presbytero Vicentino, & eorum Sociis, & Successoribus Clericis Regularibus nuncupatis.

Alia ejusdem Clemen. VII. Constitutio.

§.6. Dudum pro parte vestra nobis exposito, quod vos sub trium Votorum substantialium emissione vitam Clericalem pie ducere, ac prædicatione Verbi Dei, audientia confessionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum studiis ad vestrarum, & aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreveratis; nos vestris etiam tunc supplicationibus inclinati, vobis, ut Superiores vestri Præpositi nuncupati pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum Sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinorum officiorum, aut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorum, per ipsos superiores eis assignandorum non minus septem, aut sex cum divisione, ac orationem Dominicam, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Ægrotantes, orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitando, septem Horis Canonicis, & toti Divino Officio satisfecisse censerentur, & quibusvis Clericis, & Sociis vestris in præveniendo, vel postponendo, uniendo, vel decidendo in communi, vel speciali Horas Canonicas, ac in breviandis, & protelandis lectionibus; necnon super jejuniis, etiam de præcepto, etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis nuncupati, & concessionis etiam panis, in eis licite, & absque prævaricatione faciendæ, dispensare possint per alias; & postremo, ut vos inter vos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Seculares, vel Regulares a vobis de Superiorum vestrorum, aut Sedis Apostolicæ licentia ad hoc pro tempore eligendi vestras, ac vos eorum confessiones audientes ab absolutionibus hac forma uti possitis, & illi possent, videlicet post *Misereatur &c.*, *& Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus, te absolvat, & ego auctoritate ipsius, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & Interdicti dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, & participationi Fidelium, in nomine Patris, et Filii, & Spiritus San-*

Sancti. *Amen*. Iterum *eadem auctoritate &c.* alias nostras in forma Brevis literas ad hoc ut dicta forma in absolutionibus non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & Laicis vestræ Congregationis pro tempore existentibus vobis pro tempore confitentibus, uti possetis extendimus, & ampliavimus, auctoritate Apostolica in perpetuum concessimus, & indulsimus, prout in illis plenius continetur.

Innovantur quædam alias eisdem concessa, quæ in superiori §. continentur.

§.7. Cum autem, sicut nobis nuper exponi fecistis, pro præmissorum omnium subsistentia firmiori ea omnia per nos innovari, & nonnulla alia pro felici hujusmodi vestri propositi directione statui, & ordinari cupiatis; Et propterea nobis humiliter supplicari feceritis, ut vobis super eis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur, nos, qui fidelium omnium, & præsertim sub paupertate, castitate, & obedientia Altissimo famulantium vobis, quantum cum Deo possumus, libenter annuimus, vestrum Institutum plurimum in Domino commendantes, & approbantes, vestris in hac parte supplicationibus inclinati præmissa omnia, ac alia quæcumque per nos vobis hactenus concessa, innovamus. Vestrisque piis votis, & desideriis, quæ circa infrascripta omnia, & singula habere nobis exponi fecistis, ut sub nostra, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ speciali protectione, & humili subjectione ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti soli Romano Pontifici canonice intranti, & Superiori vestro canonice electo, pro tempore existentibus subdiii degere debeatis; Ac qui ad vestrum communem vivendi modum se contulerint, & ad Votorum professionem hujusmodi, modo, & forma præmissis admissi fuerint voto Religionis in genere emisso, satisfecisse censeantur, perpetuo concedimus, quodque singuli Superiores vestri, pro tempore electi finito triennio, quo confirmati fuerint, in alio loco in Superiores eligi, & ad aliud triennium, & tunc immediate sequens confirmari; ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore existentes, ac vos ipsi vestimenta cum manicis super pallium exertis deferre, ac tam circa vestimenta, quam circa cæremonias in officiis Ecclesiasticis reliquo vitæ cultu, & victu servandas cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus bonorum Clericorum Civitatis, vel loci, in qua, seu quo vos, & eos pro tempore degere, vel morari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis, Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum qui in temporalibus præsint, & vestram curam habeant, ac Plebanum, qui curam animarum vobis imminentem exerceat, eligere valeatis, & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes*, recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquomodo teneamini, quodque in Capitulis vestris illi tantum, qui ad id capitulariter admissi fuerint vocem habeant, & alii ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possint, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Statuuntur nonnulla pro felici eorundem directione.

Aliorum Ordinum privilegia eis per communicationem tribuuntur.

§.8. Ac insuper vobis, quod omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & indultis quorumvis, etiam Cistercienfium Cluniacentium Monachis, & aliorum, tam mendicantium, quam non mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & pro talibus habitos, ac Sedem Apostolicam hactenus quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere possint, aut poterunt quomodolibet in futurum: quæ omnia, ac si hic de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro expressis haberi volumus, perpetuis futuris temporibus utamini, potiamini, & gaudeatis, ac uti, potiri, & gaudere, necnon illorum omnium participes esse possitis, & debeatis indulgemus: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis, & Fratribus prædictis tam in spiritualibus, quam in temporalibus in genere vel in specie etiam communicative, concessa, ut præfertur, ad vos extendimus, & ampliamus, ac in vobis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decernimus, & declaramus.

Clausulæ peculiares.

§.9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac vestris, & dictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Et insuper præsentium Literarum transumtis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis plenam ubique tam in judicio, quam extra, & eandem prorsus fidem haberi volumus, quæ originalibus literis præstaretur, si exhiberentur. Datum in Civitate Nostra Bononiæ sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDXXXIII. Pontificatus Nostri Anno X.

Pauli vero IV. Literarum tenor hic est.

PAULUS PAPA IV.

Pauli IV. Constitutio. Refertur summa Constitutionis primæ Clementis VII.

§.10. *Motu proprio &c.* Cum alias, postquam felicis recordationis Clemens Papa VII. Prædecessor Noster, illi pro parte nostra, qui tunc in minoribus constituti, & de Congregatione Clericorum Regularium eramus, & quondam Cajetani de Thienes presbyteri Vicentini, tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujusmodi, exposito, quod nos, & ipsi, ac nonnulli alii ejusdem Congregationis Socii, divina inspiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere, tria substantialia religiosæ vitæ vota paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ emittere, & sub solito, ac communi habitu clericali in unum cohabitare, & in communi, ac de communi viventes, ac Deo humiliter, ac devote, quantum ipse dedisset, servientes sub ejusdem Prædecessoris, & dictæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione clericalem vitam ducere decreverint, nostris, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, nobis, & illis, ac cuilibet eorum, ut quandocumque visum foret, possemus tria substantialia religiosæ vitæ, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere & in

manibus cujuscumque presbyteri sæcularis, vel cujusvis ordinis regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu clericali, sub que nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi, & de communi viventium in locis Religiosis, aut sæcularibus prout nobis, & illis ab illis quorum loca ipsa essent, concessum foret, seu expedire videretur, sub sua, & dictæ Sedis immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare, atque ex nobis, & eis inter nos singulis annis superiorem eligere, præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra confirmari posset, aliosque quoscumque sæculares clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui, Deo inspirante ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum, sese conferre vellent, recipere, & post annum probationis ad talem trium votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon statuta quæcunque & ordinationes, ac constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & devote clericaliter vivendi concernere viderentur, de Missis præcipue, & aliis divinis Officiis, seu Horis Canonicis, pro ut nobis, & illis melius videretur, celebrandis, & recitandis licita tamen, & honesta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac sacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ, postquam condita, edita, reformata, instituta, ac immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædecessori, seu Successoribus suis exhibita forent, dicta auctoritate Apostolica approbata & confirmata essent & esse censerentur; & ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, Indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, personæque, & loca eorum, nos quoque, & ipsi, ac nostri, & eorum personæ & loca uti, potiri, & gaudere possemus, ita ut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis mutatis dumtaxat nominibus, invocationibus, & diebus, ad nostrum, & eorum libitum expediri possent, per inde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorum de verbo ad verbum expressionem, & insertionem fuissent expressa & nobis ac illis specialiter concessa per quasdam.

Summa alterius Constitutionis ejusd. Clem. VII.

§. 11. Et deinde pro eadem parte præfato Clementi Prædecessori etiam exposito, quod nos, & ipsi sub trium votorum substantialium emissione vitam clericalem pie ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ confessionum, & sacræ Theologiæ, ac sacrorum Canonum studiis ad nostrum, & eorum, ac aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreveramus, & ipsi decreverant, idem Clemens Prædecessor nobis, & eis, ut tunc nostri, & eorum Superiores Præpositi nuncupati, pro tempore existentes, cum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinorum Officiorum ad hoc, ut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorum per ipsos superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem, aut sex cum devotione, ac orationem Dominicam septies, Symbolorum Apostolorum bis, graviter autem ægrotantes orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitandis, septem Horis canonicis, & toti divino Officio satisfecisse censerentur, & cum quibusvis Clericis, & Sociis suis in præveniendo, vel postponendo, uniendo, vel dividendo in communi, vel in speciali Horas canonicas, ac in breviandis, vel protrahendis lectionibus, necnon super jejuniis etiam de præcepto, etiam quadragesimalibus, & cum concessione vespertini jentaculi collationis nuncupati, & comestionis, etiam panis in eis licite, & absque prævaricatione facienda dispensare possemus, & possent, per alias, ac succesive, ut nos, & ipsi inter nos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares a nobis, & ipsis, de Superiorum nostrorum, & successorum ut Sedis prædictæ licentia ad hoc pro tempore eligendi, nostras, & eorum, ac nos ipsi eorum confessiones audientes in absolutionibus, hac forma uti possemus, & possent, videlicet post *Misereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus Noster Jesus Christus te absolvat, & ego Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris vel minoris, suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, & participationi Fidelium in Nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Iterum eadem auctoritate &c.* & per alias quas supradictus Clemens Prædecessor, postea etiam per alias ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis prædictæ pro tempore existentibus nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat in perpetuum concesserat, & indulserat; & subsequenter idem prædecessor etiam nostris tunc, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, præmissa omnia, & alia quæcunquæ per eum nobis, & eis eatenus concessa, per alias innovaverat, ut nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat, ut sub sua, & dictæ Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici canonice intranti, & nostro ac eorum Superiori Canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberemus, & deberent, ac qui tunc ad nostrum & eorum communem vivendi modum se conferrent & ad votorum professionem hujusmodi modo, & forma præmissis, admissi forent, voto Religionis in genere emisso, satisfecisse censerentur etiam perpetuo concesserat, quodque singuli nostri, & eorum Superiores pro tempore electi, finito triennio, quo confirmati forent, in alio loco in Superiores eligi

eligi & ad illud triennium, ex tunc immediate sequens confirmari ac tam nos, & ipsi, quam nostri, & eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre, ac tam circa cærimonias Officiis Ecclesiasticis, & reliquo vitæ cultu, & victu servandis cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus clericorum civitatis, & loci in qua, seu quo nos, & eos pro tempore degere, vel morari contingeret, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, archidiaconum, qui in temporalibus præessent, & nostri, & eorum curam haberent, ac plebanum, qui curam animarum nobis, & eis imminentem exerceret, eligere valeremus, & valerent & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum: *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum, quoquomodo teneremur, & tenerentur, quod que in nostris, & eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent; & alii, ut præfertur non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuerat, & ordinaverat. Ac insuper nobis, & eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis & indultis quorumvis etiam Cistercensibus, & Cluniacensibus Monachis ac aliorum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitas, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet, uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum, perpetuis futuris temporibus uteremur, & ipsi uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes esse possemus, ac possent, & deberent, indulserat: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie, quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur, ad nos, & eos extenderat, & ampliaverat, ac in nobis, & eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decreverat, per reliquas suas in forma Brevis literas.

Inseritur etiam summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. de Vocalibus; Præpositis, eorumq; electione, & quibusdam aliis.

§.12. Et postremo piæ memoriæ Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster vivæ vocis oraculo nobis, qui etiam tunc in minoribus constituti, tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis eramus, per eundem Paulum prædecessorem facto, Congregationis hujusmodi inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commoraretur, repræsentaret totum Capitulum dictæ Congregationis, & ubicumque Vocalium major pars foret semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in dicta Congregatione super Præpositos omnes & Superiores Sacerdotes, & alios professos in spiritualibus, & temporalibus post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebatur, supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum generale solemniter celebraretur, & Vocales in Ecclesiis & locis ipsius Congregationis pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret Vocalis qui antiquior esset, omnibus illis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent; Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione jus supremum, & quandocunque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere posset, & maxime superveniente causa ne Superiore cassando, transferendo, & de novo creando, quocunque nomine appellaretur, ut in spiritualibus & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus dictæ Congregationis gauderet privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia possent etiam eorum loca tenentes etiam si ille, qui, ut Superior administraverat, in Præpositum eligeretur; tempus quo sine titulo præpositura administravisset, non impediret, quo minus possent, sicut ceteri Præpositi, usque ad triennium confirmari: ac etiam tempore quo contingebat per lapsum anni officia Præpositorum vacare, supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma, licet Officium præpositura suæ tali die vacaret, tamen, ut Superior non desistat, in spiritualibus, & temporalibus libere, ut antea, administrare, donec aliter fuerit provisum; provisoque suum sortiatur effectum. Necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure præposituræ vacanti per lapsum anni, cessum vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis dictæ Congregationis donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale, de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus antiquior, ut supra administraret in casu absentiæ, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque ipsius Congregationis, Clerici, & professi, sacris non initiati, non tenerentur ad horas Canonicas: ac Laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos in Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus clericalibus, quæ tamen, secundum conditionem locorum, & personarum, honestæ censerentur, eisque tempore probationis, simpliciter assignato, ad professionem trium votorum more ipsius Congregationis, sine tamen vestium mutatione, & benedictione, admitti, ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent, Apostolica auctoritate concesserat, & declaraverat.

A Julio III. præd. Pontificum Constitutiones approbatas fuisse narratur.

§.13. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi, recolendæ memoriæ Julio PP. etiam III. similiter Prædecessori nostro, exposito, quod ipsi, & qui in locum nostrum, & dicti Cajetani, successerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant, illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari, Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, singulas literas prædictas, etiam per suas in simili forma Brevis, literas approbaverit, & innovaverit, illisque perpetuæ, & validæ firmita-

mitatis robur adiecerit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, ac Sociis præfatis, & eorum Successoribus, Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse: necnon si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decreverit.

§.14. Et deinde Nos Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti, pro parte dilectorum filiorum Congregationis eorundem Clericorum Regularium Venetiis tunc degentium, Nobis exposito, quod Congregatio hujusmodi locum in alma Urbe nostra, ad quem pro pertractandis negociis, etiam in Romana Curia occurrentibus divertere possent, non habeant, eorum supplicationibus in ea parte inclinati, Parochialem Ecclesiam Sancti Silvestri in Exquiliis, sive in Quirinali, videlicet Monte Cavallo, Regionis Montium de dicta Urbe, quæ forsan infra limites Basilicæ XII. Apostolorum, de eadem Urbe, quæ Titulus bo. me. Durantis, ejusdem Basilicæ Presbyteri Cardinalis de Durantibus nuncupati, tunc in humanis agentis, existebat, consistere dignoscebatur, tunc certo modo, quem haberi volumus pro expresso, vacantem cum omnibus, & singulis illius domibus, hortis, viridariis, vineis, & aliis mobilibus, & immobilibus suis, eidem Congregationi, & pro eis dilecto filio nostro Bernardino Tituli Sancti Matthæi Presbytero Cardinali, Fanensi nuncupato, tunc in minoribus constituto, & ex Congregatione hujusmodi, ac in Romana Curia moram trahenti, per eos, juxta ritus, & mores Congregationis hujusmodi tenendam, regendam, & gubernandam, & ad eorum arbitrium reformandam, per alias nostras sub plumbo literas concesserimus, & assignaverimus; ita quod liceret eisdem Congregationi, & Bernardino Cardinali tunc in minoribus constituto, per se, vel alium, seu alios corporalem possessionem Ecclesiæ, ac Domorum, Hortorum, Viridariorum, Vinearum, & aliorum honorum prædictorum, propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, ac illorum fructus, redditus, & proventus, in suos, & Congregationis hujusmodi usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

Ab ipsomet Pontific. Paulo IV. prædictis Clericis Regularibus Ecclesiam S. Silvestri in Quirinali concessam fuisse, refertur.

Assignantur eisdem quædam alia ædificia.

§.15. Quum autem nuper a Nobis, seu de mandato nostro, & de nostris, & dictæ Sedis expensis dicta Ecclesia Sancti Silvestri, illiusque Officinæ in suis structuris, & Ædificiis ampliata, seu restaurata, ac eidem Congregationi, seu pro illius usu nonnullæ Domus, Vineæ, Viridaria, Horti, & alia bona mobilia, & immobilia in dicta Urbe, illiusque Districtu, & forsan alibi ex nostris, & ejusdem Sedis pecuniis empta fuerint, Nos, qui Congregationem ipsam præ cæteris semper in visceribus gessimus, & gerimus charitatis, cupientes, illam perpetuo ubique florere, ejusque, ac illius personarum profectui, & felici successui, quantum in nobis est, consulere, singularum emptionum præfatarum, necnon expensarum, pecuniarum, ac Domorum, Vinearum, Viridariorum, Hortorum, & aliorum bonorum hujusmodi quantitates, qualitates, situationes, nuncupationes, confines, vocabula, & veros etiam annuos valores, & redditus, ac nomina, & cognomina etiam a quibus illa empta fuerunt, ac Instrumentorum, & aliarum Scripturarum desuper confectarum, necnon literarum prædictarum veriores tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus, pro expressis habentes institutionem Congregationis hujusmodi, necnon Decretum, declarationem, ac concessiones, statuta, & ordinationes, necnon concessionem, & assignationem de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, ac cum derogationibus, Decretis, necnon omnibus, & singulis aliis in eis contentis clausulis singulis tam in forma Brevis, quam sub plumbo desuper confectas literas, ac venditionem, emptionem præfatas, ac prout illas concernunt, omnia, & singula in eis, & instrumentis, ac aliis scripturis prædictis contenta, & inde secuta quæcumque ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine adprobamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac illâ omnia, & singula observari, & Congregationi, ac illius personis præfatis suffragari, ipsosque illis, & eorum singulis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere debere, & a nemine desuper quovis prætextu, seu quacumque occasione, vel causa, etiam ex eo quod dicta Ecclesia Sancti Silvestri olim alicujus Ordinis, etiam Fratrum Prædicatorum, & Beatæ Mariæ de Minerva de eadem Urbe, aut Eremitarum Sancti Augustini, seu Minorum, aut aliorum etiam Mendicantium Ordinum, seu alicujus ipsius Ordinis Fratris, vel Monachi, ex dispensatione Apostolica, vel alias fuerit, seu alias ad eos, aut eorum aliquem pertinuerit, & per eos etiam longo tempore, & immemorabili, quovis etiam colorato, & juridico titulo possessa, & tenta extiterit, & adhuc forsan quomodolibet esse, seu pertinere, dici, seu censeri possit, vel alias quomodolibet directe, vel indirecte ullo unquam tempore molestari, perturbari, seu inquietari posse, seu debere; & ita in præmissis, & infrascriptis omnibus, & singulis per quoscunque Judices, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, seu Locumtenentes, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in quavis causa, seu instantia, sublata &c. Irritum quoque &c. decernimus, & declaramus, ac omnes, & singulos juris, & facti, ac solemnium etiam, forsan substantialium etiam, omissarum defectus, etiam de necessitate exprimendos, si qui forsan in præmissis, seu eorum aliquo intervenerint supplemus.

§.16. Et nihilominus pro potiori cautela ea omnia, prout concessa, statuta, ordinata, assignata, ac decreta, & declarata fuerunt, in omnibus, & per omnia motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, de novo concedimus, statuimus, ordinamus, & declaramus, ut præfertur, factas, & pro tempore per nos, seu de mandato nostro quomodolibet, & qualitercumque pro dicta Congregatione, seu illius ratione faciendas expensas, & sumtus, ac etiam ut præfertur, emta, necnon etiam pro tempore emenda, Domos, Vineas, Viridaria, Hortos, & alia mobilia, atque immobilia bona tam in dicta Urbe, quam extra illam, & alias ubilibet existentia cujuscumque pretii, valoris, & quantitatis existant, & fuerint, necnon pecunias

Confirmatur concessio prædictæ Eccles. S. Silvestri, necnon præfata assignatio ædificiorum, ac aliorum quorumcumque.

cunias inde expositas, & exponendas ad quamcumque summam, & quantitatem ascendant, eidem Congregationi per eos, juxta ritus, & mores eorum tenenda, & possidenda perpetuo remittimus, donamus, concedimus, & elargimur; ac remissa, donata, concessa, & elargita fuisse, & fore, ac ad dictam Congregationem perpetuo pertinere; ac præsentes ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficere, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debere; ac præmissa, seu eorum aliqua de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu quovis prætextu, occasione, vel causa notari, vel impugnari, aut revocari, seu in aliquo alterari non posse, neque debere, etiam decernimus, & declaramus.

Derogatoriæ amplissimæ. §.17. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quacunque, seu quibuscumque alia, vel aliis, simili, vel dissimili, aut similibus, vel dissimilibus, concessione, seu concessionibus alias de dicta Ecclesia, quovis modo vacante, aut alias eidem Basilicæ, seu dilectis filiis Ordinis Minorum apud ipsam Basilicam degentibus, seu prædictis, aut quibusvis aliis Fratribus, etiam forsan super Ecclesia ipsa per eos tenenda, & regenda, aut alias Apostolica auctoritate prædicta quomodolibet factis, necnon dictæ Basilicæ, & prædictorum, ac aliorum quorumcumque ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis moderno, & pro tempore existenti Tituli Basilicæ hujusmodi Presbytero Cardinali, necnon Fratribus, eorumque Ordinibus præfatis, & Populo Romano de non obtinendo beneficia ipsius Urbis per forenses, & quibusvis aliis, etiam piis, & Regularibus, seu Secularibus locis, seu etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & aliis personis, quorum nomina, cognomina, tituli, qualitates, & concessiones hujusmodi exprimi, seu pro expressis haberi possint, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, in literis, latissime extendendis, etiamsi de illis &c. illorum tenores, eisdem motu, scientia, & potestatis plenitudine specialiter, & expresse derogamus; prædictas, & alias, ac concessiones, & assignationes quascunque de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, aliisque dictæ Congregationis quomodolibet, etiam motu, & potestate similibus, etiam consistorialiter factas, ac desuper confectas literas quascumque, & processus habitos per easdem, illarum tenores, ac harum serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine, prædictis revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, ac viribus vacuamus, & nullos, & invalidos, nulliusque roboris, vel momenti fuisse, & esse; ac pro infectis haberi volumus, & decernimus, ac desuper prædictis, & quibusvis aliis personis cujuscumque dignitatis &c. existentibus perpetuum silentium imponimus, illisque, ac præfatis, & aliis quibusvis Judicibus &c. etiam sub excommunicationis officiorum, beneficiorum, ac dignitatum suarum, & aliis arbitrio nostro & Successorum nostrorum infligendis, & applicandis pœnis, ne se in præmissis quoquomodo intromittere audeant, seu præsumant, districtius inhibemus, ac omnibus illis, quæ in singulis literis prædictis concessa fuerunt, non obstare; necnon quatenus opus sit, de non tollendo Jus quæsitum, & aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, cæterisque cum clausulis opportunis, & consuetis.

Fiat, motu proprio I.

§.18. Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c. & cum approbatione, confirmatione, suppletione, novi concessione, assignatione, remissione, donatione, concessione, decretis, derogatione cum Regula de non tollendo jure quæsito, revocatione, annullatione, voluntate, silentii impositione, inhibitione, & aliis prædictis de, & pro omnibus, & singulis præmissis, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, latissime extendendis perpetuo in forma gratiosa, & quod singularum literarum, emtionum, instrumentorum, & scripturarum prædictarum veriores tenores, ac domorum &c., & aliorum bonorum hujusmodi qualitates, quantitates, confines, vocabula super valoris & redditus etiam omnium, ac expensarum, & pecuniarum hujusmodi quantitates habeantur pro expressis, seu in toto vel in parte exprimi, & inseri, & de verbo ad verbum possint, & si opus sit, cum opportuna executorum deputatione, qui assistant cum potestate citandi etiam per Edictum &c. ac sub prædictis & quibusvis aliis censuris, & pœnis eorum arbitrio infligendis, & applicandis, etiam simili edicto inhibendi &c. aggravandi &c. invocato, & ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, a derogatione constitutionis de una, & duabus non tamen tribus diætis, latissime extendendo, & cum opportuno decreto, quod literæ desuper conficiendæ de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ de facto notari, seu impugnari non possint, sed semper validæ, & efficaces existant, & eidem Congregationi, ac illius personis suffragentur, & sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similium, vel dissimilium confirmationum concessionum, unionum, aut aliarum gratiarum sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter etiam per nos, aut per Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis quomodolibet pro tempore factis nullatenus comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ sint, & esse censeantur, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ sint, & esse censeantur, & ita, ut præfertur judicari debeat latissime extendendo, & quatenus opus fuerit, cum derogatione regulæ de unionibus committendis, & exprimendo valore, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, & aliarum constitutionum &c. latissime extendendo, & quod præmissorum omnium, & singulorum nominum, cognominum, diœcesium, & fructuum &c., & dictæ Ecclesiæ Sancti Silvestri, regula contraria non obstante aliorumque circa præmissa necessariorum major,

Aliæ Clausulæ.

jor, vera, & amplior significatio, & expressio fieri, ac tenor singularum literarum prædictarum, prout opus fuerit, de verbo ad verbum inseri, aut in toto vel in parte pro expresso haberi possit in literis, etiam per Breve nostrum simul, vel separatim super qualibet clausula seu gratia in una, nulla facta mentione de aliis, si videbitur, expediendis, & cum decreto, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumtis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra quæ eisdem literis adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ; latissime extendendo, seu si videbitur præsentis *Motus proprii* sola nostra Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra quacunque regula, seu Constitutione Apostolica contraria non obstante. Datum Romæ apud Sanctum Petrum nonis Junii anno quinto.

Fiat J.

Aliæ Pauli ejusdem literæ hæ sunt.

PAULUS PAPA IV.

Altera ejusdem Pauli IV. Constitutio.

§.19. *Motu proprio &c.* Cum, sicut accepimus, dilecti filii Congregatio Clericorum Regularium præfati cupiant singulas eis, tam sub plumbo, quam in forma Brevis literas per felicis recordationis Clementem VII.& Paulum III. ac Julium III. Romanos Pontifices prædecessores Nostros, ut præinsertas ejusdem Pauli III. Prædecessoris in forma Motus proprii, ut præfertur concessas, & inde quæcumque, ut eo majorem obtineant roboris firmitatem, quo illa sæpius fuerint Apostolica auctoritate approbata, & Nostro, & Apostolica providentia ad ea, quæ per Prædecessores Nostros concessa sunt, ut illibata persistant, libenter Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, præfatam Congregationem non minoribus, quam fecerint dicti Prædecessores Nostri verum amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, motu simili eidem Congregationi singulas literas, & Cedulas prædecessorum hujusmodi, ac prout illas concernunt singula præmissa, & alia in eis contenta, & inde secuta quæcumque ex certa scientia, nostra Apostolica auctoritate tenore præsentium cum opportuna omnium & singulorum, tam juris, quam facti defectuum si qui forsan intervenerint in eisdem, suppletione approbamus, & confirmamus, eisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia valida, & efficacia existere, & suos plenarios effectus omnino sortiri, habere debere, ac perpetuis futuris temporibus per eos, quos illa concernunt, & concernere poterunt, quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari, & juxta eorum dispositionem debite exequi, nec per quospiam illis contrairi, aut ea etiam in aliquo alterari posse, neque debere, & sic per quoscumque Judices, & Commissarios etiam S. R. E. Cardinales, & Rotæ Auditores, sive Locumtenentes in qualibet Causa, & Instantia interpretari, judicari &c. debere sublata &c., irritum quoque &c. decernimus.

Confirmantur prædictæ Pontificum Constitutiones.

Conceduntur eisdem quædam alia privilegia.

§.20. Ac Modernis, & pro tempore existentibus Præpositis singularum Domorum, Ecclesiarum, & locorum quorumcumque Congregationis hujusmodi, ut corporalia, linteamina, mappas, & gansupia, sive Tabulas, imagines, Cruces, Vestes, Capsulas, Vasa, & Tabernacula, & alia paramenta Ecclesiastica, etiam Sacerdotalia, & in quibus etiam Eucharistiæ Sacramentum conservatur, & defertur, & Reliquiæ tenentur, divino cultui quomodolibet dicata pro usu Ecclesiarum ejusdem Congregationis tantum benedicere, & consecrare, ac tam per se, quam per Sacerdotes ejusdem Congregationis, Eucharistiæ etiam pro Viatico, & etiam constitutis in articulo Mortis, ac extremæ Unctionis Mercenariis, Famulis, Operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis hospitibus, & Sæcularibus, & extraneis, quos in locis, vel habitationibus ipsius Congregationis reperire contigerit, nulla petita licentia proprii Sacerdotis curati, & in casu, quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem, etiam quibusvis aliis personis, quæ in hujusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, Domos, vel habitationes præfatæ Congregationis reperiri contigerit, ac infirmis quibusvis, etiam in Mortis articulo constitutis, ubique, & non petita licentia Sacerdotis curati, pœnitentiæ Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, concedimus, & indulgemus.

§.21. Non obstantibus quibusvis Apostolicis ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Statutis &c. etiam juramento roboratis, necnon omnibus illis, quæ dicti Prædecessores Nostri in singulis eorum literis etiam præinserta Cedula Motus proprii prædicti, voluerunt non obstare, quibus similiter derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum Clausulis opportunis, & consuetis.

Clausulæ cum derogatoriis.

Fiat, Motu proprio J.

Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c, & cum posterioribus confirmatione, approbatione, suppletione, adjectione, ac singulis etiam novis, concessione, indulto, statuto, ordinatione, extentione, ampliatione, decretis, & derogatione, aliisque supradictis modo, & forma præmissis, & in literis, & Cedula motus proprii prædicti contenti, quæ hic pro singillatim, & ad partem repetitis habeantur, perpetuo etiam in forma gratiosa latissime extendendo, & cum deputatione Judicum exequutorum, qui assistant &c. & faciant &c. permittentes, etiam sub sententiis Ecclesiasticis, & pœnis pecuniariis arbitrariis, cum facultate declarandi, aggravandi, reaggravandi, interdicendi, invocato &c. auxilio brachii Sæcularis cum derogatione Constitutionum de una, & duabus dietis, dummodo non ultra tres, latissime extendendo s & quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam veriorum tenorum, & Cedulæ *Motus proprii* prædicti in toto, vel in parte, aliorumque necessariorum major specificatio, & expressio fieri possit in literis, & de confirmatione tantum, & quatenus fuit in usu, etiam per breve Nostrum simul, vel ad partem, etiam in una, si videbitur, non facta mentione de alia vel aliis expediendis.

Fiat Motu proprio J.

Datum Romæ apud S. Marcum tertio Kal. Augusti Anno Tertio.

Pii V.

Pii V. literæ hæ sunt.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Pii V.

§. 22. Ad immarcescibilem vitæ &c. æternæ coronam, ad quam fortes Christi athletæ, non adversus carnem, & sanguinem præliantes, sed contra spirituales antiqui hostis nequitias, & hujus mundi tenebrarum principatus assiduo Fidei clypeo, & scuto bonæ voluntatis armati, lumbisque præcincti colluctantes, rejectis vanitatibus, & illecebris indefesse aspirant, & quo optatum finem totius consequantur, religionis arcem, unde inimicorum insultibus, dante Domino, securius resistere, & hostilia tela propulsare queant, animose ascendant, elevantes oculos mentis nostræ, paterna pietate, & benevolentia ex nostri pastoralis Officii debito non abs re jugiter inducimur, ut tranquillo eorum statui, quantum cum Deo possumus, prompte consulamus, & his quæ propterea facta esse dignoscuntur, auctoritatis Nostræ adjiciamus firmitatem, aliasque desuper opportune provideamus prout personarum, & temporum qualitate pensata, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Denuo summa primæ Constitution. Clemen: VII. describitur.

§. 23. Dudum siquidem felic. recordationis Clemens PP. VII. Prædecessor noster sibi pro parte piæ mem. Pauli Papæ IV., etiam Prædecessoris nostri, qui tunc in minoribus constitutus, & de Congregatione dilectorum filiorum Clericorum Regularium, erat, & quondam Cajetani de Thienis Presbyteri Vicentini, tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujusmodi exposito, quod ipsi, & nonnulli alii eorumdem Congregationis Socii Divina inspiratione ducti, ob melioris vitæ frugem, & ut cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere possent, tria substantialia Religiosæ vitæ vota, paupertatis scilicet, Castitatis, & obedientiæ emittere, & sub solito, & communi habitu Clericali in unum cohabitantes, & in communi, ac de communi viventes, necnon Deo humiliter, & devote, quantum ipse dedisset, servientes sub ejusdem Clementis Prædecessoris, & Sedis Apostolicæ humili, & immediata subjectione, ac speciali protectione Clericalem vitam ducere decreverant, illorum in ea parte supplicationibus inclinatus, ipsis, & eorum cuilibet, ut quandocumque visum foret, possent tria substantialia religiosæ vitæ, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manibus cujuscumque Presbyteri Sæcularis, vel cujusvis Ordinis Regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium hujusmodi in communi, & de communi viventes in locis Religiosis, aut Sæcularibus, prout eis ab illis, quorum loca ipsa essent concessum foret, seu expedire videretur, sub sua, & dictæ Sedis immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare, atque ex se ipsis inter eos singulis annis Superiorem, Præpositum nuncupandum, eligere, qui usque ad triennium, & non ultra confirmari posset, aliosque quoscumque Sæculares Clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui Deo inspirante ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum sese conferre vellent recipere & post annum probationis ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon Statuta quæcumque, & Ordinationes, ac Constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & devote clericaliter vivendi, concernere viderentur, de Missis præcipue, & aliis Divinis Officiis, seu horis Canonicis, prout illis melius videretur celebrandis, ac recitandis, licita tamen, & honesta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac Sacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta, & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ postquam condita, edita, reformata, instituta, immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædecessori, seu Successoribus suis Romanis Pontificibus exhibita forent auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, & esse censerentur, & ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, Indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Congregationis Lateranensis, personæque, ac loca eorum, ipsi quoque, & eorum personæ, ac loca, uti, potiri, & gaudere possent, ita ut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis eisdem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus, & cognominibus, invocationibus, & diebus, ad eorum libitum expediri possent perinde, ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum, expressionem, & insertionem fuissent expressa, & eis specialiter concessa per quasdam.

§. 24. Et deinde pro eadem parte eidem Clementi Prædecessori etiam exposito, quod ipse Paulus Prædecessor, tunc, ut præfertur, in minoribus constitutus, & Cajetanus, ac Socii Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi trium Votorum substantialium emissione vitam Clericalem ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ Confessionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum Studiis ad eorum, ac aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreverant, idem Clemens Prædecessor eis, ut tunc eorum Superiores, Præpositi nuncupati pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui infirmitate pro tempore præpedirentur, super recitatione Divinorum Officiorum ad hoc, ut ipsi infirmitate præpediti certum Psalmorum, per ipsos Superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem, aut sex cum distinctione, ac orationem Dominicam septies, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Ægrotantes orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies

Summa alterius Constitut. Clemen: VII. præfati.

ties in die recitando, septem horis Canonicis, & toti divino Officio satisfecisse censerentur, & cum quibusvis Clericis, & Sociis suis, super jejuniis etiam de præcepto etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis nuncupati, & comestionibus, etiam panis in eis licite, & absque prævaricatione facienda dispensare possent per alias, ac successive, ut ipsi inter eos mutuas seu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares alias tamen approbati ab Ordinariis, ad hoc ab ipsis de Superiorum eorum, & Successorum, aut Sedis prædictæ licentia pro tempore eligendi ipsorum de Congregatione Clericorum Regularium confessiones hujusmodi audientes in absolutionibus, ac forma uti possent videlicet post *Misereatur &c. et Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus te absolvat, et ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, et Pauli mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris suspensionis, et interdicti, et dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, et restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, et participationi fidelium in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.* Iterum eadem *auctoritate &c.* per alias quas supradictus Clemens Prædecessor postea etiam per alias, ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis Clericorum Rgularium hujusmodi pro tempore existentibus eis pro tempore confitentibus uti possent, extendit, & ampliavit in perpetuum concessit, & indulsit, & subsequenter idem Clemens Prædecessor etiam tunc eorumdem Congregationis Clericorum Regularium in ea parte supplicationibus inclinatus, præmissa omnia, & alia quæcumque per ipsum illis eatenus concessa per alias innovavit, & eis ut sub sua, & dictæ Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici, canonice intranti, & eorum Superiori canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberent, ac quod qui tunc ad eorum communem vivendi modum se conferrent, & ad Votorum professionem, hujusmodi modo, & forma præmissis admissi forent Voto Religionis in genere emisso satisfecisse censerentur, etiam perpetuo concessit. Quodque singuli eorum Superiores pro tempore electi finito triennio, quo confirmati forent in alio loco in Superiores eligi, & aliud triennium, ex tunc immediate sequens confirmari, ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre ac tam circa Vestimenta, quam circa cæremonias in officiis Ecclesiasticis, & reliquo vitæ cultu, & victu servandis cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus Clericorum Civitatis, & loci in qua seu quos eos pro tempore degere, vel morari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum, qui in temporalibus præessent, & eorum curam haberent, ac Plebanum, qui curam animarum eis imminentem exerceret) eligere valerent, & omni tempore in benedictione Mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquo modo tenerentur, quodque in eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent, & alii, ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuit, & ordinavit: ac insuper eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis quorumvis etiam Cistercientibus, & Cluniacensibus Monachis, ac aliorum etiam Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitos, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum perpetuis futuris temporibus uterentur, potirentur, & gauderent necnon illorum omnium participes esse possent, & deberent indulsit; ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, Monachis, & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus tam in specie, quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur ad eos extendit, & ampliavit, ac in eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decrevit, & declaravit per reliquas suas in forma Brevis literas.

§.25. Ac postmodum recolendæ memoriæ Paulus PP.III. similiter Prædecessor noster vivæ vocis oraculo eidem Paulo IV. Prædecessori, qui tunc in minoribus constitutus, Tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis, erat per eumdem Pauli III. Prædecessorem facto eidem Congregationi Clericorum Regularium inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commorarentur, repræsentaret totum Capitulum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi, & ubicumque vocalium major pars foret, semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in ipsa Congregatione Clericorum Regularium super Præpositos omnes, & Superiores Sacerdotes, & alios Professos in spiritualibus, & temporalibus, post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebantur supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum Generale solemniter celebraretur; Et si vocales in Ecclesiis, & locis eorumdem Congregationis Regularium pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret vocalis, qui antiquior esset omnibus aliis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent. Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione Clericorum Regularium jus supremum; & quomodocumque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere possent, & maxime superveniente causa de Superiore cassando, transferendo, & de novo creando quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus, & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus Congregationis Clericorum Regularium gauderet pri-

Iterum refertur summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. superius in prima Constitutione Pauli IV. jam relati.

privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia, possent etiam eorum locatenentes. Et si ille, qui, ut Superior administrasset, & in Præpositum eligeretur tempus, quo sine titulo præposituræ administrasset non impediret quo minus posset, sicuti ceteri Præpositi usque ad triennium confirmari. Ac etiam tempore, quo contingeret post lapsum anni officia Præpositorum vacare supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma licet officium Præposituræ tunc tali die vacaret, tamen Superior, non desistat in spiritualibus, & temporalibus libere, ut ante administrare, donec aliter fuerit provisum; provisioque suum sortiatur effectum; necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure Præposituræ vacanti per lapsum anni, cessum, vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus Antiquior, ut supra, administraret in causa absentiæ, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos non Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus Clericalibus, quæ tamen secundum conditionem locorum, & personarum honestæ censerentur, eisque tempore probationis simpliciter assignatæ ad professionem trium Votorum more eorumdem Congregationis; sine tamen Vestium mutatione, & benedictione admitti. Ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent dicta auctoritate concessit, & declaravit &c.

A Julio III. præinsertas Pontif. Constitution. confirmatas fuisse denuo, exponitur.

§.26. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi inclytæ memoriæ Julio Papæ etiam III. Prædecessori nostro, exposito etiam, quod ipsi, qui in locum Pauli Prædecessoris; & Cajetani hujusmodi successerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari idem Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contenta clausulis singulis literas prædictas, etiam per suas in simili forma brevis sub die 10. Junii Anno Domini 1751 Pontificatus sui anno Secundo expeditas literas approbavit, & innovavit, illisque perpetuæ, & validæ firmitatis robur adiecit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, & Sociis præfatis, & eorum Successoribus Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui potiri, & gaudere posse, necnon si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decrevit.

Refertur summa secundæ Constitutionis Pauli IV., quæ superius relata est.

§.27. Et deinde prædictus Paulus IV. Prædecessor Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumtus, motu proprio per ejus cedulam dictas in forma brevis præfati Julii Prædecessoris literas præinsertas habentem sub datum videlicet VII. Idus Octobris, Pontificatus sui anno primo, quædam per cedulam ipsam declarata, & Capitula, ac ipsas literas, & omnia in eis contenta, necnon curam, & administrationem Congregationis de Somasca eidem Congregationi Clericorum Regularium per prædictum Paulum III. Prædecessorem commissam etiam ad hoc, ut illorum, & de Somasca Congregatione hujusmodi, ac omnes illorum personæ omnibus, & singulis privilegiis, & prærogativis, ac aliis, quibus utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti potiri, & gaudere possent quomodolibet in futurum ad invicem, & alter alterius, & e converso uti potiri, & gaudere licite possent, & valerent, Apostolica Auctoritate approbans, & confirmans, & innovans, illisque perpetuo, & valide robur adjiciens, & illa omnia, & singula observari, & eis suffragari, eosque perpetuo illis frui, & gaudere; & ita judicandum fore, sublata quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane eisdem quicquid secus attentari contingeret decernens; Congregationi Clericorum Regularium, at tunc, & pro tempore existentibus Clericis Regularibus præfatis, ut ipsi, qui idonei forent, Eucharistiæ Sacramentum in omnibus, & singulis etiam ad eos non spectantibus Ecclesiis quibuscumque utriusque sexus Christifidelibus debite etiam non per eos, sed alios confessis, & alias, ut moris est administrare, ipsisque, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis dilectis filiis Societatis Jesu Almæ Urbis nostræ, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & dictam Sedem quomodolibet concessis, & concedendis, & quibus Societas hujusmodi, tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, & ipsius Eucharistiæ administrationem, & alias quomodolibet, utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere poterant, similiter ipsa Congregatio, & Clerici Regulares, uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, & valerent, ac illorum omnium participes esse deberent concessit, & indulsit. Privilegia quoque, Indulgentias, prærogativas, & alia omnia eidem Societati, ut præfertur, etiam communicative concessa ad congregationem, & Clericos Regulares præfatos extendit, & ampliavit, ipsisque, ut omnia, & singula tam per eosdem Clementem VII., Paulum III., quam Julium etiam III. Prædecessores eis concessa, & per eundem Paulum IV. etiam Prædecessorem, & alios ex tunc imposterum concedenda privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, prerogativæ, exemptiones, & indulta toties reintegrata, confirmata, & innovata, ac in pristinum statum restituta esse censerentur, quoties per eundem Paulum IV. Prædecessorem, & Sedem prædictam alia quæcumque Privilegia aliis Congregationibus, & quorumvis ordinum Religiosis, & Monachis concessas, & concedenda, reintegrari, confirmari, vel innovari, & in pristinum statum restitui contingeret, etiam concessit, & indulsit cum Decreto, & clausulis, ac aliis certis modo, & forma tunc expressis &c.

§.18. Cum autem sicut accepimus &c. motu proprio &c. prædicta omnia præsentium tenore confirmamus, approbamus, & innovamus &c. Et insuper eidem Congregationi Clericorum Regula-

Confirmatio præfatar. Constitutionum; cum concessione amplissimorum privilegiorum.

gularium tam Romæ, quam Venetiis, & Neapoli, ac alias ubique locorum degentium; ac illius tunc, & pro tempore existentibus Clericis præfatis, ut ipsi, & eorum singuli, qui Præpositi fuerint quorumcumque, qui Congregationem hujusmodi ingressi, juxta illorum ritum professionem per eosdem Clericos Regulares emitti solitam solemniter emittere voluerint in eorum, & cujuslibet ipsorum professionis, emissionis, seu alio inferiori die quocumque, eorum confessionibus per dictos Præpositos, aut eorum aliquem diligenter auditis, ipsos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, ac quæcumque per eos eatenus quomodolibet contracta irregularitate, & peccatis aliis quantumcumque gravibus, enormibus, per ipsorum, & eorum singulos usque ad dictam diem, quomodolibet perpetratis, omissis, & incursis, etiam si talia forent, de quibus hic specialis, & expressa mentio habenda, & propterea dicta Sedes merito consulenda esset. Necnon privationis, suspensionis, & interdicti, & quibusvis aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, & pœnis in eos a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus profitendos ipsos tunc quomodolibet innodatos, & ut tales declaratos, & publicatos esse reperiri contigerit, sine tamen alicujus præjudicio, in quibuscunque etiam prædictæ Sedi Apostolicæ reservatis casibus, præterquam tamen contentis in Bulla, die Cœnæ Domini legi consueta, hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta alias in superius dicta forma plene absolvere, & totaliter liberare, & eis pro commissis pœnitentiam salutarem iniungere, ac cum ipsis, & eorum quolibet super irregularitate, per ipsos, & eorum quemlibet inde, ac etiam, quia sententiis, censuris, & pœnis prædictis legati Missas forsan, ac alia Divina Officia, non tamen in comtemptum clavium celebraverint, aut alias se in eis immiscuerint per pridem usque tunc, ac etiam ex quocumque eorum defectu, & impedimento; non tamen ex homicidio voluntario proveniente, ac alias quomodolibet contracta, quodque his præmissis, & aliis non obstantibus in suis, quos antea susceperunt, etiam Presbyteratus sacris Ordinibus, & quando in illis, aut aliquo, vel aliquibus eorum adhuc non fuerint tunc promoti ad illos omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines hujusmodi, alias tamen rite promoveri, & in eis promoti etiam in Altaris Ministerio in dictis, & aliis quibusvis Ecclesiis, atque locis ministrare libere, & licite valeant dispensare, & ab illis, & eorum quolibet omnem inhabilitatis, & infamiæ maculam, sive notam ex præmissis circa eos quomodolibet insurgentem, & per ipsos contractam penitus abolere. Necnon eos, & quemlibet ipsorum in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant statum, & alias juxta prædictam formam, restituere, & tam Præpositi, quam cæteri omnes Clerici Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentes, Congregationis hujusmodi, nunc, & pro tempore existentes, qui tamen presbyteri fuerint Eucharistiæ etiam pro Viatico, ac etiam constitutis in mortis articulo, ac extremæ unctionis cæteris Clericis, & Fratribus Congregationis hujusmodi, ac etiam Mercenariis, Famulis, Operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis Hospitibus, etiam Sæcularibus, & extraneis, quos in locis vel Habitationibus Congregationis hujusmodi, tunc reperiri contigerit, etiam in mortis articulo, & quoties de illo dubitari contingit, etiam Diœcesanorum locorum, & Sacerdotum Curatorum quorumcumque etiam, in quorum Civitatibus, & Diœcesibus, ac Ecclesiarum Parochiis respective Ecclesiæ, & loca ipsorum Congregationis nunc, & pro tempore fuerint, aut aliorum quorumcumque licentia minime petita, nec obtenta, & in casu, in quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem etiam quibuscumque aliis personis, quæ in hujusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, Domos, & habitationes Congregationis prædictorum reperiri contigerit, ac extra illa aliis quibusvis Infirmis, etiam in mortis articulo constitutis, ubique in Causa necessitatis supradictæ, etiam nullam ad hoc per eos petita, nec eis concessa licentia cujusvis Sacerdotis Curati, Pœnitentiæ Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, ac etiam eisdem, & aliis Clericis Regularibus Congregationis hujusmodi, Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentibus, cum ipsi fere totos dies in Orationibus, ac Missis, & aliis Divinis Officiis dicendis transigant, & frequenter ipsos ab audiendis Pœnitentium confessionibus esse, & verbum Dei Populo prædicare oporteat. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, ipsi sicut alii, qui in strictiori Clausura perpetuo vivunt ad eum cæteris Urbis nostræ, & Neapolitanæ prædictarum, ac aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus dictæ eorum Ecclesiæ, Domus, & Loca sunt, & erunt quomodolibet in futurum, Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quam præfatorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Regularium processionaliter in eorum Processionibus publicis, vel privatis etiam solemnibus, aut extra illas de per se incedendum minime teneantur; nec ad id etiam si cæteræ personæ hujusmodi tam de jure, vel statuto, quam usu, & consuetudine, ac alias quomodolibet astringantur inviti, quavis etiam Apostolica Auctoritate cogi, moneri, vel compelli, nec propterea aliquibus Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis innodari, vel ligari possint; ac etiam singulis ex ipsis, qui tam in eorum propriis Ecclesiis, & locis existentes, quam etiam quoties, ac quamdiu pro quibusvis rebus, & Causis de suorum Congregatione Regularium hujusmodi Superiorum licentia, jussu, commissione, vel mandato, propriis Ecclesiis, vel Domibus adfuerint, & ad quasvis alias Civitates, Oppida, Terras, & Loca declinare, & eos illic esse, ac etiam permanere contigerit, quadragesimalibus, & quibusvis aliis anni temporibus, atque diebus Stationum Basilicarum, & Ecclesiarum dictæ Urbis & extra illius muros, atque dictis eorundem Congregationis, & aliis quibuscumque Ecclesiis, & locis, & illa visitantibus concessarum Indulgentiarum, propriam Ecclesiam, sive Oratorium, aut unam aliam Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum, ad quæ, ut præmittitur, declinaverint, & ubi permanserint, aut in eis quinque, vel quatuor, si tot extent, aut pauciora Altaria devote visitando, semel Psalmum *Miserere &c.* & Orationem Domi-

minicam, & salutationem Angelicam, & Symbolum Apostolorum pro felici statu, & conservatione Militantis Ecclesiæ, & exaltatione Fidei Catholicæ, nostra quoque, & Successorum Nostrorum Romanorum Pontificum quorumcumque prosperitate recitando, omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones visitantibus Basilicas, & alias præfatæ Urbis, & extra illius muros ad id deputatas, ac ipsorum Congregationis, & aliorum quorumcumque tam in Urbe, & Neapoli, quam in aliis Civitatibus, Terris, & Oppidis, & locis sitas Ecclesias visitantibus concessas, consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si singulis temporibus, & diebus supradictis Basilicas, & alias Urbis prædictæ, ac extra illius muros, necnon Neapoli, & in aliis Civitatibus, Oppidis, Villis, & locis præfatis sitas Ecclesias personaliter visitarent, ac omnia & singula, quæ pro hujusmodi indulgentiis consequendis quomodolibet requiruntur adimplerent, Apostolica auctoritate prædicta concedimus, & indulgemus; ac etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Clausulæ peculiares.

§.29. Decernentes, ut præsentes nostræ Literæ ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficiant nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debeat, ac easdem præmissas, seu earum aliquas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, defectu notari, impugnari non posse, sed semper validas, & efficaces existere, ac eisdem Congregationibus, & illius Regularibus Clericis, & aliis personis suffragari & sub nullis, etiam totum earumdem præsentium tenorem in se continentibus revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similium, vel dissimilium confirmationum, concessionum, & gratiarum sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis pro tempore quomodolibet factis nullatenus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, & plenarie reintegratas existere, & censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios, ut præfertur, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, sententiari, & definiri debere irritum, & inane & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio exequutorum

§.30. Quo circa Venerabilibus Fratribus Nostris Archiepiscopo Neapolitano, Placentino, ac Amerino Episcopis per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Congregationis, & illius Clericorum Regularium, ac aliarum personarum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque, & cuilibet ipsorum in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, illosque, & quemlibet illorum eis pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, vel eorum quempiam per quoscumque desuper quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoria.

§.31. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris Nostri, in qua cavetur, ne quibus extra suam Civitatem, vel Diœcesim nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam Diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica Deputati extra Civitatem, vel Diœcesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, & de duabus diætis, in Concilio Generali editis, dummodo ultra tres diætas, aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, necnon etiam regulis nostris de unionibus, & illarum confirmationibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, ac de indulgentiis ad instar non concedendis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, si opus sit, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon supradictis, & omnibus aliis, quæ singuli prædecessores prædicti in dictis eorum cedulis, literis, & supplicatione voluerunt non obstare, & quæ revocarunt, quibusque derogarunt cum perpetui desuper silentii impositione, & inhibitione, alias prorsus similibus modo, & forma supradictis. Quibus etiam omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§.32. Volumus autem, quod præsentium transumtis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Romana Curia, quam extra eam ubilibet adhibeatur, & illis stetur etiam in Judicio, & extra, quæ eisdem literis adhiberetur, si in medium exhibitæ forent, vel ostensæ.

Nemo has infringere audeat.

§.33. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, avocationis, extinctionis, perpetui silentii impositionis, approbationis, confirmationis, innovationis, adje-

adjectionis concessionis, indulti, statuti, ordinationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. Septimo Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno tertio.

Aliæ ejusdem Pii literæ hæ sunt.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejusdem Pii V. Constitutio.

§.34. Romani Pontificis providentia circumspecta circa statum personarum, quarumlibet divino cultui mancipatarum salubriter dirigendum paterna solicitudine libenter prospicit, & intendit, ac earum, quas voluntariæ paupertatis jugo novit esse suppositas, oppressiones, & gravamina relevat, ut quibuslibet perturbationibus semotis, facilius valeant altissimo suum exhibere famulatum. Hinc est, quod Nos dilectis filiis Congregationis Clericorum Regularium S. Silvestri de Urbe, qui, ut accepimus, gravi paupertate oppressi in dies eleemosynis vivere, seque non sine maxima, & ingenti rerum penuria sustentare coguntur, ut quietiori animo, ac commodius divinis se immiscere, & ad illa intendere valeant, de alicujus subventionis auxilio providere, eosque specialis gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque, Congregationem, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad ipsorum Congregationis, vel alterius pro eis nobis super hoc oblatæ petionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate præfatos, Congregationem, & pro tempore existentes illius Clericos in dicta Urbe commorantes, ac in communi viventes ab omnibus, & singulis subsidiis, gabellis, datiis, collectis, angariis, vectigalibus, & aliis quibuscumque oneribus, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus ac mixtis, olei videlicet pro uno, & vini pro decem & octo doliis, necnon farinæ, carnium, aliarumque quarumcumque rerum cujuscumque generis,& qualitatis existentium pro usu Congregationis, & Clericorum hujusmodi tam per mare, & aquam dulcem, quam per terram undecunque ad Almam Urbem pro tempore delatarum, & conductarum, ac alias quomodolibet, & ex quacumque causa etiam justissima, & de necessitate exprimenda, tam per prædecessores Nostros, quam Nos, & Apostolicæ Sedis Legatos, etiam pro expeditione contra infideles, ac reipublicæ Christianæ, & status Ecclesiastici tuitione, & defensione impositis, & imponendis necnon contribuitione in illis facienda Apostolica auctoritate, & ex certa Nostra scientia tenore præsenrium perpetuo eximimus, & totaliter liberamus, ac immunes, liberos, & exemptos fore, & esse, illosque ad præmissorum omnium, & singulorum, vel alicujus eorum solutionem in toto, vel in parte, etiam quantumcunque minima quavis occasione, vel causa nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, aut compelli, vel gravari posse decernimus, districtius etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub indignationis, ac excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, ac mille ducatorum auri pro qualibet vice, qua præmissis, aut alicui eorum contravenire præsumserint, Fisco Apostolico irremissibiliter applicandorum pœna, eoipso, si, & quoties contra factum fuerit incurrenda, inhibentes dilectis filiis moderno, & pro tempore existentibus Gubernatori, & quibusvis aliis Superioribus tam Almæ Urbis præfatæ, quam aliarum Civitatum, Oppidorum, Locorum, Castrorum, & Terrarum, necnon omnibus, & singulis datiariis, gabellariis, thesaurariis, quæstoribus, depositariis, capitaneis, marescallis, & aliis ad hæc quomodolibet præfectis, aut deputatis ejusdem status Nostri Ecclesiastici, ne Congregationem, illiusque pro tempore existentes Clericos præfatos super præmissis, aut eorum usu directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vexare, impedire, vel alias quomodolibet perturbare audeant, sive præsumant.

Clerici Regulares præd. a quibuscumque vectigalibus eximuntur.

§.35. Decernentes exemtionem, immunitatem ac omnia, & singula alia præmissa per præfatos, & quoscumque alios perpetuo inviolabiter observari, necnon præsentes literas sub quibuscunque revocationibus, suspensionibus, modificationibus, limitationibus, derogationibus, similium, vel dissimilium exemptionum, aut aliarum gratiarum, etiam per Nos, & Sedem præfatam sub quibuscunque tenoribus, & formis, a cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis minime comprehendi; sed semper ab illis exemptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, & censeri, & sic per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.36. Quo circa venerabilibus Fratribus nostris Amerinensi, & Narniensi, ac Maceratensi Episcopis motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, sibique, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos, & eorum singulos exemtione, voluntate, inhibitione, & decreto, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere non permittentes eas desuper per collectores, gabellarios, & exactores præfatos, ut quoscunque alios ad aliquam solutionem, contributionem, vel præstationem,

Deputantur harum literarum exequutores.

præmissorum occasione quomodolibet faciendam, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet & rebelles, per prædictas aliasque opportunas censuras, & pœnas, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ.

§.37. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papa VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii generalis de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium non trahatur, ac aliis quibusvis constitutionibus, & ordinationibus, etiam contra exemtas quomodoliber editis, & edendis ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & municipalibus, & consuetudinibus, novis reformationibus, legibus quoque imperialibus, ac privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Legatis, Vicelegatis, conductoribus, gabellariis, commissariis, & aliis præfatis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu simili, & ex certa scientia, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, etiam per nos, etiam iteratis vicibus in contrarium concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & exprese derogamus contrariis quibuscunque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§.38. Volumus autem, quod transumtis præsentium manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ vel curiæ Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhiberi debeat, quæ literis ipsis originalibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hac paginam nostræ absolutionis, exemtionis, liberationis, inhibitionis, Decreti, Mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

Gregorii XIV. literæ subsequuntur.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Greg. XIV.

§.39. Quam uberes, & salutiferos fructus in Ecclesia Dei Congregatio Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum tum ad privatam, tum ad publicam utilitatem, & salutem produxerit, & indesinenter geminato quasi fructu edere satagat, omnes plane perspectum habent. Ipsa enim Congregatio, quæ jam ab originis suæ initio viris pietate, sanctimonia, & doctrina insignibus semper floruit, ultra quod circa divina ministeria, & officia, spirituales que functiones, & exercitationes tota continuo incumbit, & circa fructuosam agri Dominici culturam videlicet, populi in lege, & via Domini instructionem, spiritualemque consolationem, laboriosam, & indefessam operam præstare non desinit, aliosque probatæ vitæ exemplo, & bonæ famæ odore ad cælestes inquirendos thesauros efficaciter allicit, & invitat. Quæ nos, dum attentius animo revolvimus, ex paterna caritate, & Pastoralis Officii, nobis licet immeritis divina dispositione commissi, debito, movemur ad ea præcipue concedenda per quæ ipsius Congregationis statui, tranquillitati, & profectui salubriter consulatur, ac personæ in ea sub suavi religionis jugo, altissimo jugiter famulantes in professionis suæ ministerio se utilius, & fructuosius valeant exercere. Attendentes igitur, quod dicta Congregatio, quæ olim sine certo aliquo generali Rectore communibus votis, & studiis juxta laudabiles Constitutiones a nonnullis RR. PP. prædecessoribus nostris sibi præscriptas, administrari consueverat ab Apostolica Sede in prima sui creatione, & institutione per felicis recordationis Clementem VII. Prædecessorem nostrum approbata, multis privilegiis, facultatibus, indulgentiis, favoribus & gratiis insignita extitit, quæ postea per piæ memoriæ Paulum III. Julium III. Paulum IV., & Pium V. Pontifices, & Prædecessores nostros confirmata, & acta fuerunt; & insuper volentes prædictam Congregationem pro singulari, quo eam ob eminentia merita, charitatis affectu complectimur amplioribus favoribus, & gratiis, ut par est cumulare & exornare, eidem Congregationi, & Clericis, ut ultra privilegia, & alia sibi concessa prædicta omnibus, & singulis aliis privilegiis, exemptionibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, & peccatorum remissionibus & relaxationibus, ceterisque gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus quibusvis Religionibus, Congregationibus, & Ordinibus, quocunque nomine nuncupentur, etiam Mendicantium, ac tam Virorum quam Mulierum, eorumque Monasteriis, domibus, & aliis piis locis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac nos, dictamque Sedem hactenus quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, ac quibus illorum, utriusque sexus personæ, de jure, vel consuetudine aut ex privilegio, vel alias quomodolibet, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum in his, quæ eorum regularibus institutis non adversantur dumtaxat, non solum ad eorum instar, sed æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia perinde, ac si eidem Congregationi, & Clericis specialiter & expresse concessa forent, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant perpetuo, concedimus & indulgemus, illaque eis communicamus & concedimus, & ad eos extendimus.

Clericorum Regularium eorundem privilegia confirmantur, & aliis Ordinibus concessa iisdem communicantur.

§.40. De-

Clausulæ. §.40. Decernentes, præsentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod interesse habentes, ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, nec ex quibuscunque aliis causis quantumvis legitimis, & juridicis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ vel quo piam alio defectu notari, impugnari, retractari, invalidari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, adversus illa quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari non posse, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per nos, vel alios Romanos Pontifices Successores Nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, etiam motu scientia, & potestatis plenitudine, similibusque pro tempore faciendis comprehendi; sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo antea erant, statum restituta, reposita, & plenarie reintegrata, & de novo etiam sub data per pro tempore existentem Præpositum Generalem, & Clericos Regulares hujus Congregationis, & quandocumque eligenda, ac de novo concessa fore, & esse suumque plenarium effectum sortiri debere; sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores. §.41. Quo circa Venerabilibus Fratribus Alexandrino & Hierosolymitano Patriarchis, ac dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, ut ubi, & quando, ac quoties opus fuerit pro parte Præpositi generalis seu Capituli, & ejusdem Congregationis fuerint requisiti, præsentes Literas & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi, auctoritate Nostra ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter observari, & Congregationem prædictam, illiusque Præpositum Generalem, illorum omnium, & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper a quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ speciales. §.42. Non obstantibus præmissis, & piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una & in Concilio Generali edita de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, atque nostra, de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Cancellariæ Apostolicæ clausulis necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, & confirmatione Apostolica roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, eidem Congregationi, ejusque Præpositis Superioribus, Clericis, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis confirmatis, & approbatis, necnon omnibus illis, quæ singuli Prædecessores prædicti in eorum Cedulis, supplicationibus, & literis voluerunt non obstare. Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio esset facienda, eorum tenores, ac si ad verbum inserentur præsentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum etiam volumus, & decernimus, & contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto ejusmodi mentionem. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub anulo Piscatoris die V. Aprilis MDXCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Literarum Pauli V. tenor hic est.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.43. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est quod, cum dilecti filii Præpositus Generalis, & Clerici Regulares Congregationis Theatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi, per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus socios laudabiliter institutæ, bonis instituti assidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocarint, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi aliisque verbo, atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis Officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum instituto, ac profectui conspicimus in Domino profuturam. Sane Præpositi Generalis, & Clericorum prædictorum nomine nobis nuper expositum fuit, quod ipsi eorumque Congregatio diversis privilegiis, gratiis & indultis sibi a diversis Romanis Pontificibus, similiter Prædecessoribus Nostris concessis gaudent, quæ pro majori eorum validitate, & subsistentia Apostolicæ Nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Congregationem prædictam, ex qua uberrimi in Ecclesia Catholica ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriam, & Reipublicæ Christianæ spirituale commodum, & utilitatem hactenus profluxerunt, & in dies profluunt fructus, specialis gratiæ favore prosequi volentes, & illius singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & inter-

Constitutio Pauli V.

Prædictorum privilegia denuo confirmantur.

terdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolven- & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias, & indulta principaliter, vel per communicationem alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscumque Romanos Pontifices, & prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia, & singula innovamus, & de novo concedimus, ac omnes & singulos tam juris, quam facti defectus, siqui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Deputantur Exequutores.

§.44. Quocirca universis & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentes committimus & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis, aliorumque Superiorum dictæ Congregationis pro tempore existentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§.45. Non obstante felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscunque Romanos Pontifices similiter prædecessores nostros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

His literis plena fides habeatur.

§.46. Volumus autem, ut præsentium transumtis etiam impressis manu Secretarii d. Congregationis, vel Notarii publici, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Anulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCXII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Literæ vero Grægorii XV. hæ sunt.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Greg. XV.

§.47. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est, quod cum dilecti filii Præpositus Generalis & Clerici regulares Congregationis Teatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem Nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus Socios laudabiliter institutæ, bonis institutis assidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocarint, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi, aliisque verbo atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum Instituto ac profectui conspicimus in Domino profutura. Motu itaque proprio, & ex certa scientia Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; omnia & singula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias & indulta principaliter, vel per communicationem, alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscunque Romanos Pontifices & Prædecessores Nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis, Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia & singula innovamus, & de novo etiam concedimus.

Prædictorum Clericorum sæpe laudata privilegia iterum, ac tertio confirmantur.

Deputantur Exequutores.

§.48. Quocirca universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis aliorumque Superiorum dictæ Congregationis pro tempore existentium fuerint requisiti solemniter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus ad quos spectat, & pro temre spectabit inviolabiliter observari; non permitten-

mittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo invocato ad hoc etiam si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§.49. Non obstante felicis record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscumque Romanos Pontifices similiter Prædecessores noctros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totibus tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

His literis plena fides habeatur.

§.50. Volumus autem, ut præsentium transumtis, etiam impressis manu Secretarii dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri Anno Primo.

Aliæ literæ Gregorii XV. hæ sunt.

GREGORIUS PP. XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejusdem Gregorii XV. Constitutio.

§.51. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem, nisi vocatus a Deo, tamquam Aaron, & a Regularis vitæ instituto valde alienum est, ut Religiosi Viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis Religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis Sæcularium præsertim studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant; Unde magna in Ecclesia Dei scandala, & damna exoriri solent, nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus; ut Ecclesiastica, Regularisque disciplina pristinæ observantiæ restituatur, hoc malum a Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ Sanctæ utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Clericis, & personis cujuscumque ætatis, status, gradus, & conditionis existentibus præsentibus, & futuris, ne de cetero, habito ad Principum, & Prælatorum ac aliarum quarumcumque personarum, tam Sæcularium quam Ecclesiasticarum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, favorem recursu, sive aliis quibuscumque modis, & viis directe, vel indirecte, palam, vel occulte, mediate, vel immediate, ac tam pro se, quam pro aliis, quæcunque ipsius Congregationis officia, vel gubernia, præposituras, visitationes, consultas, aut vicariatus sub quovis quæsito colore, vel prætextu etiam in genere assequi, & obtinere procurent sub excommunicationis latæ sententiæ a qua nonnisi per nos aut Romanum Pontificem sive ipsius Congregationis Præpositum Generalem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo absolvi, nec non privationis vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad officia, vel gubernia hujusmodi imposterum obtinenda ad quæ similiter nonnisi per nos, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem, vel Capitulum Generale ipsius Congregationis rehabilitari possint, aliisque pœnis tam per ipsos, quam eorum complices, & fautores, ac non revelantes eo ipso incurrendis tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Interdicitur Clericis Regularibus prædictis captare favores quorumcumque extra suam Congregationem.

Clausulæ.

§.52. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis etiam latæ sententiæ pœna eidem Præposito Generali, & aliis Superioribus dictæ Congregationis quocumque titulo nuncupatis, præsentibus, & futuris, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliis ad instantiam, seu requisitionem, & contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque personarum tam Sæcularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium prædictorum ad officia, vel gubernia, præposituras, visitationes, consultas, aut vicariatus hujusmodi providere accedant, seu præsumant. Et nihilominus quascumque electiones, & promotiones contra præsentium dispositiones (quod absit) faciendas, nullas prorsus, & invalidas esse, & fore, ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes sententias, & pœnas prædictas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac San. Rom. Eccl. Cardinales judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis

giis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenore præsentium pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Clericis, vel personis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Ut autem harum literarum notitia ad omnes ipsius Congregationis Clericos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis ejusdem Congregationis Domibus Regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu diæta dictæ Congregationis publice legi, illasque sic, ut præfertur lectas omnes arctare perinde, ac si unicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis, etiam impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, vel alterius Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem fidem adhiberi, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscato. die XXVI. Februar. MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatio relatarum Constitutionum, & omnium privilegiorum, quæ in illis continebantur.

§.53. Nos ergo eidem Joanni Rubeo Procuratori Generali, ac Clericis supradictis specialem gratiam facere volentes ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti pœnis absolventes, & absolutos fore censentes, Clementis VII., Pauli IV., Pii V., Gregorii XIV, Pauli V., & Gregorii XV. Antecessorum, respective, literas prædictas, & omnia, ac singula respective in eisdem contenta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & quibusvis quorum interest, sive pro tempore intererit, inviolabiliter observari volumus.

Confirmatur Rescriptum Urbani VIII. preposito pro tempore eorundem Clericorum Regularium concessum.

§.54. Insuper dilecto etiam filio moderno, & pro tempore existenti prædictæ Congregationis Præposito Generali, ut ipse pro arbitrio suo Religiosorum numerum in singulis Regularibus Domibus prædictæ Congregationis præfigere possit juxta eleemosynarum pro tempore sponte oblatarum quantitatem, prout alias felicis record. Urbanus Papa VIII. pariter Antecessor noster per suum Apostolicum Rescriptum eidem Præposito pro tempore existenti super hoc facultatem concessit, nosque facultatem hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta concedimus atque indulgemus. Præsentes etiam nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari ullatenus posse decernimus, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationisius, restrictionibus, aliisque contrariis dispositionibus tam per nos ipsos, quam etiam per Successores nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus & insolitis clausulis irritantibusque Decretis; pro tempore factis, & faciendis, quorumcumque tenorum existant includi, sed illis non obstantibus, in suo robore, & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariæ reintegratas etiam sub data, per Congregationem, & Clericos prædictos eligenda de novo concessas esse; & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ esse, & ad hoc ut perpetua firmitate subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam, & ejusdem Congregationis Clericos, haberi; Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales a Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, facultate, & auctoritate judicari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.55. Quo circa dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Auditori Generali per easdem præsentes Motu proprio mandamus, quatenus ipse per se, vel alias præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerit requisitus solemniter publicans, eosdem præmissis omnibus pacifice frui, & gaudere faciat, non permittens, eos vel eorum quempiam super illis quodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; Et nihilominus legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Deputantur Exequutores.

§.56. Hæc autem decernimus atque statuimus, non obstantibus recol.mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Antecessoris nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, quis vigore præsentium ad judicium non trahatur, & aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, Ordinationibus, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; atque aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio & ex certa scientia, atque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias quomodolibet, etiam consistorialiter concessis, approbatis, confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse, ac latissime, & plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoriæ.

§.57. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc

Nemo has literas infringere audeat.

hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, concessionis, impartitionis, Decreti, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Kalend. Septemb. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXLVI.

Dat. 2. Sept. 1726. Ann. 3.

Restituitur pristinæ suæ Provinciæ Calabriæ Monasterium de Sagittario, Anglonen. Diœcesis in Provincia Basilicata, Ordinis Cistercienfis.

Dismembratum fuerat dictum Monasterium ab Alexandro VII. Const. ed. 1664. Oct. 1. P. II.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à consuetudine immutandi eà quæ alias constituta fuere.

Ex injuncto Nobis divinitus Apostolicæ dispensationis Officio ea interdum, quæ certis rationabilibus ex causis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christi fidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & prosperæ directioni consulitur, revocamus, & immutamus, in hisque solicitudinis nostræ partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ab Alex. VII. præd. Monasterium a Provincia Calabriæ dismembratum, Provinciæ Tusciæ Congr. S. Bernardi Italiæ unitum fuit.

§. 1. Alias siquidem per fel. rec. Alexandrum PP. VII. prædecessorem nostrum accepto, quod Congregatio S. Bernardi Italiæ Monachorum Ordinis Cistercienfis, quæ ex duabus Provinciis Tusciæ scilicet, & Lombardiæ constabat eximia Regularis observantiæ laude florebat, eaque de Causa omnia dicti Ordinis Monasteria in Statu Ecclesiastico, & pleraque in Regno Neapolitano respective consistentia memoratæ Provinciæ Tusciæ auctoritate Apostolica ab ipso Alexandro Prædecessore unita fuerant; unde Divini servitii augumentum, exactiorque disciplinæ Regularis observantia, & major quies, & tranquillitas Religiosorum dictorum Monasteriorum consequta erant, idem Alexander Prædecessor spirituali, temporalique Monasterii S. Mariæ de Sagittario nuncupati Ordinis præfati Anglonen. Diœcesis, quod unicum in Provincia Basilicatæ dicti Regni, & tum ob Monachorum multitudinem, tum ob Regularis Disciplinæ vigorem conspicuum existebat, ac dudum a rec. mem. Urbano PP. VIII. prædecessore etiam nostro per quasdam suas desuper expeditas literas Provinciæ Calabriæ Ordinis prædicti decretum fuerat, utilitati pariformiter prospectum esse cupiens, præfatum Monasterium S. Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ perpetuo separavit, & dismembravit ipsumque Monasterium cum omnibus, & singulis ejus personis, & bonis illius mensæ conventualis Congregationi Sancti Benardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis itidem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, & alias prout in ipsius Alexandri prædecessoris literis in simili forma Brevis die prima Octobris MDCLXIV. desuper editis quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Hinc lites ortæ; quibus in Crogregationem Episc. & Regular. discussis, decretum fuit servandas literas Alexandri.

§. 2. Et post modum emanata super dismembratione, ac unione hujusmodi respective inter tunc existentes Præsidentem supradictæ Provinciæ Calabriæ ex una, ac Abbatem, & Monachos præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario ex altera partibus, controversia, eaque in Congregatione tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita, diu discussa emanavit ab ipsa congregatione Cardinalium decretum, quo enarratas Alexandri prædecessoris literas servandas, & ab ejusdem S.R.E. Card. dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectore curandum fore demandavit, ut visitationes in præfato Monasterio Sanctæ Mariæ de Sagittario omnino suo tempore fierent, quod, decretum subinde occasione aliarum litium hac super re diversis temporibus motarum tam a prædicta, quam alia Congregatione super disciplina Regulari dicta auctoritate deputata, fuit confirmatum.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, dictum Monasterium S. Mariæ de Sagittario trecentis, & amplius millibus passuum a Tuscia distare reperiatur, & ob ejusmodi distantiam nec Abbates ipsius Monasterii pro tempore existentes ad Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ, quam in Civitatibus Mediolanen, & Ferarien, longe etiam inde dissitis, alternis vicibus celebrari consuevit, absque gravi suo, ac dicti Monasterii incommodo, & dispendio accedere, nec Præsidens, & Definitores præfatæ Congregationis Sancti Bernardi, ac Provinciæ Tusciæ alius Regiminis prout par est, intendere, & advigilare valeant, indeque factum sit, quod visitationes in eodem Monasterio tametsi a præfata Cardinalium Congregatione rebus, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, sicut præmittitur demandatæ, viginti quinque ab hinc annis per Visitatores Regulares dictæ Provinciæ Tusciæ factæ non fuerint, multiplicesque abusus in dictum Monasterium sensim irrepserint, inter quos ille præsertim memoratur, quod munus Abbatis ipsius Monasterii per Monachos de una, eademque familia, seu Consanguineos quasi per manus, & ad instar hæreditariæ successionis a tempore quo idem Monasterium ipsi Provinciæ Tusciæ unitum reperitur, ferme semper exercitum fuerit, licetque Ven. Frater Episcopus Anglonen, quem novissime in visitatorem Apostolicum ejusdem Monasterii deputaveramus, plura decreta pro Monasticæ disciplinæ instauratione, ac recto dicti Monasterii gubernio ediderit: nihilominus nisi dicti Provinciæ Calabriæ, cui adjacet, ac cujus proinde Præsidens, & Definitores salubri ejus Regimini facile incumbere possunt, denuo uniatur, vix sperari possit, quod Religiosa inibi quies, & tranquillitas, ac Regularis observantia usquequaque reintegretur.

Preces Procuratoris Generalis Ordin. Cistercienfis.

§. 4. Hinc est, quod nos præfati Monasterii, ejusque Monachorum statui & indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere, ac opportune providere volentes, supplicationi-

bus dilecti filii Abbatis Alexandri Magni Monachi expresse professi dictæ Provinciæ Calabriæ, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ separationem, ac dismembrationem, atque Congregationi Sancti Bernardi; & Provinciæ Tusciæ præfatis unionem, annexionem, & incorporationem a memorato Alexandro prædecessore, sicut præmittitur, facta, & expeditas desuper ejusdem Alexandri prædecessoris literas prædictas harum serie revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus & omnino vacuamus, ac revocatas, cassatas, irritatas, & annullatas, viribusque, & effectu penitus, & & omnino vacuas esse, & fore decernimus & declaramus, ipsumque Monasterium Sanctæ Mariæ de Sagittario cum omnibus, & singulis ejus Personis, & bonis illius mensæ Conventualis supradictæ Provinciæ Calabriæ ristituimus, ac pro ut ante prædictas Alexandri Prædecessoris literas erat, eidem Provinciæ Calabriæ denuo unimus, anectimus, & incorporamus, salvis tamen decretis per præfatum Episcopum Anglonen. in actu Visitationis hujusmodi editis, quæ præsentium literarum dispositioni, ac huic reunioni non adversantur.

Revocatio unionis prædictæ; & restitutio ejusd. Monasterii, pristinæ suæ Provinc. Calabriæ.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; neque de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.6. Non obstantibus præfatis Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus; necnon Ordinis, & Congregationis, ac Monasterii, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibuslibet, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Ordini, & Congregationi, ac Monasterio, & Provinciis præfatis, eorumque superioribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub anulo Piscatoris die II. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLXVII.

Erigitur Ecclesia Cathedralis Lucana in Sedem Archiepiscopalem.

Dat. 2. Sept. 1726. An. 3.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. Confirmata fuit erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem Et Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erigitur Collegiata S. Venantii in Cathedralem, & Terra Fabriani in Civitatem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura omnium Ecclesiarum.

INscrutabili Divinæ Providentiæ arcano super specula militantis Ecclesiæ, meritis licet imparibus, constituti, illiusque vices gerentes in Terris, qui gloriosus regnat in Cœlis in omnes Agri Dominici partes oculos nostræ mentis vigilis more Pastoris intendimus, inspicientes, quod Ecclesiarum omnium, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori maxime conveniat. Cumque id etiam per aliquam tituli, & prærogativæ specialitatem fieri nobilium Personarum aliqua dignitate fulgentium vota exposcant, & Nos ad Omnipotentis Dei, ejusque Genitricis B. Mariæ semper Virginis gloriam, Animarumque salutem, & Fidelium disciplinam confirmandam, augendamque in eis devotionem, pertinere cognoscimus, ut a Nobis gratias, & favores reportasse lætentur, in his solicitudinis nostræ partes favorabiliter interponimus, opemque, & operas nostras impendimus efficaces, prout Personarum ipsarum, ac locorum, & temporum qualitatibus, & circumstantiis matura consideratione pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Laudes Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ.

§.1. Sane, cum sicut accepimus, pervetusta

sta Civitas Lucana, quæ in amœno, & fertili solo Etruriæ sita, nobilium æque, ac divitum Familiarum splendore conspicua, inclytæ etiam Comitissæ Mathildis de Romana Ecclesia egregie meritæ origine clara, Mœnium præsidio munitissima, Ædificiorum magnificentia celebris, & sola in Etruria prædicta Reipublicæ, ac strenue defensæ libertatis dignitate illustris existit, quæque prima fuit in eadem Etruria Civitas, quæ semen Euangelicum a Beato Petro Apostolorum Principe per S. Paulinum primum illius Antistitem tunc ad Regiones illas transmissum in sinu suo alacriter, promteque excepit, ac fideliter, tot revolventibus Sæculis, benedicente Domino conservavit, illiusque Ecclesia Cathedralis a fel. rec. Alexandro Papa II. Prædecessore nostro, qui ante, & post adeptam Apostolicæ Sedis dignitatem fuit Episcopus Lucanus, magnificentius extructa, ac Beato Martino Episcopo Turonen. consecratione dicata, celeberrima Crucifixi Imagine, & pluribus Sanctorum Corporibus, insignibusque Reliquiis copiose ditata, præclaris etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Imperatorum Privilegiis condecorata extiterit, ejusque Antistes nulli unquam Metropolitano, sed tantum eidem Sedi Apostolicæ a primæva ipsius Ecclesiæ Lucanæ institutione immediate subjectus reperiatur, omnibusque Archiepiscopalis dignitatis potiatur insigniis pro Divini Cultus, & Catholicæ Religionis augmento, majorique decore, & præeminentia in Archiepiscopalem erigi mereatur.

§.2. Nos, quorum umilitatem Altissimus per ineffabilem Divinæ suæ Bonitatis abundantiam ad Apostolicæ Dignitatis fastigium evehere, & sublimare dignatus est, quique pro nostri Pastoralis Officii debito curis excitamur assiduis, ut ad illa solicite intendamus, per quæ nostræ provisionis ope, & Ministerio singularium Ecclesiarum, in illis præsertim Civitatibus, quæ frequenti nobilium Personarum interventu, & præsentia decorantur, gloriæ, & ornamento consulitur, attentis d. Civitatis Lucanæ antiquitate, & splendore, ejusque in Orthodoxæ Fidei assiduo cultu; præcipuis, & illustribus meritis; ac ipsius Civitatis, & Reipublicæ Lucanæ Dilectorum filiorum Confalonerii, & Optimatum precibus nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ prædictarum decori, & dignitati in præmissis opportune consulere volentes, ac infrascriptum Bernardinum Guinigi Episcopum a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab Homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum; harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, post habitam cum Venerabilibus Fratribus nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem de eorum consilio, atque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam Lucanam præfatam ad laudem, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, nec non Fidei Catholicæ exaltationem, & totius militantis Ecclesiæ gloriam in Archiepiscopalem Ecclesiam, & Sedem Episcopalem Lucanam in Archiepiscopalem Archiepiscopalis Præsidis Sedem pro uno deinceps Archiepiscopo, qui Pallii, & Crucis usum aliorum Archiepiscoporum more habeat, omnibusque aliis Insigniis Archiepiscopalibus, prout antea habebat, necnon privilegiis, honoribus, & prærogativis Archiepiscopis debitis, & concessis, quibus præfatus Bernardinus Episcopus, ac pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Præsules, qui Sedi Apostolicæ ab ipsa institutione immediate subiecti jamdudum potiri consueverunt, ad præsens gaudent; firmis tamen remanentibus privilegiis, honoribus, & prærogativis hujusmodi, & citra ullum illorum præjudicium, etiam in posterum frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat Apostolica auctoritate in omnibus, & per omnia juxta Decretum in Consistorio nostro Secreto desuper editum perpetuo erigimus, & instituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiscopali decoramus; necnon Venerabilem etiam Fratrem Nostrum Bernardinum Guinigi modernum illius Episcopum, & pro tempore existentes Ecclesiæ Lucanæ Præfatæ Præsules in Archiepiscopos declaramus, eique, & eorum cuilibet, ut ipsi cætera singula, prout Archiepiscopis in eorum Civitatibus, & Diœcesibus a Jure indultum existit facere, exercere, administrare, & exequi possit eadem auctoritate concedimus, & indulgemus; Ita quod idem Bernardinus Episcopus absque alia de ejus Ecclesia Lucana prædicta de novo facienda provisione, seu præfectione in Archiepiscopum Lucanum præfectus esse intelligatur. Præterea eidem Bernardino Archiepiscopo, ut ipse omnia, & singula quæcumque quæ de jure, vel consuetudine, aut alia quoquomodo ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & debent, gerere, facere, & exercere, libere, & licite possit, plenam, & omnimodam auctoritatem, earumdem tenore præsentium, etiam concedimus, & indulgemus.

Preces Civitatis prædict. pro hujusmodi erectione.

Erectio præfata.

Clausulæ Derogatoriæ.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, eidem Ecclesiæ, illiusque Præsulibus, & Administratoribus dilectis filiis Capitulo, & Canonicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ Potestatis Plenitudine præfata, & consistorialiter, & de simili consilio, aut alias quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro

 suffi-

sufficienter expresis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§.4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum absolutionis, erectionis, Institutionis, decorationis, declarationis, concessionis, Indulti, assignationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto, Tertio Idus Septembris Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXLVIII.

Dat.18. Sept. 1726. An.3.

Statuuntur nonnulla pro Civitate Ravennæ præsertim super illius Civitatis Collegio Jurisconsultorum; Locumtenente Legationis Romandiolæ; necnon Agente in urbe Civitatis Ravennatis.

Alia hujus Const. ed. 1725. April. 20. P.1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cæsenaten., & Const. ed. 1726. Febr. 5. P.2. Statuuntur nonnulla pro recta justitiæ in alma Urbe administratione.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DIvina providentia, quæ nos regimini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfecit, voluit etiam ut curæ civili Populorum & Civitatum Beati Petri cui, licet immeriti, in Apostolatu successimus, præficeremur.

Ravennatium Civitatis laudes.

§.1. Quare oculos Pastoralis nostræ solicitudinis ad primariam, & huic Sanctæ Apostolicæ Sedi fidelissimam Civitatem Ravennatium convertentes, quæ doctrinam Euangelicæ veritatis a strenuo Christi Martyre, & Beati Petri Discipulo Apollinari audire meruit, quæque non solum est sacra Metropolis, sed etiam civilis, & caput Flaminiæ provinciæ, justum in nobis desiderium excitari sensimus Pontificiæ benevolentiæ significationibus eam honestandi, ut quemadmodum piæ recordationis Romani Pontifices Antecessores nostri alias perinsignes Civitates Beati Petri eximiis, & multis Privilegiis, quibus caret Ravennatium Civitas, largitate Apostolica honestaverunt, ita & nos Ravennam honestaremus, quo, sic honestata in Beati Petri fidelitate, cujus imperio plurimis ab hinc sæculis feliciter subest, jucundius, & alacrius inposterum perseveret. Hæc cogitatio, quæ animo nostro, erga populos nobis subjectos summe benevolo, per quam digna visa est, eo nos libenter inducit, ut post maturam deliberationem motu proprio, ex certa scientia, spontanea, & deliberata voluntate, ac plenitudine Apostolicæ auctoritatis, eidem Civitati Ravennatium atque ejus Populo, & Civibus universis privilegia, & gratias mox recensendas concederemus.

Collegii Jurisconsultorũ Ravennæ privilegia confirmantur, & ampliantur.

§.2. Quum liberalibus disciplinis, & præsertim jurisprudentiæ studiis populorum concordia, & fortunæ innitantur, quas in oculis nostris unice gerimus, propterea tam gravis, & necessariæ doctrinæ fundamenta in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subjectis populis perpetuo servaturi, utriusque juris Doctorum Collegium & Universitatem Ravennæ olim conditam adprobamus, cum omnibus, & singulis privilegis, facultatibus, exemtionibus, prærogativiis, legibus, & statutis, quibus hactenus ejusdem Collegii, & Universitatis Doctores, & professores potiti fuerunt, quæ omnia nostræ Apostolicæ auctoritatis munimine undequaque confirmamus & roboramus. Præterea, quia honos alit artes, & præmium est calcar virtutis, eidem Collegio & Universitati Ravennatium ab hac die, qua hæc nostra constitutio promulgatur facultatem & privilegium, perpetuis futuris temporibus duraturum, concedimus, & largimur, coronandi viros, poeticæ facultatis præstantia probatos, præsertim Latine doctos; spurios, etiam & nothos legitimis natalibus restituendi, non tamen sacrilegos; eximios quoque viros ut arctius ad præclare agendum incitentur, splendore nobilitatis, & equestri, ac militari dignitate donandi amplissimam auctoritatem concedimus.

Locumtenentis Civilis, & generalis legationis Romandiolæ munus reservatur, uni ex Jurisconsultis Ravennatib. ad decenniũ conferendum.

§.3. Etsi munus Locumtenentis civilis, & generalis Legationis provinciæ Flaminiæ, seu Romandiolæ, habens cumulativam jurisdictionem respective cum Prætore, & Gubernatore Civitatis Ravennæ, atque etiam cum Vicario generali Venerabilis Fratris Nostri Archiepiscopi Ravennatis, juxta veterem consuetudinem, & stilum per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Legatos, Præsides, & Rectores ejusdem provinciæ pro eorum arbitrio administrandum, viris egregiis, & jurisprudentiæ consultis hactenus traditum fuerit; Nihilominus volumus, & jubemus, ut inposterum idem munus, nobis tantum, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus, nullo medio, reservatum intelligatur, a nobis ipsis per literas Apostolicas in forma Brevis postmodum conferendum ad decennium uni ex civibus, & jurisconsultis ejusdem Collegii Civitatis Ravennatium, qui jurisprudentiæ studium expleverit, in quæ curiis hujus almæ vrbis nostræ, vel saltem Bononiæ per septennium se in Forensi jurisprudentiæ exercuerit, Vacaturo eodem munere Locumtenentis civilis Legationis Provinciæ Romandiolæ, si nemo ex civibus, & Doctoribus Collegii Civitatis Ravennatium reperietur ejusdem officii, & muneris obeundi capax, volumus, ut ad idem munus tunc aliquis ex Provincia Romandiolæ evehatur, in Collegio, & Universitate præmissa jurisconsultorum Ravennatium probatus, & laurea jurisprudentiæ ibidem post annum saltem studiorum legalium completum insignitus, qui postmodum in eodem studio jurisprudentiæ in Curia Forensi, & Tribunalibus hujus Almæ Urbis, vel Bononiæ per septennium se laudabiliter exercuerit.

Præscribitur quid prædictus Locumtenens in sui muneris ingressu peragere debeat.

§.4. Hunc Locumtenentem civilem, & generalem Legationis, & Provinciæ Romandiolæ, a nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus eo modo, quem diximus, electum, vel eligendum, & per literas Apostolicas declaratum, vel declarandum, volumus, in primo sui

sui muneris ingressu eorum Publico, & Generali cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennatium, adsistente corpore Collegii jurisconsultorum, jurejurando in manibus Cancellarii, seu Secretarii ejusdem cœtus publici Consiliariorum se adstringere, & solemniter jurare, se justitiam populo administraturum, deque litibus universis, una veritate, & ratione præ oculis habita, judicaturum. Volumus etiam, & præsentibus literis nostris statuimus, ut hujusmodi Locumtenens civilis, & generalis a nobis, ut dictum est, creatus, & declaratus, vel creandus, & declarandus facultatem, & jurisdictionem habeat cognoscendi, terminandi, & decidendi omnes, & singulas causas civiles inter Cives quoscumque Civitatis Ravennatis vertentes, cujuscumque summæ, interque cujuscumque conditionis personas comulative cum prædictis judicibus ordinariis ejusdem Civitatis, secundum stilum, & consuetudinem hactenus observatam, utque in judiciis ad easdem causas pertinentibus idem Locumtenens procedere possit summarie, simpliciter, de plano, absque strepitu, & figura judicii, tantumodo inspecta veritate facti. Item facultatem habeat cognoscendi, & decidendi causas agitatas, & vertentes inter ejusdem Civitatis, & Locorum Provinciæ incolas in prima, secunda, & ulteriori instantia, etiam in casu, & casibus, in quibus Cameralis obligatio concurreret. In Congregationibus causarum criminalium in eadem Civitate Ravennæ, coram Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Legatis, Præsidentibus, vel Provinciæ Rectoribus haberi solitis, idem Locumtenens civilis, & generalis intersit, suumque suffragium decisivum pronunciet, omnesque, & singulos actus, facultates, & jurisdictiones exerceat, alias a Locumtenenti civili, & generali exerceri solitas, quas omnes approbamus, & confirmamus.

Ejusdem facultates recensentur.

Variis privilegiis idem decoratur.

§.5. Volumus, ut idem noster Locumtenens civilis, & generalis Ravennæ, ejusdemque futuri Successores fruantur usu, & habitatione in Edibus nostri Palatii Apostolici Legationis Ravennatis, in quo habitavit, & nunc habitat Locumtenens civilis, & generalis ipsius legationis. Item volumus, ut idem noster Locumtenens speciatim, & distinctim a ceteris Doctoribus Collegii Ravennatis possit, & debeat palam induere pallium nigrum, quod nostræ aulæ consistorialis advocati induere consueverunt: Quod indumentum, & pallium concedimus, etiam Gubernatori ejusdem Civitatis Ravennatis. Volumus etiam, ut prædictus Locumtenens tanquam civis nativus, & originarius Civitatis Ravennæ sessionem, & locum habeat, atque suffragium in publicis consiliis, & cœtibus generalibus ejusdem Civitatis Ravennæ sedens statim post magistratum sapientum. Quum sit mos, ut singuli Doctores Collegii Ravennatis tres patentes literas exemtionis a represaliis, aliasque facultates in iisdem patentibus literis exprimi solitas distribuant; volumus ut noster Locumtenens non tres tantum sed decem distribuere possit, eas ad universam Legationem, & Provinciam extendens. Item volumus, ut idem Locumtenens pro judice suspecto haberi, & allegari non possit, nisi speciatim, & juridice probata, & ostensa fuerit una ex causis, ob quas, secundum dispositionem juris communis judex Ordinarius recusari possit. Cognitio autem hujusmodi exceptionis, & causæ tantummodo spectet ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Legatos, Præsidentes, vel Rectores Provinciæ Romandiolæ, itaut non probata ulla ex iisdem causis, Judex Locumtenens sub poena nullitatis Judicii rejici non possit: atque hæc voluntas nostra quod ad exercitium muneris ejusdem nostri Locumtenentis civilis, & generalis, statim post completam Legationem dilecti Filii Cornelii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Presbyteri Cardinalis Bentivoli nuncupati, Provinciæ Romandiolæ Legati Apostolici, vel eodem munere Locumtenentis Vacaturo, suum effectum, & exequutionem obtineat.

Eidem stipendiũ quinquaginta scutorum singulis mensibus præter sportulas ordinarias adsignatur.

§.6. Licet idem Locumtenens civilis, & generalis olim pro sua honesta sustentatione propinas tantum, vel sportulas, aliosque proventus incertos ejusdem muneris exigere consueverit, nihilominus quum ob temporum difficultates eædem propinæ, sportulæ, aliique proventus incerti, plurimum diminuti reperiantur, itaut ferme impares sint sustinendo oneri, & muneri; propterea eidem nostræ Civitati Ravennatium concedimus, ut inposterum singulis annis tria millia mensurarum tritici, quæ *rubbia* vulgo appellantur, ex tota ditione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ per aquas extrahere possit, illuc ferendum, quo emptoribus utilius videbitur. Lucris vero ex hujusmodi extractione percipiendis, eidem nostro Locumtenenti civili, & generali anticipate solvatur singulis mensibus summa scutorum Romanorum quinquaginta, si pretium eductum fuerit; sin vero, ex pretio postea educendo statim solvatur: quam summam idem Locumtenens totam percipiat præter sportulas, propinas, ceterosque proventus incertos, superius nominatos, ex eodem munere percipi solitos, quibus per præsentes literas nostras ne utiquam derogamus. Reliqua pecuniæ summa, ex eadem trium millium rubbiorum tritici extractione percipienda, in Communitatis Ravennæ beneficium vertatur; quibus eo modo frui possit, quo personæ, quibuscumque privilegiis honestate, hujusmodi beneficiis frui consueverunt. Volumus, ut facultas, & extractio ejusmodi trium millium rubbiorum tritici, singulis annis facienda, per acta unius ex Secretariis Cameræ nostræ Apostolicæ expediatur, & singulis vicibus in regestis Cancellariæ, seu Secretariæ Civitatis Ravennatium cum suo valore, & pretio describatur, ut hoc pacto commode, & facile cognosci possit, quænam tritici quantitas extracta fuerit, & extrahenda superit. Ne communitas Civitatis Ravennæ nostris gratiis, & beneficiis umquam abuti ullo modo possit, utque omnia, & quæcumque incommoda evitentur, volumus, ut extractiones, separatim concedendas unus noster Locumtenens civilis, & generalis subscribat, non vero alii, qua in re cæterorum quorumcumque, etiam Cameræ nostræ ministrorum, juri, quod signandi, & subscribendi habent, derogari omnino volumus, & derogamus; utque similiter extractionem pro tota eadem summa trium millium rubbiorum tritici subscribat, onusque eidem nostro Locumtenenti incumbat quolibet anno evoluto pro futuris annis attestationem, & schedulam jurejurando firmatam de exitu, & venditione summæ ejusdem tritici ad unum ex Secretariis nostræ Cameræ Apostolicæ Romam transmittendi: quæ attesta-

tio & scheda jurejurando firmata inseri & redigi debeat in acta ejusdem Secretarii eo prorsus modo, quo inserta, & redacta fuerit in Cancellaria Civitatis Ravennæ. Hæc extractio, eidem Civitati gratis concedenda, locum habeat post præsentium literarum nostrarum, motu proprio editarum, promulgationem. Totius vero frumenti extracti, ut diximus, venditio ad nostrum Locumtenentem civilem & nostram Civitatem Ravennæ cumulative pertineat, itaut unus seorsum ab alio illud separatim pro pretio sibi placito vendere non possit. Si vero pars tantum vendita fuerit, hæc supradicto ejusdem Locumtenentis stipendio computetur.

Declarantur nonnulla; si Locumtenens prædictus, deficiente Ravennate, extraneus eligatur.

§.7. Cum nostram hanc dispositionem pro paterna benevolentia, qua Civitatem Ravennatium respicimus, in beneficium jurisconsultorum & Civium ejusdem Civitatis, & Provinciæ Romandiolæ cessuram, edere decreverimus, peculiari animadversione monendum putamus, ut si quando ex Juris Doctoribus, & Civibus ejusdem Civitatis, & Provinciæ deesset promovendus ad munus nostri Locumtenentis civilis, & generalis, itaut propterea extraneus, & non natus in eadem Civitate & Provincia ad munus istud promoveri deberet, tunc idem Locumtenens, sic, ut dicitur, non Ravennas, neque ex Provincia Ravennate, sed extraneus, a successoribus nostris electus, nullo modo jam dicta scuta quinquaginta menstrua percipere possit, aut debeat, sed tantummodo propinas, aut sportulas, aliosque proventus incertos, Locumtenenti civili, & generali Provinciæ Romandiolæ olim dari solitos. Nostra enim intentio est & voluntas expressa, ut idem salarium & stipendium scutorum quinquaginta menstruorum in beneficium, & utilitatem Locumtenentis dumtaxat vertatur, qui Ravennæ aut in Romandiola natus fuerit, ut supra copiosius dictum est: quo casu extractio trium millium rubbiorum tritici in beneficium Civitatis Ravennæ vertatur, neque propterea aut ex quacumque alia causa eadem extractio suspensa intelligatur, nisi speciatim ea nominetur, vel ubi aliorum etiam extractiones suspenderentur, qui summis privilegiis gauderent. Hoc enim munus, atque hoc emolumentum iisdem tantum Civitati, & Provinciæ pro ordinario Judice ex illis eligendo, qui sit Locumtenens civilis, & generalis, asignamus, itaut reliquæ Civitates, & Provinciæ ab ejusdem honoris, & muneris perceptione excludantur. Declaramus etiam, ut quotiescumque munus Locumtenentis civilis ab aliquo extraneo jurisconsulto exerceri contigerit, ubi postmodum Civis aliquis Ravennas, aut ex Provincia Romandiolæ repertus fuerit, qui doctrina, & legum peritia, ut superius expressum est, eidem muneri obeundo idoneus reputetur, tunc ipso facto idem Locumtenens, & Judex extraneus suum munus jam absolvisse censeatur, locum daturus Civi Ravennati, aut ex Ravennatium Provincia orto, a nobis, & successoribus nostris, de more, quem diximus, eligendo, qui virtutibus & dotibus, quas enumeravimus, ornatus existat. Obeunte vero Locumtenente, Collegium jurisconsultorum Locumtenentem eligat, hoc munere potiturum, donec Nos aut Successores Nostri Romani Pontifices ad ejus electionem per literas Apostolicas in forma Brevis deveniamus.

Thomas Sebastianus Barbuchiellus Jurisconsultus Ravennas creatur Locumtenens ejusd. Legationis.

§.8. Interim cum Nobis innotuerit dilectus filius Thomas Sebastianus Barbuchiellus Ravennas jurisconsultus multis, & præcipuis doctrinæ, fidei, probitatis, aliisque dotibus supra ætatem præstans, eidemque Collegio Ravennæ adnumeratus, quique in Curiis Forensibus hujus almæ Urbis nostræ septennale studium complevit, motu proprio, non ad ejus, vel alterius pro eo super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & certa scientia, & deliberato animi consilio, volumus, ut hac prima vice idem Thomas Sebastianus Barbuchiellus sit primus noster Locumtenens civilis, & generalis in eadem nostra Provincia, & Legatione Æmiliæ, seu Romandiolæ cum omnibus præmissis, potestate, jurisdictione, honoribus, oneribus, attinentiis, emolumentis, & cæteris quibuscumque. Ideoque nostra, & dictæ Sedis Apostolicæ auctoritate tenore præsentium illum constituimus, & deputamus primum nostrum Locumtenentem Civilem, & Generalem Ravennæ, inque tota Legatione Æmiliæ, & Romandiolæ.

Decernitur, ut agens in Urbe negocia Civitatis Ravennatis in posterum a Communitate Ravennæ ad decennium eligatur.

§.9. Quamvis in hac alma Urbe agens, sive gestor, & Procurator negociorum Civitatis Ravennæ ante hac a Nobis ipsis, vel ab Antecessoribus nostris Romanis Pontificibus electus fuerit. Nihilominus volumus, ut deinceps electio hujusmodi hominis, qui agat, & curet negocia Communitatis Ravennatium ad eandem Civitatem pertineat simul cum nostro Locumtenente Civili, & Generali, qui, tanquam Civis in consilio Civitatis, ubi electio fieri debet, suffragium habeat, atque agentis Officium, & munus non amplius sit vitalitium, sed temporaneum decennali spatio terminandum.

Modus eligendi eumdem Agentem præscribitur.

§.10. In publico, & generali Cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennæ omnes eorum libelli supplices legantur, qui ad hoc munus captandum concurrere voluerint, omnesque sint ex corpore Civium, & Collegii Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, quæ pluralitate suffragiorum unum ex concurrentibus eligat, cui literæ patentes pro munere agentis negocia Civitatis Ravennatis, manu nostri Gubernatoris, atque etiam manu primi ex Magistratu Civitatis subscriptæ tradantur, remota, & sublata qualibet facultate contra ejusdem electionem reclamandi, appellandi, & quocumque prætextu ad Tribunalia recurrendi. Hujusmodi agens negocia Civitatis Ravennatis in munere, ad quod hoc pacto admotus fuerit, toto decennio perseveret, stipendium consuetum singulis mensibus a communitate Ravennæ solvendum percipiens, non tamen, si justis ex causis eodem suo munere a suis Electoribus esset privandus: quæ causæ examini, & cognitioni cœtus generalis Consiliariorum Civitatis Ravennatis subjiciantur. Ubi hoc idem munus agentis post exactum decennium, eidem præfixum, vel alias quomodocumque vacaverit cœtus Consiliariorum cum Locumtenente Civili, & Generali, ut dictum est, ad novam ejus electionem perpetuis futuris temporibus deveniat, & locum non habeat ante obitum dilecti filii Johannis Francisci Fagnani nostræ Consistorialis Aulæ Advocati. Si vero post decennium completum, ob munus laudabiliter actum confirmandus esset, is modo, quem diximus, denuo eligatur.

Cautelæ, & clausulæ.

§.11. Demum cupientes, ut hæc nostra Constitutio ab omnibus inviolate observetur, motu pro-

proprio, & ex certa nostra scientia eam cum omnibus, & quibuscumque in illa descriptis, auctoritate nostra perpetuo firmamus, & comprobamus, illique perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum, etiam substantialium, in eis forsan omissarum, defectus si qui sint supplemus, & pro illarum firmiori subsistentia, quæcumque his nostris literis continentur, eadem auctoritate perpetuo stabilimus: decernentes easdem præsentes nostras literas nullo umquam tempore de subreptionis, & obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu ex eo, quod rem habentes, ad id vocati non fuerint, notari, in Jus, vel controversiam, seu alias quomodocumque revocari posse, aut contra mentem, & intentionem nostram obtentas præsumi, & ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, quantumvis generalibus, & fortissimis clausulis, & Decretis irritantibus roboratis, comprehendi posse; Sed semper pro exceptis habendas, & quotiescumque illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum, etiam sub data per Collegium, & Civitatem hujusmodi eligenda, plenarie restituendas: Sicque & non alias ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam prædictæ Cameræ Camerarium, illiusque Clericos, & etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & definiendi facultate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.12. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. de registrandis in Camera prædicta gratiis, interesse Cameræ ejusdem quomodolibet tangentibus, necnon ejusdem Pii IV., & similis recordationis Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de non extrahendis frumentis, nisi ex causa vere onerosa, & quibusvis aliis Apostolicis, etiam per Nos, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, ac quibusvis etiam Cameræ prædictæ, & Annonæ nostrarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam Cameræ, illiusque Camerario, Thesaurario, & Clericis, necnon Annonæ prædictis, illiusque Præfecto, aliisque Ministris, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali etiam de Latere Legato in Provincia, & Civitate prædictis in posterum pro tempore commoranti, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam degogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, & ex certa scientia concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, sanctionis, electionis, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Nemo hanc Constitutionem infringere audeat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto, Decimo quarto Kalendas Octobris Pontificatus nostri anno Tertio.

CXLIX.

Conceditur Indulgentia plenaria, semel in anno lucrifacienda Peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ, sitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Jesu Civitatis Mexicanæ in Indiis. Dat. 2?. Sept. 1726. An. 3.

Ab Alexandro VIII. in Indiis existentibus quamplures Indulgentiæ concessæ fuerunt, & Patribus Societatis nonnullæ facultates factæ Const. ed. 1690 Mar. 30. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§.1. AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, et singulis utriusque sexus Christifidelibus ad Capellam B.M.V. Lauretanæ sitam in Collegio S. Gregorii Clericorum Regularium Societatis Jesu Civitatis Mexican. in Indiis devotionis causa peregrinantibus, qui vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, prædictam Cappellam devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum in anno per unumquemque lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Preces Hispaniarum Regis. Concessio præd. Indulgentiæ.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumtis.

Da-

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIII. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CL.

Dat.30.Sept. 1726. An.3.

Erigitur Hoſpitale pro curandis pauperibus, tinea, & ſcabie laborantibus ſub titulo Deiparæ Virginis, & B.Gallicani; eique Dos, & Miniſtri adſignantur; privilegia, & indulgentiæ conceduntur; cum aliis Ordinationibus.

Alia hujus Conſt. ed.1726. Aug.15. P.3. nonnulla Statuta fuerunt pro recto regimine Hoſpitalium Civitatis Cæſenæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium à cura exhibenda pauperib., morbis laborantibus.

Bonus ille, æternuſque Paſtor, qui pro ovibus ſuis e veteri labe, & priſca ſervitute peccati redimendis, puriſque, & liberis ad cæleſtia paſcua adducendis, ſalutarem prætioſiſſimi Sanguinis ſui fontem aperire, & in ara Crucis in pretium immolari voluit, quique noſtram humilitatem, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, ad ejus vices in terris gerendas eligere dignatus eſt, præcipuam paternæ charitatis noſtræ ſolicitudinem aſſidue excitat, ut ad ea vigili ſtudio intendamus, per quæ miſerabilium Perſonarum præſertim, non ſolum rerum inopia, verum etiam morboſa corporum calamitate oppreſſarum temporalibus, ſpiritualibuſque occurramus neceſſitatibus, ut per impenſa eis pietatis munera inter morborum languores divinam agnoſcant miſericordiam, & deinde mundata membra exhibeant ſervire juſtitiæ in ſanctificationem.

SummusPontifex pias voluntates ope ſua libenter fovet.

§.1. Quapropter piis Chriſtifidelium deſideriis, quæ huic noſtræ conſonant voluntati, ut votivos, ſecundum cor noſtrum, ſortiantur effectus, opem, & operam noſtram libenter impendimus, ac omnia, & ſingula, quæ hujus noſtri conſilii executioni, deſtinatique operis ſtabilitati, ac felici fauſtoque ſucceſſui fore agnoſcimus opportuna, quantum nobis ex alto permittitur, elargimur, concedimus, ſtatuimus, & ordinamus.

Perluſtratis Urbanis Hoſpitalibus, nullum lepra, tinea, & ſcabie laborantibus excipiendis repertum.

§.2. Sane attendentes, quod inter tot Noſocomia, ſeu Hoſpitalia, aliaque Loca Pia in alma Urbe noſtra, quemadmodum Sanctam decet Civitatem, ad Chriſtianæ pietatis, & caritatis laudem, & ad levandas miſerabilium perſonarum tam dictæ Urbis incolarum, quam exterarum ad illam, uti ad piam matrem confluentium, inopiam, infirmitates, aliaſque humanas calamtates, Chriſtifidelium liberalitate fundata, & erecta, quæ prope omnia ex debito paſtoralis officii noſtri ſumma cum paterni animi noſtri jucunditate perluſtravimus, nullum adhuc Hoſpitale pro miſerabilibus perſonis lepra, ſcabie, ac tinea, ſeu prurigine in capite, reſpective, affectis, inibi recipiendis, curandiſque deſtinatum atque inſtitutum reperimus. Et quamvis alias fel. record. Alexander Papa VII. Prædeceſſor noſter laudabilibus nonnullorum aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædeceſſorum noſtrorum, tunc ſuorum, veſtigiis inſiſtens, ac neceſſitatibus, morbis hujuſmodi laborantium, qui cum in Hoſpitalibus præfatis non admittebantur, nec ibi curabantur, in viis publicis langueſcere, omnique humano auxilio carentes animam miſere agere coacti erant, ſubvenire, eiſque in Hoſpitalibus præfatis locum patere cupiens, ſtatuerit, & voluerit, ut in nonnullis ejuſdem Urbis Hoſpitalibus aliquot cubilia ſeorſim, ac ſeparatim a cubilibus aliorum Ægrotorum, inibi decumbentium, in miſerabilium Perſonarum lepra, ſcabie, tinea, ſeu prurigine laborantium, in illis curandarum uſum, & commodum inſtruerentur ac retinerentur; nihilominus hæc Alexandri Prædeceſſoris, tametſi ſaluberrima diſpoſitio debitæ executioni demandari nequivit, propterea quod timor, ne hujuſmodi morbis infecti non ſolum alios Ægrotos, ſed etiam Miniſtros illis in dictis Hoſpitalibus inſervientes eorumdem morborum contagione fœdarent, rectores, & adminiſtratores ipſorum Hoſpitalium receptione hucuſque avertit, & deterrit; unde hoc pietatis ſubſidio a memorato Alexandro Prædeceſſore præſcripto fruſtrati atque a dictis Hoſpitalibus excluſi, gravi morborum ſuorum ſarcina onuſti, per Urbem, vicos, plateas, ac etiam templa, non ſine intuentium nauſea, errare, in eiſque deficere, & quod magis dolendum eſt, quandoque etiam ſine Sacramentis perire viſi ſunt; alii vero, pauperes quidem, ſed non adeo miſerabiles, in propriis domibus abſque opportunis medicamentis tabeſcere coguntur, ſuoſque conſanguineos eiſdem morbis identidem inficiunt. Quin immo cum iſtiuſmodi morbi etiam in locis Urbi propinquis ac univerſo ferme ſtatui noſtræ, & hujus Sanctæ Sedis ditioni temporali ſubjectio paſſim ſerpant, illis laborantes omni cura, & remedio, ac corporali, & ſpirituali ope deſtituti, ac derelicti jacere conſpiciuntur.

Hoſpitale S.Lazari unitum Archiospitali S. Spiritus in Saxia, curandis leproſis tantum conſtructum.

§.3. Licet autem jamdudum nonnulli ex Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus itidem noſtris Hoſpitale, Sancti Lazari nuncupatum prope, & extra mœnia Urbis præfatæ non procul a Porta Angelica ad radices clivi Cinnæ, ſeu Montis Marii etiam nuncupatæ, ſitum, quod deinde Archihoſpitali S.Spiritus in Saxia de eadem Urbe auctoritate Apoſtolica perpetuo unitum fuit, curandis Leproſis dumtaxat reputaverint; quia tamen ſcabie, ac tinea, ſeu prurigine affecti nuſquam inibi etiam nunc reſpiciuntur; immo ob reddituum ipſius Hoſpitalis tenuitatem, propter quam ad illius unionis hujuſmodi deventum fuit, nec omnes quidem Leproſi, nec quocumque anni tempore, ſed mendici ſolummodo, ac nonniſi duobus verni temporis menſibus in eo admittuntur, & accepta potione medica, inde dimittuntur, unde fit, ut tam ipſi Leproſi mendici reliquo anni, ac præſertim hiemali tempore, quo lepra pertinacius ſævire ſolet, quam alii, non adeo miſerabiles Leproſi Urbis Incolæ, ac exteri, nec non omnes ſcabie, ac tinea, ſeu prurigine laborantes a dicto Hoſpitali excluſi, non habeant quo confugiant; præcipue vero pauperes puellæ, & mulieres, quæ tametſi miſerrimæ, in eodem Hoſpitali nunquam recipiuntur.

§.4. Si-

Privata Domus a tribus annis Transtyberim, curandis ejusmodi morbis aperta.

§.4. Simulque animo recolentes, quod inspirante bonorum omnium, auctore Domino, dilectus filius Æmilius Lamius Presbyter Sabinensis, seu alterius Civitatis, vel Dioecesis, Prior Sanctæ Gallæ vulgo in Urbe cognominatus, qui quædam medicamina, & unguenta, his malis medendis apta, apprime callet, in privata domo, quam ipse in regione Transtyberim juxta Pontem, quatuor capitum nuncupatum, de Urbe præfata, conduxerat, & aperuerat, eleemosynarum sibi a recolendæ memor. Innocentio Papa XIII. Prædecessore itidem nostro, nonnullisque ex Venerabilib. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac aliis piis Christifidelibus collatarum subsidiis, duobus, & amplius ab hinc annis multos hujusmodi morbis infectos tum in eadem domo receptos, ac decumbentes, aut ad illam accedentes eximia charitate curaverat, atque sanaverat, prout nos ipsi, dum Cardinalatus honore adhuc fungebamur, & etiam postquam ad summi Apostolatus apicem evecti fuimus, non sine intimo animi nostri gaudio coram vidimus, sedulam, quæ eisdem ægrotis per ipsum Æmilium impendebatur operam, vel maxime commendantes, quod illam ne dum ad eorum corporum sanitatem, sed etiam ad animarum salutem plurimum conferre animadvertebamus propter colloquia spiritualia, & alia pietatis exercitia, ab eodem Æmilio in dictam domum inducta, peragi solita, quandoquidem (quod valde dolendum est) experientia ipsa compertum sit, omnes pene prædictas miserabiles personas, quæ inibi recipiuntur, & curantur, primorum catholicæ Fidei, ac doctrinæ Christianæ elementorum plane rudes, & ignaros illuc adventare, ac ætate etiam provectiores diu, vel nunquam peccata sua Sacramentali Confessione expiasse.

Ædificium novum Transtyberim pro ejusmodi morbis curandis constructum, in Hospitali sub invocatione S. Gallicani erigitur.

§.5. Quamobrem nos ejusmodi miserabilium personarum ærumnas paterna charitate commiserantes, earumque levamini opportuna ratione, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, de consilio, & ad enixas quoque preces nonnullorum ex eisdem Venerabilib. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinalibus, ac potissimum dilecti filii nostri Petri Marcellini Tituli S. Joannis ante Portam Latinam, ipsius S.R.E. Presbyteri Cardinalis, Corradini nuncupati, Pro-Datarii nostri, qui laudabile illud, ac eisdem miserabilibus personis tam salutare, & proficuum opus a memorato Æmilio, ut præfertur, inchoatum, omni cura juvare, illiusque incrementum impensius promovere non desistit, pastorali officio nostro dignum, & consentaneum esse duximus in eadem Urbe, piorum operum alitrice, in qua aliis morbis, ac corporum infirmitatibus oppressi habent ubi solamen accipiant, publicam domum instituere, in qua lepra, scabie, tinea, seu prurigine, in capite tamen laborantes, recipiantur, alantur, foveantur, ac curentur, eisque ad ejusmodi morbos depellendos remedia subministrentur, ac non minus corporum, quam animarum suarum saluti consulatur, in eumque finem locum, eidem domui vicinum intra *duos Pontes, quatuor Capitum, ac Sixtum* nuncupatos, situm in præfata regione Transtyberina, in qua ac circumvicinis regionibus prædictarum miserabilium personarum frequenter solet esse incolatus, destinavimus, ac multis coemptis privatis ædibus amplum inibi ædificium cum Ecclesia, quæ viros a mulieribus separet, magna expensa a fundamentis ereximus, ac officinis, aliisque rebus necessariis apprime instruximus, & benedicente Domino, ædificium hujusmodi pene omnibus suis numeris, & partibus absolvimus, ac in eum statum reduximus, ut jam præfatarum miserabilium personarum usui inserviat, & miserabiles personæ hujusmodi jam illuc introductæ existant. Hinc est, quod nos, qui hodie ædificium hujusmodi sic, ut præfertur, a nobis cum impensa fere septuaginta mille scutorum monetæ Romanæ absolutum una cum illius Ecclesiæ, mansionibus, aliisque pertinentiis suis, ritu solemni ad Omnipotentis Dei gloriam, & in honorem Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Gallicani, personaliter consecravimus, illaque sacro Pii loci nomini, omnibusque privilegiis, & immunitatibus, cæteris Piis locis competentibus, debitisque, Apostolica auctoritate donavimus, & publicæ venerationi exposuimus Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine unum in loco, ac domo prædictis novum Hospitale, sub invocatione Sanctæ, Mariæ, & Sancti Gallicani nuncupandum pro miserabilibus personis tam mendicis, quam aliis pauperibus Urbis, & Ditionis Ecclesiasticæ præfatarum atque exteris, in eadem Urbe degentibus, utriusque sexus lepra, scabie, tinea, seu prurigine in capite, seu quæ caput obsideant, laborantibus, ut inibi recipiantur, & curentur, cum suis Ecclesia, Sacristia, Cœmeterio, Campanili, Campanis, Dormitoriis, Officinis, & Supellectilibus, tenore præsentium perpetuo erigimus, fundamus, & instituimns; his tamen legibus, & conditionibus, ut non alii, quam mox dictis morbis affecti inibi admittantur, & curentur, exclusis semper iis, qui lepra, & scabie venerea, seu Gallica infecti forent: quos recipi prohibemus in eodem Hospitali, utpote his malis medendis minime apto, ac ad illud ægroti utriusque pariter sexus, qui a dicto Æmilio in privata domo, sicut præmittitur, curabantur, in hujusmodi Hospitale transtulimus, & in illud translati reperiuntur.

Stabilia pro singulis Virorum, & fœminarũ morbis hujusmodi adsignantur.

§.6. In quo, pro viris videlicet, & in eorum classe, triginta cubilia pro eorum triginta pruriginosis, ac alia tria pro eorum aliis tribus pruriginosis febricitantibus ac alia sex pro eorum aliis sex pruriginosis scabiosis; ac alia sex pro eorum aliis sex scabiosis in capite, ac alia novem pro aliis novem leprosis, ac alia duo pro eorum aliis duobus leprosis pruriginosis; ac alia quatuor pro eorum aliis quatuor leprosis non pestilentibus; & in eorumdem virorum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis eorum quinque leprosis pestilentibus. Pro mulieribus vero, & in earum classe, quæ semper a dicta virorum classe per intermediam Ecclesiam divisa, ac distincta debeat esse, decem, & octo cubilia pro earum decem, & octo pruriginosis; ac alia decem pro earum aliis decem febricitantibus, Lancisianis nuncupatis, ac aliud unum pro earum una leprosa non pestilente, ac alia duo pro earum aliis duabus pruriginosis febricitantibus, ac aliud unum pro una earum alia scabiosa in capite, ac alia duo pro duabus earum aliis pruriginosis scabiosis, ac alia quinque

pro earum aliis quinque leprosis, ac in earumdem mulierum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis earum quinque puriginosis pestilentibus, pro tempore, ad Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, & quoad mulieres febricitantes Lancisianas præfatas, prout infra, respective, admittendis, & in eo curandis, perpetuo erigi & instrui fecimus, prout jam in utraque classe & utroque Hospitali parvo hujusmodi, jam erecta & instructa reperiuntur, ac in eorumdem respective cubilium singuli viri, & singulæ mulieres morbis præfatis, respective, affecti, & affectæ incumbentes debitam experiuntur in suos respective morbos curam.

Hæreditas Lancisiana, pro Hospitali fœminarum construendo, huic novo Hospitali admittitur.

§.7. Cumque non ita pridem eidem Hospitali per Nos, ut præfertur, erecto, tunc erigendo, hæreditatem cum omnibus suis juribus, bonis, ac fructibus a quondam Joanne Maria Lancisio dum viveret, piæ memoriæ Clementis PP. XI. prædecessoris pariter Nostri, Cubiculario intimo, ac Medico Secreto dicto Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia, hæredi per eum ex asse instituto relictam, ad hoc ut juxta idem Archihospitale aliud Hospitale pro Mulieribus, morbo acuto laborantibus, & in proximis, Transtiberim utriusque Burgi, & Pontis Regionibus, ac viis, Longara, & Julia, respective, nuncupatis, commorantibus, quæ morbo acuto hujusmodi adeo debilitatæ forent, ut ad Hospitale Mulierum apud Sanctum Joannem in Laterano de eadem Urbe positum non sine earum vitæ discrimine ex itinere sibi imminente, transportari nequirent, per Chirographum die VI. Octobris Anno MDCCXXIV Manu Nostra signatum sub certis modo, & forma, ac conditionibus, & oneribus, tunc expressis auctoritate præfata perpetuo applicaverimus, & approbaverimus, ipsiusque Joannis Mariæ voluntati ad præmissorum effectum opportune derogaverimus, illamque quatenus opus esset commutaverimus, ejusdem Chirographi dispositioni inhærentes, volumus, ut in prædicto novo Hospitali Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani, a Nobis sicut præmittitur, erecto, præter & ultra decem Lectos pro Mulieribus febricitantibus Lancisianis nuncupatis, ut præfertur, assignatos, supradictos, inibi retineri debebunt alii quinque Lecti pro Mulieribus in supradictis Regionibus, & Viis per dictum Joannem Mariam designatis pro tempore habitantibus retineantur pro lepra, aut scabie in capite, non tamen Gallica, vel prurigine laborantibus, ac propter ejusmodi morbi gravitatem, atque pravitatem eo redactæ, ut vitæ periculum adirent, si illas ad dictum Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano omnibus mulieribus ægrotis de Urbe præfata destinatum transferri contigeret, juxta ipsius Joannis Mariæ dispositionem admittantur, & curentur, itaut in dictis decem nullæ aliæ Mulieres, quam in Regionibus, & Viis a præfato Joanne Maria præscriptis degentes; in aliis vero quinque Lectis ex his Mulieribus, Regiones, & Vias hujusmodi incolentibus, illæ dumtaxat morbo acuto correptæ, ac memorato vitæ periculo, si ad Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano adsportarentur, expositæ recipiantur; idque demum, si, & postquam ipsius novi Hospitalis per Nos erecti Priori pro tempore existenti exhibitum fuerit testimonium medici, qui sit publicus, ac notus, & facultatem medendi in Urbe habeat, quique juratus testetur, quod infirma sine evidenti vitæ suæ discrimine ad supradictum Hospitale Sancti Joannis in Laterano traduci nequeat, vel si Prior prædictus infirmam in tali statu, ac immineuti periculo versari re ipsa agnoverit, ut hoc pacto ejusdem Joannis Mariæ voluntas ex parte saltem adimpleretur.

Præscribitur, ne ulli infirmi in hoc novum Hospitale ex cæteris Urbis Hospitalibus adveheantur.

§.8. Ut autem Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, hujusmodi in pacis amœnitate, & charitatis fæcunditate feliciora in dies Deo favente, suscipiat incrementa, universis & singulis Commendatoribus, Commissariis, Gubernatoribus, Administratoribus, Deputatis, Œconomis, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, Hospitalium, & Locorum piorum dictæ Urbis, in quibus personæ miserabiles morbis præfatis, respective, affectæ inibi curandis recipiuntur, & retinentur, vel recipi, & retineri consueverunt in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio, in rebelles, & contradictores infligendis, districte præcipiendo mandamus, quatenus ipsi omnes, & singulas personas miserabiles præfatis morbis affectas, etiam febricitantes, eorum Hospitalia, & pia Loca hujusmodi pro tempore, ut præfertur, adeuntes juxta eorum, respective, consuetudinem, in Hospitalibus, & piis Locis præfatis omnino, ut prius recipiant, & retineant, nec sub Hospitalis per Nos, ut præfertur, erecti hujusmodi vel quopiam alio prætextu ab eis rejicere, neque ad Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum hujusmodi, nisi requisito prius ad id, Hospitalis per Nos, ut præfertur erecti hujusmodi Priore pro tempore existente præfato, ac de ejus consensu seu licentia, & quatenus locus, seu lectus vacuus sit in dicto Hospitali, & non alias transmittere ullatenus audeant, seu præsumant, sed eas in Hospitalibus, Locisque Piis præfatis donec, & quousque locus præfatus eis aut earum alicui, ut præfertur, factus fuerit, ut prius retinere prosequantur, debeant, & teneantur, personasque ipsas Urbem præfatam in Civium nauseam, & scandalum circumvagari nullo modo permittant.

Æmilius Lamius Presbyter Prior hujus novi Hospitalis deputatur, & agenda illi injunguntur.

§.9. Ipsum autem Æmilium Lamium Presbyterum in prædicti novi Hospitalis a nobis erecti Priorem ad ejus vitam per præsentes constituimus, & deputamus, volentes, ut laudabilia instituta, per eum ante duos circiter annos in domum, quam de præsenti inhabitat, invecta, nempe enarratis morbis affectas doctrinæ Christianæ rudimenta edocendi, & advigilandi, ut sanctissimæ Eucharistiæ, & Pœnitentiæ Sacramenta frequenter, ac devote suscipiant jugiter in novo Hospitali hujusmodi serventur, & exacte custodiantur, utque in mansionibus, tum Viris, tum Mulieribus assignatis medicabulum, seu locus medendi destinetur, in quo curentur omnes pauperes utriusque sexus scabiosi, aut ulcuscula in cruribus, aut alia corporis parte ex ejusmodi morbis procedentia habentes, licet scabie in capite infecti non sint, qui deinceps ad dictum Hospitale ad suam curationem procurandam recurrent, tametsi in Hospitali, & lectis præfatis non decumbant,

cumbant,

cumbant, nec aliud ab eodem Hospitali, quam unguenta, & medicamenta, quibus curentur, accipiant, & propriis domibus habitent.

Mendicantibus per Urbem hyberno tempore tectum atque ignia in loco novo Hospitalis parantur.

§.10. Et quia dictis morbis laborantes brumali præsertim tempore ob sævientes algores maxime periclitari solent, potissimum vero mendici, qui præ ærumnis, ac morborum hujusmodi pertinacia viribus exhausti, postquam tota die victum per Urbem mendicatum quæritando defessi sunt sub dio, ac gelido cælo miseras, dolentesque noctes ducere coguntur nos ad eos etiam, qui in dicto Hospitali recipi nequeunt, pietatis, ac liberalitatis nostræ dexteram extendere, illisque aliqua ratione opitulari cupientes, amplum & quadraginta miserabilium personarum hujusmodi capacem prope Hospitale prædictum, cameram, seu habitationem, quo tot ex dictis personis, quæ in dicto Hospitali ob præoccupata ab aliis cubilia admitti non poterunt, sese recipere, ibique noctem transigere valeant, extruximus, & paravimus, ignemque ad eas calefaciendas, & refocillandas accendi, ac teneri mandamus, ita tamen, ut antequam cubitum eant, aliquis ad illas de divinis rebus & ad æternam salutem spectantibus sermo habeatur, ac in aliquo pietatis opere, congruo temporis spatio exerceantur.

Dos eidem novo Hospitali adsignatur pro ejus substentatione.

§.11. Ad hæc cum eidem Hospitali sic erecto, pro ejus dote, ac subsistentia, ægrotorumque, inibi pro tempore existentium, sex curandorum, necnon illius Prioris, Officialium, & Ministrorum ei inservientium alimonia, & sustentatione, aliorumque onerum, & expensarum, ipsis incumbentium supportatione præter & ultra hæreditatem supradicti Joannis Mariæ Lancisii ei, sicut præmittitur, a nobis applicatam, infrascripta alia, res, & bona itidem perpetuo assignaverimus, donaverimus, atque concesserimus; nimirum unum vacabile, Seneschallatus nuncupatum, seu custodiæ Cancellariæ Nostræ Apostolicæ, quod dilectus filius nobilis juvenis Stephanus de Comitibus, terræ Guadagnoli Tiburtinæ diœcesis Dux, ex concessione ab ipso Innocentio Prædecessore sibi de eo ad sui vitam facta, obtinebat, ac etiam nunc obtinet, ex tunc postquam illud per cessum vel decessum, seu alias quomodolibet, ex persona ejusdem Stephani Ducis vacavisset, & alterum, officia custodiæ Portæ Ostiensis seu sancti Pauli nuncupatæ, de Urbe prædicta per obitum quondam Juliani Capranicæ, ultimi, dum viveret, ipsius Portæ custodis, tum vacans, cum omnibus eorumdem officiorum proventibus, & emolumentis. Item duas aquæ perennis uncias, ex aqua Paula etiam, nuncupatum de Urbe præfata, desumendas, necnon occasione suppressionis Confraternitatis sub titulo Redemptoris in parochiali Ecclesia sanctæ Mariæ de Monticellis dictæ Urbis alias erectæ, illiusque bonorum una cum ipsa Parochiali Ecclesia, dilectis filiis presbyteris sæcularibus Congregationis doctrinæ Christianæ applicationis, novissimæ secutarum, vineam, quam de Gagliano vocant, in regione, ubi vulgariter dicitur *Monte verde* extra Portam sancti Pancratii sitam, de directo dominio dilectorum pariter filiorum Capituli & Canonicorum sæcularis, & insignis Collegiatæ sanctæ Mariæ Transtiberim de eadem Urbe, sicuti etiam triginta loca montium Cameræ Nostræ Apostolicæ non vacabilium, diversarum erectionum cum sexaginta centesimis partibus alterius loci similis, injuncto tamen onere celebrationis Missarum, ac demum alia triginta octo loca, ac quinque centesimas partes alterius loci paris montis non vacabilis restaurati, primæ, secundæ, & tertiæ erectionis, quæ ad Datariam Apostolicam spectabant, & alias, prout in diversis pariter Chirographis manu Nostra subscriptis cedula motus proprii sub plumbo, seu aliis literis & scripturis desuper confectis uberius continetur, nos præmissorum firmissimæ validitati providere, majusque robur, & pleniorem efficaciam eis adjungere volentes, ac omnium & singulorum Chirographorum, cedulæ motus proprii, literarum & scripturarum præfatarum tenores etiam veriores & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali ac individua expressione digna, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, specificatis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hæreditatis, officiorum, duarum unciarum aquæ, vineæ, & locorum montium hujusmodi applicationem, assignationem, concessionem ac donationem, dicto Hospitali per Nos factas, ut præfertur, necnon Chirographa, cedulam motus proprii sub plumbo, seu alias literas ac scripturas quascumque desuper emanatas, cum omnibus & singulis in eis contentis, & expressis motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, harum serie confirmamus & approbamus, ac quatenus opus sit, illa omnia & singula innovamus, ac exacte & inconcusse servari præcipimus, eisque inviolabilis & perpetuæ firmitatis robur adjungimus, necnon omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum quarumcumque tam ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum præscripto, quam alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet defectus, si qui in præmissis quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi possent, amplissime, ac latissime supplemus & sanamus.

Annuus proventus eidem Hospitali ad tempus tribuitur.

§.12. Quoniam vero idem Hospitale ex primo, dicto Seneschallatus officio, nullum capere poterit emolumentum, quamdiu præfatus Dux vixerit, illudque obtinuerit, ne interea necessariis redditibus careat, quadringenta scuta monetæ ad rationem Juliorum decem pro quolibet scuto, ex eleemosynis, quæ ex componendis dispensationum matrimonialium proveniunt, ac in subventionem pauperum erogari consueverunt, eidem Hospitali per Datariam Apostolicam prædictam & earumdem componendarum officialem seu administratorem quotannis solvi præcipimus, donec tamen dictum officium ex persona ipsius Stephani Ducis, ut præfertur, vacaverit, adeout statim, secuta illius vacatione, Dataria præfata ab obligatione solvendi dicta quadringenta scuta immunis ac libera sit, & esse censeatur, nec ulterius eam pecuniarum summam ipsi Hospitali pendere teneatur.

A morbo curatis & mundatis vestimenta alia adsignantur.

§.13. Et ne pauperes mendici, qui in Hospitali prædicto ab ejusmodi morbis mundati, ac sanitati restituti, inde dimittentur, reassumptis suis veteribus vestibus in pristinos, depositosque morbos misere recidant, iisque denuo infi-

inficiantur; statuimus, ut deinceps modernus, ac pro tempore existens victualium, commeatuum pro classe Nostra Triremium conductor, seu provisor, quem *Assentistam* earumdem Triremium vulgo appellant, ipsi Hospitali, ejusve Priori omnes & singulas vetustas vestes, seu lacernas ac spolia remigum ejusdem classis singulis annis in Urbe præfata tradere & consignare debeat, ut eis probe expurgatis, ablutis & reconcinnatis pauperes prædicti, cum e dicto Hospitali dimittuntur, indui & operiri valeant; volentes insuper, ut in locationibus, seu appaltis, quæ in posterum per Cameram Nostram Apostolicam ejusmodi Assentistis fient, hoc onus eisdem Assentistis expresse injungatur, & in instrumentis desuper conficiendis adjiciatur.

Novum hoc Hospitale a solvendis vectigalibus eximitur.

§.14. Ac insuper ulteriori ejusdem Hospitalis levamento intendentes, illud pro emptione & introductione in Urbem ratæ, seu quantitatis sexcentorum cadorum vini, ac mille salmarum carbonis dumtaxat quolibet anno, atque aromatum, olei, lignorum, telarum, stragulorum & utensilium pro ipsius Hospitalis infirmorum, ac personarum, illi actu pro tempore inservientium usibus, a quibuscumque vectigalibus, gabellis, datiis, dohanis, pedagiis & transitibus, aliisque oneribus ordinariis, & extraordinariis nunc, & pro tempore impositis, itaut Hospitale prædictum nihil omnino horum, aut aliorum similium pro rebus supradictis subire teneatur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, aut datiorum hujusmodi redemtores, conductores, & exactores ad id valeat coarctari, eximimus, & liberamus, mandantes quoque, ut Camera præfata eidem Hospitali eam salis quantitatem, qua illi opus fuerit, prout cæteris Urbis Hospitalibus præstare consuevit, annuatim subministrare debeat.

Indulgentiæ in eodem Hospitali decumbentibus, & Ministris conceduntur.

§.15. Ut autem Hospitale præfatum per Nos erectum, & temporalium rerum subsidiis ut præfertur, munitum, ac personæ in eo degentes cælestibus quoque spiritualium gratiarum & indultorum locupletentur thesauris, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus in eodem Hospitali decumbentibus, illiusque officialibus & ministris inibi commorantibus, qui in Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, sanctissimæ Trinitatis, & Corporis ejusdem Domini nostri Jesu Christi, necnon Purificationis, Annunciationis, Assumptionis & Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, ac Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, atque Apostolorum, Commemorationis omnium Sanctorum festivitatibus, ac Dedicatione hujus Ecclesiæ, vere pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum, & schismatum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam, quæ etiam animabus Purgatorii per modum suffragii applicari possit, necnon omnibus & singulis infirmis, ministris & officialibus præfatis, quos in Hospitali sic erecto, ac in camera, seu habitatione contigua, quam ædificare intendimus, ab humanis decedere contigerit, si vere pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde, devote invocaverint, in eorum mortis articulo similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Eisdem vero Christifidelibus utriusque pariter sexus, qui infirmis in Hospitali virorum, seu mulierum respective degentibus, cum cibo reficiuntur, seu alias ministraverint, vel deservierint, eosque præcepta Dei, & quæ ad salutem necessaria sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus erga infimos præfatos exercuerint, atque Presbyteris, qui sacramentales eorum confessiones exceperint, quotiescumque id egerint, ac in Ecclesia dicti Hospitalis aliquo temporis spatio oraverint, toties pro quolibet præfatorum operum exercitio septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præterea, ut quandocumque Sacerdos aliquis sæcularis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, seu Instituti regularis Missam defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus Ecclesiæ dicti Hospitalis celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur; ita ut ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ac beatissimæ Virginis, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, a Purgatorii pœnis liberetur, auctoritate præfata concedimus itidem, & indulgemus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Morbis ejusmodi affecti a cibis vetitis dispensantur, ut quæ a quibusvis Ecclesiasticis pœnis absolvi possint, eorum confessariis facultas datur.

§.16. Præterea pauperibus utriusque sexus hujusmodi præfatis morbis affectis, & in dicto Hospitali pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimium imbecillis valetudo jejunium, seu carnium, & lacticiniorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque medici consilio quibusvis quadragesimalibus, aut quatuor anni temporibus & vigiliis, aliisque diebus, in quibus jejunium ab Ecclesia indictum, aut carnium, ovorum, lacticiniorum usus de jure, vel consuetudine, seu alias prohibitus existit vel fuerit, carnibus, ovis, butyro, lacticiniis, & aliis cibis prohibitis hujusmodi uti & vesci singulis quoque pro tempore existentibus, ejusdem Hospitalis Priori præfato, ac infra dicendis presbyteris, ut quoscumque hujusmodi Hospitalis infirmos, ministros & servientes a quibusvis excommunicationis etiam majoris, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, quibus innodati fuerint, necnon quibuscumque eorum peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes merito consulenda foret, videlicet in casibus, tam ordinariis locorum, quam etiam eidem Sedi reservatis, non tamen in judicium deductis, neque contentis in literis die Cœnæ Domini legi solitis, semel in ingressu dicti Hospitalis, & iterum ab omnibus supradictis, nullo prorsus excepto, in mortis articulo, confessione tamen eorum diligenter audita, in foro tan-

tantum conscientiæ absolvere, injuncta inde eis pro modo culpæ suo arbitrio pœnitentia salutari, quodque eisdem infirmis, ministris, ac inservientibus omnia & singula Ecclesiæ sacramenta etiam viatici & extremæ unctionis, servatis tamen sacris ritibus, & cæremoniis a Rituali Romano præscriptis administrare libere, licite & valide respective possint, facultatem itidem perpetuo tribuimus, & impartimur moderno, ac pro tempore existenti Parocho, seu Rectori parochialis Ecclesiæ, intra cujus limites Hospitale præfatum consistit, districtius inhibentes, ne in eorumdem sacramentorum (excepto dumtaxat sacrameno matrimonii quoad ministros, & alios inservientes, qui hac tantum ratione Parocho & parochiæ hujusmodi subsint) in dicto Hospitali administratione se ingerere, aut defunctorum sepulturæ, seu exequiis inibi faciendis interesse, ullumve pro funere, aut aliud quodlibet jus, vel emolumentum parochiale petere & prætendere, ac desuper Hospitale, personas, Priorem, ac Presbyteros prædictos, seu eorum aliquem molestare audeat, seu quovis modo præsumat.

Hospitale eximitur a jurisdictione spirituali Vicarii Urbis, ejusdemque Vicesgerentis, & Cardinali Protectori prorsus subjicitur.

§.17. Ac proinde Hospitale præfatum, illiusque Priorem, Presbyteros, ministros, inservientes, ac in eo pro tempore degentes infirmos a quocumque dilecti filii Nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis in Urbe præfata, ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, illiusque Vicesgerentis jurisdictione, tum ordinaria, tum etiam delegata, Ordinariis locorum in vim decretorum sacri Concilii Tridentini, seu alias quomodolibet attributa, prout etiam a parochia, seu parochiali Ecclesia præfata, dictique Rectoris, seu parochi cura, & subjectione totaliter eximimus, illudque & illos omnimodæ jurisdictioni pro tempore existentis ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Hospitalis Protectoris, ut infra deputandi, pleno jure subjicimus, ac curam animarum tum infirmorum, tum ejusdem Hospitalis ministrorum & inservientium ejus Priori similiter pro tempore existenti committimus & demandamus, eumque in ipsorum parochum, & animarum suarum Rectorem constituimus, itaut in Ecclesia Hospitalis prædicti sacramenta etiam tempore Paschatis recipere, sicque præcepto Ecclesiæ satisfacere, ac defunctorum corpora in cœmeterio dicti Hospitalis absque ulla quartæ funeralis, vel aliorum jurium parochialium præstatione, seu solutione tumulari possint & debeant.

Decernitur, ut idem Hospitale sit hæres infirmorum, ab intestato, & sine legitimis hæredibus decedentium.

§.18. Insuper ut omnibus & singulis infirmis in eodem Hospitali ab intestato, & sine legitimis hæredibus pro tempore decedentibus Hospitale præfatum loco, & vice Fisci dictæ Cameræ nostræ in eorum bonis succedere debeat, utque ipsi infirmi, qui in dicto Hospitali decedent, testamentum condere, ac confessarius qui postremam ejusmodi infirmi sacramentalem confessionem exceperit, illud rogare ac conscribere respective valeat, & scripturæ desuper confectæ, dumodo coram duobus testibus idoneis facta fuerit, plena fides adhibeatur, illaque vim, ac robur legitimi, & coram publico tabellione, & ad formam a jure præscriptam conditi testamenti in judicio, & extra illud obtineat, decernimus, atque concedimus.

Ejusque Protector sit Cardinalis a Pontifice cum plenaria jurisdictione deputandus.

§.19. Pro salubri autem ejusdem Hospitalis regimine, progressu, atque incremento, statuimus quoque, ut perpetuis futuris temporibus unus ex ipsis S. R. E. Cardinalibus dicti Hospitalis Protector ac Defensor a Romano Pontifice pro tempore existente eligatur, & ad sui vitam deputetur, qui non solum ordinariam, ac plenariam jurisdictionem, non tamen contentiosam, in Hospitale, illiusque Priorem, ministros ac servientes exerceat, verum paternæ quoque charitatis viscera erga pauperes infirmos gerat, & solerti studio curet, quatenus ejusdem Hospitalis redditus fideliter administrentur, statuta, & ordinationes pro felici, ac prospera illius directione condantur, conditaque exacte observentur, pauperes infirmi, qua majori fieri potest diligentia, charitate & munditia curentur, & bene alantur, necnon exercitia spiritualia, ac alia pietatis opera suis temporibus fiant, ac demum omnibus tam ad rectam disciplinam, quam ad providam œconomiam & administrationem ipsius Hospitalis, ejusque bonorum & reddituum spectantibus, serio incumbat & invigilet.

Cui subjaceat Prior Hospitalis, qui hac prima vice electus prædictus Æmilius Lamius a solo Pontifice removeri possit. Eo decedente alius a Presbyteris Hospitalis eligatur, & hæc electio a Protectore confirmetur.

§.20. Adsitque perpetuo unus Prior dicti Hospitalis, qui eidem Cardinali Protectori subjaceat, ac ejus præceptis & mandatis, veluti membrum capiti suo, debite pareat & obediat; ipsorum vero Hospitalis, Ecclesiæ, eisque annexorum, & ab eis dependentium, necnon infirmorum, ministrorum, ac servientium superior existat, cumque supradictum Æmilium Presbyterum in primum Priorem dicti Hospitalis ad ejus vitam supra deputaverimus, volumus, eum nunquam ab ejusmodi munere, etiam a præfato Cardinale Protectore, sed dumtaxat a Nobis, seu Romanis Pontificibus successoribus Nostris, idque eo dumtaxat casu, quo eumdem Æmilium, ipsi Hospitali minime utilem ac proficuum fore revera compertum haberemus, amoveri posse. Post vero dicti Æmilii obitum alius ex numero infra dicendorum Presbyterorum, ipsi Hospitali, tunc inservientium, qui charitatis, humilitatis, prudentiæ & vigilantiæ laude & exemplo aliis præcellat, in Priorem eligatur, illiusque electio ab eisdem Presbyteris coram Cardinale Protectore præfato per secreta suffragia fiat, ac postquam facta fuerit, ab ipso Cardinale Protectore, qui electi qualitates mature perpendere debebit, confirmetur. Quod si electum minus aptum, ac idoneum gubernio dicti Hospitalis judicaverit, super quo ipsius conscientiam oneramus, sicuti etiam si suffragia, seu vota numero paria fuerint, tunc eidem Cardinali Protectori alium magis habilem, & idoneum deputare, illique patentes literas expedire licebit.

Prior sit perpetuus necnisi a Cardinali Protectore ex gravibus causis deponi possit.

§.21. Neque Prior sic electus & confirmatus seu deputatus, a Prioratus munere, vita sua durante, præterquam a memorato Cardinale Protectore, idque justis & gravibus de causis, removeri valeat, nec ad ipsum prioratum alius assumi possit, quam qui ex dictis Presbyteris in omnibus rebus, ad curam & regimen Hospitalis prædicti spectantibus apprime versatus, & exercitatus fuerit, atque antea per quadriennium post peractum inibi novitiatum, seu probationem in eodem Hospitali commoratus fuerit, ac curæ & servitio pauperum infirmorum illic sedulam operam navaverit.

§.22. Illi

Hospitalis infirmos curent viri Ecclesiastici sex numero, præter Priorem, vel his plures, arbitrio Protectoris, qui biennali Novitiatu probentur, & Priori subsint.

§.22. Illi vero, qui in dictum Hospitale ad medendum infirmis, eorumque necessitatibus inserviendum admittentur, sint pariter Presbyteri, vel saltem personæ Ecclesiasticæ, quæ ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri possint, sexque numero ultra præfatum Priorem, aut plures arbitrio ipsius Cardinalis Protectoris, juxta indigentiam constituantur, qui in humilitate, ac charitatis spiritu, & æterni tantum, nulliusque terreni præmii mercedem sperantes, & præ oculis habentes, soloque victu, & vestitu, ac aliis necessariis impensis, sibi per Hospitale præfatum gratis subministrandis contenti, ac uni Deo placere desiderantes, omnem operam, & animum ponere, & intendere debeant, non modo ad curandum corporales Ægrotorum infirmitates hujusmodi, sed etiam ad eos, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, in viam salutis dirigendum, vere & orthodoxæ Fidei dogmata edocendum, atque cælesti Sacramentorum dape, & verbi Dei pabulo frequenter pascendum, & enutriendum, quemadmodum eis a dicto Priore, cui, sicut mox dispositum fuit, subesse, ac obtemperare debebunt, injunctum fuerit. Presbyteri autem, seu personæ Ecclesiasticæ hujusmodi, qui in dictum Hospitale ut supra admittentur, novitiatum, seu probationem per biennium agere teneantur, quo tempore, durante mane, & vespere intersint, dum infirmi curantur, ac medicamenta conficiuntur, & applicantur, ut exinde tam unguenta, ac olea quæ in præfatis morbis adhibentur, componendi, parandique, quam morbos ipsos curandi, & sanandi methodum, & artem addiscant, expletoque novitiatus, seu probationis biennio præfato, qui Presbyterorum, personarumque Ecclesiasticarum prædictarum numero adscribi, & aggregari voluerit, se examini per supradictum Priorem, accersito, & adhibito secum, si ei libuerit, Medico ordinario ipsius Hospitalis habendo, supponere debeat, sique minus idoneus inventus fuerit, senario, seu majori numero ejusmodi minime adscribatur; sin vero habilis, & aptus repertus sit, idem Prior testimonium super ejus idoneitate perhibeat, ipsi Cardinali Protectori tradendum, ut illum recipi mandet.

Quid prædicti exacto Novitiatu, agere debeant.

§.23. Et qui exacto novitiatu præfato sic admissi fuerint, die illorum admissionem immediate sequenti, exercitiis spiritualibus in eodem Hospitali vacare, & postquam illa per octo dies peregerint, votum simplex perseverantiæ in ipso Hospitali, ac infirmis, inibi pro tempore existentibus, deserviendi, illosque curandi, & instruendi, donec vixerint, in manibus Prioris prædicti, præsentibus reliquis Presbyteris, seu Clericis ejusdem Hospitalis, in illius Ecclesia, seu alia Capella privata expresse emittere debebunt, ac ejusmodi actus libro ad id destinando, & in Archivio dicti Hospitalis asservando, describantur, & registrentur, ne eorum memoria depereat: hocque perseverantiæ votum dictus Æmilius Prior in manibus memorati Cardinalis Protectoris absque alia solemnitate, ac obligatione exercitia spiritualia hujusmodi peragendi, sicuti etiam Presbyteri, qui in prima dicti Hospitalis aperitione de numero senario præfato erunt, utpote in his rebus periti, & experti, nempe qui enarratos morbos in domo, per dictum Æmilium conducta diu curarunt, similiter emittere teneantur.

Clerici Hospitalis ad Sacros Ordines ad titulum ejus servitii per Urbis Vicarium promoveri possint.

§.24. Porro Clericis, qui senario, seu majori numero hujusmodi adscripti fuerint, ac enarratum votum perseverantiæ emiserint, ut ipsi ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines ad titulum servitii ejusdem Hospitalis, & alimentorum eis a dicto Hospitali præbendorum, a supradicto Urbis Vicario, seu ab eo deputando, servatis alias servandis, promoveri libere, & licite valeant, concedimus pariter, & indulgemus; ita tamen, ut si quem ex taliter promotis, sive ex gravibus causis, & a dicto Cardinali Protectore approbatis, a servitio ejusdem Hospitalis dimitti, aut a voto perseverantiæ, per eum emisso, quomodolibet, absolvi quandoque evenerit, nisi ei de patrimonio, aut redditu Ecclesiastico ad congruam sui, juxta taxam, quæ in Urbe servatur, sustentationem, sufficienti aliunde provisum sit, ab executione sacrorum Ordinum per eum ad titulum servitii hujusmodi susceptorum suspensus remaneat.

Puellæ curandis fœminis deputatæ novitiatu probandæ.

§.25. Et quoniam Hospitali Mulierum, scabie, lepra, & tinea, seu prurigine in capite laborantium, fœminas deservire decet, volumus, ut Prior præfatus de consensu ejusdem Cardinalis Protectoris septem, aut etiam pluries arbitrio dicti Cardinalis Protectoris, si necessitas exegerit, ad id puellas honestas, ac probatæ vitæ deligat, quæ biennium novitiatus similiter peragere teneantur, ad hoc ut interim infirmas bene curare, eisque assistere discant. Puellæ vero præfatæ postquam servitiis dicti Hospitalis laudabiliter in demandatis sibi, respective officiis insteterint per octo annos continuos, seu etiam minoris temporis spatio, si eidem Cardinali Protectori, ita expedire visum fuerit, illæ quæ cæteroquin habiles, & idoneæ dignoscantur, ad enarratum perseverantiæ votum admittantur, illudque emittant eisdem modo, & forma, quos pro septem Presbyteris, ut supra præscripsimus, atque cum eisdem conditionibus, & præcipue, ut infra terminum octo annorum præfatorum justis de causis ab ipso Cardinale Protectore approbatis, ac etiam post emissum perseverantiæ votum ob graves causas similiter approbatas, per dictum Cardinalem Protectorem, ab ipso Hospitali dimitti, & removeri valeant.

Puellæ in Hospitali servientes Priori pareant, & sua munera sedulo obeant.

§.26. Omnes autem puellæ eidem Hospitali pro tempore deservientes, illius Priori præfato, tanquam suo Superiori pareant, & obediant, injunctisque sibi ab ipso Priore muneribus sedulo fungantur. Aliquæ nempe Pauperibus infirmis mederi, illas Catholicæ Fidei rudimentis instruere, aliæ eas in Christianæ pietatis operibus exercere, & reliquæ linearum vestium lixiviis, culinæ, & penarii curam gerere teneantur; ita ut unicuique officium diversum, ac distinctum, prout sibi a dicto Priore demandatum fuerit, destinetur, ipsique Priori liceat officia hujusmodi etiam quolibet anno ad sui nutum, & pro suo arbitrio commutare.

Possint etiam curare fœminas extra Hospitale.

§.27. Demum eisdem puellis onus incumbat nedum curandi mulieres, lepra, scabie, & tinea, seu prurigine in capite laborantes, & in ipso Hospitali decumbentes sicuti superius dispositum fuit, verum etiam medendi aliis pauperibus Mulieribus, & Puellis hujusmodi morbis correptis, etiam extra Hospitale degentibus, ad illum pro habendis medicaminibus accedentibus, quibus unguenta pro scabie, aut ulcul-

scu-

culis, plagis, tuberculis exinde vel a tinea ortis propellendis gratis subministrent, easque curent, & modum unguenta præfata adhibendi, eisque utendi amanter, ac patienter doceant, necnon etiam illis assistendi, & serviendi, quæ ad morbos præfatos sanandum balneis, vaporario, seu hypocausto, ac corniculis, sanguisugis egere dignoscentur; itaut Mulieres his morbis infectæ eamdem plane opem, quam viris præbere decrevimus inde accipiant, ad Divini nominis Gloriam, ac Christianæ charitatis exemplum.

Deputatur primus Hospitalis Protector Petrus Marcellinus Corradinus S. R. E. Card.

§.28. Cæterum eidem Hospitali de valido, & idoneo Protectore providere cupientes, ac de memorati Petri Marcellini Cardinalis, & Prodatarii nostri pietate, integritate, & Religionis zelo plenam notitiam habentes, ac propterea, ex ejus protectione plurimum commodi, & ornamenti Hospitali præfato accessurum fore merito sperantes, motu, scientia, & potestate similibus ipsum Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium nostrum Hospitalis hujusmodi, illiusque bonorum rerum, & jurium quorumcumque apud Nos, & dictam Sedem, Protectorem, & Defensorem cum omnibus supradictis, aliisque facultatibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis ad sui vitam tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus; mandantes propterea dilectis filiis Hospitalis præfati Priori, Presbyteris, Officialibus Ministris, cæterisque personis nunc, & pro tempore existentibus, aliisque ad quos spectat, & in futurum spectabit, ut eumdem Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium nostrum in dicti Hospitalis Protectorem, & Defensorem juxta tenorem præsentium, recipientes, ea qua decet reverentia prosequantur.

Clausulæ peculiares.

§.29. Decernentes pariter, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu haberi quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, praeminentiæ, vel dignitatis, seu alia specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, eisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, excogitato, & substantiali etiam, quod solemnitates, & alia quævis, in præmissis servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut etiam ex quovis alio capite a jure, vel facto: aut statuto, seu consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam, quantumvis justa, rationabili, & privilegiata etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illa restitutionis in integrum, aperitionis oris reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvari in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes literas, & in eis contenta sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Derogatoriæ amplissimæ.

§.30. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, aliosve quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri; debere irritum &c. decernimus. Non obstantibus præmissis, ac præfati Joannis Mariæ ultima voluntate hujusmodi, necnon fel. rec. Symmachi, Calisti, Gregorii IX., & XIII. Joannis XXI. Clementis VII. Innocentii VI., & VII., Pauli II. III., & IV. Julii etiam III., Pii similiter IV., & V., ac Sixti pariter V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrum, de Rebus Ecclesiæ, & Cameræ præfatæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, itidemque præfati Pii IV. de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, necnon de iure quæsito non tollendo, & de non concedendis gratiis ad instar ac de exprimendo vero valore, aliisque nostris, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis Cameræ, Archihospitalis, & quorumcumque superius explicite nominatorum, & comprehensorum, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, usibus, stilis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, etiam motu, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac etiam per modum statuti perpetui, ac initi, & stipulati contractus, & cum qnibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, & ad quorumvis instantiam, vel alias quomodolibet in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio,

tio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, occasiones, & causas etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, & exactissime adductis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus plenissime, & sufficienter, hac vice dumtaxat derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§ 31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, fundationis, institutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, roborationis, conditionum, statutorum, concessionum, applicationum, exemptionum, subjectionum, voluntatum, mandatorum, sanationis, suppletionis, decretorum, deputationis, constitutionis, commutationis, & derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. Pridie nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLI.

Dat. 12. Oct. 1726. Ann. 3.

Declaratur iterum, ac ampliatur Constitutio Innoc. XII. de exemtione Præsulum Regni Neapolis a spoliis Cameræ Apostolicæ debitis.

Hac de re vide Innoc. XII. Constit. ed. 1694. Jan. 28. P. 3. & hujus Const. ed. 1724. Jun. 10. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanum decet Pontificem æqui, bonique Supremum assertorem in terris a Domino constitutum, illa, quæ ex circumspecta sua, ac Prædecessorum suorum providentia pie, sapienterque processerunt, cum aliorsum, quam justitiæ ratio postulet, detorqueri intelligit, ita declarare, ac extendere, ut sequioris, & ab eorum intentione deflectentis interpretationis occasio cuilibet præcidatur.

Ab Innocentio XII. Archiepiscopi, & Episcopi Regni Neapolis a Spoliis Cameræ Apost. debitis exemti fuere.

§. 1. Alias siquidem felicis recordationis Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster animo recolens, ingentem extare in Regno Neapolis numerum Metropolitanarum, Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, quibus Prælati inferiores, vel Dignitates, quasi Episcopalem jurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentes, præerant, congruis pro majori parte carentium redditibus, adeoque illa, quam Dei domus exposceret, majestate, & eleganti structura, necnon decenti supellectili Sacra, & Ministris Ecclesiasticis sufficientibus, ac idoneis, cæterisque divino cultui necessariis, ob earum inopiam, ut plurimum destitutarum; Simulque considerans multiplices angustias, & graves molestias, quibus earumdem Ecclesiarum Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & quandoque etiam in extremis laborabant, Subcollectoribus Spoliorum sub prætextu assecurandi Jura ad Cameram Nostram, tunc suam, Apostolicam pertinentiam, identidem vexari, ac pertubari consueverant, per quamdam suam Constitutionem, cujus initium est: *Inscrutabili æternæ Sapientiæ*: Anno Incarnationis Dominicæ MDCXCIII., tertio Kalendas Februarii, Pontificatus sui Anno Tertio editam, ab omni, & quocumque Jure, quod ad Cameram Apostolicam prædictam, ex antiquissima consuetudine, & Constitutionibus Apostolicis eatenus spectasse dignoscebatur, percipiendi, exigendi, habendi, & assequendi omnes, singulas, & quascumque pecunias, res, effectus, jura, semoventia, & bona etiam stabilia cujuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis, & quantitatis existerent, per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni, etiam ex Ordinibus Regularibus assumptos, ex redditibus, fructibus, & proventibus præfatarum Ecclesiarum quomodocumque vere, & proprie acquisita, Spolia nuncupata, necnon fructus naturales a solo separatos, & civiles, tempore mortis perceptos, seu exactos ex redditibus earumdem Ecclesiarum, etiam inconsumptos, & incommixtos, non tamen pendentes, seu inexactos, ex specialis dono gratiæ perpetuis futuris temporibus Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni prædicti omnino exemit, & liberavit, ac exemtos, & liberatos esse, & fore censeri voluit, & mandavit, ad effectum tamen, & non alias, aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad supradictas Metropolitanas, aliasque Cathedrales, & reliquas, quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores præsedissent, illisque non indigentibus, ad Parochiales Ecclesias, eorum regimini commissas, spectare, & ad earumdem favorem, beneficium, seu utilitatem cedere, applicari, converti, & erogari, deberent.

An in ipsa exemtione comprehenderentur Præsules extra Diœcesim decedentes, de quo dubitatũ est.

§. 2. Ac subinde per Nos accepto, quod postquam ejusmodi Constitutio promulgata fuerat, debitæque executioni demandari cœperat, Cameræ præfatæ Thesaurarius, ac Commissarius generales, necnon spoliorum in memorato Regno Neapolis Collectores, & Subcollectores pro tempore existentes, prætenderent sub eadem Constitutione minime comprehendi, nec comprehensa censeri debere spolia bonorum, & fructuum quorumcumque spectantium ad Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores ejusmodi, decedentes extra fines Ecclesiarum, & Diœcesum, apud quas personalem residentiam facere tenebantur; Nos æquum fore censentes, ut nullum hac in re constitueretur discrimen inter Præsules extra residentiam, vel in residentia decedentes, cum eorum factum obesse minime deberet Ecclesiis, quarum favor, utilitas, & beneficium in ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutione principaliter consideratum, ipsique Pontifici, quemadmodum ex toto illius tenore manifeste colligebatur, propositum in primis fuerat, statui-

Et ab hoc Pontifice declaratum exemtione gaudere etiam Præsules extra residentiam decedentes.

tuimus, ac declaravimus, memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem, expeditasque super præmissis ejus literas suum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, atque executionem in posterum sortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolis, etiam in casibus, in quibus Archiepiscopos, Episcopos, & inferiores Prælatos prædictos extra residentiam obire contingeret, & quatenus opus esset, easdem Innocentii Prædecessoris literas ad omnes, & singulos ejusmodi casus extendimus, & ampliavimus, & alias, prout tam in præfatis Innocentii Prædecessoris, quam in nostris itidem Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., quarto Idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo confectis desuper literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Causæ præsentis declarationis.

§.3. Cum autem, sicut ad Apostolatus nostri notitiam pervenit, nonnulli enarratas literas Apostolicas minime obsistere, aut impedire prætendant, quominus Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati inferiores dicti Regni bona ex redditibus suarum Ecclesiarum acquisita, seu provenientia, ad aliorum, quam ipsarum Ecclesiarum favorem, reservatis sibi, quamdiu in humanis egerint, eorumdem bonorum fructibus, seu usu, aut commoditate, inter vivos donare, sive alias de eis disponere valeant. Nos animadvertentes, non aliam præfati Innocentii Prædecessoris, ac Nostram in præmissis mentem, atque consilium fuisse, quam ut gravibus Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Ecclesiarum prædictarum necessitatibus subveniretur, ipsæque Ecclesiæ, post Præsulum suorum obitum, ex bonis eis e reditibus earumdem Ecclesiarum quæsitis, aliquod levamen recipere, illisque juvari, instaurari, ornari, rebusque ad divinum præsertim cultum necessariis instrui possent; facilis vero præberetur aditus, saluberrimas ejusmodi Sanctiones evertendi, ac eludendi, dictasque Ecclesias earum effectu, destinatoque sibi inde subsidio frustrandi, & defraudandi, si per donationem, seu alios contractus, qui fieri dicuntur inter vivos, eisdem Præsulibus de dictis bonis, cum reservatione eorum fructuum, usus, vel commoditatis, donec viverent, disponere liberum esset; quandoquidem ex ejusmodi dispositione ipsi nullum pene incommodum sentirent; Ecclesiæ autem præfatæ ingens acciperent detrimentum, ac propterea omnem, quæ hac in re enasci posset, controversiam, & ambiguitatem tollere, ipsarumque Ecclesiarum quieti, tranquillitati, ac indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, supradictas Innocentii Prædecessoris literas per Nos ampliatas, & extensas, ut præfertur, illa etiam pecunias, res, Jura, cæteraque bona præfata tam stabilia per Archiepiscopos, Episcopos, ac Prælatos inferiores dicti Regni, ex redditibus, & proventibus suarum Ecclesiarum acquisita, de quibus ab eisdem Archiepiscopis, Episcopis, & Prælatis per donationem, seu alios contractus inter vivos, cum reservationibus illorum fructuum, usus, vel cujusvis alterius commoditatis ad sui vitam, aliter, quam in prædictarum Ecclesiarum beneficium, & utilitatem quomodolibet dispositum fuerit, seu disponi quandocumque contigerit, comprehendere, ac in illis locum obtinere, & ad illa extendi, tenore præsentium declaramus; nec per ejusmodi donationes, contractus, & dispositiones ullum Metropolitanis, Cathedralibus, & aliis Ecclesiis prædictis, earumque Juribus præjudicium inferri, ac generari debere, aut posse perpetuo statuimus.

Declaratio, & ampliatio præd. motu proprio factas; quo scilicet d. Constitutio comprehendat etiam bona, de quibus Præsules per donationem, aut alium contractum inter vivos cum restitutione usus ad ad sui vitam disposuerint.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod quilibet, etiam speciali, & individua mentione digni, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt, sufficienter, aut ullatenus adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, seu ex alia quacumque, quamtumvis pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, quamtumvis magno, formali, substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque juris, facti, seu gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso quempiam in Judicio, vel extra illud uti posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque que plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Derogatoria.

§.5. Sicque in præmissis censeri, atque ita, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Fides habenda transumtis.

§.6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, necnon omnibus, & singulis, quæ tam Innocentius Prædecessor, quam Nos in literis præfatis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumtis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Octobris millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLII.

Dat. 5. Dec. 1726. An. 3.

Statuuntur nonnulla pro Monachis provisis de Prioratibus Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. Statutus fuit modus electionis in posterum Abbatis Monasterii de Monte Sersato Ord. S. Benedicti Congregationis Vallisdemnæ, & Const. ed. 1729 Mart. 21. P. 5. confirmatur summarium Indulgentiarum quæ a dicti Monasterii Abb. Rosariis per applicantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates, ac Superiores Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti, quod dicta Congregatio, quæ a felic. record. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro approbata, & confirmata memoratur quinquaginta circiter Monasteriis in Lotharingiæ, & Barri Ducatibus, Campaniæ, ac Burgundiæ Provinciæ, & Comitatu sitis constet, ab eisdem vero Monasteriis nonnulli cura, Conventuque carentes, nec personalem residentiam requirentes simplices Prioratus dependent, quorum collatio, seu dispositio in mensibus Sedi Apostolicæ reservatis, ad Nos, ac Romanum Pontificem pro tempore existentem, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis ad Abbates tunc pariter existentes Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus respective dependent, spectare, & pertinere dignoscitur. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Monachi prædictæ Congregationis Apostolica, vel ordinaria auctoritate de ejusmodi Prioratibus provisi, a Monasteriis eis à Capitulo generali, vel Superioribus dictæ Congregationis destinatis, & assignatis, absque eorumdem Superiorum licentia recedere, ac in præfatis Prioratibus, in quibus nulla viget Regularis observantia, soli, vel cum famulo residere, aut commorari, non sine evidenti animarum suarum discrimine, & Monasticæ disciplinæ detrimento, quandoque prætendant, occasionem vagandi, seque ab obedientia, quam suis Superioribus debent, subtrahendi inde captantes, ac insuper documenta, cura, vel scripturas originales ad ipsos Prioratus pertinentes penes se retinere, seu etiam occultare in grave Prioratuum, ac Monasteriorum præfatorum damnum, & irreparabile præjudicium præsumant, necnon de fructibus eorumdem Prioratuum ad sui libitum interdum disponant. Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Superiorum dictæ Congregationis.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, quod de cætero nullus ex dictis Monachis de Prioratibus præfatis, etiam Apostolica auctoritate provisis, seu in posterum providendis, in eisdem Prioratibus, seu apud eos, eorumve Ecclesias, sine Superiorum suorum Regularium licentia residere, seu commorari, atque aliter de fructibus ejusmodi Prioratuum, quam ad formam, & præscriptum Constitutionis recol. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri, quæ incipit: *In supereminenti* pro Monachis Congregationis Sancti Mauri in Gallia ejusdem Ordinis Sancti Benedicti anno 1627. editæ disponere possit, & valeat, quodque prætera omnes, & singuli Monachi de dictis Prioratibus provisi, & providendi documenta, & scripturas originales, ipsos Prioratus, illorumve jura, bona, & res quomodolibet spectantes, vel saltem earum exempla authentica in Archivio Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus dependent, reponere omnino debeant, ac teneantur sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ per contrafacientes & contumaces, in præmissis eo ipso incurrendis pœnis, eadem auctoritate harum serie statuimus, decernimus, & ordinamus.

Statuta prædicta pro Monachis de Prioratibus præfatis provisis.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, Congregationis, Monasteriorum, & Prioratuum prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quinta Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

CLIII.

Dat. 10. Dec. 1726. Ann. 3.

Promulgatur Canonizatio Beati Thuribii Archiepiscopi Limani, Sanctorum Festis adscripti.

Vide Const. ed. 1723. Jun. 4. P. 1., & Constitut. sequentem.

BE-

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo quod orationes Sanctorum plurimũ valeant apud Deum.

QUoniam Spiritus Sancti oraculo per Beatum Joannem Apostolum dictum est, odoramenta in phialis aureis visa coram Agno extincto, esse orationes Sanctorum, quæ ad expiandas nostrorum criminum sordes ante conspectum Altissimi odorem suavitatis emittunt; ideo nos, quibus, licet immeritis, idem Spiritus Sanctus regendæ totius Ecclesiæ curam injunxit, æternæ Christifidelium saluti plurimum credimus expedire, si eorum memoriam solemnibus præconiis ubique celebrari decernimus, quorum assiduis deprecationibus, & patrocinio gregem Catholicum, nostræ fidei commissum, in Cælo adjuvari speramus.

B. Thuribii ortus, vitæ institutio, & Archiepiscopatus sancte initus.

§.1. Itaque summa Beati Thuribii merita, & signa, jamdudum apud hanc Sanctam Apostolicam Sedem per Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sub piæ memoriæ antecessoribus nostris Romanis Pontificibus in longum examen adducta, nos, in B.Petri Apostolorum Principis Cathedra, disponente Domino, vix constitutos, magnopere excitaverunt, ut de insigni viro publicis Sanctorum honoribus honestando cogitaremus, quem Majorgæ, Opido Hispaniæ Tarraconensis in Episcopatu Legionensi decimo sexto Kalendas Decembres anno Christi Domini millesimo quingentesimo tricesimo octavo ex prænobili Mogroveja gente ortum, per vias Domini perpetuo ambulantem, inque omnium virtutum studio laudabiliter proficientem, Hispania primum, & postmodum oræ Americanæ, quas Indias Occidentales vocamus, conspicere meruerunt. Is enim liberalibus disciplinis, & vere Christianis institutionibus educatus, doctrinisque Euangelicis Salmanticæ optime instructus in Collegio Ovetensi, ubi ejus brachium magna veneratione adservatur, ex Sacro munere Apostolici Quæsitoris Fidei in Regno Granatensi, quod magna innocentia, & pietate subibat, ad Archiepiscopalem Cathedram Ecclesiæ Limanæ inscius atque onus refugiens, Americanos populos Pastorali officio recturus, divino consilio vocatus est, quo se vir Dei supremo nutu trahi sentiens, per ingentes difficultates, & vitæ pericula invicto animo properavit. Limanam gentem moribus fœde corruptam, variisque superstitionibus turpiter inquinatam, ad Christianam pietatem alacriter excolendam summo studio traducere contendit, rebusque Ecclesiæ Limanæ dispositis, diœcesim, & Sacram Provinciam nudis pedibus totam lustravit, unde factum, ut incredibilis Thuribii charitas, vitia, & mutua odia, quæ passim dominabantur, ex animis suæ plebis prorsus evelleret. Tum vir Dei probe gnarus, nihil aptius ad disciplinam, & Euangelii semina, quæ bonum fructum redderent, in agro Dominico seminandi, quam sacra Synodorum statuta reperiri, mox ad Presbyterorum, & Confratrum Episcoporum Diœcesana, & Provincialia Concilia identidem celebranda omnem suam solicitudinem vertit, quæ hujus etiam Sedis Apostolicæ munimine roborata, multa, & probatissima habuit. Tum Sacris viris, & Virginibus, pauperibus, & infirmis præsenti ope consuluit, sibi ipsi pernecessaria in eorum usum impendens, unde Christianitas illarum partium, Deo favente, mirifice aucta est, ita ut ad nongentos, & eo amplius mille fideles salutari fonte renatos ipse unus per manus impositionem chrismatis Sacramento confirmaverit. His ancilla Dei Rosa ex nostro Ordine Prædicatorum, adnumeratur, quam postea signis æque, ac virtutibus claram, felicis recordat. Antecessor noster Clemens Papa X. in Sanctarum Virginum canonem retulit.

Diœcesim perlustrans pie obiit, & Beatis postea adscribitur ab Innoc: XI.

§.2. Interea Limanus Pontifex ad sui gregis salutem impigre incumbens, diœcesim de more perlustrans, in Opido Sannæ lethali morbo corripitur, quo ingravescente, Sanctissimæ Eucharistiæ, & extremæ Unctionis Sacramentis probe munitus, fide, & spe in Deum summe lætus, hilari vultu proximæ resolutionis suæ nuncium accepit, atque ingeminatis Davidicis verbis, *Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi*, spiritum Deo commendans, sanctissimam efflavit animam decimo Kalendas Apriles anno Christi Domini millesimo sexcentesimo sexto, ætatis duodeseptuagesimo, Archiepiscopatus vicesimo quinto. Thuribii animæ in Cœlum receptæ mirabilis Deus signis quamplurimis sanctitatem patefecit, Limæ præsertim, quo Sacræ ejus exuviæ, prodigiis eas comitantibus advectæ fuerunt. Quare eximiis Servi Dei virtutibus per plura miracula comprobatis, piæ memoriæ Antecessor noster Innocentius Papa XI. nono Kalendas Julias anno Christi Domini millesimo sexcentesimo septuagesimo nono Thuribium Beatis adscripsit, in ejus honorem Sacris precibus, & Missæ Sacrificio celebrari permissis; annoque insequenti in tabulas Martyrologii Romani cum Beatis relatus est.

Promulgatur ejus Canonizatio ab hoc Pontif. peracta.

§.3. Postmodum per nos ipsos novis miraculis post ejus Beatificationem patratis, æque discussis, in quæ tribus consistoriis, & plenario conventu Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notario, coram Nobis excepta, Regumque, ac Principum Christianorum, ac Cleri, Populique Limani precibus pro B. Thuribio in Sanctorum Confessorum Pontificum Canonem referendo Apostolicæ Sedi porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina peragenda erant, omni Religione peractis, hac die in honorem Antecessoris nostri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo Sacra, qua etiam incarnati Verbi mysterium in annua translationis Almæ Domus Lauteranæ memoria recolitur, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia, in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo sup-

supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro viro Dei in Sanctorum Confessorum Pontificum canonem referendo precibus repetitis per Venerabilem fratrem nostrum Franciscum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Episcopum Cardinalem, Barberinum nuncupatum, post decantatas Sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, fidei catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Thuribium Limanæ Sedis Archiepiscopum, de cujus sanctitate, fidei sinceritate, & ceterarum virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beatis Jacobo a Marchia Confessore Ordinis Minorum, & Agnete Politiana Virgine nostri Ordinis Prædicatorum, Sanctum esse definivimus, Sanctorum Confessorum Pontificum canoni adscribendum decrevimus, & adscripsimus, eumdemque per universos Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus: statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes Sacræ, & Altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari; & quotannis quinto Kalendas Majas, quo ejus exuviæ Limam translatæ sunt, Thuribii Limani festa solemnia, ut S. Confessoris, & Pontificis, celebrari possint.

Indulgentiæ nonnullæ ejusdem die festo concessæ.

§. 4. Insuper eadem auctoritate omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem die festo in memoriam B. Thuribii ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§. 5. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum Thuribii, Jacobi a Marchia, & Agnetis Politianæ solemni oratione, in ara Principis Apostolorum Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Confessoris Pontificis, & ceterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus, tunc præsentibus, plenariam peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum actio.

§. 6. Decet igitur, ut pro tam peculiari insignique beneficio cælitus nobis concesso, omnes benedicamus, & glorificemus in trinis Personis unum Deum, omnium bonorum auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electi sui Thuribii, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus nisi Deus noster.

His literis ubique fides adhibeatur.

§. 7. Ceterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, Volumus autem, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo infringere audeat.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quarto Idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✝
✝
✝
✝ *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*
✝ *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S.R.E. Vicecancellarius.*
✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
✝ *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*
✝ *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*
✝ *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
✝ *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
✝

✝ *Ego*

✝ Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbiter Cardinalis Zondadarius.
✝
✝ Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.
✝
✝
✝ Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.
✝ Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.
✝
✝
✝
✝ Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.
✝ Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolius de Aragonia.
✝
✝
✝ Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.
✝ Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.
✝
✝ Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.
✝ Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.
✝ Ego Johannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.
✝ Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.
✝ Ego Prosper Tituli S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.
✝ Ego Frater Augustinus Tituli S. Xisti Presbyter Cardinalis Pipia.
✝
✝
✝ Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.
✝ Ego Frater Laurentius S.R.E. Presbyter Cardinalis Cozza.
✝
✝ Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.
✝ Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.
✝ Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.
✝
✝
✝
✝ Ego Julius Tituli S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.
✝ Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.
✝ Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.

✝ Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. *Archiepiscopus Emissenus.*

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Anciranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLIV.

Promulgatur Canonizatio B. Jacobi a Marchia, Ordinis Minorum de Observantia, inter Sanctos relati. Dat. 10. Dec. 1726. An. 3.

Vide præcedentem & sequentem Constitutionem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SUmmi Dei gloria maxime postulat, ut Romanus Pontifex, auditis magnis virtutibus & miraculis, quæ Christus Dominus per servos suos operari dignoscitur, illorum memoriam super candelabrum totius Ecclesiæ collocari decernat, unde universis Chistifidelibus clara lux effundatur, qua per viam salutis tuto ambulantes, eorumdem exemplis, & patrocinio in superna tabernacula perduci mereantur.

Jacobi a Marchia ortus, vitæ ratio pie acta, obitus, miracula, & veneratio.

§. 1. Itaque Nos animo revolventes, Beatum virum Jacobum a Marchia, Christianis virtutibus, signisque, omnipotentis Dei manu per merita ejus patratis, excelluisse, quem in Piceni agro Asculano ortum anno Christi Domini millesimo tercentesimo nonagesimo primo, pieque educatum, inter suos excepit ordo Fratrum Minorum, qui a regulari observantia nuncupantur, in hanc deliberationem maturo consilio devenimus, ut eum, cælestium donorum copia spectatissimum, aspero vitæ genere insignem, & compluribus Legationibus pro re Christiana susceptis de Ecclesia præclare meritum, ac jamdudum Beatis adnumeratum, in plenario conventu, Sanctorum Confessorum Canoni adscriberemus. Etenim Dei virum, Beati Bernardini Senensis discipulum, inque avertendis ab agro Dominico ingruentium contagionum afflatibus, Beati Johannis a Capistrano socium, magna quæque commendant; quippe quem, ut vitæ sanctimonia percelebrem, a Cæsaribus, Regibus & Principibus pro religionis causa expetitum, septemque decessorum nostrorum piæ recordationis Romanorum Pontificum, Martini V. Eugenii IV.

genii IV. Nicolai V. Calixti III. Pii II. Pauli II. & Xysti IV. Legationes contra Hæreticos, Fraticellos, Manichæos redivivos, Patarenos, Hussitas, Thaboritas, & Turcas ipsos, magna doctrinæ & zeli Apostolici laude in Italia, Pannonia, Germania, Bohemia, & Sarmatia, per innumera vitæ pericula, obeuntem, universa Ecclesia mirata est. Quare probatissimum virum, qui multis magnisque meritis plenus sexto Kalendas Decembres anno millesimo quadringentesimo septuagesimo quinto, Neapoli in Campania obdormivit in Domino, per plura miracula, nutu divino per eum patrata, sacris illius exuviis in æde Sanctæ Mariæ Novæ corruptionis expertibus ac suavi, & perenni odore perfusis, undequaque inclytum reddiderunt: quas quidem exuvias Nos ipsi, adhuc in minoribus constituti, hisce manibus contrectantes, charissimo in Christo filio Nostro Philippo V. Hispaniarum Regi Catholico venerandas ostendimus. Hinc factum, ut Carolo V. Romanorum Imperatore apud felicis memoriæ Antecessorem Nostrum Clementem Papam VII. flagitante, de Jacobo inter Sanctos referendo actum fuerit, atque iterum Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico adnitente apud similis memoriæ Decessores Nostros Paulum V. & Urbanum VIII. qui Jacobi virtutibus, & miraculis comprobatis, officium de eo recitare, missamque in ejus honorem, universo ordini Fratrum Minorum, ac toti Civitati, Diœcesi Neapolitanæ, cujus patronus electus fuerat, decreto Apostolico celebrare permisit.

Promulgatur ejus Canonizatio ab hoc Pontifice solemni ritu peracta.

§.2. Deinde novis miraculis post Jacobi Beatificationem per Venerabilem Fratres Nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales coram Nobis in examen adductis, Decessorumque Nostrorum Constitutionibus respondere omnino repertis, inque tribus consistoriis, & plenario Conventu eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, tum pro Beato Jacobo, Sanctorum Confessorum fastis adnumerando, Regum & Principum Christianorum supplicationibus Sanctæ Apostolicæ Sedi porrectis, etiam ordo Fratrum Minorum cum Neapolitana, & Asculana Civitatibus suas adjunxissent, solemni cæremoniæ, & maximo ritui de more complendis die indicta, perque orationes, jejunia, & eleemosynas, ope omnipotentis Dei ferventissime implorata, ac universis, quæ ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina peragenda erant, religiose peractis, tandem hac die in honorem Antecessoris Nostri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo sacra, qua etiam incarnati Verbi Mysterium in annua translationis Almæ Domus Lauretanæ memoria recolitur, Nos ipsi una cum iisdem Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro viro Dei Jacobo a Marchia in Sanctorum Confessorum Canonem referendo, per Venerabilem Fratrem Nostrum Franciscum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Episcopum Cardinalem Ostiensem, Barberinum nuncupatum; repetitis precibus, post cantatas de more Orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei catholicæ exaltationem, & Christianæ religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario Conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium consilio, & unanimi consensu, Beatum Jacobum a Marchia Ordinis Fratrum Minorum, de cujus sanctitate, fidei sinceritate, & cæterarum virtutum ac miraculorum excellentia plane constabat, & constat, una cum Beatis Thuribio Archiepiscopo Limano Confessore Pontifice, & Agnete Politiana Virgine nostri Ordinis Prædicatorum, Sanctum esse definivimus, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus & adscribimus, eundemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab Ecclesia universali in ejus honorem ædes sacræ, & altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari; & quotannis quarto Kalendas Decembres, quo die ad cœlestem patriam evolavit, ejus festa solemnia ut Sancti Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Indulgentiæ ejus exuvias visitantibus concessæ.

§.3. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & Confessis, qui eodem die festo in memoriam Beati Jacobi a Marchia, quotannis ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§.4. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novorum Sanctorum luminari lustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum Jacobi a Marchia, Thuribii Archiepiscopi Limani, & Agnetis Politianæ solemni Oratione, in ara maxima supra confessionem Principis Apostolorum Sacrosanctum Missæ sacrificium, cum ejusdem confessoris & ceterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum actio.

§.4. Decet igitur, ut pro tam peculiari, insignique beneficio cælitus nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electi sui Jacobi a Marchia, a peccatis Nostris indignationem suam avertens ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

§.5. Ceterum quia difficile foret, præsentes nostras literas, ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habea-

habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

His literis plena fides adhibeatur.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo sexto, quarto idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✝

✝ *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Cardinalis Barberinus.*

✝

✝ *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vicecancellarius.*

✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

✝

✝

✝ *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*

✝

✝ *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

✝

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*

✝ *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

✝ *Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

✝

✝ *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

✝

✝ *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

✝

✝

✝ *Ego Curtius Tituli Sancti Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*

✝ *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

✝

✝

✝

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝

✝

✝ *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*

✝ *Ego Joseph Tituli Sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

✝ *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

✝ *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*

✝ *Ego Johannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

✝ *Ego Prosper Tituli Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*

✝ *Ego Fr. Augustinus Tituli Sancti Xysti Presbyter Cardinalis Pipia.*

✝

✝

✝ *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

✝ *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

✝

✝ *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

✝ *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

✝ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

✝

✝

✝

✝

Pro-

CLV.

Dat. 20.Dec. 1724.An.3. Promulgatur Canonizatio B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Prædicatorum in Sanctarum Virginum Canonem relatæ.

Vid. Const. antecedentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo, quod Sanctæ Virgines præ aliis Deo caræ sint. IN omnium Sanctorum, sed præcipue Dei Virginum, meritis celebrandis, Deum ipsum glorificari constat, qui publicæ salutis palmam semper Virginibus dedit. In veteri Testamento filios Israel, Terra, Marique clausos, Virgo pedes per mare duxit incolumes. In Euangelio auctorem Mundi, & Redemptorem nostrum Virgo genuit. Virgo est Ecclesia, quam Paulus Apostolus castam Virginem Christo Domino exhibuit. Virgo quoque est filia Sion, Virgo est cælestis illa Hierusalem, in quam nihil commune, nihil immundum ingreditur. Virgines demum Dei sponsas, sacrata Deo corpora, Dei templa ab Ecclesia catholica passim dici non ignoramus.

S. Ambrosii exhortat. Virginitatis Capit. V. *Exod. XV. 20.* *Luc. 1. 27.* *2. Cor. XI. 2.* *Is. XXXVIII 22.* *Apoc. XXI. 27*

Beatæ Agnetis Politianæ ortus, vitæ integritas, & signa ab illa patrata. §.1. Ex his una Beata Agnes in nostro Ordine Prædicatorum quatuor ab hinc sæculis floruit, orta in Agro Montis Politiani in Tuscia anno salutis 1268., eximiisque virtutibus, quas Majores nostri in Dei Virginibus laudaverunt, ante faciem Domini summe conspicua. Hanc a prima ætate luculentis futuræ sanctimoniæ præsagiis multoque signorum numero, & claritate Deus illustravit, præsertim ubi, etiamnum adolescentula, religiosum Institutum amplexa est. Ex patrio enim Monasterio ad aliud Proceni in Agro Urbevetano extruendum missa, eidem extructo præfecta est, ubi annis quindecim pane, & aqua jejunavit, more futuri Parentis sui Beati Dominici Confessoris humi cubans, nec nisi majorum imperio sibi gratissimum vitæ ordinem mutare visa. Orationi tam ferventer inhæsit, ut Deus Ancillam suam a solo extolleret, ac cælesti manna, quasi nive, tunicam ei non semel contegeret; immo & Ecclesiam ipsam mannæ granis, figuram Crucis referentibus, Episcopo ad Agnetem solemni cæremonia consecrandam accessuro, conspersit. Ei secreta cælestia patuerunt, & princeps Tenebrarum, ea veniente, ex corporibus ab se truculenter obsessis, procul fugere coactus est. Tanto Dei amore flagravit, ut nocte assumtæ in Cœlum Beatæ Mariæ Virginis Infantem Jesum inter ulnas Matris videre meruerit. Ex quamplurimis gratiæ suæ donis, quibus Dominus Ancillam suam cumulavit, omnium maximum præterire non licet, ei nimirum ab Angelo allatum Dominici Corporis Sacramentum. Sanctæ etiam Palæstinæ Regiones, ubi Salvator conceptus, natus, conversatus, & passus est, ut visitaret, a Domino cum lacrymis flagitanti, portiuncula terræ, Christi sanguine aspersæ, divinitus data est. De reliquiis quoque Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli idem ei contigisse proditum est: quibus & illud accedit, tanta in Deum fide excelluisse, ut oleum, panem, & nummos multiplicare potuerit.

§.2. Quare Agnetis fama circumquaque diffusa, Politiani Cives sibi eam restitui summis votis, & precibus exorare non destiterunt, donec in Patriam redux, inque visu a Beatis Viris Augustino, Francisco, & præcipue Dominico ad se illam attrahente, mirifice recreata, sibi, & suis nutu Dei Monasterium, sacramque ædem condere statuit, impuro feminarum habitaculo in piarum Dei Virginum Domicilium ad honorem B. Mariæ Virginis sub regula Ordinis Prædicatorum converso, quo in loco dæmones, Corvorum specie unguibus, & rostro Agnetem, adhuc Adolescentulam, tanquam sibi aliquando infestam futuram, vexare tentaverant. Monasterio feliciter absoluto, invita, omnium consensu præficitur, ubi in dies Christianis virtutibus, signisque, & prophetico etiam spiritu inclaruit. Tandem hora indicta, qua ad cælestis Sponsi nuptias properaret, peracerbis alias morbis pie, constanterque toleratis, afflicta, decubuit, sumtisque magna Religione Ecclesiæ Sacramentis, Sororesque appropinquante sui transitu, mœstas solata, ac Dei patrocinio ob Sanctam regulæ observantiam illis promisso, in earum amplexibus pie obiit Decimosecundo Kal. Majas Anno Christi Domini 1317. Prima Dei Virgo Claustralis nostri Ordinis Prædicatorum, multis post dormitionem suam miraculis clara, beatæ Catharinæ Senensis veneratione, ac laudibus inclyta, & eundem, ac Senensis Virgo, Beatum Raymundum a Capua, totius postea Prædicatorum familiæ generalem Magistrum, vitæ suæ Scriptorem nacta. Ejus obitus.

§.3. Ad sacras Agnetis exuvias corruptionis expertes, & mirifico rore assidue perfusas, ob beneficia a Deo per ejus intercessionem accepta, Christifidelibus magna Religione confluentibus, felicis recordationis Decessor noster Clemens Papa VII. Apostolicis literis indulsit, ut Fratres Prædicatores, & Politiana Ecclesia, ac Cives Beatæ Agnetis Festum, Officiumque solemniter celebrarent: quod similis memoriæ Clemens Papa VIII. adprobavit, lectiones proprias confirmans eodem festo die a toto Prædicatorum Ordine recitandas in honorem Agnetis, quam piæ recordationis Gregorius Papa XIII. in Martyrologio Romano describi jusserat. Alii quoque Antecessores nostri Romani Pontifices Pius Papa V., & Clemens X. compluribus, ex S. R. E. ritu editis indulgentiis, Fidelium pietatem erga Beatam Agnetem fovere studuerunt. Summi Pontifices eam, ut Sanctam Virginem venerandam agnoverunt.

§.4. Quibus omnibus sub similis memoriæ Clemente XI. discussis, Deique Ancillæ virtutibus, & miraculis, post concessum a Sede Apostolica ejus cultum, de more, coram Nobis in examen adductis, & veteri disciplinæ, ac Sanctorum Patrum Constitutionibus respondere per omnia repertis, inque tribus Consistoriis, & plenario conventu Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in Urbe præsentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, & Principum Christianorum, atque Ordinis Prædicatorum enixis precibus pro Agnete in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda Apostolicæ Sedi porrectis, post tantæ In Sanctarum Virginum Canone ab hoc eodem Pontifice relata fuit.

rei

rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, Nos demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & S. R. E. disciplina peragenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem Antecessoris nostri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo sacra, qua etiam incarnati Verbi mysterium in annua translationis almæ Domus Lauretatæ memoria recolitur, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum, Deo supplicantes convenimus, ubi semel iterum, & tertio pro Beata Agnete Politiana in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda precibus repetitis per venerabilem Fratrem nostrum Franciscum S.R.E. Episcopum Cardinalem Ostiensem, Barberinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatam Agnetem Politianam Ordinis Prædicatorum, de cujus Sanctitate, fidei sinceritate, & cæterarum Virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Thuribio Confessore, & Pontifice Ecclesiæ Limanæ, & Beato Jacobo a Marchia Confessore non Pontifice Ordinis Minorum, Sanctam esse definivimus, Sanctarum Virginum non Martyrum canoni adscribendam decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, eamdemque per universos Christifideles, tamquam vere Sanctam, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari possint, & quotannis decimosecundo Kal. Majas, quo ad cælestem Patriam evolavit, ejus festa solemnia, ut Sanctæ Virginis non Martyris celebrari possint.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiares Indulgentias cōcessæ.

§.5. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem die festo in memoriam Beatæ Agnetis ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum & quadragenam; iis vero, qui in Octava ejusdem Festi, quadraginta dies de iniunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§.6. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum, Agnetis Politianæ Virginis, Thuribii Confessoris Pontificis, & Jacobi a Marchia Confessoris, solemni oratione, in Ara Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Virginis, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum actio.

§.7. Decet igitur, ut pro tam peculiari, insignique beneficio cælitus Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, omnium bonorum Auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electæ suæ Agnetis Virginis, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat Nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Hæ literæ Apostol. ubique fidem obtineant.

§.8. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto Quarto Idus Decembres Pontificatus nostri anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†

† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*

†

† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperalis.*

†

† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†

†

X

† Ego

✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*
✝ *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
✝ *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
✝
✝ *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbiter Cardinalis Zondadarius.*
✝
✝ *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
✝
✝
✝ *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*
✝ *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝ *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolius de Aragonia.*
✝
✝
✝ *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
✝ *Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
✝
✝ *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
✝ *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
✝ *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
✝ *Ego Prosper Tituli S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*
✝ *Ego Frater Augustinus Tituli S. Xisti Presbyter Cardinalis Pipia.*
✝
✝
✝ *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
✝ *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
✝
✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Julius Tituli S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
✝ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Anciranus.

L. Martinettus

Registrata in Secretaria Brevium.

CLVI.

Decernitur ut quidam fundus, seu cumulus instituatur pro agenda Beatificatione, seu Canonizatione eorum, qui in Ordine Servorum B. M. V. cum sanctitatis fama obierunt. Dat. 11. Dec. 1726. An. 3.

Alia hujus Const. ed. 1724. Jun. 4. P. 1. promulgata fuit Canonizatio B. Philippi Benitii dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a cura Sanctorum venerationis promovendæ.

Apostolatus cura, quam Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis Altitudo humilitati Nostræ meritis licet, & viribus longe impari, imponere dignata est, Nos urget, ut piis fidelium quorumcumque præsertim sub suavi Religionis jugo Domino assidue famulantium votis ad promovendam in terris Christi Servorum, & Ancillarum cum eo in beata æternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem assensum paterno affectu præbeamus.

Facti expositio.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Petrus Maria Pieri Prior, ac Josephus Maria Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecerunt, idem inclytus Ordo plurimos pietate, virtutibus, atque vitæ sanctimonia eximios filios tanquam vitis abundans in Agro Dominico omni fore tempore protulerit, quorum memoria in tenebris, ac oblivione hominum delitescit, eo quod nulli redditus ad eorum causas coram Congregatione Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E.

S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita, ut moris est, agendas, seu illorum inter Beatos, aut Sanctos relationem procurandam suppetunt, destinative reperiuntur.

Proponitur à Priore, & Procuratore Generali dicti Ordinis ex quibus pecuniis posset institui prædictus fundus.

§.2. Ipsi Exponentes præcipua sui Ordinis luminaria, quæ super candelabrum posita omnibus, qui in Domo Dei sunt, prælucerent, ita in abscondito, & sub modio jacere ægre ferentes, animum adjecerunt, ut quamdam rationem inirent, qua absque gravi ejusdem Ordinis incommodo pecuniæ in hanc adeo piam causam comparari, & congeri possent; cumque re universa accurate perpensa cognovissent usum olim in dicto Ordine invaluisse ante duodecim circiter annos a Congregatione tunc existentium dictæ S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter deputata sublatum, quod Secretariis Prioris, sive Vicarii generalis pro tempore existentis ipsius Ordinis scutum unum Monetæ Romanæ pro certis patentibus literis, quæ illius fratribus expediebantur, exsolveretur, unde trecentorum, vel quadringentorum scutorum paris monetæ summa, quæ in privatam Prioris, seu Vicarii Generalis, ejusve Secretariorum prædictorum utilitatem tunc cedebat, quotannis retrahebatur, exponentes prædicti usum hujusmodi retineri, seu instaurari, ac ex pecuniis inde proventuris quemdam cumulum, seu fundum, ac multiplicum, sumptibus eorum, qui in Ordine præfato cum Sanctitatis fama floruerunt, ac decesserunt causis instruendis, & agitandis, seu Beatificationi, ac Canonizationi procurandæ, & faciendæ necessariis deputandum, institui summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces eorundem.

§.3. Nos igitur ipsorum Exponentium propositum hac in re quantum cum Domino possumus juvare cupientes, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod memoratus usus solvendi, ac exigendi respective scutum monetæ præfatæ pro dictis Patentibus Literis, qui in eodem Ordine ante paucos annos vigebat, sicut præmittitur, deinceps retineatur, ac servetur, sive de novo inducatur, nec ipsæ patentes Literæ antea relaxentur quam solutio realiter, & cum effectu secuta fuerit; pecunia vero inde proventura a supradictis Exponentibus, ac pro tempore existentibus Priore, & Procuratore Generalibus ejusdem Ordinis fideliter custodiantur, atque de Semestri in Semestre penes Montem Pietatis de Alma Urbe Nostra deponantur, & in tot locis Montium Cameræ Nostræ Apostolicæ non vacabilium investiantur, ex quorum fructibus cumulus, seu multiplicum, ac fundus sumptibus necessariis pro causis, seu Beatificatione, vel solemni Canonizatione dicti Ordinis Alumnorum, seu Religiosorum, qui pie, ac cum Sanctitatis fama obierunt peragendis, & non in aliam quamcumque causam destinandus, ac deputandus instituatur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, præcipimus, & mandamus.

Instituitur præfatus fundus.

§.4. Ubi autem aliquot expensas in opus hujusmodi facere necesse fuerit, tunc Priori, ac Procuratori Generalibus Ordinis præfati pro tempore pariter existentibus, ut cum consensu ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Ordinis apud Apostolicam Sedem Protectoris, & non aliter eam dumtaxat pecuniæ quantitatem, quæ necessaria ab eis conjunctim dijudicabitur ex cumulo seu multiplico, ac fundo prædicto desumere, seu pro illa rata tot ex dictis locis Montium vendere, & alienare, eamque in expensas prædictas, & non in alios usus erogari libere, & licite possint, & valeant, opportunam facultatem, & licentiam eadem auctoritate harum serie impertimur. Quo si aliqua fraus, vel dolus pro parte Prioris seu Procuratoris Generalium prædictorum in præmissis quomodolibet admissi, seu pecuniæ præfatæ alio conversæ fuerint, ultra pœnas per Canonicas Sanctiones adversus res Sacras, & Ecclesiasticas alienantes, & diripientes inflictas per eos propterea incurrendas, officiis suis, ac voce activa, & passiva perpetuo quoque privati sint, ac esse censeantur eo ipso.

Nonnullæ Ordinationes hac super re.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis præfati, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri An. III.

CLVII.

Confirmantur declarationes, & sanctiones quædam editæ in Capitulo Generali Congregationis Cassinen., & Monasteria ejsudem a Depositi Capitularis solutione absolvuntur.

Dat. 23. Dec. 1726. An. 3.

Alia hujus Const. ed. 1725. Aug. 4. P. 2. confirmatæ fuerunt quædam literæ Apostolicæ in favorem Ecclesiæ, & Abbatis Ord. S. Benedicti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura gerenda Ord. Regularium.

COmmissi Nobis divinitus Pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Monasticorum Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac multiplicibus meritis fulgentium curam gerentes, ipsos in salutari eorum vivendi norma, Regularique observantia confovere atque conservare satagamus, ac proinde ea, quæ pro felici, prosperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque facta, atque ordinata esse noscuntur, quo firmiori stabilitate perennent, Apostolici munimis præsidio roboremus, aliasque ad id sollicitudinis nostræ partes libenter interponamus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina pensatis, salubriter in Domino expedire arbitramur.

Facti expositio.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Seraphinus Tansius Abbas, & Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Monachorum Ordinis S. Benedicti, quod cum suborta essent quædam dubia super recta intelligentia Constitutionum ejusdem Congregationis a Sede Apostolica confirmatarum, & ab illius Capitulo Generali novissime celebrato, plures dictæ Congregationis Abbates Viri pietate, prudentia, doctrina, ac rerum usu præstantes, qui ea diligenter, & sedulo examinarent, atque juxta mentem, & spiritum Constitutionum prædictarum dirimerent, selecti, & deputati fuissent, ipsi Abbates nonnulla ex præfatis dubiis rite, & ordine emanarunt, ac resolverunt, Constitutionesque prædictas intelligendas, ac in posterum servandas fore declararunt in hunc modum, videlicet.

Declarationes prædictæ. De Visitatoribus.

§.2. Primo: Antiquior Visitator, qui successit Præsidentiæ ob mortem Præsidis, eligi possit in Definitorem in Capitulo proxime subsequenti. Secundo: Qui in uno Capitulo electus est Visitator, nonnisi expleto sexennio a die Electionis, eligi rursus possit in Visitatorem. Tertio: Si Visitatorum quispiam ad Diætam venire non possit, in supplementum advocetur vicinioris Monasterii Prælatus, quamvis esset illius tantum Abbas Administrator. Quarto: Constitutio, quæ extat secunda parte *Constit. Cassin. cap.3. num.2.* decernens unum tantum ex Siciliæ Visitatoribus ad Diætam venire posse, intelligenda est solum in eo casu, quo ambo Visitatores pro Provincia Sicula, ex Prælatis ejusdem Provinciæ assumentur; & tunc solum Abbas localis Monasterii, in quo Diæta celebratur, vel alius ex viciniori Monasterio supplere debet locum alterius Visitatoris absentis, non vero quando unus tantum ex eadem Provincia assumeretur, & alter ex Provinciis Italiæ; quam enunciatæ Constitutionis declarationem approbavit, & confirmavit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium 3. Septembris 1723.

De Administratoribus Monasteriorum.

§.3. Quinto: Dum contingit aliquem Prælatum deputatum in Administratorem alicujus Monasterii tamdiu illi præesse, ut temups in Administratione impensum computetur pro regimine prædicti Monasterii, dictum tempus computari quoque debeat pro vacatione a priori Monasterio, prout declaravit S. Congregatio Concilii die 3. Martii 1725. Sexto: Nullus in Capitulo Generali eligi possit in Visitatorem, qui tunc primo in eodem Capitulo electus est in Abbatem, sed illi eligantur, qui saltem in Diæta præcedenti electi fuerint Abbates. Septimo: Per verba illa *Declarat. 3. ad 33.* Regulæ: *cum effectu, & realiter*, nedum intelligantur omnes res mobiles pretio æstimabiles apud defunctum extantes, sed etiam quæ habentur loco pignoris, dummodo res pignorata extet apud ipsum; nam si extat apud alium, censeri debet pro pecunia credita. Sicut etiam pecunia credita censeri debet illa, pro qua defunctus rem stabilem haberet hypothecæ obnoxiam. Singraphæ pariter bancariæ quæcumque vulgo *Cedole, Fedi di Credito, Biglietti di Cartulario*, & si quæ aliæ sint ejusdem naturæ, habeantur pro pecunia numerata, ac proinde intelligantur esse illius Monasterii, in quo Monachus moritur. Octavo. Verba illa ejusdem Declaratorii tertii: *Nisi forte ad levandam conscientiam &c.* Id unum tantum significant, quod solum possit, & debeat Monachus decedens ad conscientiam suam levandam declarare, res aliquas pertinere ad hoc, vel illud Monasterium, quando scit, & credit, res illas ad tale Monasterium spectare titulo Justitiæ ex motivo rigorosæ restitutionis. Nono: Æs alienum, quod Monachus extra Monasterium suæ professionis decedens, contraxerit legitime ad formam *Declaratorii 10. ad cap.33. Regulæ*, persolvatur a Monasteriis proportione habita ad bona, & credita, quæ illi respective cesserint.

De electione Visitatorum.

De rebus, quæ in obitu Monachorum cedunt Monasterio.

Quid agendum mortuo Abbate, sive Administratore alicujus Monasterii.

§.4. Decimo: Mortuo Abbate, vel Administratore alicujus Monasterii, Prior, vel qui Superior ex præscripto Constitutionum præest, accitis omnibus Decanis, & si isti pauciores sint, quam tres, advocatis ad supplendum ternarium numerum Monachis antiquioribus, conficiat Inventarium omnium, quæ destinata erant in usum ejusdem Abbatis, vel Administratoris defuncti, a prædictis subscribendum, & sigillo Monasterii signandum, & nihil amoveatur, vel distrahatur, quod conservari potest, usque dum Abbas Monasterii aliquis a Patre Præside, & Visitatoribus Administrator destinatus accesserit, vel ipsemet Prior, aut alius in Monasterii Pastore viduati administratione persistat, vel ad eam deputetur. Undecimo: Ad Ordines promovendi examinentur a Patribus Visitatoribus in actu Visitationis pro omnibus Ordinibus, ad quos per subsequens Triennium ascendere possunt, habito prius tractatu inter Superiores; qui etiam pro Sacerdotibus ad Decanatum promovendis habendus est, prout statuitur prima parte *Constit. cap.22. numero tertio de Conventuum Ordinatione*; eoque tractatu præmisso, nomina promovendorum tum ad Ordines, tum ad Decanatum, non per supplicem libellum a Superioribus subscriptum, sed in simplici schedula absque ulla subscriptione Patribus Visitatoribus exhibeantur; ut ipsi deinde in examine de singulorum meritis exquirant, & juratum testimonium a Superioribus exigant ad formam in eadem Constitutione præscriptam. Qui vero Clerici fuerint ad Ordines a Patribus Visitatoribus approbati, suo quoque tempore novo subjiciantur examini, & circa scientiam, & circa mores coram Prælato, & Patribus Monasterii instituendo, per secreta eorum suffragia approbandi, vel reprobandi.

De promovendis ad Ordines.

De Anniversario celebrando uno die infra octavam commemorationis omnium defunctorum.

bandi. Duodecimo: Ad præscriptum Decreti Sanctissimi Domini Nostri Benedicti XIII. emanati die 5.Julii 1724. pro reductione Missarum, quolibet anno in perpetuum celebretur uno die infra octavam commemorationis omnium Defunctorum Anniversarium in uno Monasterio ex singulis septem Provinciis, pro quibus destinantur Monasteria Montis Cassini, S. Martini de Panormo, S.Vitalis Ravennæ, & S.Mariæ de Florentia, necnon Monasterium S. Justinæ de Padua, S. Joannis Euangelistæ Parmæ, & S.Catharinæ de Janua.

Sanctiones præfatæ.

§.5. Præterea quædam novæ Sanctiones pro salubri, providaque ipsius Congregationis directione in nupero Capitulo Generali prædicto editæ fuerunt, tenoris, qui sequitur, nimirum.

Qui Abbates excludendi a Capitulo Generali.

Primo: Excludantur a Capitulo Generali Abbates, qui Taxas, & annuas quindenniorum portiones non persolverint, non solum quando Monasterio debitori præsunt, sed etiam a primo Generali Capitulo, quod habebitur, postquam ad alterius Monasterii regimen translati fuerint; cui tamen interesse poterit Abbas in Diæta præcedenti destinatus ad regimen prædicti Monasterii debitoris, dummodo solutionibus eo anno debitis ex integro satisfecerit, non tamen qui per longius tempus illi præfuerit, & saltem partem aliquam debiti a suo prædecessore contracti non persolverit.

De Studentibus.

Secundo: Patres Visitatores, dum Monasteria visitant, Studentes, quos in eis repererint, diligenter examinent, ut definitorio voce, vel scripto testimonium proferre possint de idoneitate, vel sufficientia eorum, qui ad Collegium Romanum S.Anselmi admitti proponuntur.

De Regestis Congregat.

Tertio: Dum nova confici Congregationis nostræ publica regesta opus fuerit, vetera Romam transmittantur asservanda cum aliis in Archivio Procuratoriæ Generalis.

Preces Procuratoris Generalis totius Capituli pro confirmatione prædictorum.

§.6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Seraphino a memorato Capitulo Generali injunctum fuerit, ut declarationum ejusmodi Constitutionum, novarumque Sanctionum, sicut præmittitur, editarum, quo firmius subsistant, & serventur exactius approbationem, & confirmationem a Nobis impetrare procuraret,

Tum pro exemtione a solutione Depositi Capitularis:

simulque nomine ipsius Capituli Generalis enixe peteret, quatenus Monasteria ipsius Congregationis a solutione depositi Capitularis, ut vocant, cui propter reductionem illius Capitulorum Generalium, ac Diætarum intermediarum de biennio ad triennium alias factam, juxta quasdam fel. recordat. Innocentii PP.XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis die 26.Martij 1681. desuper expeditas literas obnoxia reperiuntur, eximeremus, cum modo alia suppetant congrua remedia sublevandi dictam Congregationem ab ære alieno, quo premitur, quin Monasteriis prædictis, decimis extraordinariis jam gravatis, alia onera imponere opus sit; Quare Seraphinus præfatus Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.7. Nos igitur prædicti Capituli Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, ipsumque Seraphinum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.Eccl. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti filii nostri Bernardi Mariæ ejusdem Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalis de Comitibus nuncupati dictæ Congregationis apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Protectoris sibi desuper factam, attenderunt, consilio,

Confirmatio relatarum declarationum, & Sanctionũ.

omnes, & singulas supradictarum Constitutionum declarationes, ac novas respective in præfato Capitulo Generali editas Sanctiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Concessio præfatæ exemtionis.

Præterea Monasteriis prædictæ Congregationis Cassinen. petitam a solutione enarrati depositi Capitularis exemtionem eadem auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

Clausulę cum derogatoriis.

§.8. Decernentes ipsas præsentes literas, ac declarationes, & Sanctiones præinsertas, necnon exemtionem ejusmodi semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter congerit attentari.

§.9. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, Innocentii Prædecessoris literis supradictis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Cassinen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXIII. Nov. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Pro-

CLVIII.

Dat. 27. Dec. 1726. An. 3.

Promulgatur Canonizatio B. Francisci Solani Ordinis Min. de Observ., Sanctis adscripti.

Vid. Const. ed. 2726. Dec. 10. P. 3., & sequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à cura manifestandi in terris Servorum Dei gloriam.

AD Fidelium Dei Servorum gloriam in terris manifestandam, unde cultus Divinus maxime augeri, & frigescentia corda hominum ad veræ pietatis opera, præclaris eorum exemplis inflammari, atque erigi possint, libenti, & pervigili animo intendimus; quoniam Christum Dominum in Sanctis ejus laudare jubemur. Hinc Beatum Dei Servum Franciscum Solanum ex Ordine Fratrum Minorum, qui a regulari Observantia nuncupantur, Christianarum virtutum præstantia, & miraculorum numero illustrem nacti, magnum Populis, nostræ sollicitudini creditis, præsidium nos allaturos putavimus, si eum solemni S.R.E cæremonia hac die, in honorem Beati Joannis Apostoli, & Euangelistæ Deo sacram, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscriberemus.

B. Francisci Solani ortus, pia educatio, vitæque Religiosæ institutio.

§. 1. Montiliæ, Hispaniæ, Bæticæ Oppido sub Ecclesia Cordubensi, quam complures Christi Martyres nobilitarunt, Franciscus Solanus voluntate Martyr futurus, lucem vitalem adspexit Sexto Idus Martias anno reparatæ salutis 1549. ingenuis, piisque Parentibus ortus, qui filium timorem Dei, virtutesque, Christiano homine dignas, sollicite docendum curarunt, quibus ipse animo accensus, in Fratrum Minorum, qui a Regulari Observantia nuncupantur sacram familiam adolescens cooptatus est; in ea miris, & multis sevioris disciplinæ, Christianæque humilitatis argumentis eluxit, diu, noctuque Divinæ Pietatis, assiduæque pœnitentiæ exercitiis intentus, Beatos etiam illos Patres Benedictum, & Franciscum imitatus, qui se nudos inter pungentissimas spinas projecerunt, ut omnem vim sensuum domarent. His, aliisque præclaris animi dotibus ex ejus admirando tenore vitæ identidem prodeuntibus, sacris ipse concionibus, quas ardentissima charitas, cæteræque eximiæ virtutes, in eo fulgentes, ornabant, animas lucrifaciens, Sancti elogium passim consecutus est, præsertim ubi ægri pueri corpusculum, totum ulceribus tectum, amotis linteis, labens, sanitati restituit.

Ejus pietas erga pestifero morbo tabescentes.

§. 2. Sed lue crudeli grassante in Hispania Bætica, maximam suam Charitatem Dei famulus morbo pestifero tabescentibus patefecit, ubi humano, & spirituali solatio destitutis in tanta calamitate opem laturus, pereuntium animabus, corporibusque curandis, nulla mortis formidine territus, summam operam dedit; immo & ipse mortali contagione infectus, & manu Dei sospes redditus, in pristino ministerio usque ad lethalis morbi finem se alacrius exercere porrexit.

Magni ejusdem modestia, & charitas erga proximorum salutem.

§. 3 Per ora omnium Solani Sanctitatis fama percrebrescente, Vir modestissimus, qui Dei, non suam gloriam quærebat, se ei clam subducere cogitavit. Quare martyrii pro Christo subeundi percupidus, hanc sibi gratiam a majoribus dari humillime flagitavit, ut in Africam, verbum Dei prædicaturus, trajiceret. Compos tamen voti nequaquam factus, hoc tandem obtinuit, ut ad remotissimos Indos Euangelica doctrina imbuendos cum aliis verbi Dei præconibus navigaret. Animarum salutem multis, iisque gravissimis Maris, Terræque periculis Vir Dei præferens, non sine prodigio ad vineam, sibi a Domino paratam laboriose excolendam cum sociis adplicuit, utque oves errantes ex lupi faucibus ereptas Summo Pastori servaret, nullis incommodis, & vigiliis pepercit. Alienas ærumnas suas ratus, eique amore, & proximi æstuans, lingua gentium divinitus percepta suavissimos sermones habens, Dei gratia id præstitit, ut Barbari, deposita feritate, ad Solanum instruendi ultro & certatim accurrerent; unde factum, ut innumeram eorum multitudinem sacro fonte regeneraret, tanti apud omnes habitus, ut ipse ab iis facile obtineret, quæ alias pœnarum metus, & rigor extorquere non poterant. Quantum ejus præsentia, piique sermonis vis apud Indos posset, tunc maxime patuit, quum multa millia infidelium, Christianis, de more, in Dominicæ Passionis Mysteriis recolendis feria V. in Cœna Domini sancte occupatis, cruentam cædem jamjam allatura, ipse Dei verbo exarmavit, diversæque ac sibi ignotæ linguæ barbaros homines uno idiomate allocutus, non solum pacem suasit, sed ad Christi fidem supra novem millia convertit. Pervulgata Francisci fama, miris gestis identidem aucta, ipse ad latibula confugiens, eam declinare conabatur, nec nisi majorum imperio obtemperans, munera sibi imposita obivit, donec Limam, Orbis Americani Principem Civitatem missus, incolarum animos ad pœnitentiam cohortatus, ni agant, alter Jonas extremam cladem interminatur. Nec mora, omnes ad seriam criminum suorum pœnitentiam agendam perduxit.

Ejusdem obitus miraculis clarum, necnon postmodum Beatis adscribitur per Clem. X.

§. 4. Interim summis pro Dei gloria amplificanda laboribus confectus, supremæ vocationis diem sibi imminentem agnoscens, Sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis muniri voluit, & pridie idus Julias Anno Christi Domini MDCX. in honorem Beati Ecclesiæ Doctoris Bonaventuræ, cujus patrocinio se olim addixerat, Deo sacra, manibus in Crucis figuram compositis, pias oratiunculas recitans, semperque in Domino fixus in Cœnobio Limano Sanctissimi Nominis Jesu expiravit. Francisci anima in Cælum recepta, sacræ ejus exuviæ antea subnigræ, mox pulchræ & candidæ apparuerunt, suavique odore perfusæ, undique ad eas venerandas concurrentibus Populis, ejusque vestium particulas sibi pro sacris reliquiis servandas parare contendentibus. Solani postea virtutibus, & miraculis omnium præconio ubique diffusis, & apud hanc Sanctam Apostolicam Sedem probatis, piæ memoriæ Antecessor noster Clemens Papa X. nono Kal. Februarias anno salutis 1675. Franciscum Solanum ritu S.R.E. Beatis adscripsit.

Sanctis ritu solemni adnumeratur per eumdem hunc Pontif.

§. 5. Postmodum vero per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales novis miraculis, a tempore ejus Beatificationis patratis, in præsentia nostra æque discussis, inque tribus Consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabi-

rabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum Nobiscum Romæ præsentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, totiusque Ordinis Fratrum Minorum pro Beato Francisco Solano in Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonem referendo, precibus Nobis enixe porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & S.R.E. disciplina agenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem Beati Joannis Apostoli, & Evangelistæ Deo sacra, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel iterum, & tertio pro Viro Dei Francisco Solano in Sanctorum Confessorum Canonem referendo, per Venerabilem Fratrem nostrum LaurentiumS. R. E. Episcopum Cardinalem Tusculanum, Corsinum nuncupatum, precibus repetitis, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio & unanimi consensu, Beatum Franciscum Solanum Hispanum Ordinis Fratrum Minorum, qui a regulari Observantia appellantur, de cujus Sanctitate, Fidei sinceritate, & ceterarum virtutum,& miraculorum excellentia plene constabat, & constat una cum Beatis Viris, perinde Confessoribus non Pontificibus, Peregrino Latioso a Foro Livii Ordinis Fratrum Servorum B.M.V., & Joanne a Cruce Ordinis Fratrum Excalceatorum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, Sanctum esse definivimus, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus, eumdemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab Ecclesia universali in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur construi possint, & quotannis pridie idus Iulias, quo die ad cælestem Patriam evolavit, solemnia ejus natalitia, ut Sancti Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Indulgentiæ ejus exuvias Visitantibus concessæ.

§.6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem solemni die natalitio in memoriam Beati Francisci Solani quotannis ad sacras ejus exuvias venerandas accesserint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§.7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Francisci Solani, Peregrini Latiosi, & Joannis a Cruce solemni oratione, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Confessoris, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Enarrantur alia quæcumque gesta in ejus Canonizatione.

§.8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, & bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Francisci Solani, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

His literis ubique fides adhibeatur.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis,etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto Kal. Januarias Ponticatus nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†

† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Cardinalis Barberinus.*

†

† *Ego*

✝ *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
✝ *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*
✝
✝ *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.*
✝ *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
✝ *Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
✝
✝ *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
✝
✝ *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
✝
✝
✝ *Ego Curtius Tituli Sancti Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*
✝ *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝ *Ego Cornelius tit. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Card. Bentivolus de Aragonia.*
✝
✝
✝ *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*
✝ *Ego Joseph Tituli Sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
✝
✝ *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
✝ *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*
✝ *Ego Johannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
✝ *Ego Prosper Tituli Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*
✝

✝ *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.*
✝
✝ *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
✝ *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
✝
✝ *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
✝ *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
✝ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Card. Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLIX.

Promulgatur Canonizatio B. Peregrini Latiosi Ordinis Serv. B. M. Virg., Sanctorum fastis adscripti. Dat. 27. Dec. 1726. Ann. 3.

Vid. Const. præced., & sequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à consuetudine Ecclesiæ præcipuos honores decernendi eis, qui meritis supra alios claruerunt.

Redemptor humani generis Christus Dominus, qui fideles famulos suos cælestis beatitudinis consortes efficere consuevit, eos peculiari præmiorum retributione prosequitur, quos ingentior meritorum excellentia commendat, sicque Sancta Mater Ecclesia sui sponsi vestigiis insistens, licet omnes cum ipso viventes in Cælo solicitis studiis honoret, illos tamen, qui supra cæteros virtutum, & miraculorum præstantia in terris fulserunt, præcipuis honoribus venerari disponit. Tam piis caussis inducti, Bea-

Beatum Peregrinum a Foro-Livii, quatuor ab hinc sæculis in Ordine Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis asperrima pœnitentia, & Christianis moribus clarum, ac signis, etiam quæ Omnipotens Deus per ejus merita ostendit, nos hac ipse die, in honorem B. Joannis Apostoli, & Euangelistæ Deo sacra, solemni Ecclesiæ Romanæ cæremonia in sanctorum Confessorum canonem referre decrevimus, ut in magnis, multisque tanti viri virtutibus, earumdem auctoris summi Dei nomen per omnes gentes celebrari audiatur.

Peregrini ortus, educatio, mores, conversio, & sanctitas.

§.1. In Foro Livii, præcipua Beati Petri Civitate in Æmilia ex perhonesta Latiosa prosapia ortus est Peregrinus anno Christi Domini 1265. quem, licet Christiane educatum, atque a teneris annis Deiparæ Virgini speciali studio addictum, tamen corrupti sæculi mores eo abduxerunt, ut civilibus Patriæ discordiis, & seditionibus involutus, a legitimo imperio sanctæ Apostolicæ Sedis una cum reliquis suis conterraneis deficeret, eo etiam prolapsus, ut Philippum Benitium, ejusdem familiæ Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, postea ob vitæ sanctimoniam Dei Confessoribus adnumeratum, quem recolendæ memoriæ Antecessor noster Martinus Papa, illuc miserat, ut sacris Concionibus Liviensem Populum ad saniorem sensum revocaret, contumeliis, & lapidibus cæsum, atque extra Civitatem ejectum, alapa in faciem percuteret. Philippo tamen pro hostibus suis Deum exorante, Peregrinus admissi criminis dolore tactus, flevit amare, ac Philippum extra Civitatem propere adiens, veniam supplex deprecatus est, in quæ viam salutis a pio viro ductus, Regulæ Fratrum Servorum nomen daturus, monitu Deiparæ Virginis, atque Angelo comite, Senas, quæ est Civitas Virginis, statim profectus est, ubi novum plane hominem induens, omni genere pœnitentiæ se totum Deo dicavit, ut præteritum facinus undequaque expiaret. Itaque in alterum plane hominem immutatus, diuturnis jejuniis, & macerationibus corpus domans, meditationibus, vigiliis, ac lacrymis, perque totos triginta annos nunquam sedens, sed parieti vel saxo incumbens quiescere solitus, omnium admirationem in se convertit. Charitati maxime studens, ad peccatorum salutem tanta solicitudine operam dedit, ut triginta latrones in silvis alienæ vitæ, & bonis inhiantes, adire non formidaverit, omnesque, Deo favente, ad seriam pœnitentiam atraxerit, propterea Æmiliæ Apostolus vocatus.

Magna ejusdem fides, & virtus gravi morbo probata.

§.2. Quanta in Deum fide excelluerit, inde fit palam, quod deficientem annonam, in pauperes erogandam, divinitus multiplicaverit. Sed manus Domini excelsam Peregrini virtutem morbo, omnium truculentissimo, adhuc probare voluit. Crus enim viri Dei mortifero tumore contabuit: quique per triginta annos nunquam sederat, in lectulo decumbere coactus est. Mox graveolenti gangræna cruciatus, ac Jobo persimilis, ab omnibus derelictus, neque ideo mœstus, quum de crure amputando supremum consilium iniretur, præsenti Dei ope convaluit, ut nec vestigium ullum plagæ appareret. Quare Peregrini, Deo chari, virtutum fama ubique diffusa, omnium ore *Sancti* elogio passim vocari meruit.

Meritis inclytus pie obit, & miraculis illustratur.

§.3. Tandem post exactum in perfectissimo Dei famulatu octoginta annorum curriculum, febri correptus in Cœnobio Fratrum Servorum, quod in Patria excitandum curaverat, meritorum plenus obdormivit in Domino Kalendis Maji anno reparatæ salutis MCCCXLV. tanta sanctimoniæ laude inclytus, ut finitimis Populis corpusculum ejus veneraturis magna frequentia undique adcurrentibus, portæ ipsæ Civitatis noctu claudi, & sacræ exuviæ, suavem odorem emittentes, nisi post multos dies terræ mandari, nequiverint. Nec illud silendum, cæco ad beati viri feretrum per densam multitudinem irrepenti, visum cælitus restitutum.

Miracula per merita B. Peregrini a Deo patrata, & ejus cultus.

§.4. Quapropter ad viri Dei tumulum Christifidelibus ob receptas vel recipiendas, ejus intercessione a summo bonorum omnium largitore gratias, assidue confluentibus, sub felicis recordationis Prædecessore nostro Paulo PP. V. de Peregrini sanctitate, miraculis & veteri cultu actum est, rem totam exponente Dei servo Roberto S. R. E. tituli Beatæ Mariæ in Via Presbytero Cardinali, Bellarmino nuncupato; inque Peregrini honorem, de ejus officio in Ecclesiis & cœnobiis totius familiæ Servorum recitando, deque ejus nomine in tabulas Martyrologii Romani referendo, rite sancitum est. Postmodum sedente alio Antecessore Nostro felicis memoriæ Urbano Papa VIII. eædem Peregrini exuviæ corruptionis expertes ex veteri in novum atque aptius sacellum permagna totius Civitatis veneratione translatæ sunt, ejus officio sub ritu duplici toti Ordini Servorum recitari permisso.

Inter Sanctos ritu solemni refertur.

§.5. Eximiis deinde, & vere Christianis Peregrini virtutibus sub aliis Romanis Pontificibus Nostris, Innocentio XII. & Clemente XI. ad canonicas majorum sanctiones discussi, miracula etiam post concessam viri Dei ab Apostolica Sede venerationem & cultum patrata, in examen per Venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales coram nobis de more adducta fuerunt: quibus veteri disciplinæ per omnia respondere compertis, inque tribus consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in Urbe præsentium rite probatis, unanimi eorumdem sententia, per Sedis Apostolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, Civitatis Liviensis, atque Ordinis Servorum enixis precibus pro Peregrino in Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonem referendo Apostolicæ Sedis porrectis, tantæ rei perficiendæ solemnem diem indiximus, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploravimus, & implorari mandavimus; ac tandem universis, quæ ex Antecessorum Nostrorum Romanorum Pontificum decretis agenda erant, omni religione peractis, nos hoc die festo Beati Joannis Apostoli, & Euangelistæ una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Beato Peregrino a Foro-Livii ex Ordine Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis in Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonem referendo precibus repetitis per Venera-

nerabilem fratrem nostrum Laurentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Episcopum Cardinalem Tusculanum Corsinum nuncupatum, post decantatas Sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Peregrinum a Foro-Livii ex Ordine Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, de cujus sanctitate, fidei sinceritate, & ceterarum virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beatis Viris, perinde Confessoribus non Pontificibus, Joanne a Cruce Ordinis Fratrum Excalceatorum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, & Francisco Solano Ordinis Fratrum Minorum, qui a Regulari Observantia nuncupantur, Sanctum esse definivimus, Sanctorum Confessorum non Pontificum canoni adscribendum decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, eumdemque per universos Christifideles, tanquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus: statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes Sacræ, & Altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari; & quotannis pridie Kalendas Majas ejus festa solemnia, ut S. Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Indulgentiæ ejus exuvias visitantibus concessæ.

§. 6. Insuper eadem auctoritate omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem die festo in memoriam B. Peregrini ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid aliud actum in ejus Canonizatione.

§. 7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum Christi Confessorum Peregrini a Foro-Livii, Ioannis a Cruce, & Francisci Solani solemni oratione, in ara supra Confessionem Principis Apostolorum Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Peregrini, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus, tunc præsentibus, plenariam peccatorum indulgentiam concessimus.

§. 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari insignique beneficio cælitus nobis concesso, omnes benedicamus, & glorificemus in trinis Personis unum Deum, omnium bonorum auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electi sui Peregrini, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus nisi Deus noster.

His literis ubique fides adhibeatur.

§. 9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, Volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Sexto Kal. Ianuarias Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†

† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*

†

† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperalis.*

†

† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†

†

†

†

†

†

† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*

† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† *Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

†

† *Ego*

† Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.
†
† Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.
†
†
† Ego Curtius Tituli Sancti Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.
† Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.
†
†
†
† Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.
† Ego Cornelius tit. S.Hieronymi Illyricorum Presbyter Card. Bentivolus de Aragonia.
†
†
† Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.
† Ego Joseph Tituli Sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.
†
† Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.
† Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.
† Ego Johannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.
† Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.
† Ego Prosper Tituli Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.
†
† Ego Nicolaus Tit. S.Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.
†
† Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.
† Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.
†
† Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.
† Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.
† Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.
†
†
†
† Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.
† Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Card. Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J.Archiepiscopus Ancyranus.

L.Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLX.

Promulgatur Canonizatio B. Aloysii Gonzagæ Societatis Jesu, Sanctorum Confessorum Canoni adnumerati. Dat. 27. Dec. 1726. An. 3.

Vid. Const. præced., & sequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium a consuetudine Summi Pontificis Servorum Dei sanctitatem toti Ecclesiæ manifestandi.

CHristianæ virtutes, & summa vitæ innocentia strenuos Dei milites post triumphum de hoc mundo, perquam dignos efficiunt, qui inter cælestis Hierusalem emeritos cives connumerentur; atque hinc nobis universalis Ecclesiæ regimini præpositis maxime convenit Apostolica voce eorumdem sanctitatem manifestare, ut omnes tanto patrocinio in cælis muniti, optimisque piæ illorum conversationis exemplis instructi, per viam salutis incedere valeant, unde & ipsi tandem hujus vitæ cursu feliciter consummato, eorum consortio adjungi mereantur, quorum se regulis conformare studuerunt. Itaque nos hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo sacra, cum ingenti exultatione, & celebritate in Basilicam Principis Apostolorum convenientes, Angelicum juvenem, inque regulari Militia probatissimum Clericum, Aloysium Gonzagam, sanctorum canoni adscripsimus, ut Christifideles in ejus meritis solemni præconio ad Dei gloriam recolendis propitium in cælo deprecatorem obtineant.

Beati Aloysii Gonzagæ ortus, pia educatio, virtusque admiranda.

§. 1. Castellione, Galliæ Cisalpinæ ad fines Mantuani ducatus nobili opido, quod discriminis causa *Stiverorum* appellatur, Marchionatus olim dein principatus titulo, insigni, ex primaria Gonzaga familia 7. Idus Martias anno Christi Domini 1568. natus est Aloysius, antea baptizatus, quam totus in lucem editus. Ab ipsis infantiæ, & eo magis pueritiæ primordiis magna in illo, & multa futuræ sanctitatis argumenta apparuerunt, quæ Beatus Carolus Borromæus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, & Ar-

& Archiepiscopus Mediolanensis coram miratus, illum adhuc duodennem, in rebus divinis adeo instructum reperit, ut dignum putaverit quem sanctissimo Eucharistiæ sacramento suis manibus ipse primus reficeret. Tum vero in patriis ædibus, & Florentiæ, ubi Aloysius novennis Deiparæ Virginitatem suam vovit, quam semper una cum innocentia baptismali illibatam servavit, tum maxime in aula Regia Hispaniarum, quo tredecennis cum parentibus in comitatu Mariæ Augustæ petierat, cælestes ejus animi dotes patuerunt. Ibi enim rara ejus pietas in dies prodiens, omnium oculos, & admirationem in se convertit, nullis mundi illecebris innocentissimum puerum alio trahentibus: cujus etiam tanctus pudoris fuit, ut matronas, consanguineas quoque, ac matrem ipsam, adspicere, & seorsum alloqui refugeret. Quin, ut Dei famulatum tutius amplecteretur, vix annum decimum quintum egressus, in Societatem Jesu migrare constituit: quam cogitationem nullæ Regum, & Principum blanditiæ, nullæ a parentibus toto triennali spacio adhibitæ machinæ, ex ejus animo evellere potuerunt.

Societati Jesu nomen daturus magna animi fortitudine suis valedicit, & Romam petit ubi Christianis virtutibus omnium oculos in se convertit.

§.2. Quare mirantibus, & lugentibus consanguineis, Romam iturus, siccis oculis avito se principatu abdicavit, inque alma æde Lauretana votum, quo eum pia Mater incolumen paritura, Deo se obstrinxerat, incredibili religione persolvit. Romæ vero in primariis septem Ecclesiis Deum propitium sibi precatus, mox in domum probandis spiritibus, Societati Jesu nomen daturis, destinatam, maximo gaudio convolavit, ubi eximiis ejus virtutibus patefactis, votisque postea regularibus de more ab eo nuncupatis, in clericum adscitus, primisque ordinibus initiatus est. Quanta verecundia se spectandum, quantaque humilitate, paupertatis studio, suique contemtu viliora officia ultro subire gestiens, se toti Urbi admirandum ostenderit, oculati, & probatissimi testes literarum monumentis consignaverunt. Sed ejus charitas præcipuo sermone celebranda est, quippe quæ maxima fuit, & præsertim enituit, dum ex annonæ inopia sævo in Urbe contagio ingruente, quod multa millia hominum sustulit, ipse, quam vis corpusculi macerationibus pene confectus, pedibus vix consisteret, a majoribus impetravit, ut in publicis valetudinariis lethaliter ægrotantes inviseret, stipem vicatim per Urbem esurientibus erogaret, inque communi vastitate languidos ipsos in hospitales domos suis humeris latos exueret, sordibus mundaret, ac cibo etiam verbi Dei pasceret: quæ omnia tanto studio peregit, ut & ipse pestilenti halitu afflatus aliquandiu novo hoc experimento probandus, contabesceret.

Pie obit, & pro Sancto agnoscitur.

§.3. Tandem suæ migrationis tempus appropinquare animadvertens, Ecclesiæ sacramentis ad magnum iter munitus, dulcissimoque Jesu nomine, quod semper in corde atque ore habuerat, repetito; nocte, quam prædixerat ante diem 11. Kalendas Julias anni 1591. plurimis admirandæ, & consummatæ virtutis speciminibus editis, placidissima in pace quievit, anno ætatis suæ 23. religionis sexto, clericatus quarto. Ad ejus exuvias venerandas tanta populi Romani turba confluxit, ut ædis portas claudi oportuerit, ne sacrum pignus devotionis causa in frusta discerperetur. Et quamvis loculum sepulcralem, ei servando adsignatum nullus foris titulus distingueret, fidelium tamen pietas accensis facibus, votivisque tabellis ac donariis subinde allatis, eum probe distinxit. Aloysii sanctitatem diserto etiam præconio vulgavit in mentis excessu Dei ancilla, postmodum Sanctis Virginibus adnumerata, Maria Magdalena de Pazzis.

Ejus virtutes, & miracula comprobata; deque eo horæ canonicæ, & Missæ celebrari posse a Paulo V. concessum.

§.4. Quin crebra, & maxima signa per servi sui intercessionem a Deo patrata, ejusdem sanctitatis famam per universam Italiam eo usque vulgarunt, ut Synodus Mantuana recolendæ memoriæ antecessori nostro Paulo Papæ V. enixas preces obtulerint pro Aloysio in beatorum numerum referendo, eodemque relato, quum multi Christiani Principes a Sede Apostolica flagitarent, ut inter sanctos quoque numeraretur, res tanta Venerabilium fratrum S.R.E. Cardinalium, sacris Ritibus examinandis præpositorum judicio perpendenda commissa est. Hi vero Beati Aloysii virtutes, & miracula de quibus plene constabat, ad sacros Ecclesiæ Canones, & disciplinam suffragiis suis omnino comprobaverunt, itaut Dei Servum inter Sanctos referri, deque eo, tamquam de Beato Confessore, officium recitari posse judicarent. Tres deinde antiquiores Sacri Palatii Apostolici causarum Judices hac de re suam relationem, quinquennali discussione compositam, ediderunt, in qua prævio examine, & approbatione virtutum ac miraculorum, causam in eo statu esse dixerunt, ut tuto, & quandocumque id luberet, Beatus Dei Servus inter Sanctos Confessores referri posset. Postmodum Cardinales simul iterum congregati inhærendo his, quæ antea censuerant, & præsertim relationi eorumdem trium sacri Palatii judicum, pridem a se acta, & judicata uno ore, & nemine discrepante confirmaverunt. Quare Paulus Papa V. his auditis, auctoritate Apostolica non solum Romæ, sed in quibuscumque locis Italicis, Mantuani Ducis, & Principum ex Gonzaga gente imperio subjectis, inque Ecclesiis Societatis Jesu sacrosanctum Missæ Sacrificium, atque horas canonicas in Beati Aloysii honorem celebrari, & recitari posse decrevit: quod Indultum, Apostolicis literis traditum, per alios postea Romanos Pontifices antecessores nostros ad universam Societatem Jesu, & complura alia loca, de eorumdem Venerabil. fratrum consilio, suffragioque extensum est.

Sanctorum Confessorum Canoni adnumeratur ab hoc eodem Pontifice.

§.5. Hinc Aloysii ubique celeberrimi virtutes, & signa, omnibus ferme Christianis Principibus apud Apostolicam Sedem æque laudantibus, proque ejus inter Sanctos Domini Confessores adscriptione sub proximis antecessoribus nostris Romanis Pontificibus Clemente XI., & Innocentio XIII. ac etiam nobis ipsis, dum in minoribus essemus, enixe deprecantibus, tandem singulis, quæ ad novissima antecessorum nostrorum decreta impleri debebant, accurate, & sedulo impletis, inque conventu Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium una congregatorum repetita omnium eorum, quæ acta jam fuerant, absoluta notione, plenaque ex omni parte, & juridica expositione, tum quoad miracula, olim plene discussa atque approbata, nos eundem Aloysium, cujus nomen inclytæ memoriæ antecessor Clemens Papa X. in tabulis Martyrologii Romani describen-

bendum curaverat, Sanctorum Confessorum fastis adnumerare decrevimus. Itaque in tribus consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium, universis ad eum pertinentibus pro more discussis, unanimi Patrum sententia per Apostolicæ Sedis Notarios coram nobis excepta, Regumque, ac Principum Christianorum, & Societatis Jesu pro Beato Aloysio, quem scholis ejusdem Societatis patronum Apostolicis literis nostris pridem adsignavimus, in sanctorum Confessorum canonem referendo, multis precibus eidem Sanctæ Apostolicæ Sedi nobisque porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum omnibus, quæ ad Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum constitutiones, & S. R. E. disciplinam agenda erant, summa religione peractis, hac ipsa die in honorem Antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo Sacra, cum jamdictis Venerabililibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Dei Servo Aloysio Gonzaga Clerico Societatis Jesu Sanctorum Confessorum Canoni adscribendo iteratis precibus per dilectum filium nostrum Alvarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem Cienfuegos nuncupatum, post cantatas sacras Orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei catholicæ exaltationem, & Christianæ religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario Conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium consilio, & unanimi consensu, Beatum Aloysium Gonzagam Societatis Jesu, de cujus sanctitate, fidei sinceritate, & cæterarum virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato adolescente Stanislao Kostka ejusdem Societatis Jesu novitio, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus, eumdemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut in Ecclesia universali in ejus honorem ædes sacræ, & altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construi, & quotannis undecimo Kalendas Julias, quo die migravit ad Dominum, solemnia ejus natalitia: ut S. Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Sacras ejus exuvias Visitantibus peculiares Indulgentias concessit.

§.6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & Confessis, qui eodem solemni die natalitio in memoriam Beati Aloysii Gonzagæ quotannis ad sacras ejus exuvias, quæ in æde ad honorem Beati Ignatii Confessoris Deo sacra adservantur, venerandas accesserint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Enarrantur quæcumque alia gesta fuere in ejus Canonizatione.

§.7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Aloysii Gonzagæ, & Stanislai Kostkæ solemni Oratione, in ara maxima supra confessionem Principis Apostolorum Sacrosanctum Missæ sacrificium celebravimus, cum ejusdem, & alterius Confessoris commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, & bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Aloysii Gonzagæ, a peccatis nostris indignationem suam avertens ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Hæ literæ Apost. ubique fidem obtineant.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas, ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

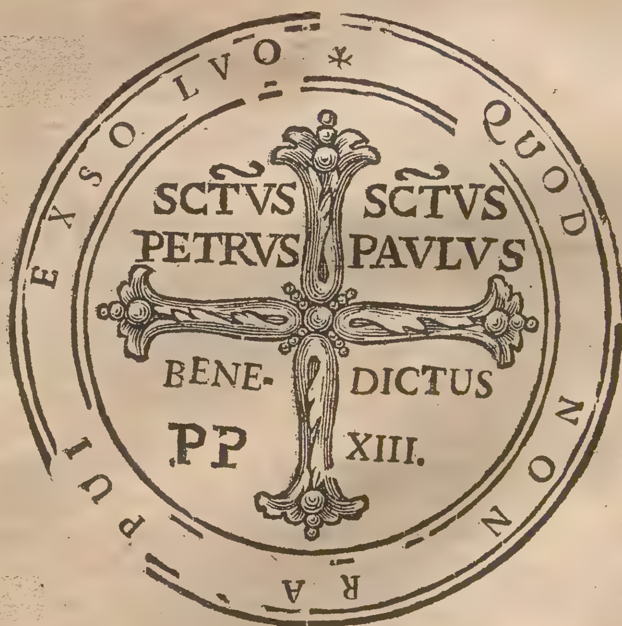
Nemo eas infringere audeat.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo sexto, quarto idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis & Cardinalium.

✠ EGO BENEDICTUS CATH. ECCL. EPISC.

✝ *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Cardinalis Barberinus.*

✝ *Ego*

✝
✝ *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
✝ *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*
✝
✝ *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*
✝ *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
✝ *Ego Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis de Via.*
✝
✝ *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbiter Cardinalis Zondadarius.*
✝ *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Corradinus.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*
✝ *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝ *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*
✝
✝
✝ *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
✝ *Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
✝ *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
✝ *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
✝ *Ego Prosper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Marifuscus.*
✝
✝ *Ego Nicolaus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.*

✝
✝ *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
✝ *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
✝
✝
✝ *Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
✝ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
✝
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. *Archiepiscopus Emissenus.*

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus

Registrata in Secretaria Brevium.

CLXI.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, inter Sanctos relati. Dat. 27. Dec. 1726. An. 3.

Vid. Const. præcedentem, & sequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

PIA Mater Ecclesia præcipuis universalis honorificentiæ præconiis illos ornari decernit, qui olim sanctissimis disciplinis, & moribus eam illustrantes, Divini nominis gloriam, & Deo famulantium numerum dictis, & factis augere, perque viam salutis ducere summa cura studuerunt. Hujusmodi Virum Christianis virtutibus, cœlesti doctrina, jugi pœnitentia, multisque signis probatum Ecclesiæ Catholicæ dedit ea pars Hispaniæ Tarraconensis, cui Castellæ veteris nomen est, nosque illum hac die, in honorem Procemium

norem B. Ioannis Apostoli, & Euangelistæ Deo sacra, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni, solemni Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cæremonia adnumerare decrevimus.

B. Joannis a Cruce ortus, pietas, & vitæ institutio.

§.1. Is est Beatus Joannes a Cruce, ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, qui Excalceati appellantur, primus Professor, & Parens, qui anno Christi Domini 1542 ex perhonesta Jepesia familia ortus est in Oppido, quod dicitur Fons Tiberii in Episcopatu Abulensi. A primis annis egregiæ animi dotes in eo, pie, christianeque educato, plurimum emicuerunt; quamque dilectus, & charus esset Deiparæ Virgini, in cujus patrocinium confugerat, inde patuit, quod aquam e puteo hausturus, in illum prolapsus, patronæ manu sublatus, incolumis prodiit. Adolescens, eximiæ pietatis ductu Metymnæ campi Hospitalem domum ingressus, Ægrotantium, & Pauperum famulatui se addixit, maxima charitate diu, noctuque languentibus assidens, nec modo spiritualia, sed ne vilissima quidem officia in iis juvandis obire detrectans; unde factum, ut ceteri in Nosocomio Christiana Joannis acta demirati, ægrotorum corporibus, animisque curandis certatim ejus exemplo alacrem, & solicitam operam darent. Quidquid interim tam pio ministerio supererat, præclarus Juvenis assiduis precibus, vigiliis, lacrymis, & Dominicæ Passioni religiosissimo animo recolendæ, impendebat: quæ tandem ipsi ad Fratrum ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo institutum ineundum jucundissimam viam aperuerunt. Hoc ita amplexus est, ut vota emissa purioris disciplinæ studio accurate observaret, ad primitivi ordinis normam se omnino conformans, nec nisi cum timore, & tremore, ac jussu majorum, ob summam rei divinæ præstantiam, ad sacratissimum Presbyteratus gradum evectus.

Fit Comes B. Teresiæ in primæva disciplina promovenda inter Carmelitas.

§.2. Quum vero Dei Virgo Teresa, quæ postea, excelsis ejus virtutibus, signisque flagitantibus, per felicis memoriæ Antecessorem nostrum Gregorium Papam XV. in Sanctarum Virginum Canonem relata est, inter Sorores jam dicti Ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo primævi instituti regulam felici exitu restituisset, idemque pro Fratribus ejusdem Familiæ animo volutaret, Dei ancillæ magni operis comes Joannes a Cruce, strictioris disciplinæ promovendæ ardore vehementer accensus, plane cælitus datus est. Quare tantæ rei negocio inter sacram Virginem, & Dei famulum agitato, Ordo Fratrum Carmelitarum communi omnium bonorum plausu, licet fremente humani generis hoste, mirifice instauratus, & per universam Europam non sine ingenti Dei gloria diffusus est, plurimis Teresæ Virginis cura, per totam Hispaniam erectis, atque optime institutis Cœnobiis, quæ ipse, nullis vitæ incommodis, & periculis territus, singula perlustravit.

Idem multa pro Deo passus die, & hora a se prædictis obit.

§.3. Ubi vero admiranda innocentia, assidua rerum Divinarum contemplatione, asperrimo vitæ rigore, summisque virtutibus inclytus, suorum corda in perfecto Dei cultu undequaque firmaverat, diro morbo, & in crure quinque plagis, sanie manantibus, patientissime toleratis, totus in Deo, quem semper in corde, atque ore habuerat, fixus, Sactissimis Ecclesiæ Sacramentis summa fide, & religione susceptis, inter sodalium collacrymantium amplexus, Davidici Psalmi versiculo, *In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum*, piissime pronunciato, die, & hora a se prædictis, in Ubedæ Cœnobio, decimonono Kal. Januarias Anno salutis 1591. ætatis 49. vitæ cœnobiticæ 29. purissimam efflavit animam Vir, Deo percharus, dæmoni formidatus, animi lenitate, constantia in adversis, miraculorum, ac prophetiæ dono per totam Hispaniam illustris, inque mysticæ Theologiæ arcanis scripto explicandis, æque ac Teresa, divinitus instructus, quam, Decreto S. R. E. nondum Beatis adnumeratam, ipse sodali suo, inter Sanctas Dei Virgines, eo superstite, referendam prænunciavit.

Ut Sanctus agnoscitur, & Beatis adnumeratur.

§.4. Ad Servi Dei exuvias, quasi odore perfusas, & postea corruptionis expertes, eundem veluti placido somno sopitum referentes, populi eas osculantis multitudo copiosa turmatim confluxit, vestium, & ipsius etiam corpusculi particulas, venerationis instinctu, auferre conata. Tanti Viri, quem Teresa, ut Sanctum suspexerat, Sanctique elogio compluries ornaverat, virtutum, & prodigiorum fama in dies per crebrescente, gesta ejus maturo judicio Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, sedente piæ recordationis Decessore nostro Alexandro Papa VII. ad Canonicos ritus discussa, & probata fuerunt, unde per similis memoriæ Clementis Papæ X. Apostolicas literas, inter Beatos relatus est.

Solemni ritu inter Sanctos refertur.

§.5. Novis deinde miraculis post solemnem Beatificationem, ob ejus merita a Deo patratis, jussu Dei Servi Innocentii Papæ XI. undique conquisitis, & coram Nobis ipsis per Venerabiles Fratres nostros in examen adductis, ac veteri disciplinæ, & Majorum Constitutionibus respondere per omnia compertis, inque tribus Consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum Nobiscum in Urbe præsentium conventu, rite perpensis, unanimi eorumdem sententia, per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, ac Principum Christianorum, atque ipsius Ordinis Fratrum Excalceatorum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, enixis precibus pro Beato Joanne a Cruce in Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonem referendo Apostolicæ Sedi porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & S. R. E. disciplina agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem Beati Joannis Apostoli, & Euangelistæ Deo sacra, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris San. Rom. Eccl. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel iterum, & tertio pro Viro Dei in Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonem referendo precibus repetitis per Venerab. Fratrem nostrum Laurentium Sanctæ Rom. Eccles. Episcopum Cardinalem Tusculanum, Corsinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem,

nem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio & unanimi consensu, Beatum Joannem a Cruce Hispanum ex Ordine Fratrum Excalceatorum B.M.Virginis a Monte Carmelo, de cujus Sanctitate, Fidei sinceritate, & ceterarum virtutum,& miraculorum excellentia plene constabat, & constat una cum Beatis perinde Confessoribus non Pontificibus, Peregrino a Foro-Livii Ordinis Fratrum Servorum B. M. V., & Francisco Solano Ordinis Fratrum Minorum, qui a regulari Observantia nuncupantur, Sanctum esse definivimus, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, , prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, eumdemque per universos Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari, & quotannis decimonono Kalen. Januarias, quo die ad cælestem Patriam evolavit, ejus natalis, ut Sancti Confessoris non Pontificis, festa solemnia, celebrari possint.

Indulgentiæ ejus exuvias Visitantibus concessæ.

§.6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui ejusdem diei natalis festo in memoriam Beati Joannis a Cruce quotannis ad sacras ejus exuvias venerandas accesserint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Enarrantur alia quæcumque gesta in ejus Canonizatione.

§.7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Joannis a Cruce, Peregrini a Foro-Livii, & Francisci Solani oratione solemni, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Confessoris non Pontificis, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§.8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio cælitus Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Joannis a Cruce, indignationem suam a nostris peccatis avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

His literis ubi que fides adhibeatur.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto Kal. Januarias Pontificatus nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†

† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*

†

† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperalis.*

†

† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†
†
†
†
†
†

† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*

† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† *Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

†

† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

†

† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†

† *Ego*

✝

✝ *Ego Curtius Tituli Sancti Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*

✝ *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝

✝ *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝
✝
✝

✝ *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝ *Ego Cornelius tit. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Card. Bentivolus de Aragonia.*

✝
✝

✝ *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*

✝ *Ego Joseph Tituli Sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

✝

✝ *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

✝ *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*

✝ *Ego Joannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

✝ *Ego Prosper Tituli Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*

✝

✝ *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.*

✝

✝ *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

✝ *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

✝

✝ *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

✝ *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

✝
✝
✝

✝ *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

✝ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Card. Oliverio.

C. *Archiepiscopus Emissenus.*

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLXII.

Promulgatur Canonizatio B. Stanislai Kostkæ Societatis Jesu, inter Sanctos connumerati. Dat. 31. Dec. 1726. Ann. 3.

Vide Constitutionem præcedentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

DUM Christi voce compertum est, a nemine lucernam accendi, & poni eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt; nos, Dei cultus in Sanctis ejus amplificandi summe soliciti, hinc monemur, pium, & justum esse, ut quos Deus stola gloriæ indutos ob merita sanctitatis coronat in cælis, eosdem nos quoque publicæ venerationis præconio in terris laudantes, ipsum Deum in iis glorificemus, cujus magnitudinem in gestis sanctorum coruscare certissimum est. Hos inter fulsit Beatæ memoriæ adolescens Stanislaus Kostka, Christianis virtutibus, magnisque miraculis clarus, quæ ad S. R. E. canonicas regulas maturo consilio comprobata, nos induxerunt, ut hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri Confessoris, atque Pontificis Deo sacra, eum Sanctorum Confessorum fastis adscriberemus. *Exordium ex eo, quod Dei cultus in Sanctis ejus amplificetur.*

§. 1. Stanislaus in avito Oppido Masoviæ, Ducatus Regni Polonici, medio sæculo Christi Domini decimo sexto ex Senatoria familia natus Viennam Augustam in Seminario Societatis Jesu liberalibus disciplinis imbuendus profectus est. Præ multis virtutibus, quibus excelluit, illibatum morum candorem tam sancte servavit, ut si quem minus honeste loquentem audiret, veluti exanimis statim concideret. Ob rerum, & temporum vices soluto Seminario Viennensi, Stanislaus post annum inde egressus, in tenera ætate magnæ virtutis, Christiano more exercendæ, occasionem offendit. Hospes enim in cujus ædes cum fratre migrare coactus est, Lutherana hæresi infectus, nimiusque fratris rigor, innocentissimi adolescentis animum non modica perturbatione impleverunt. Sed invicta Stanislai virtus nunquam succubuit, unam dumtaxat ærumnarum omnium durissimam ratus, quod in domo a recta fide aliena graviter decumbens, sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refici non posset. Divino tamen prodigio per *Beati Stanislai ortus, institutio, & magnarum virtutum præstantia.*

cælestes juvenes, præsente Beata Barbara Virgine, & Martyre, cujus patrocinio in re tanta se commendaverat, pane angelico recreari meruit, unde animæ, & corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuscumque vexationibus strenue triumphavit, quem alias rerum cælestium assidua contemplatio, summe innocens corpus in servitutem redactum, incredibilis mansuetudo, inque fratris asperitate triennali spacio toleranda Christianum animi robur, supra ætatem plane admirandum reddiderunt. Mox Deiparæ Virginis monitu, quæ Divinum infantulum ei amplectendum porrexit, jam dictæ Societati Iesu, ingenti plausu tunc recens natæ, nomen dare constituit; utque citius voti compos fieret, sub habitu peregrini, licet ab omni re, tam longo itineri necessaria, imparatus, Romam properare contendit, a fratre citatis equis eum quæritante, divinæ gratiæ præsidio nequaquam agnitus, & rursus a choro Angelorum cælesti pabulo in via recreatus.

Societatis Iesu tyrocinium, Dei amore inflammatus init, & pie obit

§.2. Aliquandiu in famulatu Seminarii Diligensis in Diœcesi Augustana, tanquam Religiosæ vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per viarum ambages, & vitæ discrimina ingressus, inque tirocinium Societatis Jesu a Beato Confessore Francisco Borgia, tunc Præposito Generali, admissus est, ubi nullis suorum minis perterritus, in omnium Christianarum virtutum agone se veteranum Dei militem spectandum exhibuit, a perspicuæ pietatis viris, interque hos a B.Confessore, & Pontifice Francisco Salesio, singulari præconio cumulatus. Deiparam Virginem, ut dulcem Patronam suam maximo semper cultu observavit, tantoque divini amoris æstu ardere visus est, ut brumali tempore pectus linteis frigida aqua conspersis madefaceret. Morbo demum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in ejus sinum translatus est anno reparatæ salutis 1618. die festo, ut prædixerat, Deiparæ Virginis in Cælum assumptæ, decimo octavo Kal. Septembres, anno ætatis XVIII. regularis tirocinii mense decimo.

Stanislai miraculis clari exuviæ incorruptæ, proque eo Sanctorum Canoni adscribendo Christianorum Principum supplicationes.

§. 3. Miræ innocentiæ adolescentis exuviæ biennio ab ejus depositione incorruptæ, suavique odore perfusæ repertæ sunt. Postmodum triumphalem in cælesti Hierusalem servi sui gloriam, quem piæ memor. Antecessor noster Paulus Papa V. Beatorum numero adscripserat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigismundo Rege Poloniæ in Turcas, Christianorum cervicibus imminentes, bella Domini præliante, sublimis in aere visus est Stanislaus in splendido curru cum Deipara Virgine, & filio Jesu; unde Polonorum animi in dubia certaminis alea viribus aucti, immanissimos hostes fuderunt, quo tempore Beati adolescentis caput a felicis mem. Prædecessore nostro Gregorio PP. XV. in Poloniam missum, adventu suo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, omnium Christifidelium veneratione dignissimis, per Stanislai preces apud Deum editis signis, Sanctitatis ejus fama ubique diffusa, apud Apostolicam Sedem exorantibus Poloniæ Regibus Sigismundo, Uladislao, & Ioanne Casimiro, de eo Sanctorum Canoni adscribendo actum est, præcipue sub Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris Paulo V., Innocentio X., & Clemente X. quorum postremus sacrum officium a Societate Jesu, itemque a Clero Sæculari totius Poloniæ, magnique Ducatus Lituaniæ, certa die de eo recitari auctoritate Apostolica indulsit: quod, propria subinde oratione addita, confirmavit alius venerandæ mem. Antecessor Innocentius Papa XI.

Polonis, & Lituanis patronus datur; deque eo in Sanctorum Confessorum canonem referendo Decretum vulgatur

§.4. Denique Stanislai virtutibus per Clementem X. qui eum Polonis, & Lituanis primarium apud Deum patronum adsignavit, undequaque adprobatis, piæ quoque recordationis Clemens XI. ejusdem miracula, coram se per Venerabiles Fratres Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in examen adducta, Pontificia auctoritate adprobavit, decreto edito de Beato Dei Servo in Sanctorum Confessorem Canonem referendo. Clementem vero priusquam solemni ritu rem tantam absolveret, viam universæ carnis ingresso, nos, qui meritis licet imparibus, eidem in Cathedra Beati Petri successimus, in tribus Consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabil. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium, gestis Beati Stanislai rite perpensis, unanimi omnium sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, & Societatis Jesu, pro illo in Sanctorum Canonem referendo, precibus Apostolicæ Sedi, & nobis exinde porrectis, rei perficiendæ solemnem de more diem indiximus.

Beatus Stanislaus solemni ritu inter Sanctos connumeratur.

§.5. Mox per orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei ope ferventissime implorata, ac universis, quæ ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina receptisque Constitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem Antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo sacra, una cum jamdictis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Dei Servo Stanislao Sanctorum Confessorum Canoni adnumerando, per dilectum filium nostrum Alvarum S.R.E. Tit. Sancti Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem, Cienfuegos nuncupatum, precibus repetitis, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei Catholicæ exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Stanislaum Kostkam Polonum, Societatis Iesu Novitium, de cujus Sanctitate, Fidei, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Aloysio Gonzaga ejusdem Societatis Jesu Clerico, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore adscribimus, decernimus, & definimus, eumdemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavi-

davimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis Idibus Novembris, ejus solemnia, ut Sancti Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiares Indulgentiæ conceduntur.

§.6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem solemni die in honorem Beati Stanislai quotannis ad ejus exuvias, quæ in æde ad honorem Beati Andreæ Apostoli Deo sacra in Quirinali adservantur, venerandas accesserint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem diei festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid gestum in ejus Canonizatione.

§.7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Stanislai Kostkæ, & Aloysii Gonzagæ solemni oratione, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem, & alterius Confessoris commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§.8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Stanislai Kostkæ, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Hæ literæ Apostolicæ ubique fidem obtineant.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, pridie Kal. Januarias Pontificatus nostri Anno Tertio.

Suscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*
†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S.R.E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
†
† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*
†
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
†
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Marifuscus.*
†
† *Ego Nicolaus tit S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.*
†

✝ *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
✝ *Ego Frater Laurentius S.R.E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
✝
✝
✝ *Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
✝ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
✝
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLXIII.

Dat. 2 Januar. 1726. An. 3.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, constituens certum numerum triginta Magistrorum in Provincia Bethica ejusdem Ordinis.

Hac de re vide Inn. XII. Const. ed. 1692. Febr. 11. P. 2., & aliam hujus ed. 1727. Oct. 3. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Espinossa Prior Provincialis Provinciæ Bæthicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod lectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima Mensis Novembris proxime præteriti in Civitate nostra Perusina celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis literis ad ipsum Capitulum Generale directis, quibus inter alia mandaveramus, ut certus in dicta Provincia, triginta nimirum Magistrorum numerus, qui præteriri nequiret, in posterum constitueretur omnes Ordinis præfati fratres in Diffinitorio generali congregati, eo, quo par erat, obsequio mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, prout plenius continetur in Decreto ab eodem Capitulo Generali desuper edito tenoris, qui sequitur, videlicet =

Decretum Capituli Generalis.

§. 2. Ego infrascriptus quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio, & testimonio veritatis attestor, quemadmodum in Literis Apostolicis Sanctissimi Domini Nostri Papæ Benedicti XIII. in forma Brevis, quod incipit = *Etsi præclari Ordinis vestri* = ad generale Ordinis nostri Capitulum datis, inibique perlectis, inter alia multa Beatissimi Patris documenta duos hosce Paragraphos contineri, quorum alter quartus est numero, & alter quintus horum primus est = *In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis Provinciæ Magistrorum multitudine supra idoneum, certumque numerum redundante graventur. Et quoniam Provincias Aragonensem, & Bæthicam hoc præ cæteris incommodo laborare inaudivimus; mandamus, ut in Aragonensi quidem Magistri in posterum constituantur triginta sex; in Bæthica vero triginta: nec novis Magistris creandis locus esse intelligatur, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis viginti novem in Bæthica, & triginta quinque in Aragonensi superstites Magistri remanserint. Certum autem, quem definitum volumus numerum, nemini, quacumque sibi concessa facultate liceat præterire, et excedere, quavis consuetudine, quæ in contrarium inoleverit penitus sublata. In quorum fidem has parvo Ordinis sigillo munitas dedi Perusiæ 5. Novembris 1726.* = Magister Frater Angelus Guillelmus Artesiani Rocchensis Ordinis Secretarius = Similiter fidem facio prædictis iis omnibus Sanctissimi Domini nostri Papæ lectis, & auditis documentis Patres omnes in Diffinitorio Generali congregati, summa, & unanimi veneratione in omnibus consensisse = Idem qui supra Ordinis Secretarius =

Preces Provincialis Provinciæ Bæthicæ.

§. 3. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, dictus Franciscus præmissa quatenus ad dictam Provinciam Bæthicam attinent, pro firmiori eorum subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon dubia, quæ super eorum intelligentia, & executione suboriri possent, declarari, ac tempestive dirimi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Nos igitur ipsius Francisci votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Decretum præinsertum, quoad dictam Provinciam Bæthicam, ac omnia, & singula in ea contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui

si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ordinationes nonnullæ.

§.5. Porro supradictum triginta Magistrorum numerum ita in eadem Provincia Bethica præfinitum, & fixum esse volumus, ut Magisteria supranumeraria in posterum non concedantur, nec alias numerus præfatus quomodolibet augeatur, ac in eodem numero triginta Magistrorum numerus duodenarius Magistrorum, quæ dicta Provincia antea habebat, inclusus, & comprehensus sit, & esse censeatur; Cumque ejusmodi numerus duodenarius Magistrorum per quasdam felic. record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri in pari forma Brevis die 11. Februarii 1692. expeditas literas distributus reperiatur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa Provincia dividitur, assignata unicuique parte ipsorum Magisteriorum suæ amplitudini respondente, nempe partialitati Provinciæ quæ cæteris multo major existit, octo, partialitati Extremaduræ duo, & totidem Magisteriorum partialitati Hispalensi respective nuncupatis, utpote longe minoribus; quo in Magisteriis ex duodecim ad triginta, sicut præmittitur, auctis, æqua ratio distributionis pariter serventur, ac pax, & tranquillitas in eadem Provincia stabiliatur, præcipimus, quod ex numero sic aucto duodecim partialitati Provinciæ, ac tria Extremaduræ, ac totidem Magisteria Hispalensi partialitatibus prædictis assigentur; Sicque omnibus Magisteriis Provinciæ partialitas viginti, ac quælibet è reliquis duabus Extremaduræ, & Hispalensis partialitatibus quinque Magisteria obtineat: quodque ubi tempus advenerit, quo numero triginta Magistrorum locus esse debeat, in eorum collatione omnes, & singulæ conditiones, ac solemnitates, quæ in collatione Magisteriorum antiqui numeri duodenarii juxta Decreta Provinciæ præfatæ ab eodem Innocentio Prædecessore per memoratas suas literas confirmatæ servantur, pariter observentur, & adimpleantur; Prohibitionem autem de non creandis novis Magistris, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis, viginti novem in Provincia prædicta superstites remanserint, a Nobis factam, ut præfertur, sine præjudicio antiqui numeri duodenarii nunc in trigesimo inclusi intelligendam fore declaramus, adeo scilicet, ut quamvis numerus duodenarius in trigesimo includatur, nullusque novus Magister de numero trigesimo creari possit, donec alii Magistri ad viginti novem redigantur, nihilominus toto eo tempore, quo præfato numero trigesimo locus factus non fuerit, creationes Magistrorum dicti numeri duodenarii, prout antea fiant, quoties Magisteria de hoc numero vacare contigerit, idque ne accidat, quemadmodum facile evenire posset, si promotiones ad duodecim Magisteria hujusmodi interea suspensæ forent, quod Magistri, qui diem suum obierint, sint unius, vel alterius ex dictis partialitatibus, & sic aliqua ex eis Magistris referta, reliquæ eis destitutæ remaneant, quibus Officia dictæ Provinciæ demandentur, quæ secundum alternativam in eadem Provincia vigentem ad unamquamque partialitatem spectent, & ex ipsius Provinciæ consuetudine, atque congruentia Magistris semper conferuntur; quod si contingeret magnum dictæ Provinciæ incommodum non sine turba, ac publicæ quietis perturbatione adferre posset.

Clausulæ.

§.6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno III.

CLXIV.

Confirmatur Decretum Definitorii Generalis Ordinis S. Joannis Dei assignans Conventum S. Catharinæ Neapolitan. pro residentia Provincialis.

Dat. 7 Januar. 1726. An. 3.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuerunt Privilegia dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joachinus Maggi Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei, quod ad sedandas controversias inter Dilectos Filios Priorem Provincialem Provinciæ Neapolitan. ac Priorem Conventus Sanctæ Mariæ de Pace Civitatis Neapolitan. ejusdem Ordinis alias enatas ex eo, quod dictus Conventus, qui Jurisdictioni Ordinariæ Prioris Generalis ipsius Ordinis pro tempore existentis subjectus reperitur residentiæ prædicti Prioris Provincialis destinatus fuerat, necnon ad majora animorum dissidia, quæ exinde inter eos temporis progressu exoriri possent, antevertenda; diffinitorium Generale dicti Ordinis die 6. Mensis Decembris legitime congregatum ipsi moderno, ac pro tempore pariter existenti Priori Provinciali Provinciæ præfatæ Conventum, & Hospitale Sanctæ Catharinæ in Colle Neapolitan. situm ejusdem Ordinis pro sua residentia, & habitatione ordinaria assignavit, ac deputavit, injuncto onere supradicto Conventui Sanctæ Mariæ de Pace, atten-

tenta Conventus præfati, & Hospitalis Sanctæ Catharinæ paupertate, ipsi Priori Provinciali alimenta præstandi eodem modo, quo moderno Priori Provinciali ante hac subministravit, & adhuc de præsenti subministrat, ac portus literarum prout antea, persolvendi, & alias quemadmodum plenius continetur in Decreto a Diffinitorio Generali hujusmodi desuper vulgari idiomate emanato tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædict.

§.2. *Adi 6. Decembre 1724. Roma. Congregati nella Camera della solita residenza del Reverendissimo Padre Generale il medesimo Reverendissimo Padre Bernardo Bansi Prior Generale, il molto Reverendo Padre Gioachino Miggi Primo Consultore, e Procuratore Generale, il molto Reverendo Padre Domenico Maria Gambacorta secondo Consultore, e Prior di Roma, & Io Infrascritto terzo Consultore, e Segretario Generale, ed invocata da me la gratia dello Spirito Santo, il Padre Reverendissimo propose, che avendo considerate le passate controversie insorte fra il Provinciale della Provincia di Napoli, e il Priore di Santa Maria della Pace, e prevedendone anco delle maggiori, a causa che talvolta nascono trà loro motivi di giurisdizione, li quali sogliono poi seco portare conseguenze nocive alla pace, e buon governo di quel Convento, e della Provincia tutta, conoscendo evidentemente esser stati cagionati simili accidenti della residenza assegnata al Provinciale di Napoli in quel Convento immediatamente sogetto alla giurisdizione ordinaria del Padre Generale pro tempore: Presentaneo, e provido rimedio sarebbe scegliere un altro Convento per la residenza del Padre Provinciale dove non solo avesse egli la residenza, ma anco la piena giurisdizione in tutto, come nell' altri Conventi della Provincia. E che chiestone il parere de' Padri Consiglieri questi unanimi risolsero, che dovesse sceglierst un Convento conforme alla proposizione del Padre Reverendissimo Generale. Laonde di commun voto fu assegnato il Convento, ed Ospedale di Santa Catarina sopra la Montagnola di Napoli per residenza ordinaria del Provinciale pro tempore della Provincia di San Gio: Battista di Napoli, e che il Convento di Santa Maria della Pace, attesa la Povertà del Convento di S. Catarina, debba in avvenire somministrargli il mantenimento nella stessa maniera, che ha praticato, e pratica con il Padre Provinciale odierno, e che debbano anco pagarli le spese delle Lettere, secondo il peso, che sempre ha havuto. E perche il presente Decreto abbia efficacia maggiore, e non osti alli Decreti della Sagra Congregazione emanati li 30. Aprile 1685. de Mandato Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papæ XI. fu risoluto, che se ne cercasse dalla Sagra Congregazione de Vescovi e Regolari l' approvazione con formale Memoriale, in cui s' esponga l' utile, e necessità del sudetto Decreto. In oltre &c. In fede &c. Præsens copia extracta fuit a Libro Congregationum Definitorialium Ordinis Sancti Joannis de Deo, quo cum collationata de verbo ad verbum concordat. In quorum fidem præsentes mea manu subscripsi, & sigillo pariter ejusdem Ordinis communivi in Conventu, & Hospitali Sancti Joannis Calybitæ Urbis die 6. Decembris 1726. = Frater Antonius Cozza, & Secretarius Generalis.*

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Joachinus præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ejusdem Joannis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinis, Provinciæ, & Conventum præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

CLXV.

Abrogantur exemtiones, & privilegia personalia quæcumque, Fratribus S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ concessa.

Dat. 10. Janu. 1727. An. 3.

A Clem. XI. Const. 1703. Maji 10. P. 3. revocatæ fuerunt conventualitates perpetuæ a Prioribus dicti Ordinis, et a Clem. XII. Const. ed. 1732. Oct. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andalusiæ, et Castellæ eorumdem Fracrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet præsertim Regularem vitam profitentium salubriter dirigendum solicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis

ex

ex alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire.

Exponitur quomodo in dictam Provinciam præfata privilegia irrepserint.

§.1, Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier Frater expresse professus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita eam ipsam in dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber adipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat, potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens plerosque Fratres Provinciæ præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus exemisset, aliisque privilegiis, & prærogativis donasset, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur quo minus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas hujusmodi a Sedis Apostolicæ in prædictis Portugalliæ & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eosdem Nuncios similia Indulta concedi obtinuissent.

§.2. Quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, ac perpensis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde invecta fuerant in Universam Provinciam præfatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim circiter, & forsan ultra fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officiis exempti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut præmittitur, excepti fuerant, ita ut non nisi quadraginta octo circiter Fratres, ægrotis in eorumdem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent; de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hospitalia prædicta accipiebant, illasque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit; verum quia Fratres prædicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fel. rec. Clem. PP. XI. Prædecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens prædicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædecessore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ statim renunciavit, ac deinde Edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione

A Nuncio Apost. Portugalliæ prædicta omnia semel, ac iterum revocata.

sub pœna privationis officiorum tam per Fratres sic exemptos quam per ipsum Priorem Provincialem in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

Causæ hujus Constitutionis

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi commissiones a Sede Apostolica super manutentione in eorum prætensis exemptionibus nulliter, & subreptitie impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus non sine ingenti etiam laicorum scandalo, etiam nunc confovere præsumunt. Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcunque privilegia, & Indulta personalia, prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, tam a supradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum superioribus, quam a Sedis Apostolicæ in ejusdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earundem Provinciæ, & Congregationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quam primum præsentes nostræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciæ ejusmodi exemptiones, privileg a Indulta, prærogativas, & immunitates habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & congregationis prædictarum statuta, omni, & quacumque appellatione reclamatione, & recursu remotis compescendo.

Preces pro abrogatione eorundem.

Abrogatio prædictorum privilegiorum

Clausulæ derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & Immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinatio-

tionibus Apostolicis, necnon Provinciæ, et Congregationis prædictarum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegis quoque, Indultis, et literis Apostolicis quibus Provinciæ, et Congregationis prædictarum hujusmodi superioribus, et personis sub quibuscumque verborum tenoribus, et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, insererentur, et exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis pæsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CLXVI.

Dat. 14. Janu. 1727. Ann. 3.

Conceditur Fratribus Carmelitis antiquæ Observantiæ Provinciæ Portugalliæ facultas, ut certis oneribus Missarum, quas celebrare non poterunt, satisfacere valeant una Missa solemni.

De jure suffragandi pro Fratribus dictæ Provinciæ vid. aliam hujus Const ed. 1726. Feb. 20. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ob oculos Pontifici propositæ causæ ad eum impellendum, ut prædictam facultatem concedat.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Prior Provincialis, ac Fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ, quod Conventus ejusdem Provinciæ non mediocri paupertate laborant, propterea quod redditus, quos possident proveniunt ex Capellaniis antiquis, & modernis in eorum Ecclesiis cum obligatione Missas solemniter, & privatim pro illarum Fundatorum animabus quotidie celebrandi erectis, necnon ex simili onere Missarum ab aliquot Christifidelium Confraternitatibus in eisdem Ecclesiis ab immemorabili tempore institutis, ac ejusmodi redditum pars, aut adeo tenuis existit, ut eleemosynæ manuali non respondeat, vel tempore absumptis, seu deperditis bonorum proprietatibus plane disperiit, ipsisque insuper Exponentibus obligatio pro quolibet Religioso, quem ab humanis decedere pro tempore contigerit, juxta dicti Ordinis Constitutiones Apostolica auctoritate confirmatas Missas, necnon illas, quas ternariorum vocant celebrandi incumbit; unde fit, quod hi redditus, etiam proventibus, qui ex aliquot Cappellaniis majoris eleemosynæ nuncupatis percipiuntur conjuncti congruæ sustentationis Religiosorum Conventuum præfatorum, & maxime Conventus Ulyssiponen., in quo supra centum, & quadraginta Fratres degunt, pares non sint, nec eorumdem Conventuum reædificationi, Ecclesiarum reparationi, fabricæ, paramentis, aliisque expensis, quæ pro Cultu Divino, ac Divinorum Officiorum celebratione fieri debent, minime sufficiant, in primis in dicto Conventu Ulyssiponen., ubi in hanc Cultus, ac Officiorum Divinorum causam quatuormillia Cruciatorum monetæ illarum partium, non computatis sumptibus paramentorum ordinariorum, quotannis insumuntur, prout ex libris Sacrarii dicti Conventus aperte colligi dicitur, quin expensæ hujusmodi absque nota, & Fidelium scandalo, ac ipsius Ordinis dedecore minui valeant, quoniam in Regno Portugalliæ Divinas functiones splendide, & magnifice peragere mos est. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Exponentes prædicti eo, quod redditus præfati, tot, tantisque expensis obnoxii sibi satis non sint, eleemosynas sibi per eosdem Fideles in ultimis eorum voluntatibus relictas pro Missis in ipsorum Exponentium Ecclesiis præsente cadavere, vel alias canendis, aut recitandis, quæ Missæ majoris eleemosynæ esse consueverunt, accipiant, Missis vero Capellaniarum, ac Confraternitatum prædictarum minoris eleemosynæ, & illarum quarum proventus tempus imminuit, seu absumpsit, ac pro Religiosis defunctis, & quas ternariorum vocant celebrandis singulis annis quandoque satisfacere non possint, iidem Exponentes, ut quotiescumque aliquis ex Conventibus supradictæ Provinciæ has Missas celebrare nequiverit, idem Conventus unam Missam solemnem, sive generalem cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense loco Missarum præfatarum celebrare valeat, concedi plurimum desiderent, prout dudum Fratribus Provinciæ Bæthicæ ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo a fel. rec. Leone PP. X. Prædecessore Nostro concessum fuisse memoratur. Nobis propterea Exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces, & vota prædictorũ Fratrum.

§.2. Nos igitur pro paternæ, qua Regulares Ordines complectimur charitatis affectu memoratæ Provinciæ, illiusque Conventuum inopiam, quantum cum Domino possumus levare cupientes, eosdemque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effe-

effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ipsis modernis, ac pro tempore existentibus Priori Provinciali, ac Fratribus Provinciæ, & Ordinis præfatorum, ut si propter paupertatem, vel paucitatem Fratrum alicujus dictæ Provinciæ Conventus, illius Fratres Missas, & Divina Officia eis ratione Capellaniarum prædictarum incumbentia, per memoratas Confraternitates injuncta, minoris eleemosynæ, & quarum proventus tempore notabiliter diminuti, aut absumpti fuerint, vel pro Fratre defuncto juxta Constitutiones Ordinis prædicti, seu quæ ternariorum vocant celebranda minime celebrare poterunt, loco, ac vice Missarum, & Divinorum Officiorum ejusmodi unam generalem, & solemnem Missam cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium, de specialis dono gratiæ, quæ non transeat in exemplum, concedimus, & indulgemus, ipsumque Conventum, ac illius Fratres per Missæ cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrationem hujusmodi, ab onere, & obligatione Missarum, & Divinorum Officiorum præfatorum auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & liberamus, eosque absolutos, & liberos esse, & fore declaramus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Concessio prefatæ facultatis ut nempe Fratres prædicti in quibuslibet eorum Ecclesiis, singulis Mensibus, celebrando unam Missam solemnem satisfaciant cæteris oneribus Missarum, quas non potuisset celebrare.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis, Provinciæ, ac Conventuum præfatorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die XIV. Januarii MDCCXXVII., Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXVII.

Deputatur Patriarcha Ulyssiponen. in Executorem Constitutionis ipsius Benedicti XIII. super abrogatione privilegiorum Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ.

Dat. 13. Febr. 1727. An. 3.

Laudata Const. hic inserta edita est 1727. Janu. 10. P. 3. & a Clem. XII. Const. ed. 1732. Octob. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andalusiæ & Castellæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Nuper ad supplicationem dilecti filii Ignatii Xavier Fratris expresse professi Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei emanarunt a Nobis literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 2. *Benedictus PP. XIII. ad futuram rei Memoriam.* Onerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet, præsertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum solicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ex alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier frater expresse pro, essus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposito eam ipsam in dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens: plerosque Fratres Provinciæ præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus exemisset, aliisque privilegiis, & prærogativis donasset, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur quominus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas hujusmodi a Sedis Apostolicæ in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eosdem Nuncios similia Indulta concedi obtinuissent quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, perpensis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde invecta fuerant in universam Provinciam præfatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim cir-

Deferuntur prædictæ Literæ Apostolicæ ejusdem Benedicti hac super re.

circiter, & forsan ultra Fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officiis exempti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut præmittitur, exempti fuerant, itaut non nisi quadraginta octo circiter Fratres ægrotis in eorumdemConventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent, de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hospitalia prædicta accipiebant, exposuit, illasque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit, verum quia fratres prædicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fe. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens prædicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædecessore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ statim renunciavit, ac deinde edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione sub pœna privationis officiorum tam per fratres sic exemptos, quam per ipsum Priorem Provincialem in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi Commissiones a Sede Apostolica super Manutentione in eorum prætensis exemptionibus nulliter, & subreptitie impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus, non sine ingenti etiam laicorum scandalo, etiam num confovere præsumunt: Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdemIgnatium specialibus favoribus,&gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absulutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcumque privilegia, & Indulta personalia prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, tam a supradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum superioribus, quam a Sedis Apostolicæ in eisdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earumdem Provinciæ, & Congregationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita, viribusque & effectu vacua esse, &

Abrogatio prædictorum privilegiorũ.

fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, eo definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciæ ejusmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & Congregationis prædictarum statuta omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Provinciæ, & Congregationis hujusmodi Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem inportantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur iisdem partibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

§.4. Nunc autem easdem literas debitæ executioni, ut par est demandari cupientes, ac memoratum Ignatium amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ec-

Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine denuo Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabili Fratri Patriarchæ Ulyssiponen. Occidentali, ac dilecto filio ejus officiali per præsentes, committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & præinsertas literas, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ejusdem Ignatii, aut aliorum quorumcumque in præmissis interesse habentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant omnia, & singula præmissa ab iis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, et facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus, censuras, et poenas ipsas, etiam iuratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Deputatio ejusdem Patriarchæ, sive ejus Officialis in Executorem prædictæ Constitutionis.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ Derogatoriæ.

§.5. Non obstantibus fe.re.Bonifacii PP.VIII. prædecessoris nostri de una, et Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, et singulis illis, quæ in literis præsentibus concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIII. Februarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CLXVIII.

Dat.14.Febr. 1727.An.3.

Confirmatur Decretum Congregationis S.Officii quoad Hebræos denunciatos, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo Baptismo.

Inn.XIII. Const. ed.1724. Feb.10. P.3, reservata decernuntur pro Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus omnia ipsorum bona, & Clem.XI. Const. ed.1704. Mar.3. P.4. ampliata fuere privilegia Neophitorum quoad temporalia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum auctoritate Apostolica deputatorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Feria 4. die 12. Februarii 1727. In Congregatione generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Conventu S. Mariæ super Minervam coram Eminentiss., & Reverendissimis DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in tota Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Decretum prædictum.

§.2. Cum plures exortæ sint controversiæ super intelligentia, & executione Decreti ab hac Sacra Congregatione editi die 8. Julii 1641. quoad Hebræos utriusque sexus denunciatos de eorum animi declaratione suscipiendi Baptismum, Emi, & Rmi DD. Cardinales Generales Inquisitores prædicti, dictum Decretum declarando, & quatenus opus sit reformando, in posterum illud sequenti modo exequi mandarunt, & decreverunt, nempe, quod Testes qui Hebræos denunciabunt, sive mares, sive foeminas de declaratione animi suscipiendi Baptismum per Notarium juxta interrogatoria generalia ab R. P. D. Vices-Gerente præscribenda cum speciali monitione relevantiæ juramenti in scriptis coram eodem R.P.D. Vices-Gerente, & eo impedito, coram ejus Auditore examinentur, qui etiam examen præfatum subscribere debeant, & quatenus duo Testes sint de loco, tempore, & occasione contestes, tunc Denunciati ad Domum Catechumenorum duci, & collocari in loco separato ad hunc effectum destinato, in eoque per duodecim dies detineri possint, ut super veritate, & constantia declarationis eorum voluntatis suscipiendi Baptismum explorentur. Si autem Testes erunt singulares, vel unus adest Testis idoneus, & fide dignus, tunc denunciati non statim post denunciationem, & Testium examen educendi erunt ad Domum Catechumenorum, sed per R.P.D. Vices Gerentem extra Ghettum, vel in ejus Domo, vel in aliqua Ecclesia, vel alio loco sibi beneviso, & intra tempus necessarium, & opportunum juxta facti speciem, & circumstantias pro arbitrio, & prudentia dicti R. P. D. Vices Gerentis eorum voluntas exploranda erit. = Antonius Lancionus S.Rom., & Universalis Inquisitionis Notarius = Loco ✻ Sigilli.

§.3. Nunc autem Nos perenni Decreti hujusmodi robori, exactæque illius observantiæ per amplius providere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Decretum præinsertum tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi nunquam possent plenissime supplemus, & sanamus. Confirmatio relati Decreti.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E.Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XIV. Februar. MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXIX.

Dat. 3 Mart. 1727. An. 3.

Confirmantur Constitutiones nonnullæ Pontificum; quibus gratiæ, privilegia, ac Indulgentiæ Locis Terræ Sanctæ, ac Minoribus de Observantia inibi morantibus concessa fuere.

Omnium Pontificum Constitutiones initio facto a Greg. IX. usque ad Inn. XIII. quibus dictæ gratiæ conceduntur, ordine temporis, quo editæ fuerunt, hic distinctis citationibus enumerantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium a consuetudine Romanorum Pontificum concedendi locis Terræ S. Indulgentias; vel concessas approbandi.

LOca Sancta Palæstinæ, in quibus Christus Dominus redemptionis humanæ mysteria ortu, vita, & morte sua consummavit, ab ipsis nascentis Ecclesiæ primordiis in tanta semper veneratione, & honore ab universis Christianis habita fuerunt, ut per omnes ætates ad ea, religionis causa invisenda, undique fidelium turba confluxerit, propterea que Antecessores Nostri Romani Pontifices plurimas Indulgentias, & privilegia tam in eos, qui Sacram illuc peregrinationem susceperunt, quam in alios, qui in eisdem Sanctis Locis commorantes, Divino cultui, & proximorum, ac peregrinantium saluti, nullis incommodis, & vitæ periculis territi, famularentur, larga manu contulerint, & alii postmodum Successores eadem collata probaverint, novisque gratiis spiritualibus, & largitionibus auxerint. Hinc maxime decet, ut Nos quoque ad Indulgentias, & privilegia hujusmodi, Apostolicæ auctoritatis Nostræ munimine salva, & illæsa servanda prompto animo accurramus.

Preces Procuratoris Generalis Minorum de Observantia.

§.1. Siquidem Nobis dilectus filius, Frater Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, nuper exponi curavit, se ad Terræ Sanctæ subsidium, ac suorum dicti Ordinis Fratrum Vineæ Domini excolendæ inibi multis sæculis operam dantium, peregrinosque ex omnibus Christianis Provinciis ad eadem loca Sancta pie veneranda accurrentes religiosa charitate foventium, & Catholicis illarum partium opportuna solatia præbentium, optare, ut omnia, & singula privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, criminum remissiones, & relaxationes, hactenus ejusdem Terræ Sanctæ Locis, suis fratribus, aliisque personis, auctoritate Apostolica concessæ, & confirmatæ, per nos eadem auctoritate aporobarentur, & speciali forma rursus confirmarentur.

§.2. Nos igitur, qui ejusdem Terræ Sanctæ ubi steterunt pedes Domini, frequentiam, & venerationem, quantum possumus, promovere studemus, hujusmodi piis votis libenter annuentes, ipsumque Josephum spiritualibus favoribus, & gratiis cumulare omnino cupientes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus Nobis ejus nomine humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, exemtiones, jura, Indulta, Indulgentias, peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, eisdem Locis Sanctis, eademque visitantibus, atque illorum Custodi, & Guardiano Cœnobii Hierosolymitani, & Fratribus dicti Ordinis, ibidem commorantibus, necnon eorumdem Fratrum interpretibus, qui Hierosolymis, Bethlehem, Nazareth, inque aliis quibuscumque Terræ Sanctæ, & Palæstinæ Locis existunt, & vivunt, per infrascriptos Antecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque Apostolicam, in genere, & in specie, aut alias quomodocumque concessas, tenore præsentium iterum confirmamus, atque forma amplissima approbamus, & innovamus, prout ab iisdem Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris in suis Apostolicis Literis olim indultæ, & concessæ fuerunt. Hæ vero sunt, videlicet.

Confirmatio prædicta.

Enumerantur Apost. Constitutiones, quibus prædictæ gratiæ, Privilegia, & Indulgentiæ Minoribus de Observantia in Locis Terræ Sanctæ degentibus concessæ fuere.

§.3 Primo. Gregorii IX. Literæ incipientes *Si Ordinis Fratrum Minorum*, datæ Perusii Kal. Februarii anno 1230.

2. Aliæ ejusdem incipientes = *Pro zelo fidei*, datæ Laterani 3. Kal. Februar. anno 1238.

3. Aliæ ejusdem, incipientes = *Cum Messis*, datæ Laterani 16. Kal. Junias 1238.

4. Innocentii IV. incipientes = *Cum hora undecima*, datæ Lugduni 12. Kalendas Apriles anno 1245.

5. Alexandri IV. incipientes = *Ex relatu fide*, datæ Laterani 4. Kalendas Apriles anno 1257.

6. Aliæ ejusdem, incipientes = *Quum hora jam undecima* datæ Viterbii 13. Kalendas Majas anno 1258.

7. Clementis V. incipientes = *Quum hora undecima*, datæ Pictavii 10. Kalendas Augustas anno 1306.

8. Joannis XXII. etiam incipientes = *Quum hora undecima*, datæ Peiiræ 6. Idus Augustas anno 1325.

9. Clementis VI. incipientes = *Gratias agimus* datæ Avenione XI. Kal. Decembres 1342.

10. Innocentii VI. incipientes = *Piis fidelium studiis*, datæ apud Villam novam Diœcesis Avenionensis Nonis Septembris 1356.

11. Aliæ ejusdem incipientes = *Ad ea, quæ in laudem*, datæ Avenione 5. Idus Nov. 1360.

12. Ur-

12. Urbani V. incipientes = *Rationi congruit*, datæ Avenione 6.Id.Novembres 1362.

13. Gregorii XI. incipientes = *Sicut de damnabili*, datæ Avenione 7. Kalendas Decembres 1375.

14. Aliæ ejusdem, incipientes = *De Religiosa discretione*, Avenione eodem die, mense, & anno.

15. Aliæ ejusdem, incipientes = *Inter cunctos Ordines*, datæ Avenione eodem die, & anno.

16. Urbani VI. incipientes = *Ad ea, quæ Piorum locorum*, datæ Neapoli Tertio Idus Junias 1384.

17. Joannis in sua obedientia XXIII. incipientes = *Cum a nobis*, datæ Bononiæ 4.Kalend. Julias MCDX.

18. Martini V. incipientes = *Ad assiduum Christi servitium*, datæ Florentiæ 7.Kalend. Julias MCDXX.

19. Aliæ ejusdem, incipientes = *Sinceræ devotionis affectus*, datæ Florentiæ septimo Idus Julias MCDXX.

20. Aliæ ejusdem, incipientes = *Cum a Nobis, quod justum est*, datæ eodem loco die, mense, & anno.

21. Aliæ ejusdem incipientes = *Provenit ex vestræ devotionis*, datæ eodem loco, die mense, & anno.

22. Aliæ ejusdem incipientes = *Votis vestris*, datæ Florentiæ 4.Id.Julias MCDXX.

23. Aliæ ejusdem, incipientes = *Exigit vestræ devotionis*, datæ ibidem eodem die, mense, & anno.

24. Aliæ ejusdem, incipientes = *Votis vestris*, datæ Florentiæ 14.Kal.Septem.MCDXX.

25. Aliæ ejusdem, incipientes = *Votis vestris*, datæ Florentiæ 7.Kalen.Sept. MCDXX.

26. Aliæ ejusdem, incipientes = *His, quæ per Ecclesiasticarum*, datæ Romæ 16.Kal. Martias MCDXXI.

27. Aliæ ejusdem, incipientes = *Salutare studium*, datæ Romæ eodem die, mense, & anno.

28. Aliæ ejusdem incipientes = *Studium, & sincerum*, datæ eodem die loco, mense, & anno.

29. Aliæ ejusdem incipientes = *Sinceritas vestræ devotionis*, datæ Romæ IV. Idus Martias MCDXXI.

30. Eugenii IV. incipientes = *Dum onus*, datæ Bononiæ 5.Id. Jul.MCDXXXVII.

31. Aliæ ejusdem, incipientes = *Bonus Pastor*, datæ Bononiæ IV.Id.Jul.MCDXXXVII.

32. Aliæ ejusdem, incipientes = *Exultantes in Domino*, datæ eodem die, mense, & anno.

33. Aliæ ejusdem incipientes = *Per hæc proxima tempora*, datæ Florentiæ 17. Kalen. Ianuarias MCDXLI.

34. Aliæ ejusdem incipientes = *Sacræ Religionis*, datæ Rom.Kal.Februar.MCDXLIV.

35. Aliæ ejusdem, incipientes = *Dum præclara merita*, datæ Romæ quinto Idus Februarias MCDXLVI.

36. Nicolai V. incipientes = *Sinceræ devotionis*, datæ Romæ 6.Kal.Aug. MCDLVIII.

37. Aliæ ejusdem, incipientes *Apostolicæ Sedis*, datæ Romæ undecimo Kalendas Augustas MCDLI.

38. Aliæ ejusdem incipientes = *Quum a vobis petitur*, datæ Romæ pridie Kalendas Apriles MCDLII.

39. Aliæ ejusdem, incipientes = *Romanus Pontifex*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Majas MCDLII.

40. Aliæ ejusdem, incipientes = *Solers Romani Pontificis*, datæ Romæ 16.Kalend.Martias MCDLIII.

41. Calixti III. incipientes = *Apostolicæ Sedis*, datæ Romæ 4.Idus Januar.MCDLV.

42. Aliæ ejusdem, incipientes = *Quum nuper*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Januarias MCDLV.

43. Aliæ ejusdem incipientes = *Et si ex debito*, datæ Romæ quarto Idus Jan.MCDLV.

44. Aliæ ejusdem, incipientes = *Quum itaque*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

45. Aliæ ejusdem, incipientes = *Illius, cujus in pace*, datæ Romæ quarto Nonas Februarias MCDLV.

46. Aliæ ejusdem, incipientes = *Licet pro nostra*, datæ Romæ 5.Id.Majas MCDLV.

47. Aliæ ejusdem, incipientes = *Devotionis vestræ ardor*, datæ Romæ pridie Nonas Februarias MCDLVII.

48. Sixti IV. incipientes, *Suscepti cura*, datæ Romæ pridie Id.Februar.MCDLXXV.

49. Alexandri VI. incipientes = *Quum, sicut accepimus*, datæ Romæ Id. Aug.MCDXCVI.

50. Pii IV. incipientes = *Divina disponente clementia*, dat.Rom.die 9. April.MDLXI.

51. Urbani VIII. incipientes, *Ut dilecti filii*, dat.Rom. die 21. Aprilis MDCXXXII.

52. Aliæ ejusdem, incipientes = *Alias a felicis recordationis*, datæ Romæ die 18. Junii 1644.

53. Innnocentii X. incipientes = *Salvatoris, & Domini*, datæ Romæ 19.Sept.1645.

54. Aliæ ejusdem, incipientes = *Quum, sicut dilecti*, datæ Romæ 23.Sept.1645.

55. Alexandri VII. incipientes = *Piis Christifidelium* = dat.Rom.die 3. Augusti 165.

56. Clementis X. incipientes = *Quum sicut dilectus*, dat.Rom. die 7.Julii 1670.

75. Innocentii XI. incipientes = *Ad augendam*, dat.Rom. die 20.Sept.1681.

58. Aliæ ejusdem incipientes = *Piis Christifidelium votis*, dat.Rom. die 22.Junii 1684.

59. Aliæ ejusdem, incipientes = *Exponi nobis*, dat.Rom. die 30.Aprilis 1686.

60. Alexandri VIII. incipientes, *Ex injuncto Nobis*, dat Rom. die 10.Nov.1690.

61. Innocentii XII. incipientes = *Alias a fel.record.*, dat.Rom. 5. Dec.1696.

62. Innoc.XIII. incipientes = *Piis Christifidelium votis*, dat.Rom. die 6.Junii 1721.

63. Aliæ ejusdem, incipientes = *Quum ad infrascriptam*, dat.Rom. die 13.Sept.1721.

§. 4. Huc usque Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum ad Fratres Minores de Observantia nuncupatos, in Locis Sanctis Christo Domino militantes, editæ Literæ Apostolicæ, quas omnes, & quaslibet alias in ejusdem Ordinis annalibus, & monumentis laudatas, ad eos per quoscumque Romanos Pontifices, quomodolibet scriptas, præsertim quoad Indulgentias, dummodo de earumdem existentia valide, & legitime constet, in qua eisdem tam enunciatis, quam aliis quibusvis contenta quæcumque, etiamsi talia forent, quæ specialem,

lem, & specificam mentionem requirerent, ubi tamen Concilii Tridentini Decretis non adversentur, cum integris suis tenoribus, & datis plene, & sufficienter expressas, ac si de verbo ad verbum præsentibus insertæ essent habentes, Apostolica auctoritate, præsentium tenore perpetuo approbamus, & confirmamus, ac in plenam observantiam, ac pristinum, & validissimum suum statum restituentes, & revocantes, innovamus, & quatenus opus sit, omnia, & singula prædicta denuo concedimus, & indulgemus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulas, tam Juris, quam facti, & quarumcumque solemnitatum, de Jure, usu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, ac in præmissis fortasse omissarum, necnon quoscumque alios, quantumvis substantiales defectus, si qui forsan in iisdem omnibus, & singulis quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio earumdem Constitutionum.

§.5. Insuper omnibus, & singulis cujuscunque Ecclesiasticæ Dignitatis, status, & conditionis, quantumvis privilegiatis, personis, expresse inhibemus, quominus contra vim, & sensum privilegiorum, concessionum, facultatum, jurium, & Indultorum, ut præfertur per Nos approbatorum, & confirmatorum, ac etiam innovatorum, loca, sive personas, prædicto Guardiano Hierosolymitano subjectas, ejusque curæ mandatas, respicientium, ullum Jurisdictionis, aut superioritatis actum sub quocumque prætextu in locis, & personis prædictis, absque nostra expressa facultate sub poenarum, in iisdem Literis Apostolicis pro Locis Sanctis, & Guardiano prædicto concessis, approbatis, & innovatis contentarum, incursu, exercere præsumat.

Nemo contra hujusmodi privilegia, Minoribus eisdem præjudicium inferat.

§.6. Præsentes quoque Literas Nostras, inque eis comprehensa quæcumque, & quavis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio, quamtumvis substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, restringi, limitari, ad viam, & terminos Juris reduci, vel adversus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, decernimus; Sed illas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere, necnon ab omnibus, & singulis ad quos nunc spectat, & pertinet, & pro tempore quomodolibet spectabit, & pertinebit, cujuscumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis extiterit; perpetuo, & inviolabiliter observari debere; nec sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, & vulgabuntur, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas censeri; ac de novo etiam sub quacumque posteriori data; per Guardianum, & Fratres prædictos quomodocumque eligenda, concessas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere, eisque perpetuo suffragari; Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere volumus, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Præsens etiā Constitutio ab omnibus perpetuo observetur.

§.7. Quocirca dilectis filiis Nostris dicti Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, vel etiam prædictæ Terræ Sanctæ Cardinalibus Protectoribus nunc, & pro tempore existentibus, seu illorum arbitrio, & defectu, & aliis ex parte S.R.E. Cardinalibus, munus Protectoris hujusmodi exercentibus, mandamus, quatenus ipsi Cardinales Protectores, seu munus hujusmodi gerentes, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes Literas, inque eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Guardiani, & Fratrum, seu Procuratoris Generalis pro tempore existentium, sive alterius eorum, vel aliorum interesse in præmissis habentium, fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, ipsas præsentes Literas, inque eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit faciant auctoritate Nostra inviolabiliter observari, ipsosque Guardianum, & Fratres, & alios, quos eædem literæ concernunt, in futurum præsentium literarum, & in eis contentorum, commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, seu eorum quempiam super his quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas etiam, iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si fieri poterit, atque opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Cardinales Protectores faciant eandem inviolabiliter observari.

§.8. Non obstantibus felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri Apostolicis literis, quibus cavetur ne quis extra suam Civitatem, vel Dioecesim, ubi deputatus fuerit, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeat, seu præsumat, inque Concilio generali edita Constitutione, de duabus diætis, aliisque quibuslibet in contrarium præmissorum facientibus, quomolibet editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Ordinationibus Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos ipsos, & Sedem prædictam, cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, præservativis, exceptivis, restitutivis, derogativis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter; aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad

Clausulæ derogatoriæ.

ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus conjunctim, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Harum exemplis omnimoda fides habeatur. §.9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumtis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Commissarii Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum de Observantia, seu Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii, ejusdem Ministri, vel Commissarii, aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc infringere audeat. §. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novæ concessionis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, inhibitionis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo V. Nonas Martias, Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLXX.

Dat. 3. Mart. 1727. An. 3.

Conceditur facultas Fratribus Carmelitis Provinciæ Bethicæ suscipiendi Lauream Doctoratus in Collegio S. Rocchi Civitatis Cordubensis.

Similis facultas facta fuit ab eodem Pontifice Const. ed. 1725. Arg. 30. P. 2. Fratribus ejusdem Ord. Provinciæ Aragoniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio; & causæ ad Pontificem impellendum ut hujusmodi facultatem indulgeat. §.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Josephus de Castro, & Josephus Barinono fratres expresse professi, ac Procuratores Provinciæ Bæthicæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod inter alia laudabilia ejusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata cautum reperitur, ut illius Fratres postquam studiorum cursum, ac Philosophiæ, & S. Theologiæ lecturam expleverint, quibus peragendis unius, & viginti annorum spatio elaborare consueverunt, in aliqua publica studii Generalis Universitate Doctoratus gradum consequi teneantur, ad hoc ut privilegiis, & prærogativis in retributionem laborum, in dicto Ordine concedi solitis, ac voce activa, & passiva in Capitulis frui possint, verum quia experientia compertum fuerat, quod Religiosi Ordinis prædicti ad effectum assequendi gradum hujusmodi non sine distractione a proprio Instituto, ac certo ordine disciplinæ regularis plerumque longe vagari, & pecunias necessarias contra paupertatis votum parare cogebantur; proinde a fel. recor. Urbano VIII. Clem. IX. ac Clemente X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris attributa fuit facultas Priori Generali dicti Ordinis pro tempore existenti gradum præfatum Religiosis sub immediata ejus obedientia degentibus concedendi, cumque nihilominus Religiosi in Provinciis ultramarinis inde sibi minime consultum doluerint, plurésque suorum laborum præmio frustrarentur ob difficilem accessum ad memoratum Priorem Generalem, & rerum necessariarum inopiam, rec. mem. Innocentius PP. XIII. Prædecessor etiam Noster, Priori Provinciali ac nonnullis in Sacra Theologia Magistris Provinciæ Portugalliæ indulsit, ut illius Religiosos debitis qualitatibus præditos Doctoratus laurea sub certis modo, & forma tunc expressis insignire valerent, Nosque simile indultum Provinciis Aragoniæ, & Valentiæ ejusdem Ordinis, etiam concessimus, & alias prout in ipsius Innocentii Prædecessoris, ac nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis uberius continetur.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat Provincia Bæthica præfata Conventuum numero, ac Religiosorum frequentia floreat, & in Civitate Corduben. in ejus centro sita, ubi nulla adest publica Universitas hujusmodi, duo ejusdem Ordinis Conventus reperiantur, quorum alter est insigne Collegium sub invocatione Sancti Rocchi, ubi ejusdem Theologiæ studia non sine ingenti plausu vigent, dicti Exponentes ut Fratres Provinciæ Bæthicæ præfatæ ad literarum studia alacriori animo suscipienda, ac perficienda excitentur spe aliquando laborum suorum præmium in propria Provincia consequendi, quod alias, aut nunquam, vel sine maxima difficultate, ac dispendio obtinere nequirent, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent. Preces Fratrum Procuratorum Provinciæ Bæthicæ.

§.3. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut omnes, & singuli Fratres Provinciæ, & Ordinis præfatorum, qui peracto cursu, & lecturæ scientiarum juxta statuta dicti Ordinis ad supradictum Collegium Sancti Rocchi Corduben. accesserint lauream Doctoratus inibi prævio rigoroso examine coram ejusdem Collegii Rectore, & actualibus Sacræ Theologiæ Lectoribus, duobusque in dicta Theologia Magistris Ordinis præfati, ac cum eorum appobatione, servatisque aliis servari solitis ab ipso Rectore suscipere libere, & licite possint, Concessio prædicta.

sint, & valeant auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ Bæthicæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXI.

Dat. 7. Mart. 1727. An. 3.

Statuitur ab omnibus observandum Cæremoniale Episcoporum ab ipsomet Pontifice emendatum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cæremoniale vetus innumeris scatebat erroribus.

§.1. Licet alias fel. rec. Clemens VIII., ac subinde Innocentius X. Romani Pontifices Prædecessores Nostri Cæremoniale Episcoporum edendum, atque a mendis expurgandum curaverint, processu tamen temporis compertum est novos errores non minus Typographorum imperitia, quam aliorum culpa, & negligentia in illud irrepsisse, ac proinde Nos, qui in minoribus constituti per annos quinquaginta Episcopi, ac Metropolitæ munere, & dignitate perfuncti sumus, cum nihil antiquius habuerimus, quam, ut Sacros Ritus, & Cæremonias secundum antiquam, ac laudabilem Romanæ Ecclesiæ disciplinam adamussim perageremus, diuturno eorum usu, ac studio animadvertimus utile, ac necessarium maxime futurum, si rursus idem Cæremoniale novis curis recognitum ederetur obscura quædam in eo, & ambigua illustrarentur, corrupta alia, & depravata emendarentur, nonnulla præterea inter se pugnantia, & contraria conciliarentur, aliaque demum hactenus prætermissa suis locis opportune adderentur.

Cæremoniale prædictum ab ipsomet Pontifice emendatum.

§.2. Ubi primum igitur ad summi Apostolatus fastigium, licet immeriti, & obluctantes evecti fuimus, in hanc etiam solicitudinem cogitationes nostras direximus, nosque ipsi hoc opus aggressi, illud nonnullis, etiam adhibitis piis, ac eruditis viris, sacrorum Rituum apprime peritis, qui operam suam in ipso Cæremoniali emendando, ac restituendo Nobis contulerunt, benedicente Domino perfecimus. Itaque ne tam utilis Ecclesiæ Catholicæ hac in re labor suo frustretur effectu, Motu proprio, ac ex certa scientia Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Cæremoniale Episcoporum hujusmodi a Nobis, ut præmittitur, recognitum, & emendatum perpetuo confirmamus, & approbamus, illudque in universali Ecclesia ab omnibus, & singulis personis, ad quas spectat, & in futurum spectabit perpetuo observandum esse in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ac Cæremoniale hujusmodi, sic emendatum, nullo unquam tempore, in toto, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi posse, ac quascumque personas præfatas, quæ Pontificalia, & Sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipso Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, & præstanda juxta hujus Cæremonialis formam, & præscriptum, teneri neminemque ex iis, quibus ea exercendi, & faciendi munus impositum existit, nisi formulis, quæ hoc Cæremoniali continentur, servatis, satis facere posse, perpetuo statuimus, & ordinamus. Per præsentes autem antiqua Cæremonialia in his, quæ præfato Cæremoniali emendato sunt conformia, minime aboleri, aut abrogare censeri volumus, sed illorum etiam usum salva emendatione prædicta permittimus.

Cæremoniale præfatum sic emendatum comprobat, & observandum esse præcipit.

Clausulæ derogatoriæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumvis Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis Ecclesiis, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda hujus Constitutionis exemplis.

§.4. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus, qui vero circa montes octo, & qui ultra ubique locorum degant duodecim mensibus integre excursis, vel alias ubi venalium hujus Cæremonialis Voluminum notitiam, & facultatem habuerint, Sacras Cæremonias, & Ritus in eodem Cæremoniali præscriptos, juxta illius modum, & normam in quibuscumque actibus exercere, & observare teneantur. Quodque earumdem præsentium literarum exemplis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut illius Curiæ munitis, vel in ipsis voluminibus absque præfato, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressis, eadem ubique locorum, & gentium fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Da-

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXII.

Die 1. April. 1727. Ann. 3.

Erigitur Archiconfraternitas Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ in Ecclesia de Aracæli Conventus Minorum de Observantia.

Innocentii XI. Const. ed. 1689. Maji 11. P. 13. erecta fuit in Archiconfraternitatem Confraternitas B. M. V. in Ecclesia S. Stephani de Cacco de Urbe.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo Sedes Apostolica diem festum in honorem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ suprema sua auctoritate olim instituit, cælestibus Indulgentiarum thesauris eum ditare, precibusque Christifidelium pro illo pie celebrando, sibi porrectis, benignas frequenter aures præbere consuevit. Quare nos quoque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigia sectantes, supplicibus petitionibus, quæ Nobis pro cultu erga eandem Beatissimam Virginem per alicujus sodalitatis erectionem promovendo, porriguntur, libenter annuimus.

Preces Procuratoris Generalis Observantium pro hujusmodi erectione.

§.1. Itaque dilectus Filius Frater Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci de observantia nuncupatorum, exponi Nobis nuper fecit, hujusmodi Fratres, qui Cælorum Reginæ verbo, & scriptis augendæ venerationis in terris usque a primo sui Ordinis exordio studiosissimos sese ostenderunt, & piarum precum, quas Coronam Beatæ Mariæ Virginis vocant, recitatione, Christifidelibus proposita, sacrisque laudibus in festi ejusdem Conceptionis obsequium, rite compositis, aliisque quamplurimis argumentis suum erga prædictam Virginem devotionis affectum ferventius confovere non destiterunt, nec desistunt, summopere optare, ut Christianus Populus ad pia opera sub auspiciis ejusdem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ excitetur, & propterea in Ecclesia eorum Conventus Sanctæ Mariæ de Aracæli nuncupatæ de Urbe, unam utriusque Sexus Archiconfraternitatem auctoritate nostra institui postulare sub Invocatione ejusdem Conceptionis, illamque, postquam, ut infra, erecta, & instituta fuerit in locum Archiconfraternitatis etiam Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, nuper certis de causis, tunc adductis, in insigni, sæculari, & Collegiata Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso nuncupata, de eadem Urbe, per Nos suppressæ, & extinctæ quoad Indulgentias, privilegia, ac Indulta spiritualia tantum substitui, & subrogari, ac alia ei per Nos, ut infra, concedi, & impertiri.

§.2. Nos, qui Ordinem prædictum, de Ecclesia Catholica optime meritum, semper eximia dilectione prosecuti sumus, eorumdem fratrum propositum plurimum in Domino commendantes, ac Conceptionis ipsius Virginis Dei Matris Mariæ cultum, & venerationem augere, animarumque salutem paterna charitate promovere cupientes, dictumque Josephum Mariam specialis favore gratiæ prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Dilecto Filio moderno Ministro, sive in ejus defectu, Vicario, aut Commissario Generalibus totius Ordinis prædicti, harum serie indulgemus, ut in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ de Aracæli de Urbe unam utriusque sexus Christifidelium Archiconfraternitatem, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis, sub eadem invocatione, & denominatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, auctoritate Nostra Apostolica erigat, atque instituat, ad Omnipotentis Dei laudem, animarumque salutem, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis honorem cum privilegiis, ab Apostolica Sede collatis, quibus Archiconfraternitates Sanctissimi Rosarii, ac Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & quem Nos ipsi professi sumus, Fratrum Prædicatorum, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Ordines, exceptis tamen Indulgentiis, his Ordinibus quomodolibet concessis, utuntur, fruuntur, & gaudent, Dilecti Filii Nostri in Urbe prædicta ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, utque eamdem Archiconfraternitatem sic, ut præfertur, erigendam, eidem primo dicto Ordini pro infrascripta participatione Indulgentiarum, eidem concessarum, ac piorum operum, per illius Fratres exercendorum, uniat, & incorporet, Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium, facultatem concedimus, & impertimur.

Erectio prædictæ Archiconfraternitatis cum concessione Privilegiorum, & Indulgentiarum aliarum Archiconfraternitatum.

§.3. Cæterum, ut Christifideles spiritualium gratiarum, & privilegiorum muneribus illecti, se eidem Archiconfraternitati alacrius inscribant, Nos eam substituimus, & subrogamus in locum alterius Archiconfraternitatis Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, per Nos in prædicta Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, quoad participationem Indulgentiarum, privilegiorum, facultatum, Indultorum, aliarumque gratiarum spiritualium, quibus ultimo dicta Archiconfraternitas tempore suppressionis, & extinctionis gaudebat, & gaudere poterat; dummodo tamen Sacri Concilii Tridentini Decretis non adversentur; non vero eamdem Archiconfraternitatem subrogamus in locum alterius quoad Jura quæcumque conferendi, & nominandi, ac temporalia bona quæcumque.

Subrogatur præd. Archiconfraternitas in locum alterius in Ecclesia S. Laurentii in Damaso extinctæ.

§.4. Insuper Indulgentias per felic. recordationis Julium Papam Secundum, aliosque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas, ad deferentes, & pie recitantes dictam Coronam Beatæ Mariæ Virginis, per Fratres jamdicti Ordinis benedictam, eisdem modo, & forma quæ a Confratribus dictæ Archiconfraternitatis Sanctissimi Rosarii observantur, auctori-

Nonnullæ aliæ Indulgentiæ eidem conceduntur.

ctoritate nostra tenore præsentium extendimus, & ampliamus, una cum quibuscumque aliis Indulgentiis, & gratiis spiritualibus, quæ Confratribus quarumcumque Confraternitatum, sub eadem invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis hactenus ubicumque erectarum, quas firmas esse volumus; ac tribus Ordinibus Beati Francisci, hucusque per Romanos Pontifices quomodolibet, respective, concessæ fuerunt, earum omnium sub Plumbo, quam in forma Brevis confectarum literarum tenores, ac si præsentibus de verbo ad verbum insererentur, pro expressis, & insertis habentes.

Conceditur Magistris Generalibus Ordinis Minorum de Observantia facultas Confraternitates Conceptionis ubique erigendi.

§.5. Ministro autem, seu Vicario, vel Commissario Generalibus primodicti Ordinis, nunc, & pro tempore existentibus, tenore earumdem præsentium concedimus pariter, & indulgemus, ut utriusque sexus Confraternitates sub prædicta Invocatione Conceptionis Beatæ M. Virginis Immaculatæ ubivis locorum, tam in eorumdem Fratrum primodicti Ordinis, quam in quibusvis aliis Ecclesiis, vel Oratoriis sub eorum directione, aut regimine quomodolibet existentibus, vel non existentibus erigere, & instituere possint, necnon easdem, & quascumque sub eadem Invocatione ad præsens canonice erectas, & institutas, & in posterum canonice erigendas, & instituendas Confraternitates, & quoad erectas, & institutas, prævia cessatione, & revocatione quarumcumque aliarum Indulgentiarum, ipsis quovis modo per viam cujusvis aggregationis, & communicationis cuilibet Archiconfraternitati, aut alias concessarum, dictæ Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregare libere, & licite valeant, servata tamen forma Constitutionis piæ memoriæ Clementis Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri, super dictarum Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ, privative quoad alios, circa hujusmodi erectiones in posterum faciendas.

Clausulæ.

§.6. Decernentes, easdem præsentes ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, aut revocari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas existere, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere; sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obstantibus piæ memoriæ Antecessorum Nostrorum, ejusdem Clementis PP. VIII. & Pauli Quinti, similium gratiarum revocatoria, seu moderatoria, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de Indulgentiis non concedendis adinstar, ac de jure quæsito non tollendo, primodictique Ordinis, etiam juramento roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut Confraternitatum, quas in posterum Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregari contigerit, Officiales, suu administratores pro redditione rationis administrationis bonorum temporalium, ordinariis locorum subjecti permaneant.

Confraternitates prædictæ erigendæ Ordinariis subsint.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, impartionis, substitutionis, subrogationis, extensionis, ampliationis, indulti, & absolutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kalendis Aprilis Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXIII.

Confirmantur, & declarantur privilegia super exemtione a Decimis, alias Universo Ordini Carmelitarum Excalceatorum concessa; in favorem Congregationis Hispaniarum ejusdem Ordinis.

Dat. 3. Aprilis 1727. An. 3.

Dicta privilegia concessa fuerunt a Clem. IV., Clemente VI., & Sixto IV. quorum Constitutiones quæ hic laudantur, in Bullario antiquo exaratæ non reperiuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium

INjuncti Nobis cælitus Pastoralis Officii sollicitudo Nos admonet ut ea, quæ ad Sacrarum Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei proferre jugiter satagentium favorem, & levamen ex hujus S. Sedis Providentia emanata noscuntur, quo firmiora semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio roboremus.

Universus Ordo prædictus a Romanis Pontificibus alias exemtus fuit a solutione Decimarum.

§.1 Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Michael a Christo Procurator Generales Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, quod licet universus Ordo, adeoque etiam Congregatio hujusmodi, juxta privilegia Apostolica eis concessa exempti reperiantur a solutione Decimarum, etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes impositarum, nedum ratione fructuum cujusvis speciei, qui intra septa murata locorum Ordinis, & Congregationis præfatarum colliguntur, sed etiam reliquorum bonorum eis quomodolibet legitime acquisitorum, & acquirendorum, tametsi extra septa Conventuum positorum, prout in quibusdam fel. rec. Clementis IV., Clementis VI., & Sixti IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum literis respective plenius continetur; ac proinde in vim eorumdem privilegiorum quilibet Conventus Congregationis præfatæ in Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis vigentis, cujus Fratres exactam paupertatem profitentes bona extra septa eorum Conventum non possident, sed dumtaxat congruum Hortum muro circumdatum;

tum, dictisque Conventibus inclusum, & incorporatum, quem propriis sumptibus colunt, immunitate a Decimis præfatis ab immemorabili tempore gavisi, & potiti fuerit.

A Parochis, & Capitulis nonnullis adversus Fratres prædict. Congregat. in quibusdam Provinciis hac super re excitatæ fuere lites.

§.2. Nihilominus in aliquot ejusdem Congregationis Provinciis, ac præsertim illa S. Philippi Regni Portugalliæ, & altera Bethicæ nuncupat. in Hispaniis nonnulli Ecclesiarum Rectores, sive Parochi, ac Canonici, & Capitula ejusmodi exemptionem impugnare, & ab aliquot Conventibus, ac præcipue illis Beatæ Mariæ Virginis de Remedios nuncupat., Civitatis Hispalensis & de Carnide nuncupato extra Mœnia Civitatis Ulyssibonensis posito dictæ Congregationis, Decimas pro fructibus ex eorum Hortis, seu Terrenis hujusmodi collectis, & in posterum colligendis exigere prætendunt, atque lites, quæ etiam num pendent, eis desuper moverunt, eo potissimum quoad illum de Carnide, quod in memoratis Prædecessorum nostrorum literis dispositioni *cap. Nuper de Decimis* derogatum minime fuerit, & quoad alium Civitatis Hispalensis Conventum prædictum, quod eædem literæ Apostolicæ suffragari nequeant pro illa rata fructuum, quæ a Fratribus præfatis interdum venditur. Ipse vero Michael neutram ex his objectionibus, etiamsi ad tramites, & rigorem juris examinari, ac discuti deberent, subsistere posse pro certo tenet, tum quia si aliqua portio fructuum, olerum, & aliarum rerum, quæ supersunt a Fratribus dicti Hispalensis, seu aliorum ejusdem Congregationis Conventuum vendatur, pretium inde retractum in alios usus, & necessitates ipsorum Conventuum, & Fratrum dictæ Congregationis, horumque alimoniam, & substentationem, quibus, utpote bona extra septa præfata possidendi incapacibus aliter provideri nequit, converti, & erogari consuevit, adeoque dicti fructus, qui etiam venduntur usibus ipsorum Conventuum, & Fratrum semper deserviunt, tum quia expressam derogationem supradicti *Capituli Nuper de Decimis*, ut enarratæ Prædecessorum literæ Ordini, & Congregationi præfatis suffragarentur, nusquam de Jure necessariam fuisse existimat, & quatenus etiam illa requireretur satis esset, quod in similibus Privilegiis, & exemptionibus a Decimis nonnullis aliis Ordinibus, seu Institutis, vel societatibus Regularibus concessis, quorum omnium communicationem re. me. Clemens VIII., Prædecessor etiam noster, Ordini, & Congregationi præfatis indulsit, derogatio ejusmodi diserte opposita legitur.

Preces Procuratoris Generalis.

§.3. Cum autm sicut eadem expositio subjungebat, ipse Michael pro Religiosa Congregationis, Conventuum, ac Fratrum prædictorum tranquillitate, eorumque indemnitate, ac liberatione a quibuscumque dispendiis litium pendentium, & quæ progressu temporis adversus eos excitari possent, exemptionem a solutione Decimarum prædictarum, eis, sicut præmittitur, concessam, quo firmius subsistat, ac servetur exactius, Apostolicæ confirmationis robore communiri, ac quatenus opus sit innovari, & ad bona tam primæ erectionis, quam post fundationem acquisita intra Muros eorumdem Conventuum consistentia, illorumque fructus, qui a dictis fratribus consumuntur, aut interdum ad subveniendum aliis eorum necessitatibus venduntur, extendi plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur ejusdem Michaelis Votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac supradictorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. literarum datas, & tenores, necnon litium, causarum hujusmodi, in quibusvis Tribunalibus pendentium statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicantium, & Collitigantium, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, easdem lites, & Causas a quibusvis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos auctoritate Apostolica tenore præsentium avocamus, illasque penitus, & omnino supprimimus, & extinguimus, perpetuumque desuper silentium inponimus, ac privilegia super exemptione a *Solutione Decimarum* Congregationi, Conventibus, & Fratribus præfatis concessa, seu quomodolibet competentia, expeditasque desuper memoratorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. Prædecessorum literas prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, *quo ad Bona quæcumque intra muros tamen eorumdem Conventuum, ac sub vera, & formali eorum Clausura existentia dumtaxat, ac fructus, qui inde colliguntur*, auctoritate, & tenore præfatis confirmamus, & approbamus, atque innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjungimus; necnon quatenus opus sit, dicta Privilegia, & literas ad eadem bona, illorumque fructus, qui non solum per Fratres prædictos pro eorum, ac ipsorum Conventuum usu consumuntur, sed interdum ad aliis eorum indigentiis subveniendum venduntur, extendimus, & ampliamus, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inconcusse observari mandamus.

Supprimitur præd. lites; ac Privilegia præfata super exemtione a solutione Decimarum eidem Congregationi alias concessa confirmantur, atque extenduntur.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam specifica & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque Causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint justificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis Juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quilibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari,

seu

seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.6. Non obstantibus memorato *Cap. Nuper de Decimis*, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Nostræ Regula de Jure quæsito non tollendo aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, Congregationis, Ordinis, & Conventuum præfatorum, & quarumcumque Ecclesiarum, & Capitulorum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expresso habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die tertia Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXIV.

Dat.3.Aprilis 1727. An.3. Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Regularium super erectione unius Seminarii pro Missionariis in qualibet Provincia Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium Minorum de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum.

De confirmatione similis Decr. pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S.Pauli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum, vide aliam hujus ed.1724. Sept.5.P.1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciarum Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum tam Orientalium quam Occidentalium Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum Nostrorum Sanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi, ut animarum pretioso Sanguine Domini Jesu Christi redemptarum saluti proficere possent in unaquaque ex dictis Provinciis unum ex earum Conventibus per Fratres Diffinitorii Provincialis cujuslibet respective Provinciæ hujusmodi designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum, qui Apostolicæ Missioni unice essent dediti erigendi facultatem sibi concedi plurimum desiderabant, cujus quidem Collegii, seu Seminarii Guardianus, & alii Fratres pariterque ipsum Collegium, seu Seminarium strictissimis earumdem Provinciarum Constitutionibus gubernarentur, & Ministris, & Definitoriis Provincialibus pro tempore existentibus subjici deberent, quibus etiam electiones Guardianorum ejusmodi Collegiorum, seu Seminariorum, necnon Novitiorum receptio competeret, sicuti in aliis Conventibus observabatur, non autem Prælato Generali subjicerentur, quemadmodum in quibusdam rec. me. Innocentii PP.XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum ad familiam Hispanicam spectan. disponebatur, prohibendo simul expresse, quod dummodo in dictis Provinciis prædicta Collegia, seu Seminaria jam erecta existerent, nullus Frater unius ex memoratis Provinciis de illa titulo Missionis ad aliam Provinciam transire possit, concedendo pariter his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis Innocentii Prædecessoris literis contenta quibusque alia Missionariorum, etiam Regularis Observantiæ Seminaria fruebantur, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Prælati Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis immediata subjectione, electione Guardianorum, ac Novitiorum receptione, quæ, ut supra dictum est, ad Ministros, & Difinitoria Provincialia spectare deberent, quemadmodum ab eadem Congregatione Cardinalium diebus 20. Augusti 1723., & 7.Decembris 1725. Provinciæ SS.Pauli, & Gabrielis Ordinis prædicti indultum, ac subinde per quasdam Nostras desuper in pari forma Brevis editas literas confirmatum fuerat, emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Facti expositio.

Decretum prædict. §.2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis referente Eminentiss. Belluga, benigne indulsit, ut Patres Provinciales prædictarum Provinciarum, veris existentibus narratis ad fundationem prædictorum Collegiorum, seu

Semi-

Seminariorum Missionariorum in uno ex Conventibus earumdem Provinciarum sibimet ipsis, & Definitoribus Provincialibus beneviso juxta formam, prærogativas, Privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus San.Mem. Innocentii XI. pro eorum arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniant, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reservatæ intelligantur eisdem Provincialibus, modo supra descripto, cum expressa, etiam conditione, ut Religiosi prædictarum Provinciarum de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardiani horum Seminariorum erigendorum Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant; firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, ac Superioritatibus debitis, & competentibus P.Prælato Generali Ordinis: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis prædicti, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus &c. Romæ 24.Januarii 1727. = Cardinalis Franciscus Barberinus = P. A. Archiepiscopus Larissæ Secr.

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

§.3. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector, ac Fratrum Discalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis in Romana Curia Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos specialem ipsi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die III. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXV.

Confirmantur Literæ Patentes Magistri Generalis Ordinis Minorum super institutione Alternativæ tripartitæ in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria.

Dat. 4. Aprilis 1727. An. 3.

Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. confirmatum fuit Decr. Congr. Episc. de Alternativa officiorum pro Provincia S. Ant. in Lusitania, & Clem. XII. Const. ed. 1732. Sept. 10. P. 3. agitur de distributione officiorum Provinciæ Terræ Laboris eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S.Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod cum dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, etiam nuncupatorum animadvertisset officia, & dignitates in Provincia Mariana nuncupata prædicti Ordinis non sine maxima partialitate distribui, itaut illius Fratres Natione Germani præsertim notabile inde detrimentum acciperent, ipse Matthæus Minister Generalis, ut huic malo congruum adhiberet remedium, quamdam Alternativam tripartitam inter Fratres totidem Nationum Hungaricæ scilicet, Germanicæ, & Slavonicæ, quibus dicta Provincia constituitur, statuit, aliaque ad servandam inter eos æqualitatem præscripsit, prout uberius continetur in ipsius Matthæi Ministri Generalis literis Patentibus desuper emanatis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Literæ Patentes præd. Magistri Gen.

§.2. Fr. R. Matthæus a Pareta Lector Jubilatus Sacrarum Congregationum Indicis, & Rituum Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, & totius Ordinis Sancti P. N. Francisci Minister Generalis, & Servus -- Cum sicut accepimus a nonnullis probis, fideque dignis Religiosis specialiter requisitis nostra Reformata Provincia Mariana in Hungaria plurimos Conventus locatos habeat, ubi vel integer Populus, aut pars illius linguam dumtaxat Germanicam callet, ubique degere assolent Germani Gubernatores, aliique tam Ecclesiastici, quam Seculares Benefactores, cum quibus Religiosi præsertim Superiores jugiter agere debent; propterea opportunum, ac necessarium semper putavimus, quod ibidem de familia ii Religiosi collocentur, qui Germanico idiomate rite concionari valeant, quodque quantum distributiva Justitia patitur, Superiores locales præficiantur, qui eamdem Germanicam

nicam linguam perfecte tenent.-- Quia pariter abunde Nobis probatum est, Germanos Patres in præmemorata nostra Provincia, & si præ cæteris in Vinea Domini laborantes Prædicationibus imprimis, ac directionibus Populorum inter Hæreticos, & Schismaticos degentium ad Provinciæ tamen Præfecturas, dignitates, & officia, quam raro vix promoveri, nec ad habitum, & Professionem tot Germanos admitti, quot pro relatis laboribus forent necessarii, quinimo ex ipsis Catalogis a Provincialibus pro tempore transmissis satis superque constat easdem Præfecturas, dignitates, & officia non sine maxima partialitate retineri, ut plurimum ab uno, vel altero ex quatuor Nationibus ex quibus Provincia præfata constat, cum notabili præjudicio Justitiæ distributivæ, & aliorum Religiosorum. Ex quibus profecto non sine publico detrimento, Religiosa pax, & quies nimium obturbari dignoscitur.

Instituitur tripartita Alternativa in præfata Provincia.

§.3. Idcirco ad fraternam charitatem, Justitiamque distributivam fovendam, & inter tantos Hæreticos animarum salutem magis procurandam ad tres partes eamdem Provinciam ingenii linguis, & Nationibus divisam considerantes, videlicet in Hungaricam modo habentem circiter 146. Fratres, Germanicam Religiosos itidem 241. continentem, & Slavonicam, sub qua Croatæ comprehenduntur, numerum 181. constituentem, Alternativam quoque in tribus his partibus in Domino statuere censemus, prout præsenti nostro Decreto futuris perpetuis temporibus statutam decernimus, & declaramus, Itaut una electione fiat Germanus Provincialis, Hungarus, Custos, Diffinitores duo ex Slavonica parte; Unus ex Hungarica, & unus ex Germanica, ac Secretarius ad libitum Provincialis de Natione Slavonica assumatur, & Amanuensis scriptor de Hungarica. Altera electione fiat Hungarus Provincialis, Slavus Custos, Diffinitores duo Germani; Unus Hungarus, & unus de Slavis. Secretarius Germanus, Amanuensis Slavus. Tertia electione fiat de Slavonica parte Provincialis, Custos Germanus, Diffinitores duo Hungari, unus de Slavis, unus Germanus, Secretarius Hungarus, Amanuensis Germanus, sicque singulis in electionibus futuris hac methodo Alternativa continuari jubemus, & præcipimus. Quoad Guardianos Tertialitas de qualibet parte dictarum Nationum instituatur, ita tamen distributa, ut quantum fieri potest, in locis ubi sola una natio Populo in Prædicationibus inservit, ejusdem Nationis Superior ponatur cum Vicario.

Ordinationes hac super re.

§.4. In locis vero, ubi duobus, vel tribus Nationibus servitur, Alternativa conservetur, ut semel Superior Localis de una Natione, alia vice de alia fiat, Vicario semper existente de altera Natione, quam sit Guardianus, & Discretus de Tertia Natione, ubi tribus Nationibus insimul servitur concionibus. Novitiatum quælibet Natio in suo loco habeat sub suo primario, & secundario Magistro, ita, & professoriumsub duobus Magistris. Quoad Lectores omnis possibilis æqualitas, vel Alternativa trium partium servanda erit, sine exclusione tamen magis dignorum. Quia tamen ex Croatis, & Slavis una componitur Pars, ideo in prædicta unitate semper utrisque habenda erit ratio, adeout in officiorum, & dignitatum distributione nunquam Croatæ rationabiliter conqueri possint. Volumus autem, etiam ad majorem omnium præfatorum firmitatem, ut antequam hæ nostræ difinitiones executioni demandentur, confirmatio S.Sedis per P.Procuratorem Generalem Reformatorum obtineatur, & solicitetur. Datum Romæ ex nostro Conventu Aracælitano 11. Martii 1727. Fr. Matthæus a Paretta Minister Generalis -- Loco ✱ Sigilli. De Mandato Suæ Reverendiss. Paternitatis -- Franciscus Antonius Maria Spinelli Secr. Generalis.

Preces Procuratoris Gen. Reformatorum.

§.5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Procurator Generalis præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicę confirmationis nostrę patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, benigne anuuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertas memorati Matthæi Ministri Generalis Patentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus,

Confirmatio relatarum literarum Patentium.

Clausulæ.

§.6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus,& per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumq; Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, præfatorum Ordinis, Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die IV Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Con-

CLXXVI.

Dat. 26. Apr. 1727. An. 3.

Conceditur Capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi Dimissorias ad omnes sacros Ordines, subditis Monasteriorum eidem Capitulo unitorum.

Pius IV. anno 1564. Jun. 20. univit mensæ Capitulari dictæ Basilicæ inter alias Abbatiam S. Rufilli Foropompilen., & Inn. XI. Const. ed. 1678. Feb. 25. P. 2. approbavit decretum dicti Capituli de distributione Beneficiorum Clericis subditis dictæ Abbatiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam constituti ad statum omnium Catholici Orbis Ecclesiarum, præsertim Almæ Urbis Nostræ Basilicarum, quarum specialis Nobis a Domino credita est solicitudo, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium propensis studiis jugiter intendimus, earumque decori, ornamento, ac dignitati paterna benignitate libenter consulimus, sicuti omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

A Pio IV. nonnulla Monasteria Capitulo præfato unita fuere cum eorum jurisdictionibus.

§. 1. Nuper siquidem prò parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Basilicæ S. Petri de Urbe Nobis expositum fuit, quod cum aliàs postquam fe. re. Pius PP. IV. Prædecessor Noster intuitu, ac in remunerationem quorumdam subsidiorum a Capitulo, ac tunc existentibus Canonicis ejusdem Basilicæ in Sedis Apostolicæ levamen collatorum, per suam Cedulam Motus proprii XII. Kal. Julii anno 1564. seu alio veriori tempore expeditam, diversa Monasteria Abbatias nuncupata, & præsertim illæ S. Ruffilli Oppidi Foropompilii in Ravennaten, & SS. Petri de Cusato, ac Nazarii in Salernitan. respective, seu aliis Provinciis consistentia, una cum universis eorum Jurisdictionibus, Vassallis, & subditis eidem Capitulo perpetuo univerat, & incorporaverat, & a quacumque superioritate, tunc, & pro tempore existentium Episcoporum Britonorien Policastren, & Caputaquen in Spiritualibus, cum in temporalibus exemerat, anno 1595. tunc existens Episcopus Policastren Jus Ecclesiam ejusdem S. Petri de Cusatis, aliasque ab ea dependentes Parochiales Ecclesias in vim Decretorum Concilii Tridentini, ac tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus visitandi sibi competere prætendisset, exhibita pro parte Capituli, & Canonicorum præfatorum dicta Cedula Motus proprii super unione, & incorporatione ejusmodi Congregationi tunc temporis pariter existentium S.R.E. Cardinalium ipsius Concilii Interpretum, & rationum utrinque deductarum momentis per eosdem Cardinales mature expensis, prodiit Resolutio, non licere præfato Episcopo dictas Parochiales Ecclesias tanquam unitas post concilium præfatum visitare.

Verum variæ ei indictæ fuere lites, præsertim super facultate concedendi literas dimissoriales subditis eorum Monasteriorum.

§. 2. Postmodum vero, nempe anno 1671. cum tunc etiam existens Episcopus Britonorien, qui ad almam Urbem nostram limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli visitatum venerat coram eadem Congregatione Cardinalium, licet immerito conquestus fuisset, quod spolium suæ ordinariæ Jurisdictionis in dicto Oppido Foripompilii, & Terræ de Meldola, quæ a præfato Monasterio Sancti Rufilli itidem dependent, passus fuisset, ipsaque Congregatio Cardinalium eidem Episcopo Britonorien mandasset, ut Jura sua, citatis Capitulo, & Canonicis prædictis, deduceret, plura dubia in dicta Congregatione Cardinalium, & inter alia, an prædicti Capitulum, & Canonici literas dimissoriales personis Jurisdictionis ejusdem Monasterii concedere possent, die 12. Martii 1672. disputata fuere, super quibus nulla decisiva capta resolutione ejusmodi causa, & & Controversia per plures annos siluit, donec illa reassumpta, ac præsertim super facultate concedendi dictas literas dimissoriales, eadem Congregatio Cardinalium postquam die 21. Januarii 1719. proposito sibi Dubio, an etiamsi constaret de Territorio separato Capitulum, Canonici prædicti dimissorias concedere possent? negative responderat, subinde die 23. Augusti 720. inter cætera rescripsit, quod iidem Capitulum, & Canonici Romano Pontifici pro obtinendo Indulto literas dimissoriales prædictas concedendi supplicarent: Unde ipsi fe. re. Innocentio PP. XIII. prædecessori nostro preces porrexerunt, quatenus eis ejusmodi literas dimissoriales suis subditis tam ratione Sancti Rufilli, quam SS. Petri de Cusato, & Nazarii Monasteriorum præfatorum dandi potestatem faceret, quæ memoratæ Congregationi Cardinalium pro voto, ita, quod instantia proponeretur, citatis Episcopis prædictis, remissæ fuerunt ubi die 23. Maji 1722. proposito altero Dubio, num præstandum foret consilium pro concessione ejusmodi Indulti? Directa fuit resolutio, & rescriptum, ut expectaretur exitus causæ super Territorio separato pendentis in Causarum Palatii Apostolici Auditorio, de cujus voto alias coguoscendam esse censuerat, & in hujus rescripti executionem Capitulum, & Canonici eamdem Causam in dicto Auditorio prosecuti sunt, a quo Juribus hinc inde deductis strictim, & apprime discussis favore eorumdem Capituli, & Canonicorum decisum, ac resolutum fuit, constare de Territorio separato in dicto Monasterio S. Rufilli, & deinde præfatus Episcopus Britonorien Decisiones, ac Resolutiones Rotales hujusmodi acceptavit, & & liti super articulo dicti Territorii separati cessit, ipsique demum Capitulum, & Canonici enarratum votum ab ipso Auditorio desuper expediri obtinuerunt.

Quæ in Congregatione & Episc. & Reg. plures disceptatæ fuere.

Preces ejusdem Capituli pro indulto præfato obtinendo.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Capitulum, & Canonici præfati graves expensas in ejusmodi controversia, ac præsertim super Territorio separato, pro cujus comprobatione multiplicia documenta invenire, ac parare debuerunt, sustinenda facere coacti fuerint, eorumque annui proventus aliquot ab hinc annis ob temporum calamitates notabiliter diminuti requirantur, novaque dispendia, si res denuo in dicta Congregatione Cardinalium pro illius voto impetrando agitanda foret, subire compellerentur; ex præmissis vero non obscure appareat ipsam Congregationem

nem Cardinalium concessionem præfati Indulti rationi, & æquitati consentaneam agnovisse, illiusque mentem fuisse, ut illud concederetur si & quando de dicto Territorio separato constaret, prout nunc de eo plane constat. Plures autem Romani Pontifices Prædecessores nostri, etiam post supradictum Concilium Tridentinum facultatem dandi literas dimissoriales hujusmodi Monasteria similia obtinentibus concesserint, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos eamdem Basilicam S. Petri, quæ speciale Sedis Apostolicæ membrum, & propria Romani Pontificis Sedes, nec non cæterarum Urbis, & Orbis Ecclesiarum speculum, & decus existit, illiusque Capitulum, & Canonicos amplioris honoris prærogativa donare, ac aliquod peculiaris devotionis nostræ, quam erga eamdem Basilicam gerimus affectus monumentum extare cupientes, ipsorumque Capituli, & Canonicorum votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratorum prædecessorum nostrorum exemplo eisdem Capitulo, & Canonicis, ut subditis præfatorum Monasteriorum S. Rufilli Oppidi Foripompilii Ravennaten, & Sanctorum Petri de Cusato, ac Nazarii Salernitan respective, seu aliarum Provinciarum nunc, & pro tempore existentibus literas dimissoriales ad Clericalem characterem, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines suscipiendos concedere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem perpetuo tribuimus, & impartimur.

Concessio facultatis prædictæ.

§.5. Decernentes easdem presentes literas, etiam ex eo, quod quicumque, etiam specifica, & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarunt sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aut interesse habentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, ad terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, ac ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac quacumque litis, seu litium pendentia, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quatenus opus sit dictorum Monasteriorum aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoriæ.

Datum Beneventi sub annulo Piscatoris die xxvi. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Tertio.

Con-

CLXXVII.

Dat. 26. Maii 1727. An. 3.

Confirmantur universo Prædicatorum Ordini privilegia omnia ei concessa, & Apostolicæ Constitutiones in ejusdem gratiam emanatæ pariter approbantur, & extenduntur, ac nonnulla quoque eidem conceduntur.

Catalogus Constitutionum Privilegiorum omnium a prædecessoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini concessorum hic fuse retexitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a laudibus Ordinis Prædicatorum.

Pretiosus in conspectu Domini Fratrum Prædicatorum inclytus Ordo, quem Divinus Sponsus ad cumulandos dilectæ Sponsæ suæ Sacrosanctæ Ecclesiæ in Terris militanti cælestes Triumphos, excitavit, & quem Nos ab ineunte ætate nostra expresse professi sumus, promeretur, ut ea, quæ ob innumera, & in dies adolescentia erga Sedem Apostolicam merita, de plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, diversis sic meritis & ipsis exigentibus temporibus, gratia processerunt, in unum a Nobis redigantur, approbentur, confirmentur, & de novo, novis etiam superventibus meritis, concedantur, ut ex eis omnibus sic in unum redactis, debita Privilegiorum amplitudo, & ex ea altitudo appareat meritorum, & Ordo ipse in Nobis Filii expertus obedientiam, & reverentiam, paterni nunc quoque, Divina sic disponente bonitate, nostri amoris affectum experiatur, & liberalitatem.

§.1. Hinc Nos, qui dudum inter alia voluimus, quod Literæ super Indulgentiis non expediantur *ad instar*, nisi specificentur, Ordinem Prædicatorum hujusmodi amplioribus gratiis, & favoribus prosequi volentes, ac dilectos Filios Fratrem Thomam Ripoll Magistrum, & Fratrem Angelum Gulielmum Molum Procuratorem Generales Ordinis, omnesque, & singulos illius Superiores, & Fratres, aliasque personas suo loco subjungendas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum infrascriptorum Romanorum Pontificum Prædecessorum & Nostrarum mox referendarum Literarum, Congregationum Decretorum, inferius dicendorum, respective tenores præsentibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti forent, pro expressis habentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, merisque deliberatione, & liberalitate Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine eidem Ordini omnes, & singulas successive recensendas, ac alias quascumque gratias, exemptiones, Indulgentias, & peccatorum remissiones, necnon concessiones cujuscumque generis, conditionis, & speciei, Fratribus, & Sororibus quibuscumque prædicti Ordinis Prædicatorum, ac etiam Tertii Ordinis de Pœnitentia S. Dominici nuncupatis, de Apostolica largitate concessas tam generaliter, quam specialiter, & in individuo, confirmamus, innovamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus.

Confirmantur Constitutiones omnes Romanorum Pontificum, quibus Indulgentiæ, gratiæ, ac privilegia eidem Ordini concessa fuere.

Confirmantur primo Indulgentiæ Confraternitatis SS. Nominis Jesu, quæ ab Ordine Prædicatorum originem traxit, concessæ.

§.2. Et primo quidem omnes, & singulas Indulgentias, Confraternitati Sanctissimi Nominis Jesu; sive alias Nominis Dei, & Juramentorum (quam ab ipso Ordine Prædicatorum originem duxisse, Prædecessor Noster S. Pius V. in Literis = *Decet Romanum Pontificem* = 21. Junii 1571. animadvertit, ejusque Auctorem antea Fratrem Didacum de Victoria Conventus Sancti Pauli Burgensis prædicti Ordinis, eundemque egregium Verbi Dei prædicatorem dixerat Pius PP. IV. in Constitutione = *Salvatoris* = Idibus Aprilis 1574.) a prædicto Pio IV. in alia Constitutione incipien. = *Injunctum Nobis* = eisdem die, & anno, Gregorio XIII. in literis suis = *Alias per fel. rec. Pium PP. IV.*, & duabus aliis incipien. = *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* 9. Julii, & 5. Septembris 1580., & 22. Septembris 1583. cæterisque aliis Romanis Pontificibus deinde concessas; declarantes, eas omnes Indulgentias accipiendas esse ad normam Literarum Pauli V. = *Quum certas unicuique Confraternitati* = 31. Octobris 1606. = *Pias Christifidelium* = 28. Septembris 1612. = *Quum sicut nuper accepimus* = 1. Aprilis 1613., atque Venerabilis record. Innocentii XI. = *Quum dudum* = 18. Aprilis an. 1678.; Declarantes insuper, ac mandantes juxta prælibatas Literas S. Pii V., Confraternitatem eandem in locis, in quibus Conventus Ordinis præfati existunt, aut quandocumque sunt extituri, in solis ejusdem Ordinis Ecclesiis existere posse, ac in eisdem dumtaxat per Fratres prædictos functiones quaslibet ad d. Confraternitatem spectantes esse peragendas, nisi alias speciali Indulto aliud ab Apostolica Sede forte concessum reperiatur; necnon ad normam prædictarum Pauli V. Literarum = *Quam certas* = potestatem tales Confraternitates erigendi, & fundandi, ac Indulgentias communicandi, alias a S. Pio V. in memoratis Literis, Provincialibus, ac etiam Conventuum Prioribus permissam, soli Ordinis Generali Magistro, vel Vicario Generali esse privative adjudicandam.

Cum nonnullis declarationibus.

§.3. Indulgentias quoque, ac gratias omnes Confraternitati Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia domus B. M. V. super Minervam prædicti Ordinis Prædicatorum, ex qua tanquam a prima, & principe innumeræ aliæ in totum qua late patet Christianum Orbem, in perpetuum tanti Sacramenti cultum, prodiere, a Prædecessoribus Nostris ab ejusdem origine benigne concessas, nimirum a Paulo Papa III. in Constitutione = *Dominus noster Jesus Christus transiturus* = pridie Kal. Decembris 1539. & = *Ad providam* = Gregorio XIII. = *Pastoris æterni* = octavo Idus Augusti 1573. Paulo V. in Constitutione = *Quum certas* = 3. Novembris 1606.

Indulgentiæ pariter, & gratiæ concessæ Confraternitati SS. Corporis Christi in Eccl. S. M. super Minervam prædicti Ordinis.

§.4. Insuper Indulgentias Societatis Sanctissimi Rosarii, ab ipso Ordinis Prædicatorum Fundatore P. S. Dominico cum insigni animarum fructu, & B. M. V. honore, instituti a quocumque, & quomodocumque concessas: nominatim

Indulgentiæ insuper, & gratiæ concessæ Societati SS. Rosarii ab ipso S. Dominico instituti.

natim vero a laudato Sancto Pio V. LXXXVI. = *Inter desiderabilia* = 28. Junii 1569., & a Sixto V XXI. = *Dum ineffabilia* = 30. Januarii 1586., Urbano IV., Joanne vulgo XXI., Sixto IV., Innocentio VIII., Alexandro VI., Julio II., ac Leone X, (qui in Constit. XLVI. = *Pastoris æterni* = Pridie nonas Octob. 1520 concesserat, ut Confratres, & Consorores Rosarii per Confessarium prædicti Ordinis Prædicatorum in certis diebus, ab eodem assignatis absolvi possent ab omnibus casibus, & censuris, etiam Apostolicæ Sedi reservatis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ; eorumque Juramenta quæcumque, sine præjudicio alicujus, relaxari, & Vota, ultramarinis, Visitationis Liminum BB. Apostolorum Petri & Pauli, necnon Castitatis, & Religionis Votis exceptis, in alia pietatis opera commutari, Ordinarii Loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita; quæ quidem, ut supra, pariformiter confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, sed intelligenda, & accipienda volumus, & declaramus juxta sancita a Clemente VIII. in Constitutione CXV. = *Quæcumque a Sede* = 7. Decembris 1604. §. 9.; Nimirum ut Confessarii prædicti ab Ordinario Loci, & a suis Superioribus sint approbati, neque absolvere possint a gravioribus casibus prædictæ Sedi reservatis, & ab ipso Clemente VIII. ibidem expressis, aut reservatis Ordinario Loci, neque ab excommunicatione ab homine lata, neque dispensare valeant cum prædictis super quacumque irregularitate, ex defectu, vel delicto proveniente) Adriano VI., Clemente VII., Paulo III, Julio III., Paulo IV., Pio IV. & prædicto S. Pio V., ac Gregorio XIII. Necnon a nonnullis prædictæ Sedis de latere Legatis, & Nuntiis, ac demum ab Innocentio XI. = *Nuper pro parte* = 31. Julii 1671., simulque decreta novissima per Congregationem SS. Indulgentiis præpositam edita 13. Apr., & 13. Augusti 1726., & per Nos approbata. Ad consolationem personarum vere rudiorum, ac Divinis meditandis Mysteriis in præfato S. Rosario comprehensis minus idonearum, præterea declarantes easdem devota, ac pia ejusdem Rosarii recitatione prædictas Indulgentias, juxta posterius hoc Decretum, Mysteria illa meditantibus tantummodo concessas, etiam lucrari posse; tametsi plane volumus, ut iisdem Reparationis nostræ Mysteriis Sacratissimis meditandis juxta Rosarii institutum assuefiant.

Cum quibusdam declarationibus.

Conceditur præterea Indulgentia plenaria ad augendam ejusdem Rosarii devotionem.

§.5. Ut tamen devotio Deo, a B.M.V. adeo accepta, ac Populis salutaris in dies augeatur, de Apostolica benignitate indulgemus, quatenus in perpetuum visitantes infra Octavam, vel in ipsa Octava Festi Rosarii Capellam, in qua erecta sit Societas ejusdem Rosarii, die per eosdem eligenda, Indulgentiam plenariam consequantur, si confessi, ac Sacra Eucharistia refecti, pias de more Ecclesiæ ad Deum preces effuderint; declarantes ad mentem quoque Prædecessorum Nostrorum, hanc & cæteras superius confirmatas indulgentias, visitantibus Capellam Rosarii concessas, eos solummodo lucrari posse, qui Capellam ipsam, sive Altare, non vero quamcumque Sanctissimæ Virginis Rosarii Statuam extra Capellam prædictam constitutam visitaverint.

Confirmantur etiam, & extenduntur quæcumque aliæ Constitutiones editæ respectu quorumcumque Rosariorum.

§.6. Ne vero eadem devotio in posterum minuatur, Constitutionem CXLIX. Alexandri VII. incipien. = *In supremo* = editam die 28. Maji 1664. respectu Rosarii vulgò *Seraphici*; & aliam Clementis XI. = *In supremo* = ad petitionem moderni Ordinis Prædicatorum Procuratoris Generalis 8. Martii 1712. respectu alterius Rosarii in honorem Sanctissimæ Trinitatis nuncupati, consulta Sacrorum Rituum Congregatione emanatam, confirmamus, & innovamus ut supra, easque, & in eis contenta quæcumque extendimus, & ampliamus Motu, scientia, & potestate similibus, ad cætera quæcumque Rosaria de novo inventa, aut invenienda sine opportuna prædictæ Sedis facultate, quibus authenticum Rosarium prædictum, Deo, & B.M.V. sacrum, non sine Fidelium perturbatione antiquaretur. Confirmamus pari, & expressa ratione eidem Ordini privative circa Missam Votivam privilegiatam prædicti Rosarii incipien. = *Salve Radix Sancta* = Constitutionem XXIX. Clementis X. incipien. = *Cælestium munerum* = 16. Februarii 1671.

Necnon Constitutiones super facultate privativa Societates Rosarii erigendi, Magistro Ordinis concessa.

§.7. Prædecessorum insuper quorumvis Nostrorum Constitutiones, necnon Congregationis Rituum in una *Mediolanen.* Decretum latum die 9. Aprilis 1661. quibus post S. Pium in prædicta Constitutione = *Inter desiderabilia* = asserta est privativa facultas erigendi, ac fundandi Societates Rosarii, eisque prædictas Indulgentias communicandi soli Magistro Ordinis, aut Vicario Generali prædicto; Ita tamen, ut per præsentem Constitutionem nostram Motu, scientia, & potestate prædictis Indultum illud per Prædecessores Nostros Innocentium XII., & Clementem XI. in Apostolicis Literis suis similiter incipien. = *Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche* = 1. Martii 1692. & 18. Februarii 1713. eidem tunc in humanis existenti Ordinis prædicti Magistro quoad viveret concessum, circa facultatem Provinciales Canarien. S. Crucis, S. Antonini in Indiis, Mexican., Peruan., Quiten., Chilen., Oaxacan., Chiapen., Angelorum in nova Hispania, Philippinarum, & Congregationis Indiarum Orientalium Portugalliæ, necnon Vicarios Provinciales Missionariorum in Tunkini, & Sinarum Regnis, pro erectione Societatis Rosarii, in illis Regionibus longissime distantibus, substituendi, & delegandi ea lege, ut iidem alios subdelegare nullatenus possent, & quotannis eundem Antoninum de erectis Confraternitatibus certiorem reddere tenerentur, ac salva semper auctoritate Congregationis Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardin. Concilii Triden. Interpretum, non solum ad modernum primò dictum, sed etiam ad quemvis pro tempore futurum prædicti Ordinis Magistrum, etiam respective ad Provincialem de Buenos Ayres, & ad Vicarios Congregationis Sanctissimi Nominis Jesu, & Sac. Rosarii in America, ac etiam in ordine ad erigendas Societates supradictas ejusdem Nominis Jesu, & infra dicendas Militiæ S. Thomæ in prædictis omnibus Regionibus, extendimus, & ampliamus. Ac demum declarationem prædictæ Congregationis Indulgentiis præpositæ 7. Septemb. anno 1607. de mandato prælaudati Clem. VIII. nimirum, pro erigendis novis illis, aliisque Societatibus non requiri distantiam illam, quæ per antiquiores Apostolicas Ordinationes sancita fuerat, dummodo cætera serventur requisita.

Ac super distantia minime servanda in illarum erectione.

§.8. Dein-

Indulgentiæ pariter, & gratiæ Crucesignatis, ac Ministris Sancti Officii concessæ. Confirmantur præterea Indulgentiæ, & gratiæ Societati *Militiæ Angelicæ* concessæ; eique unitur Societas Academiæ studentium S. Thomæ: cum privativa facultate Magistro Ordinis, ac Vicario Generali prædictas Confraternitates erigendi.

§.8. Deinde Indulgentias omnes, ac singulas, & gratias a S. Sede Crucesignatis, ac Ministris S. Officii concessas, neque ab eadem Sede expresse revocatas.

§.9. Ulterius Indulgentias omnes, & singulas, & gratias Societati *Militiæ Angelicæ*, aut *Cinguli S. Thomæ Aquinatis* pro obtinenda sub protectione ejusdem in arduo tentatæ castitatis certamine victoria, ac respective propaganda erga S. Doctorem devotione, fundatæ, concessas pro diversis Ecclesiis Conventuum nostri Ordinis prædicti ab Apostolica Sede per Innocentium X. Brevi dato ad Lovanienses 21. Martii 1654., Innocentium XI. pro Ecclesia sub nuncupatione Rosarii Conventus Veneti: & præcipue per Innocentium XII. pro Ecclesia Conventus Mutinen. sub die 24. Decemb. 1695. ac pro Ecclesia Conventus Cæsaraugustani ad Sanctum Idelphonsum in Constit. incipiente = *Considerantes nostræ mortalitatis* = Idibus Septemb. 1693., cui inhærentes præcipuum hujus Societatis Festum declaramus diem xxviii. Januarii, Translationi corporis S. Doctoris sacrum, eamque Societatem cum prædictis Indulgentiis, & gratiis a Prædecessoribus nostris concessis ad totum prædictum Ordinem Prædicatorum auctoritate, ut supra, extendimus, & ampliamus; eidemque quatenus opus sit unientes, & incorporantes Societatem Academiæ Studentium ejusdem S. Thomæ, fundatam in Ecclesia Barchinonen. Fratrum Prædicatorum ad honorem S. Catharinæ V. & M. erecta, ac cum prædicta ferme convenientem, atque confirmatam, & pluribus Indulgentiis auctam a Sixto V. in Constitutione sua = *Salvator Noster* = Kal. Junii 1586. Deinde a Paulo V. in Constitutione incipien. = *Pietatis, & Christianæ charitatis* = 4. Septembris 1617., ac demum ab Innocentio XI. = *Dudum fel. rec. Paulus PP. V.* = 16. Junii 1681. concedimus, & communicamus quaslibet Indulgentias a mox dictis Prædecessoribus nostris huic Societati Academiæ concessas, ac illi antea ex aliis prædictis Apostolicis Indultis non convenientes, ac expresse, & signanter illam LX. dierum pro iis, qui ex eadem Societate, Conclusionibus, & Disputationibus Theologalibus ejusdem Societatis interfuerint: quo sic Angelico S. Thomæ lacte pasti, ac nutriti Confratres, & Consorores, castitatis donum Deo dante feliciùs tueantur, aut consequantur amissum; Eadem Auctoritate Apostolica præfatas Confraternitates erigendi, & instituendi ubique facultatem, & quidem privativam, concedentes Magistro Ordinis, ac Vicario Generali pro tempore.

Denique Indulgentiæ quibuscumq; aliis Societatibus in Ecclesiis ejusdem Ordinis erectis; vel ejus Ecclesias visitantibus concessæ; cum nova Indulgentiæ concessione deosculantibus Religiosum Ordinis habitum.

§.10. Demum Indulgentias quarumcumque aliarum Societatum in Ecclesiis quibusvis Ordinis prædicti canonice erectarum eisdem a prædicta Sede concessa, sicuti & quaslibet Indulgentias Ordinis Ecclesias visitationibus a quocumque concessas; iisque addimus Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum singulis devote deosculantibus Religiosum Habitum Ordinis benedictum.

Sanciuntur, & declarantur nonnulla super Congregationibus sæcularium administrantium bona ad prædictas Societates spectantia.

§.11. Quum vero Nobis multiplici constet experimento, Congregationes ab usu, vel non usu Cappæ, *Cappatas*, & respective *non Cappatas*, aut quocumque nomine appellatas uniones Secularium administrantium temporalia bona ad prædictas Nominis Jesu, Rosarii, aliasque Societates Seculares in Ecclesiis præfati Ordinis fundatas spectantia, quæque de directo Dominio præfatorum Fratrum, sive eorum Conventuum, aut Ecclesiarum, in opus pium etiam determinatum convertenda, vere & realiter sunt, & quatenus opus sit, vere & realiter esse, ac fore quandocumque, Motu, scientia, & auctoritate prædictis declaramus, & sancimus: sive ad aliquod pietatis opus, vel devotionem aliquam peragendam, in eisdem Ecclesiis, aut in aliquo Oratorio ad prædictum Ordinem quoque spectante, quomodocumque introductas, contra suam ipsarum Institutionem, in apertam Dei, B.M.V. Sanctorumque, sub quorum Invocatione erectæ fuerant, ac fundatæ, gravemque injuriam, Fidelium scandalum, & prædicti Ordinis Fratrum perturbationem, ac præjudicium, passim contra ipsorum Superiorum ejusdem Ordinis Auctoritatem per despoticam bonorum prædictorum administrationem per lites acerrimas Fratribus intentatas, ac nonnisi expensis Societatum præfatarum in præposterum usum conversis, introductas, ac terminatas, per apertum contemptum; Immo quandoque, quod longe intolerabilius est, per violentam sui ipsorum introductionem in Sanctuarium, sive in ea, quæ mere spiritualia, aut spiritualibus adnexa sunt, necnon per plures alios diversos modos, utique damnandos sese erigere, atque intromittere; hinc ad tantum malum tollendum, per novissimum Capitulum Generale Ordinis Bononiæ habitum 1725. in Commissione II. ad Nos delatum, & ad consulendum Dei, B.M.V., & Sanctorum famulatui, Ecclesiarum decori, ac Fratrum Prædicatorum quieti, non solum hactenus aliquas ejuscemodi effrænes Congregationes per Apostolicas Literas suppressimus, verum, ut Apostolica providentia Nostra ad totum spectatissimum Ordinem in hoc ipso quoque sese extendat, Motu, scientia, & potestate prædictis sub interminatione Divini Judicii, necnon sub Excommunicatione latæ Sententiæ eo ipso, absque aliqua alia declaratione incurrenda, a qua solum per Magistrum Generalem, vel Generalem Vicarium Ordinis, & non per alium quemcumque inferiorem, absolvi possint, omnibus, & singulis Fratribus, & Superioribus etiam Provincialibus prædicti Ordinis, præcipimus, & mandamus, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, ne, ubi hactenus prædictæ, aliæve consimiles quæcumque Congregationes, aut Uniones erectæ, fundatæ, & institutæ non sunt, non solum actu introducere, sed ut introducantur attentare, vel operari, inconsulto Romano Pontifice pro tempore, audeant, vel præsumant. Ubi vero primum sub veræ devotionis obtentu, vel Fratrum conniventia, vel alia quacumque via, & causa in Ecclesiis, aut Conventibus, & Oratoriis prædictis, actu erectæ, & institutæ reperiuntur, districtissime in virtute Sanctæ Obedientiæ eisdem Congregationibus, aut Unionibus, earumque singulis membris præcipimus, & mandamus, ut juxta religiosum, ac pium Societatum, quarum sunt Ministri, institutum, omnino intra certos modestiæ terminos ita sese contineant, ac in Dei famulatu exerceant, ut firma penitus, ac illæsa undique sit debita respectivis Superioribus prædicti Ordinis, eorumque delegatis Religiosis, obe-

obedientia, & subjectio: in iis omnibus, quæ Societatem, ac etiam Congregationem ipsam, sive spiritualia sint, sive temporalia, & nominatim ac signanter & expresse dispensationem, custodiam, ac usum prædictorum bonorum mobilium, & immobilium quorumvis, quomodocumque spectant, ut uno corde, & ore cum prædictis Fratribus directoribus, Deo in odorem suavitatis ministrent.

Supprimuntur Congregationes prædictæ si obsistere pergant iis, quæ sancita sunt.

§.12. Si vero, quod absit, Congregatio aliqua prætextu consuetudinis etiam immemorabilis, aut conventionis, vel alterius cujuscumque tituli adhuc obsistere pergat in iis, quæ præsenti hac nostra Constitutione sancita sunt, Motu, scientia, & potestate similibus eam, ejusque omnia, & singula membra contra prædicta quovis modo refragantia privamus tam in vita, quam in morte, & post mortem omnibus, & singulis Indulgentiis, & gratiis spiritualibus quibuscumque ad Societatem, ad quam pertinebunt, spectantibus, eamque, vel eas supprimimus, atque dissolvimus, quinimmo privatas, suppressas, & dissolutas declaramus, & decernimus; Mandantes locorum Ordinariis, ut de hoc ipso per prædictos Fratres admoniti, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, talem dissolutionem, & suppressionem ad exitum perfectum omnino perducant, applicatis bonis mobilibus, & quidem omnibus in universum, & quibuscumque favore Ecclesiæ Fratrum, immobilibus vero dumtaxat post deductam favore ejusdem Ecclesiæ Fratrum congruam dotem pro decenti manutentione Capellæ, seu Altaris, necnon pro missis perpetuo per ipsos celebrandis, Seminario Clericorum, eoque deficiente, alteri operi pio sibi bene viso, quoties tamen bona prædicta tam mobilia, quam immobilia præfatæ Capellæ, aut Altari Fratrum ex aliqua gravissima causa minime relinquenda fore visum fuerit. Si vero bona ipsa leviora sint, eadem omnino Capellæ, sive Altari, & Conventui plenarie applicanda sancimus, & applicata declaramus.

Idem quod supra præscribitur secularibus congregatis ad administranda bona Societatis Rosarii; & SS. Nominis Jesu.

§.13. Eandem vero subjectionem Prælatis, ac Religiosis Ordinis circa prædicta omnia præstabunt etiam seculares quicumque, congregati ad administranda bona Societatis Rosarii in iis locis, in quibus auctoritate Apostolica, vel Magistri Ordinis erecta fuerit Societas, postquam in ipsis locis erigi contigerit Conventum dicti Ordinis, cui eo ipso plenarie, ac subjective accedit Societas hujusmodi cum omnibus, & singulis Indulgentiis, pertinentiis, ac bonis quibuscumque suis spiritualibus, & temporalibus, non solum ex Literis Erectionis per Magistrum Ordinis dari solitis, sed etiam ex Apostolica Gregorii XIII. Constitutione -- *Dudum siquidem* -- 1. Augusti 1575., quam Nos confirmantes, innovantes, aut de novo concedentes (atque etiam per omnia similiter extendentes ad Societatem Sanctissimi Nominis Jesu) nunc pro tunc talem Societatem cum cuiuscumque generis bonis spiritualibus, & temporalibus, mobilibus, & immobilibus, adjudicamus, unimus, & incorporamus, & sic adjudicata, unita, & incorporata declaramus Conventui, sive Ecclesiæ dicti Ordinis; mandantes quoad Societatem ipsam & bona quævis spiritualia ita inviolabiliter, indefinite quidem, & in perpetuum observari. Quoad temporalia vero quotiescumque justa de causa a Magistro Ordinis pro tempore expendenda, ac de ipsius licentia expressa, non contingat Fratres præfatos in erectionem alicujus novi Conventus consentire cum aliquorum, aut omnium illorum bonorum assignatione, ad quem effectum eidem Magistro necessarias, & opportunas facultates elargimur. Quatenus vero a tali prædicta subjectione iidem congregati recedant, eorum Congregationem pari ratione dissolvendam, immo dissolutam, ex nunc; ut prædictum est, declaramus, volumus, & mandamus.

De Processionibus a supradicti Ordinis Fratribus peragendis Confirmantur nonnullæ Pontificum Constitutiones.

§.14. Quoad Processiones autem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus Motu, scientia, & potestate, ut supra, Privilegium Indultum Fratribus prædictis a S. Pio V. in Literis in forma Brevis datis 20. Junii 1570. quod soli possint peragere Processionem cum Augustissimo Sacramento in Dominica infra octavam Corporis Christi hora qua maluerint, & per vias semel tantummodo per eos eligendas; quod quidem Indultum non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis, & consequenter derogando illi Gregorii XIII., quæ incipit -- *Quum interdum* -- 11. Martii 1573. non solum confirmavit, & innovavit Clemens VIII. in Constitutione -- *Dudum fel. rec. Pius PP. V.* -- 8. Martii 1592. verum etiam illud extendit ad Conventus quoscumque, non modo jam erectos, sed quandocumque erigendos, concessa Indulgentia plenaria interessentibus eidem Processioni; quæ omnia amplissime confirmamus, ut prædictum est, quibuscumque, ut infra, plenissime derogantes: Et mandantes prædictis Fratribus, quatenus omni cunctatione seposita prædictam Processionem solemniter instituant prædicta die, in iis saltem locis, in quibus aliam non elegerint; ac præcipientes Locorum Ordinariis, ut quævis impedimenta, & obstacula efficaciter submoveant: ad hoc, ut quæ a Prædecessoribus Nostris Prædicatorum Ordini, cujus filius clarissimus Divus Thomas incomparabilibus, ac propemodum divinis præconiis, laudibus, & hymnis per sacrum hujusmodi tempus recinendis, gloriam Sanctissimi Sacramenti in Catholica Ecclesia auxit, perennavitque, ac propterea de aucta simul, & propagata veneratione Corporis Christi tantopere benemerenti, beneficia juremaximo collata, restituta in Domino gaudentes videamus.

Quoad Processiones Rosarii.

§.15. Indultum præterea eidem Ordini per nostras Literas incipien. -- *In supremo* -- 10. Aprilis 1725. impartitum, confirmamus, volentes, & mandantes, quod ejusdem Ordinis Fratres Processionem solemnem Rosarii juxta dictas Literas Nostras in prima Dominica Octobris celebrare debeant, & respective possint absque interventu Parochi, & licentia ab Ordinario Loci minime requisita, sive sint in possessione eandem Processionem faciendi, sive non. Ex quo vero nonnullis in Locis, sicut percepimus, iidem Fratres legitime impediti ex concursu alterius consimilis Processionis aliorum Conventuum ejusdem Ordinis, vel ex alia causa, talem Processionem ad alium diem differre coguntur, vel etiam juxta consuetudinem ibidem obtinentem uno, aut altero die B. Virgini Mariæ sacro quot annis publicam Processionem ejusdem Rosarii peragunt Motu, scientia, & potestate sæpe dictis tale Indultum quoad omnia, & singula in eo con-

contenta pro eisdem circumstantiis extendimus, & ampliamus.

Quoad Processiones SS. Nominis Jesu.

§.16 Pari ratione concedimus, ac volumus in quolibet primo anni die eosdem Fratres solemnem Sanctissimi Nominis Jesu Processionem libere, & licite ubique Locorum peragere posse, ac debere. Similiter confirmamus consuetudinem pluribus in locis saltem aliquibus ab hinc annis, ut accepimus, obtinentem, eique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, quod in Processionibus Nominis Jesu, & Rosarii, quæ singulis mensibus a Fratribus prædictis, juxta supra memoratas concessiones Apostolicas cum Indulgentia plenaria peraguntur, eædem fiant etiam extra ambitus Conventuum, quo uberius populi commoditati, & devotioni, orationum recitationi, & ad convenientius lucrandum Indulgentiam, consulatur: districte prohibentes, ne super his a quocumque quavis authoritate pollente impediri possint, aut molestari, immo concedimus cæteris Conventibus Ordinis, in quibus nimis compendiosus videri posset intra, & circa Claustra circuitus pro eisdem Processionibus debite instituendis, convenientem transitum extra Ecclesiam, & Claustra, cum Ordinario Loci tantummodo, & semel dirigendum, illum nunc pro tunc Apostolica auctoritate tenore præsentium ratum habentes, & perpetuo retineri mandantes.

Declaratur ex prædictis Processionibus nullum Parochorum jurisdictioni præjudicium inferri.

§.17. Et quia prædictas sacras Functiones, Populum a vanis retrahentes, & in Dei servitio diutius continentes, inde præcipue impediri contingit, quia Parochis persuasum est, per easdem suam ipsorum Jurisdictionem deturbari: quum de reliquo jugi, ac tamultuario Secularium per easdem vias, in quibus fierent Processiones, excursu, eidem propriæ jurisdictioni nullum præjudicium inferri noscant, & sciant; ad hujusmodi controversiarum radicem evellendam, Motu, scientia, & Potestate, ut supra, sancimus, decernimus, & declaramus, ex Processionibus prædictis, aut aliis quibuscumque, etiam cum Cruce erecta, & Stola nullum aut de jure, aut de facto generari, & sequi posse præjudicium Parochorum Juribus: nec non Fratres prædictos cum Cruce erecta, ac Stolam gestantes sine licentia Ordinarii, & interventu Parochi easdem Processiones, omnesque alias peragere posse, ac debere.

Decernitur quibus Processionibus interesse debeant Fratres prædicti Ordinis.

§.18. Quum insuper Nobis compertum sit, quantum detrimenti adferant Studiis, Regulari observantiæ, ac etiam Ecclesiasticis Functionibus extraordinariæ illæ Processiones, ad quas quandoque Fratres prædictos adigi alicubi contingit, Motu, scientia, & auctoritate similibus, volumus, & mandamus, quod Fratres prædicti non teneantur accedere, nisi ad Processiones sequentes: ad illam scilicet, quæ fit in die Corporis Christi: illas, quæ fiunt in Litaniis majoribus, & Rogationibus: & alias, quæ pro bono, causa, aut honore publico, ab Episcopis indicentur, juxta Decretum generale anni 1628. Circa quas tamen non intendimus aliquid innovare pro illis Conventibus, & Locis, in quibus ex Apostolica dispensatione, Decreto aliquo Congregationum S.R.E. Cardinalium, vel consuetudine, Fratres ad omnes, vel aliquas Processiones accedere antehac non tenebantur, aut non consueverunt: quos immo in hoc ipso nullatenus posthac turbari volumus: eaque Indulta, & Consuetudines pro iisdem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, ipsis Apostolicæ firmitatis robur addentes, sublatis quibuscumque Decretis Congregationum, consuetudinibus etiam centenariis, ac immemorabilibus, nec non pactis, & conventionibus, ac cæteris contrariis quibuscumque.

Confirmatur, & declaratur quoddam Indultum eidem Ordini concessum super Altaribus privilegiatis.

§.19. Aliud quoque Indultum ipsi Ordini per Nos concessum in Literis datis 22. Septembris 1724. & incipien. -- *Exponi Nobis* -- circa Altaria Privilegio affecta non solum, ut supra, confirmamus, & innovamus, & de novo concedimus, verum præterea declaramus, accipiendum juxta alias Literas Clementis IX. -- *Quum fel. rec. Alexander PP. VII.* -- emanatas sub 23. Septembris 1669. ita, quod Missæ secundum tenorem Literarum nostrarum prædictarum a Fratribus Prædicatoribus celebratæ, intelligantur, & sint eodem Privilegio affectæ, non sint Defunctorum, sive sint ex obligatione, sive ex devotione, quotiescumque Missa Defunctorum celebrari non possit.

Item aliud Indultum circa translationem Indulgentiarum in translatione festivitatum ejusdem Ordinis.

§.20. Illud Indultum Ordini Prædicatorum alias impartitum a Leone X. in Constit. -- *Exposuit Nobis* -- 23. Julii 1518., quod scilicet *quoties Festivitates SS. Dominici, Petri Martyris, Thomæ de Aquino, & Catharinæ Senen., & Octavarum earundem celebrationes qualibet ex causa, etiam extra tempus Interdicti transferrentur, etiam Indulgentiæ, Ecclesias visitantibus in Festivitatibus hujusmodi, & per earum octavas pro tempore concessæ, ad tempus celebrationis hujusmodi sint, & censeantur translatæ*, auctoritate Apostolica approbantes, innovantes, & de novo concedentes, ut supra, pari ratione extendimus ad alias Festivitates aliorum ejusdem Ordinis Sanctorum Fastis adscriptorum, vel inposterum adscribendorum, & ad Festum omnium ipsius Ordinis Sanctorum quod die IX. Novembris celebrari solet, atque ad Octavas, & Indulgentias pro eisdem a Prædecessoribus Nostris, vel a Nobis hactenus concessas, ac quandocumque concedendas: ac etiam ad Festum, & Octavam Sanctissimi Rosarii quoties ob occurrentes majores Festivitates, vel alias causas transferri contingat.

Necnon Facultas concessa Prælatis Ordinis absolvendi, & dispensandi sibi subditos fratres, & sorores a quibuscumque casibus, etiam reservatis.

§.21. Facultatem quoque datam a sæpedicto Sancto Pio V. in Constitutione CXXXII. = *Romano Pontificis circumspecta benignitas* = 21. Julii 1571. Prælatis Ordinis, absolvendi sibi subditos Fratres, ac Sorores, & cum eis dispensandi, sicut absolvere, & dispensare possunt Episcopi cum eorum Clericis ex *Decret. Concil. Trident. sess.* XXIV. *cap* VI., interdicto tamen penitus iisdem Fratribus, & Sororibus usu Cruciatæ, sive alterius cujuscumque Privilegii, ad eligendum sibi Confessarium, & obtinendas ejuscemodi dispensationes, & absolutiones, quem usum etiam provide interdixerunt Clemens VIII. Constitutione LXIV. = *Romani Pontificis* = 23. Novembris 1599., & Urbanus VIII. Constitut. *cum In specula* = 19. Junii 1630. iisdem Prælatis confirmamus, ut supra, innovamus, & quatenus opus est, de novo concedimus. Ac insuper attendentes, Julium II. Prædecessorem Nostrum in Constitutione = *Exponi Nobis* = inferius referenda, decrevisse, quod omnes Prælati Ordinis Prædicatorum, quibus antea a Sixto IV. in Constitutione VII. = *Regimini* = Kal. Januarii 1474. §.4., & in alia incipien. = *Quoniam omnes* =

28. Maii

28. Maii 1481. concessa fuerat potestas absolvendi, & dispensandi suos Subditos in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ, & Gregorium IX., Innocentium IV., Alexandrum IV., Clementem IV., Bonifacium VIII., ac successive alios Prædecessores Nostros, ut Religiosorum excursibus, Ordinis decori, ac Superiorum auctoritati provide occurrerent, amplam iisdem Prælatis Ordinis circa sibi subditos Fratres, & Moniales, facultatem dedisse, ut super casibus, & censuris eidem Sedi alias reservatis absolverent, & dispensarent. Confirmamus quoque, innovamus, de novo, ut prædictum est, concedimus, atque decernimus, & declaramus, prædictos Ordinis Prælatos absolvere posse Fratres, & Sorores sibi subjectos, & subjectas ab omnibus, & singulis casibus, & censuris Sedi Apostolicæ etiam per Bullam Cœnæ reservatis, exceptis dumtaxat illis, quos laudati Sixtus IV., & Julius II. in præmissis eorum Constitutionibus excipiendos fore voluerunt; Eosque dispensare posse super quavis irregularitate, ex homicidio voluntario orta dumtaxat excepta; Possit tamen solus Magister Ordinis ab irregularitate hujusmodi dispensare cum Fratribus sibi subditis, dummodo homicidium non fuerit appensatum, & intra Claustra extiterit consummatum.

Statuuntur nonnulla circa privilegia absolvendi, & relaxandi Iuramenta, & vota commutandi pro Confessariis dicti Ordinis quoad personas seculares.

§.22. Animo quoque repetentes, a Sede Apostolica fuisse concessa quamplura privilegia circa absolutionem, relaxationem Juramentorum, & Votorum commutationem, pro Confessariis Ordinis prædicti quoad personas seculares, ac præcipue spectantes ad Societates supramemoratas, ad tollendas super hoc quascumque dubietates ex diversis prædictæ Sedis, juxta temporum, & circumstantiarum diversitatem provide emanatis dispositionibus, atque ex Auctorum in diversa abeuntium opinionibus subortas, volumus, sancita in prædicta Const. Clementis VIII. incipien. = *Quæcumque a Sede* = ab omnibus, circa quaslibet personas inviolabiliter observari. Bene verum est, quod circa personas prædictis Societatibus adscriptas intelligimus, prout volumus, & de Apostolica benignitate indulgemus, concedimus, & declaramus; ut a Confessariis Ordinis Prædicatorum absolvi, eorumque juramenta relaxari, ac Vota commutari, sicut de Confratribus, & Consororibus Rosarii, supra diximus, & concessimus, possint, ac valeant; pro Societate quidem Sanctissimi Nominis Jesu in primo anni, & tribus immediate præcedentibus diebus, juxta superius innovatas Constitutiones Pii IV. *Injunctum* = & Gregorii XIII. = *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* = Pro aliis vero Societatibus in Festo præcipuo ipsarum, & tribus diebus tale Festum immediate antecedentibus. Et circa reliquas personas seculares Societatibus minime adscriptas, iisdem Confessariis Ordinis concedimus, ut easdem ab aliis prædictæ Sedi reservatis Casibus, & Censuris absolvere, eorumque Vota commutare, ac juramenta solvere, juxta privilegia, quæ ipsorum, aut alii ex inferius recensendis, sive alteri cuicumque Regularium quocumque nomine nuncupatorum Ordini, Congregationi, aut Societati ab Apostolica Sede concessa esse, nec abrogata fuisse constiterit, possint ac valeant.

Circa approbationem audientium Confessiones secularium personarum.

§.23. Circa audientiam vero Confessionum Secularium personarum quarumcumque servandus erit tenor Constitutionis CXXXIII. S. Pii V. = *Romani Pontificis providentia* = 8. Id. Augusti 1571. §.2., qua nimirum cavetur, semel approbatos prævio examine ab Episcopo, ab eo iterum examinari non debere, necnon Constitutionis VII. Clementis X. incipien. = *Superna* = §. 6., qua disponitur, cunctis Fratribus unius Conventus simul adimi non posse facultatem, Confessiones audiendi, inconsulta Sancta Sede.

Confirmantur porro Indulta quæcunque eidem ordini concessa quoad verbi Dei prædicationē.

§.24. Memores porro quantum ex prædicatione Verbi Dei Catholica Religio incrementum reportaverit, et quantum proinde meritum sibi comparaverint Fratres hujus Ordinis, quos perinde Sedes Apostolica ab incunabulis ejusdem Ordinis præclaro nomine *Prædicatorum* insignivit, Indulta desuper a Prædecessoribus Nostris concessa pro insertis habentes, atque Fratribus ipsis quamplenissime confirmantes, innovantes, ac de novo concedentes, Motu, scientia, et potestate prædictis confirmamus, facultatem prædicandi Verbum Dei, ad normam tamen *Concilii Tridentini sess.* XXIV. *cap.* IV. & declarationis S. Pii V. in Constitutione = *Etsi mendicantium* = et = *Ad hoc Nos Deus* = §. 8., quam declarationem intelligendam esse volumus ubi pro habendis ad seculares Concionibus Episcopus non contradicat alicui determinato Fratri propter particularia motiva. Ad hæc declaramus, mandamus, & decernimus, ut supra; quod iidem Fratres ex Altari, aut suggestu in Ecclesiis, sive Oratoriis Ordinis devotionem Sacri Rosarii potissime, tanquam ejusdem Ordinis insigne Patrimonium, ejusque Indulgentias, sicuti et cæterarum Societatum in ipsis Ecclesiis, aut Oratoriis erectarum, aut deinceps erigendarum, nullatenus petita ab Ordinario loci licentia, promovere, & prædicare libere, ac licite possint, ac valeant.

Necnon privilegia Missionariorum Ordinis.

Privilegia quoque Missionariis Ordinis etiamnum hodie cum tanto vitæ discrimine, & Animarum fructu inter barbaras nationes in Sinis, Tunkino, Armenia, Americanis Insulis, ac alibi Fidem Catholicam strenue propagare pergentibus, concessa ante, et post Johannem vulgo XXII. in Constitutione = *Quum sit hora* = 3. Id. Novemb. 1321. a Sede prædicta, Indulgentias insuper omnes, ac cæteras quascumque gratias, pro insertis habentes, iisdem in Domino, ut supra, confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus, et elargimur.

De Sacramentis administrandis, & sepeliendis famulis, aliisque in Conventibus dicti Ordinis.

§.25. Famulis vero commorantibus in obsequiis Ordinis Prædicatorum, ut Fratres ejusdem quævis Sacramenta etiam in Paschate, & in mortis articulo ministrare, eorumque Cadavera, quum obierint, in ipsorum Cœmeteriis sepelire, inconsulto prorsus, ac etiam renuente Parocho, pariformiter concedimus, ac elargimur, juxta Literas Innocentii IV. = *Qui Deum tota mente diligitis* = 3. Non. Febr. 1244. confirmatas ab Alexandro IV. in *Miri magno* = a Gregorio XI. in Bulla similiter incipien. = *Qui Deum.* = & a Nicolao V. in Bulla = *Justis, & honestis* = pridie Kal. Aug. 1448., & Innocentii VIII. in Constitutione incipien. = *Exponi Nobis fecistis* = 23. Octobris 1487. Et hæc quidem omnia extendi volumus, & mandamus ad eos, quos devotione, vel casu aliquo in Conventibus Ordinis infirmari, sive etiam mori contingat.

26. In-

Insuper confirmatur facultas superioribus dicti Ordinis indulta benedicendi Vestimenta Ecclesiæ, aliaque.

§.26. Insuper facultatem indultam Superioribus quibuscumque etiam Localibus Fratrum Prædicatorum, benedicendi quæcumque Vestimenta, aut Paramenta Ecclesiastica, in quibus non intervenit Unctio, a Bonifacio IX. in Const. = *Sacræ Religionis* = 5. Kal. Maji 1402., ab Innocentio VIII. loco statim referendo, & a S. Pio in Brevi incipien. = *Volentes iis* = 25. Junii 1571.: Solemniter, & juxta ritum Ecclesiæ, aqua prius a Catholico Episcopo benedicta, reconciliandi pollutas Ecclesias, Cœmeteria, aut Claustra a Clemente V. in Bulla edita 8. Idus Martii 1307. & ab Innocentio VIII. per Bullam = *Benignitas* = 1484., & a S. Pio V. in Brevi edito 16. Junii 1569. eidem Ordini, ejusque Superioribus prædictis motu, scientia, & auctoritate similibus, confirmamus, & innovamus, & respective declaramus, prædictis Superioribus esse præterea permissum aqua, ut supra, ab Episcopo benedicta, novas Ecclesias, nova Cœmeteria, Capitula, Claustra, & Oratoria benedicere, & hæc omnia etiam de novo concedimus, & elargimur; hoc amplius, quod ubi Diœcesanus Episcopus renueret aquam a se benedictam concedere, possint, & debeant licite, & valide iidem Fratres a quocumque Catholico Episcopo aquam in ejus Diœcesi benedictam ad prædicta præstanda accipere, & adsportare.

Declaratur Fratres Prædicatores extra tempora sacris initiari posse.

§.27. Quia vero ad aures Nostras pervenit, non obstante nostra, ac etiam novissimi *Romani Concilii* per Nos habiti *Tit.* v. *Cap.* 11. sententia, quod *Regulares vigore suorum Privilegiorum tuto, & absque novo Indulto Apostolico extra tempora sacris initiantur*, etiam post Decreta Concilii Tridentini, a nonnullis etiam Episcopis in dubium revocari, an inter tales Regulares, licet indefinite nominatos, recenseri debeant Fratres prædicti Ordinis Prædicatorum, Motu, scientia, & authoritate prædictis, declaramus, eosdem Fratres ex nostra, ac etiam dicti Romani Concilii definitione eodem Privilegio frui, ac potiri posse, & debere; & quatenus opus sit, pariformiter dispensantes super quacumque contraria dispositione, de novo illud idem privilegium pro singulari nostra erga prædictum Ordinem, intra cujus dilectissimum sinum adhuc versari gloriamur, dilectione, iisdem Fratribus signanter, specifice, & individuo concedimus, quatenus a Diœcesano, eoque renuente, aut non valente, a quocumque Catholico Episcopo Ordines extra Tempora suscipere, & Episcopi ipsis conferre, libere, & licite valeant juxta declarationem S. Pii V. in Bulla = *Etsi mendicantium* = Decretum Clementis VIII., et uberius explicata in *dicto Concilio Romano Nostro* Tit. v. *Cap.* 1., & *Tit.* xxi. *Cap.* 11.

De Monialiū directione, ejusdem Ordinis Fratribus demandata; eorumque Cōfessariis, confirmantur quę ab aliis Pontificibus statuta fuere.

§.28. Recolentes quoque quantum Monialium directio, & Clausura debeant præclaro huic Ordini, & in primis quidem celeberrimo ejusdem Patriarchæ S. P. Dominico, utriusque in hac ipsa Alma Urbe nostra Institutori; Ac attendentes, Clementem IV. in Constitutione = *Affectu sincero* 8. Idus Februarii 1267. Apostolica solicitudine commendasse Filiis tanti parentis curam illam Monasteriorum, quam pridem a se abdicaverant, ut uberius, & felicius insisterent Ministerio Verbi, facta ipsis plenissima potestate, easdem Sanctimoniales visitandi, corrigendi, earumque Confessiones non solum per Magistrum Ordinis, & Provinciales, sed etiam per alios Fratres idoneos audiendi: Bened. XI. ejusdem quoque Ordinis in Constitutione = *Sacra vestra Religio* 3. Kal. Martii 1304. easdem Moniales a Jurisdictione cujuscumque extra prædictum Ordinem existentis exemisse, quod Sanctus Pius in sua Constitutione = *Et si Mendicantium* aliique consequentes Pontifices confirmarunt, ac ipsa *Tridentina Sinodus* ratum habuit *Sess.* xxv. *cap.* ix., omnia hæc supradictis motu, scientia, & potestate confirmantes, innovantes, ac quatenus opus sit de novo concedentes decernimus, & declaramus, Jurisdictioni Prælatorum Ordinis subesse etiam Puellas educationis causa, aliasque Mulieres ex legitima dispensatione introductas, & degentes in Monasteriis ejusdem Ordinis Monialium exemtis, & respective subjectis, ut supra Prælatis dicti Ordinis; Et ita pariter mandamus, & declaramus, Fratres Confessarios in Ordine approbatos (circa quam approbationem Nos quoque Prælatorum Ordinis conscientiam summopere in diem Domini oneramus) & ab Ordine ipso de more ad Monialium sibi subjectarum Confessiones audiendas destinatos, Locorum Ordinariis debitam reverentiam atque in iis, quæ per Concilium Tridentinum, & Sedem Apostolicam circa Monasteria exemtorum delegata auctoritate ipsis Ordinariis commissa sunt, neque nostræ huic Constitutioni contrariantur, quantum in Domino poterunt manus adjutrices adhibere, nullatenus vero ab iisdem Ordinariis examinandos esse pro prædictarum Monialium Confessionibus audiendis, quemadmodum nec examinari debent, neque examinantur ab ipsis pro Fratrum Ordinis Confessionibus excipiendis, tametsi quandoque contra eosdem prædicta delegata auctoritate procedere possint, ac valeant; multo autem minus Superiores, sive Locales, sive Provinciales, sive etiam Magistrum ipsum Ordinis, qui ex prædicta Apostolica commissione Deo plenam reddituri sunt rationem de sibi subjectis Monialium animabus; ut sic illæso, ac custodito veluti primario potestatis Spiritualis charactere, quemadmodum alias ligare possunt, ac ligant, ita etiam libere solvere possint, ac valeant sibi subjectarum animarum conscientias, si ab ipsis quandoque sese Sacramentaliter audiri postulaverint, quod plane alias, aut nullo modo, aut ægre admodum præstare possent; non obstantibus Constitutionibus Gregorii XV. = *Inscrutabili*, & Clementis X. = *Superna*, ac Decretis Congregationis Concilii, aliisque quibuscumque in contrarium facientibus, quibus plenissime derogamus.

Decernuntur quædam alia quoad prædictas Moniales

§.29. Iisdem omnibus, & singulis Superioribus, atque ab ipsis delegatis Fratribus, Prædicationem Verbi Dei pro Monialibus sibi subjectis liberam esse debere, Superioribus quidem prorsus, & omni modo, Delegatis vero Religiosis cum Superiorum eorum missione, & benedictione. Administrationem temporalem dd. Monialium, non raro per Seculares deturbata cum evidenti Monasteriorum detrimento, volumus pertinere ad Superiores Ordinis, prout uberius infra disponetur. Circa accessum etiam extraneorum ad Moniales, & Monasteria sibi subjecta, prædictos Superiores posse, ac debere Jurisdictionem suam secundum Apostolicas Sanctiones tueri; salva in reliquis Jurisdictione jure de-

delegato Episcopis competente; quibus tamen auctoritate Apostolica penitus interdicimus, ac prohibemus, ne circa Visitationem Clausuræ ultra facultates a Concilio sibi factas, & concessas, ullatenus sese extendant, neve ejusdem obtentu in iis, quæ Ordinis Superiorum sunt, se intromittant. Si vero Moniales ipsæ servare renuant, quæ pro observantia Regulari exacte manutenenda a Superioribus Ordinis mandata fuerint, istis plenam inesse facultatem eadem Monasteria libere dimittendi ex Apostol.Lit. ad Vicarium Generalem Lombardiæ = *Exponi Nobis* = Dat. a Leone X. 6. Novembris an.1515. quas hic pariformiter confirmamus, innovamus, ac ad totum Ordinem extendimus. Eisdem demum Monialibus, sicuti, & Fratribus Novitiis in articulo mortis ante emissam Professionem constitutis, integrum esse frui, & potiri Indulto S.Pii V. in Constit.CIX. = *Summi Sacerdotii Cura* 23.Aug.1570.

Recensentur Constitutiones Romanorum Pontificum, qui Doctrinam Angelici Doctoris laudibus extulerunt, quæ, & confirmantur.

§.30. Quum autem silere Nos minime deceat de Doctrina Angelici Doct. S.Thomæ Aquinatis, cui ipsemet Ordo salubriter insistit; ignoramus plane quibus illam laudibus pro magnis suis in Ecclesiam meritis extollamus. Satius ergo ad absolutum illius præconium putamus commemorare, ipsam ex Salvatoris Crucifixi ore, sicuti pie testatur historia, fuisse probatam, & constanti Summorum Pontificum testimonio Orthodoxis commendatam Populis. Hoc potissimum suis Constitutionibus, & Literis Apostolicis præstitere Joannes vulgo XXII. in Const.xx. cujus initium = *Redemtionem misit* = 15. Kal.Aug. an.Domini 1323. Clemens VI. Constit. = *In Ordine* 8. Idus Febr.1344. Urbanus V. in Diplomatibus = *Copiosus*, *& laudabilis* dat.10.Kalen. Julii, & prid. Kal.Sept. 1368., S.Pius V. XXXVI. *Mirabilis Deus* 3.Idus Apr.1567., Sixtus V.LXXVI. *Triumphantis* prid. Id.Martii 1588., Clem.VIII. *In quo Nos*, & *Quantum prodesse* 22. Nov.1603., & *Sicut Angeli*.... Paulus V. *Splendidissimi*: 17. Decemb.1607., & Alexander VII. *Literas* 7.Augusti 1660.; Æquum vero erat, ut Angelica Doctrina tanti Doctoris non vulgaribus efferretur encomiis, quæ Solis instar Mundum universum illustrans uberrima Christianæ Ecclesiæ bona peperit, paritque in dies singulos multiplici fructu, Supremo Apostolicæ Sedis Magisterio adversus quoscumque veteres, ac recentes errores, quos revincit, fidelissime famulans. Eadem nos quoque diuturnis, atque assiduis fere experimentis probe noscentes per alias peculiares nostras Literas incipien. = *Demissas preces* = Dat.6 Novemb.1724. calumnias, ejusdem Angelici Doctoris, & S.Augustini doctrinæ temere irrogatas retudimus, & prout rei gravitas exposcebat, auctoritatis nostræ præsidio eliminavimus. Luculentius vero æstimationis argumentum in ipsam S.Thomæ Doctrinam nunc edituri, quo magis, magisque Prædicatorum Ordo, cæterique Orthodoxi, ac veri ipsius Sectatores ad illius sinceram, & tutam professionem inflammentur, prædictas omnes, & singulas Decessorum nostrorum Constitutiones, Literas, seu, ut vocant, Brevia, necnon omnia, & singula in eis contenta, suprema, qua fungimur, auctoritate, motu, scientia, & deliberatione præmissis comprobamus, & rursus quatenus opus fuerit, cum ipsismet editis nuper a Nobis Literis innovamus. Ut autem turbulenti, ac pertinaces tranquillitatis Ecclesiæ Catholicæ perturbatores desinant Orthodoxam S. Thomæ Doctrinam calumniari, ac ne deinceps præposteris, & a veritate alienis interpretationibus Apostolicas ipsas Literas nostras, non sine aperta, ut accepimus, verbis nostris, ac etiam Decessorum Nostrorum irrogata violentia, tam Prædicatorum Ordinem, quam alios veros illius Asseclas, & Sectatores incessere audeant, Constit.98. quæ incipit = *Pastoralis Officii* = fel.rec. Clem.XI. omnibusque in ea contentis firmiter inhærentes, sub divini Interminatione Judicii, iterumque sub canonicis pœnis omnibus, & singulis Christifidelibus mandamus, ne Doctrinam memorati S.Doctoris, ejusque insignem in Ecclesia Scholam, præsertim ubi in eadem schola de Divina Gratia per se, & ab intrinseco efficaci, ac de gratuita Prædestinatione ad Gloriam sine ulla meritorum prævisione, agitur, ullatenus dicto, vel scripto contumeliose impetant, ac veluti consentientem cum damnatis ab Apostolica Sede, & signanter a Const.64. d. fel.rec. Clem.XI. incipien. = *Unigenitus* =, Jansenii, Quesnelii, & aliorum erroribus, traducant; a quibus S.Tomas, & vera Schola Thomistica quam longissime abest, & abfuit, universis tam antiquis, quam nunc Christi Ecclesiam vexantibus hæresibus, & perniciosis assertis adversans. Damnamus item Folia, Theses, & Libros antehac Typis impressos, vel etiam, quod Deus avertat, imprimendos; in quibus ad procreandam, seu fovendam doctrinæ S. Thomæ, Prædicatorum Ordini, aliisque genuinæ Thomisticæ Doctrinæ Asseclis invidiam, designatæ, atque damnatæ a Nobis calumniæ assertive renovantur, vel in aliam a germana prædictarum nostrarum Literarum sententia, sive Decessorum nostrorum mente, honorifica, atque faventia Doctrinæ Thomisticæ verba fallacissime detorquentur. Deum veritatis, & pacis enixe rogantes, ut ad majora Gloriæ suæ incrementa creditus Nobis Populus non minus tradita a tanto Magistro salutari Doctrina, quam ipsius innocentium morum, & illustrium virtutum imitatione proficiat.

Præscribitur omnibus Christifidelibus, ne S. Thomæ doctrinam præd. contumeliose impetant. Damnatis etiam libris in ejusdem Doctrinæ calumniam conscriptis.

De privilegiis Adolescentium Secularium in prælaudati Doctoris studiis insignioribus.

§.31. Ne autem Adolescentes Seculares a prælaud. Divini Doctoris Schola deterreri contingat, ex quo nullum in ea præmium, nulla expedita via pateat ipsis per Theologicas disciplinas ad dignitates illas, quæ solis Lauream, Licentiam, vel Gradum in Theologia consequutis conferri debent, ac possunt; Motu, scientia, & potestatis plenitudine, ut supra, ad universa insigniora Studia, Generalia, Collegia, Studia quoque, ut dicunt, formalia, & ea, quæ ad minus quatuor constent actualibus, & ex his duobus, ut minimum in Theologia Lectoribus in, in quibuscumque Provinciis Ordinis prædicti erecta, vel erigenda extendentes concessionem factam a Gregorii XIII. Fratribus ejusdem Ordinis Provinciæ S. Antonini de Novo Regno in Civitate S. Fidei, relatam, & confirmatam per Paulum V. in suis Literis incipien. = *Militantis Ecclesiæ* = prid. Non. Sept. 1612., & Innoc. X. in ejus Constit. = *In supremo* = 10. Kal. Martii 1644., necnon privilegia omnia, & singula Apostolica in id concessa prædictis Fratribus ad omnia prædicta Studia, Conventus, & Universitates extendimus, & prorogamus, decernentes, ut post emensum certum, nec unquam minus quam duo-

duorum annorum, stadium, ad percipiendam Sac. Theologiæ juxta inconcussa, & tutissima S. Thomæ Dogmata intelligentiam accommodatum, a Studiorum illorum Moderatoribus, sive Lectoribus, numero, & procedendi ratione ipsis per Magistrum Ordinis præscribendis, ac nunc pro tunc a Nobis auctoritate Apostolica, ut prædictum est, confirmatis, post præmissas Scholasticas exercitationes publicas, vel privatas juxta Regionum approbatas consuetudines, vel methodum ab eodem Magistro præscribendam, ac præmisso diligenti examine, Laurea Doctoralis, sive Magistralis, Præsentatura, ac Licentia, sive Gradus Baccalaureatus, ac alii consueti in S. Theologia (quos quidem pari Apostolica auctoritate Motu, & scientia idem valere, ac acceptari ubique debere, perinde ac si conferrentur in Academia Romanæ Sapientiæ, Salamantina, aut Parisiensi, vel alia quacumque insigniori, declaramus, decernimus, & volumus) libere, ac licite conferri possint, ac valeant Scholaribus secularibus, Studentibus in insignibus Civitatibus, aut Locis, in quibus ad eorum Scholam juvenes seculares accedere permittuntur, idque tametsi ibidem alias publica pateat Universitas, hoc dumtaxat casu præstitis per divites, a tali solutione de cætero non exemptos, consuetis Universitatis Juribus: ubi etenim Juvenes per Examinatores præfatos idoneos repertos Officiales Universitatis ad eosdem Gradus promovere renuerint, poterunt ad gradus prædictos promovere Lectores, & Magistri præfati nostri Ordinis. Illudque quam maxime concedimus, volumus, decernimus, & mandamus, pro Locis, in quibus Secularibus Doctrinæ D. Thomæ, prout in hujus receptissima Schola traditæ, Gradus ultro non pateant.

Confirmantur quoque, & innovantur quæcunque facultates concessæ Magistro Generali, aliisque Prælatis, ac Provinciis Ordinis præfati.

§.32. Magistro quoque Ordinis pari ratione confirmamus, & innovamus, ac concedimus facultatem idem a Sancto Pio V. in Constit. sua = *Quum Sacer Ordo Prædicatorum* = Nonis Martii 1572. amplissime concessam, ut possit ex sibi subjectis Fratribus quemcumque ad Gradus certa ratione promovere. Eidem similiter, & Provincialibus confirmamus, & concedimus, juxta aliud Indultum S. Pii V. incipiens = *Debitum Pastoralis* = 21. Martii 1571., ut in unaquaque Provincia deputare possint, ac valeant Fratres Ordinis in Notarios pro exequutione mandatorum Apostolicorum. Et generaliter quæcumque, & cujuscumque generis gratias, Indulta, Privilegia, præeminentias, facultates, a Sede prædicta Ministro Ordinis attributa etiam ex Ordinis Constitutionibus, & Ordinationibus Comitiorum Generalium, & nominatim habitorum in Alma Urbe anno 1629. Denunc. III., auctoritate Apostolica, quæ omnia hic similiter pro insertis habentes, confirmamus, innovamus, & ut præfertur concedimus, non obstantibus Brevibus Apostolicis Clementis X. = *Ad Apostolicæ* = 5. Sept. 1675., & Innocentii XI. = *Quum Non alias* = 6. Octobris 1679., Procuratori etiam Generali, & signanter concessa, & confirmata ab eodem Urbano VIII. in aliis suis Literis = *Exponi* = 3. Decembris 1635. Cum excommunicatione latæ Sententiæ, Magistro Ordinis, aut ejus Vicario Generali reservata, contra Fratres, & absolutione ab Officiis ipso facto incurrenda contra Prælatos ejusdem Ordinis, qui per se, vel per alium, eodem Procuratore Generali inconsulto, in Romana Curia negotium aliquod tractare ausi fuerint: ac deinde Provincialibus, ac cæteris quibusvis Ordinis prædicti Prælatis, & Superioribus. Indulta quoque, & quomodocumque elargita Provinciis, & signanter spectatissimæ Nostræ utriusque Lombardiæ, ac etiam Monialium Monasteriis amplissime confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus.

Confirmantur pariter gratiæ omnes concessæ Tertio Ordini Pœnitentium S. Dominici.

§.33. Pro Fidelibus utriusque sexus militantibus sub Tertio Ordine *Pœnitentium S. Dominici* nnncupato Gregorio IX. in Constit. = *Detestandæ* = Kal. Apr. 1228., Honorius IV. in Bul. = *Congruum existimantes* = 5. Kal. Febr. 1286. Joannes vulgo XXII. = *Quum de Mulieribus* = Kal. Junii 1326., Bonifacius IX. in Constit. = *Humilibus, & honestis* = 15. Kal. Febr. 1401., Innoc. VII. in Bulla confirmationis Regulæ ejusdem Ordinis incipien. = *Sedis Apostolicæ* = 6. Kal. Julii 1405., Eugenius IV. in consimili Constit. = *Provisionis nostræ* = pridie Idus Maji 1439., Sixtus IV. in Constit. = *Sacrosancta* = 3. Non. Oct. 1475., Alexander VI. = *Considerantes* = 30. Sept. 1465., Julius II. = *Considerantes* = 14. Decembris 1509. = *Exponi Nobis fecisti* = 27. Febr. 1510., Leo X. = *Dum intra mentis* = 19. Decembris 1516., & = *Nuper* = 1. Martii 1518. Paulus III. = *Exponi Nobis nuper fecisti* = 26. Julii 1542., necnon S. Pius, Clemens VIII., Urbanus VIII., aliique Prædecessores Nostri per suas Literas mox referendas peculiaribus Indultis, & Privilegiis dictum Ordinem approbarunt, & personas, domos, Asceteria, ac bona exemerunt ab Ordinariis Locorum. Et Nos hujusmodi omnes, & singulas Literas, Gratias tam spirituales, quam temporales, Concessiones, Exemptiones, Indulta, ac cætera quæcumque, cujuscumque generis, & nominis, spiritualia, & temporalia Privilegia plenissime confirmamus, & innovamus, & ubi opus sit de novo concedimus; præcipue pro Christifidelibus utriusque sexus, qui collegialiter, aut in Claustris vivunt, aut solum votum perpetuæ castitatis emittunt, nec degunt collegialiter, sed in propriis Domibus, vel cum affinibus, & Consanguineis, dummodo habitum Ord. gestent, & Altissimo sub Regula, & Instituto d. Ordinis Tertii caste, & pie famulatum præstent. Contrariis quibuscumque non obstantibus, & præcipue Concilio Lateranen.; quibus omnibus in hac parte Motu, scientia, & potestate similibus amplissime derogamus. Hujusmodi vero Institutum tanquam sanctum, meritorium, & Christianæ perfectioni conforme, necnon tanquam verum, & proprium Ordinem, præcipue ex collegialiter, aut cum Claustralibus, aut in Domibus Consanguineorum, sive propriis sub solo, & simplici voto inviolabilis castitatis, cæterisque modo, forma, habitu, Novitiatu, Professione, ac Regula viventibus compositum, & consequenter ab omnibus Confraternitatibus, de quibus agitur in Constitutione san. me. Clementis Papæ VIII. omnimode distinctum, sicut sunt cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujusmodi, fuisse, & esse decernimus, ac declaramus: Motuque simili Regulam a prædictis Inn. VII., & Eug. IV. confirmatam juxta præmissa, & inferius disponenda, denuo approbantes confirmamus, eique Apostolica auctoritatis perpetuum firmitatis robur adjicimus.

Idemque verus Ordo Regularis declaratur.

Approbantur quoque Constit. omnes,

§.34. Omnes insuper Apostolicas concessiones, quibus asserta fuit Ordini Prædicatorum, ejus-

quibus concessa fuit Magistro Generali Ordinis Prædicatorum, aliisque superioribus suprema auctoritas in præfato Tertio Ordine.

ejusque Generali Magistro, Provincialibus, cæterisque aliis substitutis Superioribus, præeminentia, auctoritas, & Superioritas super præfati Instituti Fratribus, & Sororibus prædictis quibuscumque, approbamus, confirmamus, ac perpetuæ firmitatis robur obtinere volumus, decernimus, atque mandamus, & quatenus opus sit, easdem præeminentiam, auctoritatem, & Superioritatem de novo concedimus. Attendentes præterea per Prædecessores Nostros Innocentium VII.; & Eugenium IV. fuisse approbatam Regulam prædictam, ejusque Caput xx., atque animadvertentes, primos Alumnos præfati Ordinis habitum, ac vivendi normam ab ipso B.Dominico suscepisse, ejusque præcepta executioni mandasse, eidem Generali Magistro privative quoad alios quoscumque confirmamus, ac si opus est, de novo concedimus, ut possit per se, vel per sibi subjectos Fratres quoscumque facultate opportuna, ac necessaria instructos, Personas ad dictumOrdinem, juxta ipsius Statuta recipere, habitu donare, atque elapso debito probationis tempore ad professionem recipere, itaut Personæ quæcumque aliter receptæ, nec sint, nec intelligantur ullo modo præfati hujus Tertii Ordinis, neque ullis ejusdem Privilegiis, ac Indultis potiantur, nisi pro peculiaribus Personis, & casibus per Nos, & Successores Nostros fuerit expresse desuper dispensatum. Commissarium quoque, aut Visitatorem instituere; Magistrum quoque, Directorem, ac Confessarium ætate, moribus, pietate, scientia, & prudentia gravem concedere, & deputare qui ipsis Ecclesiastica Sacramenta ministret, de præceptis Regulæ instruat, Congregationes, aut Congressus convocet, & in ipsis, sicut in aliis quibuscumque Actibus, & Functionibus præsideat: Necnon, Locorum Ordinariis, & aliis quibuscumque cujusvis status, gradus, & conditionis existant, & quacumque fungantur auctoritate semper exclusis, Congregationes illas, ac Personas Tertii Ordinis, sive Virorum collegialiter, aut in Claustris, sive Mulierum cum expresso Voto, ut supra, vel cum tribus Votis viventium, Domos, Conservatoria, Hospitalia, Monasteria, sive Collegia quæcumque, ac quocumque nomine appellata, Capellas quoque, Oratoria, & Ecclesias pleno Jure visitare, instruere, paterne corrigere, ac reformare, tam in capite, quam in membris ad cassationem usque Mantelli, & Habitus, atque ad ejectionem e Collegio, restituta collata dote, prout de jure, immo etiam ad ipsius Collegii suppressionem, vel saltem ab Ordine abdicationem, pro rerum conditione, & statu procedere; aliaque ad bonum Ordinis præfati regimen, juxta ejusdem Statuta, ordinare, & exequi, quemadmodum sibi in Domino expediens fore videbitur, & quoties sibi libuerit libros, & rationes redituum, ac bonorum, sive Congregationum, sive Collegiorum quorumcumque, non secus ac Monasteriorum, ac singulorum, sibi pleno Jure subjectorum, atque ab Exactoribus, Agentibus, & Administratoribus quibuscumq; rationem redituum per eos administratorum recognoscere, examinare, ac exigere possit, & valeat, Motu, scientia, & potestate prædictis dantes plenam facultatem Superioribus Ordinis, prædictos Exactores, Agentes, & quosvis Administratores justa de causa removendi, ac mutandi, ac etiam eorum loco Religiosum quempiam idoneum substituendi.

Præscribitur ejusdem Ordinis professoribus, ut agnoscant in Superiores præd. Magistrum Generalem, aliosque.

§.35. Ut autem prædicta omnia cum spirituali, ac temporali etiam prædicti Ordinis incremento ad normam prædictæ Regulæ exactius observentur ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, districte præcipimus omnibus, & singulis Ordinis Professoribus per totum Orbem existentibus, ac extituris cujuscumque gradus, ac conditionis existant, & præcipue quibuscumque gradibus,& quocumque nomine nuncupatis; collegialiter, aut in Claustris habitantibus, necnon in privatis Domibus, juxta prædicta, cum Voto viventibus, ut quemadmodum eorum Ordo cum Primo Ordine Fratrum Prædicatorum, & secundo Monialium, eumdem habet Patrem, & Patriarcham in cœlis feliciter regnantem, adeo ut ab Innoc. VII. in Bulla supradicta omnes appellentur *Fratres, & Sorores Ordinis Prædicatorum, qui nuncupantur Fratres, & Sorores de Pœnitentia S.Dominici*: ita cum utroque illo Ordine unum, eundemque in Terris Successorem B.Dominici, ac totius Ordinis Prædicatorum Magistrum Generalem, deinde Provinciales, ut alios inferiores, ab eodem Magistro Generali de more delegandos tanquam eorum veros, & legitimos Superiores suscipiant, venerentur, ac agnoscant. Ad eos dubia quæcumque circa Regulam, & Statuta referant, eorumque judicio circa eadem dubia sese conforment; maxime quum Regula ad culpam ex se non obliget, sed tantum ad pœnam, ejusque rationabilis relaxatio fit in manu discreti Superioris constituta: iisdemque privative quoad alios in omnibus concernentibus eorum Ordinem, nec Regulæ Instituto ac præceptis præfatis aperte contrariis, pareant, & obediant; quod si secus fecerint, ab iisdem cassari, Habitu spoliari, atque etiam ex Collegiis modo prædicto, donec resipiscant, vel absolute quoque dimitti possint; quemadmodum alias Regulas ipso cap.19. pro quibusdam casibus disponit: Insuper, & Collegia ipsa supprimi, ac dissolvi, sin minus dimitti, ac relinqui ab eisdem possint, & valeant, & respective nullis Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere, decernimus, ac jubemus.

Injungitur præfato Magistro Generali ut ejusdem Tertii Ordinis Reformationi advigilet.

§.36. Ordinis Magistro pro tempore, sicut & Ordini ipsi in Generalibus Comitiis quandocumque congregando, quemadmodum injungimus, ut circa felicem statum, ac reformationem, ubi opus esse conspexerint, prædicti Tertii Ordinis, advigilent, ita iisdem relinquimus, confirmamus, & quatenus oporteat, de novo benigne concedimus Jus, & plenam potestatem ad illa circa Regulam prædictam moderanda, reformanda, exponenda, commutanda, ac addenda, quæ pro temporum, locorum, ac personarum opportunitate in Domino judicabunt sic melius disponenda (salva tamen ejusdem Regulæ substantia, & intactis Sacris Canonibus (nunc pro tunc Apostolica auctoritate ejuscemodi moderationes, reformationes, expositiones, ac additiones approbantes, atque confirmantes.

Statuuntur nonnulla pro d. Reformatione.

§.37. Deinde quum nonnulla sint Capita, super quibus potissime Tertiarias Personas, sive in Domibus prædictis seorsim, sive etiam in Asceteriis collegialiter Virginalem, aut cœlibem, aut castam Viduilem expresso Voto, & sub

sub Habitu ; & Regula prædictis vitam traducentes, necnon Fratres Ordinis Prædicatorum ipsas vexari, ad Nos delatum est, ideo expresse declaramus, & volumus. Quod tametsi omnes, & singulæ prædictæ personæ summam debeant habere reverentiam Locorum Ordinariis, cæterisque Prælatis inferioribus, quemadmodum earum quoque Regula præscribit: Atque juxta Decretum Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Episcoporum, & Regularium consultationibus præpositæ editum sub die 20. Decembris 1616., ut ad Habitum, & Ordinem recipiantur Virgines, aut Viduæ in privatis Domibus perpetuo mansuræ prius debeant in Curia Ordinarii Loci probare, eas sibi posse de victu, & vestitu sufficienter providere; illasque fore bonis moribus præditas, atque cum nullis aliis viris, quam cum Consanguineis, aut Affinibus in primo tantum gradu, vel illis deficientibus, aut urgente gravi aliqua causa, cum aliis sibi in proximiori gradu conjunctis, aut saltem cum viris perspectæ probitatis, vitam traducturas, eas tamen juxta præmissa Tertiarias effectas a cujuscumque alterius inferioris extra Ordinem Prædicatorum constituti Prælati, & ipsius Ordinarii loci Jurisdictione exemtas esse volumus, & fore declaramus, districteque mandamus, eisque de novo talem exemtionem concedimus.

A quorum Jurisdictione Tertiariæ personæ exemtæ sint.

Quantum ad ætatem mulierum ad Ordinem prædictum recipiendarum hac nostra Constitutione perpetuo valitura injungimus, & mandamus, quod nisi in particularibus Asceteriis probata consuetudo vigeat in contrarium, mulieres ad profitendum inter collegialiter perpetuo viventes, non admittantur, nisi tempore Professionis excesserint annum 18. Quo vero ad eas, quæ in Domibus, ut supra, seorsim cum certis castitatis Voto, Habitu, & Statutis, sunt vitam traducturæ; quum secundum S. Scripturas bonum sit portanti jugum ab adolescentia sua, & Ordo prædictus ex Regula sua vigilias, jejunia, pluresque abstinentias habeat jugiter perferendas; Virginum quoque Sponso placeat sibi cito promissa Virginitas: Plurimæque insignes Virgines prædicti Ordinis *de pœnitentia* non solum a teneris annis inviolabili Voto Virginitatem eidem Cælesti Sponso consecraverint, Habitumque induerint, sed florenti adhuc ætate, simulque ante annum quadragesimum virtutibus maturæ in Cælum evolaverint, quarum agmen ducere potest cælestis Virgo S. Catharina Senensis, de Apostolica Sede adeo benemerita, Motu hinc, scientia, & potestate prædictis indulgemus, & concedimus, ut eædem, quibuscumque non obstantibus in contrarium, post decimum octavum annum, vel etiam in minori ætate juxta consuetudinem locorum libere, & licite recipi, evolutoque probationis tempore profiteri possint, ac valeant: Revalidantes quascumque acceptationes, & Professiones, si quæ forte ex defectu ætatis hactenus factæ dici possent invalidæ.

De ætate ad Ordinem recipiendarum.

Habitus uniformitatem, quoad fieri poterit, esse servandam; retineri tamen posse Habitus formam, quæ pro regionum diversitate hactenus ab eisdem Tertiariis servata est. Liceat quoque Mulieribus, quæ emisso Voto seorsim, vel collegialiter Deo vivunt, deferre velum supra caput, quod *Suprajectum* vocant, carbasum pectorale, quod nuncupant *Sottogola*, & Scapulare; seu *Patientiam*.

De habitus uniformitate.

§.38. Tertiariis prædictis emisso solo Castitatis Voto collegialiter viventibus haud prohibemus, immo exoptamus in Domino suaderi trium Votorum etiam solemnium emissionem, ipsamque Clausuram, juxta propositum Constitut.8. S.Pii V. incipien. *Circa Pastoralis* —; inhærentes tamen Literis Apostolicis superius memoratis Julii II., in quibus Tertiariis S. Dominici collegialiter viventibus permittitur emittere tria Vota, declaraturque per hæc ipsa -- *ad Clausuram minime teneri, aut ad Officium Divinum magis, quam ex Regula Tertii Habitus*, ac aliis Clementis IX. *Alias propositis* = 10. Decembris 1667., in quibus Tertiariæ collegialiter viventes, ad clausuram nullatenus compelluntur; Attendentes insuper per annos, ut accepimus, centum, & sexaginta ab edita dicta Constitutione Sancti Pii V., & per seculum, & ultra post Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatum 20. Decembris 1616., ejuscemodi Tertiarias collegialiter viventes pluribus in locis, scientibus, ac tacentibus Ordinariis, floruisse, ac etiamnum florere sine clausura, declaramus, volumus, & mandamus, easdem ad neutram absolute teneri, aut esse compellendas; non obstantibus contrariis ordinationibus, etiam Apostolicis quibus expresse per præsentes derogamus.

Suadentur præd. Tertiariis emissio trium Votorum, & clausura, sed tamen ad eam minime eas compelli posse declaratur.

Licet circa Sacramentorum susceptionem, & sepulturam prædictæ Tertiariæ, certis Habitu, Regula, & Statutis, & sub expresso perpetuæ Virginalis, aut Viduilis Castitatis Voto sive collegialiter, sive in privatis Domibus, viventes, ex recitatis, aliisque Apostolicis Constitutionibus earum Ordini per S.Sedem directe concessis, vel communicatis, debeant gaudere privilegiis omnibus Ordinis Prædicatorum, cæterorumque Ordinum, earum sexui non repugnantibus, & pleno jure subesse Fratribus, & in primis Magistro Generali ejusdem Ordinis: hisque liceat *authoritate Apostolica Tertiariis illis quando petierint, etiam in die Paschæ, sive Festi Resurrectionis D.N.J.Christi, & infra ejus Festi octavam, quam etiam aliis diebus, etiam in mortis articulo, Eucharistiæ, & alia Sacramenta Ecclesiastica quæcumque exhibere, & ministrare* etiam *in Domibus propriis*: Necnon *illarum Cadavera ad eorumdem Fratrum Ecclesias tumulanda deferre, etiam Parochialium Ecclesiarum Personarum eorumdem Rectorum licentia desuper minime requisita, & contradictione qualibet non obstante.* Ne tamen desuper Tertiarias, & respective Fratres Ordinis Prædicatorum indebite molestari contingat, expresse declaramus, & volumus, Tertiarias prædictas *de Pœnitentia S.Dominici* sive collegialiter, sive separatim in Domibus, ut prædictum est, viventes cum expresso Voto, a solis Fratribus prædicti Ordinis Prædicatorum, contradictione qualibet, & quacumque consuetudine etiam immemorabili in contrarium non obstantibus, etiam in die Sanctæ Paschæ, & in casu habitualis infirmitatis, etiam pro effectu satisfaciendi præcepto de Communione Paschali, & in casu mortalis infirmitatis, sive in mortis articulo, Sacram Eucharistiam, Extremam insuper Unctionem absolute recipere posse, & debere; Earumdemque post mortem Cadavera (nisi forsan collegialiter viventes habeant, aut sit aliquando legitime habi-

A quibus debeant Sacramenta suscipere; & mortuæ Sepolturam.

habituræ in earum Ecclesia, Oratorio, aut Collegio sepulchrum proprium, quo casu per solos Fratres Ordinis sint ibidem sepelienda) ad Fratrum Ecclesiam tumulanda deferri posse, ac debere, & quidem absque interventu, licentia, & requisitione Parochi, nullaque eidem soluta quarta; Et sicuti volumus, quod tam Fratres, quam Tertiarii extra Conventus, & respective Collegia, & Domos obeuntes, debeant Sacramentari, & respective tumulari per Fratres, & in Ecclesiis illorum, ita disponimus, & mandamus quoad Tertiarias prædictas. Præterea declaramus, & volumus, quod Fratres ad ministranda Sacramenta dd. Tertiariis utriusque sexus possint, & debeant, ingrediendo limites cujuscumque Parochiæ cum Cruce erecta, & processionaliter condigne afferre Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, tam in casu gravis, & mortalis infirmitatis per modum Viatici, quam in casu talis infirmitatis, quæ impediat accessum ad Ecclesiam dictorum Fratrum, pro satisfactione præcepti Paschalis; ac etiam titulo devotionis circa consuetas majores Ecclesiæ solemnitates, & similiter Defunctorum Cadavera ad propriam Ecclesiam asportare, etiam invito, & reluctante Parocho, cui tantum licitum sit ministrare Sacramentum in casu repentinæ infirmitatis, quæ spatium non permittat vocandi Fratres prædictos.

Innovantur Constit. omnes emanatæ circa ambitiosos Ordinis Fratres.

§.39. Ut porro quantum in Domino possumus consulamus indemnitati obedientiæ, Superioribus prædictis ab eorum respective Religiosis debitæ, & ut simpliciori via nitantur omnes in semel Deo promissam Regularem observantiam, motu, scientia, & potestate sæpedictis in primis quoad omnia, & singula in eis contenta confirmamus, & innovamus, Constitutiones emanatas adversus Fratres Ordinis ferentes pro extorquendis favoribus ad personas extraneas, nimirum Gregorii XIII. incipien. = *Quum nihil magis* = 5.Junii 1580. Clemen.VIII. = *Religiosos Viros* = 23.Maji 1592., & Pauli V. *Admonemur* 7.Jan.1608. Deindeque pro tuenda Regulari Disciplina confirmamus, & innovamus Constitut.IV. Bonifacii VIII. = *Ad augmentum* 6. Id.Maji 1296., in corrigendis etenim, & puniendis excessibus Subditorum volumus, peragendum, *postpositis rimulis, & apicibus Juris secundum consuetudines, & Statuta Ordinis etiam facienda*. Ad tollendas vero appellationes quascumque indebitas, ac totam ferme œconomiam Regularis observantiæ enervantes, ac evertentes, nisi retineatur, & servetur ordinata Appellatio a Superiore Locali ad Provincialem, ab eoque ad Generalem, exindeque si fieri possit, ad Capitulum Generale, ac denique ad Sedem Apostolicam, juxta Decreta de mandato Sixti V. edita in Congregatione Episcoporum, & Regularium anno 1587., confirmamus, & innovamus similiter quæcumque hactenus circa appellationes emanarunt ab Apostolica Sede, & præcipue Constitutiones pro eodem Ordine Bonifacii VIII. in præcitatis Literis incipien. = *Ad augmentum* = Bonifacii IX. = *Sacræ Religionis* — 5.Kalen.Maji 1402, Julii II. -- *Exposuisti Nobis* 24. Novembris 1511., ac Leonis X. -- *Romani Pontificis* -- 29. Aprilis 1518., & quidem quoad omnia, & singula in eis contenta, etiam quoad Censuras latæ Sententiæ, & pœnas, etiam contra quoscumque Judices Ecclesiasticos, & Seculares de hujuscemodi appellationibus cognoscere volentes, contra ordinem contentum, & rationem præscriptam in prædictis Literis Apostolicis.

Ac super corrigendis excessibus.

Necnon circa appellationes

§.40. Immo quum etiam Nobis certo constet, Superiorum præfatorum auctoritatem eludi, & contemni, si circa concernentia statum ipsum Regularem, quæ totaliter remissa sunt, & esse debent ipsorum religioni, & judicio, cujusmodi sunt Fratrum Assignationes, Remotiones, Dispensationes, Lectionum, & aliorum munerum collationes, ac cætera quæcumque per Constitutiones Apostolicas, & dicti Ordinis relicta arbitrio, & prudentiæ eorumdem Prælatorum, pateat recursus ad Apostolicos Nuncios Nostros, Vice-legatos, ac cæteros Sedis prædictæ, ac Nostræ Ministros, istis omnibus, & singulis auctoritate Apostolica mandamus, & præcipimus, ne in iisdem sese ullatenus in posterum intromittant, atque in illis ipsis, quæ per viam appellationis ex Apostolico aliquo speciali Indulto eosdem posse recognoscere alias certo constaret non aliter id facere posse, ac debere declaramus, & volumus, quam præmissa per Fratres illos graduali appellatione per præsentes has nostras Literas perpetuo constituta; Vehementer in Domino hortantes, atque excitantes quascumque Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationes, ut severius desuper animadvertant contra Fratres quoslibet nostri hujusce Ordinis ad retinendam Regularem observantiam in hoc ipso deficientes.

Similiter confirmantur Constit. super Ordinis habitum.

§.41. Attendentes deinde quæ sanxerunt Prædecessores nostri Gregorius IX., & Innocentius IV. in eorum Constitutionibus ambabus incipientibus -- *Quia confusio habitus* -- 8. Kalendas Novembris 1239., 8.Kal. Aprilis 1244., & Gregorius XI. - *Virtute conspicuos* -- 2. Non.Martii 1374. Clemens VIII. in Constit.CIV. -- *Ex injuncto Nobis* 2.Octobris 1603., ac novissime Alexander VII. in Constitutione -- *Ex injuncto nobis* 8.Februarii 1666., illa omnia auctoritate, motu, & scientia prædictis confirmantes, ac innovantes, similiter districte mandamus Fratribus Trinitariis, & aliis quibuscumque, ne ullus eorum audeat posthac Habitum Fratrum Ordinis Prædicatorum, vel ipsi adeo similem deferre, ut Frater ejusdem Ordinis Prædicatorum credi facile possit, exceptis tamen Eremitanis S.P.Augustini, quibus in certis circumstantiis alias a Sede Apostolica Habitus albus ejusdem Ordinis permissus est; ab his tamen Habitum illum non aliter deferri volumus, decernimus, & mandamus, quam secundum prædictam Clemen.VIII. Constitutionem, hac nostra inviolabili lege, propter motiva jamdudum relata per Alexandrum IV. in ejus Constitutione -- *Meminimus Nos* Idibus Octobris 1259., districtissimeque ipsis Eremitanis prohibemus, ne extra Claustra propria audeant ullatenus cum solo Habitu albo prædicto procedere, amplissime derogantes cuicumque consuetudini etiam immemorabili in contrarium, & dantes plenam facultatem Locorum Ordinariis, ipsisque injungentes, quatenus auctoritate dictæ Sedis, ad instantiam præcipue Fratrum Prædicatorum, contra eos, quos defecisse compererint, procedere possint, ac debeant. Concedimus tamen Fratribus ipsis Prædicatoribus, ut in itinere, vel divertentes ad moe-

Inhibitiones quædam hac super re.

Ac novæ concessiones.

moenia Urbium, ad Campos, & similia Loca, ad quæ ex vi antiquarum quoque eorum Constitutionum, secundum quas Nos quoque vivere professi sumus, nullatenus cum Cappa nigra sese conferre tenentur, cum solo Habitu albo, quem nemo ignorat esse eorum distinctivum, non obstante quoad id præcitata Constitutione Clem.VIII., accedere, ac procedere libere, & licite possint, & valeant.

Confirmantur pariter Apost. Constitutiones super præcedentia cæteris Regularibus Ordinibus.

§.42. Considerantes quoque antiquitatem non minus, quam excelsa merita hujus Ordinis, quibus perspectis Leo X.in Constit. -- *Accepimus nuper* -- 3.Julii 1518., & S.Pius V.in Const.LXXI. *Divina disponente* -- 27. Augusti 1768., & Clemens VIII. in Constitutione XIII. -- *Inter cætera* 25.Sptembris 1592. Fratribus Ordinis jure merito adjudicarunt præcedentiam supra cæteros Mendicantium, aliorumque Ordines, itaut primi, & immediati post antiquos Ordines Monachales locum in omnibus primum, honorabiliorem, & digniorem obtinere debeant, prout pacifice in Conciliis generalibus, ac etiam Lateranensibus inconcusse obtinuere: prædictas Constitutiones omnes motu, scientia, & potestate supradictis confirmantes, & innovantes, & quatenus opus sit omnia in eis contenta de novo mandantes, & concedentes, declaramus, atque decernimus, earumdem Constitutionum tenorem perpetuo ubilibet, & in quacumque Mundi parte omnino servandum esse, eisdem Fratribus Ordinis Prædicatorum a die publicationis præsentium priori, digniori, & honorabiliori loco post Ordines Monachales prædictos in omnibus, & singulis Processionibus, Actibus, & Functionibus, assignato, & constituto: plenissime derogantes quibuscumque conventionibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, Literis, Sententiis, ac Decretis ab Apostolica Sede editis, vel specifice etiam confirmatis in contrarium quomodocumque facientibus.

Necnon Exemtiones iisdem concessæ.

§.43. Ut deinceps Fratres hujus Ordinis congrue substentari valeant, nec tractu temporis Conventus propter inopiam necessario Fratrum numero carere cogantur, Exemtiones omnes a quibuscumque Decimis, Datiis, Collectis, Gabellis, impositionibus, vectigalibus, oneribus hospitandi milites, aliisque cunctis quocumque nomine nuncupatis, & ex quacumque gravi, & gravissima causa impositis, prædicto Ordini concessas per S.Pium V. in Constitutione = *Dum ad uberes* 29.Julii 1566. = *Etsi Mendicantium Ordines* = 17. Kalen. Julii 1567. = *Ad hoc Nos Deus* = 23.Septembris 1571. = *Romanus Pontifex* 3.Octobris 1567., & *Injunctum Nobis* prid. Non. Augusti 1569. Et per Nos etiam in Literis incipien. = *Solicitudo* editis 4. Idus Decembris 1725., amplissime confirmamus, & innovamus; ac præterea volumus, & mandamus, quod tam pro præteritis, quam pro futuris impositionibus ex urgentisima dumtaxat causa Belli contra Turcas, teneri possint, aut debeant Fratres, Conventus, eorumque bona, facta tamen prius deductione congruæ pro unoquoque Religioso ad rationem scilicet septem ducatorum auri de Camera, & nonnisi de residuo fructuum bonorum demptis, & exceptis prædictis congruis, volumus taxari posse in prædicto extremo casu. Non tamen per id intelligimus derogare Indultis nostrorum Prædecessorum pro particularibus Conventibus, si quæ sunt, decernentibus, esse præservandam a qualibet impositione ampliorem, seu pinguiorem congruam, quinimmo ea confirmamus, ac innovamus. Porro ne ex quo per nostram Constitutionem incipientem = *Creditæ*, & decreta novissimi Concilii Romani, in quibus cautum legitur a Taxa Seminarii, *exemptos esse debere Regulares pro iis tantum Beneficiis, & fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes ex causa vere, & proprie onerosa indulsit, ut ab onere Taxæ exemti sint*, ullo unquam tempore in discrimen revocari queat amplissima exemtio ab hujusmodi taxa, quæ prædicto Ordini impartitus fuit S. Pius V. in sua Constitutione = *Romanus Pontifex*, ac in alia = *Etsi Mendicantium* = hanc ipsam exemtionem, easdemque, ac alias quascumque per Prædecessores nostros desuper editas Constitutiones, & declarationes expresse confirmamus, & innovamus. Cum enim memoratus Ordo varios Magistros, & Doctores præstet; ac alere, & substentare teneatur, *ex quorum Doctrina Fratres Novitii, eruditi postmodum effecti gregem Dominicum suis consiliis, confessionibus, orationibus, aliisque innumeris pietatis operibus juvent, & pascant*, ejusdemque Ordinis *Domus non minus, immo magis, quam ea, quæ per Ordinarios erecta sunt, Seminaria vocari possint*, æquissimum videtur, Conventus dicti Ordinis nullo modo præterea taxari posse pro Seminariis ab Ordinariis erectis, vel erigendis, prout hac nostra perpetuo valitura Constitutione declaramus, decernimus, & mandamus, etiam Concilii Romani Decretis, & quibuscumque aliis in contrarium quomodolibet facientibus quam plenissime derogantes.

Declaratur eadem Ordinem etiam a Taxa Seminarii exemtum esse.

§.44. Per nostram Constitutionem = *Romanus Pontifex*, ac etiam decreta novissimi Romani Concilii, injunximus, Parochis solvendam esse Quartam Funeralem, in Italia nimirum, & Insulis adjacentibus ab omnibus, & quibuscumque Regularibus quocumque privilegio suffultis, & Regulares Ordinis S. Dominici utriusque sexus in eisdem Italia, & adjacentibus Insulis reverenter pro consueta ipsorum erga Apostolicam Sedem obedientia dispositioni nostræ, ut debent, obsequuntur, prout etiam volumus, & mandamus inposterum servari, ita quidem, ut Regulares prædicti ei tantummodo, ad cujus Parochiam spectabit Defunctus, realiter, cum effectu, & sine ulla prorsus controversia tradere teneantur unam ex quatuor partibus (quam proprio nomine *Quartam* appellavimus) *omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti cadaver in itinere ad eorum Ecclesiam tumulandum associabitur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver*, seu Feretrum, *ac etiam in Altaribus in die funeris accendentur*, retentis tamen sibi Candelis manualiter per viam delatis, una cum omnibus Intorticiis, Candelis, aliisque, de quibus in ea Constitutione mentio expressa facta non fuit; quæ Regularibus prorsus illæsa, & inviolata perpetuo manere voluimus, decrevimus, ac mandavimus. Ubi vero adsint consuetudines legitime probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel Statuta, quæ Parocho portionem quarta prædicta pinguiorem assignent, hanc eamdem, prout ante Nostram prædictam Constitutionem, ac etiam Concilium Romanum, dare pergant, & teneantur. Quum vero mentis, & intentionis nostræ in ea edenda Constitutione fuerit consulere quidem

Quædam alia declaratio super Quarta funerali a Regularibus solvenda Parochis.

Paro-

Parochorum indemnitati, ad hoc nimirum, ut ii qui nihil, vel quarta minus percipiebant, eamdem quartam consequi possent, non autem, ut qui majus emolumentum, seu plus quarta prædicta ex consuetudine, Conventione, Concordia, vel Statuto reportabant, aliquid aliud præterea vigore dictæ nostræ Constitutionis, aut etiam Concilii Romani sibi arrogare possent, voluimus propterea, ut iidem Parochi, vel præcise perciperent statutam a Nobis quartam partem, vel tantummodo starent Consuetudini, Conventioni, Concordiæ, sive Statuto, ut prædictum est; Ne autem super hujusmodi clara cæteroquin intelligentia Nostræ Constitutionis, & Concilii Romani, ullo unquam tempore excitari valeat aliqua difficultas, expresse ita declaramus dictam nostram Constitutionem, & Decreta Concilii Romani, simulque motu, scientia, & potestate prædictis volumus, præcipimus, & mandamus, ut iidem Fratres Parocho relinquant optionem, vel eligendi Quartam Partem prædictam, vel standi Consuetudini, Statuto, Concordiæ, seu Conventioni, eamque pacifice sequantur, ut suæ ipsorum quieti religiose juxta eamdem mentem nostram consulant; Parochi vero semel factam optionem immutare nullatenus possint, aut valeant.

Confirmantur, ac declarantur privilegia eidem Ordini concessa de Laicis tumulandis.

§.45. Ea itidem Privilegia Fratribus Ordinis Prædicatorum Indulta per Sacros Canones, & Apostolicas Constitutiones, ut possint Cadavera Laicorum, & extraneorum quorumcumque in suis Ecclesiis libere tumulare, uberrime confirmamus, & innovamus: utque, quantum in Domino possumus, occurramus continuis molestiis, quas, propter aliquorum sinistras interpretationes, pati coguntur Fratres prædicti cum maximo Christifidelium scandalo, & pietatis simulque Divini Cultus detrimento, perpetuo volumus, & sancimus, in primis Fratrum prædictorum omnium, eisque inservientium, necnon quarumcumque personarum Tertii Ordinis, etiam extra Claustra, Domos, Hospitia, & Asceteria obeuntium, Laicorum quoque extraneorum per accidens degentium, & decedentium in Conventibus, Hospitiis, Domibus, & Asceteriis prædictis, Cadavera tumulanda esse in dictis Ecclesiis Ordinis, Diœcesani Loci, aut alterius cujuscumque licentia minime desuper requisita. Liberam prorsus præterea fore cuique Fidelium, sive pro seipso, sive pro suis filiis, & filiabus, nepotibus, & neptibus in puerili vel infantili ætate decedentibus electionem Sepulturæ in Ecclesiis, & Cœmeteriis præfati Ordinis. De hac vero electione satis constare ubi in Ecclesia Ordinis gentilitium obeuntis, nulla in contrarium facta dispositione, sepulcrum præexistat; rursus ex Testamento, Codicillis, vel alia morientis simplicis etiam scriptura, item ex dicto aut Confessoris, aut duorum testium, etiam extrajudicialiter deponentium de illius voluntate. Quod si Parochus velit illos judicialiter repetere, suis sumptibus id facere teneatur. Caveantque Parochi, ne quod directe nequeunt, indirecte nitantur huic libertati præjudicium, & noxam inferre, sub prætextu ad ipsos pertinere numerum determinare Fratrum associare debentium, atque illum limitare ad metam Clericorum secularium: aliove deteriori, Parochianos, nimirum, eligentes alibi quam in Ecclesia Parochiali Sepulturam, teneri ad eleemosynam majorem, gravioraque emolumenta favore Parochi, etiam sub emendicato titulo coarctivæ celebrationis Missarum, & Aniversariorum, vel sub obtentu cadaveris in Cathedrali, vel Parochiali Ecclesiis, prius exponendi, & respective ratione transitus per limites aliarum Parochiarum, persolvenda esse similia emolumenta. Has enim abusivas adinventiones eradicare intendimus, & exterminare, prout abolemus, & improbamus, Statutis, Conventionibus, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus in contrarium vigentibus minime attentis, quibus expresse derogamus. Volentes, numerum Fratrum associare debentium fore libere determinandum per hæredes defuncti nullo habito respectu ad numerum Clericorum secularium. Per Cathedrales vero Ecclesias, Parochiales, seu per Parochos Defunctorum, aut per quorum Parochias transeunt cadavera, nullatenus cogi posse Fratres Ordinis, seu Defunctorum hæredes ad exponendum Cadavera, vel aliquid aliud solvendum ex causa transitus; itaut inposterum soli Parochi morientium, iisque emolumentis dumtaxat potiantur, & gaudeant, quibus de jure potiuntur, & gaudent, firma omnimode manente, ac plenissime morientibus observata, sibi eligendi sepulturam, libertate. Parocho admonito, requisito, & intimato per Fratres, ac demum renuente accedere ad associandum Cadaver in Ecclesiam Fratrum prædictorum, vel eodem ultra statutam pro delatione Cadaveris horam per discretum tempus, quod nunquam unam horam excedere possit, expectato, nec accedente, Fratres prædictos Cadaver illud, invito etiam ipso Parocho, levare, & ad eandem Ecclesiam tumulandum, ne Dei servitium minuatur, & ipsi contemnantur, recto quidem tramite, & via per eos eligenda deferre posse, ac debere volumus, atque sancimus. Et ad tollendum deinceps, quantum in Domino possumus, Fidelium scandalum, nimis frequentium controversiarum originem, hac perpetuo valitura lege decernimus, licere Cathedralis Capitulo, Parocho, Fratribus Ordinis Prædicatorum, ac cæteris etiam Regularium Communitatibus ad Processiones Funebres per quasvis Parochias, singulorum propriis erectis Crucibus, accedere, easque etiam sic peragere, quemadmodum in aliis solemnioribus Processionibus contingit, & ita etiam in Ecclesiam tumulantem ipsorum Fratrum, ordine, quo in via incedebant, ingredi, atque facta adoratione ad Altare, in quo asservatur Sanctissimum Sacramentum, aut etiam exequiis persolutis recedere: Parocho quoque in eandem Ecclesiam tumulantem cum Stola intrare; ac respective Fratribus associare debentibus Defuncti cadaver cum Parocho, ne interim contingat illos in vicis, & plateis supersedere, in Parochialem Ecclesiam etiam cum Cruce erecta ingredi licitum fore, auctoritate Apostolica, Motu, & scientia prædictis, mandamus, & volumus. Non obstantibus, quod prædicta omnia, & singula consuetudinibus etiam immemorabilibus, quibus omnibus expresse, ac plenissime derogamus; Declarantes, &, quatenus opus sit, decernentes, ac matura deliberatione mandantes, Crucis erectiones, Stolæ delationem, & ingressus in Ecclesias in omnibus, & singulis enumeratis, ac cæteris quibuscum-

cumque similibus casibus, nullam penitus Jurisdictionem importare, aut minimum in aliquo præjudicium cuicumque irrogare, aut quandocumque, & quomodocumque irrogare, & inferre posse. Postremo prohibemus, posse per Parochos invitis Fratribus in istorum Ecclesiis, aut Cœmeteriis Cadavera sepeliri, & respective Missas celebrari, ac Exequias quascumque persolvi. Ubi vero accedit pacifica consuetudo, seu legitima conventio, aut expressa Fratrum voluntas, permittimus, quod Parochus cum Clericis secularibus in Ecclesiis Ordinis Exequias peragat, absque ullo tamen præjudicio Fratrum, quorum omnimoda de cætero jurisdictio in propriis Ecclesiis salva, & illæsa remaneant, eique nullum imaginabile præjudicium per hujusmodi particulares, & Fratrum voluntarios actus irrogatum ullo tempore censeatur.

Eximuntur prædicti Fratres etiam a Canonica, quam dicunt, portione.

§.46. Ulterius circa exemptionem a Canonica Portione, sive a Decimis quibuscumque Ecclesiasticis, sive Canonicis, Parochialibus, Episcopalibus, ac etiam Papalibus, tam Personalibus, quam Realibus, non solum de Novalibus, Hortis, animalium Nutrimentis, Virgultis, Bonisque propria manu excultis, sed etiam quoad omnia omnino bona, quandocumque, & quomodocumque acquirenda, etiam per alienas manus excolenda, immo etiam quoad ipsos Colonos, Arrendatarios, & similes quoscumque, qui Fratrum prædictorum, ac Sororum, indigentiis de prædictis eorum bonis hac vita subvenire teneantur, expresse, ac specifice confirmamus Privilegia ipsi sive directe cum necessariis, & opportunis derogationibus, & respective etiam Conc. Lateran. seu *cap. Nuper de Decim.*, ut in Constitutionibus Honorii III. = *Religiosam Vitam* = 11. Kal. Januarii 1216., Innocentii IV. = *Qui Deum tota* = 3. Nonis Februarii 1244., Alexandri IV. = *De pia, & sancta* = 15. Kal. Februarii 1257., Bonifacii VIII. = *Laudabilis* = 15. Kal. Augusti 1297., Benedicti XI. = *Sacra vestra Religio* = 3. Kalend. Martii 1304., Gregorii XI. = *Virtute conspicuos* = 2. Non Martii 1374., Bonifacii IX. *Etsi pro cunctorum* = 5. Kal. Maji 1401., Martini V. = *Ad Summi* = Kal. Maji 1420., Eugenii IV. = *Ad statum* = 3. Idus Aprilis 1440., Nicolai V. = *Licet ex debito* = Prid. Non. Decembris 1448., & = *Licet ea* = 8. Idus Augusti 1451., Sixti IV. = *In Mari Magno Prædicatorum* = & Sancti Pii V. = *Etsi Mendicantium* = & = *Ad hoc Nos Deus* = & *Injunctum nobis* = Pauli V. = *Ex Apostolicæ Sedis* = Clemens VIII. = *Injuncti* = & = *Exposcit* = 25. Martii 1592., & = *Pastoralis Officii* = Julii 1595., & Urbani itidem VIII. = *In plenitudinem* = Sive indirecte, & virtualiter ipsis desuper concessa, nimirum, per amplissimas communicationes Privilegiorum, & præcipue indultorum Carthusianis, Cisterciensibus, & Societati Jesu, quemadmodum liquet ex præcitatis Constitutionibus. Ne tamen ullo unquam tempore de hujusmodi plenaria exemptione dubitari queat, præterea Motu proprio, & auctoritatis plenitudine, contrariis quibuscumque non obstantibus, Ordini Prædicatorum utriusque sexus, & ab eo dependentibus, eorumque prædictis bonis quibuscumque dictam exemptionem ex integro, & denuo cum expressa, & individuali derogatione dicti *cap. Nuper de Decim.*, amplissime concedimus, & elargimur.

Innovantur pariter Constitut. Apost. quoad privilegia Mendicantium præfato Ordini concessa.

§.47. Itidem quoad privilegia Mendicantium Ordini Prædicatorum concessa, prævia derogatione Constitutioni a Gregorio XIII. = *In tanta* = editæ prima Martii 1573., innovamus Constitutiones S. Pii V. = *Etsi Mendicantium* = & = *Ad hoc nos Deus* = & quatenus opus sit in his contenta de novo disponimus, & respective concedimus, atque perpetuo observanda esse decernimus, & mandamus, dummodo Decretis Concilii Tridentini, & dispositis in hac nostra peculiari Constitutione non sint contraria, ut etiam demandarunt Clemens VIII. in Constitutione = *Injuncti* = 5. Octobris 1604., & Urbanus VIII. in Constitutione = *In plenitudinem* = 31. Maji 1625. Declarantes, quod hæc restrictio contenta etiam in mox dictis Literis Clementis, & Urbani haud tollit decreta Concilii Tridentini juxta interpretationem ipsi attibutam in præcitatis Literis S. Pii V.

Communicantur amplissima eidem Ordini Privilegia omnia quæcunque, ac Indulgentiæ quibuscunque aliis Ordinibus concessæ.

§.48. Inhærentes præterea vestigiis Prædecessorum Nostrorum, qui Privilegia, Indulta omnia, & singula, gratias, exemptiones, Immunitates, & Communicationem intraneam, sive ampliationem, aut extensionem intra ipsum Ordinem Prædicatorum adeo, ut concessa, vel concedenda uni Fratri, Sorori, Domui, Conventui, Collegio, Ecclesiæ, Monasterio, & aliis, etiamsi concessa non intelligerentur sub generali communicatione, aliis Fratribus, Sororibus, Domibus, Conventibus, Collegiis, Ecclesiis, Monasteriis, cæterisque pariformiter comprehensa, & concessa perpetuo sint, & intelligantur, Communicationem quoque infra declarandam uberius cum aliis quibuscumque Ordinibus, Congregationibus, & Confraternitatibus, libertates, prærogativas, Indulgentias, peccatorum remissiones, & similia quæcumque, & quocumque nomine nuncupanda, a Prædecessoribus Nostris Ordinis prædicti, Domibus, Collegiis, Conventibus, Monasteriis, Provinciis, Fratribus, ac Monialibus, necnon utriusque sexus Tertiariis, concessa, amplissime, & validissime confirmarunt, innovarunt, de novo concesserunt, eisque perpetuum Apostolicæ firmitatis robur addiderunt, etiam Motu proprio, scientia, & potestate prædictis, derogando insuper quibuscumque consuetudinibus, ac Constitutionibus Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, & Ordinationibus contrariis, ac cum Decreto irritante, supplendo quosvis defectus Juris, & Facti, & solemnitatum forsan omissarum, ut in Apostolicis Constitutionibus, & signanter Alexandri V., Martini etiam V., Eugenii IV. in Bullis incipien. = *Sacræ Religionis* = 5. Kal. Aprilis 1439., ubi Privilegium dicto Ordini Prædicatorum indultum per plures Prædecessores post Innocentium IV., quod nullæ Literæ Apostolicæ *sub quibusvis formis, & verborum expressionibus, & cum quibuslibet derogatoriis Privilegiorum, etiam Mendicantium*, quandocumque emanandæ possent eidem Ordini præjudicare, *nisi de Ordine ipso, ac de Magistro Ordinis, & Privilegiis ipsi concessis signanter, & notanter, specialiter, & expresse, necnon de verbo ad verbum mentio facta fuerit*, validissime confirmatur, quod, & alii postmodum Romani Pontifices decrevere; insuper Nicolai V., Sixti IV. = *In Mari magno* = ac in = *Bulla aurea* = Julii II. = *Alias ad supplicationem* = Junii 1509. Leonis X. duabus Literis similiter incipien = *Quum inter cæteros*

teros = 22. Novembris 1513., & 21. Junii 1518., & in aliis = *Dudum per Nos accepto* = 10. Decembris 1519., Julii III. = *In Sacra Beati Petri* = 10. Julii 1551., Pauli IV. = *Ex Apostolicæ Sedis* = 9. Martii 1555., ac deinde S. Pii V., Clementis VIII., & Urbani VIII. in prædictis Constitutionibus = *Etsi Mendicantium* = *Injuncti* = *In plenitudinem* = easque quidem omnes, & singulas Constitutione, ac supplendo quoscumque defectus Juris, & Facti, & solemnitatum forsan omissarum, confirmantes, ac innovantes, & quatenus opus sit omnia, & singula in eisdem, ac cæteris quibuscumque pro Ordine Prædicatorum, ejusque Generali Magistro, Procuratore Generali, Superioribus, Fratribus, Monialibus, Tertii quoque Ordinis Personis quibuscumque per Sedem prædictam, ac etiam per S. R. E. Cardinalium Congregationis, Cardinales Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuntios, & Ministros, & per alios quoscumque, & quacumque potestate pollentes, aut alias quomodolibet, & sub quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, & particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individuæ, particularis, ac specialis concessionis cujuscumque, & quomodocumque etiam Motu proprio, aut aliter factæ, emanatis concessionibus contenta, ac etiam consuetudine legitime præscripta, aut acquisita, largientes, ac concedentes, dummodo tamen prædictis in hac nostra Constitutione non sint expresse contraria, Motu, scientia, ac potestate similibus confirmamus quoque, innovamus, ac si opus sit de novo concedimus Magistro Ordinis, Capitulis Generalibus, Definitoribus eorum, cunctisque Fratribus, sive Clericis, sive Laicis, etiam Oblatis, Monialibus quibuscumque, ac Tertii Ordinis utriusque sexus personis, eorumque Ecclesiis, Conventibus, Monasteriis, ac Domibus, ministris, famulis, cunctisque tam Conservatoribus, & Officialibus, quam domesticis, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus, illorum Ecclesias, seu Capellas, Oratoria quoque visitantibus, necnon Confratribus, & Consororibus tam supradictarum, quam aliarum quarumcumque Confraternitatum in Ecclesiis, aut Oratoriis eorundem Fratrum legitime erectarum, & institutarum, vel quandocumque erigendarum, ac instituendarum, illisque tam nunc existentibus, quam pro tempore extituris: omnibus pariter, & singulis libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, Indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, Collegiis, Monasteriis, & aliis regularibus locis, & personis, tam Canonicorum, quam Clericorum regularium ubivis existentium institutis, & non solum Ordinibus Monasticis, Regularibus aliorum Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis Captivis, quam aliis quomodolibet, Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini, ac etiam Congregationi Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularium, & præcipue Clericorum Regularium, etiam Mendicantibus in omnibus, & per omnia quoque subsistere absque ulla prorsus differentia, ut prædictum est, pariformiter declaramus, sancimus, volumus, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant.

Abolentur lites omnes ortæ, vel quæ oriri possent super approbatis, extensis, vel de novo concessis prædictis.

§.49. Ac demum, ut Ordo ipse Fratrum Prædicatorum, illiusque Magister Generalis, Provinciales, Priores, aliique Superiores, Fratres, Famuli, & Personæ quæcumque ab Ordine ipso, ut præfertur, quomodolibet dependentes, nunc & pro tempore existentes, omnium, & singulorum a Nobis, ut præfertur, approbatorum, confirmatorum, extensorum, innovatorum, & de novo etiam concessorum pacifica in possessione, seu quasi a data præsentium constituantur, constitutique sint, & esse censeantur, omnes, & quascumque lites, & causas, si quæ sint, quarum omnium, & singularum respective status, & merita eisdem præsentibus haberi volumus pro expressis super præmissis, seu illorum aliquo inter Fratres prædictos ex una & quoscumque alios ex altera partibus, in quocumque judicio coram quocumque Judice quavis etiam Apostolica sibi delegata auctoritate fungente, & in quacumque instantia quomodolibet nunc pendentes, ad Nos avocantes Apostolica auctoritate, Motu, ac potestatis plenitudine prædictis penitus extinguimus, & extinctas esse volumus, omnimodumque silentium perpetuo imponimus.

Clausulæ peculiares.

§.50. Decernentes omnia, & singula præmissa a Nobis, ut præfertur, confirmata, approbata, innovata, extensa, de novo concessa, & indulta, easdemque præsentes semper, & perpetuo, tanquam Divini Cultus, & bonorum operum augmentum, Religionisque propagationem respicientia, valida, & efficacia, ac validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus perpetuo sortiri, & obtinere, & ab omnibus firmiter, atque inviolabiliter, nec ab illis ullo unquam tempore quovis prætextu, occasione, vel causa resiliri, aut decedi, neque de nullitatis obreptionis, subreptionis vitio, & intentionis nostræ defectu notari, impugnari, vel retractari, nec adversus illas quodcumque juris, vel facti remedium, nec etiam oris aperitionem impetrari unquam posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, privilegiorum, indultorum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque prædictam, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac sub quibusvis clausulis, & decretis, etiam derogatoriarum derogatoriis minime confundi, vel comprehendi posse, nisi de toto earumdem præsentium tenore, & data expressa mentio, nihil penitus omisso, habita, & revocatio, derogatio, suspensio, limitatio, restrictio, & alia quæcumque contraria dispositio Magistro, & Procuratore generalibus pro tempore dicti Ordinis expresse, distinctim, ac nominatim intimatis, iisque per trinas distinctas literas Apostolicas tribus diversis vicibus cum temporis competentis intervallo ad id specialiter vocatis factæ fuerint, & si aliter derogari, revocari, suspendi, limitari, & restringi contingat, hujusmo-

jusmodi derogationem, revocationem, suspensionem, limitationem, & restrictionem, nullius esse roboris, & momenti, & quoties illæ emanabunt toties in eorum pristinum, & validissimum statum sub quacumque etiam posteriori data per Magistrum Generalem, & Fratres pro tempore existentes prædictos eligenda restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam concessas esse, & fore, ac vim validi, & efficacis contractus, etiam cum juramento inter Nos, & Sedem prædictam, ac Magistrum Generalem, & Fratres prædictos initi habere. Sicque, & non alias, per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, in quavis causa, vel instantia judicari, sententiari, & definiri debere, necnon quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, & declaramus. Quoniam vero quousque Divinæ Providentiæ placuerit Nos in humanis tolerare, nolumus plane protectionem Nobis Dilectissimi Ordinis alicui cedere, mandamus subinde futuris pro tempore Protectoribus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, enixeque in Domino hortamur, ut pro plena nostræ hujus Constitutionis executione apud Pontifices totis viribus, zelanterque advigilent, atque procurent.

Committitur quibuscumque in Ecclesiast. dignitate constitutis executio prædictæ Constitutionis.

§.51. Executionem vero contentorum in præsentibus Nostris Literis committimus, & mandamus universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Apostolicæ hujus Sedis Legatis, Nuntiis, & Internuntiis pro tempore existentibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac Dilectis Filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, Abbatibus, Prioribus, & aliis quibuscumque Personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Magistri Generalis, & Fratrum nunc, & pro tempore existentium, aut alicujus eorum requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio adsistentes, faciant auctoritate nostra firmiter observari, eosque, & quemlibet eorum illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum quempiam per quoscumque contra earumdem præsentium tenorem desuper quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatoriæ.

§.52. Non obstantibus priori voluntate nostra, ac nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de non tollendo jure quæsito, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris Nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati contra quoscumque procedere, seu alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, & quibusvis universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, vel aliis Apostolicis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædicti, aliorumque Ordinum Regularium quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conventionibus, ac etiam immemorabilibus consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, & locis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum quorumcumque Principum instantiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie hac vice dumtaxat Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, derogamus; Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§.53. Volumus autem, quod ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, alicujus in Dignitate Ecclesiastica constitutæ personæ sigillo, & Notarii manu obsignatis, vel etiam, saltem extra Italiam, sigillo, & subscriptione Magistri Ordinis, aut Provincialium pro tempore ejusdem Ordinis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumtis

§.54. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, extensionis, innovationis, concessionis, extinctionis, impositionis, Indulti, decreti, declarationis, commissionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Sanctio pœnalis.

Datum Setiæ Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vicesimo septimo septimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXVIII.

Dat. 14. Junii 1727. An. 4.

Statuitur ut Privilegia Ex-Provincialium, Præsentatorum, Prædicatorum, vel Ex-Assistentium generalium in Provincia Portugalliæ Eremitarum S. Augustini, juxta Ordinis instituta deinceps concedantur.

Alia hujus Const. ed. 1728. Jan. 1. P. 4. Confirmantur universa privilegia eidem ordini alias concessa, & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Sept. 20. P. 3. moderata fuit Const. Clem. XI. de voto FF. consanguineorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Definitores Portugalliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod cum nonnullis abhinc annis tot ejusdem Provinciæ Fratres Privilegia Priorum Exprovincialium, Præsentatorum, & Prædicatorum generalium cum voto in Capitulis libri ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint, ut quinquaginta novem vocales supra numerum inibi de præsenti reperiantur, qui numerus habita ratione ad familiam ejusdem Provinciæ, excessivus, ac nimium onerosus dignoscitur; plures vero alii Fratres dictæ Provinciæ similia, ac etiam Exassistentium Generalium privilegia, aliasque exemptiones ab eadem sede impetrare nitantur, quæ si concederentur, in grave ejusdem Provinciæ damnum, ac cultus Divini detrimentum cederent, multasque Capitulis Provincialibus dictæ Provinciæ turbas, dissidia, atque dispendia adferrent, & quia per emendicata ab aliis Provinciæ præfatæ Religiosis sibi bene affectis, & addictis testimonia, quæ interdum a veritate deviant, procurari solent, fratres immeritos his privilegiis donari multoties contingat; Ipsi Exponentes, ne præ multitudine gratiarum, & exemptionum hujusmodi statuta, & gubernium dictæ Provinciæ, illiusque Religiosa tranquillitas perturbentur, ac cultus Divinus inibi diminuatur, eisdem gratiis, & exemptionibus aditum in posterum præcludi, ac insuper ne Religiosis ejusdem Provinciæ, qui suis literarum studiis illius decus, & splendorem augent, condigna laborum suorum merces ab aliis, qui debitis qualitatibus destituti fuerint, præripiatur, Magisteria in Sacra Theologia deinceps non aliter, quam ad præscriptum Constitutionum ejusdem Ordinis, auctoritate Apostolica confirmatarum, & alternativa pro æquali inter duas filiationes in dicta Provincia stabilitas partitione vigentis distribui plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod de cætero, nulla privilegia exemptiones, & prærogativæ Expriorum Provincialium, Præsentatorum, Prædicatorum, vel Exassistentium generalium, ac etiam dispensationes super tempore lecturæ pro obtinenda Jubilatione contra, & præter regularia eorumdem Ordinis, & Provinciæ instituta quibusvis dictæ Provinciæ Fratribus concedantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, illaque, & illas per eosdem fratres etiam a Romano Pontifice pro tempore existente, seu de sede præfata peti, procurari, & obtineri sub privationis vocis activæ, & passivæ tam per eos, quam per alios Fratres, seu Superiores dictæ Provinciæ qui Testimonium ad illa, & illas petendum procurandum, & impetrandum concederent, & relaxarent, ipso facto absq; alia declaratione, incurrenda pœna prohibemus; In Magisteriis vero Sacræ Theologiæ in dicta Provincia distribuendis, illius fratrum merita, & labores semper, & rigorose attendi, ac præfatorum ordinis, & Provinciæ Constitutiones, necnon enarratam inter duas filiationes hujusmodi alternativam servari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus. (Statutum prædictum.)

Clausulæ.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quod spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

CLXXIX.

Dat 14. Junii 1727. An.4.

Immutatur aliqua in parte Constitutio quædam hujus Pontificis quoad suffragium Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum Ordinis Minorum; pro Familia Ultramontana.

Clem. XII. Const. ed. 1730. Octob. 14. P. 1. moderantur aliæ hujus Constitutiones pro iisdem Fratribus editæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab hoc eodem Pontifice alias statutum fuit, ut Ministri Provinciales, Custodes, & Definitores dumtaxat Ordinis Minorum voce decisiva frui deberent.

§.1. Alias nos per quamdam nostram constitutionem, cujus initium est, *Universalis Ecclesiæ regimini*, quam non minus pro paterno quem erga inclytum Fratrum Minorum S. Francisci Ordinem gerimus devotionis, & charitatis affectu, quam ad antiquam Regularem observantiam in eo sartam, tectamque tuendam, & restituendam non ita pridem edidimus, inter alia disposuimus, quod in Definitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provincialibus respective eorumdem fratrum, tam de observantia, quam Reformatorum, Discalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel quocumque alio nomine nuncupatorum sub directione, ac gubernio Ministri Generalis dicti Ordinis degentium, soli deinceps Patres Definitorii cujuslibet Provinciæ ad id electi nimirum Minister Provincialis, Custos, & Definitores, qui numero quatuor esse solent voce consultiva, & decisiva uti, & frui deberent, prout in eadem nostra Constitutione, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis; & preces Familiæ Ultramontanæ pro moderatione supradictæ Constitutionis.

§.2. Cum autem sicut dilecti filii. Fratres Provinciarum de observantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis ejusdem sancti Francisci Familiæ ultramontanæ nobis nuper exponi fecerunt, ex quadam propemodum necessaria hactenus, apud eos servata, ac tam Capitulis generalibus ejusdem Ordinis, tum etiam Sedi Apostolicæ, sicuti ex quibusdam fe.re. Urbani PP. VIII. prædecessoris nostri literis constare dicitur, probata consuetudine, in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis hujusmodi præter Ministrum Provincialem, Custodem, & quatuor Definitores prælatos, duo alii Fratres quo ad Provincias eorum de Observantia, & unus dumtaxat quoad illos Recollectorum, & Tertii Ordinis ad suffragium ferendum admitti consueverint, isque usus invaluerit, potissimum, ne in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis præfatis desint Religiosi in rebus ad easdem Provincias pertinentibus versati, qui officiales electos, ubi opus est, de illis edocere valeant, præsertim cum dictæ Provinciæ vastæ existant, ac Conventuum copia abundent, & ut plurimum iidem officiales recenter electi, debitam de ipsis Provinciis, earumque statu cognitionem non habeant. Nobis propterea exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur, qui Provinciarum prædictarum bonum regimen, felicemque progressum, & tranquillitatem sinceris exoptamus affectibus hisce justis, & rationabilibus ex causis adducti, memoratam nostram Constitutionem in hac parte tantum declarare, ac moderari, ipsosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod in dictis Difinitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provincialibus Provinciarum Fratrum de observantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis Familiæ ultramontanæ, in quibus tamen antequam præfata nostra Constitutio emanaret, enarrata consuetudo vigebat, & non alias, ultra Ministrum Provincialem, Custodem, & quatuor Definitores prædictos, Exminister Provincialis immediatus, qui pro tempore officio suo perfunctus fuerit, votum sive suffragium, sicuti antea ferre & habere, ac quoad Provincias ipsorum fratrum de observantia præter eumdem Exministrum Provincialem immediatum, ac in locum antiquioris Patris alius insuper Religiosus quolibet triennio a senioribus, seu antiquioribus Patribus cujuslibet Provinciæ, qui inibi juxta eorum graduationem reperientur, incipiendi ita scilicet, quod Patres Ordinis Exministros Provinciales, actuales vero illos, qui habituales vocantur præcedant & si non adsint Fratres his qualitatibus præditi, etiam Lectores Jubilati, ac demum ii, qui ad ejusdem nostræ Constitutionis præscriptum subrogandi veniunt, accersantur, & admittantur similiter vocem habere, & ferre libere, licite, & valide possint, & valeant auctoritate Apostolica harum serie concedimus, & permittimus.

Moderatio prædictæ Constitutionis.

§.4. Cum hoc tamen, quod ejusmodi Exminister Provincialis, ac alius Religiosus fratrum de observantia a Definitoriis, Congregationibus, & capitulis præfatis per triennium, quo durante, illa ingredi nequeant, vacare teneantur, tametsi in illis ad quemvis gradum suarum Provinciarum exacto dicto triennio deligi, seu in locum aliorum Patrum subrogari valeant, cum mens, & intentio nostra sit providere, ne istorum Exministri Provincialis, & alterius Religiosi suffragia sint perpetua, seu semper in gubernio persistant, ac propterea volumus, quod in sequenti Capitulo præter Exministrum Provincialem immediatum præfatum ita substituantur Antiquiores, & Seniores Patres in Provinciis Fratrum de observantia, uti supra dispositum fuit, quod si in uno Triennio Pater Ordinis vocem habuerit, sequenti triennio, nisi alius Pater Ordinis, sive actualis, sive habitualis adfuerit Pater Provinciæ succedere debeat, servato semper ordine in subrogationibus hujusmodi per Nos in memorata nostra Constitutione præscripto.

Declarationes quædam.

§.5. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, nostra præfata, & quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eadem nostra Constitutione concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ Derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

CLXXX.

Dat. 14. Junii 1727. Ann. 4.

Confirmantur Literæ Martini V. pro Fratribus B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum emanatæ, super facultate libere petendi subsidia charitativa pro Captivorum redemtione.

Prædicta Martini V. Const. hic inserta ed. est 1418. *Jun.* 29. *P.* 2. *& alia hujus Const. ed.* 1727. *Aug.* 21. *P.* 4. *confirmantur quædam decreta pro bono regimine Provinciarum Hispaniæ.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælestis Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris favore Religiosorum Ordinum quorumcumque, illorum præsertim, qui sub peculiari Gloriosissimæ Dei Genitricis Mariæ Vexillo assidue Altissimo famulantes, Christifideles in teterrima Infidelium captivitate constitutos, juxta laudabilia eorum Instituta redimere consueverunt, pie, provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur libenter constabilimus.

A Martino V. prædicti Ordinis Fratribus facultatē ubique petendi charitativa subsidia pro Redemtione Captivorum, concessa fuit.

§. 1. Dudum siquidem fe. re. Martinus Papa V. Prædecessor Noster Magistro Generali, ac fratribus pro tempore existentibus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum indulsit, ut ipsius Ordinis Fratres, & Nuntii, qui pro charitativis eleemosynarum subsidiis ad opus Redemtionis eorumdem Captivorum procurandum, & alia prædicto Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda petendi in Regnorum Aragoniæ, Franciæ, Castellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provincias, & Comitatum Provinciæ, aliasque partes mittebantur, charitativa subsidia hujusmodi absque ulla contradictione, & difficultate inibi libere petere valerent, utque locorum Diœcesani, eorumque Officiales, & Religiosi exempti, & non exempti in suis Ecclesiis, & extra eas prædictos Fratres, & Nuntios ad id pacifice admittere tenerentur, nec illos hac in re molestare, seu quomodolibet impedire præsumerent, & alias prout uberius continetur in ipsius Martini Prædecessoris literis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Prædicta Martini V. Constitutio qua dicta facultas concessa est.

§. 2. Martinus Episcopus servus servorum Dei. *Dilectis Filiis Magistro Generali, & Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum salutem, & Apostolicam Benedictionem.* Sinceræ devotionis affectus, quem ad Nos, & ad Romanam Ecclesiam geritis non indigne meretur, ut ad illa favorabiliter intendamus, quæ vobis fore conspicimus opportuna. Exhibita siquidem Nobis pro parte vestra petitio continebat, quod licet vos de antiquo approbata, & hactenus pacifice observata consuetudine in Aragonia (cujus Reges Fundatores dicti Ordinis extiterunt) necnon Franciæ, Castellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provinciis, & Comitatu Provinciæ, ac certis aliis partibus pro Charitativis eleemosynarum subsidiis ad Redemptionis Captivorum, & alia eidem Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda, petendis, Fratres, aut nuntios vestros mittere consueveritis & iidem Fratres, aut nuntii absque impedimento, & contradictione quibuscumque ad id recipi, & admitti soliti sint, tamen nonnulli locorum Diœcesani, & Officiales eorum, ac Religiosi exempti, & non exempti eosdem Fratres, & Nuncios ad petenda subsidia eleemosynarum hujusmodi in eorum Ecclesiis admittere nolunt, quinimo eos impedire super his præsumunt. Quare pro parte vestra fuit Nobis humiliter supplicatum, ut providere vobis super hoc de opportuno remedio dignaremur. Nos igitur intendentes vos favoribus gratiosis prosequi in hac parte, hujusmodi supplicationibus inclinati volumus, & Apostolica vobis auctoritate concedimus, ut Fratres, & nuntii vestri prædicti, cum a vobis ad id missi fuerint in Provinciis, & Comitatu, ac aliis partibus hujusmodi absque difficultate, & contradictione quibuscumque charitativa subsidia prædicta libere petere valeant, quodque Diœcesani, & Officiales, ac Religiosi prædicti in eorum Ecclesiis, & extra eas eosdem Fratres, & nuncios ad id pacifice admittere teneantur. Districtius inhibentes eisdem Diœcesanis, ac officialibus, & Religiosis, ut Fratres, aut nuncios antea dictos occasione quacumque super eis molestare, seu quomodolibet impedire præsumant, ac decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, concessionis, inhibitionis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Florentiæ 3. Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Concessio prædictæ facultatis.

Preces Magistri Generalis Ordinis.

§. 3. Cum autem sicut Dilectus Filius Gabriel Barbastro Magister Generalis Ordinis præfati Nobis nuper exponi fecit, tam ipse, quam Dilecti Filii Fratres ejusdem Ordinis, qui adeo pio, & salutari operi, quod cæteris corporalibus misericordiæ operibus facile antecellit, & in quo uno fere omnia quasi per compendium simul exercentur omni cura, ac studio, nullique labori, & periculo parcentes assidue incumbunt, præmissa quo firmius subsistant, & inviolabilius serventur, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ad uberes Christianæ charitatis, & pietatis fructus, quos Ordo præfatus in agro militantis Ecclesiæ jugiter proferre dignoscitur, quosque oculis Nostris Anno Jubilei novissime elapso, quo scilicet trecenti septuaginta ex diversis Nationibus Fideles a misera servitute per ejusdem Ordinis Fratres recenter redemti Nobis coram exhibiti fuerunt, non sine intimo cordis Nostri solatio spectare datum est, paternæ dirigentes considerationis intuitum specialemque Gabrieli Magistro Generali, & Fratribus prædictis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine

mine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ipsius Gabrielis Magistri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinsertas Martini Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta, dicta auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Constitut. Martini V.

Clausulæ.

§.4. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, cæterosque Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXXI.

Dat. 14. Jun. 1727. Ann. 4.

Statuuntur nonnulla de Archiviis in Italia Sedium Episcoporum, aliorumque Religiosorum Locorum erigendis, pro custodienda jurium, scripturarum ad ea pertinentium.

Hac de re pro Regno Siciliæ vid. Pii V. Const. ed. 1571. Mart. 1. P. 6.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ductum ab Archivorum Ecclesiasticorum necessitate.

MAxima vigilantia, quam majores nostri in rerum suarum monumentis ad posterorum memoriam retinendis semper adhibuerunt, adeo testata, & passim Literis tradita est, ut nostris verbis prædicari minime egeat; nihil enim frequentius in veterum Patrum scriptis, Sacrisque Conciliorum, & Ecclesiæ Sanctionibus legitur, quam Scrinia, Tabularia, Archiva, Conditoria, & Armaria, a temporum, atque hominum injuria servandis rerum gestarum documentis, chartis, diplomatibus, Codicibus, Instrumentisque, constructa; unde fides, & veritas rerum ad Successorum recordationem transmitti posset. Nec tantum veteres quidem Romani Pontifices Antecessores nostri singularem hanc Providentiam in custodiendis ejusmodi Actis, & monumentis identidem ostenderunt; sed cæterarum quoque Ecclesiarum Pastoribus tantæ rei gravitas maxime innotuit, proptereaque rerum sibi creditarum Testes Literas ad instructionem futurorum summa fide servari voluerunt, quippe qui probe nossent quantæ inde utilitates manarent. E recentioribus Ecclesiasticæ Disciplinæ Reparator Insignis, Beatus Carolus Borromæus S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopus Mediolanensis in Concilio Provinciali I. non uni suæ, sed cæterorum etiam Antistitum Ecclesiis, Sacræ suæ Metropoli contributis, summe cavit ob illarum Jura sarta tecta servanda de Archivis, & Tabulariis in singulis Episcopatibus speciatim erigendis, peculiares Canones promulgari statuens, quod, & nos tam gravem, & Piam Disciplinam præ oculis habentes, olim in Concilio nostro Provinciali I. Beneventano, Deo favente, statuimus, majorum exempla secuti, qui in suis Constitutionibus non solum Romæ, sed præcipue in universis Regionibus, & Civitatibus, Beati Petri Apostolorum Principis Temporali Imperio subjectis, Archivia, & Tabularia erigi jusserunt, ne Scripturæ ad res publicas attinentes dispergerentur.

Ex neglectis Ecclesiarum Archivis multa damna proveniunt.

§.1. Quum vero ad aures nostras rumor pervenerit, in multis Episcopatibus, & Ecclesiis rem tam providam, utilemque non sine privato, & publico damno negligi; quod nisi opportuno remedio tollere satagamus, incommoda Ecclesiarum facile in immensum crescent; Nos ex debito Pastoralis Officii Constitutionem a Pio V. Antecessore nostro pro Archivis Sedium Episcopalium utriusque Siciliæ olim vulgatam, *Const. CXXI.* & fraudes, ac subreptiones Scripturarum, quæ tempore Sedium Vacantium perpetrabantur, etiam respicientes, necessarium putavimus nonnullas alias Ordinationes, & Statuta his nostris Apostolicis Literis, perpetuum robur habituris, edere tenoris sequentis, videlicet.

Statuitur primo, ut omnes præsules Italiæ Archiva intra sex Menses construere curent

§.2. Ut omnes Patriarchæ, Metropolitæ, Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati inferiores, Ordinarii Locorum, nullius Diœcesis, Jurisdictionem Episcopalem exercentes, in tota Italia, eique adjacentibus Insulis, qui in suo Palatio Episcopali Locum tutum, nec cuivis facile ad eundem, pro servandis in eo Scripturis ad Dignitatem, & Jurisdictionem Episcopalem sive Ordinariam, Mensam, & Forum suæ Curiæ pertinentibus, non habent, statim de loco tantæ rei destinando serio cogitent, in quo loco tuto, congruo, non humescenti, unde Scripturis lapsu temporis pernicies ulla inferatur, loculi, plutei, & armaria, recipiendis Scripturis, & Codicibus apta, secundum instructionem Italicam, inferius subjiciendam, disponantur, & diligenter clausa custodiantur. Quoad Archiva, & Tabularia olim erecta, iidem Prælati pro sua vigilantia eorumdem statum sedulo recognoscant, illorum aptæ capacitati, atque ordini, juxta supradictam instructionem, ut quoad fieri potest, structura, & dispositio omnium

nium Archivorum sit uniformis, intra sex Menses post harum publicationem, provisuri.

Universa Capitula idem curent.

§.3. Hic idem terminus sex Mensium injungitur quibuscumque Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, tam insignium, quam non insignium, ut locum opportunum, juxta modum jam indicatum disponant in aliqua mansione cathedralis vel collegiatæ Ecclesiæ, ubi commode serventur, & custodiantur scripturæ, jura, & status eorumdem capitulorum respicientes. Seorsum vero armarium habeatur pro scripturis, ad jura, & statum particularem Ecclesiarum cathedralium, collegiatarum attinentibus. Volumus enim, ut archiva capitulorum ab illis, quæ sunt Ecclesiarum cathedralium, & collegiatarum omnino distinguantur; ideoque in prospectu, & facie sive anteriori parte cujuscumque archivi sive armarii exterius scribatur cujusnam sit illud archivum, an scilicet Ecclesiæ, an vero capituli.

Omnes Superiores Regulares, Collegia, & Loca pia utriusque sexus idem curent.

§.4. Hæc observanda etiam præcipimus a quocumque Abbate, Priore vel Superiore regulari cujuscumque ordinis, etiam mendicantium, etiam Societatis Jesu, vel cujuscumque instituti, etiam speciali nota digni, necnon hospitali Beati Joannis Hierosolymitani, scilicet pro dispositione, constructione seu constitutione Archivi in loco apto, modo, quo supra, intra claustra propriæ Domus, Monasterii seu conventus: idemque omnino executioni mandandum curent Abbatissæ vel Priorissæ, & Superiores cujuscumque Monasterii monialium, & Sacrarum Virginum, domuumque piarum mulierum, quæ Conservatoria appellantur, quæque per hæc scripta non intendimus approbare. Similiter hæc eadem constitutio nostra in construendis, & custodiendis Archivis observetur ab Ecclesiis receptitiis, Collegiis, Seminariis, Convictibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis cujuscumque generis, & quocumque nomine censeantur, sub administratione rectorum, ministrorum, & officialium temporaneorum, sive perpetuorum existentibus.

Secundo præcipitur, ut Catalogus Scripturarum conficiatur.

§.5. Omnes jamdicti Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Ordinarii locorum, & Superiores regularium utriusque sexus, ut supra postquam congesserint, & clauserint vel disposuerint scripturas in archivo extructo vel extruendo, omni diligentia, & solicitudine earumdem catalogum, & inventarium conficiendum, & cum brevi singularum scripturarum synopsi, & lemmate vel summario describendum curent, Episcopi, & Ordinarii eumdem Catalogum, & inventarium a Notario seu Cancellario Curiæ Episcopalis vel ordinariæ, aut, eo impedito, ab alia persona, per eum substituenda, confici curent coram se ipsis seu Vicario Generali, vel alia persona ab iisdem substituenda idemque catalogus, & inventarium ab eodem Notario seu Cancellario singulis paginis subscribatur. Catalogus vero in fine totius operis a Prælato, postquam ipse accurate, & sedulo recognoverit singulas paginas diligenter conscriptas, fideliterque a Notario seu Cancellario propriæ Curiæ, vel a persona ei substituta, exaratas, subscribatur. In Seminariis autem Episcopalibus Archivum, ut supra, erigatur, & inventarium scripturarum per publicum Notarium, ab Episcopo sive Ordinario eligendum, qui non sit Cancellarius Curiæ Episcopalis sive ordinariæ, conficiatur coram Vicario Generali aut alia persona Ecclesiastica a prædictis Ordinariis substituenda, & coram uno ex deputatis Seminarii, ad horum beneplacitum, etiam alternis vicibus, cum subscriptione illius, qui eidem confectioni interfuerit, ut supra.

Catalogi Archivorum, Cathedralium, Collegiatarū, & Monasterio rum a quibus conficiendi.

§.6. Catalogus, & inventarium Archivi capitulorum Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, per Archivistam, ut inferius dicetur, a capitulo eligendum, conficiatur coram duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus cathedralis, & collegiatæ eo ordine & subscriptione, quam supra memoravimus. Inventarium tamen, & Catalogus Archivi Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, distincti ab Archivo Capituli, per hominem a proprio Episcopo sive Ordinario deputatum, coram Vicario Generali vel Persona Ecclesiastica, ab ipsis Ordinariis eligenda, necnon coram Canonico antiquiore Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ, appositis subscriptionibus eorumdem, conficiatur, ut supra Inventaria, & Catalogi Scripturarum, quæ in Archivis Monasteriorum, & locorum regularium servantur, eodem, quem diximus, ordine conficiantur per Archivistam regularem ipsius Monasterii seu Conventus, ut inferius, eligendum, & coram Abbate vel Superiore Monasterii, & antiquiore ex Monachis regularibus Monasterii vel Conventus: qui quidem Abbas vel Superior suam subscriptionem apponere debeant.

Catalogi vero Archivorum, in Monasteriis Monialium & Locorum piorum a quibus conficiendi.

§.7. In Monasteriis monialium, inque domibus piis, quæ conservatoria nuncupantur, inventarium, & Catalogus conficiatur, & subscribatur, ut supra, per hominem ab Episcopo sive Ordinario deputatum, coram proprii Monasterii confessario, & Abbatissa vel Priorissa, sive Superiore, & Vicaria.

In Ecclesiis conventualibus, Collegiis, Seminariis, & Hospitalibus Catalogi iidem Archivorum a quibus conficiendi.

§.8. In Ecclesiis Conventualibus seu receptitiis, Collegiis, & Seminariis, seorsum a Seminariis Episcopalibus, ut supra, memoratis, in convictibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis, ut supra, inventarium, & Catalogus coram primo Officiali, & Camerario cum eorum subscriptione per Archivistam, si ibi erit, alias per virum idoneum, ab administratoribus eorumdem locorum deputatum conficietur.

Præterea duo exemplaria Catalogi ejusdem conficiantur.

§.9. Hujusmodi inventarii, & catalogi, sic, ut diximus, confecti, duo exemplaria inter se prorsus similia conficiantur, quorum unum in Archivo ipso Episcopali servetur, alterum apud Prælatum Dioecesis, ut supra, antiquiorem Canonicum Cathedralis vel Collegiatæ, Abbatem vel Superiorem Monasterii aut Conventus, Abbatissam vel Priorissam, aut Superiorem Monasterii monialium, & Conservatorii, Rectorem, vel primum Officialem locorum piorum, respective, ut supra, ita tamen, ut præfuncti suo munere, successoribus illud tradant.

Archiva duabus clavibus, & seris claudantur.

§.10. Eadem Archiva duabus clavibus, & seris inter se diversis aperiantur; quarum una, quoad Archiva Episcopalia sive Ordinariorum, a Prælato sive Ordinario servabitur; altera a Cancellario seu Notario Curiæ Episcopalis, vel Ordinariæ. Archivi autem Seminariorum Episcopalium una clavis ab Episcopo sive Ordinario, alte-

altera ab Archivi præfecto, per Episcopum sive Ordinarium eligendo, cum consilio deputatorum eorundem Seminariorum, custodiatur. Archivi capituli Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ unam clavim ejusdem Archivi Præfectus servabit, aliam Canonicus antiquior.

Claves Archivi Beneficiatorum Cathedralium, & Collegiatarum.

§.11. Ubi mos est, ut Beneficiati Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ Archivum habeant distinctum a capitulari, de more unam ejus clavim retineat Beneficiatus antiquior, alteram Beneficiatus Archivi Præfectus, sive Archivista, ut inferius dicetur, eligendus. Ubi vero Beneficiatorum Archivum una cum capitulari conjunctum haberi consuevit, ejus claves juxta eandem consuetudinem retineantur; Sique ab uno ex Beneficiatis retineri consuevit, ita pariter observetur. Si vero Beneficiati carent Archivo separato, & distincto, neque scripturas ad sua jura pertinentes in Archivo capitulari conservant, tunc jubemus atque præcipimus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Ordinariis, ut Archivum cum armariis seorsum erigendum curent, modo superius memorato, ut scripturarum conservationi prospiciatur. Quoad vero particulare Archivum ipsius Ecclesiæ Cathedralis, & Collegiatæ, una ex ejus clavibus a Canonico ejusdem Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ, per Episcopum sive Ordinarium deputando, altera vero ab ipso Episcopo sive Ordinario retineatur. In Monasteriis seu Conventibus regularium una ex clavibus Archivi a Superiore Conventus, altera ab Archivista retineatur. In Monasteriis Monialium, piisque domibus, quæ Conservatoria appellantur, una ex clavibus & Abbatissam, vel Priorem aut Superiorem localem, altera per confessarium Monasterii aut Conservatorii custodiatur. In aliis locis supra memoratis unam Archivi clavim Rector, vel primus Officialis custodiat, alteram Archivista, ut inferius, eligendus.

Monasteriorum Regularium. Monasteriorum Monialium, & piorum domuũ. Aliorumque locorum a quibus retinendę.

Quotannis Catalogo Archivi adjungantur Scripturæ, anno præcedenti confectæ.

§.12. Quotannis Mense Januarii inventario sive Catalogo Scripturarum illæ scripturæ adjungantur, quæ anno præcedenti confectæ vel alias neglectæ fuerunt.

Episcopi Archiva omnino visitent.

§.13. Episcopi, & Ordinarii tempore visitationis, ex præscripto Sacrosancti Concilii Tridentini faciendæ, Archivum Episcopale sive ordinarium omnino visitent. Item visitent Archivum Ecclesiæ Catedralis vel Collegiatæ, nimirum armaria, in quibus jura Ecclesiæ Cathedralis vel collegiatæ custodiunt, & Scripturas ac jura eadem recognoscant, præsentibus duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus capituli. Archivum scripturarum, quæ statum, & jura capituli cathedralis tantum respiciunt, pariter visitent, exploraturi, utrum scripturæ sint bene dispositæ, secundum Instructionem huic nostræ Constitutioni adjungendam, idque agant una cum duobus Canonicis antiquioribus, nec tamen possit Episcopus, sive Ordinarius rimari scripturas, quæ res ejusdem Capituli respiciunt. Prætera Episcopus, sive Ordinarius Archivum Beneficiatorum cum duobus ex eorum numero antiquioribus pariter visitet, diligenter observaturus, utrum hujus nostræ Constitutionis ordinationes adimpleantur. Ubi vero Beneficiatorum Archivum cum capitulari commune est, in ejus visitatione sibi adjungat duos Beneficiatos præter duos Canonicos antiquiores, ut illud pariter, ut supra dictum est, visitet.

Visitent etiã Archiva locorum, quæ jure delegato visitant.

§.14. Episcopi, & Ordinarii, quoad Archiva Ecclesiarum, aliorumque locorum, hoc ipsum agant ad tenorem hujus nostræ Constitutionis, quam ubique observari curent, ita tamen, ut in iis locis, in quibus visitationem jure ordinario peragere possunt, eodem jure ordinario Archiva prædicta visitent. In locis vero, in quibus iidem Episcopi, & Ordinarii jure delegato visitationem peragere possunt, hujusmodi etiam jure delegato memorata Archiva explorare, & executionem eorum, quæ hac nostra Constitutione traduntur, promovere possint, & debeant, inque relatione sua, tempore visitationis sacrorum liminum facienda, separatim referant statum Archivorum. Prælati vero *Nullius*, ad visitationem sacrorum liminum non accedentes, quolibet triennio evoluto doceant Congregationem S. R. E. Cardinalium Interpretum Concilii Tridentini de statu Archivi, deque observatione hujus nostræ Constitutionis, & Cardinalis Præfectus, ubi opus fuerit, illam docere eos cogat.

Visitatores Ordinum Regularium visitent Archiva.

§.15. Itidem Generales, Provinciales, & Visitatores cujuscumque Ordinis, & Instituti Regularis, ut supra, in suis visitationibus, quas facient in singulis Monasteriis, & Conventibus Regularium, ac Monialium sibi subjectarum, peculiariter quærant, an singula in hac nostra Constitutione comprehensa, adamussim servata fuerint, ac serventur, pœnisque in eadem contentis, inobedientes ad observantiam, etiam juris remediis compellant. Iidem Visitatores suis Superioribus in relatione visitationis statum Archivorum in dictis Monasteriis, & Conventibus visitatis, a se repertum referant; seque executioni hujus Constitutionis, sedulo invigilasse omnino doceant: pro qua executione, ubi necessitas tulerit, Superiorum auctoritatem implorare non desinant. Immo in Capitulis Provincialibus, & generalibus Superiores Conventuum, & Monasteriorum, seu Provinciarum, de observantia hujus nostræ Constitutionis, quoad Archiva erigenda, & conservanda in suis Monasteriis, seu Conventibus, rationem hujusce rei exigant.

In Capitulis.

16. In singulis Capitulis Cathedralium, seu Collegiatarum quotannis inter cæteros Officiales, Archivista ex corpore Capituli eligatur. Idem pariter de Monacho, seu Religioso in Monasteriis, seu Conventibus Regularium agatur, ubi cæteri Officiales a Conventualibus, sive a Superioribus eliguntur, qui facultatem habeant eligendi Officiales eorumdem Monasteriorum, sive Conventuum. In reliquis Locis Piis, sive Confraternitatibus, superius memoratis, ubi adest Collegium, inter cæteros Officiales, ab eo eligi solitos omnino eligatur Archivista pro fideli custodia dictorum, respective, Archivorum. Ubi vero non eliguntur Officiales ab Ordinario, vel deest Collegium, eos electurum, atque homo, Archivistæ muneris capax, tunc Rector dicti loci pii custodiat Archivum, vel aliquem virum probum, & fidelem pro ejusdem custodia deputet.

Et in Locis Archivista eligatur.

Prælati, & Superiores Scripturas Archivo inferendas curent.

§.17. Prælati, sive utriusque sexus Superiores suæ Ecclesiæ scripturas Archivo inferendas curent, secundum instructionem, inferius recitandam.

Ordinarii chartas inquiri curent inferendas.

§.18. Ordinarii priusquam inventarium Archivi sui concinnandum curaverint, sedulo inqui-

quirant chartas scripturasque usurpatas, alio distractas, atque dispersas; quod præsertim, sede vacante, contingere solet; & quæcumque necessaria remedia adhibeantur, ut eædem scripturæ Archivo restituantur, vel ubi lateant, manifestetur. Qui non sunt ordinarii, coram ordinariis, auxilium judiciarium præstantibus, agant pro scripturarum recuperatione, inque Archivum suum translatione.

Episcopus decessurus, vel ad longum tempus abiens cuinam inventarium Archivi tradere debeat.

§.19. Decessurus vel ad longum tempus extra Diœcesim abiens Episcopus, Prælatus, sive Ordinarius inventarium scripturarum Archivi, suo sigillo obsignatum, teneatur omnino dare proprio Confessario, aut alicui Superiori Regulari ejusdem Civitatis cum syngrapha receptionis tradatur, juxta memoratam Pii V. Prædecessoris nostri Constitutionem. Superior autem novo electo Episcopo seu Ordinario, vel antiquo illuc redeunti, idem inventarium tribuat, restituta syngrapha receptionis Superiori. Si tamen obitus jamdicti confessarii vel Superioris ante novi Episcopi, seu Ordinarii electionem, sive reditum supradictum evenerit, tunc inventarium, & syngrapha memorata confessariis eorum, respective, adhibita simili cautione, tradantur, & executioni demandetur quod ipsi, morte præventi, adimplere nequiverint.

Obeunte Prælato quid agendum de inventario Archivi.

§.20. Obeunte Prælato, capitulum antequam ad Vicarii capitularis electionem deveniat, diligenter inquirat, an inventarium scripturarum archivi episcopalis, quod penes se servare debebat, reperiatur, agnoscatque, an impleta fuerit prædicta nostra dispositio, qua traditio inventarii, proprio confessario facienda, decernitur, ut superiori regulari tribuatur: quod inventarium si repertum fuerit, capitulum illud superiori regulari, ab eo tute & fideliter usque ad novi Prælati electionem custodiendum, tradere teneatur. Si autem idem inventarium repertum minime fuerit, neque constiterit, fuisse traditum modo, quo supra; tunc debeant duo antiquiores canonici archivi claves penes se suscipere, idemque archivum coram duobus testibus presbyteris non capitularibus, suis propriis sigillis exterius munire, ita ut clavibus minime reserari possit. Nec capitulum vel Vicarius capitularis ejusdem archivi sigilla disrumpere, aut reserare audeant aut possint, nisi prius iidem duo canonici antiquiores, fractis sigillis & aperto archivo coram duobus presbyteris non capitularibus, scripturas ipsas contulerint cum inventario authentico, quod juxta nostram hanc dispositionem in eodem archivo servandum est. Si vero minime repertum fuerit inventarium in archivo, jamdicti duo canonici teneantur manu publici notarii accurate duplex inventarium scripturarum archivi, ut supra, conficere, quorum unum in archivo servetur, alterum Superiori regulari, ut supra, tradatur: alias si hujus nostræ Constitutionis & dispositionis transgressores extiterint, & archivum reserare præsumserint, prœter penas generales, inferius imponendas, tam capitulum, quam Vicarius capitularis obstricti sint cuicumque detrimento, quod inde evenire contigerit, parti & Fisco ob scripturas, ex archivo subreptas; necnon aliis pœnis, arbitrio successoris Episcopi seu ordinarii subjaceant.

Mortuo Episcopo quid de Archivi clavibus agendum.

§.21. Post obitum Episcopi, claves archivii apud duos Canonicos, a capitulo deputandos, remaneant, nec Commissario Apostolico, sede vacante, ullo pacto tradantur: sed tantum permittatur, ut ille una cum canonicis deputatis, in archivo scripturam aliquam, suæ commissioni necessariam, scrutari possit: inde tamen nullam transferat; cum novus Episcopus a capitulo scripturarum ex archivo episcopali translatarum, omniumque ad ecclesiam, seu mensam episcopalem pertinentium, rationem exigere debeat, ex Concilio Tridentino sess.xxiv.cap.xvi. de Reformatione.

De Scripturis ex Archivo extrahendis.

§.22. Ex archivis non liceat efferre scripturas sine Prælati vel Superioris facultate illas exscribendi, easdemque post triduum in suum locum restituendi, ubi syngrapha receptionis, triduano tempore limitata, reponatur. Hanc syngrapham scripturas recipiens, sua manu in codice ad hoc retinendo in eodem archivio, subscribat; ordinariis tamen locorum reservata facultate prorogationis temporis, quæ moderate concedatur.

Processus tradendi Archivistæ, qui Successoribus suis Scripturas exhibeat.

§.23. Ad processus quacumque occasione postulante facile inveniendos, volumus, ut Notarii, Tabelliones, & Actuarii unius mensis spatio ab expeditione causarum, Archivistæ eosdem processus quoscumque, criminales, civiles, & quamcumque rem continentes, Ecclesiasticam vel temporalem, tradere teneantur, per eum in Archivo reponendos atque servandos: quos pariter inventario scripturarum singulatim recensebit sub pœna transgressoribus privationis officii, & futuræ ad id obeundum inhabilitatis, præter alias pœnas, in hac Constitutione sancitas. Ubi Archivistas, & Scripturarum custodes mutari contigerit, hi successoribus suis omnes scripturas, per publicum documentum inde confectum, exhibeant; alias hi æque ac successores de scripturis deficientibus rationem reddant.

Ordinarii provideant conservationi Scripturarum Parochiarum, & Locorum Piorum.

§.24. Denique, ut prospiciatur conservationi scripturarum, ad Ecclesiam, Parochias, capellanias, Altaria, loca pia, & causas quoque pias pertinentium, quæ per collationem vel nominationem seu præsentationem Canonicam, vel quocumque alio modo reguntur, & administrantur virum Ecclesiasticum vel Secularem, non vero per Collegium, & propterea difficilius est Archivium, secundum jamdictam Instructionem formatum constituere, volumus, ut Ordinarii in suis visitationibus pro suo arbitrio, & prudentia eidem scripturarum conservationi provideant, erectionem Archivii fieri mandantes, regulasque præscribentes, quas rei aptiores fore cognoverint, subjectæ Instructioni, se conformare pro opportunitate curantes.

Prædictorum omnium executio sub certis pœnis demandatur.

§.25. Omnium, & singulorum hactenus expositorum executionem sub præcepto Sanctæ Obedientiæ quibuscumque, ut supra, personis, respective, injungimus, ab iisque servari volumus, & mandamus; immo rursus Patriarchis, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopo, aliisque ordinariis, habentibus usum Pontificalium, sub pœna suspensionis ab eorum usu, arbitrio Summi Pontificis; Capitulis autem Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum sub pœna interdicti; reliquis Ecclesiasticis sæcularibus in sacris constitutionibus sub pœna suspentionis a divinis: Regularibus utriusque sexus, suspensionis ab officio, & privationis vocis activæ & pas-

& passivæ; secularibus sub pœna excommunicationis majoris; quarum censurarum, & pœnarum absolutio, & relaxatio reservetur Romano Pontifici.

Prælati curent hæc observari.

§.26. Curent propterea universi Prælati supradicti, & Superiores Regulares omni diligentia quælibet hac nostra Constitutione contenta, undequaque observari, ad avertendum præjudicium grave, quod imminere posset Ecclesiis ex occultatione jurium, pro quorum custodia, & conservatione ipsi pro viribus laborare tenentur ex onere assumpto in ipso limine receptionis suæ dignitatis, & muneris: proindeque inobedientes, nedum juris remediis ad observantiam eorum, quæ hac Constitutione vulgantur, cogere possint, sed debitis pœnis in eos, qui muneri suo deerint, animadvertere non omittant.

Hæ literæ perpetuo validæ sint.

§.27. Decernimus autem, easdem præsentes de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in jus vel controversiam vocari nunquam posse; sed illas semper perpetuo validas, & efficaces fore, suosque plenarios effectus sortiri: atque ita per quoscumque judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ Clericos, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, quavis aliter judicandi vel interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§.28. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis de non tollendo jure quæsito, & quorumvis Capitulorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, aliorumque piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, a Nobis, & Prædecessoribus nostris sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum qnibusvis clausulis, & decretis, quomodolibet concessis, ac in futurum concedendis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium exemplaribus manu, & sigillo cujusvis publici Notarii, vel alterius personæ, in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc Constitu. infringere audeat.

§.29. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ institutionis, voluntatis, mandati, statuti, & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo. XVIII. Kal. Julias, Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXXII.

Statuuntur nonnulla, ac quædam indulgentur facultates pro bono regimine Congregationis Avenionen. Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ; necnon Indulgentiæ quædam conceduntur.

Dat. 1727. Ann. 4.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 28. P. 2. prædicta Congregatio Avenionensis unita fuit Congregationi Neapolitanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Credita Nobis Cœlitus dispensationis ratio exigit, ut paternam Christifidelium quorumlibet præsertim Christianæ pietatis, & charitatis operibus ad procurandam suam, & proximi salutem assidue incumbentium curam gerentes, illorum statui, & felici regimini quantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

Alias ab hoc Pontifice prædictæ Congregationi unita fuit altera Congregatio Regni Neapolis.

§.1. Alias siquidem Nos Congregationem Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistebat alteri eorundem Clericorum Secularium Congregationi in Civitate nostra Avenionen. institutæ perpetuo univimus, ita ut deinceps unica foret congregatio Avenionen nuncupanda in diversas Provincias distincta pro cujus salubri directione plures ordinationes edidimus, eique varia privilegia, & gratias tum Spirituales, tum temporales concessimus, & alias prout in nostris in simili forma Brevis die 28. Septembris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus plenius continetur.

Indulgentur prædictæ facultates nonnullæ.

§.2. Nunc autem Nos eamdem Congregationem sic unitam, quo firmius subsistat, ac majora in dies suscipiat incrementa, novis, & amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ejusque bono regimini, & tranquillitati prospicere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, de que Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie benigne indulgemus, ut Præsides capitulorum Generalis, & Provincialium ejusdem Congregationis illorum vocales ab Ecclesiasticis censuris occultis ad ipsorum Capitulorum validitatem, & in foro conscientiæ dumtaxat absolvere, ac tam Capitulum Generale numerum illius vocalium pro tempore minuere, servata tamen inter Provincias æqualitate, quam Præpositi Provinciales de suorum consiliariorum consensu, ac annuente Deffinitorio Rectores Domorum, seu Collegiorum dictæ Congregationis, ubi ejusmodi Domum, seu Collegiorum necessitas, vel utilitas exegerit, de unius Domus, seu Collegii regimine ad alterius Domus, sive Collegii ejusdem Provinciæ Gubernium ad tempus, quo dicti Rectores in eorum muneribus durare solent, pariter duraturum transferre, attenta vero redditiuum Provinciæ Romanæ dictæ Congregationis præsertim in præfato Regno Neapolis, tenuitate, quæ tempore unionis ejusmodi non satis innotuerat, & ad parcendum in-

ingentibus sumptibus, quos vix ad præsens sufferre posset, ut vocales ejusdem Provinciæ Procuratores, qui eorum nomine, ac pro eis Capitulis generalibus, & Provinciali interveniant, deputare, ita tamen, ut nemo quovis titulo, vel prætextu plusquam duo suffragia in eisdem Capitulis habere, & ferre possit, & si quis a duobus, vel pluribus vocalibus in Procuratorem deputari contigerit, pro eo ex Constituentibus, qui majori dignitate præcellet, & si dignitate pares fuerint, pro antiquiore, ratione professionis in dicta Congregatione emissæ, Suffragium feret, & alii Constituentes jure suffragandi ea vice privati remaneant, utque Præpositus Generalis ejusdem Congregationis, & quisque Provincialis de suorum consiliariorum, atque Rector de Propositi Provincialis, ejusque Consilii consensu adversus sibi subditos inobedientes, aut contumaces, seu disculos ad pœnam suspensionis a Divinis procedere, ac resipiscentes ab illa absolvere libere, & valide possint respective, & valeant.

Declarantur Constitutiones quædam Alexan. VII. & Clem. X. & eis inhærendo statuuntur nonnulla.

§. 3. Porro cum fe. re. Alexander PP. VII. Prædecessor noster per quasdam suas in pari forma Brevis literas die 26. Septembris 1659. editas, inter alia concesserit, quod omnes in dictam Congregationem in futurum admittendi, expleto probationis anno, si idonei judicati fuissent, emitterent tria vota simplicia obedientiæ, paupertatis, & castitatis, nec non votum, seu Juramentum in eadem Congregatione perseverandi, non dispensandum, seu relaxandum a quocumque alio, nisi a solo Romano Pontifice, aut a Capitulo Generali, vel deffinitorio memoratæ Congregationis, ita quod ipsum Capitulum Generale, vel Definitorium minime dispensaret, sive relaxaret hujusmodi votum, seu Juramentum alicui ex promotis ad Sacros Ordines, nisi sibi prius constitisset, etiam ex literis testimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere unde commode sustentari posset, & si aliquis dictis votis, & Juramento, ut præfertur, emissis, sine dispensatione, & relaxatione prævia recessisset ab eadem Congegatione, eo ipso remaneret suspensus, donec hujusmodi dispensationem, & relaxationem obtinuisset, licetque subinde piæ me. Clemens PP. X. Prædecessor etiam noster per suas literas itidem in forma Brevis die VI. Junii 1676. emanatas, illas Alexandri Prædecessoris interpretando declaraverit Capitulum generale, seu Definitorium dictæ Congregationis posse dispensando dimittere ab ipsa Congregatione eos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem, judicio ejusdem Capituli Generalis, seu Definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non postulent, seu nolint; Unde satis apparet eumdem Clementem Prædecessorem dictæ Congregationi modum, & viam patefacere voluisse, quibus sine ullo ejus incommodo, dyscolis, & incorrigibilibus exonerari, ac repurgari posset, nihilominus aliquibus non satis inde certum, exploratumque videatur, capitulo generali, seu Definitorio hujusmodi factam fuisse potestatem eos delinquentes in pœnam suorum notabilium demeritorum, seu incorrigibilitatis ex ipsa congregatione dimittendi, qui ad sacros, etiam Presbyteratus Ordines ad titulum præscriptæ Congregationis promoti fuerint si aliunde non habeant, unde commode vivere possint; Nos omnem in præmissis dubitandi occasionem tollere, ac scandala a dicta Congregatione quantum cum Domino possumus, avertere, & submovere cupientes. Capitulum Generale seu Definitorium prædictum non posse quidem dimittere ejusdem Congregationis Clericos ad Ordines prædictos ad titulum ipsius Congregationis promotos, qui ob incurabiles morbos, aliasve etiam rationabiles causas dimitti postulant, nisi sibi priùs constiterit ex literis testimonialibus Ordinarii loci, in cujus Diœcesi degunt, ipsi aliunde suppetere, unde commode sustentari valeant, posse vero dispensando dimittere eos sic promotos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem judicio ejusdem Capituli, seu Difinitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non petant, sive nolint, quamvis non constet, eos aliunde habere, unde commode sustententur, cum hoc tamen, ut ita dimissi ab eorumdem ordinum exercitio tamdiu suspensi remaneant, donec illorum Ordinario constiterit eis de redditibus ad congruam ipsorum sustentationem sufficientibus provisum fuisse, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium, statuimus, & declaramus.

Concessio Indulgentiarum

§. 4. Insuper ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem Cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti præter, & ultra Indulgentias, & peccatorum remissiones, quæ aliquam ex ecclesiis dictæ Congregationis erectis, & in posterum erigendis diebus festis Annunciationis B. M. Virginis, ac ejusdem Ecclesiæ Sancti Titularis, sive Patroni visitantibus auctoritate Apostolica concessæ reperiuntur, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui quarta Dominica cujuslibet mensis aliquam ex Ecclesiis hujusmodi devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum, preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per quemcumque Christifidelium lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus; In cæteris vero anni mensibus, nec non Conceptionis, Nativitatis, Purificationis, & Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis festis diebus præmissa peragen., septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, quas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicari posse indulgemus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quo-

a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis Provinciarum, Domorum seu Collegiorum hujusmodi, etiam Iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetndinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud &c.

CLXXXIII.

Dat.18.Junii 1727. An.4.

Confirmantur Privilegia Ordinis Carthusianorum.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept.26. P.2. concessum fuit Generali dicti Ordinis posse e majori Carthusia egredi pro Monasteriorum visitatione.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus officio, paternam Regularium Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac multiplici virtutum laude fulgentium curam gerentes, ea, quæ ex circumspecta Sedis Apostolicæ providentia, ad eorum favorem, & commodum processerunt, ut firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis, cum id a Nobis petitur, præsidio libenter constabilimus.

Preces totius Ordinis prædicti.

§.1. Cum itaque sicut dilecti filii Antonius de Mongefond Prior Carthusiæ Majoris Gratianopolitan Diœcesis totius Ordinis Carthusien. Minister Generalis, ac Vincentius Dinelli Prior Domus Carthusiæ Beatæ Mariæ Angelorum nuncupat. de Urbe, & ejusdem Ordinis Procurator Generalis nobis nuper exponi fecerunt, eidem Ordini, illiusque Monasteriis, Ecclesiis, Superioribus, Monachis, personis, ac bonis, & locis ab eis dependentibus varia privilegia, gratias, & Indulta per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, confirmata, & innovata respective fuerint, licetque illa in viridi sint observantia, quia tamen majorem obtinent roboris firmitatem, quæ sæpius Apostolica auctoritate muniuntur, ipsi Antonius Minister, ac Vincentius Procurator Generales illa omnia per Nos quoque approbari, & confirmari, ac alias in præmissis opportune provideri summopere desiderent.

§.2. Nos, qui Ordinem præfatum, utpote fecundam arborem in agro Militantis Ecclesiæ dextera Domini plantatam, ac uberes Justitiæ fructus jugiter proferentem propensiori semper prosecuti sumus ac prosequimur charitatis affectu, eisdem Antonio Ministro, & Vincentio Procuratori Generalibus specialem gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eornm nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, exemptiones, Immunitates, libertates, facultates, Jurisdictiones, prærogativas, favores, conservatorias, declarationes, dispensationes, Indulgentias, peccatorum remissiones, gratias, cæteraque Indulta spiritualia, & temporalia prædicto Ordini Carthusiensi, illiusque tam Virorum, quam Mulierum Monasteriis, Ecclesiis, domibus, & locis, necnon Ministro Generali, Prioribus, Priorissis, aliisque superioribus, Religiosis, Monachis, Monialibus, Conversis, Donatis, Novitiis, Inservientibus, Familiaribus, Ministris, Colonis, Agricolis, & personis quibuscumque pro tempore existentibus, illorumque bonis, & rebus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam sive conjunctim, sive divisim tam in genere, quam in specie, etiam per viam communicationis, declarationis, & extensionis, aut alias quomodolibet quandocumque, & qualitercumque, etiam per solam signaturam, aut vivæ vocis oraculo concessa, & attributa, ac confirmata, & approbata, expeditasque desuper literas Apostolicas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis, illorum omnium tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, dicta auctoritate Apostolica tenore præsentium, in iis omnibus, quæ Decretis Concilii Tridentini non adversantur perpetuo pariter approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum, etiam de Iure, aut alias quomodolibet requisitarum forsan omissarum, & alios quoscumque defectus, si qui in præmissis quoquo modo intervenerint, supplemus.

Confirmatio prædicta.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Quo circa dilecto filio nostro Annibali tituli Sancti Clementis ipsius S. R. E. Presbytero Cardinali Albano nuncupato moderno, & pro tempore existenti ejusdem Ordinis Carthusien apud Nos, & Sedem præfatam Protectori, seu Vi-

Committitur nonnullis executio hujus Constitutionis.

Viceprotectori, Curiæque Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori harum serie committimus, & mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Ministri Generalis, Priorum, Priorissarum, Superiorum, Religiosorum, Monachorum, Monialium, aliorumque prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos omnes, & singulos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes quemquam eorum per Ordinarios locorum, aut quoscumque alios desuper contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatoriæ. §.5. Non obstantibus præmissis, ac fel. re. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, etiam præfatis locorum Ordinariis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis §.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXXIV.

Confirmatur Decretum Ministri Generalis Ordinis Minorum super exercitio cantus Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ordinis in Regno Galliarum. Dat. 20. Jun. 1727. An. 4.

De facultate canendi horas Canonicas pro Fratribus Eremitis S. Augustini Provinciæ Franciæ vid. Clem. XI. Const. ed. 1711. Jan. 29. P. 1., & pro aliis Provinciis vid. hujus Const. ed. 1726. Jan. 22 P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio. NUper pro parte dilectorum filiorum Ministrorum Provincialium, aliorumque Superiorum Provinciæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupat. in Regno Galliarum consisten. Nobis expositum fuit, quod dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci de Observantia nuncupati menti, & intentioni nostræ ei vivæ vocis oraculo expressæ inhærens die 20. Martii proxime præteriti Ministris provincialibus dictarum Provinciarum præcepit, ut in eisdem Provinciis exercitium, ac peritiam Cantus firmi Ecclesiastici, quem *Gregorianum* vulgo appellant a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad usum S.R.E. ordinati promovere curarent, ac tenerentur, prout uberius continetur in ipsius Matthæi Ministri Generalis Decreto desuper edito, tenoris qui sequitur; videlicet.

Decretum prædict. Magistri Generalis Ordinis. §.1. Quoniam literis nostris nuper expeditis pro tota hac nostra familia Cismontana de mente, & oraculo Sanctissimi D. N. Benedicti Papæ XIII. executioni mandandum intimavimus, quod in omnibus, & singulis Conventibus cujuscumque Instituti, tam Observantium, quam Reformatorum, & Excalceatorum sub cura nostra officium Diurnum celebretur, celebrarique debeat cantu firmo Ecclesiastico, *Gregoriano* vulgo dicto, diebus maxime solemnibus, & festivis juxta antiquam, & laudabilem consuetudinem Majorum nostrorum, hujusmodi piissimæ menti, & oraculo Sanctissimi inhærentes, nedum precibus humilibus pro parte Provinciarum hujusmodi Ordinis de Pœnitentia in Gallia Nobis expositis annuere, verum etiam præcipere decrevimus, sicut harum tenore præcipimus, quatenus Ministri Provinciales dictarum Provinciarum promovere curent, ac teneantur, mediantibus Religiosis peritis, & expertis in Juvenibus exercitium, & notitiam ejusmodi Cantus firmi, seu *Gregoriani* a Summis Pontificibus ad usum S.R.E. ordinati, & a Majoribus nostris in toto Ordine introducti, & practicati juxta mentem Seraphici Patris nostri S. Francisci, quam in Regula verbis præceptivis Clericis expressit, & intimavit. Datum Romæ in hoc nostro Aracælitano Conventu die 20. Martii 1727. = Fr. Matthæus a Pareta Minister Generalis. Loco † Sigilli.

§.2. Cum

Preces Minorum Tertii Ordinis pro confirmatione

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dicti Exponentes Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.3 Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciarum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXXV.

Dat. 20. Jun. 1727. An. 4.

Confirmatur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini super observatione resolutionis Diffinitorii Generalis circa annullationem Præsentaturarum de gratia in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis.

Alia hujus Const. ed. 1727. P. 4. statutum fuit ut Privilegia Præsentatorum &c. in Provincia Portugalliæ juxta Ordinis Instituta deinceps concederentur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§ 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod cum Fratres ejusdem Provinciæ a Definitorio Generali dicti Ordinis in Civitate Perusin. die 3. Novembris anni proxime præteriti congregato Præsentaturas de gratia in Provincia præfata annullari, illas vero de pulpito, seu pro Concionatoribus ad quatuordecim in totum, quatuor scilicet pro Aragonia, ac totidem pro Cathalonia, ac duas pro Insulis Balearibus augeri petiissent, & ab eodem Definitorio decreta, & Constitutiones ipsius Ordinis part. 3. Cap. 25. in notis servanda fore sancitum fuerit, subinde vero dilectus filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis Ordinis præfati ita servari mandaverit, & alias prout plenius continetur in Decreto ab eodem Fulgentio Priore Generali desuper edito tenoris qui sequitur videlicet:

Decretum prædict. Prioris Generalis Ordinis.

§.2. Fr. Fulgentius Bellelli Buccinensis Sacræ Theologiæ Magister totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Patris nostri Augustini Prior Generalis. = In Definitorio Generali Perusiæ congregato die 3. Novembris anni currentis 1726. inter alios supplices libellos ibi propositos, quidam propositus fuit a Patribus Provinciæ Aragoniæ expostulantibus praxim Constitutionum Ordinis, qua parte decernunt Præsentaturam omnem ex Gratia annullari oportere, petieruntque iidem, Præsentaturas pro Concionatoribus usque ad numerum decimum quartum esse augendas: ea lege, ut sint quatuor pro Aragonia, quatuor pro Valentia, quatuor pro Cathalonia, & pro Insulis Balearibus duæ. Et sancitum fuit, Decreta, & Constitutiones Ordinis (3. part. cap. 25. in notis) omnino servari oportere: Nosque propterea ita servari volumus, atque mandamus. Datum in Conventu nostro Sancti Patris Augustini Perusiæ 5. Novembris 1726. = Fr. Fulgentius Bellelli Generalis Magister = Fr. Angelus Guillelmus Artegiani Roccgensis Ordinis Secretarius. Loco ✝ Sigilli.

Preces Prioris Provincialis Aragoniæ.

§.3. Ipse Thomas Prior Provincialis Decretum hujusmodi pro firmiori ejus subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac insuper, ne divinus in d. Provincia cultus diminuatur, illiusque Conventus Fratrum exemptorum multitudine graventur, quod deinceps nullus ejusdem Provinciæ Professor titulo, & exemptione Exprioris Provincialis frui possit, qui Prior Provincialis Provinciæ prædictæ revera non fuerit, per nos statui plurimum desideret, quandoquidem ex concessione ejusmodi exemptionum multa Provinciæ, & Conventibus præfatis detrimenta antehac exoriri consueverint; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§4. Nos igitur dictum Thomam Priorem Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Decretum a memorato Fulgentio Priore Generali, sicut præmittitur, editum, cum omnibus, & singulis in eo contentis Auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus,

Confirmatio relati Decreti.

mus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus. Præterea, quod nemo ex Professoribus supradictæ Provinciæ deinceps titulo, & exemptione Exprioris Provincialis ejusdem Provinciæ frui, gaudere, aut potiri possit, qui Prior Provincialis actualis non fuerit, auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus.

Clausulæ. §.5. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatur nostri Anno Quarto.

CLXXXVI.

Dat. 21. Junii 1727. Ann. 4.

Confirmatur Constitutio Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis Sancti Augustini in processionibus, & aliis actibus publicis, & privatis.

Laudata Constit. Pii V. hic inserta, edita fuit 1570. Decem. 23. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Militantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus divina dispositione præsidentes, ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum providentia ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a nobis petitur libenter constabilimus.

Canonicis præfatis præcedentia statim post Clerum Sæcularem a Pio V. concessa fuit. §. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius PP. V. Prædecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini ubicumque locorum existentes in processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, statim Clerum Secularem non exemtum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Prædecessoris literis desuper sub plumbo expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Constitutio præd. Pii V. §.2. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum aciei comparetur, illius autem Gubernium Rom. Pontif. Beati Petri vero successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si illæ curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet, quod suum est, benigne concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportunæ declarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat, ut quibusvis sublatis obstaculis quilibet pacis amænitate frui libere possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque, sicut accepimus dilecti filii universi Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Augustino eorum Reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere possunt, se omnes alias personas Ecclesiasticas tam Seculares, quam Regulares in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a capite separare, sed tamen eis locum debitum assignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire exemploque potius cæteris Christifidelibus esse possint consulere volentes, ac omnium, & singularum litium quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquo modo possint status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitndine omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum existentes, quos deinceps processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, interesse contigerit, statim ipsum Clerum Secularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedunt, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate sequi debere, auctoritate Apostolica per præsentes declaramus; ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo, in processionibus, ut dicti Clerici non exemti, præcipue quando Canonici alicujus Ecclesiæ Cathedralis, paramenta Ecclesiastica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctissimum Corpus Christi, seu aliæ reliquiæ, quæ processionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius associentur, aut quando hoc ipsius Ordinarii Mandato continget, ipsi Canonici similiter, ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta super eorum Clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce associanda quæcumque luminaria deferre, libere, & licite possint, statuimus, & ordinamus. Districtius inhibentes qui-

Concessio supradictæ præcedentiæ.

quibusvis locorum Ordinariis, etiamsi Patriarchali, Provinciali, Archiepiscopali, aut alia dignitate præfulgeant sub excommunicationis majoris, & indignationis nostræ poena, ne eosdem Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel interpretari audeant.

Clausulæ amplissimæ.

§.3. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii, aut alii forsan interesse habentes, vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controversiam vocari, causamque, vel causas quare præmissa a nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, sustentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Canonicos erigenda esse, sicque ab omnibus censeri. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & ipsosmet Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilectis filiis dictæ Congregationis Protectori, seu ejus Vice-Protectori, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Vicario Ven. Fratris nostri Episcopi Lauden. in spiritualibus generali per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eosdem Canonicos, illorumque singulos, præmissis omnibus, & singulis vi præsentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu eorum aliquem desuper per quoscumque indebite molestari, perturbari, & inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras, & poenas ipsas incurrisse declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Secularis.

§.4. Non obstan. felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam diætam a fine suæ Dioecesis ad Judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati extra Civitatem, vel Dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac de duabus diætis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apostolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis specialiter, vel generaliter, Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis, motu, scientia, & potestate similibus, etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, Statuti, ordinationis, inhibitionis, Decreti, mandati, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo, Decimo Kal.Jan. Pontificatus nostri anno Quinto.

Preces eorundem Canonicorum pro confirmatione

§. 5. Cum autem sicut dilectus filius Alexander Maximilianus Kobosch Canonicus Regularis expresse professus, ac Præpositus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olomucen. ejusdem Congregationis Lateranen. nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædecessoris literæ in plena ac viridi observantia reperiantur, nihilominus nonnulli Canonici Regulares Ordinis Præmonstraten. in eadem Civitate, vel Dioecesi Olomucen. consistentes sub obtentu, quod prædictæ literæ subinde auctoritate Apostolica confirmatæ non fuerint, ipsi Alexandro Maximiliano præcedentiam in processionibus, & aliis actibus de facto præripere, ac disputare nitantur; Dictus vero Alexander Maximilianus, easdem literas, quo firmius subsistant, ac remoto quocumque prætextu hujusmodi, serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret.

§.6. Nos specialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dum-

dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pii Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Pii V

Clausulæ.

§.7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pii Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI.Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CLXXXVII.

Dat.25.Junii 1727. Ann.4

Conceditur Fratribus Carmelitis Vicariæ Maranionis in Brasilia, a Generali Ordinis ad Magisterium in S. Theologia promotis, ut Lauream Doctoratus a Vicario Provinciali suscipere possint.

Similis facultas ab eodem Pontifice facta fuit Provinciali Provinciæ Aragoniæ Const.ed.1725. Aug. 30. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recensentur haud dissimilia quibusdam aliis ejusdem Ordinis Provinciis.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Vicarius Provincialis aliique Fratres Vicariæ Maranionis in Brasilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias postquam fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Augusti 1624. expeditas literas concesserat quondam Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali ac professoribus Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ ejusdem Ordinis, ut ii, qui absolutis lecturis, & exercitationibus literariis per regularia ordinis hujusmodi Instituta requisitis, ac servatis, alias servandis per eumdem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, lauream Doctoratus in Collegio Sanctæ Teresiæ Salmaticen. memorati Ordinis ad formam in præfatis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur: rec. mem. Innocentius PP. VIII. etiam Prædecessor Noster indulsit, quod omnes, & singuli dictæ Provinciæ Lusitaniæ professores quos pro tempore existens Prior Generalis Ordinis hujusmodi in eadem Sacra Theologia Magistros instituisset, & creasset, præfatam Lauream Doctoratus, prævio rigoroso examine coram Priore Generali dictæ Provinciæ Lusitaniæ, & quatuor in ipsa Sacra Theologia Magistris, sive coram Rectore Collegii Colimbrin. Ordinis prædicti, ac illius Regentibus, & Magistris sumere valerent, ac subinde simile quoque Indultum Fratribus Provinciarum Bahien. & Fluminis Januarii itidem in Brasilia dicti Ordinis concessit, & alias prout in binis ipsius Innocentii desuper in pari, etiam forma Brevis editis, ac supradictis Urbani Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficenter expressis haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis, & Preces Fratrum prædict. Vicariæ.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, primum ex memoratis Indultis favore Professorum Provinciæ Lusitaniæ emanaverit, eo, quod enarrata concessio a memorato Urbano VIII. Prædecessore eis facta fuisset tempore, quo Rex Hispaniarum etiam Lusitaniam possidebat, sicque Religiosis tum Hispanis, tum Lusitanis præfatum Collegium Salmaticen. pro assequenda Laurea Doctorali præfata facile adire licebat; At separatis postmodum dominiis, idem Indultum sine ullo effectu, ac utilitate remanserat respectu Lusitanorum, quibus propter immutatum rerum statum non amplius ad dictum Collegium libere accedere permissum fuit; Et alterum indultum hujusmodi professoribus prædictarum Provinciarum Bahien., & Fluminis Januarii propter nimiam earum ab Europa distantiam concessum fuerit; dicta vero Vicaria Moranionis, utpote in remotissima parte vastæ Regionis ipsius Brasiliæ sita, longius, quam prædictæ Provinciæ Bahien., & Fluminis Januarii ab eadem Europa distet, nec regiæ Naves, quibus ejusdem Vicariæ Religiosi in Lusitaniam transfetare valeat, eo unquam appellant; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod omnes, & singuli fratres expresse professi dictæ Vicariæ Maranionis, quos dilectus Filius Modernus, seu pro tempore existens Prior Generalis Ordinis prædicti in eadem Sacra Theologia Magistros, servatis pariter servandis, instituerit, & creaverit, Lauream Doctoratus, præviis rigoroso examine coram Vicario Provinciali dictæ Vicariæ, & quatuor in Sacra Theologia Magistris, sive Regentibus, ac illorum approbatione, servatis cæteroquin conditionibus per Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Vicario Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus.

Concessio prælaudati Indulti.

Clausulæ.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas,

mas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Vicariæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXXVIII.

Dat. 27. Junii 1727. Ann. 4.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Eremitarum S. Augustini super Constitutione numeri triginta sex Magistrorum in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis.

De confirmatione similis Decreti pro Provincia Betica ejusdem Ordinis vid. hujus Const. ed. 1727. Jun. 2. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod perlectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima mensis Novembris proxime præteriti in Civitate nostra Perusin. celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis ad ipsum Capitulum Generale datis literis, quibus inter alia Fratres dicti Ordinis inibi congregatos diserte monuimus, quatenus in eam curam magnopere incumberent, ne Provinciæ ejusdem Ordinis Magistrorum multitudine gravarentur, & quoniam Provinciam Aragoniæ hoc præ cæteris incommodo laborare inaudiveramus, mandavimus, ut in dicta Provincia Aragoniæ triginta sex Magistrorum numerus, quem nemini prætereire, & excedere liceret imposterum constitueretur, Fratres prædicti eo, quo par est, obsequio monitionibus, & mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, & alias prout in Decreto in eodem Capitulo, seu eorum definitorio Generali desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Prioris Provincialis d. Provinciæ.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Thomas præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon quædam Dubia, quæ super eorum intelligentia, & executione facile suboriri possent, a Nobis declarari, ac submoveri summopere desideret. Nos ipsius Thomæ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendam harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Constitutionem, ac præfixionem numeri triginta sex Magistrorum in supradicta Provincia Aragoniæ, sicut præmittitur factam, ac editum desuper in dicto Capitulo, seu Diffinitorio Generali decretum præfatum cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus.

Confirmatio præd. Decr.

Ordinationes hac super re nonnullæ.

§.3. Porro in ejusmodi triginta sex Magisterii antiquum numerum duodenarium eorumdem Magisteriorum dudum a fel. rec. Clemente VIII. & Urbano, etiam VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Provinciæ præfatæ concessum comprehendi, & includi, ac comprehensum, & inclusum esse, & fore, nec inposterum Magisteria supranumeraria in dicta Provincia concedi posse auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus. Volentes insuper, ut in distributione duodecim Magisteriorum prædictorum forma per prædicti Urbani Prædecessoris literas præscripta, ac in eadem Provincia diu laudabiliter observata deinceps quoque omnino servetur, atque quoties unum ex Magistris de dicto numero duodenario deesse contigerit, statim alter Frater expresse professus dictæ Provinciæ juxta ejus inconcussam praxim in illius locum eligatur, & subrogetur; deficientibus vero Magistris supranumerariis nullus substituatur, donec omnia magisteria præfata ad præfinitum numerum triginta sex redacta fuerint: in collatione autem Magisteriorum, ut præfertur, auctorum omnes, & singulæ conditiones, ac solemnitates, quæ in creatione Magistrorum antiqui numeri duodenarii præscripta reperiuntur, prout etiam methodus, ac ordo, quos idem Urbanus Prædecessor in eorum distributione statuit, servari quoque debeant, ita nimirum, quod ex magisteriis sic auctis septem in Regno Aragoniæ, ac totidem in Regno Valentiæ, necnon alia septem in Cathalonia, & reliqua tria in Insulis Balearibus distribuantur, quo omnes Fratres dictæ Provinciæ, ejusmodi gradum aliquando assequendi spe ducti, ad literarum studia, aliaque per Constitutiones dicti Ordinis ad id designata exercitia ac munere obeunda, & capessenda alacrius excitentur.

Clausulæ.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri,

tiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXXIX.

Dat. 1. Julii 1727. An.4. Erigitur Universitas Studii Generalis in Civitate Camerinensi.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 20. T. 1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cæsenatensi.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Venerab. Fratri Episcopo Camerinensi, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Procemium. Liberalium Disciplinarum studia, unde in rei Sacræ, & civilis rectam, absolutamque administrationem ingentia bona proveniunt, ubi præsertim in generalibus Universitatibus, & Gymnasii Christiani adolescentes, optimis artibus, sanisque doctrinis imbuantur, per nos totius Ecclesiæ Regimini a Deo præpositos, promoveri maxime decet, præcipue in Civitatibus Beati Petri Apostolorum Principis imperio subjectis, ut inde ad summam Dei gloriam, Sanctæque Apostolicæ Sedis dignitatem Populorum nostrorum spiritualis, & temporalis felicitas, benedicente Domino augeatur.

Preces Communitatis prædictæ Civitatis pro Universitatis præfatæ erectione. §.1. Itaque nobis dilecti filii Communitas, atque homines Civitatis nostræ Camerinensis nuper exponendum curarunt, se jamdudum in votis habuisse, ut sui liberi, & Cives in Divinis rebus, & moribus Christianis reipublicæ gerendæ maxime necessariis per optimos magistros imbuerentur; proptereaque præter Grammaticæ artis humaniorum literarum, & eloquentiæ Præceptores se multis ab hinc annis publicum, etiam Philosophiæ professorem suis impensis instituise. Cum autem idem honestum desiderium in eis magis augeretur, se in generali consilio, quod anno elapso congregatum fuit, decrevisse Professorum numerum adhuc augere, duosque alios instituere, unum scilicet, qui Sacr. Theologiam prælegeret, alium vero, qui Jus Pontificium, & civile pariter traderet, utrumque eligendum ab eodem Consilio Generali Civitatis Camerinensis, cum conditionibus, & annuo honorario, suo tempore stabiliendis, ut his dispositis, & introductis, Universitas Studii Generalis cum infrascriptis privilegiis, & Indultis auctoritate nostra in eadem Civitate erigeretur.

§.2. Interim eadem Communitas suam petitionem, & enixas preces Nobis exhibens rogavit, ut ex benignitate Apostolica concedere dignaremur, quatenus ad rem tam laudabilem perficiendam uti possent scutis centum, & viginti annuis monetæ Romanæ, quæ a Camera nostra Apostolica proque illa a Thesaurario Civitatis Camerinensis quotannis solvuntur pro salario Capitanei, seu Judicis exteri appellationum ab eodem Consilio generali eligendo, quorum scutorum, centum, & viginti portio una applicari possit salario eorumdem Professorum Sacræ Theologiæ, & utriusque Juris, reliqua autem salario memorati Judicis, & solutioni onerum, quæ ipse subire debeat. Præterea eadem Communitas Camerinensis sibi a nobis concedi pariter flagitavit, ut in posterum officium, & munus proxime memorati Judicis appellationum exerceatur ab uno ex suis Civibus Jurisconsultis per Consilium Generale quotannis eligendo cum assignatione æqui salarii, & legibus, & conditionibus ab ipso Generali Consilio statuendis. Non obstantibus quibuscumque dispositionibus Statuti municipalis, & Consuetudinibus in contrarium facientibus. Quia vero summa jam exposita, non sufficit pro annuo salario utriusque Professoris, Sacræ Theologiæ, & Juris Canonici, ac Civilis, idem Consilium Generale decrevit, a nobis humiliter postulare, ut quotannis sibi liceret, fructus locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta sex centesimorum, cum obulis octo, & sexaginta piæ abundantiæ operi nuncupato ejusdem Civitatis olim assignatis, sumere, quod pium opus de suo instituit bon. mem. Bernardus Bonjoannes Camerinensis Episcopus eidem Civitati perpetuo largitus quingentas tritici Sarcinas, rubia, hoc est mensuras trecenta, & septuaginta quinque constituentes, cujus pii operis administratio per quædam capitula a piæ me. Antecessore nostro Paulo PP. V. Apostolicis literis confirmata jam fuit, civibusque, ac Generali Consilio Camerinensi tradita, ita ut per tres Cives quotannis eligendos, & præsidente Episcopo, eadem administratio perageret. Deinde sub re. me. Antecessore quoque nostro Clemente PP. X. cum Frumenti quantitas ejusdem pii operis superabundaret, portio Rubiorum mille vendita fuit pretio scutorum quatuor millium sexcentorum viginti quinque, atque unius oboli monetæ Romanæ. Inde percepto cumque facultatibus rei necessariis impenso in emptione memoratorum locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta sex centesimorum cum obolis octo, & sexaginta. Cum autem totus assis pii operis abundantiæ ad Rubia mille septingenta quinque jam ascendere comperiatur, inde quinque millium scutorum valoris locorum Montium summa consurgit, cum-

Nonnullæ aliæ ejusdem petitiones ad hujusmodi erectionem perficiendam.

cumque scuta quingenta quinque cum obolis octoginta quinque a Depositario ejusdem pii operis abundantiæ retineantur, hanc postremam summam iidem Camerinenses in alia loca Montium per se investiri petierunt; quandoquidem ea, quæ superest frumenti quantitas, Civium indigentiam abunde explere potest, nec alias ipsa Civitas, quæ etiam in districtu Populorum frequentia destituitur tritici inopiam pati potest ob Annonæ copiam, quæ ibidem colligitur ob vicinitatem Piceni, unde eorum indigentiis commode, & tenui cum dispendio, consulere valent: licet vero in præmissis Capitulis a Paulo PP. V. approbatis, caveatur, ne idem triticum in alios usus, etiam piorum operum a Camerinensibus convertatur, nihilominus, ubi superabundaverit, in alios pios usus impendi permittitur, ita ut eodem pio opere adimpleto, si magna vis frumenti supersit, tunc salva semper, & illæsa remanente frumenti quantitate eidem pio operi necessaria de reliquo Mons frumentarius pro mutando erigi possit, retentis tamen pignoribus gratis, aut libere donando frumentum pauperibus, Pupillis, Orphanis, Puellis, & Viduis, ut in iisdem Capitulis latius continetur. Hinc pro duorum Professorum congruis stipendiis, aliorumque onerum levamine, iidem Camerinenses prædicta scuta centum viginti, & loca Montium memorata Universitati studii Generalis erigenda per Nos concedi, assignari, & applicari postulaverunt. Quo se, sicut Camerinensium petitio subjungebat in eodem Generali consilio ob præmissa, & infrascripta a Nobis, & Apostolica Sede benigne impetranda, demissas preces exhibere statuerunt Nobis pro parte communitatis, atque hominum prædictorum humillime supplicantes, ut eorum commodo, utilitati, ac decori prospicientes, eis in prædictis de benignitate Apostolica providere dignaremur.

§.3. Nos igitur Camerinum præcipuam Umbriæ Civitatem, quæ alias fuit caput Marchiæ, inde dictæ, & Sedes Legati Apostolici, quæque Episcopatu in Provincia Romana constituto, ideoque huic S. Sedi immediate subjecto, ejusdemque communitatem, atque homines speciali favore, & gratia prosequi volentes, illosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon pii operis hujusmodi fundationis, & capitulorum per dictum Paulum PP. V. approbatorum, & dicti Clementis PP. X. literarum, prædictæque Civitatis statutorum respective tenores, etiam veriores, his eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus veris existentibus narratis, & si illa diligenti examine, veritati nixa repereris, in prædicta Civitate Camerinensi Universitatem Studii Generalis, ubi prædicti, aliique inposterum adjungendi Magistri, & Professores Theologiam, Jus Canonicum, & Civile, Philosophiam, Medicinam, Mathematicam, aliasque ingenuas disciplinas, atque artes publice docere, & perlegere possint, quosque ibi, aut etiam alibi, peracto Studiorum Curriculo, habiles, & idoneos reperiri contigerit, ad Magisterium in Theologia, in utroque jure cumulative cum Collegio Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, & in Medicina quoque postquam hujus artis Professor, iisdem Magistris adjunctus fuerit, servata in omnibus forma, & dispositione Viennensis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare nequaquam intendimus, ad Doctoratus gradum, promovere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum Generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium perpetuo erigas atque instituas; ac eidem Universitati Studii Generalis sic erectæ, ac institutæ, ejusque Præceptoribus, & Magistris, Professoribus, Doctoribus, Prælectoribus, Scholaribus, Officialibus, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis gaudeant, quæ in Universitates Studii Generalis jam erectas per viam communicationis, & alias quomodolibet collatæ olim fuerunt, atque iis pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo largiaris, atque indulgeas.

Committitur Episcopo Camerinensi erectio prædictæ Universitatis.

§.4. Præterea scuta centum, & viginti monetæ, quæ hactenus Capitaneo, seu Judici extero appellationum prædictæ Civitatis per dictum Thesaurarium soluta fuerunt pro una tantum portione, altera que Consilio Generali dictæ Civitatis sufficiens visa fuerit salario dicti Capitanei, seu Judicis appellationum, ut in ra eligendi a remanente cum hujusmodi locorum Montium Cameralium triginta octo, atque octoginta sex centesimis, atque obolis octo, & sexaginta ad dictum pium opus spectantibus assignes, quia idem pium opus aliunde, ut præfertur adimpleri, & Civitas Camerinensis, ejusque districtus aliunde, etiam copia frumenti ubertim ali potest, quas portiones, & loca Montium, ideo a prædicto pio opere sive administrationis justitiæ, quæ a Capitaneo, seu Judice appellationum reddi solet, piique operis adimplementi læsione, & præjudicio eadem auctoritate perpetuo distrahas; & separes. Pro duorum autem Theologiæ scilicet, ac utriusque Juris Professorum, aliorumque imposterum adjungendorum congruis, & juxta providam in Consilio Generali Camerinensium, semel, aut sæpius habendo distributionem faciendam pro stipendiis assignandis, aliorumque onerum necessario subeundorum, & per dictum consilium Generale statuendorum tolerantia, & supportatione eadem scuta centum, & viginti pro una ex duabus portionibus prædictis tantum ab assignatione salarii hujusmodi distracta, & sepe memorata loca Montium ab opere pio, ut præfertur separata, eidem Universitati Studii Generalis per Nos erectæ, & institutæ juxta providam, & liberam ab eodem Consilio Generali semel, aut sæpius ad id convocando distributionem faciendam liceat eidem Universitati, & pro illa ejus Rectoribus, seu Ministris centum, & viginti scutorum, pro una tantum ex duabus portionibus prædictis, atque locorum Montium hujusmodi, ut præfertur distractorum, & separato-

Necnon eidem præscribitur, ut petitiones Communitatis, supra relatas, exequutioni mandet.

ratorum veram, & realem, actualem, & corporalem possessionem libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere possint, scutaque centum, & viginti pro una ex dictis duabus portionibus, ac dictorum locorum Montium fructus percipere, exigere, & transferre, inque duorum eorundem Professorum stipendia, ut dictum est, statuenda, aliosque necessarios Universitatis erectæ usus juxta distributionem faciendam convertere libere, & licite valeant, nullius hac in re facultate requisita, itidem Apostolica auctoritate perpetuo concedas, atque indulgeas. Postremo, ut Cives Camerinenses, quorum erga Apostolicam Sedem, & Romanam Ecclesiam integerrima fides semper enituit, & inter quos Collegium unius, & viginti Jurisconsultorum variis, præcipuisque Privilegiis ornatum reperitur, deinceps Jurisprudentiam alacrius profitendam, aliquo etiam eis proposito præmio excitentur, & pii operis prædicti utiliori, tutiorique statui prospiciatur, concedimus eidem Civitati, & hominibus, qui Consilium Generale componunt, ut pro munere Capitanei, seu Judicis appellationum, quod antea ex vi Statutorum ejusdem Civitatis, seu veteris & approbatæ consuetudinis, exteris tantum conferri solebat, Civem Camerinensem Jurisconsultum habilem ceteroquin, & idoneum, qui Idem Judicium, ut antea fiebat, plene exercere, omniaque alia onera eidem muneri incumbentia implere teneatur, & debeat imposterum eligere, necnon scuta quingenta circiter monetæ prædictæ, quæ penes Depositarium dicti pii operis serventur in totidem loca Montium Cameralium ad favorem ejusdem operis pia abundantia nuncupati, quæ quidem loca Montium pro omnimoda indemnitate dicti pii operis abundantia semper stare, & nunquam ex eodem distrahi quoquomodo debeant, sed illorum fructus dumtaxat respective impendere libere, & licite valeat, eadem auctoritate, licentiam & facultatem pariter indulgeas, & perpetuo impertiaris.

Clausulæ peculiares.

§.5. Nos vero omnia, & singula præmissa, si per Te vigore earumdem præsentium fieri contigerint, necnon easdem præsentes literas nostras etiam ex eo, quod aliarum quarumcumque, etiam speciali nota dignarum Universitatum Rectores, & Officiales, Doctores, Professores, seu Prælectores, Procuratores, Defensores Protectores, vel Agentes, aliive quomodolibet interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, aut ex quavis, vel quibusvis aliis causis, occasionibus, vel prætextibus de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari, aut alias infringi, vel quomodolibet retractari, sive etiam per Nos ipsos, ac Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, aut Sedem prædictam, vel illius Legatos, etiam de Latere, aut per quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, revocari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo, & inviolabiliter observari debere, necnon Universitatis Studii Generalis Camerinensis hujusmodi, illiusque Rectores, Magistros, Professores, Doctores, Prælectos, Officiales, aliasque personas jam dictas super præmissis omnibus, & singulis, vel illorum occasione, etiam per alias Universitates, vel quoscumque alios quavis auctoritate quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri nequaquam posse: Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ speciales.

§.6. Non obstantibus dicti Berardi Bonjoannis Episcopi voluntate prædicta, necnon hujusmodi pii operis fundatione, ac Nostræ Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, necnon Capitulis per eumdem Paulum V. Antecessorem Nostrum approbatis, aliisque omnibus, & singulis in contrarium præmissorum quomodolibet editis, & præsertim Capitulis a prædicto Paulo Prædecessore nostro, ut præfertur approbatis, necnon fe. re. Pii PP. V. de gratiis interesse Cameræ Nostræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus, intra certum tum expressum tempus in eadem Camera registrandis, & insinuandis, ac quibusvis aliis quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Jus, vel interesse ejusdem Cameræ nostræ Apostolicæ concernentibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, Generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel Generalibus ac dictæ Civitatis Camerinensis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, præsertim illis quibus caveri dicitur expresse ne munus Capitanei, seu Judicis appellationum jam dictum Civi Camerinensi, sed extraneo tantum conferat; Privilegiis, quoque Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Superioribus, & personis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ac etiam aliis Universitatibus prædictis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXC.

Dat. 5. Julii 1727. Ann. 4.

Indulgetur Eremitis S. Augustini Excalceatis Congregationis Hispaniarum, & Indiarum, ut sandaliis ex pelle nigri coloris uti possint.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2. nonnulla decernuntur pro servanda habitus uniformitate ab iisdem Fratribus quarumdam Provinciarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Fratrum d. Congregationis.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Congregationis Hispaniarum, & Indiarum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod ipsi sandalia ex chorda, seu cannabe, quæ hactenus deferre consueverunt, deponere, ac illorum loco sandaliis ex pelle nigri coloris ejusdem tamen formæ, seu figuræ, quam ea, quæ de præsenti gestant, non minus propter eorum status, ac majorem in celebratione Sacrosancti Missæ Sacrificii decentiam quam, ut se consuetudini in aliis ejusdem Ordinis Congregationibus vigenti etiam hac in parte conformet, ac color dictorum sandaliorum colori habitus, quem gestant respondeat uti posse plurimum desiderant, si nostra, & hujus Sanctæ Sedis sibi super hoc licentia suffragetur, & facultas: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur dictorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, ut ipsi deinceps in locum sandaliorum ex chorda, seu cannabe, illa ex pelle nigri coloris, ejusdem cæteroquin formæ, seu figuræ, ac ea, quæ hactenus detulerunt, gerere, & deferre, illisque uti libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indultum prædictum.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac præfatorum Ordinis, & Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Peturm sub Annulo Piscatoris die V. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXCI.

Indulgetur Votantibus Signaturæ Justitiæ, ut gestare possint semper, & ubique Galeri Redimiculum, *Cordone* vulgo nuncupatum, coloris violacei.

Dat. 12. Julii 1727. An. 4.

Alia hujus Const. ed. 1725. Maji 8. P. 1. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis supremi gratiarum dispensatoris in Terris a Domino constituti providentia circumspecta, illos, qui continuos labores pro administranda Justitia ad publicam utilitatem, & Sedis Apostolicæ honorem in dies laudabiliter sustinent, & quorum fidem, industriam, prudentiam, ac dexteritatem multis rerum experimentis spectatas habet, ea libenter concedit per quæ eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius majora eidem Sedi obsequia sua impendant, & in munerum sibi demandatorum functione studiosius perseverent.

§.1. Itaque ad egregia dilectorum filiorum Votantium Signaturæ nostræ Justitiæ in Nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem, aliqua honoris prorogativa condecorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, mera deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Signaturæ Justitiæ Votantibus præsentibus, & futuris, ut ipsi omnes, & singuli Galeri redimiculum, *Cordone* vulgariter nuncupatum coloris violacei in quibusvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & gestare libere, & licite possint, & valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indultum prædictum.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quos-

quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXCII.

Dat. 15. Julii 1727. An. 4.

Confirmatur Decretum Generalis Conventus Congregationis Missionis circa modum dimittendi a dicta Congregatione unum ex Assistentibus, si in culpam incidat.

De potestate Superiorum Congregationis Missionis in suos Subditos vid. aliam hujus ed. 1725. Sept. 17. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Bonnet modernus Superior Generalis Congregationis Missionis tam suo, quam totius ejusdem Congregationis nomine, quod in novissimo Generali Conventu Parisiis anno 1724. convocato inter alios editum fuit quoddam Decretum, quo declaratur modus, & forma dimittendi a dicta Congregatione unum ex Assistentibus Superioris Generalis, vel ejus Admonitorem, si alteruter, quod Deus avertat, in culpam cadat, quæ juxta Constitutiones Congregationis dimissionem mereatur, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§.1. *Conventus unanimi voce statuendum duxit, & statuit, imposterum Assistentem a Congregatione non esse dimittendum, nisi ad plura medietate suffragia ipsius Superioris Generalis, Assistentium, & Visitatorum, qui sunt in Europa, sicut pro ejus suspensione definitum fuerat in Conventu anni 1692. §. 12., aut si res dilationem non pateretur ad plura suffragia Superioris Generalis, Assistentium, Visitatoris Provinciæ, Superiorum quinque viciniorum Domorum, Secretarii, & Procuratoris Congregationis Assistentis Domus, si non sit ex Assistentibus Congregationis, & sex Sacerdotum, eorumque ratione vocatione antiquorum Domus, in qua commoratur Superior Generalis, quod nomine ejusdem Superioris Generalis, & totius Conventus a S. Sede confirmati est enixe postulandum.*

Preces Superioris Generalis.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Superior Generalis statutum, seu Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communi summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Joannem Superiorem Generalem, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Decretum, seu Statutum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, firmo tamen, & in suo vigore permanente Decreto, quo Nos dudum dimissionem quondam Petri de Hymbert tunc prædictæ Congregationis Assistentis approbaveramus, & confirmaveramus, quod denuo auctoritate, & tenore præfatis innovamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXCIII.

Dat. 30. Julii 1727. An. 4.

Erigitur Custodia S. Nicolai in Lotharingia Minorum Recollectorum de Observantia in Provinciam.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 28. P. 2. actum fuit de erectione Cœnobii in Provincia Valentiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SOlicitudo Pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini divina dispositione præsidemus Nos admonet, ut paternam Religiosorum

rum Virorum Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ Instituto mancipatorum curam gerentes, felici illorum statui, ac progressui, & Religionis incremento, quantum Nobis ex alto conceditur prospicere jugiter studeamus.

Cura Leopoldi Ducis Lotharingiæ ut prædicta Custodia in Provinciam eligeretur.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, alias dilectus filius Nobilis Vir Leopoldus Lotharingiæ, & Barri Dux non minus pro avita sua in Deum pietate, & singulari erga Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci devotione, quam excitatus suavis odoris fragrantia in universum ejus dominium diffusa vitæ, ac bonæ conversationis exemplo, Religiosisque in Vinea Domini laboribus dilectorum filiorum Fratrum ejusdem Ordinis de Observantia Recollectorum nuncupatorum Custodiæ S. Nicolai in Lotharingia nuncupatæ, quæ infrascriptis septem Conventibus, & Hospitio a se, ac Majoribus suis fundatis, & erectis constat, nempe Conventibus Longivicensi, Gondrecuriensi, Damblinensi, Confluentino, Aspermontano, Sifoldiensi, Bultunevillensi, & Hospitio Mirecuriensi, ubi Novitiatus cum tribus Sacræ Theologiæ tum Scholasticæ, tum Moralis, & uno Philosophiæ cursibus institutus reperitur, ac quorum Religiosi Catholicæ doctrinæ semen longe, lateque spargere non desistunt, & exactiori Regulæ, quam profitentur, observantiæ non sine ingenti Populorum ædificatione sedulo incumbunt, eamdem custodiam, cui data occasione novos Conventus addere paratus erat, in Provinciam erigi exoptans literas ad novissimum Capitulum Generale prædicti Ordinis in Alma Urbe Nostra celebratum pro ejusmodi erectione obtinenda dedisset, quibus acceptis, idem Capitulum generale decrevit numerum, & statum Conventuum, & Hospitii prædictorum ab uno Commissario Generali dicti Ordinis prius examinandos, & illius Ministro Generali significandos fore, quam ad erectionem prædictam deveniretur, quæ quidem omnia rite, & ordine adimpleta fuerunt.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.2. Verum quia juxta Statuta generalia auctoritate Apostolica confirmata, ac decreta Capitulorum Generalium dicti Ordinis enarratus Conventuum numerus satis non est, ut in Provinciam erigantur, nisi specialis Nostra, & hujus S. Sedis in hac parte, ut alias sæpius factum fuisse memoratur, accedat dispensatio, & facultas. Hinc est, quod Nos pio ejusdem Leopoldi Ducis desiderio hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, simulque firmiori, & solidiori ejusdem Custodiæ statui, prosperoque illius regimini, & progressui providere volentes, ac dilectorum filiorum Custodis, & Definitorum, aliorumque Fratrum Custodiæ hujusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictam Custodiam tametsi non nisi septem Conventibus, ac Hospitio de præsenti constantem, sicut præmittitur, in novam Provinciam Fratrum Recollectorum dicti Ordinis,

Erectio prædicta.

quæ Provincia S. Nicolai itidem nuncupari debeat, ac Capitula Provincialia pro Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electione, ac Congregationes, aliosque congressus ad instar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, ac omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, Iuribus, honoribus, privilegiis gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ, tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeat, tenore præsentium sine cujusquam præjudicio in perpetuum erigimus, & instituimus.

§.3. Decernentes ipsas præsentes literas, & in eis contenta, &c. ex eo, quod quilibet in præmissis Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex quavis alia, etiam quantumlibet Juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, illiusque Capitulorum Generalium, & custodiæ hujusmodi, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, Decretis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apo-

Derogatoriæ.

Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis, & locis sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis & Decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXCIV.

Dat. 30. Julii 1727. An. 4.

Confirmatur Decretum Congregationis Immunitatis, quod distributiones quotidianæ, quæ percipiuntur per Residentiales, non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicæ.

Alia hujus Const. 1725. Apr. 28. P. 1. decretum fuit ut provisi de Beneficiis mediam annatam solverent fabricæ suarum respective Ecclesiarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis Jurisdictionalibus præpositorum emanavit Decretum, tenoris qui sequitur videlicet.

Decretum prædictum.

Mediolanen. Discussis in Sacra Congregatione super Immunitat. Ecclesiastica, & controversiis Jurisdictionalibus habita sub die 17. Junii 1727. = Infrascriptis Dubiis, propositis ad instantiam Cleri Regularis Diœcesis, & Status Mediolani tenoris prout sequitur, videlicet = Primò an Distributiones quotidianæ, quæ recipiuntur per Residentiales comprehendantur, & calculandæ sint sub onere contribuendi pro subsidio ex Indulto S. Sedis indicto anno 1717. = Secundo an sit locus novæ repartitioni ex integro faciendæ ad effectum in ista calculandi omnes, & quascumque distributiones non calculatas, & quæ usque ab initio erant calculandæ = Tertio = An illis de utroque Clero Seculari, & Regulari competat pro rata excessus diminutio Taxæ & respective reintegratio pro quantitate ultra propriam ratam persoluta = Eadem Sacra Congregatio sedulo de more perpensis rationibus pro parte memorati Cleri Regularis allatis rescripsit = Affirmative in omnibus = In quorum fidem. Datum Romæ hac die 21. Junii 1727. F. Cardinalis S. Agnetis S. de Riccis Secretarius.

Preces Cleri Regularis Mediolanensis pro confirmatione.

§.2. Cum autem sicut dilecti filii Clerus Regularis Diœcesis, & Status Mediolanen. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXCV.

Dat. 2. Aug. 1727. An. 4.

Confirmantur reformationes quædam Constitutionum Ordinis Servorum B. M. V. pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 8. P. 3. quædam decreta fuerunt pro Tertiariis ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei Memoriam.

Exordium.

DEbitum Pastoralis officii quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur Nos admonet, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, illa quæ pro felici, prosperoque eorum regimine statuta, seu ad jam statutorum reformationem, & declarationem provide facta esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici præsidii robore muniamus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Priores Provinciales Provinciarum Germaniæ, & Bohemiæ Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis, quod alias dum ambæ Provinciæ præfatæ invicem unitæ reperiebantur, & unicam Provinciam constituebant, quædam particulares Constitutiones ad Regularem obser-

Constitutiones prædictæ pro Provinciis præfatis, quum unitæ erant, conditæ fuerunt; sed eisdem divisis, reformatæ.

servantiam in ejusmodi Provinciam inducendam, inibique conservandam conditæ tempore fe. re. Clementis PP. XI. prædecessoris nostri auctoritate Apostolica approbatæ, & confirmatæ, ac exinde observatæ fuerunt; verum cum ob acquisitionem novorum Conventuum, aliasque justas, & rationabiles causas, ad divisionem ejusdem Provinciæ postmodum deventum sit, & ex una duæ, altera scilicet Germaniæ, & altera Bohemiæ Provinciæ præfatæ erectæ, & institutæ fuerint, enarratarum Constitutionum dispositio in omnibus suis partibus in utraque Provincia hujusmodi servari nequivit. Unde exponentes prædicti cum suorum respective Definitorum consilio facultate moderandi, augendi, & diminuendi e dictis Constitutionibus, quod opportunum visum fuisset, salva hujus Sanctæ Sedis auctoritate in eisdem Constitutionibus attributa, utentes, nonnullas & ejusmodi Constitutiones, ut facilius utrique Provinciæ sic erectæ, & institutæ aptarentur, ac executioni in eis demandarentur, eas nimirum declarando, mutando, & cassando respective, eisve aliquid addendo reformarunt, & alias prout continetur in Scriptura desuper confecta, tenoris qui sequitur videlicet.

Reformatio predd Constitutionum.

§.2. Declarationes, mutationes, additiones, & cassationes visæ, & approbatæ ab Eminentiss. ac Reverendiss. D.D. Laurentio S. R. E. Cardinali Corsino totius Ordinis Servorum B. M. V. Protectore in Constitutionibus Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. specialem modum vivendi in Germania profitentium. = In capite 1. n. 10. additum est, idem Ave Maria usque ad verbum Jesus inclusive dicatur etiam a Patribus Concionatoribus antequam in Cathedra Crucem faciant. In Cap.2. num.1. positum est, Cæremoniale nostrum num.5. positum est, nostris necessitatibus num.8. additum est, ita tamen ut diebus ferialibus ultra quadrantem post quintam non protrahatur, & si Completorium cum Salve Regina, & Litaniis choraliter, vel figuraliter decantandis ante quintam finiatur, habeatur tamen brevis recollectio per medium quadrantem ultra quintam: eadem oratio mentalis per dimidium horæ spatium habeatur post Matutinum diei persoluta, veruntamen ultra tertium quadrantem ad secundam nunquam protrahatur. Num.9. Additum est, & Beati Alesii Confessoris. Num. 10. additum est de nomine, & conceptione B. M. V. & num. 11. additum est, & B. Alesii = In Cap.3. num.1. positum est, cum aliquis ex nostris Fratribus has Constitutiones profitentibus. num. 5. positum est eadem hæc suffragia pro defunctis nostris Fratribus in Germania statuta, fiant etiam pro Fundatoribus, eorumque Conthoralibus pro tempore erectæ fundationis in vivis existentibus, & Fundatricibus intra Provinciam. num. 6. positum est, Vicariis Generalibus, & Prioribus Provincialibus nostris. Num.7. positum est pro fratribus aliarum Provinciarum, uti, & pro sororibus intra Provinciam existentibus, & additum est pro quolibet una Missa, & ante Missam cum dicitur pro fratribus aliarum Provinciarum unum Nocturnum cum Laudibus Defunctorum. Num.8. positum est Fratribus nostris has Constitutiones profitentibus, & num. 14. positum est, nostrorum Fratrum.

Addenda in Cap.I.

Et Cap.II.

Et Cap. III.

Delenda in Cap. IV. & addenda;

§.3. In Cap.IV. num.2. deleta sunt illa verba, pollice dextro num.18. additum est, quod idem de lectore mensali intelligendum est excepta lectione Sacræ Scripturæ. num.26. positum est, extra loca vero Provinciæ additum est, Ordinem Instituti Nostri. In Cap.V. num.4. positum est primævam nostram consuetudinem in Cap.VI. num.4. deletum est, an insuper cujus Conventus filii futuri sint. Num.5. positum est, se adhoc fideliter præstandum in conscientia obligatos, & num.11. positum est, ex primæva pia nostra consuetudine. In Cap. VII. num. 2. positum est, a se deputandum, & num.7. positum est, pro iis statutarum In Cap.VIII.num.8. positum est præscriptum in Cæremoniali nostro, & deleta sunt hæc verba, observantiæ Germanicæ, atque additum est, necnon secundum Constitutiones Servorum B. M.V. pro tota Germania specialiter approbatas. num.10. positum est, Provincia N. & item Constitutionum harum. Num.15. deletum est, & nisi absoluta necessitas aliud postulaverit, quod ad id muneris omnino ab eorum lectione distincti, neque alio quopiam officio occupati, ne a cura, & præsentia suorum quocumque prætextu impediatur, atque de eo, illorumque educatione pariter omnia intelligantur, quæ supra Cap. VII. de Magistro Novitiorum, & Novitiis statuta sunt, & additum est, quibus Magister Novitiorum, in absentia vero Magistri Priori locali in omnibus subsint. Num. 17. deletum est, in observantia nostra professionem. In Cap. X. num. 2. additum est, vel Professorium. In Cap.XI. n.4. deletum est cum Juramento, & additum est, onerata desuper eorum conscientia dandum. Num. 6. positum est, examinari possunt. In Cap.XII. num.1. deletum est prout Capite præcedenti de promovendis ad Ordines præscriptum est num.2. deletum est, & non ultra, donec iterum examinentur, & cum præfatis duplicibus testimonialibus sibi iterum præsententur, exceptis Lectoribus, & Constitutionibus, etiam ordinariis, quibus possit absolute licentia concedi. Patres autem, qui quinquagesimum annum excedunt, poterunt eximi a novo examine si tamen alias reperti fuerint idonei, & additum est, ad triennium tantum. Illi autem Patres Confessarii, & qui Theologiam speculativam non absolverunt, si reperti fuerint fructuose tempus non impendere studio casuistico. Item illi Theologi, qui licet tribus annis in Theologia permanserint, attamen exigua, sive per publicas disputationes, sive per examen ex omnibus Materiis instituendum dedere profectus sui specimina, debent tempore Visitationis, vel alias a Provinciali, Socio Provinciali, & uno, vel pluribus Examinatoribus Provinciæ, si adsint denuo examinari, quando invenientur minus idonei pro excipiendis Confessionibus, tunc Provincialis dictos negligentes pro qualitate culpæ, & negligentiæ puniat.

In Cap. V.

Addenda in Cap.VII.

Addenda & delenda in Cap. VIII.

Idemque in Cap.XI.

Pariter in Cap.XII.

§.4. In Cap. XXIII. num. 5. positum est videant, ut adminus semel intra Mensem (si commode fieri potest) privatam disputationem habeant. Num. 8. deletum est cum Juramento, Item deletum est sigillatim cum Juramento, & additum est singillatim Prior, & Patres Discreti, vel ii, qui steterint loco Discretorum in eo Conventu, in quo is ante resederit saltem per Annum onerata sua conscientia. Num. 13. positum est proprius Lector præsideat, & deletum est,

Addenda, & delenda in Cap.XIII.

est, & non alius. Num. 15. deletum est cum Juramento, & additum est onerata sua conscientia. In cap. XIV. Num. 2. positum est, qui idoneitatis suæ testimonium non habuerit, & deletum est juratum. Item positum est, in Refectorio Themate ab iis tantum triduo sibi ante assignato, testimonium quoque vitæ, ac morum, prout supra de approbandis Lectoribus præscriptum est, habere teneatur. Num. 3. mutata est dictio *ordinarie*, & apposita est *regulariter*. Num. 6. additum est, scandalo offenderit nimis familiariter cum improbis conversando, vel ludendo, vel blasphemando munere prædicandi careat per quinquennium, & deletum est, munere prædicandi in perpetuum careat. Num. 7. positum est sub pœna arbitraria Provincialis. In Cap. XV. Num. 2. additum est, proprii lectores tantum. Item deleta est dictio *rigorosissime*, & apposita *rigorose*. Num. 3. positum est, vocem tam activam, quam passivam habere possint, adeoque ipsis in nullum prorsus detrimentum de reliquo cedat, additi sunt ex cap. 31., & cap.42. atque huc translati sequentes duo numeri, videlicet. Num. 4. Nihilominus Lectores, & concionatores habita ratione suorum laborum, qui per decem Annos actualiter legerint Theologiam speculativam, aut Philosophiam, aut utramque simul, & Concionatores, qui per idem tempus concionati fuerint, sive, qui partem docendo, partim concionando decennium expleverunt, licet post transactum decennium Lectores ejusmodi lectioni; & Concionatores concioni amplius non incumbant, gaudeant privilegiis vocis activæ, & passivæ in Capitulo Provinciali, ita tamen, ut tam Lectores, quam Concionatores inter se mutent vices, videlicet, ut ex lectoribus decennalibus unus tantum mutando vices singulis trienniis ad Capitulum Provinciale comparere possit ut Vocalis, & numerus quintus. Similiter cum honor Religionis, vel maxime dependet a Lectoribus, & Concionatoribus, hinc Patres Lectores actuales Philosophiæ, & Theologiæ Scholasticæ uti, & Concionatores Ordinarii indiscriminatim censeantur digni isto favore, & quævis Conventuum discretoria ingredi, & in iis suffragium ferre valeant.

Idemque in Cap. XIV.

Pariterque in Cap.XV.

§.5. In cap. XVII. num. 7. additum est, facta deosculatione Sancti habitus, & deinde Mensæ surgant. Num 8. deletum est, privatis observantiæ nostræ, & positum est privatis nostris. In cap.XVIII. num. 4. positum est, sine consensu Provincialis pro tota familia pro particulari autem persona ex rationabili causa possit Prior, etiam in his jejuniis dispensare. In Cap.XIX. num.11. deletum est, possintque in itineribus esse nigri coloris, & additum est, albi, vel nigri coloris pro ut Provinciæ fert consuetudo. Additus est, integer numerus 18. prout sequitur, ne autem Superiores Conventuum totum onus instruendorum rite vestiariorum suis successoribus relinquant & consequenter his incumbant, cum modica Conventuum Oeconomia, ejusmodi grave onus portare, idcirco hunc in finem injungitur omnibus superioribus localibus, ut quolibet anno pro cujusvis Religiosi nostri vestimentis tam exterioribus, quam interioribus, & pileis, computando omnia tam ad Sartoriam, tum ad Sutoriam quomodolibet spectantia ex taxa ordinaria pro victu, & vestitu cujusvis Religiosi pro Conventibus determinate ad minimum viginti Floreni applicentur. Quod si hac parte superiores locales negligentes inventi fuerint, rationes generales ad capitula, vel literæ quotannis mittendæ ab officialibus conventuum nequaquam subscribantur, nec a Diffinitorio approbentur, unde Provincialis ex officio provideat, & ejusmodi transgressores pro modo culpæ puniat. In Cap.XXI. num.5. positum est, in concedendo secundo exitu, si debito respectu Superiori locali id insinuaverit. Num.10. positum est, arma cujuscumque generis non habeantur præsertim in Civitatibus, & Oppidis, in locis tamen solitariis, & periculo deprædationis subjectis haberi possint, ita tamen, ut non in Cellis Patrum aut Fratrum, sed in loco aliquo specialiter deputato occlusa asserventur, & custodiantur. In Cap.XXIV. num.9. deletum est, vel pœna privationis officii; In cap. XXV. n. 1. positum est, Prior Generalis ex Provinciis Nostris eligibilis sit ex iis, qui juxta Cap. XV. n. 2. examinati, & approbati fuere num. 7. positum est, a Nobis in Germania habeat annuatim saltem viginti duo scuta argentea Romana, & si ad Capitulum, aut diætam Provincialem, ad visitandum, aut quacumque ex causa ad aliquem ex nostris Conventibus venerit præter expensas ad agendum post Provincias nostras iter necessarias, quibus pro filiali in Patrem suum observantia tam pro eo, quam pro suis Sociis, Provinciæ nostræ omni adjumento non deerunt per totum tempus, quo inter nos immorari dignabitur, omnia ei, ac sociis pro dignitate subministrentur, nec eidem decet minora cultus, charitatisque signa Patri exhibere, quam nostrarum Provinciarum filiis exhibeamus. Num.14. positum est, in locum Defuncti Generalis extra Provincias nostras & item, si autem contingat in Provinciis nostris.

Necnon in Cap.XVII.

Et Cap.XVIII

Ac in Cap. XIX.

§.6. In Cap.XXVI. num.1. positum est Procurator Ordinis in Romana Curia ex Provinciis nostris eligibilis sit ex iis qui juxta dicta Cap.XV. num.2. examinati, & approbati fuere. Num.8. positum est, Prior Provincialis in hisce nostris Provinciis num. 10. positum est, aliquis extra Provincias num. 12. deletum, & nihil aliud num.15. positum est, & si is fuerit Theologus ex examinatis, & approbatis, assumat sibi Prosocium Definitorem Provincialem in Cap.XXVIII num.6. positum est usque ad futurum Capitulum Provinciale quartum Definitorem Provincialem. In cap.XXIX. num.1. deletum est, cum nostra Germanica observantia, & additum est cum ordo noster in Germania. Item deletum est quælibet hujus observantiæ Provincia, & positum est quælibet Provincia. In Cap. XXXI. num. 1. additum est, Concionatores, tam decennales, quam actuales num.2. additum est, qui sic partem legendo partim prædicando decennium absolverunt, & deletum est, uti, & illi, qui post sex saltem annos sic legendo, aut prædicando transactos ad Vicariatum Generalem, Provincialem, Socialem, Procuraturam Provinciæ, Prioratum, Magisterium Novitiorum, aut Juvenum professorum assumpti in eo reliquum tempus decennii compleverunt. In cap. XXXII. num.2. deletum est de sexennio in sexennium, & positum est unde, vel unaquæque ex hisce nostris Germaniæ Provinciis suum peculiarem habeat Vicarium Generalem constituendum a Generali

Item in Cap.XXVI.

Addenda in Cap.XXVIII.

Delenda, & addenda in Cap.XXIX.

Idemque in Cap.XXXI.

Et in Cap. XXXII.

ex

ex sibi præsentatis, vel liberum sit Generali vices suas Provincialibus respective committere, prout necessitas, aut commodum postulaverit. Eligendus vero in Vicarium Generalem omnes qualitates habeat, quæ supra pro Provinciali requisitæ sunt. Num. 3. positum est, informet ergo Diffinitorium Provinciale cujuslibet Provinciæ super qualificatis, & a se præsentatis Generalem, & de eo, qui ab illo deputatus fuerit, omnia intelligantur, quæ in his Constitutionibus de Priore Generali dicuntur, cumque munus, & onera ipsius Generalis portet, etiam (si tamen distincta a Provinciali Persona fuerit) locum ejusdem ubique durante officii sui tempore teneat, possitque ea omnia agere, quæ facere posset ipse Generalis, si adesset, nisi ab eodem auctoritas ei fuerit restricta. Num. 4. additum est, habeat autem (si a Provinciali sit distincta Persona) sigillum triplex. Item deletum est per Germaniam, & additum est, per Provinciam. Num. 5. positum est, & in aliis locis suæ Provinciæ serventur, & item positum est, vel ex ærario publico suæ Provinciæ. Num. 6. positum est concedere facultatem Fratribus ex sua Provincia abeundi, & item positum est, Fratres etiam, qui modum vivendi pro Germania specialiter approbatum non sunt professi, ordinari non permittat sine Generalis, vel suorum Provincialium Dimissoriis, nisi saltem per annum sub illo vixerint. Num. 7. additum est, simulque accessum habeat ad omnia Provincialia Capitula, non tamen ingressum ad Diffinitorium.

Addenda in Cap. XXXIII. §.7. In Cap. XXXIII. Num. 3. additum est ratiocinia scrutentur, libros quoque Sacristæ, num missis perpetuis fundatis, atque etiam manualibus satisfactio fuerit præstita ex integro perquirant. Num. 4. additum est, poterunt (servato tamen ordine correctionis fraternæ) Prælato revelare. In Cap. XXXV Num. 1. positum est, Breviarii Romani Reformati, & Cæremonialis Nostri. Num. 2. additum est, qui arma quæcumque intra septa Monasterii retinet (quod tamen ita intelligendum, sicut animadversum est Cap. XXI. num. 10.) aut itinere. In Cap. XXXVIII. Num. 4. deletum est, eumque carceri includat usque ad mandatum Provincialis, quod generaliter occurrente quocumque excessu gravioris, aut gravissimæ culpæ, observet, & additum est, Provinciali denunciet, interim tamen (si res visa fuerit præsentaneum remedium postulare) de consilio Discretorum delinquentem carceri mancipet, aut in Monasterio releget, prout necessitas, aut scandalum postulaverit. In Cap. XL. Num. 2. deleta est dictio *Tyrolis*, & apposita *Germanicæ*. Num. 6. positum est, quempiam ex provinciis nostris compellere. In Cap. XLI. Num. 1. positum est, Vicarios Generales Nostrarum Provinciarum, Provinciales Num. 3. positum est secundum Cæremoniale nostrum. In Cap. XLI. Num. 2. positum est, Lector item, & Concionator decennalis juxta dicta Cap. XV. Num. 4. & Num. 7. positum est, quorum primi duo sint Theologi, ex examinatis, & approbatis. Item deleta sunt omnia verba contenta sub Num. 8. Num. 31. olim 32. positum est, Deffinitoribus quoque perpetuis, Lectore, & Concionatore ex communi Provinciæ ærario deleta sunt omnia verba contenta sub Num. 33. qui olim erat 34. In Cap. XLIII. Num. 24. deletum est, aut in Constitutionibus obscura declaranda. In Cap. XLIV. Num. 1. positum est, super his impetratæ apud Nos omnino, & Num. 3. positum est, statuta facienda videantur Provincias nostras, aut earumdem statum concernentia, id non fiat, nisi Patres nostri in Capitulis suis Provincialibus per majora vota.

(Marginalia: Et in Cap. XXXV. — Deleda, & addenda in Cap. XXXVIII. — Et in Cap. XL. — Addenda in Cap. XLI. — Addenda, & delenda Cap. XLII. — Delenda in Cap. XLIII. — Addenda in Cap. XLIV.)

Preces Priorum Provincialium. §.8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa, quæ per Ven. Fratrem Nostrum Laurentium Episcopum Tusculanum S.R.E. Cardinalem Corsinum nuncupatum ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem prædictam Protectorem jussu nostro revisa, & approbata fuerunt, ut præfertur, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio roborari plurimum desiderent: Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommmunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & attenta relatione super præmissis a memorato Laurentio Episcopo Cardinale, & Protectore Nobis facta, supradictorum Constitutionum reformationem, confectamque desuper scripturam præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

(Marginal: Confirmatio Reformationis relatæ.)

Clausulæ. §.9. Decernentes easdem præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat: & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die II. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CXCVI.

Dat. 4. Aug. 1727. An. 4. Confirmantur quædam Decreta Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemp. Capt. Congregationis Hispaniæ pro bono Regimine Provinciarum dictæ Congregationis.

De confirmatione quorumdam decretorum Capituli Gen. pro bono Regimine ejusdem Ord. vid. Clem. XI Const. ed. 1703. Aug. 3. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Militantis Ecclesiæ Regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio præpositi, illa quæ pro felici Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum directione provide constituta esse dignoscuntur libenter cum a Nobis petitur Apostolico munimine roboramus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Congregationis Hispaniæ, de mandato expresso Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in Romana Curia Procurator Generalis, quod die 13. Mensis Septembris Anni proxime præteriti in Sess. VII. dicti Diffinitorii Matriti Toletan. Diœcesis habita pro bono Regimine Provinciæ Sancti Joachimi, & quarumcumque aliarum Provinciarum Congregationis hujusmodi in posterum erigendarum unanimiter, & conformiter stabilita, & ordinata fuerunt quædam Decreta, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decreta prædicta Diffinitorii Generalis præfatorum Fratrum. Decretum I. §.2. Primo quod in prænominata Provincia S. Joachimi perpetuis futuris temporibus sint unus Provincialis, & alii duo successuri in defectum Priorum, ac unus Redemptor Provincialis, & unus Provinciæ Procurator. Secundo quod in supradicta Provincia celebretur Capitulum Provinciale de Triennio in Triennium Sabato ante quartam Dominicam post Pascha. Tertio. Quod Capitulum Provinciale hujusmodi celebrari incipiat ab anno 1730. Quarto. quod in Diffinitorio Generali congregando immediate post obtentam a S. Sede harum dispositionum confirmationem Diffinitorium Generale eligat supranominatæ Provinciæ novos, sive primos Diffinitores Provinciales ejusdem Provinciæ, & duos actuales Socios, qui conformiter ad ea, quæ in Nostris Constitutionibus stabiliuntur, sint etiam Ministri actuales, ac demum duo Socios in defectum Priorum, qui eligi possint, licet non sint actu Ministri, & qui successive unus post alium subintrent, & suppleant vicem cujuscumque habentis vocem activam in Capitulo Provinciali, casu quo tam brevi temporis decursu nequierit alias eligi qualiter de Sociis Generalibus in defectum respective statuitur ad Capitulum Generale. Quinto quod ad primum Capitulum Provinciale supradictæ Provinciæ celebrandum anno 1730. concurrant vocem activam habentes; Primo tanquam Præses Capituli Minister Generalis Ordinis, vel qui ex dicta Provincia eligatur Præses Capituli a dicto Ministro Generali. Secundo Diffinitor Generalis totius Ordinis, qui in Capitulo Generali immediate præterito exortis de Regno Poloniæ electus fuerit. Tertio Pater Provincialis, qui spirat, & electus fuerit in Diffinitorio Generali. Quarto quatuor Diffinitores Provinciæ, qui electi pariter fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quorum Officium spirat in dicto Capitulo Provinciali, in quo præcedent juxta ordinem eorum electionis facta in prædicto Diffinitorio Generali: Hos sequentur Ministri actu Socii servantes, etiam Ordinem ipsorum electionis factæ in dicto Diffinitorio Generali: Post quos sequentur primo Redemptor, deinde Procurator Provinciæ, & hi duo eligendi sunt in Diffinitorio Generali anni 1728. posteriori nimirum Capitulo Generali ejusdem Anni, ad quod spectat illorum electio quemadmodum usque hodie observatum fuit, & istorum Officium spiret prædicto Anno 1730. post celebrationem Capituli Provincialis.

II.

III.

IV. De eligendis Diffinitoribus Provincialibus.

V. Qui in Capitulo Provinciali celebrando debeant habere vocem activam.

§.3. Quod ut Capitulum Provinciale perpetuis futuris temporibus celebretur de triennio in triennium in dicta Provincia S. Joachimi, atque in eo fiant electiones ad Capitulum Provinciale spectantes, quemadmodum, & illæ, quæ ad Diffinitorium immediatum Capitulo Provinciali attinent, ideoque vacent, & spirent in prædicto Capitulo Provinciali celebrando Anno 1730. omnes prælationes, & omnia Officia tam illa, quæ collata fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quam quæ provisa fuerint in Capitulo Generali celebrando Anno 1728., necnon Officia Redemptoris, & Procuratoris Generalis, quæ juxta Nostri Ordinis Constitutiones provideri debent in diffinitorio Generali immediato Capitulo Generali prædicto. Quod pro hac unica prima vice supradictum Capitulum, & Diffinitorium Provinciale possint respective unumquodque reeligere, & providere in eisdem Officiis, prout melius expedire ipsis videatur, illos, qui per duorum Annorum spatium tantum prælibata officia exercuerint. Quod suprameimorati undecim Vocales convocati literis Præsidentis Capituli Provincialis insimul congregati in Domo Capitulari cum consilio, & assensu Ministri Generalis pro nunc, & in futurum cum consilio, & assensu Ministri, aut Commissarii Generalis eligant Provincialem, & quatuor Definitores Provinciæ, qui inter se servabunt ordinem propriæ electionis in præcedendo, necnon eligant omnes Ministros Provinciæ, & Ministros actu Socios, qui quidem eligentur ex jam electis Ministris ita quod prius eligantur Ministri omnes, & postea ex Ministris jam electis, electione distincta, & posteriori eligantur Socii actu Ministri, post quos eligantur Socii in defectum, qui non ingrediantur in Domum Capitularem, sed commorantes in aliis Domibus proximis Domui Capitulari, præsto sint ad supplendum defectum cujuscumque undecim Capitularium, ita quod primus Socius in defectum primo subintret, & suppleat, & secundus Socius in defectum secundo loco suppleat, & subintret, nec tamen supplebunt, aut subintrabunt in qualitate, aut auctoritate deficientium, sed solummodo ad complendum, & integrandum numerum undecim Vocalium. Quod novum definitorium Provinciale

VI. De celebratione Capituli ejusdem de triennio in triennium, deque electionibus in eo faciendis.

VII.

VIII. A prædictis vocalibus qui eligendi.

IX.

ciale electum in supradicto Provinciali Capitulo nigris, & albis fabis eliget Redemptorem, & Priorem, & Chronistam Provinciæ atque Redemptori, & Priori Generali legalem facultatem impartiatur.
X. Quod in Capitulo Generali celebrando anno 1728. ex sex Diffinitoribus Generalibus, qui eligi debent ex toto Ordine eligatur unus, qui sit filius Provinciæ Sancti Joachimi.

XI. §.4. Quod supradictum Capitulum Provinciale possit facere statum, & ordinationes respicientes bonum particulare prædictæ Provinciæ, dummodo in nullo contrarientur bono regimini, & rigorosiori observantiæ nostri Instituti in prædicta Provincia.
XII. Quod in casu, quo Minister Generalis nominet, & designet Præsidem Capituli Provincialis, aliquem ex alio quovis titulo vocalem, tunc Minister Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali. Quod si Minister ille fuerit ex Sociis actualibus, tunc succedat, & habeat suffragium in Capitulo, qui primus electus fuit Socius in defectum.
XIII. Quod in casu, quo post triennium scrutinium discordia suffragiorum electionem non perfecerit, eo ipso habeatur tanquam legitime electus antiquior in Ordine, pro qua steterit pluralitas votorum, licet excedatur ab alio minus antiquo in numero suffragiorum.
XIV. Quod novum Diffinitorium Provinciale post Capitulum Provinciale immediate congregetur, & eligat Redemptorem, Procuratorem Generalem, &
XV. Chronistam. Quod Diffinitorium Provinciale congregetur de semestre in semestrem in Domo, quam designabit de uno in aliud Diffinitorium,
XVI. Ex quibus congregandũ Definitorium Provinciale. sive Congregationem. Quod Diffinitorium Provinciale congregari debeat ex P. Provinciali Præsidente, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qui omnes Decisivum suffragium habeant, & insimul possint admittere renunciationes, & facere electiones, & ordinationes, & omnia illa respective ad dictam Provinciam, quæ Diffinitorium Generale facere potest respective ad totum Ordinem.
XVII. Quod supradictum Diffinitorium Provinciale debet facere electiones officiorum vacantium tam ante celebrationem Capituli, quam post illius celebrationem intra sex Mensium spatium, quas si omiserit, eo ipso jus eligendi devolvatur ad Diffinitorium
XVIII. Generale. Quod Provincialis, quoties illi bene visum fuerit possit congregare Diffinitorium ultra, & præter binam regularem Diffinitorii Congregationem singulis annis fieri solitam.
XIX. Electiones in Capitulo factæ confirmandæ a Definitorio. Quod Præses Capituli Provincialis, & Pater Provincialis, & Diffinitor Generalis si adfuerit, necnon Diffinitorium Provinciale debent confirmare omnes, & singulas electiones in Capitulo Provinciali factas, excepta tamen electione P. Provincialis, quæ a toto Capitulo Provinciali confirmanda erit.

XX. §.5. Quod Diffinitorium Provinciale con-
XXI. firmet electiones, quas fecerit. Quod in casu discordiæ suffragiorum Diffinitorii Provincialis post trinum scrutinium observetur, quod in simili stabilitum est pro Capitulo Provinciali.
XXII. In casu vacationis, Provincialis eligendus a Definitorio, qui perduret usque ad Capitulum. Quod si renunciationis Mortis, vel promotionis causa contingat a Diffinitorio eligi Provincialem, is in officio sub nomine Ministri Provincialis perduret usque ad immediatum Capitulum Provinciale, & suum munus statim ab electione exerceat, præstito tamen prius juramento, quod si per tempus licuerit, ostendet Diffinitorio Provinciali confirmationem Ministri Generalis.
XXIII. Quæ qualitas requiratur pro habituris vocem passivam. Quod qualitas, & graduatio requisita in habituris vocem passivam Provincialis Ministri, Redemptoris, & Procuratoris Generalis in dicta Provincia sit, quæ exigitur a Constitutionibus Generalibus Ordinis, hoc excepto, quod circa vocem passivam Diffinitoris Provincialis sufficiat graduatio, & qualitate exacta pro illis eligendis in Ministros.
XXIV. In vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas. Quod in vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas, & non repetitio, sive reelectio in iisdem officiis ad tenorem Constitutionum Nostri Ordinis, quod etiam intelligendum est de Diffinitoribus Provinciæ conformiter ad ea, quæ disposita sunt pro Diffinitoribus Generalibus.
XXV. Quid observandum in vacatione Provincialatus. Quod in vacatione Provincialis, observetur quidquid dispositum reperitur in Constitutionibus Nostri Ordinis, excepto, quod in casu defectus, vel impedimenti ob aliud officium Provincialis prædecessoris, aut in illius absentia, ac in casu defectus, vel impedimenti Diffinitoris Generalis assumet Provinciæ gubernium Diffinitor Provincialis Prior, qui in Domo reperiatur.
XXVI. Quod Diffinitorium Generale singulis trienniis de Diffinitorio Provinciali legitimam facultatem ad causas Criminales in forma opportuniori.
XXVII. Quod Diffinitorium Generale de his, quæ ad ipsum privative pertinent, vices suas Diffinitorio Provinciali committat, prout magis expedire illi videatur.
XXVIII. Quod Minister Generalis de his, quæ ad ipsum privative spectant, nec differri judicaverit opportunum, vices suas Provinciali committet.

XXIX. Qui convocare debet ad electionem in casu vacationis Provincialis, vel alicujus Deffinitoris. §.6. Quod in casu vacationis officii Provincialis, vel alicujus Diffinitoris Provinciæ, Diffinitor Generalis convocet ad electionem, & præsideat si fuerit in Provincia, & Diffinitore Generali absente, convocet ad Provincialis, & in hujus defectu Diffinitor Provincialis dignior, ita quod in casu absentiæ Diffinitoris Generalis, debent ad electionem convocari omnes quatuor superstites, nimirum quatuor attinentes ad Diffinitorium. Quod si absens, vel cujus est vacatio fuerit Provincialis, convocandus est etiam cum suffragio ad electionem Socius Provinciæ Prior.
XXX. Declaratis super quædam superius ordinata. Quod quæcumque ordinantur tam de præsidentia, Capitulorum Provincialium, quam de designando Præside eorumdem per Ministrum Generalem intelligantur observanda, usque dum Sedes Apostolica concedat Ordini Nostro bipartitionem ad instar, illiusque datur in Religione S. Francisci, nam tunc ista spectabunt ad Commissarium Generalem electum ab illis Provinciis, quarum non sit Minister Generalis.
XXXI. De præcedentia Deffinitorum. Quod præcedentia diffinitorum Provincialium tam intra, quam extra Diffinitorium in propria Provincia censeatur, & observetur conformiter ad illa quæ nostræ Constitutiones disponunt pro Diffinitoribus Generalibus hoc uno excepto, quod Diffinitor Generalis præsens præcedat quemcumque Diffinitorem Provincialem.
XXXII. Ad quem pertineat regimen Provinciæ, absente Ministro Conventuali. Quod Ministro Conventuali absente, regimen Conventus pertineat ad Diffinitorem Provinciæ quemadmodum juxta Nostras Constitutiones pertinet ad Diffinitorium Generale, excepto dumtaxat casu, quo Diffinitor Generalis præsens inveniatur in Conventu, nam tali casu perprius attinebit regimen ad Diffinitorium Generale secundum easdem Constitutiones.

Quod

XXXIII. A quo accipienda benedictio. Quod cum in Conventu adest Provincialis, aut Diffinitor Generalis debent accipere benedictionem, & Socium a Provinciali, & hoc absente a Diffinitore Generali, & in utriusque absentia a Ministro Conventuali, qui licentiam denegare non valeat, & in casu, quo per absentiam Ministri præsit in Conventu Vicarius, qui præceditur etiam illo eventu a Diffinitore Provinciali, iste poterit exire nulla petita benedictione, & associare quem ex Religiosis maluerit, dummodo non sit Officialis Conventus, qui de aliis rebus curare teneatur. XXXIV. De visitandis Diffinitoribus. Quod Provincialis in fine sui triennii, & ante Capitulum visitet Provinciæ Diffinitores, inquirendo de iis, quæ eorum personas, & mores concernunt, & novum Diffinitorium Provinciale visitet præteritos Diffinitores Provinciales in spectantibus ad Diffinitorum Officium.

XXXV. §.7. Quod si novum Diffinitorium id præcipiat, Pater Provincialis suum prædecessorem visitare teneatur casu, quo remaneat subjectus, & nisi fuerit prius visitatus intra Triennium a Ministro Generali, vel ab illius vices specialiter habenda. Et talis visitatio facienda est tam de spectantibus ad personam præfati Provincialis, quam de concernentibus officium Provincialatus, & remittenda est Diffinitori Generali illius Provinciæ, ut illam præsentet in Diffinitorio XXXVI. Generali. Quod Minister Generalis ad instantiam Diffinitorii, aut majoris partis illius, sive ad instantiam sex Provinciæ Ministrorum possit dirigere & nominare Visitatorem specialem, qui erit semper assumendus de Religiosis filius illius Provinciæ, nisi instantia, vel petitio talis Visi- XXXVII. tatoris contrarium postulet. Quod Diffinitoribus actualibus & præteritis Provinciæ fieri debeant in sua Provincia eademmet suffragia constituta XXXVIII. In obtinendis officiis filii Provinciæ præferantur. pro Diffinitoribus Generalibus. Quod, ut possint obtinere officia Provinciæ reputentur illius filii non solum in ea professi, sed etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem in Provinciam functi sunt aliquo officio, aut præstiterunt in illa Conventuales, necnon illi, quos Minister Generalis in tali Provincia incorporaverit conformiter ad Nostras Constitutiones, quod ultimum non nisi raro, & ex gravi causa utique fiat.

Preces Procuratoris Generalis. §.8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat prædictus Michael Procurator Generalis Decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius, confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Michaelis Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis in- Confirmatio relatorum Decretorum. clinati, Decreta præinserta a memorato Diffinitorio Generali stabilita, & ordinata, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.10. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Provinciæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatoriæ.

§.11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IV. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

CXCVII.

Eriguntur decem Conventus Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum in Novam Provinciam. Dat.14. Aug. 1727. Ann.4.

Nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus ejusdem Ord. erecta fuit alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio commissum salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes Religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinæ Instituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei adspirante divini favoris auxilio proferre assidue studentium Statui, & felici directioni consulere peculiari solicitudine studemus, sicut Nos omnibus matura considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac Religionis, piorumque Procemium.

que operum incrementum, & felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

Causæ, quibus impulsus Pontifex ad hujusmodi erectionem.

§.1. Cum itaque sicut dilectus Filius Michael a Sancto Josepho Commissarius Generalis pro Italia, ac in Romana Curia Congregationis Hispaniarum Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio plures Conventus nempe Viennen. Illeben., Possonien., Tirnaricen. in Austria, Comoronien., & Agrien. in superiori, & inferiori Hungaria, Pragen. in Bohemia, Albæ Carolinæ in Transilvania, Belloraden. in Servia, Sassanien. in Moravia, & Hospitia; sive residentiam Constantinopolitanam fundaverit, & in quibus non solum regularis viget observantia cum magna fidelium ædificatione, verum etiam Collegia insignia pro studiis Religiosorum ejusdem Ordinis, necnon ampla, & aptissima domus pro educatione Noviorum stabilita reperiuntur atque insuper in illis partibus dicti Religiosi magno zelo piissimo instituto Redemptionis Captivorum incumbunt, quorum ingentissimum numerum brevi annorum cursu ab oppressione, & Tyrannico Infidelium jugo liberarunt, multis, ac copiosissimis in partibus Turcarum, & Tartarorum Redemtionibus factis, extractoque Constantinopoli ad hunc effectum commodo dicti Ordinis Hospitio pro levamine, ac promptiori, & opportuniori redemtionis Christifidelium sub Paganorum servitute degentium, dictus vero Michael Commissarius, & Procurator Generalis Conventus hujusmodi in novam dicti Ordinis Provinciam adinstar aliarum ipsius Ordinis Provinciarum a Nobis erigi plurimum desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Commissarii Generalis.

§.2. Nos igitur ipsius Michaelis Commissarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratos Conventus in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Superiore Provinciali, aliisque officialibus juxta Constitutiones ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatas eligendis, & assumendis regi, & gubernari debeat, itaut ipsa nova Provincia, illiusque Superior Provincialis, cæterique officiales, & Fratres pro tempore existentes, omnibus, & singulis privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus alia dicti Ordinis Provincia tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Erectio prædicta.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis

§.5. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sancta Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXCVIII.

Dat. 20. Aug. 1727. Ann. 4.

Statuitur, ut nemo Testamentum conficere in partibus Indiarum valeat, quin aliquam eleemosynam applicandam Monti erecto pro animabus Purgatorii relinquat.

Alia hujus Const. ed. 1727. Mir. 11. P. 4. confirmata fuere privilegia, & Indulgentia personis Terræ Sanctæ concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur erectio, & progressus prædicti montis.

§.1. Alias nomine Charissimi in Christo Filii nostri Pilippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis exposito quod cum in oppido Matriti Tolenan. Dioecesis quidam Mons Pietatis pro Animabus in Purgatorio existentibus, cui ipse Philippus Rex pro illius stabilitate, & augmento nonnullas gratias concesserat, erectum fuisset, eique Dilectus Filius Franciscus Pigner tunc illius Capellanus, dictique Montis administrator generalis magnam utilitatem, quæ a tam pia erectione proveniebat, retulisset, verum enim anno 1723. octoginta millia circiter, & sequenti anno septuaginta millia ducatorum monetæ illarum partium distributa essent & ex eadem Montis erectione centum triginta septem mille centum viginti tres Missæ pro earumdem Animarum purgantium suffragio celebratæ,

Preces Philippi Regis Hispaniarum.

tæ, ipse Philippus Rex hoc santum opus in dies augeri exoptans, ut in Testamentis, aut in ultimis voluntatibus incolarum istorum Regnorum Indiarum aliquod subsidium pro dicto Monte relinqui deberet cum concessione, etiam alicujus Indulgentiæ, pro illis, qui subsidium hujusmodi Testamento, aut ultima voluntate legassent, & aliquam eleemosynam in hoc opus contulissent a Nobis injungi desiderabat.

Aliæ hac de re ab hoc Pontifice expeditæ Literæ.

§.2. Nos Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum Occidentalium, ut Populos sibi subjectos excitarent ad devotionem relinquendi in suis Testamentis aliquid sibi benevisum favore supradicti Montis, ut de suffragiis, quæ cum dictis eleemosynis celebrabantur, participare possent, auctoritate Apostolica insinuavimus, quo vero ad petitas Indulgentias negotium ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Reliquiis, & Indulgentiis præpositorum remisimus, & alias prout in nostris literis desuper in simili forma Brevis die prima Februarii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Repetitæ preces ejusdem Philippi Regis.

§.3. Cum autem sicut pro parte dicti Philippi Regis Nobis denuo expositum fuit ipse personis secularibus, ne ullum Testamentum in illis partibus fieri valeat, quin aliqua eleemosyna pro dicto Monte relinquatur, præcipere possit, & in facultate Episcoporum sit Ecclesiasticas personas abhortari, ut id ipsum pro sua devotione faciant, si velint, ideoque dictus Philippus Rex præceptum tam Laicis, quam Ecclesiasticis pro eleemosya in eorum Testamentis relinquenda, & prædicto Monti applicanda ad hoc, ut illi, qui ex illis partibus venerint non parum sublevamen in necessitatibus suis percipiantur, quemadmodum in partibus Hispaniæ pro locis Terræ Sanctæ, & Captivorum Redemtione fieri memoratur. Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur piis ejusdem Philippi Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum Dilecti Filii Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati ad ejusmodi negotium examinandum ab eadem Congregatione deputati attenderunt consilio, ut nullum Testamentum

Præceptum prædictum.

in partibus Indiarum confici valeat, sive Testator sit Laicus, sive Ecclesiasticus quin per ipsos aliqua eleemosyna pro eorum arbitrio, & devotione prædicto Monti applican. relinquatur, dicta auctoritate tenore præsentium præcipimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis nostris literis concessionis non obst. re, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis

§.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sancta Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXCIX.

Confirmantur Literæ quædam in forma Brevis Clementis X. circa Consultores Regulares Congregationis Indicis; cum quibusdam ordinationibus.

Dat. 21. Aug. 1727. Ann. 4.

Laudam Clementis Constitutio edita est 1673. Decem. 5. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

A Clemente X. per quasdam in forma Brevis literas olim statutum, & Consultoribus Regularibus Congregationis Indicis Conventualis assignaretur; nec ipsi inde amoveri possent, in consulta Congregatione.

§.1. Alias fe. re. Clementi PP. X. Prædecessori Nostro pro parte tunc existentium Consultorum Congregationis etiam tunc existentium S. R. E. Cardinalium Indicis librorum prohibitorum, & expurgandorum præposita exposito, quod re. me. Alexander Papa VII. pariter Prædecessor noster anno 1659. decreverat, & declaraverat non licere Superioribus Regularibus removere ab Urbe, ac a suis Conventibus suos subditos Regulares inservientes dictæ Congregationi in Officio Indicis Consultorum, quia talis remotio debebat in præjudicium ipsius Congregationis, quæ alias Consultores inexpertos, veteranis, & expertis substituere constringebatur, hoc que Decretum Superioribus eorumdem Regularium a tunc itidem existente Congregationis prædictæ Secretario intimatum fuerat, dicti vero Exponentes, quo quietius majorique studio huic Sanctæ Sedi obsequi præstare valerent, opportune sibi inpræmissis a præfato Clemente Prædecessore provideri plurimum desiderabant, idem Clemens Prædecessor justis eorumdem Exponentium petitionibus favorabiliter annuere volens, supplicationibus etiam memoratorum Cardinalium nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ac supra expressum Alexandri Prædecessoris Decretum approbans, & confirmans, omnibus, & singulis tam tunc præsentibus, quam futuris Superioribus Generalibus, & Provincialibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti auctoritate Apostolica præcepit, & mandavit, ut tunc, & pro tempore existentibus Consultoribus Regularibus Congregationis prædictæ suis respective subditis conventualitatem in Collegiis, seu Domibus Regularibus in Urbe prædicta existentibus in quibus literarum studia vigerent, quo commodius ejusmodi studiis, dictæque Sedis obsequiis incumbere valerent, si adessent, sin minus in aliis Monasteriis, Conventibus, seu Domibus Regularibus suorum respective Ordinum, Congregationum, & Institutorum in eadem Urbe positis absque ulla mora, vel tergiversatione concederent, & assignarent, ipsos autem Consultores, inde nisi causis ab eadem Cardinalium Congregatione, illiusque Secretario pro tempore

re existente bene examinatis amovere nullo modo posse auctoritate prædicta statuit, & ordinavit, & alias, prout in prædicti Clementis Prædecessoris literis die 5. Decembris 1673. desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Confirmatio prædicti Brevis Clem. X.

§.2. Hinc est, quod Nos præmissorum robori, & inviolabili observationi, opportune providere volentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ennarratas Clementis Prædecessoris literas, auctoritate prædicta tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac quatenus etiam opus sit innovamus.

Præcipitur, ut unus dumtaxat ex Ordinibus Regularibus Congregationis prædictæ consultor esse, ac ejusmodi privilegio frui possit.

§.3. Præterea ne privilegium hujusmodi consultoribus dictæ Congregationis per supradictas literas concessum, Conventibus, & Domibus Regularibus onerosum sit, eisque ab illa obedientia, quam professi sunt se subtrhaendi stimuli addantur, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus præcipimus, & mandamus, ut in posterum unus dumtaxat ex ordinibus Regularibus Congregationis prædictæ Consultor esse, ac ejusmodi privilegio frui possit, illoque vivente, alii, qui ad Consultoris munus hujusmodi assumpti fuissent, eodem privilegio potiri nequeant, sed in eadem Urbe de Superiorum suorum licentia permanere volentes, Conventibus, ubi ab iisdem Superioribus collocabuntur, alimenta ad rationem duorum juliorum singulis diebus persolvere teneantur; & inde a suis Superioribus toties, quoties ipsis benevisum fuerit, etiam extra eamdem Urbem mitti possint, nec isti privilegium prædictum, etiam a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris absque speciali derogatione, & præsentium nostrarum literarum mentione impetrare queant.

Declaratio quædam circa eorudem Consultorum socium.

§.4. Declarantes ulterius, quod hujusmodi privilegium Consultoribus prædictæ Congregationis dumtaxat concessum sit, & quod tam memorati Consultores privilegio hujusmodi gaudentes, quam pariter alii illo minime fruentes, socium sibi addictum habere, nec postulare valeant, sed illum volentes, & a suis Superioribus permissum alimenta pro eodem socio, sicut præmittitur præstare debeant.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac prædictis Consultoribus Regularibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit quorumvis Ordinum, Congregationum, Institutorum, Provinciarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, & Domorum Regularium, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Institutis, Monasteriis, Provinciis, Conventibus, Collegiis, & Domibus Regularibus, illorumque Superioribus Generalibus, & Provincialibus, aliisque personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, insererentur, & exprimerentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CC.

Conceduntur nonnulla, & confirmantur quædam alia Abbati Montis Casini, Ordinis Sancti Benedicti, ejusque Ecclesiæ, & Monasterio.

Dat. 27. Aug. 1727. Ann. 4

De privilegiis Monasterii & Abbatis Montis Casini vid. aliam hujus ed. 1725. Aug. 4. P. 2.

Dilecto Filio Sebastiano Gadaletæ Abbati Montis Casini Ordinis Sancti Benedicti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proemium Literæ in forma Brevis.

QUI prosperum fecit Nobis iter Deus salutarium nostrorum, cum ad visitandam Beneventanam nostram Metropolim, Deoque dicandam Ecclesiam in B. Philippi Neri honorem a Nobis ibi extructam accessimus: Gaudio nostro cumulum adjecit, cum ad hanc Almam Urbem regredientibus dedit, ut instante tua filiali pietate, solemni ritu consecraremus Templum istud Religione, & Sanctitate celeberrimum. Quod enim Sanctissimus Patriarcha Benedictus, Ethnicæ superstitioni ereptum, Christiani sacris expiaverat, tum Zacharias an-

Templum Monasterii Montis Casini ab hoc Pontifice Romam Benevento repetente consecratum.

no 748. post Langobardicam vastitatem, post Saracenicum incendium anno 1081. Alexander II. Prædecessores nostri, clarissima vestri Ordinis lumina, renovatis cæremoniis inauguraverant, vehementer angebamur, novis quidem temporum injuriis labefactum, terræque motu dejectum, sed magnificentius nostra ætate instauratum, ac restitutum, cum externam vetustæ molis majestatem vinceret, mystica amissæ consecrationis dignitate carere. Voti tamen jam compotes, illud studiis nostris superesse intelligebamus, ut eorumdem Prædecessorum nostrorum exempla prosequentes, susceptam lætitiam perenni Pontificiæ liberalitatis monumento consignaremus, novisque benevolentiæ argumentis testatum faceremus amorem nostrum erga Casinense Monasterium totius inclyti Ordinis Caput, quod iterum, & tertio invisimus, jucunda veteris Sanctimoniæ recordatione, & suavissimo florentis inter vos disciplinæ odore illecti, præcipuæque Religionis stimulis excitati.

§.1. Libenti proinde lætoque animo complexi sumus opportunitatem oblatam per demissas preces, quas tuo nomine Nobis exposuit Dilectus Filius Seraphinus Tansius istius Congregationis Procurator Generalis, prudentiæ laude, & virtutis meritis charitati nostræ imprimis acceptus. Postulationibus igitur tuis annuentes, cupientesque, ut celebritas Dedicationis tum Ecclesiæ, tum Aræ maximæ, a Nobis perpetuo privilegio pro animabus defunctorum locupletatæ, quam die 19. Mensis Maji peregimus, atque in diem primam Mensis Octobris quotannis recolendum transtulimus, solenniori memoria renovetur, proprias in Officio Lectiones Secundi Nocturni jam rite probatas, ab universo Clero Sæculari, & Regulari totius Dioecesis Casinensis, eadem illa die prima Octobris recitandas esse decernimus, qua nimirum Dioecesani Clerici de more conveniunt ad præstandam Abbati, seu Monasterii Præfecto obedientiam in Ecclesia Cathedrali, seu quasi Cathedrali Montis Casini. Officium præterea Sancti Victoris III. Prædecessoris nostri qui generis origine Civitatem, & Metropolim nostram Beneventanam, Abbatiali dignitate, ac regimine Monasterium, & Congregationem istam, hanc denique Sanctam Sedem vitæ sanctitate, rebusque gestis illustravit, libenter concedimus, ut die 16. Mensis Septembris a Monachis istic degentibus celebretur.

Decernitur recitandas esse lectiones proprias dedicationis Ecclesiæ prædictæ ab universo Clero Dioecesis Cassinensis die prima Octobris.

Necnon conceditur celebrari posse Officium S. Victoris III. PP. ex dicta Congregatione a Monachis Montis Casini die 16. Septembris.

§.2. Ad hæc, omnes jurisdicendi facultates, & jurisdictionis actus a Prædecessoribus nostris concessos Abbatibus, & ex antiqua, & immemorabili consuetudine exerceri solitos, ut sunt, congregare Synodum, concursum ad conferenda Beneficia Ecclesiastica curata, etiam in mensibus Apostolicis, instituere, Œconomos deputare, Commissiones Apostolicas, etiam quoad dispensationes matrimoniales exequi; Sacrum Chrisma a Catholico Episcopo consecratum, confirmando ministrare, suos subditos ad primam Tonsuram, & ad Minores Ordines promovere, illisque etiam per suos Vicarios ad eosdem, & ad majores Ordines suscipiendos literas dimissorias concedere, Altaria tam fixa, quam portatilia, Calices, & sacra Vasa consecrare, & alia peragere, quæ Jurisdictionis quasi Episcopalis a nostris Prædecessoribus concessa sunt, ut prædiximus, & ab immemorabili per Abbates pro tempore exercentur, confirmamus, & quatenus opus sit, de integro concedimus. Quemadmodum etiam singula Privilegia a Romanis Pontificibus, Imperatoribus, Regibus, & a quibusvis aliis, sive Ecclesiastica, sive sæculari dignitate præditis tuo Monasterio collata, firma esse volumus; & si aliqua subsit novæ concessionis necessitas, iterum concedimus, & elargimur.

Confirmantur quæcunque jurisdictionis facultates Abbatibus concessæ quasi Episcopalis.

Necnon omnia privilegia Monasterio elargita.

§.3. Enumeratos autem jurisdictionis actus exercere licebit Abbati pro tempore, in omnibus locis, & territoriis memoratæ Dioecesis Casinensis, quæ sunt, uti asseris Loca = Civitatis Sancti Germani, Casalis Sancti Basilii de Caira, Sancti Eliæ, Cerbarii, Sancti Victoris, Sancti Petri in fine, Rocchæ Euandri, Sancti Salvatoris de Cucurrutio, Sancti Angeli in Theodoice, Pignatarii, Sancti Apollinaris, Sancti Andreæ, Sancti Ambrosii, Sancti Georgii, Vallis Frigidæ, Castrinovi, Sancti Petri in Curulis, Bellimontis, Vallis rotundæ, Saracenischi, Sancti Secundini, Sorbelli, Sancti Vincentii, Castelloni, Rochettæ, Scapuli, Collis, alterius Castrinovi, Aquævivæ, Fornellii, Pizzonis, Sanctæ Mariæ de Oliveto, & Cerri cum suis Casalibus. In Samnio = Cellini, Vallis regiæ, seu Barreæ, Civitellæ, Villettæ, Sancti Petri de Avellana, Pesculi Constantii, Serræ Monacesschæ, Faræ filiorum Petri, Ripæ Corbariæ, & Villæ Oliveti. In Calabria = Cetrarii, & Casalis Sancti Angeli: Et Castra Incolis destituta, videlicet Sanctus Petrus in Monasterio, seu Casinus, Plumbariola, Sanctus Stephanus, Mortula, Bantra, Junctura, Sanctus Gregorius, Teroculus, Cardetum, Teramus, Cerasolus, Vallis Porcina, Collis Stephani, Tensenusius, Licinosus, Pantanus, Spina, Sanctus Vitus, Quercus cuppa Roccha Sicca, & Sanctus Blasius de Capite fluminis. In Samnio, Rocca Tramontis, Sanctus Martinus, Cantalupus, Pomarium, Sanctus Angelus, Sanctus Petrus Monialium, Polegra, & Carceres. In Calabria = Fella.

Enumerantur Loca, in quibus Abbati pro tempore licebit prædictos jurisdictionis actus exercere

§.4. Facultates etiam, quas Antecessor Noster fel. rec. Gregorius XIII. Episcopis tribuerat in rebus ad Ecclesiasticam immunitatem spectantibus, ita Abbatibus Casinensibus confirmamus, aut concedimus, ut easdem ad casus etiam expressos, & comprehensos in Apostolicis literis nostris nuper editis, & in Appendice Concilii Romani adjectis, liberaliter extendamus.

Confirmantur aut conceduntur Abbatibus prædictis aliæ facultates.

§.5. Denique Christifidelium ad Sacram Ædem istam confluentium pietati, ac Religioni salubriter obsecundare, & prospicere volentes, duobus Sacerdotibus ad audiendas Confessiones a Casinensi Abbate pro tempore existenti eligendis, quos etiam removere possit facultates omnes elargimus, quæ Poenitentiariis Sacræ Ædis Lauretanæ concessæ sunt.

Confessariis duobus prædictæ Ecclesiæ facultates conceduntur.

§.6. Futurum autem certo confidimus, ut Studia nostra ad augendam vestri nominis dignitatem, claritatemque Monasterii tam insignis intenta, redundare sentiamus ad Monasticæ disciplinæ incrementum, atque ad luculentius testimonium paternæ benignitatis, qua præclare animati sumus erga Casinensem S. Patris Benedicti familiam de Christi Ecclesia egregie meritam, & universum Benedictinum Ordinem, unde

Clausula Literæ in forma Brevis.

unde tot illustria extiterunt per omnes ætates documenta virtutum. Dum vero Cœlorum Dominum obsecramus, ut rata sint vota nostra, Tibi, Dilecte Fili, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCI.

Dat. 28. Aug. 1727. Ann. 4.

Confirmantur Privilegia Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis de Observantia in Regnis Hispaniarum.

De privilegiis dictæ Congregationis vid. Clem. VIII. Const. ed. 1594. Maji 24. P. 2. quæ hic laudatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Pastorale fastigium meritis licet imparibus, divina dispositione evecti ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Apostolicæ Sedis benignitate in favorem Monasticarum Congregationum in Ecclesia Dei pie, sancteque erectarum, & institutarum, ac personarum in eis Altissimo jugiter famulantium processerunt, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

A Clem. VIII alia privilegia d. Congregationis confirmata per quasdam Literas in forma Brevis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Generalis, aliique Abbates, & Monachi Congregationis de Observantia nuncupati in Regnis Hispaniarum Ordinis Sancti Benedicti, quod dudum felic. recor. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster omnia, & singula privilegia, donationes, immunitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, gratias, & Indulta eidem Congregationi, ejusque Generali, & aliis Abbatibus, Diffinitoribus, Visitatoribus, Prioribus, Monachis, Monialibus, cæterisque personis, necnon singulis Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, Domibus, Universitatibus, collegiis, & Locis dictæ Congregationis per quosvis Romanos Pontifices Prædecessores suos, & Sedem prædictam concessa, communicata, extensa, confirmata, approbata, & innovata, auctoritate Apostolica perpetuo approbavit, & confirmavit, & alias, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis die 24. Maji 1594. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Abbatum, & Monachorum pro confirmatione.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora, atque stabiliora sint ea, quibus sæpius Apostolicæ Sedis prædictæ accedit auctoritas, cupiantque propterea iidem Generalis, aliique Abbates, & Monachi præfatas Clementis Prædecessoris Literas Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio roborari Nos ipsorum Generalis, aliorumque Abbatum, & Monachorum votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Clementis Prædecessoris literas præfatas, omniave, & singula in eis contenta, quatenus tamen sint in usu, ac Decretis Concilii Tridentini non adversentur, nec sint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio prædictarum Clementis Literarum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes illa, necnon præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Clemens in supradictis literis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§. 4. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCII.

Dat. 30. Aug. 1727. Ann. 4.

Confirmantur Literæ Apostolicæ in forma Brevis super separatione trium Conventuum cum Residentia a Provincia S. Andreæ, eorumque unione Provinciæ Flandriæ Ordinis Minorum de Observ. Recollectorum.

Laudatæ literæ ab eodem Pontifice editæ fuerunt 1726. Oct. 12. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Plurimi Conventus inter Bellorum tumultus a Provincia Flan-

§. 1. ALias pro parte Dilecti Filii Guilielmi Jodoque Ministri Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nuncupa-

drixæ dismembrati; & Provinciis S. Antonii in Artesia, & S. Andreæ uniti.

cupatorum Nobis exposito, quod cum inter novissimos bellorum in Belgicis ditionibus sævientium tumultus, ultra viginti septem Monasteria Monialium, plures Fratrum Ordinis præfati Conventus Audomarem scilicet Biezen, Rentinen., Avestren., Guieten., & Barbarisonien. a dicta Provincia dismembrati, & avulsi, tresque priores S. Antonii in Artesia, ac tres reliqui Conventus ejusmodi cum residentia Insulen. Sancti Andreæ respective Provinciis ejusdem ordinis uniti, & incorporati fuissent, unde prædicta Provincia Flandriæ grave detrimentum, ac diminutionem acceperat. Fratres vero præfatæ Provinciæ S. Andreæ Conventus Monten, Bichien, & Tornacen cum residentia de Pota Canaffe nuncupata sub ditione charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi consistentes possiderent, qui nullum Ministrum Provincialem tunc agnoscebant, ac corpus ab eadem Provincia S. Andreæ segregatum, & divisum constituebant; ipse Guilielmo tum in compensationem memoratorum Monasteriorum, & Conventuum e sua Provincia Flandriæ dismembratorum, ut præfertur, tum pro salubri horum triumConventuum cum ejusmodi residentia regimine, illos eidem Provinciæ Flandriæ uniri, & incorporari; Et quia in ipsa Provincia Flandriæ inter Fratres natione Leodienses, qui novem tantum Conventus in ea obtinebant, ac Flandros, seu aliunde oriundos, quibus dicta Provincia constabat octodecim Conventus, quatenus tres præfati illi unirentur, habituros, occasione distributionis officiorum multiplices turbæ, & discordiæ enasci consueverunt, aliquam pro perpetua dictæ Provinciæ quiete, æquam inter Fratres Leodienses, & Flandros prædictos Alternativam in officiis præfatis præscribi, atque stabiliri plurimum desiderabat.

Provinciæ S. Andreæ quidam conventus erant cum Residentia, qui quoddam corpus ab eadem Provincia divisum constituebant

Hinc petitiones Ministri Provinciæ Flandriæ, pro unione suæ Provinciæ horum Conventuum, ProqueAlternativa stabilienda inter Fratres Leodienses, & Flandros dictæ Provinciæ

Hinc ab hoc Pontifice prædicta separatio, & respective unio confecta fuit.

§.2. Nos supplicationibus ipsius Guilielmi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac præmissis, aliisque justis ex causis Nobis notis adducti, supradictos tres Conventus Monten,Bichien, & Tormacen cum præfata residentia de Pottà Canaffe a memorata Provincia S. Andreæ separavimus, & dismembravimus, illosque sic separatos, & dismembratos dictæ Provinciæ Flandriæ univimus annexuimus, & incorporavimus. Ad hæc, quod bis consecutive Minister, ac tres Definitores ejusdem Provinciæ Flandriæ ex Fratribus Flandris, seu aliunde oriundis, ac tunc Custos cum uno Definitore ex Leodiensibus eligerentur, altera autem, seu tertia vice Minister cum uno Definitore esset ex Leodiensibus, Custos vero cum tribus Diffinitoribus ex Flandris, vel aliunde oriundis, sicque deinceps reliqua etiam officia dictæ Provinciæ æqualiter juxta numerum Conventuum utriusque Nationis distribuerentur, statuimus, atque præcepimus, & mandavimus, & alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 12. Octobris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Ac subinde tunc existens Minister Generalis Ordinis prædicti per suas patentes literas die 23. Novembris ejusdem anni vigore facultatis sibi per Nos attributæ, editas, omnibus, & singulis Fratribus præfatorum trium Conventum, ac residentiæ Filiis, seu in eis degentibus potestatem fecit sese, si vellent dictæ Provinciæ Flandriæ pariter uniendi, & incorporandi, eosque ex tunc, ac perpetuo unitos, & incorporatos a die suscepti per eos habitus regularis declaravit, voluitque, ut perinde, & absque ulla differentia haberentur, ac si in eadem Provincia Flandriæ educati, ac professi fuissent.

Necnon Alternativa constituta per quasdam suas in forma Brevis Literas.

§.3. Cum autem sicut supradictus Guilielmus Nobis denuo nuper exponi fecit, antequam ennarratæ literæ nostræ emanarent, lis inter utramque Provinciam ejusmodi super dismembratione, & incorporatione dictorum trium Conventuum ac tam præfata de Pota Canaffe, quam alterius residentiarum de Peteghem, etiam nuncupat eidem Provinciæ Flandriæ facienda, mota, Congregationi particularium trium ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, ut per eos componeretur per Nos remissa fuisset, ipsique Cardinales nihil hac in re innovandum censuissent,& decrevissent, atque inscio Guilielmo prædicto, tunc existente Minister Provincialis, ac Fratres dictæ Provinciæ S. Andreæ eorumdem Cardinalium sententiam, seu Decretum per quasdam nostras sub Plumbo editas literas approbari, & confirmari obtinuissent, nulla vero de lite, Decreto, illiusque confirmatione, ac expeditis literis hujusmodi in primodictis literis nostris in forma Brevis mentio facta fuerit, ac proinde de illarum indeque secutorum validitate dubitari possit; Cumque primodictæ literæ nostræ nec memoratam residentiam de Petteghem, nec Monasteria Monialium, quæ a tribus Conventibus, ac residentia dictæ Provinciæ Flondriæ sic unitis, & incorporatis dependent, & in Dominio ejusdem Caroli Regis pariter consistunt, comprehendant; Nobis propterea dictus Giulielmus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causæ præsentis confirmationis, & preces prædicti Ministri Provincialis pro ea obtinenda.

§.4. Nos igitur ipsum Guilielmum amplioris favore gratiis prosequi volentes,& a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam dicti Ministri Generalis patentium, quam nostrarum sub Plumbo literarum prædictarum tenores, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras in pari forma Brevis, dictique Ministri Generalis patentes literas, ac separationem, & dismembrationem trium Conventuum Monten, Binchien, & Tornacen cum residentia de Pota Canaffe a Provincia S. Andreæ, illorumque, ac eorum Fratrum unionem, & incorporationem Provinciæ Flandriæ dicti Ordinis, aliave quæcumque inde cæteroqui legitime secuta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & validamus ac valere, validaque, & efficacia existere, & fore, decernimus in omnibus, & per omnia perinde ac si in eisdem nostris in forma

Confirmatio prædictarum Literarum in forma Brevis pro d. separatione Conventuum, & respective unione.

ma

ma Brevis literis, de illis sub Plumbo antea emanatis, necnon præfatis lite, & Decreto Congregationis particularis Cardinalium specifica, & individua mentio facta, ipsisque literis sub Plumbo sufficienter derogatum fuissent.

Uniuntur insuper præfatæ Provinciæ Flandriæ Residentia quædam, ac nonnulla Monialium Monasteria.

§ 5. Præterea residentiam de Petteghem, necnon Monasteria Monialium a dictis tribus Conventibus, ac eadem, & altera de Pott a Canaffe residentiis dependentia, in Dominio tamen ipsius Caroli Regis sita, a dicta Provincia S. Andreæ similiter dismembramus, ac memoratæ Provinciæ Flandriæ unimus, & incorporamus, necnon facultatem, quæ dictorum trium Conventuum, & Residentia de Pott a Canaffe Fratribus sese eidem Provinciæ Flandriæ uniendi, & incorporandi a memorato Ministro Generali in suis patentibus literis præfatis, attributa fuit, sicut præmittitur, ad omnes, & singulos itidem Fratres istius residentiæ de Petteghem eadem auctoritate, harum serie extendimus, eisque pariformiter tribuimus, & impertimur firma tamen, ac in suo robore remanente in reliquis, & præsertim quoad Alternativam inter Fratres Flandros, seu alium le oriundos, ac Leodienses in distributione officiorum dictæ Provinciæ Flandriæ earumdem nostrarum in forma Brevis literarum dispositiones.

Clausulæ.

§.6. Decernentes quoque ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, Conventuum, Residentiarum, & Monasteriorum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCIII.

Dat. 26. Sept. 1727. An. 4.

Permittitur Minoribus Provinciæ Reformatæ Vallis de Mazzara Ordinis S. Francisci de Observantia, ut eleemosynas pecuniarias pro Missis celebrandis procurare, & recipere possint.

Alias hoc prohibitum fuerat iisdem ab Urbano VIII. Const. ed. 1642. Maji 28. P. 20.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII. interdictum ne prædicta Provincia ullæ omnino pecuniæ pro Missis celebrandis reciperentur.

§. 1. Dudum per felic. record. Urbanum Papam VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod in Provincia reformata Vallis de Mazzara nuncupat. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupat. semper servatum fuerat, ut nullæ pro celebrandis Missis pecuniæ reciperentur, sed Missæ gratis pro Benefactoribus juxta intentionem Superioris applicarentur; nonnulli vero laudabilem usum, & observantiam hujusmodi immutare, & invertere nitebantur, idem Urbanus Prædecessor turpis quæstus materiam ab illis, qui perfectam vitam profitebantur, in re præsertim adeo sacra e medio tollere pro pastorali sua solicitudine volens ne de cætero perpetuis futuris temporibus in provincia prædicta nullæ omnino pecuniæ pro Missis celebrandis exigerentur, ac etiam sponte oblatæ reciperentur, sed Missæ gratis, ut consueverat, celebrarentur, sub vocis activæ, & passivæ, ac quoad Superiores etiam suorum Officiorum privationis pœna eo ipso absque alia declaratione incurrendæ, auctoritate Apostolica interdixit, & prohibuit, & alias prout in memorati Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 28. Maji 1642. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ antiquæ inobservantiæ Urbani VIII. Literarum, & preces Ministri Provincialis pro obtinenda præd. permissione.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Minister Provincialis dictæ Provinciæ Nobis nuper exponi fecit, propter imminutam Populorum illarum partium erga ejus Institutum devotionem, numerumque Religiosorum auctum ad ejusmodi eleemosynas pecuniarias modis tamen licitis, & a Constitutionibus Ordinis prædicti præscriptis conquirere necesse fuerit ac ita a nonnullis lustris usque in præsens piæ Urbanæ Prædecessoris literæ in usu amplius non sint, neque observentur, ex hac vero illarum antiqua inobservantia in Religiosorum conscientiis aliqua perturbatio, seu inquietudo exorta sit, ideoque dictus Minister Provincialis ad eas tranquillandas opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

Permissio prædicta.

§. 3. Nos ipsius Ministri Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum dumtaxat præsentium consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero per Fratres Provinciæ hujusmodi Eleemosynæ quantumvis pecuniariæ modis tamen per Sedem Apostolicam, & ab ejusdem Ordinis Constitutionibus approbatis, procurari, & recipi possint, quemadmodum a toto Fratrum Reformatorum Ordine procuratas, & respective receptas fuisse me-

memoratur, dicta auctoritate, tenore præsentium permittimus.

Clausulæ derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus supradicti Urbani Prædecessoris, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCIV.

Dat. 27. Sept. 1727. Ann. 4.

Statuitur juxta quasdam Urbani VIII. literas, ut quisque Frater Ordinis Eremitarum S. Augustini per duo triennia continua quibusdam officiis functus; in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio eorundem officiorum absolutus, Deo, & Animæ suæ vacare teneatur.

Laudata Urbani VIII. Constitutio hic inserta edita est 1635: Maij 18. P. 12. de eadem re vid. Clem. XII. Const. ed. 1733. Feb. 5. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII. præd. Statutum jam antea id fuerat pro Eremitis S. Augustini Congregationis Discalceatorum per quasdam suas in forma Brevis Literas.

§.1. Dudum per fel. rec. Urbanum PP. VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Fratres tunc existentes Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Administrationibus, aliisque spiritualibus exercitiis uberes in Vinea Domini fructus afferebant, idem Urbanus Prædecessor, ut Congregatio præfata felicioribus in dies proficeret incrementis providere volens, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione suis, ut quicumque per duo triennia continua Vicarii Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, & Visitatorum Generalium, Provincialis, aut Prioris Officia exercuisset, in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio nominatorum Officiorum absolutus Deo, & animæ suæ vacare teneretur, statuit, & ordinavit, & alias prout uberius continetur in ipsis Urbani Prædecessoris literis in forma Brevis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Prædictæ Urbani VIII. Literæ.

§.2. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis providentia personarum sub suavi Religionis jugo Divini numinis obsequiis mancipatarum præcipuam gerens solicitudinem ea statuit, & ordinat, quæ felici earumdem personarum statui dignoscuntur profutura, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit salubriter in Domino expedire. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Administrationibus, aliisque spiritualibus exercitiis uberes in vinea Domini fructus afferant; Nos, ut Congregatio prædicta felicioribus in dies proficiat incrementis opportune providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut qui spatio temporis, quo quatuor immediate antecedentia Capitula Generalia celebrata fuere ad quæcumque Officia Religionis, tam Generalia, seu Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, vel Visitatorum Generalium, quam etiam Provincialia, seu Conventualia, Provincialatus nimirum, vel Prioratus, aut aliquod eorum electus fuerit, dictaque officia, vel aliquod eorum successive, etiamsi non unum semper, & continuo, sed diversa illorum, vel plura etiam diverso tempore per dictum spatium exercuerit, & administraverit, non possit in Capitulo Generali propediem celebrando; nec subinde per triennium immediate subsequens ad aliquod ex præfatis officiis eligi, sed quoad ea omnia, & singula voce passiva dicto tempore careat, ac Deo, & animæ suæ vacet; in posterum vero, qui spatio duorum Capitulorum Generalium successive ad præfata Officia, vel eorum aliquod electus fuerit, in tertio Capitulo Generali, ac per biennium immediate subsequens ad nullum ex eisdem Officiis, vel aliquod illorum eligi possit, sed voce passiva dicto tempore, quoad ea omnia careat, ac Deo pariter, & animæ suæ vacet.

Statutum prædictum motu proprio editum.

Clausulæ.

§.3. Decernentes omnes, & singulos, qui Officia hujusmodi, ut præfertur, exercuerint ad illa, vel eorum aliquod contra præsentium tenorem assequenda, & exercenda inhabiles esse, & fore, sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis, & aliis arbitrio nostro infligendis pœnis omnibus, & singulis dictæ Congregationis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ne eos, qui dicta officia, ut præfertur, gesserint, & exercuerint, ad illa de novo contra earumdem præsentium formam & tenorem eligere, iis vero, quos sic eligi contigerit officia prædicta acceptare, vel in eis quoquo modo sese immiscere audeant, & præsumant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Ordini, & Congregationi hujusmodi, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus

ribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas Generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Maji MDCCXXXV. Pontificatus nostri Anno XII.

Causae praesentis Constitutionis, & preces Commissarii, ac Procuratoris Generalis.

§.4. Cum autem sicut Dilectus Filius Joannes Jacobus a Sancto Adalberto Commissarius, ac Procurator Generalis Congregationis Italiae, & Germaniae ejusdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, successu temporis quidam inquieti, & ambitiosi Religiosi, eo quia forsan, quod ad Officia assumpti non fuerint, sub mentita zeli specie contra Superiores suos litigando, & communem pacem dictae Congregationis turbando easdem Urbani Praedecessoris literas ad alia etiam Officia in illis minime expressa a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, extendi procuraverint, & amodo in dies majorem, & majorem literarum extensionem novis litigiis, quaerere non desistant cum gravissimo praejudicio supradictae suae Congregationis, quae attenta tam ampla extensione vacantiae ad officia, ob tantam multitudinem Religiosorum vacantium, necessario imperitos, incapaces, & indignos in Superiores eligere cogatur, praedictus vero Ioannes Jacobus Procurator, & Commissarius Generalis deplorabilem memoratae suae Congregationis ruinam praevidens, ac vi officii sui impedire cupiens, praedictas quidem literas per nos confirmari, praeterea, ne ullus in posterum sub quocumque colore, aut praetextu extensionem ad alia quaecumque sive per deputationem, sive per electionem, seu quocumque alio titulo venientia, ultra illa, quae in literis hujusmodi exprimuntur, officia attentare, aut quomodolibet procurare praesumat, sub poena privationis vocis activae, & passivae in perpetuum prohiberi, ac demum extensiones quascumque contra expressum earumdem literarum tenorem jam factas annullari, dictasque literas ad primaevam suam observantiam reduci plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dienaremur.

§.5. Nos igitur ipsum Joannem Jacobum Procuratorem, & Commissarium Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audita super praemissis relatione, per dilectum Filium Secretarium ejusdem Congregationis, una cum voto dilecti Filii nostri Josephi Renati ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Imperialis nuncupati praedicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris nobis facta, ac etiam motu, scientia; ac matura deliberatione similibus praeinsertas Urbani Praedecessoris literas, tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac alia officia praeter illa, quae in supradictis praeinsertis literis exprimuntur, nullo modo vacantiae subjacere debere, quaecumque illa sint, sive per deputationem, sive per electionem, seu quocumque alio titulo venientia, exceptis tamen Definitoribus Provincialibus Provinciarum Italiae juxta Decretum praedictae Congregationis Cardinalium Anno 1704. emanat. harum serie declaramus. Volentes, ut quaecumque derogatio harum nostrarum literarum in amplissima forma extendenda nullam vim, ac robur habeat, nisi in casu, quod ad petitionem Capituli Generalis obtenta fuerit.

Clausulae.

§.6. Decernentes easdem praesentes, & praeinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illae concernent quomodolibet in futurum cujusvis status, gradus, ordinis, & conditionis existant, inviolabiliter, & inconcusse observari, necnon de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse haben. consensus, aliove quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus, & singulis illis, quae dictus Urbanus Praedecessor in suis literis praeinsertis voluit non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque. Caeterum pariter volumus, ut earumdem praesentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Sept. MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

Con-

CCV.

Dat. 30. Sept. 1727. Ann. 4.

Conceditur facultas Generali, & Deffinitorio Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemt. Capt., erigendi unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex Conventibus, qui in Italia reperiuntur, vel eorum aliquibus.

De erectione alterius Provinciæ pro iisdem Fratribus vid. aliam Const. hujus ed. 1726. Aug. 14. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII

Ad futuram rei memoriam.

Alias olim tres Conventus ab Innocentio XI. petiverunt Congregationi Hispaniæ uniri.

§. 1. Alias felic. record. Clementi Papæ XI. Prædecessori Nostro pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Provinciæ Italiæ Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum exposito, quod cum alias tunc pariter existentes Fratres Discalceati trium Conventuum Italiæ dicti Ordinis ob defectum Regularis observantiæ, aliisque injustis, & rationabilibus de causis in Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita probatis, & justificatis, proprias obligationes nequaquam adimplere, minusque aliquot sive in spiritualibus, seu in temporalibus Religiosos progressus facere valuissent, seque proinde Congregationi Hispaniæ eorumdem Fratrum Discalceatorum uniri petiissent, & successive Superiores dictæ Congregationis consensum suum unioni hujusmodi præstitissent, ac deinde iidem Fratres Discalceati Provinciæ prædictæ supplicem libellum piæ mem. Innocentio Papæ XI. pariter Prædecessori Nostro pro ejusmodi unione obtinenda porrexissent, isque ab ipso Innocentio Prædecessore ad dictam Cardinalium Congregationem, & ab ista ad bo. mem. Alderanum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Cybo nuncupatum dicti Ordinis dum vixit, apud eumdem Innocentium Prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectorem remissus fuisset, dictus Alderanus Cardinalis, & Protector suum pro dicta unione votum iustis de causis cum eo relatis prædictæ Congregationi Cardinalium exhibuerat; necnon cum die 6. Maji 1690. causa in ipsa Cardinalium Congregatione proposita fuisset, dilato circa dictam unionem negotio, emanaverat ab eadem Congregatione Decretum, quo pro tunc ex tribus Conventibus prædictis constituta fuerat separatio supradicta, nempe Italiæ Provincia, quorum Conventuum Religiosi sub obedientia Ministri Generalis dicti Ordinis juxta formam tamen in quibusdam rec. mem. Urbani Papæ VIII. itidem Prædecessoris Nostri Literis in simili forma Brevis die 12. Septembris 1629. expeditis præscriptam permanerent.

Verum per Congregationis Episc. & Regularium decretum ex tribus Conventibus eisdem constituta fuit separata Provincia Italiæ.

A Clemente XI. postea prædicta Provincia Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ unita.

§. 2. Et in eadem Expositione subjuncto, quod dicti Religiosi observantiam Constitutionum dictæ Congregationis in solemni eorum regulari professione expresse promiserant, adeoque eas observare tenebantur, illæ vero ipsos ad subjectionem pro tempore similiter existenti Ministro Generali ejusdem Congregationis Hispaniæ omnino obligabant, ipsique proinde quo facilius vota sua Altissimo reddere, & propria Instituta Regularia adimplere valuissent, memoratæ unionis gratiam expectabant, idem Clemens Prædecessor de nonnullorum ex etiam tunc existentibus Venerabilibus Fratribus tunc suis dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus super causa unionis hujusmodi dictæ scilicet Provinciæ Italiæ, omniumque ejus Religiosorum prædictæ Congregationi Hispaniæ inter dictum Procuratorem Generalem ex una, & alium Procuratorem Generalem dicti Ordinis ex altera Partibus controversa a prædicto Clemente Prædecessore specialiter deputatorum, qui utrumque Procuratorem Generalem tam ore, quam in scriptis informantes audiverant, negotioque mature perpenso, unionem prædictam fieri posse censuerant, consilio, prædictam Provinciam Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ auctoritate Apostolica univit, annexuit, & incorporavit, ac tunc, & pariter existenti Ministro Generali ejusdem Ordinis subjecit, & alias prout in prædictis memorati Clementis Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Novembris 1705. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Preces Procuratoris Generalis pro dicta Facultate obtinenda.

§. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Michael a Sancto Josepho Commissarius pro Italia, & in Romana Curia Procurator Generalis Ordinis prædicti Nobis nuper exponi fecit, Superiores Generales ejusdem Congregationis laudabili zelo, multisque expensis plures alios Conventus superioribus annis intra Italiam ut pio Religiosissimæ Italicæ Nationis desiderio satisfacerent, & in eadem Regione Institutum Redemptionis Captivorum promoverent, erigere curaverint, novosque Conventus hujusmodi ad paucitatem Religiosorum Italorum per Hispanos Religiosos magna ex parte manutenere studuerint; ipse vero Michael Commissarius, & Procurator Generalis ad confirmationem, & meliorem formam dictorum Conventuum expediens, ac necessarium existimet, si Ministro, & Deffinitorio committatur, ut ex dictis tribus Conventibus, nempe Taurini, Liburni, & Falconii, & ex aliis, quos Religio habet Mediolani, Alexandriæ, Pelestrinæ, Forolivii, Prænestæ, & Cotronæ ex his omnibus, vel eorum aliquibus, prout dicti Minister Generalis, & Deffinitorium magis in Domino expedire judicaverint, una quasi de novo Provincia erigatur, quæ tamen titulum Sancti Joannis de Matha, & antiquitatem a tempore suæ primævæ erectionis conservet, fruaturque, & gaudeat omnibus, & singulis gratiis, præeminentiis, Indultis, & privilegiis, quibus aliæ similes Provinciæ fruuntur, & gaudent. Nobis propterea supradictus Michael Commissarius, & Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & alias ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ipsius Michaelis Commissarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel cau-

causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, prædicto Ministro Generali una cum Diffinitorio ex antedictis tribus Conventibus Taurini, Liburni, & Falconii, unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex supra sex aliis specificatis Conventibus, vel ex eorum aliquibus cum titulo, & antiquitate primævæ suæ erectionis, ac gratiis, præeminentiis, indultis, & privilegiis supradictis erigendi plenam, & amplam facultatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impartimur, & quod sic in Italiæ Provinciam erecta in omnibus, & per omnia ad formam novissimarum Constitutionum per Nos confirmatarum pro Provincia Sancti Joachimi, aliisque Provinciis in posterum erigendis gubernetur. Præterea eo quia exiguus admodum est numerus Religiosorum Italorum, ut in electionibus faciendis requisita a Constitutionibus generalibus Ordinis quoad graduationem ex Officiis provenientem præscripta, habita tamen ratione probitatis, & doctrinæ eligendorum minime serventur, ad sexennium dumtaxat auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Concessio facultatis prædictæ.

Derogatoriæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ idem Clemens Prædecessor in suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium habeatur, tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCVI.

Dat. 30. Sept. 1727. Ann. 4.

Conceditur Ministro Generali Minorum Capuccinorum facultas restituendi Discretos conventuales in Provinciis Hispaniarum.

Hac de re vid. Innoc. XII. Constitutionem ed. 1693. Mart. 29. P. 2. & aliam ed. 1693. Septemb. 12. P. 3. ubi dicti discreti abrogati fuerunt.

BENEDICTUS PAPA XIII

Ad futuram rei memoriam.

Ab Innocentio XII. Discreti præd. in Hispaniarum Provinciis abrogati fuerant.

Dudum pro parte clar. mem. Caroli II., dum vixit Hispaniarum Regis Catholici, fel. rec. Innocentio Papæ XII. Prædecessori Nostro exposito, quod alias ad tollenda damna, & incommoda, quæ Fratres Provinciarum Regnorum utriusque Castellæ veteris scilicet, & novæ nuncupatarum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum ex electione discretorum, qui a Conventibus ad effectum suffragia in Capitulis Provincialibus ferendi eligi consueverant, in religiosæ pacis, & concordiæ, ac regularis disciplinæ præjudicium passi fuerant, idem Innocentius Prædecessor per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 29. Martii 1693. expeditas Literas discretos prædictos in dictis Provinciis sustulit, ac removit, & subinde inter alia remotionem, & abolitionem discretorum hujusmodi expeditasque desuper literas prædictas ad Provincias Bethicæ, & Navarræ per alias suas itidem in simili forma Brevis Literas die 12. Septembris ejusdem anni emanatas auctoritate Apostolica extendit, & ampliavit, & alias prout in dictis Innocentii Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Preces Ministri Generalis præfati pro restitutione eorundem Discretorum.

§.1. Cum autem, sicut dilectus filius Hartmannus Brixiven Minister Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, propter Discretorum hujusmodi abolitionem, licet ad bonum finem petita fuerit, nihilominus maximum tamen detrimentum, ac præjudicium regulari observantiæ allatum fuerit, & adhuc de præsenti afferatur, ideoque idem Hartmannus Minister Generalis electionem eorumdem Discretorum omnibus Hispaniarum Provinciis restitui summopere desideret, quemadmodum recol. mem. Clemente XI. Belgii, & Innocentio XIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus pariter nostris Sardiniæ respective Provinciis Ordinis prædicti concessum fuisse memoratur. Nobis propterea dictus Hartmannus Minister Generalis tendentibus etiam in id Clarissimi in Christo Filii nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici votis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio facultatis prædictæ.

§.2. Nos igitur ipsum Hartmannum Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati prædicto Hartmanno Ministro Generali serio, prudenter, ac diligenter examinata, omnibus, & singulis Hispaniarum Provinciis de cætero electionem Discretorum hujusmodi, si id divinæ gloriæ, publicæ tranquillitati, ac regularis observantiæ incremento in Domino expedire judicaverit, restituendi facultatem, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Derogatoriæ.

§.3. Non obstantibus prædictis Innocentii Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno IV.

CCVII.

Dat. 3. Oct. 1727. An. 4.

Interdicitur Clericis Regularibus Congregationis Scholarum Piarum prædicatio, ut Scholarum exercitio incumbere valeat, ademta etiam Superioribus facultate super hoc dispensandi.

De Privilegiis hujus Congregationis vid. Inn. XI. Const. ed. 1686. Sept. 3. P. 10. & Alex. VIII. Const. ed. 1691. Jan. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Adolphus a S. Georgio Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Scholarum Piarum nuncupat., quod hujus Congregationis Institutor, prævidens quam grave damnum Scholarum Piarum hujusmodi exercitio conciones, Adventus, & Quadragesimæ tempore extra Ecclesias præfatæ Congregationis habendæ, allaturæ essent, in suis Constitutionibus, auctoritate Apostolica confirmatis, tertia parte, *cap.7.* de Concionatoribus, expresse cavet in hæc verba: *Nemo publice prædicabit, nisi a Generali, vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus, & Quadragesimæ extra nostras Ecclesias nemo nostrorum prædicabit, & extra id tempus, nonnisi ex urgentissima causa; & de Provincialis consensu.* Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tametsi successu temporis a variis Capitulis Generalibus declaratum fuerit, esse penes Præpositum Generalem concedere facultatem concionandi extra easdem Ecclesias tempore Adventus, & Quadragesimæ, ut præfertur, ac subinde variæ cautelæ, ut insurgenti olim præviso malo occurreretur, adjectæ fuerint; nihilominus experientia magistra dictus Adolphus Præpositus Generalis edoctus, per conciones prædictas ministerio hujusmodi Scholarum tristissimam eversionem imminere, eo quod Verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra Domos memoratæ Congregationis commorantes Scholis adjici nequeant, imo sæpe hoc prætextu etiam eas subterfugiant; Nobis propterea dictus Adolphus Præpositus Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

A Congregationis prædictæ Institutore cautum fuit, ne quisquam publice prædicari valeret, nisi de licentia Generalis, vel Provincialis. Causæ præsentis Constitutionis, & preces Præpositi Generalis

§.2. Nos igitur ea, quæ per præinsertam Constitutionum particulam disposita sunt, imposterum firmiter, ac inviolabiliter servari, & ne ullo modo convelli, vel labefactari possint, providere, ac ejusdem Adolphi Præpositi Generalis Votis hac in re, quantum in Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertam particulam ex Constitutionibus memoratæ Congregationis Scholarum Piarum exceptam (ut præfertur) auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnia, & singula per eam disposita inconcusse observari mandamus, & præcipimus, & eidem Adolpho, & pro tempore existenti Præposito Generali facultatem super præmissis dispensandi, auctoritate, & tenore prædictis adimimus.

Confirmatur relatum statutum Institutoris Congregationis, & super eo dispensandi facultas Generali adimitur.

Clausulæ.

§.3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his, a quoqam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCVIII.

Dat. 3. Oct. 1727. Ann. 4.

Confirmatur Alternativa Officiorum Provinciæ Bethicæ Eremitarum S. Augustini Discalceatorum inter Fratres dictæ Provinciæ, & eos della Manca.

De alternativa Officiorum in Regnis Lusitaniæ, & Algarbiæ servanda vide Clem. XI. Const. ed. 1716. Oct. 26. Et alia hujus Const. ed. 1727. Sept. 29. P. 4. determinatum fuit tempus vacationis ab officiis pro illis qui in dicto ordine per duo triennia aliquod obtinuerunt.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Provinciæ Bethicæ, Or-

In Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ Alterna-

tivà præfatà instituta fuit.

Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupat., quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ die 10. Mensis Maji proxime præteriti in Collegio Sanctissimi Sacramenti Villæ de Almagro Præsidente Dilecto Filio Joanne a Sancta Teresia Lectore Jubilato Tribunalis Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem in Regnis Hispaniarum auctoritate Apostolica institutis, & Vicario Generali Congregationis Hispaniarum, & Indiarum d. Ordinis celebrato assistentibus omnibus Vocalibus, quibus Capitulum prædictum constabat, ipsi Vocales sic legitime congregati prævia matura deliberatione conservationi, ac paci, quieti, & tranquillitati Provinciæ prædictæ consulere cupientes, Alternativam Officiorum inter eosdem Exponentes, & Fratres della Manca, seu Mancia nuncupat. instituendam decreverunt, eamque dicto Capitulo stabiliverunt in hunc modum, tenoris, qui sequitur videlicet.

Modus Alternativæ prædictæ.

§.2. *Fra Giovan di Giesu Lettore Giubilato, e Secretario della Provincia d' Andalutia dell' Ordine Discalceato di S. Agostino fo fede, e certifico qualmente tra gli Decreti, & stabilimenti, che furon fatti nel Capitolo Provinciale prossimo passato, che fu celebrato nel Collegio del Santissimo Sagramento della Villa d' Almagro di detta Provincia, che cominciò alli* 10. *di Maggio del corrente anno* 1726., *nel quale fu presente il Molto Reverendo Fra Gio: di S. Teresa Lettore Giubilato qualificatore della suprema, e Vicario Generale della Congregazione di Spagna, e Indie dell' Ordine Scalzo di S. Agostino, quale confermò tutto quello si stabilì in detto Capitolo vi è un Decreto, e Statuto, che è ad imina settima fol.*89. *del libro di detta Provincia, nel quale si scrivono gli Capitoli, che in essa, si celebrano, & è del tenore seguente = Item per quanto questa nostra Provincia d' Andaluzia comprende nelli suoi termini tanto la detta parte d' Andaluzia, come anche la parte, e Territorio della Manchia, è Mincia, e tra gli Religiosi dell' uno, e l' altro paese per essere differenti nel genio, di che sono nate varie emulazioni, e contrasti, lamentandosi alcuni circa la divisione ineguale delli posti, & Officj de' Padri, che governavano detta Provincia senza poterli riparare, il zelantissimo, e religioso fervore delli prelati Superiori: pertanto stabilì, e determinò questo presente Capitolo assistendo a esso tutti gli Vocali, nemine dempto, che si supplichi, e preghi al S. Pontefice, si degni concedere Bolla d' Alternativa, in questa forma, che si giudica assai conveniente, cioè, che nel Capitolo Provinciale prossimo venturo si sceglia, e nomini Priore Provinciale di questa detta Provincia un Religioso, che sia dell' altra parte, di dove sia il Prior Provinciale eletto nel presente Capitolo, di modo, che se nel presente Capitolo sia eletto in Provinciale un Religioso d' Andaluzia, in quest' altro prossimo Capitolo sia della Manchia, ò Mancia, quello che si dovrà eleggere in Provinciale, e così vadino alternative in questo Officio gli Religiosi dell' uno, e dell' altro Territorio, e se accadesse mancare qualche triennio il Provinciale eletto, o sia per renuncia, o sia per morte naturale, o civile, sia obligo del venerabile Definitorio Generale, che a questo tocca provedere detta mancanza a eleggere in Rettore Provinciale, che concluda il triennio, o un Religioso, che sia del medesimo Territorio, che era quello, che mancò, e in caso di non fare detto Definitorio Generale la sudetta elezione, in tal caso subentrerà a concludere detto Territorio il Provinciale assoluto più immediato del medemo Territorio di dove fu il Provinciale, che mancò, osservandosi in questo proportionabiliter le nostre sacre Leggi, e Constituzioni.*

§.3. *Che gli quattro Definitori di detta Provincia, che in tutti gli Capitoli, si elegeranno, cominciando dal futuro Capitolo, debbano essere, e siano due soggetti d' Andaluzia, e due della Mancia, e per sostituire detti Officj, quando vacaranno, secondo stabiliscono le nostre Sacre Constituzioni debbano essere, e siano addetti delli due Definitori d' Andulizia quelli soggetti, che del medemo Territorio haveranno più voti, & il simile, si debba pratticare delli due Definitori della Mancia, che doveranno, sostituirsi quelli, che averanno più voti in quelli del suo Territorio, di modo tale che sempre il Definitorio di questa Provincia costi di due soggetti d' Andaluzia, e due della Mancia, al qual effetto, si scriveranno quelli, che tanto dall' una, quanto dall' altra parte averanno più voti. Che gl' altri Officiali di questa detta Provincia, cioè Priori, Secretario, e Maestro di Novizj, si debbano dividere, e provedere in modo, che tanti siano dell' una, quanti dell' altra parte avendo li Prelato a chi secondo le nostre Constituzioni tocca, & appartiene provedere le vacanze di detti Officj obligazione di conferirli, e distribuirli alli soggetti naturali di quel Territorio, da dove erano gl' Officiali, che mancheranno, acciochè così si conservi l' equilibrio, e distribuzione giusta, & eguale di detti Officj. Che li due Definitori Generali, e li due Discreti, che si nominano, & eleggono nel Capitolo Provinciale, acciochè concorrano a nome della detta Provincia all' elezione del Vicario Generale siano respettivamente due d' ogni parte, cioè un Definitore, & un Discreto del Territorio della Mancia, e gl' altri due d' Andaluzia, provedendosi parimente le vacanze di qualsivoglia di detti quattro nella forma già detta nelle altre vacanze. E acciochè non naschino sconcerti, & ambiguità tra gli soggetti, che dovranno essere Officiali, e non restino esclusi, quelli, che non sono nè d' Andaluzia, nè della Mincia, come sono li Castigliani, Estremegni &c., si determina siano appartenenti alla Mancia quelli, che son naturali delli Porti de Sierramorena verso Madrid, quelli, che sono naturali delli Porti di Sierramorena guardando verso Siviglia, e Granata.*

§.4. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Exponentes prædicti, præmissa quo firmius subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti super præmissis eisdem Cardinalibus factam, viderunt consilio, præinsertam Alternativæ concordiam, omniaque, & singula in ea

Preces Fratrum d. Provinciæ.

Confirmatio relatæ Alternativæ.

ea contenta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ. §.5. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCIX.

Dat. 14. Oct. 1727. Ann. 4. Confirmatur Decretum Congregationis super disciplina regulari, qua decernitur, ut oppositores vitæ communis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Strictæ observantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia, omnino acquiescerent.

Alia hujus Const. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. instituta fuit reformatio dictæ Provinciæ S. Alberti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio. §.1. Nuper pro parte Dilecti Filii Petri a Jesu, & Maria Procuratoris Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo strictæ observantiæ Provinciæ Sancti Alberti in Sicilia Nobis exposito, quod cum in dicta Provincia perfecta regularis observantia eorum Regulæ mitigatæ, & vita communis cum pluribus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari deputatæ, decretis literis Apostolicis, & oraculo nostro stabilita fuisset, post multas contradictiones nonnullorum ejusdem Provinciæ Religiosorum illis discussis, ac examinatis, & tandem uti insubsistentibus ab eadem Congregatione rejectis, iidem Religiosi oppositores a tardanda operis tam sancti pace minime cessaverat; ideoque dictus Petrus Procurator intellexerat, quod illi ab eorum instantiis a prædicta Congregatione declinantes mentem Nostram molestia afficerent, idipsum Exponentes, quod per sex annorum cursum matura consideratione a prædicta Congregatione examinatum, & in ea ab illis iteratum, & subinde pro insubsistenti, & pro pura æmulationis opera recognitum fuerat, ac proinde Nobis supplicato, ut perpetuum silentium a Nobis super hujusmodi oppositionibus tam Dei gloriæ, ac paci, & quieti Provinciæ prædictæ ejusque Religiosorum præjudicialibus imponeretur. Nos supplicem libellum Nobis super præmissis porrectum ad eamdem Congregationem remisimus, quæ quidem Congregatio edidit suum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.2. *Sacra Congregatio super disciplina Regulari, attentis narratis, & auditis Archiepiscopo Messanen. Episcopo Syracusano, & Vicario Capitulari Catanensi, referente Eminentissimo Spinula, decrevit, quod partes omnino acquiescant. Romæ 18. Julii 1727. Joseph Renatus Cardinalis Imperialis Præfectus = F. Episcopus Elusin. Secretarius.* Decretum Prædictum.

§.3. Cum autem, sicut dictus Petrus Procurator Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio commmuniri summopere desideret. Nos ipsum Petrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus & approbamus illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Preces Procuratoris dd. Fratrum. Confirmatio relati Decreti.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dum-

dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Decembris MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCX.

Dat. 22.Oct. 1727.Ann.4. Confirmatur Decretum Episcoporum, & Regularium approbans acta quædam Capitularia Eremitarum S. Augustini Provinciæ Castellæ.

De Confirmatione cujusdam Decreti Capituli Generalis d. Ordinis super numero 36. Magistrorum Provinciæ Aragoniæ vide aliam hujus ed. 1727. Jun.27. P.4., & de confirmatione omnium privilegiorum dicti Ord. vide sequentem Const.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio. NUper pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, & Diffinitorii Provinciæ Castellæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in novissimo eorum Capitulo Provinciali die 4. Maji currentis anni in Conventu Matricalensi dictæ Provinciæ celebrato, multa Statuta, seu acta Capitularia pro regularis disciplinæ observantia condita fuerant, inter quæ dilectus etiam filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis ejusdem Ordinis de Assistentium suorum consilio confirmaverat, & approbaverat sequentia videlicet:

Acta Capitularia prædict. de Procuratore hujus ProvinciæR omæ habendo. §.1. Propositum fuit in Diffinitorio an expediret Romæ habere Procuratorem hujus Provinciæ pro Causa Venerabilis Crosco, & pro eo, quod huic Provinciæ occurri valeat in Romana Curia = Determinatum fuit, quod ibi habeatur Religiosus hujus Provinciæ quemadmodum ab aliis Religionibus practicatur in similibus Causis, & ne pecuniæ destinatæ pro Causa Venerabilis patiantur notabilem diminutionem, data fuit admodum Reverendo Patri Provinciali facultas arbitrandi media suaviora Provinciæ, quin gravetur Conventus novis pecuniarum exactionibus. Diffinitorium dedit facultatem nostro admodum Reverendo Patri Provinciali, ad hoc, ut casu, quo noster Procurator Romanæ Curiæ absit ab ea possit alium nominare, qui sit filius hujus dictæ Provinciæ. De exequutioni mandandis Decretis quibusdam. Diffinitorium commendat admodum Reverendo Patri Provinciali, ut curet, & faciat observari acta 31. & 32., (quæ in suo compendio sunt 29., & 30.) anno 1718., conformia Decreto, quod Illustrissimus Dominus Aldourandi, dum esset in his Regnis Hispaniarum Nuncius Sanctitatis Suæ publicari mandavit, & publicatum fuit die 13. Septembris 1717.; in quo ordinatur, quod nullus Religiosus exeat a Domo solus, & declaratur, in hoc ordine universali (excepto Procuratore Generali) non solum includi Conventuales, & Collegiales nostrarum Communitatum Sancti Philippi, & Conventus Matritensis, in quibus Pater Rector assignabit Patri Administratori socium sibi benevisum, prout etiam Prior Sancti Philippi Officialibus suis; verum etiam omnes exteros hujus Provinciæ, & aliarum in Curia existentes, qui debent incedere cum Sociis Religiosis, non ita tamen cum Donatis, qui incipiunt introduci, & nunquam fuerunt in usu in hac Provincia ad sociandum, quapropter Definitorium decrevit, quod non permittantur Donati, nisi ii, quos Provincia habuerit pro ejus servitio, qui nullum Religiosum extra Domum associent.

De vestibus gestandis a Religiosis, quum domo exeunt. §.2. Pariter mandat Diffinitorium, quod nullus Religiosus hujus Provinciæ, neque extraneus (excepto Patre Procuratore Generali) exeat a Domo cum Cappa sine manicis longis, vel protensis, cum clamyde, vel Pallio, & galero neque Missam celebret extra Conventum, neque resideat, multoque minus pernoctet extra eum. Et quoniam ex admissione Exterorum ignoratis diligentiis, ratione quarum veniunt, & ex ignorantia status illarum sequuntur nonnulla inconvenientia, Diffinitorium ideo mandat Patri Priori pro tempore existenti Regii Conventus Sancti Philippi, quod juxta praxim Romanæ Curiæ expressam in nostris Sacris Constitutionibus 3. parte Cap.6. n.2., & 4. cum assistentia Patris Procuratoris Generalis Provinciæ examinent motivum, propter quod Religiosus venit ad Curiam, ut prædictus Pater Procurator Generalis notum faciat illud nostro Admodum Reverendo Patri Magistro Provinciali, & cum ejus approbatione permittatur illi residere Matriti, & terminatis diligentiis compellatur reverti in suam Provinciam, vel Conventum, & Patribus Priori, & Rectori Collegii, qui permiserit contraventionem hujus, seu præcedentis Acti, quæ tantum ad Religiosam observantiam, & bonum exemplum imponitur pœna privationis Officii, quam Pater Provincialis statim mandet executioni, absque ulla dispensatione. De exteris examinandis cur ad Curiã accedant.

Preces Capituli ad Reverendiss. Procuratorem Generalem pro relatorũ actuum approbatione. §.3. Hæc sunt Reverendissime Pater Capituli nostri electiones, & acta, pro quorum approbatione, & confirmatione ad pedes Paternitatis vestræ submissi provolvimur humillime obsecrantes, ut iisdem favoribus, ac paterni amoris affectibus, quibus semper Nos prosequitur, Deus optimus maximus Paternitatem vestram Reverendissimo Eremitico Ordini diu servet incolumen. Datum in hoc Conventu Sancti Patris nostri Augustini Matricalensi die 7. Maji anno Domini 1727.

Frater Franciscus de Legano Præsidens.
Frater Petrus Portecarrero Exassistens Generalis.
Frater Mathias Teran Diffinitor.
Frater Petrus Manso Provincialis absolutus
Frater Barnabas Barcina Diffinitor.
Frater Joannes Taxardo Diffinitor.
Frater Joannes Can Visitator.
Frater Franciscus de Aviles Provincialis.
Frater Julianus Orense Diffinitor.
Frater Franciscus de Rio Visitator.
Fratri Fulgentio Bellelli Buccinensi Sacræ Theologiæ Magistro totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Priori Generali.

Approbatio Procuratoris Generalis. §.4. Inspectis retroscriptis Actis Capituli Provincialis hoc anno 1727. in nostra Castellæ Provincia celebrati, omnes, & singulas actiones, electiones, ac determinationes in actis ipsis insertis, & descriptas, harum serie, nostrique muneris auctoritate, necnon de consilio admodum

RR.

RR. PP. Nobis Assistentium, confirmamus, & approbamus, illasque ratas, & firmas esse, & haberi volumus, & mandamus. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Datum in Conventu Nostro S. Patris Augustini de Urbe die 23. Iunii 1727. = Frater Fulgentius Bellelli Generalis: Nostri muneris sigillo = Magister Frater Angelus Guilelmus Rochensis Ordinis Secretarius = Registrat. lib. 2.

§. 5. Et in eadem Expositione subjuncto, quod Prior, ac Diffinitorium hujusmodi, Statuta, seu Acta Capitularia prædicta, ut exactius serventur, auctoritate quoque dictæ Congregationis Cardinalium confirmari plurimum desiderabat. Emanavit ad eorum supplicationem ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione hujusmodi Domini Cardinalis Imperialis prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, Acta Capitularia superius expressa, confirmata, & approbata a Patre Generali, præsenti Decreto itidem approbat, atque confirmat. Romæ 3. Octobris 1727. = Cardinalis Franciscus Barberinus = P. A. Archiepiscopus Larissæ Secretarius.*

Decretum præfatum eadem acta approbans.

Preces Procuratoris dictæ Provinciæ.

§. 6. Cum autem, sicut dilectus pariter filius Hieronymus Flores frater expresse professus dicti Ordinis, & Procurator præfatæ Provinciæ Castellæ Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Hieronymum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXI.

Confirmantur Privilegia omnia, Gratiæ Apostolicæ, & Indulgentiæ alias Ordini Eremitarum S. Augustini a Romanis Pontificibus concessæ.

Dat. 1. Januar. 1727. Ann. 4.

Catalogus omnium Constitutionum ordine temporis prout editæ fuerunt in favorem dictorum Fratrum initio facto a Gregorio IX. anno 1227., usque ad Inn. XI. anno 1679., hic fuse retexitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Libenter ea largiri consueverunt Romani Pontifices, quæ pacem, & regularem observantiam in Religiosis Ordinibus augere possunt, quæque immunitates, & Privilegia eorumdem meritis, & virtutibus ita exigentibus concessa respiciunt, ut hoc pacto Apostolicis gratiis ornati alacrius in assiduo Dei cultu, & fideli Ecclesiæ famulatu, Deo dante imposterum perseverent.

A compluribus Romanis Pontificibus Ordo Eremitarum S. Augustini privilegiis ornatus

§. 1. Itaque olim complures Romani Pontifices Prædecessores nostri paterno Apostolico benignitatis instinctu Ordinem Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Hipponensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, illiusque Monasteria Ecclesias, Provincias, Domus Regulares, Congregationes, Grangias, Capellas, Priores, aliosque Superiores, & Fratres ab eodem Ordine quomodolibet dependentes multiplicibus Privilegiis, Indultis, gratiis, exemptionibus, Immunitatibus, Indulgentiis, aliisque concessionibus per diversas infrascriptas suas literas perpetuo decorantes beneficentiæ suæ donis cumulaverunt. Pontifices vero earumdem literarum auctores hi sunt, quorum seriem hic damus

Series prædd. Pontificum incipiendo a Greg. IX. Innoc. IV.

§. 2. Felic. record. Gregorius Papa IX. per suas incipientes = *Sacrosancta Romana Ecclesia* = Laterani &c. Sexto Kalendas Decembris Pontificatus sui anno Primo. Innocentius Papa IV. per quasdam incipientes = *Quoniam ait Apostolus.* ac alias incipientes = *Religiosam vitam eligentibus* Laterani Sexto Kal. Maji Pontificatus sui anno primo, ac per alias incipientes = *Quæ ex Apostolica cura*. Lugduni tertiodecimo Kal. Maji ejusdem Pontificatus sui anno octavo; ac per alias pariter incipientes = *Admonet Nos cura*. Perusii decimo septimo Kal. Maji Pontificatus etiam sui Anno undecimo. Alexander Papa IV. per quasdam incipientes = *Religiosam vitam eligentibus.* Anagniæ tertio Kal. Augusti, & alias incipientes = *Quanto studiosius*: Neapoli tertiodecimo

Alex. IV.

cimo

cimo Kalendas Aprilis, ac alias incipientes = *Cum ex Apostolica cura.* Anagniæ septimo Kalendas Julii Pontificatus sui anno primo, aliasque incipientes = *Ut eo fortius.* Laterani Idibus Aprilis, ac etiam alias incipientes = *Vobis assidue*, etiam Laterani quinto Kalendas Maji, ac alias incipientes = *Cælestis amor Patriæ*, etiam Laterani tertio Kalendas Maji Pontificatus sui anno Secundo; aliasque incipientes = *Oblata Nobis ex parte vestra petitio* = pariter Laterani duodecimo Kal. Maji; ac alias incipientes = *Meritis vestræ Religionis*: Viterbii tertio idus Junii Pontificatus sui anno tertio. Item alias incipientes = *Inducunt Nos*, etiam Viterbii Nonis Julii Pontificatus sui anno quarto, cum aliis incipientibus = *Vitæ perennis gloria* = Anagniæ Idus Julii Pontificatus sui anno quinto. Clem. IV. Clemens Papa IV. etiam per quasdam incipientes = *Devotionis augmento* = Perusii Decimo Kal. Julii Pontificatus sui anno primo; aliasque incipientes = *Pacis vestræ quærentes* = Viterbii Quinto Idus Julii, aliasque incipientes = *Quasdam literas*, etiam Viterbii Idibus Julii Pontificatus sui anno secundo. HonoriusIV. Honorius Papa IV. etiam per quasdam incipientes = *Pro Reverentia Beati Augustini* = Romæ apud Sanctam Sabinam decimo Kalendas Junii Pontificatus sui anno secundo. CælestinusIV Cælestinus Papa V. etiam per quasdam incipientes = *Cum sollicitæ considerationis* = Neapoli quinto Kal. Decembris, aliasque incipientes = *Ex parte dilectorum filiorum* item Neapoli Nonis Decembris Pontificatus sui anno primo. Bonifacius VIII. Bonifacius Papa VIII. etiam per quasdam incipientes = *Sacer Ordo vester* = Laterani duodecimo Kal. Februarii Pontificatus sui anno quarto; aliasque incipientes = *Inter solicitudines nostras* = etiam Laterani decimo septimo Kalendas Februarii Pontificatus sui anno octavo. Benedict.IX. Benedictus Papa XI. etiam per quasdam incipientes = *Licet ad hoc* = Laterani Quarto Idus Februarii Pontificatus sui anno primo. JoannesXXII Joannes Papa XXII. etiam per quasdam incipientes = *Veneranda Sanctorum Patrum* = Avenione quartodecimo Kalendas Augusti Pontificatus sui anno sexto.

Innoc. VI. §.3. Innocentius Papa VI. etiam per quasdam incipientes = *Religionis favor* = Avenione sextodecimo Kal. Februarii Pontificatus sui anno primo. Gregor. XI. Gregorius Papa XI. etiam per quasdam incipientes = *Ad Romani Pontificis providentiam* = Avenione quinto idus Novembris Pontificatus sui anno tertio. Vrbanus VI Urbanus Papa VI. etiam per quasdam incipientes = *Solet annuere* = Perusii tertio Kalendas Maji Pontificatus sui anno secundo. BonifaciusIX Bonifacius Papa IX. etiam per quasdam incipientes = *In sinu Sedis Apostolicæ* = apud Sanctum Petrum septimo Idus Novembris, ac alias incipientes = *Licet his de cujus munere* venit, etiam apud Sanctum Petrum Kalendis Martii aliasque incipientes = *Pro singulorum fidelium* = etiam apud Sanctum Petrum undecimo Kalendas Maji Pontificatus sui anno undecimo. Martinus Papa V. etiam per quasdam incipientes = *Sinceræ devotionis* = Romæ apud SS. Apostolos Nonis Novembris Pontificatus sui anno octavo ac alias incipientes = *Ad circumspectam Romani Pontificis* = etiam Romæ apud Sanctos Apostolos sexto Idus Iunii Pontificatus sui anno nono, aliasque incipientes = *Romani Pontificis providentia* = etiam Romæ apud Sanctos Apostolos Nonis Junii Pontificatus sui anno Decimo. Nicolaus Papa V. per quasdam incipientes = *Dispositione Divina* = apud Sanctum Petrum sextodecimo Kalendas Iunii, & alias suas incipientes = *Regimini universalis Ecclesiæ* apud Sanctum Petrum Quinto Kalendas Decembris Pontificatus sui anno quinto. Nicolaus V. Pius II. Pius Papa II. etiam per quasdam incipientes = *Sacræ Religionis sinceritas* = Senis undecimo Kalendas Aprilis Pontificatus sui anno Sexto. Sixtus IV. Sixtus Papa IV. etiam per quasdam incipientes = *Inter præcipuas nostri pectoris curas* = apud S. Petrum decimo Kal. Ianuarii, ac alias incipientes = *Ineffabilia Gloriosæ Virginis* = etiam apud Sanctum Petrum Septimo Idus Septembris, ac alias incipientes = *A Sede Apostolica* = etiam apud Sanctum Petrum quarto Idus Octobris Pontificatus sui anno secundo; ac alias Mare Magnum nuncupatas incipientes = *Dum fructus uberes* = etiam apud Sanctum Petrum septimo Idus Februarii Pontificatus sui anno IV. ac alias incipientes = *Inter præcipuas nostri pectoris curas* = etiam apud Sanctum Petrum sexto Kal. Decembris Pontificatus sui anno septimo, ac alias incipientes = *Cum ineffabilia* = etiam apud Sanctum Petrum decimo Kal. Iulii Pontificatus sui anno octavo. Innoc. VIII. Innocentius Papa VIII. etiam per quasdam in forma Brevis incipientes = *Tuis supplicationibus inclinati* = apud Sanctum Petrum die sextadecima Februarii Pontificatus sui anno secundo. Alexand. VI. Alexander Papa VI. etiam per quasdam incipientes = *Ad sacram Ordinis Fratrum Eremitarum* = apud Sanctum Petrum Idibus Octobris Pontificatus sui anno sexto.

Julius II. §.4. Julius Papa II. etiam per quasdam in forma Brevis incipientes = *Nuper Nobis* = apud Sanctum Petrum die vigesima quarta Martii Pontificatus sui anno tertio, alias *Bulla aurea* nuncupata incipientes = *Dum fructus uberes* = Septimo Kal. Iulii Pontificatus sui anno quarto; ac alias in forma Brevis incipientes = *Etsi ad benemerendum* = apud Sanctum Petrum die decima septima Junii, ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Nihil est quod sæpius volvamus animo*, etiam apud Sanctum Petrum vigesima quarta Septembris Pontificatus sui anno quinto, ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Religionem vestram* = etiam apud Sanctum Petrum die vigesima Junii Pontificatus sui anno sexto, ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Exigit tua in Nos* = etiam apud S. Petrum die vigesima prima Julii Pontificatus sui anno octavo; ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Præ cæteris curis* = etiam apud Sanctum Petrum die decima Maji Pontificatus sui anno Nono. Leo X. Leo Papa X. etiam per quasdam in forma Brevis incipientes = *Præ cæteris curis* = apud Sanctum Petrum die decima Maji, ac alias incipientes = *In rerum Christianarum curam* = etiam apud Sanctum Petrum die decima Junii Pontificatus sui anno primo, ac alias incipientes = *Quæ sicut accepimus* = etiam apud Sanctum Petrum die sexta Januarii, ac alias incipientes = *Multa accepimus* = Palli Portuensis Diœcesis die quinta Februarii, ac alias incipientes = *Licet sponte nostra* = apud Sanctum Petrum Pontificatus sui anno secundo, ac alias incipientes = *Superioribus diebus* = etiam apud Sanctum Petrum die decima quarta Maji, aliasque incipientes = *Dudum postquam etiam* = apud Sanctum Petrum Pontificatus sui anno quinto. Clem. VII. Clemens Papa VII. etiam per quasdam suas in forma Brevis incipien-

pientes = *Romanus Pontifex* = apud Sanctum Petrum die vigesima prima Octobris Pontificatus sui anno septimo. Paulus Papa Tertius etiam per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Religionis sinceritas* = apud Sanctum Petrum Pontificatus sui anno sexto, ac alias incipientes = *Pontificalis auctoritas* = apud Sanctum Marcum die septima Julii Pontificatus sui anno octavo.

Julius III. Julius Papa III. etiam per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Ex debito Pastoralis Officii* = apud Sanctum Petrum die trigesima Januarii Pontificatus sui anno Primo, ac alias incipientes = *Cum Nos nuper* = etiam apud Sanctum Petrum die septima Julii Pontificatus sui anno secundo, ac alias incipientes = *Cum nihil Nobis* = etiam apud Sanctum Petrum die vigesima-tertia Novembris Pontificatus sui anno quinto.

Pius IV. Pius Papa IV. etiam per quasdam suas in simili forma Brevis incipientes = *Cum Nos nuper* = apud Sanctum Petrum die vigesima tertia Iulii Pontificatus sui anno primo.

Gregor. XIII. §. 5. Gregorius Papa Decimus tertius etiam per quasdam in forma Brevis incipien. = *Dum ad uberes* = apud Sanctum Marcum die quinta Septembris, ac alias incipientes = *Cum sicut accepimus* = pariter apud Sanctum Marcum die tertia Septembris Pontificatus sui anno Primo, ac alias, ut supra incipientes = *Ad ea ex Paternæ charitatis officio* apud Sanctum Petrum die decima quinta Junii Pontificatus sui anno quarto, ac alias, ut supra incipientes = *Ad augendam dilectorum Filiorum* = pariter apud Sanctum Petrum die decima sexta Decembris Pontificatus sui anno septimo, ac alias incipientes = *Cum sicut accepimu* = pariter apud Sanctum Petrum die decima quinta Decembris, ac alias incipientes = *Volentes, sicut conveniens esse videtur* = pariter apud Sanctum Petrum die duodecima Novembris Pontificatus sui anno octavo, ac alias suas incipientes = *Dominicum Gregem* = apud Sanctum Marcum die vigesima quinta Junii Pontificatus sui anno duodecimo.

Sixtus V. Sixtus Papa V. per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Exigit incumbentis Nobis* = apud Sanctum Petrum die decima quarta Maji Pontificatus sui anno tertio.

Clem. VIII. Clemens Papa Octavus etiam per quasdam suas etiam in forma Brevis incipiens = *Quæ Nobis* = apud Sanctum Petrum die sextadecima Februarii Pontificatus sui anno quarto; aliasque incipientes = *Venerabilis Ecclesiæ* = pariter apud Sanctum Petrum die vigesima octava Februarii Pontificatus sui anno quinto.

Paulus V. Paulus Papa V. etiam per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *alias a fel. rec. Clemente Papa VIII.* apud Sanctum Petrum die decima tertia Februarii Pontificatus sui anno primo; ac alias incipientes = *Cum certas Confraternitati Cincturatorum* = apud Sanctum Marcum die secunda Octobris, ac alias simili modo incipientes = *Expositum Nobis nuper fuit* = apud Sanctum Petrum die decima sexta Februarii Pontificatus sui anno secundo, ac alias incipientes = *Admonemur* = apud Sanctum Marcum die quarta Julii Pontificatus sui anno quarto, ac alias simili modo incipientes = *Alias postquam* = apud Sanctum Petrum die vigesima tertia Ianuarii Pontificatus sui anno quinto; ac alias incipientes = *Splendor paternæ gloriæ* = etiam apud Sanctum Petrum die prima Februarii Pontificatus sui anno sexto; ac alias incipientes = *Nuper a Nobis emanarunt literæ* = Apud Sanctam Mariam Majorem die decima quarta Iulii; ac alias incipientes = *Provisionis Nostræ* = etiam apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima septima Novembris Pontificatus sui anno decimo; ac alias incipientes = *Exponi Nobis nuper fecerunt* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima quinta Ianuarii Pontificatus sui anno duodecimo.

Greg. XV. §. 6. Gregorius Papa XV. etiam apud quasdam suas incipientes = *Injuncti Nobis* = apud Sanctum Petrum Tertio nonas Iunii Pontificatus sui anno primo.

Urbanus VIII. Urbanus Papa Octavus etiam per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Alias fel. rec. Clementem Papam VIII.* = apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima tertia Maji ac alias incipientes = *Ex injuncti Nobis* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima prima Iulii Pontificatus sui anno quinto, ac alias incipientes = *Inter cæteras Apostolicæ servitutis curas* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die decima Maji Pontificatus sui anno sexto; ac alias incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = apud Sanctum Petrum die vigesima tertia Januarii Pontificatus sui anno decimoquinto.

Clem. IX. Clemens Papa Nonus per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Cum sicut dilectus* = apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima quarta Februarii Pontificatus sui anno primo.

Clem. X. Clemens Papa Decimus etiam per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Unigeniti Dei filii* = apud Sanctam Mariam Majorem die decimaoctava Decembris Pontificatus sui anno secundo, ac alias incipientes = *Ex injuncto Nobis* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima septima Martii Pontificatus sui anno quinto, ac alias incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die nona Maji Pontificatus sui anno Sexto.

Innoc. XI. Innocentius Papa XI. per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = apud Sanctum Petrum die decima septima Aprilis Pontificatus sui anno tertio; ac alias suas, ut supra, incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = pariter apud Sanctum Petrum die quinta Julii Pontificatus sui anno quarto.

Hic ipse Pontifex. Nos ipsi per literas in forma Brevis incipientes = *Cupien, ut debitus* = Romæ die sexta Maji Pontificatus anno secundo. Huc usque literæ Apostolicæ, prout in singulis singulorum Prædecessorum, & Nostris literis plenius continetur.

Ad pacem in Ordine præd. confovēdam enumerantur Decreta e S. R. E. Cardinalium Congregationibus emanata, deinceps confirmanda. §. 7. Nos vero ad confovendam in Ordine ipso religiosæ quietis tranquillitatem præsentium tenore præter has literas confirmamus etiam nonnulla Decreta, quæ ab infrascriptis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationibus prodierunt unum videlicet a Congregatione Sacrorum Rituum diei decimi noni Mensis Decembris anni Domini millesimi sexcentesimi trigesimi primi, per quod decernitur, ut Sanctorum Augustini, & Nicolai de Tolentino, aliorumque Beatorum ejusdem Ordinis imagines a Fratribus Ordinis prædicti Excalceatorum hujusmodi depictas, aut impressas iidem Fratres Excalceati aboleant, iisque injungitur sub pœnis arbitrio Congregationis ne talia asserere amplius audeant. Alterum sub die decima tertia Aprilis anni ejusdem Domini millesimi sexcentesimi vigesimi octavi, per quod a decisis recedendum non esse statutum est.

Decreta Congregationis A Congregatio-

Decretum aliud ejusdem, quod Vicarius Excalceatorũ minime se Generalem eorumdem denominare audeat.

tione vero Sacrorum Rituum aliud Decretum vulgatum die vigesima Junii anni Domini millesimi sexcentesimi vigesimi octavi, per quod sancitur Vicarium Generalem Fratrum dicti Ordinis Excalceatorum, qui antea se Generalem dicti Ordinis nuncupare consueverat; se, juxta alterum Decretum prædictæ Congregationis Visitationis hujusmodi sub die vigesima tertia mensis Maji anni dicti Domini millesimi Sexcentesimi vigesimi sexti non Generalem dicti Ordinis Excalceatorum, sed tantum Vicarium Generalem Fratrum dictæ Congregationis Excalceatorum denominari, seu denominari facere debere, & non alias sibi licuisse, & licere. Ac reliqua Decreta sub die vigesima prima Martii anni millesimi sexcentesimi quadragesimi secundi, per quod tunc, & pro tempore existenti Priori Generali dicti Ordinis injungitur, ut omnes, & singulos suos Religiosos cujuscumque status, gradus, conditionis existant, ac tunc, & imposterum propria auctoritate ex diversis prætextibus ad Urbem accedentes, & extra suos Conventus vagantes ad sua Claustra sub certis modo, certisque pœnis a Constitutionibus Apostolicis, ac Concilii Tridentini Decretis, dictique Ordinis legibus, & statutis, aliisque pœnis in tertio Congregationis Visitationis Decreto respective inflictis ab Urbe infra breve tempus pro suo arbitrio discedere cogat sub pœna etiam suspensionis a divinis ipso facto ab iisdem, & transgressoribus incurrenda, ut alio pergere debeant, & teneantur, quæ quidem omnia ad providam, debitamque regularis disciplinæ observantiam necessaria, & opportuna esse noscuntur. In tertio vero Decreto Congregationis Visitationis decernitur, ut memorata Decreta libere, & licite executioni mandari possint, & valeant.

Decretà alia de revocandis ad claustra Religiosis extra suos Conventus vagantibus.

Decretà nonnulla Congregationis Episcop. & Reg. De Benedictionibus quibusdam a Superioribus duntaxat peragendis.

§.8. His accedit aliud Decretum a Congregatione negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita confectum die trigesima Septembris anni Domini millesimi sexcentesimi vigesimi secundi, ut benedictio Corrigiæ Beatæ Monicæ, ac pannicultrum Beati Nicolai de Tolentino a Superioribus dicti Ordinis tantum fieri debeat. Præterea ejusdem Congregationis Episcoporum, & Regularium Decretum anni millesimi sexcentesimi quadragesimi noni diei tertii decimi Octobris, quo declaratur nomine sexennii Officii Fratrum Assistentium intelligi debere spatium ab uno ad aliud Capitulum Generale. Item aliud ejusdem Congregationis Decretum diei decimi sexti Augusti anni millesimi septingentesimi decimiquinti, quo confirmatur Decretum Capituli Generalis Romæ celebrati anno millesimo sexcencesimo octogesimo quinto concedens præcedentiam, & votum in Capitulis Provincialibus iis, qui laudabiliter novennio non interrupto officium Novitiorum exercuerint. Ac demum aliud a Congregatione Sacrorum Rituum sub vigesima sexta Januarii anni millesimi sexcentesimi quadragesimi primi editum fervente quæstione inter Clerum Oppidi Montis Cassari Firmanæ Diœcesis ex una, & Fratres Conventus dicti Ordinis ejusdem Terræ ex altera partibus super modo, & forma exequendi defunctorum funeralia in eorumdem Fratrum Ecclesia decernitur, ut Officium super Cadaveribus in Ecclesiis Regularium per ipsos Regulares peragi debeat, & ita in casu proposito servari, non obstante contraria consuetudine, & alias prout in singulis Congregationum Decretis plenius continetur.

Declaratio quædam.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis.

Decretum aliud Congregationis Rituum super modo, & forma exequendi Defunctorum funeralia in eorundem Fratrum Ecclesia.

§.9. Cum autem ea firmius subsistere, ac majorem vim, & robur obtinere, & exactius observari dignoscantur, quæ sæpius fuerint Apostolicæ confirmationis, & approbationis auctoritate munita, propptereaque moderni Prior, & Procurator Generales dicti Ordinis dilecti Filii Nobis humiliter supplicari fecerint, ut eorum honesto desiderio annuere, inque præmissis, & infrascriptis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur: Nos qui Regularium Ordines, & quorum Religiosa vita Mater Ecclesia uberes Sanctarum virtutum percipit fructus, summa prosequimur benevolentia, eorumque nominis gloriam in suo robore per nostræ approbationis, & confirmationis opem ad eorumdem Ordinum decus subsistere optamus, eorum indemnitati consulere satagentes literarum omnium singulorum Prædecessorum nostrorum, & eorum cujuslibet, necnon omnium, & singulorum Decretorum a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in jam dictis Congregationibus editorum, & causas, propter quas illæ, & illa prodierunt præsentibus cum totis suis tenoribus pro expressis habentes, ac Priori, & Procuratori Generalibus prædictis specialem gratiam facere volentes, eosque, & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, omnes, & singulos omnium, & singulorum Prædecessorum prædictorum respective literas memoratas, omniaque, & singula privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, & cujusvis generis, Indulgentias, declarationes, aliaque respective in eis sub quacumque verborum expressione contenta, & respective per eas dicto Ordini, illiusque Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, Capellis, Capellaniis, Pratoriis, Grangiis, aliisque locis Regularibus ab Ordine ipso quomodolibet dependentibus, necnon illius Fratribus, Prioribus, Superioribus, Ministris, Monialibus, Confraternitatibus, Pinzoacariis, aliisque Personis similiter ab eo dependentibus quomodolibet concessa, etiam eorumdem Fratrum Monialium, Confraternitatum, aliarumque personarum bonum regimen, & in easdem personas ab eo dependentes concurrentia, & ab eisdem Prædecessoribus ex quacumque causa quomodolibet respective disposita, dummodo Concilii Tridentini decretis, aliisque Constitutionibus Apostolicis subsequenter editis non adversentur: Necnon omnia, & singula earumdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationum respective Decreta ab eisdem Congregationibus, ut præfertur, respective edita Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, & earumdem præsentium patrocinio communimus, omnesque, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem supplemus.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalis.

Confirmatio Literarum Apostolicar. prædd. cum privilegiis, & gratiis, quæ in illis complectebantur.

Confirmatio Decretorum relatorum.

§.10. Utque per eorumdem Prædecessorum Apostolicæ benignitatis erga eumdem Ordinem vestigia ad nostræ ampliationis, declarationis, & ex-

& extensionis præmissorum, necnon de nouo a Nobis, ut infra, concedendorum largitionem procedamus: Nos qui nuper per nostras literas in forma Brevis incipientes = *Exponi Nobis nuper fecerunt* = Datas Romæ die decimaquarta mensis Junii anni millesimi septingentesimi vigesimi septimi Pontificatus nostri anno primo, omnibus, & singulis Religiosis dicti Ordinis Provinciæ Lusitaniæ sub certis modo, & forma Apostolica auctoritate præcepimus, ne ipsi apud Sedem Apostolicam exemptiones Exprovincialium, Præsentatorum, Prædicatorum, vel Exassistentium Generalium quovis modo petere, procurare, obtinere præsumant, minusque eis dispensationes super tempore Lecturæ pro dicti eorum Ordinis gradibus obtinendis sub privationis utriusque vocis poena tam a procurantibus gratias ipsas, quam testimonium ad illas petendas concedantur literas nostras hujusmodi, cum omnibus, & sigulis poenis in eis contentis ad omnes, & singulas Ordinis prædicti Provincias, & Congregationes dicti Ordinis ubicumque, & in quibuscumque dominiis existentes Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Constitutioné hujus Pontificis, editam pro Provincia tantum Lusitaniæ d. Ordinis, de non extorquendis a Sede Apostolica exemtionibus quibusdam, ad universas ejusdem Ordinis Provincias extendit.

Confirmatur Decretum quoddam Cógregationis Episc. & Reg. de ordine Appallationis servando a predd. Fratribus.

§.11. Insuper attendentes, quod alias, & usque de anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo septimo a Congregatione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, & de mandato piæ memoriæ Sixti Quinti Prædecessoris nostri, emanavit Decretum, quo recursus, sive appellationis ordo a Fratribus dicti Ordinis servandus præscribitur, videlicet a Superiori Locali ad Provincialem, a Provinciali ad Priorem Generalem, a Priore Generali ad Sedem Apostolicam faciendus, prout in dicto Decreto plenius continetur. Nos illud tenore præsentium auctoritate nostra approbantes, necnon literas Clementis VIII. Prædecessoris nostri incipientes = *Nostri pastoralis* = desuper editas cum omnibus, & singulis poenis in ejusdem Clementis Octavi literis contentis innovantes appellationem prædictam a Superiore Locali ad Priorem Provincialem, a Priore Provinciali ad Priorem Generalem, a Priore Generali ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationes, & Tribunalia Urbis interponi præcipimus, & mandamus.

Et Literæ Apostolicæ Clementis VIII. desuper editæ

Extenditur ad omnes Provincias Constitutio quædam Pauli V. in favorem eorundem Fratrum in Indiis Occidentalibus edita.

§.12. Quia tamen Paulus Papa Quintus in suis literis incipientibus = *Expositum Nobis nuper fuit* = die decima sexta Februarii Pontificatus sui Anno Secundo, statuit contra Rectores Parochialium Ecclesiarum in Indiis Occidentalibus ne ipsi ab iis, qui in Ecclesiis, & Domibus Ordinis prædicti sepeliuntur majorem exigant eleemosynam quæ a Concilio Tridentino præscribitur, & a Pio Quarto Prædecessore nostro explicatur. Nos literas prædicti Pauli Quinti Prædecessoris ad omnes, & singulas dicti Ordinis Provincias, & Congregationes, eorumque respective Conventus, & Domos cum omnibus & singulis poenis inibi contentis, & expressis, omnibusque, & singulis clausulis, & decretis, ac derogationibus in eis memoratis, perinde acsi ad omnium, & singularum Provinciarum, & Congregationum, Conventuum, & Domuum dicti Ordinis favorem, earumque intuitu prodiissent, dicta auctoritate nostra similiter perpetuo extendimus, & ampliamus.

Confirmantur nonnullæ Pontificum Constitutiones, & DecretaCongregationis Episcop. & Reg. necnon quædam statuuntur circa delationem Cadaverum ad Ecclesias eorundem Fratrum.

§.13. Cum autem Bonifacius Octavus in suis = *Inter solicitudines nostras* =, Innocentius Quartus in suis = *Religiosam vitam eligentibus* = Sixtus Quartus in suis = *Dum fructus uberes* = incipientibus literis per Nos tenore præsentium confirmatis, & approbatis, Sepulturam liberam in dicti Ordinis Ecclesiis omnibus, & singulis Christifidelibus, dummodo excommunicati, vel interdicti, aut usurarii non sint sepeliri volentibus concesserunt, ac alias etiam ab anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto a Congregatione negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in quæstionis materia tunc inter Fratres Conventus Sancti Augustini ejusdem Ordinis Terræ Plebis Albinganensis Dioecesis ex una, & ejusdem Terræ Clerum ex altera partibus vertente dictæ Terræ Conventus, & Fratrum eorumdem favore prodiit Decretum. Nos liberæ sepulturæ hujusmodi eligentibus concessionem, omnesque, & singulas Prædecessorum nostrorum literas denuo super Decreto, ut præfertur, edito nunc per præsentes respective approbamus pariter ad omnes, & universas dicti Ordini, Provincias, & Congregationes, earumque Conventus, & singulis eorum, & eorum Ecclesiis ejusdem Ordinis, cum hoc tamen, quod Fratres prædicti in Italia, inque Insulis adjacentibus pro tempore existentes Quartam funeralem juxta nostram Constitutionem, quæ incipit = *Romanus Pontifex* =, necnon juxta declarationem in altera nostra Constitutione, quæ incipit = *Pretiosus in conspectu Domini* = super ea factam Parochialium Ecclesiarum in Italia, ac Insulis prædictis existentium Rectoribus persolvere teneantur, quibus Defunctorum Cadavera in Ecclesiis dicti Ordinis, aut eorum Coemeteriis sepelire, Missas celebrare, aliaque Defunctorum hujusmodi Divina Officia, & Exequias persolvere invitis Fratribus minime liceat dicta Apostolica auctoritate perpeto extendimus, & ampliamus, omnibusque, & singulis Parochialium Ecclesiarum Rectoribus præcipimus, ne in posterum eligendæ sepulturæ libertatem hujusmodi, quæ semper firma, & illæsa remaneat quoquomodo, aut quocumque jure quavis causa, & prævia cujuscumque conventionis, aut consuetudinis etiam immemorabilis cassatione, & abolitione, directe, vel indirecte impedire ullo modo audeant, neque electæ sub quocumque prætextu præjudicium aliquod inferre quomodolibet præsumant per easdem præsentes perpetuo inhibemus ac ex nunc inhibitum esse volumus, utque in Defunctorum funeralibus faciendis eorumdem Defunctorum animas, & etiam vivorum precantium, remota quacumque jurgiorum, & prætensorum emolumentorum occasione animos constituamus in pace, & pax ipsa in debita mentis attentione, animique tranquillitate ascendat ad Dominum. Nos determinationem numeri Regularium Defunctorum cadavera associare debentium spectare volumus ad Parochialium Ecclesiarum Rectores juxta normam Clericorum Sæcularium quacumque consuetudine etiam immemorabili nequaquam obstante, minusque ab eorum Parochianis in aliis quam in eorumdem Parochianorum Parochialibus Ecclesiis sepulturam sibi eligentibus tam electionis, quam Missarum, vel anniversariorum celebrationis, aut obtentus Cadaveris in Cathedrali,

vel

vel Parrochiali Ecclesia prius exponere, seu transitus per limites Parochiales aliarum Parochialium Ecclesiarum respective ratione, seu alio quocumque etiam colorato titulo majorem eleemosynam aliaque graviora emolumenta petere, exigere, & prætendere nullo modo posse volumus, quam quæ a Paulo Quinto Prædecessore in sua Constitutione, quæ incipit = *Expositum Nobis nuper fuit* = præscribunt prævia cujusvis prætensæ rationis, seu prætensi Juris cassatione, & abolitione, prout per easdem præsentes omnino, penitusque abolemus, cassamus, & irritamus, & si quid pluris exigant uti indebite, ac inique exactum ad illius restitutionem, & ipso facto eos omnino teneri declaramus. Numerum vero Fratrum, ut præfertur, associare debentium ad Defuncti, sive adulti, sive impuberis, seu in quacumque alias, & si in infantili ætate constituti ad hæredes, & Infantis parentes, nullo habito respectu ad numerum Clericorum Sæcularium dumtaxat spectare decernimus, ac Fratres Ordinis prædicti, & hæredes, ac parentes eosdem ad transeundum per Cathedrales, Parochiales, seu alias Parochiales Ecclesias Parochianorum, aut per eas transeuntes, ad exponenda in eis cadavera, vel causa transitus hujusmodi aliquid solvendum, aut ad totum Clerum Sæcularem, vel illorum determinatum numerum nullatenus cogi posse, neque debere; Parochialium autem Ecclesiarum pro tempore morientium Parochianorum Rectores inposterum iis dumtaxat emolumentis, quibus de jure gaudent, fruuntur, & potiuntur, & non aliis gaudere, frui, & potiri debere sancimus.

Statuitur quo pacto obedientia sit exhibenda Archiepiscopo, seu Episcopo a Conventibus suppressis, & restitutis.

§. 14. Et sicut Nobis innotuit postquam Innocentius Decimus Prædecessor per suam, quæ incipit = *Instauranda* = certis causis adductus Conventus Regulares parvos sub certis modo, & forma tunc expressis Apostolica sua auctoritate suppresserat, & deinde per alteram suam Constitutionem, quæ incipit = *Ut in parvis* = Conventus parvos suppressos hujusmodi, seu illorum aliquos eadem Apostolica auctoritate, etiam sub certis modo, & forma restituerat, nonnulli ex Archiepiscopis, seu Episcopis, in quorum Diœcesi Conventus parvi, sicut præmittitur, restituti existunt, iidem Archiepiscopi, & Episcopi in generalis Cleri sui visitatione Clerum Regularem una cum Clero sæculari debitam sibi in sua Cathedrali Ecclesia reverentiam, & obedientiam exhibere a tempore restitutionis hujusmodi usque nunc prætenderint, & prætendant de præsenti, Nos licet Conventus parvi sic suppressi, & restituti, & Fratres in eis pro tempore degentes Archiepiscopis, & Episcopis, eorum correctioni, & visitationi subesse dignoscantur, eos tamen ad Cathedralem Ecclesiam una cum Clero sæculari ad exhibendam obedientiam minime accedere, sed illam in suis Conventibus, & Ecclesiis Archiepiscopo, seu Episcopo Conventum, vel ipsius Conventus Ecclesiam visitanti in actu visitationis exhibere volumus, itaut Clerus sæcularis Archiepiscopo, vel Episcopo Ecclesiam sæcularem; Clerus vero Regularis Ecclesiam Regularem respective visitanti debitam obedientiam exhibeant.

Confirmatur Decretum quoddam Capituli generalis d. Ordinis circa precedentiam, & privilegia Lectorum Philosophiæ in dictis Fratribus.

§. 15. Ad hæc attendentes, quod alias, & usque de anno Domini millesimo sexcentesimo octogesimo quinto in Capitulo Generali Fratrum Ordinis Sancti Augustini tunc habito ad promovendum studiorum fervorem, statutum, decretumque fuit, ut Fratres ab ejusdem Ordinis Sancti Augustini Superioribus pro tempore ad legendum Philosophiam in Professoriis Provinciarum dicti sui Ordinis delecti præcedentia cæteris Fratribus Baccalaureatis, & post lapsum duodecim annorum allidue lecturæ hujusmodi voto in Capitulis Provincialibus gaudere debeant. Nos qui fervori hujusmodi calcar justi honoris adjungere studemus, Decretum, statutumque hujusmodi, & in eo contenta quæcumque præsentibus pro expressis habentes Apostolica auctoritate perpetuo similiter approbamus, & confirmamus, Lectoresque jam dictos præcedentia, votoque hujusmodi gaudere volumus.

Confirmantur privilegia, gratiæ, & Indulgentiæ alias Confraternitatibus, & Archiconfraternitatibus sub dicto Ordine erectis concessæ; necnon ampliantur.

§. 16. Porro, ut omnes, & singulæ personæ ab eodem Ordine Sancti Augustini quomodolibet dependentes hujus suæ dependentiæ fructum percipiant Clementis Decimi Prædecessoris nostri, qui in prædicta sua Constitutione, quæ incipit = *Ex injuncto Nobis* = Omnes, & singulas Indulgentias, prærogativas, facultates a Sixto Quarto, Julio Secundo, Gregorio Decimotertio, Gregorio Decimoquarto, aliisque Romanis Pontificibus, ejusdem Clementis Decimi, & etiam nostris Prædecessoribus Archiconfraternitati Cincturatorum, & Cinturatarum Sancti Augustini, & Beatæ Monicæ sub Invocatione Beatæ Mariæ Virginis de Consolatione nuncupatæ in Ecclesia Sancti Jacobi Civitatis nostræ Bononiensis Canonice institutæ, aliisque Confraternitatibus quorumcumque locorum dictæ Archiconfraternitati debite annexis, illiusque, & illarum utriusque sexus respective Confratribus pro tempore existentibus concessa de novo, & Gregorius Decimus tertius Prædecessor similiter omnium Indulgentiarum, omniumque & singularum gratiarum spiritualium prædicto Ordini Sancti Augustini concessarum, quæ in eodem Ordine pro tempore fiunt Archiconfraternitatis, & Confraternitatum earumdem Confratribus pro tempore existentibus participationem respective concesserunt. Nos concessioni hujusmodi inhærentes, illamque approbantes omnibus, & singulis Fratribus, Monialibus, Mantellatis, sive Pinzocariis ejusdem Ordinis Beati Augustini pro tempore existentibus omnes, & singulas gratias spirituales, & Indulgentias prædictarum Archiconfraternitatis, & Confraternitatum respective Confratribus, ut præfertur concessas, & de eis participes respective participantibus plenarie, & pariformiter Apostolica auctoritate perpetuo concedimus, & elargimur, perinde, ac si a Clemente Decimo, & Gregorio Decimotertio Prædecessoribus respective concessæ forent, & Gregorius Decimus tertius de eis tunc eos participes fecisset etiam Indulgentias, remissiones peccatorum, quas visitantes Ecclesiam Beatæ Mariæ in Portiuncula alias dictam *de Angelis* extra Muros Assisinatenses quomodolibet consequuntur concessas, ipsis Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, qui Ordinis Ecclesiam, & Altare Confraternitatis, & Beati Nicolai de Tolentino respective a primis Vesperis usque Vesperas Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, & Dominicæ infra octavam Beati Nicolai de Tolentino, quas Indulgentias respective pariter ap-

approbamus, ac denuo concedimus, & quemadmodum idem Clemens Decimus, aliique summi Pontifices plenariam omnium peccatorum Indulgentiam utriusque sexus Confratribus cincturatis singulis annis in die Dominica infra Octavam Festi Sancti Augustini fieri solitæ interessentibus, vel Capellam, seu Altare Beatæ Mariæ Virginis de Consolatione nuncupatæ visitantibus concessit. Nos Indulgentiam hujusmodi ad totam dicti festi Octavam Cincturatis ipsis Cappellam, seu Altare hujusmodi pie visitantibus, ut præfertur, concessam per præsentes extendimus, & ampliamus.

Conceditur Fratribus sepedicti Ordinis ampla facultas circa Processiones peragendas.

§.17. Insuper Fratribus dicti Ordinis Sancti Augustini nunc, & pro tempore existentibus concedimus, ut in posterum eamdem, aliasque Processiones per eos fieri solitas absque interventu Rectoris Parochialis Ecclesiæ, de licentia tamen Ordinarii loci cum Cruce erecta Stolam gestantes, via per eosdem Fratres eligenda, nisi alias ex antiqua consuetudine constet, has processiones in aliquibus locis factas fuisse sine ulla licentia Episcopi, secundum Decreta hujus Apostolicæ Sedis, unum videlicet diei sexti Junii millesimi septingentesimi octavi, aliud diei vigesimi septimi Aprilis millesimi septingentesimi, ac aliud diei undecimi Maji millesimi sexcentesimi nonagesimi septimi a Sacrorum Rituum Congregatione die vigesima quinta Novembris millesimi sexcentesimi nonagesimi noni, quæ per præsentes similiter approbamus, & confirmamus, perpetuo agere libere, & licite possint.

Conceditur eisdem tuto posse uti privilegio initiandi sacris Ordinibus extra tempora.

§.18. Quamquam vero in Concilio Romano a Nobis anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo quinto celebrato, inque ejusdem Concilii Titulo quinto Capitulo secundo inter alia Regulares vigore suorum Privilegiorum tuto, & absque novo Indulto Apostolico extra tempora, a jure statuta etiam post Decreta Concilii Tridentini hac de re edita Sacris Ordinibus initiari posse decernatur; nihilominus, quia nonnullis etiam Episcopis ejusdem Concilii Romani Decretum hujusmodi in dubium revocari prætenditur, aut prætendi potest. Nos earumdem tenore præsentium Fratres dicti Ordinis Sancti Augustini Concilii Romani Decreto, ac privilegio prædictis libere, & licite frui, atque potiri posse, & debere, dicta Apostolica auctoritate declaramus, ac etiam decernimus, & quatenus opus sit super quacumque contraria dispositione opportune dispensamus, ac de novo privilegium hujusmodi eis juxta declarationem a Pio Quinto Prædecessore in ejus Constitutione; *Etsi Mendicantium* declarata, concedimus.

Declaratur Constitutionem quamdam Clem X. super Vicarios Generales Congregationis Lombardiæ d. Ordinis, intelligendam esse de Vicariis Generalibus quoque Congregationis Excalceatorum.

§.19. Et quoniam piæ memoriæ Clemens Papa Decimus Antecessor noster per literas in forma Brevis incipientes = *Exponi nuper fecit* = interdicit Vicariis Generalibus tam actuali quam absolutis Congregationis Lombardiæ, ne a suis subditis titulum Reverendissimi recipiant, ac stemmata sua gentilitia pileum insignire valeant hoc quoque Nos intelligi volumus de Vicariis Generalibus actuali, & absolutis Congregationis Excalceatorum Sancti Augustini.

Denuo conceduntur, & confirmantur Indulgentiæ omnes alias concessæ.

§.20. Demum, prævia approbatione, & confirmatione Decreti de mandato nostro editi super Altaribus privilegiatis concessis in Ecclesiis Ordinis dictorum Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, & Monialium ejusdem Ordinis a Sacrorum Rituum Congregatione die vigesima tertia Septembris millesimi septingentesimi vigesimi sexti, & quod incipit = *Sanctissimus Dominus Noster* = omnia, & singula Privilegia, Indulta, gratias, exemptiones, immunitates, Indulgentias, peccatorum remissiones hactenus concessa, iterum concedimus, & confirmamus.

Clausulæ.

§.21. Præsentes autem Literas nostras nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu mentis nostræ defectu, etiam ex eo, quod omnes, & singuli ad præmissa omnia, & singula rem habentes, seu habere prætendentes ad eadem præmissa vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, ad Jus, vel controversiam vocari nullatenus posse, neque debere, minusque sub quibusvis gratiarum quarumcumque revocationibus, suspensionibus, annullationibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis quibuscumque dispositionibus a Sede prædicta etiam in favorem quorumvis, & ad quorumcumque Regum, Reginarum, Ducum, & Rerum publicarum instantiam, etiam motu proprio, & consistorialiter quomodolibet, & ex quacumque etiam pia, & privilegiata causa, & bonum publicum respiciente quomodolibet emanatis, & emanandis nullatenus comprehendi posse, aut debere; Sed easdem præsentes Fratribus prædicti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini semper, & inviolabiliter suffragari, & prodesse debere; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet pariter judicandi, diffiniendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, attentatumque, irritum, & inane decernimus.

Deputatio Exequutorum.

§.22. Quocirca dilectis etiam filiis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, nunc, & pro tempore existenti Protectori, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditori Generali per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum, per se, vel per alium, sive alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Prioris, vel Procuratoris Generalis, ac Fratrum prædicti Ordinis Eremitarum nunc, & pro tempore existentium, aut aliquis eorum requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Apostolica firmiter observari, eosque, & quemlibet eorum illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum quempiam per quoscumque contra earumdem Literarum præsentium tenorem desuper quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna Juris remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis Processibus censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

§.23. Non

Derogatoriæ peculiares.

§.23. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de gratiis non concedendis ad instar, ac de jure quæsito non tollendo, necnon prædicti Bonifacii VIII. Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis Casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede prædicta deputati contra quoscumque procedere, seu alii, vel aliis suas vices committere præsumant, ac in Generali Lateranensi edita de duabus dietis dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, & quibusvis Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, vel alias Apostolicis specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon primodicti Eremitarum Beati Augustini, aliorumque Ordinum Regularium, Congregationum, & Societatum prædictorum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, ac etiam immemorabilibus consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis etiam speciali nota dignis, & locis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, etiam vim, & pactum contractus habentibus, necnon irritantibus, & aliis Decretis, ac etiam motu simili etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet etiam ad prædictam Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum quorumcumque Principum, Ducum, & Rerum publicarum instantiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica individua, & expressa, ad de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie hac vice dumtaxat motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§.24. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, manu Prioris, vel Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Beati Augustini, seu Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii ejusdem Prioris, vel Procuratoris Generalium ipsius Ordinis, vel alterius Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, extensionis, innovationis, concessionis, Indulti, Impositionis, Decreti, declarationis, commissionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo vigesimo octavo Kalendis Januarii Pontificatus nostri Anno Quarto.

CCXII.

Indicitur Jubilæum pro Christifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Insularum adjacientium, divinam opem implorantibus pro existentibus necessitatibus. Dat. 2. Jan. 1728. Ann. 4.

Ab hoc Pontifice indictum fuit Jubilæum Anni Sancti 1725. Const. ed. 1724. Jun. 26. P. 1. Et Clem. XII. Const. ed. 1730. Sept. 9. P. 1. indicitur Jubilæum universale pro initio sui Pontificatus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a publicis calamitatibus ductum.

Cum justus, ac misericors Dominus assiduis hominum flagitiis lacessitus, iracundiæ, ac ultionis suæ flagella per nuperos terræ motus, quibus plurima Status Nostri Ecclesiastici Loca, Civitates, Terræ, & Oppida graviter concussa fuerunt, atque Aquarum inundationes, tempestates, ac spiritus procellarum, & etiamnum per continuas pluvias, quæ Agrorum vastitatem, aliaque publica detrimenta minantur, non obscure ostenderit; Nos Dominici gregis curæ Nostræ cælitus crediti calamitatibus, ac terroribus tenerrimo paternæ charitatis affectu compatientes, manus Nostras ad Deum totius consolationis extollimus, ab illoque in amaritudine Animæ Nostræ deprecamur, ne effundat super populum suum indignationem furori sui, sed superexaltet misericordia judicium, & qui longamini patientia homines ad pænitentiam vocat, det eis benignus salutarium lacrymarum fontem, quo peccata sua multa, & gravia abluant eique reconciliati per viam mandatorum suorum ambulent. Hoc igitur acceptabili ineuntis anni tempore, expurgantes vetus fermentum, novumque induentes hominem, unanimes adeamus cum fiducia ad Thronum Gratiæ, ac obsecrationibus, jejuniis, & eleemosynis, aliisque piis operibus Divinam iram adversus Nos concitatam placare studeamus, suppliciterque a Deo petamus, ut flagella, quibus Nos corripit, ac deterret ad emendationem, clementer a Nobis avertat, & qui castigat Nos propter scelera nostra, ipse salvet Nos per misericordiam suam.

§.1. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio aperire, & larga manu erogare decrevimus Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Bea-

Conceditur Indulgentia plenaria iis, qui præscripta omnia exequutioni mandaverint; tum pro Romæ degentibus.

Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit: Universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra decursum proximæ, quæ erat prima Mensis Januarii currentis, vel immediate subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint;

Tum in Italia & Insulis adjacentibus.

Cæteris vero in universa Italia, & Insulis illi adjacentibus degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ Nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designata per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Pro navigantibus, & iter agentibus.

§.2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia susceperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali Loci eorum Domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant:

Pro Regularibus, aliisque in Claustris degentibus.

Et in carcere, & captivitate Existentibus, vel alia re impeditis.

Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuo degentibus, nec non aliis quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, & captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in alium proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Conceditur Confessariis amplissima facultas absolvendi a quibuscumque peccatis; necnon vota dispensandi.

§.3. Insuper præfatis omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe, quam in universa Italia, & Insulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad huuc effectum eligere quemcumque Presbyterum Confessarium tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedis Apostolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Nostras, & Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Præcipitur publicatio harum Literarum.

§.4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis Civitatum, & Diœcesum Oppidorum, Terrarum, & Locorum Italiæ, & insularum ei adjacentium hujusmodi, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terra, & Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, sive Ecclesias visitandas designent.

Declarantur quædam nullo modo dispensari posse, nec absolvi.

§.5. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contractis dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicari, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & Censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut coram partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogatoriæ.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis adinstar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutionum regularium, etiam Juramento, con-

confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac forma in eis tradita observata habentes, hac vice specialiter nominatim, & exprese ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.7. Ut autem præsentes Nostræ Literæ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die secunda Ian. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri anno quarto.

CCXIII.

Dat. 26. Jan. 1728. Ann. 4.

Confirmatur Indultum, seu Determinatio Provinciæ Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini; ut Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis dictæ Provinciæ suffragium ferre possint in Capitulis Provincialibus.

De voto Fratrum Consanguineorum in Capitulis ejusdem Ord. vide Inn. XIII. Const. ed. 1723. Sept. 20. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Diffinitorium Provinciæ Philippinarum Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod ab immemorabili tempore, & forsan a primæva dictæ Provinciæ fundatione, attenta Religiosorum Vocalium paucitate, & ratione alicujus Indulti, seu ipsius Provinciæ determinatione, cautum reperitur, quod Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis præcipui, & Principalis in dicta Provincia vocem, & votum habeant in Capitulis Provincialibus, cujus tamen Indulti, seu determinationis memoria minime reperitur. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, in Provincia hujusmodi Religiosi ad Missiones & munera Parochialia deputandi sint, multaque alia Officia distribui debeant, paucique existant Priores, & nullus adsit Magister, qui vocem habeant in Capitulis, ipsi Exponentes ad majorem Indulti, seu determinationis hujusmodi validitatem, & conscientiæ quietem illa per Nos approbari, & confirmari summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Fratrum Provinciæ prædictæ.

§.1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Indultum, seu determinationem, per quæ Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis prædicti vocem, & Votum habent in Capitulis Provincialibus, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus; itaut iidem Procurator Generalis, & superior eorumque in prædictis muneribus successores in perpetuum in memoratis Capitulis Provincialibus prædictæ Provinciæ Philippinarum suffragium ferre possint, & valeant.

Confirmatio Indulti, seu determinationis præfatæ.

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac iisdem exponentibus, aliisque, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3 Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit prædictorum Conventus, Provinciæ, & Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & exprese derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Jan. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri anno IV.

CCXIV.

Dat. 28. Jan. 1728. An. 4.

Præcipitur universis Fratribus Discalceatis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum, ut Cantum Gregorianum dumtaxat in Choro adhibeant.

De

De uniformitate in Cantu Gregoriano servanda a Fratribus Eremitis S.Augustini quarumdam Provinciarum vide aliam hujus ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. CUM sicut accepimus Provincia Siciliæ, & Italiæ, ac totus Ordo Fratrum Discalceatorum Reformatorum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum multum detrimenti patiantur ex causa Cantus in Choro, quippe qui sine notis, & concentu adhibetur, & valde laboriosam, molestamque admirationem ita inducit, ut nonnulli Religiosi ab assistentia Chori sese abstineant. Hinc est, quod Nos hisce inordinationibus pro Pastoralis Officii nostri debito remedium afferre volentes Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine dilectis filiis Ministro Generali, Provincialibus, Prioribus, & universis Fratribus Discalceatis dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi de cætero Cantum Gregorianum tantum in Choro omnino adhibere teneantur, tenore præsentium præcipimus, & mandamus.

Præceptum prædictum motu proprio emanatum

Clausulæ.

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, alioque quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci posse, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Januarii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXV.

Extenduntur Privilegia Tertiariorum Ordinis S. Francisci ad Tertiarios Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum. Dat.26. Febr. 1728. An. 4.

De Privilegiis Tertiariorum Ordinis S. Francisci vide aliam hujus ed. 1725. Dec. 10. P. 2., & Const. ed. 1726. Jul. 9. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Gabriel Barbastro Magister Generalis, & Alexander Illomæi Procurator Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod cum in dicto Ordine usque ab ejus origine, prout ex illius Constitutionibus auctoritate Apostolica confirmatis distinct. 4. cap. 1. constare asseritur, Tertius Ordo utriusque sexus personas constituens florescat, aliquæ ex eis emittunt, aliæ vero vota simplicia observant, & reliquæ observantiæ regulari propositi religiosi sese addicunt, & inter has aliquæ reperiuntur, quæ separatim regulas in dictis Constitutionibus præscriptas custodiunt, illisque felic. record. Innocentius Papa XI. Prædecessor Noster nonnullas Indulgentias juxta earum diversum vivendi modum concessit, ut in Literis Apostolicis die octava Augusti 1681., & in aliis die 22. ejusdem Mensis, & anni respective expeditis plenius dicitur contineri. Expositio facti.

Preces Magistri, & Procuratoris Generalis d. Ordinis.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat pro majori Dei servitio, observantia, & ejusdem Tertii Ordinis augmento illa præscriptio, privilegiorumque concessio, quæ ab hac Sancta Sede Tertiariis Ordinis Sancti Francisci impertita fuerunt maxime consentanea sit, ad hoc, ut magis animarum devotio accendatur, similisque Instituti honesta disciplina augeatur, iidem exponentes privilegia hujusmodi Tertiariis secundo dicti Ordinis concessa, ad Tertiarios utriusque sexus sui Ordinis per Nos extendi summopere desiderant; eo magis, quia Ordo primodictus non solum per communicationem, aut participationem, sed etiam ob individuam, & specialem concessionem omnibus privilegiis Ordinum Mendicantium fruitur, & vigore concessionis, & declarationis a recol. memor. Alexandro Papa VIII. pariter Prædecessore Nostro factæ, ac specialis Nostri Indulti verus Ordo Mendicans declaratur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegia Tertiariis secundo dicti Ordinis S. Francisci, Derogatoria

Extensio prædicta.

cisci, ut præfertur, concessa, ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Derogatoriæ. §.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis §.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXVI.

Dat.26.Febr. 1728. Ann.4. Conceditur facultas Capitulo Generali, & post eum Definitorio Generali Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis redemptionis Captivorum decreta, & statuta condendi.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 27. P. 1. facta fuit facultas Capitulo Generali earumdem nominandi judices Conservatores in Provinciis Castellæ, Legionis, Navarræ &c.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ ad impellendum Pontificem. §.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ildefonsus a Jesu Maria Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum quod cum Deo dante prædicta Religio jam sit valde extensa, & quotidie plus per Orbem extendatur, eaque de causa maxima difficultas inveniatur in statuendo regimine universali, attentis aliquibus paragraphis Regulæ, & Constitutionum suarum in rebus ad gubernium Provinciarum, & ad Capitulorum Generalium, & Provincialium celebrationem spectantibus, siquidem ibi præscripta videntur fuisse tantum pro tribus Provinciis Hispaniæ decreta, & determinata, & consequenter alibi ad praxim reduci minime posse, Superiores majores ipsius Congregationis novas Constitutiones ad uniforme omnium Provinciarum gubernium, tam hactenus intra, & extra Hispaniarum Regna, & dominia erectarum, quam ubicumque in posterum erigendarum, & spectantes etiam ad Capitulorum Generalium, & Provincialium hujusmodi celebrationem condere posse summopere desiderant. Nobis propterea dictus Ildefonsus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Preces Procuratoris Generalis.

§.2. Nos igitur ipsum Ildefonsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Capitulo Generali ejusdem Congregationis proxime celebrando, & post ipsius Capituli celebrationem Definitorio Generali, ut ad effectum prædictum nova Statuta, & Leges universales habendo præ oculis ad hanc efformationem quasdam nostras Literas desuper in simili forma Brevis die 4. Augusti anni proxime præteriti pro regimine Provinciæ Sancti Joachini in Regno Poloniæ expeditas, itaut easdem Literas explicare, & extendere, moderari, & accommodare possint, condere libere, & licite valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur, dummodo tamen omnia nova Decreta in vim facultatis hujusmodi condenda, & facienda, ab hac Sancta Sede prius approbari debeant. Concessio facultatis præd.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CCXVII.

Dat. 8.Mart. 1728.An.4.

Confirmatur Canonicis Regularibus Præmonstraten. Decretum Congregationis Rituum; quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum Sanctorum ejusdem Ordinis.

De Confirmatione similis Decreti in gratiam eorumdem vide aliam hujus ed. 1725. Jun 18. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad supplicationem dilecti filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Canonicorum Regularium Præmonstraten. decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet = *Cum ex parte Patris Norberti Mattens Ordinis Canonicorum Regularium Præmonstraten. Procuratoris Generalis pro continuatione in posterum recitandi in universo suo Ordine Officia Sanctorum, seu Beatorum ejusdem Ordinis, scilicet Beati Godefridi Confessoris, Sancti Gilberti Abbatis, Beati Friderici Abbatis, Beati Hermanni, Joseph Confessoris, Sancti Gerlaci Eremitæ, & Confessoris, Beatæ Gertrudis Virginis, & Sancti Siardi Confessoris, quæ a multo tempore in communi, & antiquo dicti Ordinis Breviario, prout asseritur, inserta reperiuntur; necnon pro sanatione omnium, & singulorum defectuum in prædicta insertione forsan incursorum Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIII. humillime supplicatum fuerit, Sanctitas Sua quibuscumque Constitutionibus, Ordinationibus, & Decretis in contrarium quomodolibet disponentibus minime obstantibus Oratoris Instantiis juxta petita benigne annuit. Die 22. Januarii 1728. N. Cardinalis Coscia = N. M. Thedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius =*

Decretum prædictum.

Preces Procuratoris Generalis.

§.2. Cum autem, sicut dictus Norbertus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos specialem ipsi Norberto gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Martii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCXVIII.

Instituuntur quinque Consiliarii sive Socii, ac Secretarii Generales, ex diversis Nationibus eligendi pro Ordine Carmelitarum.

Dat. 5. Apr. 1728.Ann.4.

De quatuor Assistentibus Generalibus ejusdem Ord. vid. Inn. XII. Const. ed. 1698. Aug. 30. P. 8.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis Officii, quod auctore Domino, gerimus solicitudo postulat, ut felici, prosperoque Christifidelium sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, providere jugiter satagamus.

Exordium.

§.1. Ad præclarum itaque Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Ordinem, quem peculiari Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu, paternæ dirigentes considerationis intuitum, simulque attendentes salubri ejusdem Ordinis, illiusque Fratrum directioni, regularisque inibi disciplinæ conservationi conducibile fore, si in dicto Ordine, ubi non ita pridem Assistentium generalium munera auctoritate Apostolica abolita, ac suppressa fuerunt Consiliarii juxta morem in inclyto, quem profitemur, Fratrum Prædicatorum Ordine laudabiliter vigentem constituerentur, ac stabilirentur; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in supradicto Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Consilium ad instar ipsius Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod ex quinque Religiosis, morum gravitate, ac rerum usu præstantibus, & totidem diversis Nationibus, Italica scilicet, Germanica, Gallica, Hispanica, & Lusitana coalescere debeat, harum serie perpetuo instituimus. Volentes, ut quinque Consiliarii hujusmodi, ac eorum quilibet gaudeant titulo Socii, ac Secretariæ generalis primodicti Ordinis, cujus singulare, unique Religioso hactenus demandari solitum officium ex nunc itidem perpetuo supprimimus, nec unquam Assistentium generalium nomine utantur, ipsis autem Consiliariis, sive Sociis, ac Secretariis generalibus unaquæque eorum respective Natio de victu, & vestitu, aliisque necessariis sumptibus honeste provideat, ita quod illi singulis mensibus provisio, seu domestici sumptus procuratori, necnon Fratri, qui eis ab Epistolis erunt, impensas persolvere teneantur.

Institutio prædicta motu proprio.

§.2. Porro iidem Consiliarii, sive Socii, ac Secretarii generales voce activa, & passiva in Ca-

De munere, auctoritate

ad. Consiliariorum. Capitulis Generalibus prædicti Ordinis gaudeant, sintque discreti nati Conventuum Sanctæ Mariæ Transpontinæ, & Sancti Martini ad Montes nuncupatorum de Urbe ejusdem Ordinis cum voto consultivo, non vero decisivo, præterquam quoad ea, quæ Decreta Romanorum Pontificum immutationes Constitutionum dicti Ordinis, ac Statuta illius Capitulorum Generalium spectant, in quibus semper habebunt votum decisivum, Officium suum saltem per triennium exerceant, quo elapso, libere a Priore Generali ipsius Ordinis pro tempore existente amoveri possint, re tamen prius cum Protectore ipsius Ordinis communicata, in omnibus eidem Priori Generali subsint, & ut aliis Fratribus bonum præbeant exemplum Choro, & Divinis Officiis Diurnis, ac nocturnis, aliisque piis, & Religiosis exercitiis interesse debeant, ubique suavem Christi odorem præseferentes.

Deputantur prima vice a Pontifice prædicti Consiliarii, & a quibus deinceps eligendi statuitur.

§ 3. Ad hæc de infrascriptorum Fratrum expresse professorum Ordinis prædicti fide, prudentia, integritate, charitate, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus dilectos filios Josephum Solari Italum, Alphonsum a Sancto Claudio Gallum, Josephum Fuentes Hispanum, & Laurentium Correa Gama Lusitanum Fratres Ordinis præfati expresse professos pro quatuor nationibus hujusmodi in Consiliarios ejusdem Ordinis ad triennium proximum a data præsentium computandum, cum omnibus, & singulis prærogativis, facultatibus, privilegiis, ac honoribus, & oneribus prædictis tenore præsentium facimus, creamus, constituimus, & deputamus, necnon dilecto Filio moderno Priori Generali Ordinis prædicti similem Consiliarium enarratis qualitatibus prædictum juxta datam sibi a Domino prudentiam pro natione Germana similiter creandi, & constituendi, illique moderno, & pro tempore existenti Priori Generali, si aliquis ex quatuor Consiliariis a Nobis sicut præmittitur, deputatis officium hujusmodi obire recusaverit, vel nequiverit, alium in ejus locum substituendi, ac subrogandi; successivis vero, ac perpetuis futuris temporibus, postquam hi quinque Consiliarii tempus suum absolverint, alios e dictis Nationibus Consiliarios eligendi, ac nominandi facultatem tribuimus, & impertimur.

Clausulæ.

§.4. Decernentes ipsas easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, supradicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXIX.

Conceditur Indulgentia plenaria perpetua Monialibus quorumvis Monasteriorum in qualibet Mundi parte existentium die earum velationis, benedictionis, & consecrationis.

Dat. 6. Apr. 1728. Ann.4.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 26. P. 1. concessæ fuerunt nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus coronam septem dolorum B.M.V.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Supremo Apostolicæ dignitatis culmine, meritis licet imparibus, inscrutabili Dei providentiæ arcano constituti cœlestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ credidit Altissimus, libenter erogamus, cum id ad augendam sacrarum Virginum, quæ oblitæ Populum suum, & Domum Patris sui divinis obsequiis sese sub suavi Religionis jugo manciparunt, religionem fovendamque, illarum pietatem arbitramur in Domino profuturum.

Alias antea ab hoc Pontifice eadem Indulgentia Monialibus S. Ambrosii de Urbe concessa.

§.1. Cum itaque Nos antiquissimam Catholicæ Ecclesiæ ad nostra usque tempora transmissam consuetudinem, priscumque Sanctorum Patrum morem secuti, nonnullis dilectis in Christo Filiabus Monialibus (Monasterii S. Ambrosii de Urbe Ordinis S. Benedicti sacrum hodie velamen, ac benedictionem, & consecrationem impartiti fuerimus memores Beatam Marcellinam ejusdem S. Ambrosii Sororem, ut ipse in suis libris de Virginibus testatur a Sancto Liberio Romano Pontifice Prædecessore nostro sacrum itidem velum solemni ritu accepisse) dictisque Monialibus plenariam peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concesserimus; cæteras quoque Moniales, quæ deinceps velamen, benedictionem, & consecrationem hujusmodi recipient, eodem spirituali muneri donare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Monialibus expresse professis quorumvis Monasteriorum, in qualibet Mundi parte existentium tam hactenus erectorum, quam in posterum erigendorum cujuscumque Ordinis a Sede Apostolica approbati, quas de cætero juxta sacrorum Canonum dispositionem, ac formam in

Concessio præfatæ Indulgentiæ quibusvis Monialibus.

in Pontificali Romano præscriptam a proprio Episcopo, seu Antistite velum sacrum suscipere, & benedici, & consecrari contigerit die earum velationis, benedictionis, & consecrationis præfatarum, si vere pœnitentes, & confessæ Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ Exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumtis. §.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Apr. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CCXX.

Dat. 9. April. 1728. Ann. 4. Conceditur Præfecto Generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus jus convocandi Vocales ad Capitulum Generale, & in eo præsidendi.

Alia hac Const. ed. 1825. Maij 4. P. 1. confirmatæ fuerunt quædam resolutiones Capituli Generalis ejusdem Congregationis, & Const. ed. 1728. Sept. 13. P. 5. nonnulla decernuntur in favorem præfatæ Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti. CUM sicut Dilecti Filii Definitores Generales Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus Nobis nuper exponi fecerunt, in Constitutionibus ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatis, nulla expressa mentio fiat, quod Præfectus Generalis Ordinis hujusmodi facultatem convocandi Capitula Generalia, & in eis præsidendi habeat; ac proinde ipsi Exponentes opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderent; Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut tam dilectus Filius modernus Præfectus Generalis dicti Ordinis, quam cæteri illius Successores proxime ab Officio expirantes; seu ad ultimum annum novennii sui Generalatus accedentes, perpetuum jus habeant convocandi Vocales ad Capitulum Generale pro novennio immediate sequenti, ac etiam præsidendi in eodem Capitulo Generali. (Concessio prædicti Indulti.)

§.1. Si vero intra Officii Generalatus novennium e vita decesserint, tunc Vicariatus Generalis spectet ad Præfectum, qui tunc temporis confirmatus existeret, & in actuali gubernio Hospitalis de Guatimala reperirietur; & casu quo Præfectus iste cum causa, vel sine causa de eo tempore confirmationem non obtinuisset, Vicariatus Generalis præfatus transeat ad Assistentes Generales, & alios respective Vocales, qui sequuntur, servata semper eorum antianitate juxta dispositionem quarumdem nostrarum literarum desuper in simili forma Brevis die 4. Maji 1725. expeditarum, & Constitutiones prædicti Ordinis; Quatenus vero idem Præfectus Generalis ab humanis decedat in Regno Peruano, & electio fieri debeat in nova Hispania, tunc, & eo casu Assistens antiquior Peruanus Vocales tantum ejusmodi Regni Peruani convocet, ad hoc, ut sic facilius ad Capituli Generalis celebrationem faciendam in nova Hispania, intra unius anni terminum, ad formam earumdem Constitutionum concurrere possint; At decedente eodem Præfecto Generali in prædicta nova Hispania, tunc, & eo casu Capitulum Generale hujusmodi actualis Præfectus de Guatimala convocet, ac in eo præsideat auctoritate Apostolica tenore præsentium, concedimus, & indulgemus. (Provisiones nonnullæ hac super re.)

§.2. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. (Clausulæ.)

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. (Fides habenda transumptis.)

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Con-

CCXXI.

Dat. 12. Apr. 1728. Ann. 4.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum pro concessione Recitandi in universo Ordine Præmonstratensi Officia Trium Sanctorum ejusdem Ordinis.

De Confirmatione similis Decreti pro iisdem vide aliam hujus ed. 1728. Mar. 8. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. EManavit nuper ad supplicationem Dilecti Filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraten. a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet

Decr. præd.

= *Ad humillimas preces Patris Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Præmonstraten. Sacræ Rituum Congregationi porrectas pro extensione Officiorum Sanctorum Evemodi, Isfridi Episcoporum, ac Ludolphi Episcopi, & Martyris ejusdem Ordinis ad universum suum Ordinem, illasque relatas, Sacra eadem Rituum Congregatio, inhærendo concessioni sub die 18. Octobris 1728. a Santissimo Domino Nostro Benedicto XIII. Monasterio Stinagiensi, ejusque Ecclesiæ filiali Namburgensi factæ, prædictorum Sanctorum Officia cum lectionibus secundi Nocturni propriis in universo præfato Ordine in posterum recitari posse benigne induisit, atque concessit, Die 20. Martii 1728. = N. Cardinalis Coscia N. M. Thedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.*

Preces Procuratoris Gen.

§.2. Cum autem, sicut dictus Norbertus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Norbertum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCXXII.

Concessitur Indulgentia plenaria perpetua pro Monialibus Monasteriorum S. Ursulæ in die renovationis votorum.

Dat. 17. Apr. 1728. Ann. 4.

Alia hujus Const. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. concessa fuit Indulgentia plen. perpet. omnibus Monialibus die earum relationis, benedictionis, & consecrationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. CUM sicut accepimus, Moniales Monasteriorum Monialium S. Ursulæ ex laudabili eorum Instituto, seu Regula tria vota post completum earum susceptionis habitus quinquagesimum annum solemniter renovare teneantur.

§.2. Nos, ut opus tam pium majori cum fructu fiat, & ad augendam earumdem Monialium devotionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Monialibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, quæ vota sua præfata post completum quinquagesimum annum susceptionis habitus hujusmodi solemniter renovaverit, ut præfertur, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio prædictæ Indulgentiæ.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCXXIII.

Confirmatur Constitutio quædam S. Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis in Processionibus; pro Congregatione omnium Sanctorum Olomucen.

Dat. 27. Apr. 1728. An. 4

Laudata Pii V. Constitutio huic inserta ed. est anno 1570. Dec. 21. P. 5. quæ alias ab hoc Pontifice confirmata fuit pro aliis omnibus generatim Canonicis Lateranensibus Const. ed. 1727. Jun. 21. P. 4.

BE-

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum providentia, ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur libenter constabilimus.

Constitutio præfata Pii V. §.1. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis Sancti Augustini ubicumque locorum existentes in Processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, statim Clerum sæcularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Prædecessoris literis desuper sub plumbo expeditis tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.2. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum acie comparetur, illius autem gubernium Romano Pontifici Beati Petri vero Successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si ille curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet quod suum est benigne concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportunæ declarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat, ut quibusvis sublatis obstaculis, quilibet pacis amœnitate frui libere possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti Filii universi Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Augustino eorum reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere possunt, se omnes alias personas Ecclesiasticas, tam Sæculares, quam Regulares, in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a Capite separare, sed tamen eis debitum locum asignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire, exemploque potius cæteris Christifidelibus esse possint, consulere volentes, ac omnium, & singulorum litium, quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquomodo possint, status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum existentes, quos deinde processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, interesse contigerit, statim ipsum Clerum sæcularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedent, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate subsequi debere, auctoritate Apostolica per præsentes declaramus. Ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo, in processionibus, ut dicti Clerici non exempti, præcipue quando Canonici alicujus Ecclesiæ Cathedralis, paramenta Ecclesiastica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctissimum Corpus Christi, seu aliæ Reliquiæ, que processionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius associentur, ut quando hoc ipsius Ordinarii mandato continget, ipsi Canonici similiter ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta super eorum clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce associanda quæcumque luminaria ferre, libere, & licite possint, statuimus, & ordinamus.

Conceditur præfata præcedentia.

§.3. Districtius inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, etiamsi Patriarchali, Primatiali, Archiepiscopali, aut alia dignitate perfulgeant, sub excommunicationis majoris, & indignationis nostræ pœna, ne eosdem Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel impetrare audeant. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod Locorum Ordinarii, aut alii forsan interesse habentes vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controversim vocari, causamque, vel causas, quare præmissa a Nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, sustentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, ac plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Canonicos eligenda esse, sicque ab omnibus censeri. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & ipsosmet Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.4. Quocirca Dilectis Filiis dictæ Congregationis Protectori, seu ejus Viceprotectori, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac Vicario Venerabilis Fratris nostri Episcopi Lauden in spiritualibus generali, per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Canonicos, illorumque singulos, præmissis omnibus, & singulis in præsentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu Deputatio exequutorum.

seu eorum aliquem desuper per quoscumque indebite molestari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras, & pœnas ipsas incurrisse declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis.

Derogatoriæ speciales.

§.5. Non obstantibus felic. record. Papæ Bonifacii Prædecessoris nostri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati, extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac de duabus diætis in Concilio Generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apostolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis specialiter, vel generaliter, Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis, motu, scientia, & potestate similibus, etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Pœna in contravenientes.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, Statuti, Ordinationis, Inhibitionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo 10. Kalendas Januarii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Preces Præpositi Conventus Olomucen. ejusdem Congregat.

§.7. Cum autem, sicut Dilectus Filius Alexander Maximilianus Krbosch Canonicus Regularis expresse professus, ac Præpositus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olemucen. ejusdem Congregationis Lateranen. Nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædecessoris Literæ in viridi sint observantia, nihilominus ipse Alexander Maximilianus illas quo firmius subsistant Apostolicæ quoque nostræ confirmationis præsidio communiri summopere desideret: Nos specialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel Causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pii Prædecessoris literas cum omnibus & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Const.

Clausulæ.

§.8. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pii Prædecessoris Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXXIV.

Promulgatur Beatus Servus Dei Joannes de Prado Ordinis Minorum Excalceatorum de Observantia; ejusque Beatificatio indicitur.

Dat. 14. Maii 1728. Ann. 4.

Alia hujus Const. ed. 1726. Dec. 13. P. 3. promulgata fuit Canonizatio B. Stanislai Kostka, Const. ed. 1729. Mar. 12. P. 5. habetur Beatificatio Fidelis a Sigmaringa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cultu Servis Dei exhibendo.

Gloriosos Christi Athletas, qui virtute præcincti ex alto, bonum certamen certarunt, cursum consummarunt, fidemque ad extremum servantes stolas suas in Sanguine Agni lavare meruerunt, sicuti immarcescibili justitiæ corona donat in Cælis æternus, ac justus Judex, ita devoto cultu in terris honorari, eorumque agones, & triumphos condigna laude, & veneratione celebrari decet; ut de nostra soliciti, qui de sua sunt salute securi, pia, potentique apud Patrem misericordiarum, ac Deum totius consolationis, cui die, ac nocte serviunt in Templo

plo ejus, intercessione, imbecillitati nostræ inter sæculi procellas æstuanti, cælestis gratiæ munera impetrent, quibus, & Nos rectum vitæ cursum tenere, & propositum Nobis æternæ Beatitudinis bravium consequi valeamus. In hanc Nos curam ex debito Pastoralis Officii, quod infirmitati nostræ commisit divina dignatio, propensis studiis incumbentes, flagitantia idipsum Catholicorum Regum, & aliorum Christi fidelium vota libenter exaudimus, sicut ad gloriam Omnipotentis Dei, & exaltationem Fidei Catholicæ, spiritualemque fidelium consolationem, atque ædificationem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Decretum Beatificationis præd. Servi Dei a Congregat. Sacr. Rit. emanavit.

§.1. Cum itaque mature diligenterque discussis, & perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris ritibus præpositorum processibus, de hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia confectis, super Martyrio, & causa Martyrii Dei Servi Joannis de Prado Sacerdotis expresse professi, ac primi Ministri Provincialis Provinciæ Beticæ Sancti Didaci Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia Excalceatorum nuncupatorum, qui olim a tunc temporis existentibus ejusdem S.R.E. Cardinalibus negotiis Propagandæ Fidei præpositis, ad anunciandum Christi Euangelium, & docendas gentes Regnorum Fezzæ, & Marochii missus, in odium Catholicæ fidei post atrocissima, & immanissima tormenta anno 1631. trucidatus palmam Martyrii accepisse asserebatur, ac super signis, prodigiis, & miraculis, quæ ad manifestandam Mundo finalem ejus preseverantiam a Deo edita, & patrata fuisse dicebantur; prædicta Congregatio Cardinalium coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, censuerit, posse, quandocumque Nobis videretur, eumdem Dei servum, donec ad actum solemnis illius Canonizationis deveniatur, publice Beatum nuncupari cum solitis indultis.

Preces Regis Catholici, aliorumque.

§.2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, aliorumque Principum, necnon quamplurimorum ex Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac Dilectis filiis Capitulis, & Canonicis Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum Regnorum earumdem Hispaniarum, totiusque Ordinis Fratrum Minorum ipsius Sancti Francisci, atque Dilecti Filii Joannis Diaz a Conceptione illius professoris, & Fratrum ejusdem Ordinis Excalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Ultramontanæ familiæ Procuratoris Generalis, hujusque causæ postulatoris supplicationibus Nobis, & Sanctæ Sedi prædictæ super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratæ Congregationis Cardinalium consilio, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut præfatus Dei Servus Joannes de Prado inposterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circunferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur; ac de eo quotannis die felicis ejus transitus, seu alia die non impedita illam immediate sequenti, recitetur Officium, & Missa celebretur de communi unius Martyris juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus dumtaxat in Universo Ordine Minorum Sancti Francisci utriusque sexus, quem idem Dei Servus suo Martyrio illustravit, in Oppido Mogrobejo Legionen. Diœcesis in Hispania, in quo ortum habuit, ac etiam in Regno Marochitano, ubi Martyrium passus est, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus Festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias, a die quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Ordinis, Oppidi, & Regni Marochii præfatorum Solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub Ritu duplici majori, die ab Ordinariis respective constituta, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem 24. currentis Mensis Maji, utpote illius Obitus, & Martyrii anniversariam assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Officii recitatio, & Missæ celebratio pariter permittitur.

Fit etiam potestas solemnia Beatificationis ejusdem celebrandi.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu Secretarii præfatæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeantur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Maji MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXXV.

Erigitur Motu proprio Terra Roncilionis in Civitatem.

Dat. 28. Maii 1728. An. 4.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam constituti, ad ea propensis studiis intendimus, per quæ Terrarum temporalis S. R. E. ditionis decor amplietur.

Preces Universitatis Terræ prædictæ.

§.1. Cum itaque, sicut Dilecti Filii Priores, Consilium, ac Universitas, & Homines Terræ nostræ Roncilionis Sutrinæ Diœcesis Nobis nuper exponi fecerunt, dicta Terra Gubernatorem cum titulo Judicis, & novem loca, nempe Caprarolam, Canepinam, Valleranum, Fabricam, Crocchianum, Castrum S. Eliæ, Burghettum, Insulam Farnesianam, & Vicum eidem Judici subjecta habeat, necnon quinque mille, & sexcentos circiter Incolas, & habitatores contineat, ac in ea Sæcularis, & Collegiata Ecclesia, cum Archipresbytero, & viginti uno

uno Canonicis, Parochiali Ecclesia, quatuor Ordinum Regularium Conventus, & Collegium Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ, Tertiariorum Ordinis Sancti Francisci Conservatorium, septem Confraternitatum Oratoria, tria Hospitalia, unum pro Infirmis, & alterum pro Convalescentibus, & reliquum pro Peregrinis reperiantur, ipsi Exponentes pro eorum, ac Terræ hujusmodi, necnon singulorum Incolarum, & habitatorum decore Terram ipsam Civitatis nomine insigniri summopere desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Erectio ejusdem in Civitatem.

§.2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Terram Roncilionis prædictam Civitatem Roncilionis nuncupandam, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus; Ac Terram prædictam Incolas, & habitatores prædictos Civium nomine decoramus, ita tamen, ut nunc, & pro tempore existens Episcopus Sutrin in ea residere minime teneatur, sed Terra hujusmodi in Civitatem sic erecta, Cathedrali Ecclesiæ Sutrinen., ut prius subjecta remaneat.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia, quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Camerarium, ac alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoscumque quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit Terræ præfatæ, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Maji MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCXXVI.

Eximitur Episcopus Passaviensis ab omni Jure Metropolitico Archiepiscopatus Salisburgensis.

Dat. 1. Junii 1728. Ann.4.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 10. P. 2. redintegrata fuit ad Cathedralitatem Ecclesia Privernien.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo, quod Summus Pontifex jurgia, & dissidia inter pastores Animarum evellere soleat.

ARcano Divinæ providentiæ consilio totius Ecclesiæ curæ, nullis meritorum nostrorum suffragiis præpositi, in id pro nostri Apostolatus munere incumbimus, ut quæcumque litigia, & controversias inter Dei Ministros præsertim pontificali dignitate fulgentes, quomodocumque olim exortas, & earum quoque occasiones, abditasque radices omni studio, quantum in Domino possumus, omnino evellamus, ne jurgiis, & dissidiis gliscentibus in Sanctæ Ecclesiæ Pastoribus caritas refrigescat; Et plebs Christiana eorum custodiæ divinitus commendata detrimentum patiatur, ac Dei cultus, quod absit, imminutus appareat, quem amplificari, ut par

 est,

est, summopere optamus, & Ecclesiarum omnium præcipue vero insigniorum majestatem ad Dei gloriam augeri, debitisque etiam honorificentiæ titulis, & gratiis Apostolicis decorari.

Laureacensis Ecclesia in Norico Ripensi multis privilegiis aucta, & Pataviam, seu Passaviam in Vindelicia translata.

§.1. Hæc sane in memoriam Nobis reducunt Laureacensis, alias Lauriacensis, Ecclesiæ Metropoliticam Sedem in Norico Ripensi a primis Ecclesiæ Seculis extructam, & tanquam murum pro Domo Israel adversus Christiani nominis hostes per Sanctissimos Euangelii præcones fundatam, ac Martyrum quoque purpura ornatam, quam ex Cathedræ Sirmiensis in Pannonia extinctione haud parum subinde auctam, Antecessores nostri Romani Pontifices priusquam illustrem Civitatem Barbari vastassent, & postquam etiam sacerdotale ejus fastigium Pataviam seu Passaviam in Vindelicia Norico ipsi conterminα translatum, ibi novam Ecclesiam constituit, singularibus privilegiis Beati Petri, sibi amplius ornandam susceperunt. Etenim Symmachus Papa Theodoro Laureacensi more majorum Pallii Archiepiscopalis usum largitus, Sedem ejus non unius Norici Ripensis, sed etiam Pannoniarum Matrem esse voluit: Quod postea in subsequentium Romanorum Pontificum piæ memoriæ Decessorum nostrorum, Eugenii II., Agapeti II., Leonis VII., & Benedicti VII. Apostolicis literis ad Laureacenses Præsules scriptis memoratum occurrit: qui quidem Agapetus Legationem suam eidem adjunxit; Benedictus vero inter utramque Ecclesiam, Salisburgensem nimirum, & Laureacensem limites constituit, quamvis postea Laureacensis Ecclesiæ culmen, Pataviæ consistens, eo sæpe devenerit, ut varias, & complures calamitates, ac vices ob magnam quoque Salisburgensium Archiepiscoporum potentiam, & auctoritatem subire compertum fuit, modo Archiepiscopi, modo etiam Episcopi elogio honestatum, ac veteri jure suo insignibus, titulisque, ac pristinæ Laureacensis Dioecesis amplitudine non parum imminutam.

Patavienfis Ecclesia a Salisburgensi Metropoli olim exempta, & Pallio Archiepiscopali decorata.

§.2. Non ideo tamen unquam Præsules Ecclesiæ Pataviensis, cui antiquæ Dioecesis Laureacensis maxima pars una cum ipsa Civitate Laureaco etiamnum subest, veterem pallii usum postliminio recuperandi animum desponderunt. Immo Georgius Pataviensis Episcopus in Concilio Constantiensi, a Balthassarre Episcopo Cardinali Tusculano, tunc in sua obedientia Joanne Papa XXIII. pro se, suisque in Ecclesia Pataviensi Episcopis Successoribus a quocumque jure Metropolitico, & Legationis Apostolicæ Archiepiscopi Salisburgensis omnimodam exemptionem obtinuit una cum usu Pallii. Hoc ex Joannis literis ea de re conscriptis constat, quas felicis recordationis Decessor noster Martinus Papa V. Florentiæ confirmans, eidem Georgio rursus hujusmodi exemptionem, & usum Pallii benigne concessit, ut in ejus literis tunc promulgatis plenius continetur; quæ postea literæ ab eodem Martino V. Romæ constituto abrogatæ, & revocatæ fuerunt, ita tamen, ut idem Georgius toto vitæ suæ tempore una cum sua Ecclesia & Dioecesi impetratis gauderet, nec sub eadem revocatione, & Salisburgensi Metropoli subjectione ullo pacto comprehenderetur.

Hinc discordiæ inter Paviensem Episcopum, & Salisburgensem Metropolitam exortæ

§.3. Quare inter Georgii Episcopi Successores ex una, & Salisburgenses Archiepiscopos ex altera, Partibus, nonnullæ discordiæ, & controversiæ aliquando exortæ fuerunt, quæ postea in apertam litem inter bonæ memoriæ Joannem Philippum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem, a Lamberg. nuncupatum Episcopum Pataviensem ex una, & Salisburgensem Archiepiscopum ex altera, Partibus eruperunt. Hæc porro lis ad judicium Apostolicæ Sedis perlata, coram Judicibus competentibus in nostri Palatii Apostolici Causarum Auditorio, sive in particulari hac de re Congregatione per hanc Sedem Apostolicam deputata, vel in Congregatione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, aliove Romanæ Ecclesiæ Tribunali, non sine ingenti utriusque Partis dispendio acta est, super omnimoda exemptione Ecclesiæ Pataviensis, ac super ejusdem restitutione in dignitatem Archiepiscopatus Laureacensis, superque jure metropolitico, quod in Ecclesiam Pataviensem Salisburgensis Archiepiscopus se habere contendebat.

Lis prædicta inter Pataviensem Episcopum, & Salisburgensem Metropolitam, quam Innoc. XII. ulterius procedere vetuit, prorsus extinguitur.

§.4. Quam vero lis ita, ut diximus excitata, atque introducta a plurimis annis agitaretur, piæ memoriæ Antecessor noster Innocentius Papa XII. eam ulterius procedere vetuit; unde hujusmodi controversia adhuc reperitur, & pendet indecisa; Licet pro Archiepiscopo Salisburgensi quædam Auditorum Palatii nostri Apostolici Decisiones, sive sententia cujuspiam tenoris, vel alterius cujuscumque Romanæ Ecclesiæ Tribunalis, aut Congregationis deputatæ, olim prodierint. Hinc nos dignam hujusmodi controversiam reputantes, quæ tandem inter Animarum Pastores, quos Paulus Apostolus noluit esse litigiosos perpetuo sopiatur, & Pataviensis Ecclesia ob veterem, celebremque originem suam magni facienda tranquilla pace donata, in pristinam suam exemtionem, atque insignia restituatur, vel etiam denuo illustrata, & postliminio antiquis suis privilegiis munita consurgat; paterno Apostolicæ charitatis intuitu hujusmodi pacem, atque unitatem inter primarios illustrium Ecclesiarum Antistites confoveri in posterum peroptantes, omnia, & singula hucusque præmissa, tanquam vere nobis exposita, ac satis probata, & ostensa accipientes, ut charissimi etiam in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis Illustris, atque Imperatoris electi ferventibus votis obsecundemus, quæ per dilectum filium nostrum Alvarum S.R.E. Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem Cienfuegos nuncupatum apud nos Ecclesiarum Germaniæ comprotectorem, identidem Nobis exposita innotuerunt; motu proprio ex certa scientia, & deliberata voluntate nostra, deque plenitudine Apostolicæ Potestatis, omnem hujusmodi litem, & causam a multis annis indecisam adhuc pendentem, & quamcumque aliam controversiam de præmissis quomodolibet hactenus excitatam, sive excitandam, ad Nos Apostolica auctoritate advocantes extinguimus, & abolemus, atque ad nos ipsos advocatam, extinctam, & abolitam esse volumus, & declaramus, ne amplius dicatur: *Unde Bella, & lites in vobis*. Qua in re antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum exempla præ oculis habemus, qui diuturnas hujusmodi lites inter insignium Ecclesiarum Antistites olim exortas, & plurium Seculorum spatio agitatas sua Auctoritate extinxerunt. Ita enim piæ memoriæ Antecessor noster Alexander Papa III. litigia inter Pa-

I. Timoth. 3.

Jac. 1. 4.

Patriarchas Aquilejensem, & Gradensem, sua Auctoritate ad finem perduxit; ita felicis recordat. Antecessor quoque noster Innocentius Papa III. inter Turonensem Archiepiscopum, & Dolensem in Brittannia minori Antistitem lites, & contentiones diremit, ita denique similis memoriæ Nicolaus Papa V. jurgiis, & quæstionibus inter Gradensem Patriarcham, & Olivolensem, seu Castellanum tunc Civitatis Venetiarum Episcopum, supremum finem imposuit.

Episcopus Pataviensis a Metropoli, & legatione Salisburgensi eximitur; Pallii, & Crucis præviæ ferendæ privilegio ornatur cum obligatione Archiepiscopum Salisburgensem quoad Concilia provincialia tantum in suum metropolitam sibi eligendi.

§.5. Nos igitur præeuntibus his exemplis instructi, ut omnis occasio quorumcumque dissidiorum, & contentionum, inter Salisburgensem Archiepiscopum, & Pataviensem Episcopum, nunc, & pro tempore perpetuis futuris temporibus e medio tollatur, interque utriusque Ecclesiæ Capitula, & Canonicos, sacrosque Ministros, ceterosque quoscumque etiam speciali mentione dignos in lite, & causa prædictis rem habentes, seu quomodocumque se habere contendentes, perpetuum silentium Auctoritate Apostolica imponimus, districte præcipientes, & omnino inhibentes, ne deinceps iidem se invicem, vel quisquam illorum alterutrum vexare, perturbare, & molestare audeat sive præsumat sub pœnis nostro, & Successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium, arbitrio infligendis; idque perpetuis futuris temporibus ab utraque parte debere observari volumus, & sancimus. Præterea ob eximiam præstantiam, qua Sedes Episcopalis Pataviensis, alias Archiepiscopalis Laureacensis olim fuit honestata, super his matura, & seria animi nostri cogitatione excitati ad eiusdem Ecclesiæ honorificentiam, & dignitatem pontificalem magis augendam, atque intuitu meritorum erga Nos, & Apostolicam Sedem venerabilis Fratris nostri Josephi Dominici Pataviensis Episcopi, sanctiori disciplina, & Domus Dei zelo præcipue commendandi eundem Josephum Dominicum, atque ejus legitimos Successores Ecclesiæ Passaviensis Episcopos pro tempore existentes, qui inter Germanici Imperii Principes non infimum locum habent, tenore præsentium in jus Pallii de Corpore Beati Petri sumendi, statisque diebus, & locis adhibendi, & Crucis præviæ ferendæ, quibus olim Archiepiscopi Laureacenses, & Patavienses Episcopi potiti fuerunt, in perpetuum Apostolica auctoritate integramus, & restituimus, sive Archiepiscopalia insignia, Pallium, & Crucem eidem Josepho Dominico Episcopo, ejusque Successoribus denuo in perpetuum concedimus, atque indulgemus, itaut idem Josephus Dominicus Episcopus, & ejus Successores Archiepiscopalium hujusmodi insignium ornatu, & plenitudine libere, & licite uti possint, & valeant eo modo, quo Ticinensis, & Laucensis Ecclesiarum Antistites uti consueverunt. Ad hæc eundem Josephum Dominicum Episcopum, ejusque Successores, & Ecclesiam Pataviensem Capitulum, & Canonicos, totamque ejus Dioecesim, Clerum, & Populum, & quascumque Prælaturas, dignitates, personatus, & officia, ac Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, & regularia quorumvis Ordinum in Civitate, & Dioecesi Pataviensi instituta, vel in posterum canonice instituenda quibuscumque nominibus cessantur, unacum omnibus eorum juribus, & pertinentiis, bonisque mobilibus, & immobilibus, quæ nunc possident, & deinceps, favente Domino, possidebunt, & acquirere poterunt ab omni, & quacumque subjectione, jurisdictione, superioritate, dominio, potestate, & Metropolitico jure Ecclesiæ Salisburgensis, ac illius Archiepiscopi, & Successorum quorumcumque, necnon a jure legationis Apostolicæ in Provincia Salisburgensi tenore præsentium eximimus, subtrahimus, & liberamus, perpetuisque futuris temporibus undequaque eximi, subtrahi, ac liberari volumus; Eumdemque Josephum Dominicum Episcopum, illiusque Ecclesiam Pataviensem, Capitulum, & Canonicos, Clerum, & Populum, necnon quascumque personas, ac Beneficia prædicta, totamque ejus Dioecesim Pataviensem, in jus, & proprietatem Sedis Apostolicæ, & sub ejus, & nostra speciali, & immediata protectione suscipimus, Nobisque, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris nullo medio in perpetuo subesse decernimus, atque statuimus. Volumus tamen, & expresse præcipimus, & mandamus, ut eidem Episcopo Pataviensi onus incumbat eligendi Archiepiscopum Salisburgensem pro suo Metropolitano ad Concilii Tridentini, atque etiam ultimi nostri Romani tenorem cum obligatione conveniendi ad Concilia Provincialia tantum ab eodem Archiepiscopo indicenda: quæ quidem electio Metropolitani Salisburgensis eumdem Pataviensem Episcopum, ejusque Successores afficere & obligare omnino intelligatur, itaut ille, vel illi nullum alium, nisi Salisburgensem Archiepiscopum eligere valeant, & ad Concilium Provinciale prædictum accedere omnino teneantur.

Pataviensis Episcopus, atque ejus Successores harum literarum concessione perpetuo fruantur.

§.6. His ergo stabilitis, atque hac nostra Constitutione firmatis, decernimus, Pataviensem Episcopum, & quoscumque ejus Successores, ad Pataviensis Ecclesiæ Cathedram imposterum provehendos, in his quæ præsentibus nostris decernuntur, per nullum Patriarcham Archiepiscopum, Episcopum, aliasve personas, quacumque alia auctoritate, dignitate, & præeminentia fulgentes quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte ullo pacto impediri, turbari, molestari, vel inquietari unquam posse aut debere, præsentesque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, atque ab omnibus, & singulis, ad quos nunc spectat, atque imposterum spectabit, eas firmiter, & inviolabiliter observandas esse, & nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel causa quantumvis legitima, & juridica, etiam propterea quod Venerabilis Frater noster Archiepiscopus Salisburgensis, sive alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ habeantur in præmissis, & circa ea, quomodolibet quavis ex causa, ratione, actione, vel occasione, jus, & rem habentes vel habere se prætendentes præmissis non consenserint, neque ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, nec eis consensum ullo modo præstiterint, immo fortasse illis contradicentibus, causæ, propter quas præsentes prodierunt, adductæ, ostensæ, & probatæ non fuerint; de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, sive invaliditatis, aut intentionis nostræ, vel quolibet

alio quantumvis magno, & substantiali, excogitato, inexcogitabili, & specificam, atque individuam mentionem requirente, defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, atque adimplenda, servata, & adimpleta non essent, vel fuerint; aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto ac consuetudine aliqua resultante, seu quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris expressa, occasione, aliave quacumque causa, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret; aut propterea quod de voluntate nostra, cæterisque superius expressis nullibi appareret, sive alias probari non posset; notari, invalidari, retractari, inque jus, vel controversiam vocari, sive ad terminos juris reduci, vel contra illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu pari concesso; aut impetrato, vel promulgato uti, aut se juvare in judicio, vel extra posse, atque ipsas præsentes sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos ipsos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, prædictamque Apostolicam Sedem, etiam motu pari, & consistorialiter, ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, & cum quibuscumque clausulis, & decretis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & faciendis, concessis, & concedendis minime comprehendi.

Hæ literæ in pristino suo robore consistant.

§.7. Sed eas tanquam ad majorem Divini cultus amplificationem, & Ecclesiarum tranquillitatem, & pacem a Nobis editas, semper & omnino excipiendas, & quotiescumque emanabunt toties in pristinum, & validissimum, atque eum, in quo antea quomodolibet erant, statum, restitutas, repositas, & plenarie integratas esse decernimus: ac denuo etiam sub quacumque posteriori data a Pataviensi Episcopo nunc, & pro tempore existente, & quandocumque eligendo, & concessas esse, & fore. Sicque, & non alias per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio, honore, & præeminentia fulgentes; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, atque auctoritate, in quocumque judicio, atque instantia judicari, & definiri debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de jure quæsito non tollendo, ac etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Salisburgensis, & Pataviensis Ecclesiarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eis, & earum cuilibet, necnon illarum, & cuilibet earum Archiepiscopo, & Episcopo, ac Capitulo, & Canonicis, aliisque Superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, atque insolitis clausulis, irritantibusque, ac aliis decretis in genere, vel in specie, aut alias in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis, & innovatis.

Derogatio quibuscumq; aliis statutis.

§.8. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis insertis, servatis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum motu, ac potestatis plenitudine prædictis specialiter expresse, & plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, absolutionis, litis extinctionis, avocationis, silentii, impositionis, restitutionis, integrationis, novæ concessionis, indulti, exemptionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVIII. Kalendis Juniis Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXVII.

Damnantur, & prohibentur Folia quædam Gallico idiomate impressa; quorum titulus = *Consultation de Messieurs les Avocats du Parlament de Paris au sujet du Jugement rendu a Ambrun contre Monsieur l'Evesque de Senez.*

Dat. 9. Junii 1728. An. 5.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Sept. 8. P. 13. damnatæ fuerunt quamplures propositiones ex lib. sub tit. Nouveau Testament. &c., *& alia hujus Const. ed. 1728. Jun. 25. P. 5. damnantur duo libri Gallici.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. NUper ad Apostolatus nostri notitiam, non sine maximo animi nostri dolore, pervenit, Laicos quosdam simulantes loqui pacem, & veritatem cum proximo suo, mala autem in cordibus suis cogitantes, ut incautos in errorem inducant, juxta iter scandalum Fidelibus posuisse, atque ea, quæ fidei

fidei certa sunt in controversiam vocare, Ecclesiastica judicia nedum retractare, sed etiam subvertere, & cum Oves sint, Pastores ipsos ducere, & redarguere præsumentes, folia quædam æternæ salutis immemores, evulgasse, typis Gallico idiomate edita absque tempore, ac loco impressionis, & nomine impressoris, quorum titulus = *Consultation de Messieurs les Avocats du Parlement de Paris au Sujet du Fugement rendu a Ambrun contre Messieur l' Evesque de Senez*.

Damnatio, & prohibitio prædd. foliorum sub pœna excommunicationis.

§.2. Hinc est, quod Nos pro commissa Nobis Divinitus Gregis Dominici cura, Animarum periculis, atque detrimentis, quæ ex præfatorum foliorum lectione, & usu provenire possent, Pastorali vigilantia, ac sollicitudine, quantum in Domino possumus occurrere volentes: de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine folia prædicta, utpote continentia propositiones scandalosas, temerarias, seditiosas, perniciosas, contumeliosas, Apostolicæ Sedis, & Episcoporum auctoritati contrarias, & injuriosas, atque hæresi faventes, necnon schismaticas respective, & hæreticas sub supra expresso, aliove quocumque titulo, & idiomate, seu quavis editione, & versione ubicumque hactenus typis impressa, ac etiam manu scripta, aut (quod absit) deinceps imprimenda, & describenda, tenore præsentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo, a quoquam præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis Articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorundem.

§.3. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis inquisitoribus tradere atque consignare teneantur. Hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Decernitur publicatio harum literar.

§.4. Ut autem eædem presentes literæ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campifloræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent, utque ipsarum præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXXVIII.

Declaratur eis, qui post vota simplicia, ante tamen solemnem professionem a Societ. Jesu ab ejusdem Præposito Generali dimittuntur, nulla ab eadem Societate deberi alimenta.

Dat. 14. Junii 1728. Ann. 5.

Clem. XI. Const. ed. 1719. Dec. 1. P. 20. agitur de transitu Patrum Societatis ad alios Ordines Religiosos.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis divinitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut in his Apostolicæ nostræ sollicitudinis partes libenter interponamus, per quæ Religiosorum Virorum in vinea Domini excolenda strenue laborantium, propriæque, & alienæ Animarum saluti jugiter incumbentium quieti, atque tranquillitati opportune consulitur.

Causæ hujus Constitutionis.

§.1. Cum itaque sicut accepimus Societatem Jesu multoties ante hac molestari, ac in judicium trahi contigerit ab eis, qui post exactum probationis biennium, ac vota simplicia in eadem Societate emissa ante tamen solemnem professionem, per illius Præpositum generalem justis, ac rationabilibus de causis juxta facultates sibi a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris attributas ex ipsa Societate dimittebantur, alimenta scilicet, seu congruam substentationem sibi a dicta Societate deberi, & consequi prætendentes, propterea quod, dum in illa degebant, ad Sacros Ordines absque beneficio Ecclesiastico, & Patrimonio, sed religiosæ paupertatis titulo promoti fuissent; licet autem satis perspectum, exploratumque sit æqui, bonique rationi nusquam consentaneum esse, quod Societas præfata, quæ in illis emandandis jure suo utitur, alimenta, seu substentationem hujusmodi suppeditandi oneri obnoxia remaneat, minusque, quod ipsi ex sua culpa, quæ dimissioni Causam præbet utilitatem, & commodum reportent, atque ita pluries a congregatione pro tempore existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum re accurate discussa decretum ac resolutum fuerit; nihilominus facile evenire possit similes quæstiones imposterum quoque, non sine prædictæ Societatis perturbatione ac dispendio moveri, seu instaurari, nisi eis aditus precludatur.

Declaratio prædicta circa ejectos a Societate Jesu ante tamen solemnem professionem.

§.2. Hinc est quod Nos eamdem Societatem Jesu, quam ob singularia suæ in hanc Sanctam Sedem merita, peculiari Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu a quacumque lite, & molestia, quæ exinde deinceps oriri possent eximere, ac omnem desuper controversiæ occasionem submovere cupientes, ipsamque Societatem specialis favore gratiæ prosequi volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ pote-

potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus, ac declaramus memoratam Societatem Jesu non teneri, nec obligatam esse ad ullam subministrationem, sive congruæ substentationis, sive alimentorum, sive alio quocumque titulo, & causa illis faciendam, qui post biennium probationis, & emissionis votorum simplicium, extra dictam Societatem a suis Superioribus ejiciuntur, tametsi dum in ea permanebant, ad sacros etiam Presbyteratus Ordines, sine beneficio Ecclesiastico, ac Patrimonio, & ad titulum religiosæ paupertatis promoti fuerint.

Clausulæ.

§.3. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his, a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus sit, prædictæ Societatis, illiusque Collegiorum, & Domorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi generalis ejusdem Societatis, seu alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXXIX.

Dat. 22 Junii 1728. An. 5.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, quo responsum est Laicos, seu Conversos, Donatos nuncupatos ejusdem Ordinis, teneri una cum Religiosis Choristis ad omnia humilitatis officia. Cum Declaratione.

Hac de re vide etiam Clem. XII. Const. ed. 1731. Mart. 8. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

A Donatis prædictis lis intentata est coram Congregatione Episc. & Reg.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Præpositus Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod Laici, seu Conversi communiter Donati nuncupati dictæ Congregationis, cibos Mensæ imponere, & promiscue una cum Religiosis Choristis ad omnia alia humilitatis Officia Domus Regularis operam conferre sese minime teneri prætendentes, litem coram Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita intentarunt, & in ea iterato Causa præposita, emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis, juxta instructiones, exquireretur, & interim dictos Donatos teneri ad arbitrium Superioris; lectisque proinde, & per Capitulares instructionibus hujusmodi auditis, ipsi Decretum ediderunt, tenoris, qui sequitur, videlicet = *Ex actis Capituli nostri generalis celebrati in Conventu nostro S. Caroli Mediolani die 16. Aprilis 1728. sessione 15. matutina die 23. Aprilis. Cum de mandato Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium teneatur Capitulum generale dare suum votum in causa Fratrum Donatorum. Propositum fuit RR. PP. Capitularibus in Capitulo Generali Congregatis, an ex vi nostrarum legum censeant teneri Fratres Donatos exercere officia humilitatis, Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ, sicuti exercent cæteri Religiosi Choristæ etiam Sacerdotes.* Responsum fuit = *Affirmative per secreta suffragia cum 50. ex 57. votis = Philippus a Sancto Nicolao Præpositus Generalis. Fr. Philippus a Sancta Teresia Capituli Secretarius* =

A qua emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis exquireretur.

A qua responsum fuit affirmative per præsens Dec.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Præpositus Generalis præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, & perpetuum eisdem Donatis silentium imponi, ac scandalosam hujusmodi litem finiri summopere desideret. Nos eamdem litem penitus, & omnino tollere, ipsumque Præpositum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ab effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Donatis super præmissis silentium imponimus, ipsosque Donatos non esse amplius audiendos harum serie eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ peculiares.

§.3. Decernentes pariter ipsas præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spe-

spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & illis respective suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri deberi; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Quibus ita peractis a Donatis citata est adversa pars pro aperitione oris.

§.5. Fidem facio per præsentes ego Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, ac Illustrissimi, & Reverendissimi D. Auditoris Sanctissimi Notarius publicus infrascriptus, qualiter unus Cursor retulit in scriptis se die 19. Julii 1728. pro parte, & ad instantiam Fratrum Conversorum, seu Donatorum Provinciæ Venetæ Principalium, sive &c. coram eodem Illustrissimo, & Reverendissimo D. Auditore Sanctissimi per acta mei &c. citasse D. Gulielmum Ricca exadverso Procuratorem ass. Reverendissimi P. Præpositi Generalis, ac RR. PP. Choristarum Carmelitarum Discalceatorum Provinciæ Venetæ exadverso Principalium ad dicendum contra Memoriale cum rescripto Sanctissimi, & videndum prævia oris aperitione adversus Breve Apostolicum ex adverso, ut asseritur, impetratum die 22. Junii proximi præteriti, seu &c. remitti Causam super abstersione scutellarum, servitio Mensæ, aliisque actibus humilitatis remitti ad Sac. Congregationem Episcoporum, & Regularium, coram qua eadem Causa pendet indecisa, & interim viden. sibi inhiberi, ne sub pœnis attentatorum, excommunicationis, aliisque arbitrio &c. audeat, seu præsumat quidquam attentare, seu innovare, aut attentare, vel innovari facere, quatenus opus sit, capi quamcumque provisionem Illustrissimo, & Reverendissimo D. benevisam, & decretum quodcumque desuper necessarium, & opportunum fieri, ac interponi ad p.d. Die 21. Julii 1728. Relatione facta comparuit D. Liborius de Petrantoniis Procurator petiit, ut supra. Ex tunc Illustrissimus D. habuit terminum proservato, Procuratore ex adverso præsente &c., & latius prout in eisdem actis mei &c. ad quæ &c. In fidem &c. Datum Romæ hac die 13. Septembris 1735.

Ita est Salvator Paparozzius A. C. Notarius.

Tenor memorialis porrecti pro parte Donatorum Sanctissimo D.N.

Intus = Beatissimo Padre.

§.6. *Si degnò la S. V. ad istaza del P. Generale de' Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia di confermare con suo Breve sotto li 22. Giugno 1728. il Voto fatto dal Capitolo Generale celebrato in Milano nel prossimo passato Aprile, in cui si decretò che li Conversi di d. Religione Oratori umilissimi della S. V. siano obligati a fare gl'officj ebdomadarj di servire alla mensa, lavar piatti, ed altri officj d'umiltà sin ad ora eseguiti da' soli Coristi, imponendo anche perpetuo silenzio agli Oratori. E benche paresse a questi di restar pregiudicati da d. Breve, e di potere esperimentare le loro ragioni in Congregazione de' Vescovi, e Regolari, avanti la quale pende ancora il ricorso fattovi per questa Causa de' Conversi della Provincia di Venezia. Contuttociò in venerazione de' Santissimi ordini della S. V. sono disposti a soccombere a qualsivoglia gravame, tuttoche da essi non professato, che sia per imporsi loro dalla S. V.*

Ma perche il calore dell' impegno potrebbe trasportare il moderno P. Generale, ed altri suoi parziali a pretendere in vigore di d. Breve d'obligare all'esecuzione de predetti officj ebdomadarj anche quelli delli Oratori, quali esercitano nella Religione officj fissi. E per altra parte non e stata mai mente della S. V. (quale ha la piena comprensione delle materie claustrali) d'obligare a doppio gravame gli Oratori; Questi sulla fiducia della paterna clemenza della S. V. ad effetto di schivare le liti fra Religiosi, umilmente la supplicano a voler ordinare, che si dichiari, che l'accennato Breve non comprende quelli delli Oratori, a' quali sarà nella Religione assegnato uno de' seguenti officj, cioè di Vestiario, altrimenti detto Robbiero, di Canavaro, di Spenditore, di Ministro del Refettorio, d'Ortolano, o sia Sovrintendente di Campagna, e di Cercante d'elemosine, di Speziale, o sia Infermiero, di Cuoco, di Sottosagrestano, e Portinaro. Che della grazia &c.

Foris = Alla Santità di Nostro Signore Papa Benedetto XIII.

Per

Li Conversi Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia, detti, Donati.

DECLARATIO BREVIS.

Tenor Declarationis.

Die 3. Septembris 1728. Ex Audientia Sanctiss.

§.7. Facta per me relatione, Sanctitas Sua declaravit, Breve concessum, & expeditum die 22. Junii 1728. confirmatorium Voti editi per Capitulum Generale celebratum Mediolani die 16. præcedentis mensis Aprilis super obligatione Fratrum Donatorum Oratorum ad exercenda officia Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ non comprehendere Fratres Donatos exercentes officia, nimirum, Quæstoris eleemosynarum, Coqui, Vestiarii, Sacristæ, Janitoris, Hortulani, Emptoris, Ministri Cellæ Vinariæ, Infirmarii, Ministri Refectorii, & similia, eosdemque propterea Officiales non teneri, nec obligatos esse ad exercenda munera prædicta, Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ, non obstante quacumque contraria dispositione Constitutionum Ordinis, Voti, & Brevis prædicti, quibus omnibus, quatenus opns sit, Sanctitas Sua in hac parte, & ad præmissum effectum dumtaxat, exprese, & plenissime derogavit.

I. Archiepisc. Episcopus Imolen. Auditor.

Loco ✱ Sigili.

Dam-

CCXXX.

Dat. 25. Junii 1728. An. 5.

Damnantur, & prohibentur Libri duo Gallico idiomate impressi.

De alia prohibitione quorumdam foliorum Gallico etiam idiomate impressorum vid. aliam hujus ed. 1728. Jun. 9. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. CUM, sicut accepimus, in lucem prodierint duo Libri Gallico idiomate absque nomine Auctoris, seu Auctorum typis editi, uterque in duos Tomos divisus, unus quidem sub titulo infrascripto videlicet = *Dissertation sur la Validitè des Ordinationes des Anglois, & sur la Succession des Evesques de l'Eglise Anglicane, avec les Preuves justificatives de faits avancez dans cet Ouvrage. Premiere Partie. A Bruxelles chez Simon T' Serstevens Libraire, près les RR. PP. Dominicains 1723.* =, & altera Pars eodem titulo inscripta = *Seconde Partie* =, alius vero, cui titulus = *Defense de la Dissertation sur la Validitè des Ordinationes des Anglois contre les differentes Reponses, qui y ont etè faites avec les Preuves justificatives des faits avancez dans cet Ouvrage par l' Auteur de la dissertatione Tome II. Parte I. &c. à Bruxelles chez Simon T' Serstevens Libraire près le RR. PP. Dominicains 1724.* = & altera Pars hoc itidem postremo titulo inscripta = *Tome II. Part. II.* =

Damnatio, & prohibitio prædictorum librorum sub pœna excommunicationis.

§. 2. Nos pro commissa Nobis ab æterno Pastore gregis sui cura, Dominicas Oves, quantum Nobis ex alto conceditur, a noxiis præservare cupientes, de nonullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, qui librorum hujusmodi relationem, & censuram audiverunt, remque mature, & diligenter discusserunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, libros supradictos, & eorum quemlibet, uti continentes propositiones falsas, temerarias, seditiosas, scandalosas, perniciosas, piarum aurium offensivas, Sanctæ Sedis, & Conciliorum auctoritati injuriosas, & contumeliosas, schismaticas, erroneas, Sacrarum Ordinationum, aliorumque Ecclesiæ Sacramentorum eversivas, & hæreticas respective, sub superius expressis, aliisve quibuscumque titulis, ubicumque, & quocumque alio idiomate, seu quavis editione, & versione hucusque impressos, ac manu descriptos, aut (quod absit) imprimendos, & describendos, tenore præsentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, & usum omnibus, & singulis Chistifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommnnicationis per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorumdem.

§. 3. Volentes, & Auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque Libros prædictos, vel aliquem illorum penes se habuerint, illos, seu illum statim atque præsentes litteræ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; Hi vero exemplaria sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Decernitur publicatio harum literarum.

§. 4. Ut autem eædem præsentes litteræ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent; Utque ipsarum præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique Locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXXXI.

Dat. 26. Junii 1728. An. 5.

Applicantur, & uniuntur Capitalia quædam Seminario Civitatis Plebis.

Alia hujus Const. ed. 1725. Maji 30. P. 1. statuta fuerunt nonnulla pro augendis redditibus Seminarii Ecclesiastici Cæsenaten., & Clem. XII. Const. ed. 1731. Nov. 6. P. 2. Statuuntur nonnulla pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hispaniarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium.

MOTU proprio &c. Inter multiplices Curas, quæ mentem nostram undequaque solicitant, illi summa ope jam pridem incumbendum Nobis esse statuimus, ut Seminaria, ubi jam reperiuntur erecta, sed congruis redditibus ad Alumnorum, Magistrorumque substentationem necessariis non sunt sufficienter dotata, de iis opportune provideantur, quo magis Adolescentes Ecclesiasticæ Militiæ addicti ad pietatem, morum candorem, literarumque scientiam informentur.

Preces Episcopi prædict. Civitatis pro suppeditanda Seminario congrua substentatione.

§. 1. Quapropter auditis sensibus Episcopi Civitatis Plebis, quod ob redditum Mensæ Episcopalis, cæterorumque, tam dictæ Civitatis, quam Diœcesis Beneficiorum tenuitatem, subsidiariam responsionem pro illius Seminarii congrua substentatione, nec Mensa, nec sibi subjecti Ecclesiarum, & Beneficiorum Titulares, explere valeant, volentes, quantum in

in Nobis est, tam necessariæ Clericorum institutioni sedulo prospicere, receptam Sacri Concilii dispositionem *cap. 18. sess. 23. de Reformat.*, & respective *cap. Tua nobis de Testament.*, ducimus esse sequendum.

Recensentur quædam Legata relicta a qu. Ludovico Manni Cōmunitati præfatæ Civitatis variis piis operibus applicanda.

§.2. Exposuit siquidem idem Episcopus ex parte sui Seminarii in supplici libello Nobis porrecto, quondam Ludovicum Manni de dicta Civitate inter vivos donasse illi Communitati scuta 2100. ad effectum illa reinvestiendi in tot Censibus annui redditus scutorum 150., quorum 100. essent applicanda pro alendis binis Juvenibus de eadem Civitate oriundis in certis pro eorum libito Civitatibus, Legalibus, vel Theologicis disciplinis operam dantibus; Reliqua vero scuta 50. pro dotatione Puellarum, quodque priores dictorum Capitalium fructus in summa scutorum 300. investirentur in similibus Censibus annui redditus scutorum 22.50. quolibet anno impenden. in tribus diversis Anniversariis pro ejusdem Donatoris suffragio, & statuta elargitione pro Magistratu; Et similiter eundem Ludovicum Manni donasse alia scuta mille pariformiter investien. in tot Censibus, ex quorum fructibus constitueretur aliud Capitale in summa scutorum 300., ita ut efformaretur Patrimonium scutorum 1300., & ex istius redditibus subministrarentur duobus Capellanis scuta 40. pro quolibet, quodque reliqui fructus remanerent beneficio primæ donationis, onere injuncto eisdem Capellanis nonnullas Missas celebrandi, fructusque enunciatorum Capitalium exigendi, exactosque consignandi Depositario, ad hoc specialiter deputato, lege Depositario præscripta de non solvendo iisdem stipendium, sive eleemosynam, nisi ad rationem exacti, & non aliter.

Applicantur præfato Seminario donationes omnes prędicti Ludovici sub quibusdam oneribus juxta Testatoris mentem

§.3. Cumque ex dictorum Capellanorum, Depositariique redditione rationis novissime a Congregatione Concilii eidem Episcopo demandata compertum sit, pias hujusmodi dispositiones fuisse hucusque subversas, non adimpletas, & fere ab initio pia opera male fuisse administrata; Hinc est quod procliviores facti sumus ad applicandum, uniendum, & incorporandum favore prædicti Seminarii pleno dominio, & possessione omnes, & singulos Census, & Capitalia quæcumque utriusque donationis una cum fructibus prædictorum Censuum, & redditibus Capitalium, tam exactis, quam inposterum contra quoslibet Debitores exigen. Transferentes omnia jura, & actiones, quavis causa, & titulo contra quoscumque quomodolibet competen., prout ex nostræ Potestatis plenitudine, parique Motu applicamus, unimus, incorporamus, & assignamus eidem Seminario pro recto, felicique ejusdem regimine sub onere alendi, & educandi, nedum binos Juvenes a Donatore volitos, atque prælatos, verum etiam alios duos, tresve Juvenes nominan. a generali, & publico Consilio Civitatis antedictæ cum approbatione Episcopi pro tempore; Onere quoque adjecto dicto Seminario exsolvendi quolibet anno scuta 50. Puellis pro earum subsidio dotali, pariter ab ipso Fundatore contemplat. nominan. a dicto generali Consilio, Episcopo tamen approbante: Superaddito subsidio dotali annuorum scutorum 25. pro alia Puella per Episcopum præligen.; Si verò contingat, favente Deo, quod istud Patrimonium adaugeatur prævia recuperatione aliorum Capitalium, & fructuum ex incuria, malaque administratione in præsentiarum deperdit., & de pecuniis existentibus in manibus Depositarii, teneatur idem Seminarium constituere multiplicum usque ad productionem fructuum sufficientium pro assignanda mercede alicui utriusque Juris Professoris, qui (si Episcopo videbitur expedire) simili studio incumbere volentes in Civitate edoceat. Item Seminarium prædictum ex omnibus prænunciatis proventibus, fructibus, atque redditibus curet, ut legata a dicto Donatore præfinita omnino impleantur; ac satisfiat, eleemosynas pro Anniversariis ab eodem taxatas persolvat, una cum solita muneris elargitione desuper Magistratui juxta volitum a Fundatore subministrans

Deputatur prædictus Episcopus Exequutor harū Literarum.

§.4. Quo circa dictæ Civitatis Episcopo nunc, & pro tempore existent. per hæc Apostolica scripta committimus, quatenus universa, & singula contenta in hoc nostro Motu proprio executioni mandet, & pro hujusmodi effectu jure delegato facultatem, & Jurisdictionem eidem impertimur procedendi contra contumaces, & inobedientes, omnesque Administratores quoscumque. Derogantes cuivis substitutioni, fideicommisso, supraintendentiæ, administrationi, devolutioni, cæterisque, tam in dictis donationibus, quam in alia quacumque ejusdem Donatoris voluntate dispositis, atque comprehensis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis; Voluntatem dicti Donatoris in iis, quæ huic unioni, & incorporationi adversantur, commutantes; Non obstantibus regulis de Jure quæsito non tollendo, consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Inhibitio prioribus administratoribus.

§.5. Inhibentes præfatis Capellanis, Depositario, cæterisque Administratoribus, & quomodolibet interesse haben., ne de cætero unquam in præmissorum administratione, quavis causa, titulo, ingenio, prætextu, sive quæsito colore, sese ingerere, dictumque Seminarium directe, vel indirecte molestare, vexare, perturbare, & impedire audeant, sive præsumant.

Clausulæ.

§.6. Decernentes omnia, & singula præmissa executa, & quæcumque exequenda valida, & efficacia fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter ab omnibus observari debere. Sicque, prævia avocatione Causæ, & Causarum hujusmodi a quacumque Congregatione, & Tribunali per quoscumque Judices, & præfatam Congregationem Concilii, sublata eis quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere. Decernentes, unionem, incorporationem, applicationes, Indultum, inhibitionem, ac præceptum prædicta præsentesque litteras, nullo unquam tempore, etiam ex quacumque, & inexcogitata causa, etiam sub prætextu, quod in forma Juris facta non fuerint, revocari, alterari, limitari, modificari, aut ad terminos Juris reduci, vel quempiam adversus illa in integrum restitui, seu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut quovis defectu notari, vel impugnari posse. Volentes insuper, quod præsens noster Motus proprius, licet non admissus, nec registratus in Camera, vigore Bullæ

Pii IV. nostri Prædecessoris de Registrandis, valeat, & habeat suum plenarium effectum, & executionem in vim nostræ simplicis Signaturæ, & non obstantibus quibuscumque aliis in contrarium facientibus. Quibus omnibus, & singulis pro expressis habentes, & de verbo ad verbum insertis pro hac vice dumtaxat, & pro hujusmodi effectu specialiter derogamus. Pro plene &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sexto Kalendas Julii MDCCXXVIII.

Placeat Motu proprio V. M.

CCXXXII.

Dat. 21. Jul. 1728. An. 5.

Statuuntur, & Declarantur nonnulla pro unanimi concordia servanda inter familias Tertiariorum Ordinis Minorum.

Alia hujus Const. ed. 1724. Nov. 16. P. 1. Statuta fuerunt nonnulla pro restituenda, & conservanda regulari disciplina in Ordine Fratrum Minorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilectis Filiis Ministro Generali Totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, necnon Generali Ministro Fratrum Conventualium ejusdem Ordinis.

Exordium; & exhortatio Fratribus Minoribus ad fovendam concordiam.

Dilecti Filii salutem &c. Qui pacem loquitur in plebem suam, & super Sanctos suos, certam illam avertendæ contentionis vim, rationemque discipulis designavit, monitis, exemplisque suis eosdem adhortatus, ut qui major esset inter ipsos, fieret sicut minor; ac proinde esse contenderent, non præeminentia, & primatu, sed ministrandi, ac subjacendi humilitate præcessores. Hæc autem documenta Beatus Franciscus Seraphici vestri Ordinis Conditor, & ipse mirabiliter arripuit, & expressit, & custodiendæ pacis firmamentum esse voluit alumnis suis, qui modesta ipsa Fratrum Minorum appellatione euangelicam illam cælestis Magistri normam præseferentes, sinceræ charitatis veræque Fraternitatis disciplinam, & cultum per totam Christi Ecclesiam latissime propagarunt. Nos igitur, quemadmodum uberes ex religiosissima institutione dominici agri proventus largitori Deo reique Catholicæ gratulamur; ita omnem dare operam debemus, ne dissidia, & lites de loco, & dignitate bonam frugem suffocare possint, fraternamque concordiam discindere, aut perturbare.

Causæ præsentis Constitutionis, controversiæ nempe inter varias Tertii Ordinis familias.

§.1. Porro cum tres Constitutiones ediderimus pro institutione, ac regimine Tertiariorum ejusdem Seraphici Ordinis in propriis Domibus viventium, primam die 10. Decembris 1725. pro Fratribus Minoribus Regularis Observantiæ, quæ incipit: *Paterna Sedis Apostolicæ providentia*, alteram die 24. Maji 1726. pro Fratribus Minoribus, qui Capuccini appellantur, quæ incipit: *Ratio Apostolici ministerii*; tertiam denique die 5. Julii ejusdem anni pro Fratribus Minoribus Conventualibus, quæ incipit: *Singularis devotio*: non sine ingenti animi molestia rescivimus, controversias inter antedictas laudati Ordinis familias invaluisse de primatu, & antiquitate alterius præ altera, de multiplici erectione Congregationum Tertii Ordinis, deque transitu Tertiariorum unius Congregationis ad aliam, quæ cum religiosæ disciplinæ detrimento, scandala etiam in populis serere possint, & B. Patris Francisci in discipulis ejus extinguere.

Abolentur controversiæ omnes prædd.

§.2. Dissensionibus igitur, ac jurgiis aditum obstruere, & necessariam regulari disciplinæ pacem, & tranquillitatem fovere, aut restituere cupientes; Motu proprio ex certa scientia, non ad oblatæ cujusquam petitionis instantiam, in primis omnes, & singulas de memoratis causis lites, & controversias, utcunque, & in quacunque instantia super his ortas, agitatas, & actu pendentes, coram quibuscunque Judicibus, ac Tribunalibus, etiam speciali mentione dignis, quorum nomina pro expressis haberi volumus, ad Nos avocantes, perpetuo silentio imposito extinguimus, & abolemus.

Communicantur privilegia & Indulgentiæ unius Familiæ alteri quoque Familiæ Tertiariorum.

§.3. Præterea quascunque Indulgentias, Indulta, Privilegia, prærogativas, favores, exemtiones, libertates, extensiones, & concessiones tam in genere, quam in specie in memorata Constitutione, quæ incipit: *Paterna*, Tertiariis Fratrum Minorum de Observantia tributas, & per alias superius indicatas ad Tertiarios Fratrum Minorum Conventualium, & Capuccinorum, eorumque Superiores extensas, & ampliatas, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & quatenus opus sit, ipsis Fratribus Conventualibus, & Capuccinis, eorumque Tertiariis, in iis tamen, quæ præfatæ nostræ Constitutionis pro Observantium Tertiariis editæ non adversantur, & non alias, de novo concedimus; mandantes potissimum, ut quæ in ipsa circa erectionem unius dumtaxat Congregationis Tertiariorum pro unaquaque Civitate, aut Loco, deque eorum transitu præscripta, & sancita sunt, aliis posterioribus nostris non obstantibus, inviolabiliter observentur.

Declaratur verba de antiquitate, aliisque prærogativis controversis, in Constitutionibus a Santitate Sua emanatis, nullius roboris esse; & huic controversiæ silentium imponitur.

§.4. Quoniam autem a mente nostra, & a proposito memoratæ Constitutionis, quæ incipit: *Singularis devotio*, prorsus alienum erat, ut Fratribus Minoribus Regularis Observantiæ quidquam sui juris, aut possessionis erga Conventuales detraheremus, aut ipsis Fratribus Conventualibus majorem antiquitatem, aut aliam quamcunque prærogativam præ Observantibus concederemus, motu pari, & scientia similibus decernimus & declaramus, verba, & enunciationes, quæ antiquitatem, & prærogativas ejusmodi respiciunt, nullius roboris, atque eo prorsus modo, ac si apposita non essent, de cætero habenda fore, & esse; immo pro totius præfati Ordinis tranquillitate, & pace perpetuum silentium super hujusmodi controversia imponimus, & pro imposito haberi volumus, & mandamus.

Præcipitur ut Basilicæ Civitatis Assisiensis; & B. M. de Portiuncula æque Ordinis Matrices agnoscantur.

§.5. Ne quis denique Basilicam Beati Francisci Civitatis Assisiensis, ubi Sacrum ejus Corpus requiescit, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris variis privilegiis auctam, ita supra cæteras ejusdem Ordinis Ecclesias verbis aut scriptis extollat & efferat, ut debitus honor ac reverentia denegetur Basilicæ Beatæ Mariæ de Portiuncula extra muros ejusdem Urbis, in qua constat Seraphicum Patrem institutum suum inchoasse; præcipimus, & mandamus, ut

utambæ Basilicæ, diversis licet rationibus, Beatæ Mariæ quidem propter Ordinis primordia, Assisiensis vero propter Sacrum Corpus Sanctissimi Institutoris, tanquam Ordinis Matrices ab omnibus Fratribus Minoribus agnoscantur, & observentur, prout Romani Pontifices Prædecessores nostri asservarunt, & concesserunt.

Clausulæ. §.6. Quascumque autem juris, verborumque solennitates nostra auctoritate supplentes, & quibusvis in contrarium facientibus amplissime derogantes; quæ vero exprimenda essent pro expressis habentes; fore confidimus, ut familiis vestris per hoc providentiæ nostræ judicium pristinam, vestroque nomine dignam concordiam partam esse gaudeamus. Vestrum autem erit, ut pari vigilantia, studioque curis nostris obsequentes, indecoram importunamque altercationum, libellorumque licentiam, in eorum auctores districte animadvertentes, sedulo inhibeatis. Ac Vobis, Dilecti Filii, paternæ voluntatis pignus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Julii MDCCXXVIII., Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXXXIII.

Dat. 30. Aug. 1728. Ann. 5.

Decernitur ratio, & præscribitur ordo pertractandi, & definiendi causas Ecclesiasticas in Regno Siciliæ ultra Pharum.

Hæc jurisdictio ab Urbano II. ad finem vergente XI. Ecclesiæ Sæculo Rogerio Comiti ejusque successoribus in Regno Siciliæ concessa, pertractandi nimirum, & definiendi causas Ecclesiasticas, Clem. XI. propter abusus qui irrepserant extincta, & abolita fuit Const. ed. 1714., & 1715., verum hic quibusdam moderationibus confirmatur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Fideli ac prudenti dispensatori, quem in supremo Apostolatus apice constituit Dominus super familiam suam, maxime convenit, tradita sibi cælitus uti potestate, ut, si quæ sint inter pontificalem auctoritatem, & regiam potestatem contentiones, quantum fieri potest, amoveantur, utque nedum fidelium populorum pericula arceantur, sed etiam incommoda leniantur, prout locorum, & temporum ratione habita, magis in Domino videbitur expedire.

Causæ hujus Constitutionis promulgandæ. §.1. Cum itaque felicis recordationis Clemens Papa XI. prædecessor noster Apostolicam Regni Siciliæ ultra Pharum Legationem, ac Monarchiam, nuncupatam, ejusque tribunal extinxerit, ac suppresserit, & aboleverit, si quæ essent privilegia, & indulta a quibuscunque Romanis Pontificibus Prædecessoribus quomodolibet concessa revocaverit, & abrogaverit, & certum interim modum præscripserit, quo causæ, ad forum Ecclesiasticum pertinentes cognosci, & in eodem Regno fine debito terminari possent, quemadmodum in ejus Apostolicis literis, expeditis anno millesimo septingentesimo decimo quarto, & millesimo septingentesimo decimo quinto, plenius continetur. Cumque charissimus in Christo filius noster Carolus VI. in Romanorum Imperatorem electus, Siciliæ ultra Pharum Rex, exponi nobis nuper fecerit, jura Apostolicæ legationis in eodem Regno, sibi, ejusdem hæredi legitimo, & possessori, ex privilegio signanter Urbani Papæ II. Prædecessoris nostri, competere: quæ quidem jura jam olim Rogerio Comiti e Normannorum gente ejusque successoribus ob eliminatam Saracenorum tyrannidem, catholicam fidem restitutam, Ecclesiasque, Patriarchatui Constantinopolitano tunc temporis adhærentes, Romanæ Sedi iterum subjectas, concessa, anteactorum sex sæculorum decursu usque ad Caroli II. obitum, in suo robore atque usu permanserint; hinc nos, & si compertum habeamus, hujusmodi rationibus eundem Prædecessorem nostrum, præsertim propter abusus, quos irrepsisse constabat, minime acquievisse; nosque ipsi, dum Cardinalatus honore fungebamur, eidem Constitutioni reverenter subscripserimus, omniumque circumstantiarum opportune reminiscamur; attamen cum graves inde exortæ fuerint contentiones atque mala non sine animarum pernicie, publicæque tranquillitatis detrimento, serio propterea considerantes, quantum pastoralis sollicitudinis intersit, causas etiam talium contentionum avertere ac prorsus eliminare, ita ut, abusibus e medio sublatis, jus ex æquo universis reddatur, ex voto Congregationis venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, pro hujus negocii examine specialiter deputatæ, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, finem huic operoso gravissimoque negocio imponentes, nostra hac perpetuo valitura constitutione, vim, & effectum concordiæ habente, hæc, quæ sequuntur, decernimus, & sancimus, ac inviolabiliter ab his, ad quos spectat, & in futurum spectabit, observari mandamus.

§.2. Causæ omnes, ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, iis exceptis, quæ vere Majores sunt, quæque juxta canonicas sanctiones apud Apostolicam Sedem tractari, & a Romano Pontifice, vel a judicibus, quos ipse specialiter deputaverit, cognosci debent, non alibi, quam in ipso Siciliæ ultra Pharum Regno cognoscantur, & fine debito, quem justitia postulaverit, terminentur, ita videlicet, ut non exemptorum causæ in prima instantia coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoscantur, nec ab eorum curiis avocentur, nisi per viam legitimæ appellationis a sententia difinitiva, aut ab interlocutoria, vim definitivæ habente, vel ab actu, cujus gravamen per appellationem a definitiva reparari nequeat, vel præjudiciale sit invertendo justum juris & judiciorum ordinem, aut nisi integro biennio, a die motæ litis computando, coram ipsis Ordinariis remanserint indecisæ, quemadmodum a Concilio Tridentino *in cap.20. Causæ omnes, sessione 24. de Reformatione*, decretum est. Sique secus fiat, quæcumque appellatio, inhibitio, aut sententia, eo ipso nulla, & irrita sit, juxta ejusdem Concilli præscriptum. Respectu vero exemptorum ab

Ordo cognoscendi causas Ecclesiasticas in Sicilia post Majores, quæ apud unam Apostolicam Sedem cognosci debent.

ab Ordinariis, judex ecclesiasticus, a Rege illius Regni, ut infra dicendum, nominatus, & delegatus, & pro tempore, ejus arbitrio nominandus, & delegandus, tanquam ordinarius, de causis civilibus, & criminalibus illorum, ut postea dicetur, cognoscat, ne aliter hujusmodi personæ, & jura sine providentia remaneant. A sententia Ordinarii ad Metropolitanum appelletur, servata itidem in omnibus forma, in antedicti Concilii decretis constituta.

Qui Judex causas appellationum a sententiis Metropolitani cognoscere debet.

§.3. Postquam vero Metropolitanus in causa pronunciaverit, vel in secunda instantia, quoad sententias suorum suffraganeorum, vel in prima, quoad causas propriæ Dioecesis, possint partes, vel earum altera, provocare ad eum virum, in jure Canonico Doctorem seu Licentiatum, nobilium Universitatum more, diligenti examine præcedente, promotum, & in Ecclesiastica dignitate constitutum, a charissimo Filio nostro Carolo VI. in Romanorum Imperatorem electo, & Siciliæ Rege, ejusque in Regno Siciliæ ultra Pharum successoribus, aut de eorumdem mandato, ex concessione Sedis Apostolicæ deputatum, & delegatum, & in posterum ab ipso, ejusque in eodem Regno successoribus, aut de eorundem mandato deputandum, & delegandum: quem eo ipso delegatum auctoritate Sedis Apostolicæ constitutum, & pro tempore constituendum, recognoscimus, & firmamus, ut causas Ecclesiasticas antedictarum appellationum in prædicto Regno Siciliæ ultra Pharum cognoscere, aliaque inferius exprimenda peragere possit, servatis tamen præmissis, aliisque, inferius explicandis, itaut quidquid aliter sive scienter, sive ignoranter fieri contigerit, ipso jure nullum irritumque sit.

Remedia pro iis, qui se a sententia ejusdem primi Judicis appellationum gravati sentient.

§.4. Si vero antedictus judex gravamen inferat, vel quomodocumque partes, sive earum altera, gravatas ab ejusdem sententia seu Decreto sese senserint, tunc, ut appellationis atque extremæ provocationis remedio, omnibusque legum atque Canonicarum sanctionum auxiliis Christifideles prædicti Siciliæ Regni uti, & frui possint, eademque remedia, juris ordine servato, sicut oportet, experiri, idem charissimus in Christo Filius Siciliæ Rex, ejusque successores in perpetuum, vel alter de ejusdem, aut de ipsius successorum mandato, sedulo providendum, ut apertum, atque patens in omni tempore tribunal, seu curia: in qua tamen vir, etiam in dignitate Ecclesiastica constitutus, atque, ut supra, in utroque jure licentiatus seu doctor, deputatus, & delegatus cum tribus aliis assessoribus, in utroque jure versatis, eodem pariter modo, uti supra, deputandis, & nominandis, jus reddat, atque primum diligenter expendat, an appellalatio rejici, vel admitti debeat, & quibus clausulis causa committenda sit. Quoties vero causa fuerit visa digna ulteriori cognitione, eam primo cognoscat, & judicet idem modo dictus judex, a quo ulteriori cognitione digna decreta est, adhibito eorumdem assessorum consilio. Quod si post hæc res adhuc ulteriori discussione opus habeat, nec lis finita sit, eadem coram altero idoneo Ecclesiastico judice, ut supra, cum assessoribus vel consiliariis nominando, discutiatur, & ita deinceps, ita tamen, ut causa in quacumque instantia coram judice Ecclesiastico semper pertractetur, & in omnibus, juris ordine servato, terminetur.

Appellantes in una tantum causa in reliquis appellare non censeantur.

§.5. Appellantes in una causa, omnino subjecti remaneant, quoad alias causas, jurisdictioni suorum Ordinariorum, a qua eximi nec a Metropolitano, nec a delegato possint, nisi in casibus a jure Canonico præscriptis.

De Causis Regularium.

§.6. In causis, in quibus conservatores Regularium decretum vel sententiam tulerint; qui se ab illis gravatum existimaverit recursum similiter habere poterit ad antedictum Delegatum: qui quidem, si, inspectis utriusque partis juribus, appellationem duxerit admittendum, ipse in talis causæ cognitione, prout juris fuerit, procedet: sique partes, vel earum altera, de gravamine ab ejus judicato, sibi illato, conquereretur, id servetur, quod supra de appellationibus a decreto vel sententia judicis delegati, statutum est. Ceterum prædicti conservatores inviolate servare debeant præscripta in constitutionibus felicis recordationis Innocentii PP. IV. Alexandri IV. Bonifacii VIII. Gregorii XV. aliorumque nostrorum Prædecessorum, necnon in Concilii Tridentini decretis sub poenis ibidem contentis.

Appellationes quomodo recipiendæ.

§.7. Appellationes nunquam recipiantur, nisi per publica documenta, realiter exhibenda, prius constiterit, appellationem a sententia definitiva, vel habente vim definitivæ, aut a gravamine, quod per definitivam sententiam reparari non possit, vel quod præjudiciale sit in casibus, a jure non prohibitis, per legitimam personam, & intra statuta tempora, fuisse interpositam aut prosecutam; nec præterquam in casibus, a jure permissis, dum causa coram inferioribus judicibus pendet, ante definitivam sententiam, vel vim definitivæ habentem, de gravamine, quod asseratur illatum, superiores cognoscere possint, licet citra præjudicium ordinarii cursus causæ, sese id facere declarent. Nec ad hunc effectum liceat eis inhibere, aut etiam simpliciter mandare, ut ipsi copia processus mittatur, etiam expensis appellantis vel recurrentis, nisi in casibus a jure permissis.

Inhibitiones post Appellationes admissas quomodo concedendæ.

§.8. Inhibitiones, post appellationes, sicut præmittitur, admissas, non concedantur, nisi cum insertione tenoris sententiæ aut decreti, a qua, vel a quo provocatum fuerit; alias inhibitiones, & processus, & inde secuta quæcunque, sint ipso jure nulla, eisque impune liceat non parere. Sed si appellans asserat, sententiæ vel decretis, sive appellationis interpositæ, exemplum authenticum habere se non posse culpa judicis, a quo, vel actuarii, tunc sive Metropolitanus, sive præfatus judex Ecclesiasticus delegatus, respective, injungat iis, ad quod pertinet, ut, soluta actorum mercede, exemplum in forma probante tradatur appellanti, intra brevem terminum: & interim nihil novi coram judice, a quo, contra appellantem attentetur.

De Appellatione a Decretis Ordinariorum in visitatione editis.

§.9. A decretis Ordinariorum, in visitatione, vel pro correctione morum editis, nullus sit appellationi locus, quoad effectum suspensivum, nisi cum visitator, citata parte, & adhibita causæ cognitione, judicialiter processerit, & in aliis casibus a jure permissis.

De appellatione a gravamine per definitivam non reparando.

§.10. Cum a gravamine, quod per definitivam reparari nequeat, vel quod præjudiciale sit, appellatur, nonnisi visis actis, ex quibus apparet de gravamine, appellatio admittatur, aut inhibitio vel provisio ulla concedatur.

De Inhibitionibus expediendis.

§.11. In causa indebitæ carcerationis, quatenus

tenus sit secuta cum mandato judicis verbali, possit judex appellationis expedire inhibitiones, vigore appellationis constito, sive per depositionem duorum testium de mandato, sive per documentum notarii, vel custodis carcerum, de carceratione. In causis vero comminatæ injustæ carcerationis, vel torturæ, vel excommunicationis, non expediantur inhibitiones generales, & indefinitæ, sed tantum compulsoriales pro transmissione copiæ actorum, ad effectum cognoscendi, an sit deferendum, nec ne, appellationi, adjuncta in dictis literis compulsorialibus inhibitione, ut interim judex, a quo, ad ulteriora non procedatur: & quatenus visis actis resultet evidens gravamen, tunc admittatur appellatio cum inhibitione, & causa cognoscatur coram judice, ad quem. Si vero de hujusmodi gravamine non constet, remittatur causa ad judicem a quo, cognoscenda in prima instantia.

De actibus originalibus primæ instantiæ a Notario mittendis.

§.12. Acta originalia primæ instantiæ notarius sive actuarius mittere ad judicem appellationis minime cogatur, nisi natura ipsa causæ id flagitet, aut probabilis aliqua falsitatis suspicio incidat, quæ judicialiter apposita ab interesse habentibus fuerit: & tunc post terminationem causæ statim remittant ad Ordinarium, & in ejus curiæ tabulario asserventur.

De carcerato appellante.

§.13. Causa appellationis pendente, appellans, in eodem, ubi reperitur carcere, permaneat, quoad judex, ad quem causæ cognitio devolvenda est, visis actis, causaque cognita, aliter decreverit: & tunc quidem si a decreto secundi judicis, vim definitivæ habente, appellatum fuerit, nihil ipse interim mandare, aut pro decreti sui executione attentare poterit, donec per judicem superiorem aliter fuerit ordinatum; exceptis tamen casibus, in quibus aliter a jure statutum sit, & in quibus appellatio contra decretum excarcerationis, effectum tantum devolutivum, favore libertatis, producit.

De censura Ecclesiastica in appellantem prolata.

§.14. Censura Ecclesiastica, in appellantem prolata, revocari aut nulla declarari per judicem appellationis, etsi is sit delegatus, non possit, nisi prius auditis partibus, & causa cognita; & tunc, si eam esse justam constiterit, ad judicem, qui excommunicationem protulit, remittatur appellans, & ab ipso juxta sacros Canones beneficium absolutionis, si humiliter petierit, debitamque emendationem præstiterit, obtineat. Si vero injustam esse appareat, judex appellationis absolutionem concedat. Et si dubitetur, an justa fuerit, vel injusta, quamvis honestius sit, ut ad excommunicatoriam intra brevem aliquem competentem terminum, eidem præfigendum, absolvendus remittatur, judex nihilominus appellationis, hoc casu, per se poterit eum absolvere.

De absolutione ad cautelam.

§.15. Absolutio ad cautelam, nonnisi servatis de jure servandis, cum dubitatur de nullitate excommunicationis vel ab homine prolatæ, vel a jure inflictæ, si dubium facti, vel probabile dubium juris occurrat, concedenda erit, tanquam ad breve tempus, cum reincidentia, necnon præstita per excommunicatum cautione de stando juri, & parendo mandatis Ecclesiæ. Quod si, juxta formam a jure præscriptam, apparebit, aliquem ob manifestam offensam excommunicatum fuisse, debitam etiam satisfactionem præstare, necnon ob contumaciam manifestam, expensis quoque satisfacere, & cavere de judicio sisti coram excommunicatore, tenebitur, priusquam antedictam absolutionem obtineat. Præterea hujusmodi absolutiones cum reincidentia, a judice appellationis, etiamsi sit antedictus judex, committantur ipsis Ordinariis excommunicantibus, cum clausula, ut *intra tres dies* absolvant, censuratos; dummodo tamen excommunicati in eodem loco sint, ubi degunt Ordinarii. Quod si in eodem loco non sint, vel si Ordinarii præsentes, & requisiti, absolvere recusaverint vel neglexerint, absolvantur a confessario juxta formam ejusdem commissionis, a judice appellationis, ut præfertur, expediendæ. Ceterum commissiones prædictæ de absolvendo, non ipsis Ordinariis immediate, & personaliter, sed eorundem cancellariis præsentari debent, ut reverentia, Episcopis debita, sarta tecta servetur, & a præsentatione, cancellario facta, prædicti *tres dies* numerari debeant. Cedulones autem, in casu absolutionis obtinendæ ad certum tempus cum reincidentia, quatenus affixi fuerint, non amoveantur; sed dumtaxat tegantur, tectique remaneant durante termino, in absolutione præfixo; salva tamen praxi, ibidem servata de eorundem in nonnullis casibus amotione.

§.16. A sententia definitiva, contra verum contumacem prolata, appellatio non recipiatur, nec inhibitio, aut alia quævis provisio, durante contumacia, concedatur.

De appellatione a sententia definitiva in verum contumacem prolata.

De appellatione in Causis Criminalibus & sententiis Ordinariorũ.

§.17. Ubi in causis criminalibus Ordinarii locorum processerint ex officio, si ab eorundem sententiis appellatio vel ad Metropolitanum, vel ad prædictum judicem interposita fuerit, tunc procuratores Fiscales Curiæ Metropolitanæ vel tribunalis præfati, Delegati, actoris vices gerant, & instantias, aliosque actus, desuper necessarios, peragant, & prosequantur, ut prædictorum Ordinariorum sententiæ confirmationem, & executionem, si ita fuerit justitiæ consonum, obtineant. Quod si, dictis Procuratoribus Fiscalibus non citatis vel auditis, contrarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit, istæ prorsus nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis; quinimmo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, perinde ac si appellatio ab ipsis interposita nullatenus fuisset.

De pauperibus litigantibus.

§.18. Pauperibus litigantibus condonentur sportulæ, & emolumenta quæcumque, etiam cancellario, alioquin debita. Aliæ itidem quæcumque expeditiones gratis dentur, ac etiam copiæ publicorum instrumentorum sive testamentorum, necnon regesta, & copiæ actorum, transmittendorum ad judicem appellationis: & hæc in causis tam civilibus, quam criminalibus. Quo vero ad probationem paupertatis, ea summarie fiat per testes, gratis similiter examinandos: & quoad ipsam paupertatem, stetur arbitrio judicis.

De Causis criminalibus Regularium.

§.19. In criminalibus causis regularium, quando deliquerit intra claustra, Tridentini Concilii, & peculiarium illius ordinis, quem quisque delinquens professus fuerit, constitutionum dispositio exacte servetur. Quod si delinquant extra claustra, vel extra Monasterium degant, ab Episcopis, juxta ejusdem Concilii Tridentini, Apostolicarum Constitutionum præscriptum, judicentur, & puniantur. Qui vero ab

Episco-

Episcopi judicio gravamen sibi illatum putaverint, recursum habere poterunt ad antedictum Judicem, qui, ubi appellatio admittenda de jure fuerit, causæ revisionem assumet. Quod si quis ab hujus etiam judicis sententia vel decreto se gravatum existimaverit, ea serventur, quæ pro appellantibus a decreto judicis delegati, supra exposita sunt. Si vero Prælati exempti, alios Superiores in Regno Siciliæ ultra Pharum non habentes, deliquerint, antedictus judex Ecclesiasticus, tanquam ordinarius, respectu exemptorum, contra eos, ut juris fuerit, procedat, servata semper regula circa modum præscripta.

De Judicis Ecclesiastici facultatibus.

§.20. Ne autem de facultatibus antedicti Judicis Ecclesiastici disputatio unquam oriri queat, constanter declaramus, quod ille, uti supra, a Rege Siciliæ ultra Pharum auctoritate Sedis Apostolicæ nominatus, & delegatus, quascumque personas adversus sententias, res judicatas, ac contractus quoscumque, prout juris fuerit, in integrum restituendi plenam & liberam licentiam & potestatem exercere posit, & debeat.

De juramentis.

§.21. Juramenta quæcumque ad effectum agendi dumtaxat ex causa, quibuscumque relaxandi.

De absolutione a Censuris

§.22. Quoscumque a quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis, simpliciter vel ad cautelam, si, & postquam congrue, prout debuerint, tam partibus, quam judicibus, satisfecerint; firmis tamen manentibus, servatisque, respective, iis, quæ circa modum, & ordinem impertiendæ absolutionis superius præscripta sunt, absolvendi.

De absolutione ab excommunicationibus ob varia crimina illatis

§.23. Quoscumque itidem, qui homicidium, necnon perjurii reatum quomodocumque commiserint, quique bellis interfuerint, & qui adulterium, incestum, fornicationem, & aliud quodcumque flagitium carnis perpetraverint; necnon usurarios, facta tamen usurarum restitutione, ab excommunicationibus, aliisque sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, & temporalibus, quas quomodolibet incurrerint, injuncta cuique pro modo culpæ, pœna salutari, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda, etiam in utroque foro absolvendi.

De censuris per Apostolicas constitutiones inflictis

§.24. Declaramus tamen, nec prædictum judicem Ecclesiasticum, nec quamcumque aliam Ecclesiasticam personam cujuscumque gradus, dignitatis, & præeminentiæ sit, & quamvis de latere Legatus existat, potuisse aut posse aliquem absolvere a censuris Ecclesiasticis, per Apostolicas constitutiones inflictis, quarum absolutio soli Romano Pontifici reservatur. Et licet hoc ipsum procedat etiam quoad illud genus absolutionis, quod cum reincidentia, & ad effectum agendi tantum, aut ad cautelam, dicitur, & quoad cognitionem, an declaratoria censurarum prædictarum valida fuerit, aut nulla, justa vel injusta, cum hæc quoque omnia Romano Pontifici pro tempore existenti, & Congregationi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Immunitatis Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositæ, ad id a Sede Apostolica specialiter deputatæ, privative quoad omnes alios, etiam de Latere Legatos competat; attentis nihilominus specialibus circumstantiis, animum nostrum moventibus, declaramus, quod præfatus judex Ecclesiasticus, tanquam a charissimo in Christo Filio nostro Carolo VI. Siciliæ ultra Pharum Rege, ejusque in posterum successoribus, ut supra, deputatus, & delegatus, servatis de jure servandis, & citra quemcumque abusum, concedere possit recurrentibus a gravamine, quod in declaratoria censurarum, Sedi Apostolicæ reservatarum sibi illatum esse demonstraverint, absolutiones cum reincidentia, ad effectum agendi tantum, & etiam ad cautelam; necnon cognitionem assumere, an prædictæ declaratoriæ censurarum, Sedi Apostolicæ reservatarum, promulgatæ ab Episcopis aut Archiepiscopis Regni Siciliæ ultra Pharum, fuerint validæ, aut nullæ, justæ vel injustæ; ita tamen, ut, si solius nullitatis vitio laborare cognoverint, Episcopo vel Archiepiscopo, qui ad earum declarationem, respective, processerint, mandet, ut ex integro procedant, reservata post novam declaratoriam, absolutione plenaria Sedi Apostolicæ. Et quatenus nullitatis, & injustitiæ, vel solius injustitiæ vitio laborare cognoverit, declaret, recurrentes non incurrisse: & si declaratoriam justam esse deprehenderit, recurrentes pro absolutione ad eandem Sedem Apostolicam remittat. Quod si præfatus judex delegatus ipse fuerit, qui ad declaratorias processerit, & censuratus se gravatum fuisse prætenderit, aut ex capite nullitatis, aut nullitatis, & injustitiæ, aut solius tantum injustitiæ; tunc ea observentur, quæ supra statuta fuerunt in casu, quo quis a sententia, aut ab alio quocumque decreto ejusdem judicis se gravatum senserit: novusque judex Ecclesiasticus ea omnia servare teneatur, quæ judex ipse delegatus juxta ea, quæ modo dicta sunt, servare teneatur in casu recursus, ad ipsum facti, a nulla, vel injusta declaratoria censurarum, Sedi Apostolicæ reservatarum, quæ ab Episcopis vel Archiepiscopis, respective, fuerint promulgatæ.

De literis monitorialibus.

§.25. Præterea quascumque monitoriales, pœnalesque literas in forma *significavit*, consueta, contra occultos, & ignotos malefactores, satisfacere; conscios vero relevare differentes, servata tamen forma Concilii Tridentini, necnon constitutionis Pii Papæ V. prædecessoris nostri, super hæc editæ, concedendi.

De commutatione votorum, deque Matrimonialibus dispensationibus in tertio, & quarto gradu pro pauperibus tantum, & gratiis ex speciali facultate concedendis.

§.26. Nec non vota quæcumque; ultramarino tamen, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum de Urbe, & Sancti Jacobi in Compostella, & castitatis ac religionis votis, exceptis, in alia pietatis opera commutandi. Tum etiam nationis Siculæ commoditati, & utilitati prospicere volentes, eidem Judici, uti supra, nominato, & delegato a Siciliæ Rege ultra Pharum, facultatem specialem elargimur matrimoniales dispensationes concedendi in tertio, & quarto gradu; gratis tamen, nulloque recepto, vel minimo emolumento; & favore eorum tantum, qui vere pauperes sunt, & miserabiles, & labore manuum suarum vivunt.

De absolutione a censuris ad effectum præmissorum cōsequendum

§.27. Et ut concessione, gratiæ, & literæ per antedictum Judicem, sic, ut supra, concedendæ, sublatis obstaculis, suum sortiantur effectum, quascumque personas, ad effectum dumtaxat omnium, & singulorum præmissorum consequendum, ab omnibus, & quibuscumque excommunicationibus, suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis censuris, quibus innodati fuerint, absolvendi, & absolutas pronunciandi.

§.28. Pro

De causis, in quibus agitur de executione literarum Apostolicarum.

§.28. Pro majori tamen cautela, ea, quæ infra sequuntur, declaramus, & decernimus; videlicet, non posse, nec debere prædictum judicem sese ingerere in causis, in quibus agitur de executione literarum Apostolicarum, etiam super collatione quorumcunque beneficiorum sæcularium vel regularium, pro quarum executione certi sunt dati executores, quorum a decreto, seu data executione, si fuerit quoquomodo reclamatum, & de illato gravamine, vel excessu dictum; tunc idem judex in hisce causis in omnibus, & per omnia, ut supra de aliis dictum, & declaratum est, procedat.

De subdelegatis a Judice Ecclesiastico deputandis.

§.29. Deputare etiam non poterit subdelegatos, in diœcesibus prædicti Regni commorantes, multoque minus eis concedere exemptionem a jurisdictione suorum Ordinariorum, præterquam unum; qui tamen Ecclesiasticus sit, in quacumque Episcoporum residentia, & in præcipuis aliis Regni Civitatibus, ut sunt Drepanum, Therme, Mile, & Masara, seu Augusta; vulgo *Trapani*, *Termini*, *Melazzo*, & *Augusta*, nuncupatis.

De literis patentibus exemtionis.

§.30. Præterea nemini concedi poterunt literæ patentes exemptionis a jurisdictione sui Ordinarii ex titulo inserviendi curiæ vel tribunali ipsius judicis delegati; exceptis tantum ministris, & officialibus necessariis: qui tamen in toto Regno non sint ultra quinquaginta, præter eos, qui præcipuis primæ, secundæ, & tertiæ instantiæ ecclesiasticis curiis Panormi inserviunt.

De disciplina, & observantia Regularium.

§.31. Nullatenus quoque idem judex ecclesiasticus nec in prima instantia, nec in gradu appellationis aut recursus, aut per modum provisionis, sese ingerat in quomodolibet concernentibus disciplinam, & observantiam regularem personarum utriusque sexus; distributionem officiorum; collocationem regularium in uno aut altero Monasterio aut conventu; ordinationes circa chorum, & allocutorium monialium, earumque clausuram; designationes cellarum, aliaque similia; sed in his omnibus procedatur ab iis, ad quos pertinet, juxta sacros Canones, statuta singulorum ordinum, & Apostolicas Constitutiones.

De præsidibus capitulorum, & Superioribus, atque Officialibus in Monasteriis.

§.32. Caveat similiter, ne deputet præsides capitulorum, Superiores vel Abbatissas, Vicarios vel Vicarias, vel qualescumque Officiales in Monasteriis vel domibus regularibus utriusque sexus ex quocumque titulo vel colore, sive inconvenientium, sive dissidiorum, sive discrepantiæ suffragiorum, etiam per viam actuum provisionalium; sed omnino liberæ remaneant, juxta sacrorum Canonum præscriptum, & ipsorum ordinum regularium statuta, electiones, & deputationes omnium Prælatorum, & officiorum.

De Magistris prælectoribus & rectoribus studiorum.

§.33. Itidem nequeat, etiam per modum provisionis, deputare magistros, lectores, rectores studiorum, neque in possessione munerum, vel officiorum confirmare eos, qui, finito tempore, a constitutionibus suorum ordinum præscripto, debent illa dimittere, vel qui remoti a legitimis Superioribus fuerint. In causis autem inter regulares, vere contentiosis, & in quibus esse potest de jure locus appellationi, expleto cursu judicii in unoquoque ordine regulari, a suis Constitutionibus præfinito, si succumbentes prosequi intendant; tunc causæ ad prædictum judicem Ecclesiasticum devolvantur, qui procedere teneatur, servatis in omnibus, & per omnia iis, quæ supra, quoad alias causas statuta sunt; ita tamen, ut in causis nullitatis professionis tam ante; quam post elapsum quinquennii; nullo modo se interponat; sed illæ ad normam omnino sacrorum Canonum, & Sacri Concilii Tridentini sessione XXV. *de regularibus* cap. XXIX. cognoscantur, & terminentur.

De usu jurisdictionis Episcopis a Concilio Tridentino concessæ.

§.34. Ad hæc Delegatus non impediat usum jurisdictionis, a Sacro Concilio Tridentino Episcopis, uti Sedis Apostolicæ Delegatis, in exemptos sæculares Clericos attributæ; facultatem tamen habet idem judex Ecclesiasticus procedendi etiam in prima instantia in eorumdem clericorum sæcularium exemptorum causis, tam civilibus, quam criminalibus, easdemque, juris ordine servato, cognoscendi, ac judicandi; Et in casu appellationis a decretis vel sententiis ejusdem judicis delegati, in omnibus ea serventur, quæ supra hac de re statuta sunt.

De gravioribus Episcoporum causis.

§.35. Quoad graviores Episcoporum, & Archiepiscoporum causas, servetur omnino dispositio sacrarum Constitutionum, & Sacri Concilii Tridentini sessione XXIV. cap. V. *de Reformatione*. In aliis vero minoribus, & civilibus causis, in quibus Episcopi aut Archiepiscopi Regni Siciliæ ultra Pharum, non actores, sed rei sunt, delegatus jus habet judicandi etiam in prima instantia, si causa sit Archiepiscopi vel Episcopi, exempti a jurisdictione metropolitica (& signanter quoad omnes in causis solutionis pensionum), & in secunda tantum instantia, si causa sit Episcopi, juri Metropolitico subjecti. Tunc enim in prima instantia causa ab Archiepiscopo erit judicanda. In casu autem appellationis a judicio delegati, serventur omnia in superioribus disposita.

De officio Judicis Ecclesiastici erga mandata Apostolica.

§.36. Denique, ut nos, nostrique successores Romani Pontifices, diligenter curabimus, ut supra disposita, ac statuta adamussim serventur, quæ vim, & effectum habere concordiæ statuimus, & decernimus: nec quidquam a nostris ministris suo quovis prætextu vel colore peragatur, quod eorumdem observantiam, & executionem retardare vel impedire possit; ita dictus judex Ecclesiasticus nullas sibi sumat partes, etiam per modum provisionis, vel sub alio quovis prætextu, contra ordinationes, & mandata, quæ vel nostra, vel nostrorum pro tempore successorum propria manu per speciale rescriptum signata, & subscripta erunt: nec eorum executionem, quantum in ipsomet sit, audeat impedire vel retardare; sed eisdem debita reverentia, observantia, & executio omnino præstetur.

Clausulæ.

§.37. Decernentes, omnia, & singula, in Superioribus expressa per nullum Patriarcharcham, Archiepiscopum, Episcopum, aliasque alia auctoritate, dignitate, & præeminentia fulgentes, impugnari unquam posse, aut debere, præsentesque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, atque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, sive spectabit, eas firmiter, & inviolabiliter observandas esse, nulloque unquam tempore notari, retractari, invalidari, inque jus, vel controversiam vocari posse; ipsasque præsentes sub quibuscumque gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispo

spo

spositionibus, etiam per nos ipsos, & successores nostros Romanos Pontifices factis, & faciendis, concessis, & concedendis, minime comprehendi; sed statuimus, easdem has literas, tanquam ad Ecclesiarum Siciliæ tranquillitatem & pacem a nobis editas, semper omnino excipiendas: & quidquid secus super his, ut præfertur, per nos approbatis, a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, non obstantibus consuetudinibus, privilegiis, & indultis, quomodocumque in contrarium præmissorum alias concessis.

Nemo has literas infringere audeat.

§.38. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, concordiæ, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo octavo, tertio Kalendas Septembris, Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXXXIV.

Dat. 30. Aug. 1728. An. V.

Confirmatur Instrumentum quoddam Emphyteuticum super Abbatia S. Clementis in Piscaria, nullius Dioecesis, Provinciæ Theatinæ; inter Eminentissimum, & Reverendissimum Cardinalem Finy, & Congregationem Cælestinorum, & pro ea, Abbatem, & Monachos Monasteri S. Spiritus de Murrone, ejusdem Congregationis confectum.

Hæc Abbatia S. Clementis nono Ecclesiæ sæculo a Ludovico Pio Imp. fundata, ab omni Episcoporum quorumcumque jurisdictione immunis declarata fuit ab Hadriano IV. & Alexandro III. Et Cœlestinus III. soli Romanæ Ecclesiæ subjectam, *atque* ab omnium Ecclesiarum seu personarum jugo liberam *esse decrevit, ubi præter Abbatem nullus alius exercere possit jurisdictionem. Horum Pontificum, & aliorum similes Constitutiones collectæ reperiuntur inter* Rerum Italicarum scriptores *Tom. 2. part. 2. De aliis jurisdictionibus Abbatiæ S. Spiritus de Murrone, cui hæc S. Clem.* unitur tanquam si radicitus in ejus Abbate fundata fuisset, *vide S. Cælestini V. Const. ed.* 1294. *Nov.* 13. *P.* 1. *Urb. V. Const. ed.* 1363. *Feb.* 23. *P.* 1., *Eugen. IV. Const. ed.* 1434. *Octob.* 28. *P.* 4. *&c.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. Exposuit nobis nuper dilectus filius noster Franciscus Antonius S. R. E. Presbyter Cardinalis Finy nuncupatus, quod ipse, ut suam, ac Monasterii Abbatiæ nuncupati Sancti Clementis in Piscaria nullius Dioecesis Provinciæ Theatinæ Sancti Benedicti, seu alterius ordinis, quod in commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinet, conditione efficeret meliorem, prævia opportuna facultate, & licentia sibi a Nobis die duodecima Mensis Januarii proximi præteriti per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad id attributa omnia, & singula bona, res, & Jura ad prædictum Monasterium quomodolibet spectantia cum Jurisdictione tam spirituali, quam temporali ab eo quomodolibet dependente Congregationi Monachorum Cælestinorum dicti Ordinis Sancti Benedicti, ac pro ea dilectis Filiis Modernis, & pro tempore existentibus Abbati, & Monachis Montis Sancti Spiritus de Murrone in viciniis Civitatis Sulmonen siti, quod caput, & præcipuum Monasterium præfatæ Congregationis Monachorum existit, & in quo Abbas Generalis ejusdem Congregationis Monachorum residere consuevit, & in Emphyteusim perpetuam sub annuo Canone quadrigentorum sexaginta trium scutorum monetæ Romanæ præter, & ultra alia octoginta septem scuta paris monetæ, quæ ex locis Montium Cameræ nostræ Apostolicæ non vacabilium in Alma Urbe nostra consistentium ad supradictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pertinentibus quotannis retrahuntur, ipsique Francisco Antonio Cardinali ejusque in Monasterio hujusmodi successoribus perpetuo remanere debent, ac simul cum prædictis quadringentis sexaginta tribus scutis annuam summam quingentorum quinquaginta scutorum hujusmodi in totum constituunt, cum diversis pactis, & conditionibus concessit per solemne, ac publicum die v. Mensis Aprilis novissime elapsi desuper stipulatum Instrumentum, quod subinde nempe die viiii. Mensis Maii subsequentis a Capitulo Generali totius Congregationis eorumdem Monachorum, tunc temporis in memorato Monasterio Sancti Spiritus de Murrone congregato per aliud simile confectum Instrumentum in omnibus, & per omnia ratificatum, acceptatum, & approbatum fuit, & alias prout uberius continetur in binis Instrumentis hujusmodi tenorum qui sequuntur primi &c.

Instrumentum prædictum.

§.2. In nomine Domini Amen. Præsenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum, quod anno a salutifera SSmi Domini Nostri Jesu Christi MDCCXXVIII. Indictione sexta, die vero quinta Mensis Aprilis tempore Pontificatus Sanctissimi in eodem Domino Nostro Jesu Christo, Patris, & Domini Nostri Domini Benedicti divina providentia Papæ XIII. Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus D. Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy mihi &c. cognitus agens infrascripta omnia, & singula uti Modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ Sancti Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Dioecesis, & vigore benignæ permissionis, & licentiæ desuper obtentæ a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. feliciter regnante per medium Sacræ Congregationis EE. & R.R.D.D. S. R E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prout ex rescripto in calce precum prelibato Sanctissimo Domino per Eminentiam suam, priusquam ad dignitatem Cardinalitiam promoveretur porrectarum extenso, atque per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Curtium Origo ejusdem Sacræ Congregationis Præfectum subscripto sub die duodecima elapsi Januarii, quod ad effectum in præsenti Instrumento inserendi mihi &c. originaliter

traditur tenoris inferius registrandi sponte &c., ac alias omni modo meliori &c. supradictam S. Clementis in Piscaria Abbatiam cum Territorio separato, ac jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Alanni, nempe Pietranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in dicta Terra Bolognani, Ecclesiamque, Palatium, & bona quæcumque tam mobilia, quam stabilia semoventia, omniaque alia cujusvis generis, & speciei ad eamdem Abbatiam quomodolibet, & sub quovis nomine, & titulo spectantia, & in ea illiusque Territorio ac alias ubilibet posita, & existen., usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus decursis, pendentibus, & maturatis a die prima Januarii proximi, necnon privilegiis, & facultatibus ad libitum administrandi, & meliorandi bona ejusdem Abbatiæ, intentandi, prosequendi, & terminandi Lites pro recuperandis ejusdem Abbatiæ bonis: & juribus a quopiam forte occupatis, & usurpatis, & cum libero exercitio dictæ jurisdictionis laicalis in prædicta Terra Bolognani, & cujusvis alterius jurisdictionis civilis cujuscumque generis, quas dicta Abbatia de præsenti habet, aut in futurum habere poterit, atque cum omnibus Privilegiis, exemptionibus, & prærogativis, quibus gaudet, & potitur Abbas Commendatarius dictæ Abbatiæ S. Clementis retinendis, fruendis, & exercendis per Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen. pro tempore cum omnimoda, & totali independentia non solum ab eodem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, sed, & cæteris Abbatibus Commendatariis pro tempore ejusdem Abbatiæ, absque eo quod a quopiam possit sub quovis prætestu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. prætendi, peti, & obtineri recursum aliquod adversus Abbatem Murronem pro tempore super rebus concernentibus interesse dictæ Abbatiæ, gubernium Ecclesiæ, & exercitium dictæ jurisdictionis, quæ poterit, & debebit per D. Patrem Abbatem Murronen. haberi, retineri, & exceri, perinde ac si omnimoda jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso P. Abbate Muronensi radicitus fundata, eo modo, & forma, quibus residet in eodem Eminentissimo Abbate Commendatario, atque cum omnibus, & singulis aliis facultatibus necessariis, & opportunis, nihilo penitus exclu so, neque excepto, & reservatis tantummodo ad ipsius Eminentissimi D. Moderni Abbatis Commendatarii, aliorumque ejus in dicta Abbatia successorum, Locis montium hic in Urbe ad eamdem Abbatiam spectan., quæ in præsenti concessione non comprehendantur, nec comprehensa esse intelligantur, & non alias &c. ad corpus, & corpora non autem ad mensuram, & pro tantis, quanta eadem bona sunt, in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, & valituram, etiam quoad omnes in dicta Abbatia pro tempore Abbates successores omni meliori modo &c. locavit, atque concessit &c. Reverendissimo P. Abbati, & RR. Monachis Cælestinis Venerabilis Monasterii Murronensis, vulgo nuncupati la Badia di S. Spirito in viciniis Sulmonæ, quod Monasterium est Caput Venerabilis Congregationis Cælestinorum, & in eo tamquam Abbas residet Reverendissimus Pater Abbas Generalis ejusdem Venerabilis Congregationis, licet absentibus pro eis præsente Reverendissimo P. Abbate D. Cælestino Galiano tamquam Procuratore Generali ejusdem Venerabilis Congregationis Cælestinorum, sicuti constat ex Literis Patentibus ad ejus favorem expeditis quarum copia collationata præsentibus inseritur, tenoris inferius registrand., pro eadem Venerabili Congregatione ad effectum, de quo infra, nihilominus ad abundatiorem cautelam de rato in forma, & de faciendo cuncta infrascripta ratificare in proximo Capitulo Generali ejusdem Venerabilis Congregationis, & dictæ ratificationis Instrumentum in actis mei &c. existendo promittente libere &c. ita prædictæ alias &c. Resque uti Procuratore adhunc effectum specialiter, atque capitulariter constituto per DD. Reverendissimum P. Abbatem, & RR. Monachos Murronen. ex Instrumento rogato per D. Paulum de Amicis Notarium publicum a Pratulis rogatum sub die 12. Januarii proximi, cujus copia publica interisque legalitatis munita mihi &c. tradita præsentibus inserenda tenoris inferius registrandi, & in vim dictæ præinsertæ Pontificiæ licentiæ acceptandi, & una me cum Notario legitimam stipulante: Et ex causa, & titulo concessionis hujusmodi in Emphyteusim dictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius præsens pro se, & successoribus in eadem Abbatia virtute dictæ Pontificiæ licentiæ, ut supra obtentæ cessit quoque, & renunciavit &c. favore dicti Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, ut supra absente stipulante prædicta interventione omnia, & singula jura &c nullo jure &c. nisi directo dominio, & proprietate bonorum ejusdem Abbatiæ, atque infrascripto anno perpetuo Canone, pactisque, Capitulis, conventionibus, promissionibus, caducitatibus, & aliis inferius exprimendis, & non alias aliter, nec alio modo &c. de quo &c., ita quod &c., ad habendum &c. ponens &c. dans &c. constituens &c. & donec &c. constituit &c. omni &c. Hanc autem in Emphyteusim perpetuam concessionem supradictus Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Franciscus Antonius Finy, quo supra nomine, & vigore supradictæ Pontificiæ licentiæ fecit, facereque dixit, & declaravit &c. erga, & ad favorem dicti Reverendissimi Patris Abbatis, & RR. Monachorum Cælestinorum Monasterii Murronen., ut supra absen. stipulante prædicta interventa pro annuo perpetuo Canone scutorum quadragentorum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto solvend., & exbursan., prout idem Reverendissimus Pater Abbas D. Cælestinus Galliano Procurator Generalis prædictus nedum vice, & nomine dicti Venerabilis Monasterii Congregationis Cælestinorum, omniumque, & singulorum ejus Monasteriorum insolidum, animo tamen respectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monasteria habendi relevationem a prædicto Venerabili Monasterio Murronensi in casu &c. solvere, & exbursare promisit, seque obligavit &c. dicto Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Francisco Antonio Finy moderno Abbati Commendatario ejusque in dicta Abbatia successoribus pro seipso, & eis dicto Eminentissimo,

 & Re-

& Reverendissimo Domino Cardinali Finy præsente &c. in duabus solutionibus æqualibus prima nempe in festivitate Sancti Joannis Baptistæ mense Junii, & altera in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Euangelistæ mense Decembris currentis, & deinde cujuslibet anni ab hodie in posterum decurren. hic Romæ libere &c. alias &c. de quibus &c. cum infrascriptis tamen pactis, Capitulis, conditionibus, caducitatibus, & aliis inter ipsas partes amicabiliter Conventis, & concordatis, inviolabiliterque observandis, & materno sermone appositis videlicet.

Pacta quædam conventa inter ipsas partes.

§. 3. *E primieramente si conviene come si è detto di sopra, che nella presente concessione non s'intendino ne siano comprese li sudetti luoghi di Monte di Roma spettanti a detta Abbazia, ma quelli di qualunque erezzione, denominazione, qualità, e quantità siano, restino, e debbano restare a comodo di detto moderno Eminentissimo Abbate, & altri Successori in detta Abbazia senzache detti Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi sopra, e per causa di essi possano pretendere, domandare, o conseguire cosa alcuna perche così &c. Secondo si conviene per patto espresso, che oltre il sudetto annuo perpetuo Canone da pagarsi come sopra debbano restare a carico, e peso di detto Venerabile Monastero Morronense tutte le spese del mantenimento di due Cappellani della solita adoga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, e della spesa per le due feste solite in ciascun anno delle suppellettili Sagre, e del mantenimento di Fabriche della Chiesa, ed altri Edifizii, ed ogni altra qualsivoglia spesa tanto ordinaria, quanto straordinaria per il mantenimento, e miglioramento de beni di detta Badia, perche così &c. Terzo si conviene per patto espresso, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi, e detta Venerabile Congregazione de' Celestini, e ciaschedun Monastero della medema* in solidum *sempre*, & in perpetuum *siano tenuti, & obligati conforme detto Reverendissimo Padre Procuratore Generale ne' nomi sudetti promette, e s'obbliga a detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinale Fini Abbate Commendatario sudetto come sopra presente, & altri Successori in detta Abbazia il sopradetto annuo perpetuo Canone di scudi quattrocento sessanta tre moneta come sopra convenuto, non ostanti le sudette spese, e non ostante, che detti Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi non cavassero utile alcuno da detta Badia, e suoi Beni, e non ostante anche i Terremoti, Guerre, Peste, Sterilità, Grandine, Incendio, Siccità, Inondazione, Tempesta, Carestia, Grilli, Sorci, che Iddio non voglia, e finalmente in qualsivoglia altro Caso benche fortuito, solito, & insolito, pensato, e non pensato qui non espresso, e dal quale fosse necessario farne special menzione, & anco non ostanti qualsivoglia Dazi, Gabbelle, Tasse, imposizioni, & altri pesi imposti, e da imporsi da qualsivoglia persona d'autorità per sussidio, o per altre cause, ed occasioni, alli quali, ed altri casi benche venissero reiteratamente, e più volte in un anno, detto Reverendissimo Padre Procuratore Generale in nome come sopra espressamente rinuncia, e prende tutti sopra detti Venerabile Monastero Morronese, e sua Venerabile Congregazione de' Celestini tante volte, quanto accadessero, senza potere domandare defalco, ristoro, o compensazione di sorte alcuna del detto annuo perpetuo Canone, che dovrà pagarsi intieramente, e senza diminuzione, & eccezzione alcuna perche così &c. Et all'incontro detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno, ed altri qualsivoglia Abbati Commendatarii Successori in detta Badia non possono mai in alcun tempo per qualsivoglia pretesto, e Causa benche affatto nuova, impensata, & insperata pretendere domandare, o conseguire alcun augumento di detto annuo Canone anco per titolo della maggiore rendita di detti beni, e de miglioramenti in essi fatti, e da farsi benche considerabili, e considerabilissimi in modoche il detto annuo perpetuo Canone debba sempre, & in perpetuo essere inalterabile, ed immutabile per ciascheduna delle parti non ostante qualsivoglia eventualità, o favorevole, o contraria come sopra, perche così &c. Quarto si conviene per patto espresso, che in evento, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi, e sua Venerabile Congregazione delli Celestini fossero morosi, e negligenti, ò in qualsivoglia modo mancassero di pagare a detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno, & altri Abbati commendatarii* pro tempore *di detta Badia il sopradetto annuo perp tuo Canone per due termini, e paghe continue, benche non ne fossero ricercati, overo in caso, che per qualsivoglia causa vendessero, dassero, o permutassero, & in qualsivoglia modo alienassero, prendendo il vocabolo d'alienazione in largo modo li beni, e ragioni di detta Badia, e ciascheduno di essi, overo i miglioramenti fatti, e da farsi in essi, e sue ragioni, o pure sopra di essi imponessero censi, o speciali ipoteche, o qualsivoglia altra servitù senza espressa licenza, e consenso di detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno o altro Abbate Commendatario* pro tempore, *e senza beneplacito Apostolico espresso, i detti beni sue ragioni e miglioramenti in essi fatti di qualsivoglia qualità, quantità, e valore, ancorche fosse notabilissimo devolvano, e ricadino, e si intendono devoluti, e ricaduti all'Abbate Commendatario* pro tempore, *e sia lecito al medemo pigliarne il vero reale, & attual possesso di propria autorità, e di fatto senza Decreto di Giudice, vizio di spoglio, nullità, & attentati, e senza speranza, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi possano in modo alcuno purgare la mora, benche minima,* etiam de æquitate Canonica, *perche così &c. Finalmente si conviene per patto espresso, che per maggior validità, ed osservanza del presente Istromento, e cose in esso convenute, e perche non possa mai impugnarsi ne in tutto, ne in parte da qualsivoglia Abbate Commendatario pro tempore di detta Badia sotto qualsivoglia pretesto, ma il medemo Istromento assieme con tutte le cose in esso contenute, & espresse debba sempre, & in perpetuo inviolabilmente osservarsi, e non controvertersi, che detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini debba, conforme promette tra sei mesi prossimo ottenere a proprie spese la conferma del medemo Istromento, mediante Breve, o altro Diploma Pontificio con l'Inserzione del presente Istromento per la di lui perpetua validità, ed osservanza con tutte le clausole, e deroghe necessarie, ed opportune perche così &c.* Promittens antedictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius prædictus bona, jura, facultates, Jurisdictiones, exemptiones, & privilegia, ut supra concessa, & ad dictum Abbatem Sancti Clementis spectasse, & pertinuisse, spectareque, & pertinere, neminique alteri fuisse, & esse cessa, concessa, vel assignata, nec aliud quicquam de eis, vel aliquo eorum parte fuisse, nec esse factum, aut in futurum factum apparebit in præjudicium hujusmodi perpetuæ

petuæ concessionis, quam promisit esse, ac semper, & perpetuo fore bonam, validam, & legitimam, beneque, valide, & legitime factam, sibique nomine, pacto, & vigore dictæ præinsertæ Pontificiæ permissionis facere, licuisset, & licere, & pro tali, ac tamquam talem omni futuro tempore, etiam per Abbates Commendatarios Successores, attendere, manutenere, & inviolabiliter observare, habereque ratam, gratam, validam, & firmam, contraque non facere, dicere, excipere, opponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. Et in eam facere, consentire omnes, & singulos Abbates Commendatarios successores in dicta Abbatia, & alias quasvis personas jus, aut interesse aliquod desuper haben., vel habere quomodolibet præten. ad omnem solam, simplicem, & extrajudicialem requisitionem dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium libere &c. ita quod alias &c. litemque aliquam desuper non inferre nec inferri facere, aut inferenti modo aliquo consentire, imo omnem litem, & molestiam si quæ &c. in quovis judicio petitorio, possessorio, summario, summariissimo, sive mixto articulo, Salviani, ac eorum quolibet in solidum in prima, & aliis ulterioribus instantiis avocata, vel non avocata possessione in se ipsum uti AbbatemCommendatarium prædictum, & alias in eadem Abbatia Successores suscipere susceptamque prosequi, mediare, terminare, pariter, & finire omnibus suis sumptibus, & expensis, etiam Procuratoris, & Advocati, absque ulla cura, opera, impensa, vel labore dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, quos semper, & perpetuo manutenere, & conservare promisit &c. in quieta, & pacifica possessione, liberaque fruitione bonorum Jurium, & aliorum, vt supra concessorum, easque eximere, defendere, & liberare ab omnibus lite, molestia, & molestante persona, alias in eventum contrarii, contraventionis, nullitatis, invaliditatis, aut rescissionis præsentis contractus ex quocumque capite resultante ultra præcisam, & inviolabilem observantiam ad quam &c. teneri etiam ipsum, & alios Successores Abbates voluit de omni, & quacumque dictorum bonorum, jurium, & aliorum, ut supra concessorum, & cujuslibet eorum evictione jurisque, & facti defensione universali, generali, & particulari in forma juris valida, atque in Urbe solita, & consueta, necnon ad omnia, & singula damna &c. de quibus &c. quæ omnia &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. Dictus Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Finy quo supra nomine seipsum, & cæteros in dicta Abbatia Successores, bonaque omnia, & Jura quæcumque ejusdem Abbatiæ. Dictus vero Reverendissimus Pater AbbasProcurator Generalis bona omnia, & Jura quælibet dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, & totius Venerabilis Congregationis Cælestinorum, cunctorumque ejus Monasteriorum in solidum in ampliori R.C. Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. citra &c. virtute supradictæ præinsertæ licentiæ respective obligarunt more &c. jurarunt &c. super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum vel plura publicum, seu publica Instrumentum, & Instrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requisitus. Actum Romæ in Palatio Vaticano, & mansionibus solitæ Residentiæ dicti Eminentissimi, & Reverendissimi Domini CardinalisFiny juxta &c. præsentibus, audientibus, & intelligentibus his videlicet. Illustrissimis DD. Co: Xaverio Canali fil. bo. m. Co: Joannis Mariæ Interamnen, & Canonico Donato Antonio Murgini fil. D. Laurentii de Gravina testibus ad prædicta omnia, & singula adhibitis, vocatis specialiter atque rogatis.

Supplex libellus porrectus SS. suæ à prædicto Cardinali pro obtinenda licentia relatum Instrumentum conficiendi.

§.4. Tenor supradictæ Pontificiæ licentiæ talis est videlicet. *Beatissimo Padre. Francesco Antonio Fini Arcivescovo di Damasco moderno Abbate di S.Clemente in Pescara prostrato à Santissimi piedi di V.S. umilmente l'espone come la detta Badia situata nella Provincia di Chieti Nullius con Territorio separato, o giurisdizione quasi Vescovile sopra cinque Terre, che sono Alanno, Pietranico, Castiglione, Torre de Passeri, e Bolognano, nella quale ultima Terra possiede, & esercita ancora la Giurisdizione Laicale civile, fu dalla B. Memoria del Cardinal Fabbroni suo immediato antecessore data in affitto in vari tempi, che egli l'ha posseduta in diversi prezzi or più, or meno tra li sei in settecento ducati di moneta di Regno, e l'ultimo fitto fatto dal medemo è stato di ducati parimenti di Regno seicento quaranta coll'andare a conto dell'istesso Abbate tutte le seguenti spese, cioè il mantenimento di due Cappellani, che importavano ducati sessanta l'anno, l'Adoga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, per le due feste in ciaschedun anno ducati nove, e di più andavano a conto del medemo il mantenimento si della Fabbrica della Chiesa, e della Sagra suppellettile, come pure quello d'altre fabbriche della stessa Badia, di maniera che le sudette spese un anno per l'altro ascendevano a ducati cento in circa, la qual somma deducendosi da quella dell'ultimo fitto di ducati seicento quaranta, resta che il frutto del suo antecessore ritrattone sia stato in moneta di Regno ducati cinquecento quaranta in circa l'anno, ed in moneta Romana (supponendo il cambio non più che al trentacinque per cento) scudi quattro cento. Doppo che l'Oratore è stato proveduto della stessa Badia dalla S. V. ha egli pratticato tutte le diligenze possibile per migliorarla, ed accrescerne le rendite, ma ha sperimentato inutile ogni diligenza anzi nel fitto procuratone anche coll'accensione della Candela la magior offerta è stata di ducati di Regno quattrocento cinquanta con dovere andare anche a conto suo tutte le sudette spese forzose, in modo che per esso, secondo tale offerta non verrebbero à costare netti che ducati di Regno trecento cinquanta, che in moneta Romana non fan più, che scudi duecento settanta in circa, è ciò deriva, perchè colla lontananza degli Abbati i beni della Badia posti in luoghi alpestri, e fuor di mano in potere de Fittuarii, & amministratori alla giornata sempre più deteriorano oltre a sudetti beni, e rendite, che sono tutte nel Regno di Napoli, possiede in Roma la stessa Badia ottanta sette scudi Romani annui in tanti luoghi di Monti, che si esiggono immediatamente a drittura dall'Abbate non compresi nel fitto, che si fa in partibus di tutto il rimanente della Badia. In questo stato di cose a maggiore utilità della Badia medema, e degli Abbati pro tempore, crede l'Oratore essere espediente di darla a locazione, o sia Enfiteusi perpetuo a Monaci Celestini del Monastero Morronese volgarmente chiamata la Badia di S.Spirito*

rito nelle vicinanze di Solmona, che è capo della loro Congregazione, e vi risiede per Abbate il Padre Generale della medema, e farlene la concessione per l'annuo Canone di scudi Romani quattrocento sessanta trè, che offeriscono li medemi pagare ciascun anno in Roma bipartitamente in due Semestri, cioè la metà in S. Gio: Battista di Giugno, e l'altra metà in S. Gio: Apostolo, e Evangelista di Natale netti, e franchi da qualunque spesa all'Abbate presente, come anche a futuri Abbati pro tempore in perpetuum. Con andare a conto de medemi PP. Celestini tutte le sudette spese forzose riferite di sopra, ed altre straordinarie, che per il mantenimento, e miglioramento de Beni della Badia potessero occorrere, obligando per tal pagamento, oltre i Beni di detto Monastero Morronese tutti gli altri, che in Roma, e fuor di Roma possiede la loro Congregazione, e col patto di non alienare, ne donare, ne ipotecare, ne in tutto, ne in parte i beni della stessa Badia di S. Clemente sotto pena della caducità e devoluzione, anche in mancanza degli annui pagamenti, e con altri patti, e condizioni solite a pratticarsi in simili contratti, sovra de quali se ne dovrà stipulare qui in Roma solenne Istromento in forma, col concedere viceversa a PP. Celestini del sudetto Monastero pienissima potestà di amministrare a loro arbitrio, e di migliorare i beni della stessa Badia di S. Clemente, d'intentar liti, e proseguirle per ricuperare i Beni della medema in caso trovassero esserne stati da chi che sia usurpati col libero esercizio à medemi PP. Celestini dell'accennato Monastero di Morrone, e senza alcuna dipendenza dagli Abbati pro tempore della Giurisdizione civile Laicale nella Terra di Bolognano, e di ogni altra Giurisdizione civile di qualunque genere, che la medema Badia si abbia, e che col tempo possa aversi, con espressa dichiarazione, che riuscendo a sudetti Monaci di migliorare i Beni di essa Badia di S. Clemente, e di accrescerne le rendite, in niun tempo dagli Abbati sotto qualunque pretesto, o motivo possa pretendersi magior cenzo di quello ora concordato, e stabilito di scudi Romani quattrocento sessanta trè di giulii dieci l'uno, sicchè uniti a questi gli altri sovracennati scudi ottanta sei de' luoghi de' Monti, che si esigeranno immediatamente dall'Oratore, e dagli Abbati suoi Successori in Roma, viene ad assicurarsi il frutto certo annuo in perpetuo della Badia della somma di scudi Romani cinquecento cinquanta, che difficilmente potrà aversi, non che fermarsi, & accettarsi ogn'anno in qualunque circostanza di tempo. Avendo quivi effetto, mediante il Beneplacito, e consenso della S. V., il sudetto contratto, si stima per utile alla medema Badia di S. Clemente, ed alle Terre, che sono sotto la sua quasi Vescovile Giurisdizione, che questa stessa giurisdizione spirituale sopra le medeme cinque Terre riferite di sopra si faccia amministrare in perpetuo dal sudetto Monistero Morronese, ed Abbate di esso, perche dimorando questi quasi sulla faccia del luogo, e non più che dieci miglia lontano da S. Clemente potrà con magior profitto di quell'anime esercitarla. Ma acciochè col progresso del tempo non siano per tal giurisdizione li sudetti Monaci inquietati, e molestati da liti viene umilmente la S. V. supplicata, nel conferire ad essi Monaci tal giurisdizione, di comunicare ad esso Monistero, ed Abbate Morronese tutti i privilegii, esenzioni, e prerogative, che gode l'Abbate di S. Clemente, col dichiarare, che tal giurisdizione si debba esercitare dal sudetto Abbate Morronese, con totale independenza non solo dall'Abbate presente, ma anche da futuri in perpetuo, senza che mai per qualunque pretesto possa a medemi Abbati farsi ricorso alcuno per cose concernenti interessi della Badia, governo della Chiesa, ed esercizio di detta Giurisdizione, la quale dovrà da detto Padre Abbate Morronese esercitarsi perinde, ac si omnimoda Jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso Abbate Murronen. radicitus fundata nella maniera, che ella trovasi nello stesso Abbate di S. Clemente. Somigliante contratto, siccome riuscirà di grandissimo utile alla sudetta Badia di S. Clemente, e degli Abbati si pro tempore, così pure sara profittevole all'anime, che sono sotto la Giurisdizione della medema, senza che sia per essere svantaggioso al Monastero Morronese, i di cui Monaci con la loro presenza, ed attenzione potranno migliorare i Beni di quella Badia, e ritrarne maggior frutto di quello, che possono mai ricavarne gli Abbati, che per lo più a breve tempo, e da lontano per mezzo d'altri lo amministrano, e perciò l'Oratore supplica umilmente la S. V. volergliene concedere il solito beneplacito Apostolico, con la facoltà a Monaci sudetti di obligarsi nella maniera espressa di sopra, e stipularne colle dovute sollenità l'Istromento, che il tutto &c.

§ 5. Die duodecima Januar. MDCCXXVIII. Sanctissimus Dominus Noster Oratoris precibus benigne annuens, facultatem ineundi supradictum perpetuum contractum cum omnibus, & singulis pactis, & conventionibus supra expressis juxta petita eidem Oratori, ac supradictis Monachis Cælestinis impertitus est. C. Cardinalis Origus Præfectus P. Archiepiscopus Episcopus Anconæ Segretarius. Loco † Sigilli Gratis etiam quoad Scripturam.

Tenor permissionis, & licentiæ obtentæ à Pontifice.

§. 6. Tenor autem prædictarum literarum Petentalium est infrascriptus videlicet. D. Theodorus Carli Abbas S. Spiritus de Murrone ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti. Dilecto Nobis in Christo Fratri Cælestino Galliani Abbati nostri Collegii Cælestini Urbani, ac Parochialis Ecclesiæ Sanctæ Mariæ in Posterulis de Urbe, salutem in Domino, & in commissis fidelem diligentemque exequtorum Antiqua, & approbata Patrum nostræ Congregationi consuetudine per nostras Constitutiones sancitum reperitur, ut aliquis ejusdem Congregationis probatæ vitæ, sufficientis scientiæ, congruæ experientiæ, & diligentis prudentiæ Monachus ad Jura Congregationum tuenda, bona conservanda, augenda, & recuperanda, eamque, & ejus Monasteria castra, loca, & membra, Personas, & Vassallos ab injuriis defendendos apud Romanam Curiam, & S. Apostolicam Sedem in Generalem totius Nostræ Congregationis Procuratorem eligatur, pariter, & constituatur. Cum igitur tu talis repertus, talique officio dignus in presenti Generali Capitulo fueris electus, & constitutus, prout in actis ejusdem Generalis Capituli plene continetur. Nos una cum Diffinitorialis nostri Capituli Patribus de tuis prudentia, fide, legalitate, bonitate, sufficientia, rerum experientia, atque erga nostram Congregationem zelo, & pietate ac experimento confisi. Te prædictum dilectum Fratrem nostrum D. Cælestinum Galliani Abbatem, ut supra Generalem Procuratorem, specialemque Nuncium totius nostræ Congregationis apud Sanctissimum Dominum, S. Sedem Apostolicam, & Romanam Curiam, ubique existentem, tenore præsentium nominatum, electum, creatum, & constitu-

Tenor Literarum Patentalium Generalis Congregationis Cælestinorum ad Cælestinum Galliani, cum quo prædictum Instrumentum confectum fuit, quibus ille totius Congregationis Procurator Generalis declaratur.

ſtitutum declaramus, & ad omnium ad quos ſpectat notitiam deducimus. Dantes, & concedentes Tibi omnimodam, plenamque auctoritatem, poteſtatem, ac facultatem, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus pro dicta noſtra Congregatione, ejuſque locis, membris, Perſonis, Vaſſalis, & quomodocumque ſubjectis annexis participantibus, & connexis procurandi tamquam vero, & legitimo Generali totius Congregationis noſtræ Provinciæ, Nuncio, & Economo ad cauſas omnes, & ſingulas, ac loca, & Perſonas ut ſupra quomodocumque pertinentes peragendas deſtinato; Comparendi quoque coram quocumque Judice, & Tribunali tam Eccleſiaſtico, quam Sæculari, & coram quibuſcumque perſonis tam publicis, quam privatis cujuſcumque ſtatus, gradus, dignitatis, & conditionis exiſtant apud dictam Romanam Curiam & S. Apoſtolicam Sedem pro cauſis, & negotiis omnibus Civilibus, & Criminalibus, & mixtis ad Congregationem prædictam, ejuſque loca, & perſonas, ut ſupra ſpectantes, eaque tractandi, & terminandi. Agendi inſuper cum iiſdem Judicibus Tribunalibus, & perſonis quæcumque de Jure, vel conſuetudine in favorem dictæ noſtræ Congregationis, ejuſque locorum, & perſonarum, ut ſupra contra quaſcumque perſonas erunt peragenda, citandi, accuſandi, denunciandi, litem movendi, motas conteſtandi, agendi, proſequendi, componendi, & terminandi, Peculium Congregationis quod Romam de noſtro mandato pro tempore mittitur recipiendi, eaſdem pecunias, & alias omnes ad dictam noſtram Congregationem, ejuſque loca, & perſonas, ut ſupra quomodocumque ſpectantes a quibuſvis perſonis eas detinentibus a publicis Banchis exigendi, & recipiendi. Exigendi quoque redditus, ſeu fructus quoslibet ſive cenſuum, ſive locationum, ſive locorum Montium, tam decurſos, quam in futurum ſuis loco, & tempore decurrendos, ſive quorumcumque aliorum effectuum quomodolibet ſpectantium tam ad Monachos dictæ noſtræ Congregationis, aliaque loca, & perſonas Nobis ſubditas, & ſubjectas, & de reſcriptis quod ipſas quietantiæ juxta morem, & uſum faciendi. Defendendi quoque omnia, & ſingula noſtra Monaſteria, loca, Perſonas, Vaſſallos, & quomodocumque ſubjectos, ipſorumque Jura, & Juriſdictiones tuendi bona quæcumque earumdem conſervandi, manutenendi, & augendi, ac tandem omnia, & ſingula faciendi, agendi, exequendi, & terminandi, quæ ad dicti Procuratoratus generalis officium de Jure; vel conſuetudine quomodocumque ſpectare dignoſcuntur juxta procurationis mandatum, & per Nos ipſos ſi perſonaliter ad Congregationis negotia pertractanda, & terminanda adeſſemus fieri, & perfici poſſent. Nos enim pro prædictorum omnium, & ſingulorum exequtione, concedimus tibi omnem neceſſariam, & opportunam auctoritatem, & noſtræ Congregationis nomine totum noſtrum poſſe etiam Vices, & Voces, ratum, gratum, & firmum ex nunc pro tunc quidquid a te pro præfatorum omnium, & ſingulorum exequtione, ac inde quomodocumque emergentium annexorum, & connexorum, actum, geſtum, factum, & terminatum fuit quod licentes, & habentes. In quorum fidem has præſentes fieri juſſimus noſtra ſubſcriptione firmas noſtrique Sigilli impreſſione munitas, & roboratas. Datum ex prædicta noſtra Regali Abbatia Murronenſi die XV. Maii MDCCXXV. D. Theodorus Abbas Generalis. = D. Cæleſtinus Brancia Secretarius = Loco ✝ Sigilli.

§.7. Tenor tandem ſupradicti Inſtrumenti mandati Procuræ eſt ſequens videlicet. In nomine Domini Amen. Anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octavo, die vero decima ſecunda Menſis Januarii in Regali, & Venerabili Monaſterio S. Spiritus de Murrone &c. Capitulariter Congregati, & in unum ad ſonum Campanulæ Clauſtralis, ut moris coadunati omnes infraſcripti Reverendiſſimus Pater Abbas, & RR. Monachi Venerabilis Monaſterii Murronenſis Congregationis Cæleſtinorum vulgo nuncupata la Badia di S. Spirito in Viciniis Sulmone in loco infraſcripto ubi pro rebus, & negotiis dicti eorum Monaſterii peragendis, & pertractandis congregari, & coadunari ſolent videlicet. Reverendiſſimus D. Theodorus Carli Abbas hujus Monaſterii, ac Præſidens Generalis totius Congregationis Cæleſtinorum. P. D. Hyacinthus Cotinelli Abbas S. Joannis in Pano, & Prior hujus Abbatiæ D. Cæleſtinus Rolli Secretarius Reverendiſſimi Patris Generalis. D. Juſtinus Valignani Socius Reverendiſſimi Prioris Generalis. D. Mutius de Carolis Decanus. D. Horatius Cimaglia Procurator, & Vicarius Caſtrorum. D. Fridericus de Judice Lector Philoſophiæ, & Cancellarius. D. Joſeph Calenzali Archipreſbyter, & Vicarius Forenſis. D. Fabritius Noja Lector Moralis. D. Benedictus Valletta Depoſitarius. D. Matthæus Venditta Archiviſta. D. Carolus Gandloſi Sacriſta, Archiviſta, & Depoſitarius. D. Octavius Tomachelli. D. Beda S. Coloma. D. Philippus Bancore. D. Leopoldus Cialli. D. Placidus Ciembrui. D. Joannes Girardus Zanchi. D. Aloyſius de Judice. D. Fortunatus Capri. D. Vuolſangus Piſcopus, & D. Albinus de Angora aſſerentes, & mediante &c. affirmantes ipſos, & majorem, & ſeniorem partem, ac ultra duas ex tribus partibus vocem, & votum in Capitulo habentes, totumque, & integrum Capitulum repræſentantes nihilominus pro abſentibus, & infirmis, ſi qui ſint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. ſponte &c. omnique meliori modo &c. fecerunt, & conſtituerunt &c. eorum dictique eorum Venerabilis Monaſterii Procuratorem P. D. Cæleſtinum Galliano Procuratorem Generalem ejuſdem Venerabilis Congregationis licet abſentem, & in alma Urbe commorantem, ſed tamquam præſentem &c. ſpecialiter & expreſſe ad ipſorum R. D. Monachorum Conſtituentium, dictique eorum Venerabilis Monaſterii nominibus, & pro eis prævia tamen neceſſaria, & opportuna facultate Apoſtolica, debitaque permiſſione conceſſionem in locationem, ſeu Emphyteuſim perpetuam duraturam, & quæ afficere etiam debeat Abbates Commendatarios Succeſſores Abbatiæ S. Clementis in Piſcaria nullius Diœceſis cum Territorio ſeparato, & Juriſdictione fere Epiſcopali ſuper quinque Terris Allani nempe, Petranici, Caſtiglionis, Turris Paſſerum, & Bolognani, & cum Juriſdictione laicali civili in dicta poſtrema Terra Bolognani, omniumque, & ſingulorum ejuſdem Abbatiæ S. Clementis bonorum mobilium, ſtabilium, ſemoventium, & aliorum quorumcum-

Inſtrumentum aliud, quo à Capitulo Generali totius Congregationis Cæleſtinorum in Monaſterio S. Spiritus de Murrone congregato, relatum prius inſtrumentum approbatum fuit.

cumque ad ea quomodolibet spectantia, & pertinentia, & in ea ubique locorum existentia, Jurium quoque membrorum pertinentiarum adjacentiarum, usuum, & commoditatum universarum etiam ad effectum recuperandi bona ejusdem Abbatiæ casu quo reperientur a quopiam usurpata, & occupata nihilo penitus excepto, neque excluso, & solum non comprehensis locis Montium in alma Urbe ad dictum Abbatem spectan. per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Franciscum Antonium S. R. E. Cardinalem Finy ejusdem Abbatiæ modernum Abbatem Commendatarium favore eorum Venerabilis Monasterii modo quo supra faciendam, cum amplissima quoque facultate tribuenda eorum Venerabili Monasterio semper, & in perpetuo dico, & perpetuo administrandi pro libero arbitrio RR. Monachorum pro tempore, & meliorandi bona eiusdem Abbatiæ, lites, & causas instruendi, prosequendi, & terminandi, aliaque necessaria, & opportuna ad eorum libitum agendi, & exercendi absque ulla dependentia a dicto Eminentissimo D. Abbate Commendatario, & aliis in ea pro tempore successoribus, etiam quoad jurisdictionem civilem cujusvis generis nunc, & pro tempore ad eamdem Abbatiam competere, & competituram, & quam eadem Abbatia habet, seu in futurum habere posset, & cum communicatione eorum Venerabili Monasterio Murronensi illius Reverendissimo Patri Abbati pro tempore omnium, & singulorum privilegiorum exemptionum, & prærogativarum dicti Eminentissimi Domini Abbatis Commendatarii, & aliorum pro tempore in eadem Abbatia successorum haben., & exercen. per eorum Reverendissimum P. Abbatem cum totali independentia ab eodem moderno Eminentissimo D. Abbate Commendatario illiusque pro tempore successoribus in eadem Abbatia in perpetuum absque eo quod sub quovis prætextu adversus Reverendissimum P. Abbatem ejusdem Venerabilis Monasterii pro tempore haberi, & fieri possit quicumque recursus quoad res concernentes interesse ejusdem Abbatiæ gubernium Ecclesiæ, & exercitium dictæ jurisdictionis per eundem Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen omni futuro tempore habendæ, fruendæ, & exercendæ, perinde, ac si omnimoda jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso Reverendissimo Patre Abbate Murronensi pro tempore radicitus fundata, eoque modo, & forma quibus ad præsens residet in eodem Eminentissimo D. Abbate Commendatario, & non alias &c. acceptandum &c. eamdemque Abbatiam cum suis præfatis bonis, & juribus, modisque, & formis superius expressis in eamdem locationem, & Emphyteusim perpetuam, observandamque etiam per quoscumque Abbates Commendatarios successores cum solitis, & consuetis clauluris conducendum &c. pro annuo perpetuo canone scutorum quatuorcentum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto, eumdemque annuum perpetuum canonem in alma Urbe solvere, & exbursare duabus solutionibus æqualibus prima nempe in festivitate S. Joannis Baptistæ mense Junii secunda vero in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Euangelistæ mense Decembris singulo anno perpetuis futuris temporibus dicto moderno Eminentissimo D. Abbati Commendatario, aliisque futuris Abbatibus promittendum, seque obligandum &c. atque insuper de subeundo ultra dictum Annuum perpetuum canonem omnes, & quascumque expensas tum ordinarias, quam extraordinarias occurrentes, & necessarias pro manutentione Ecclesiæ, & bonorum ejusdem Abbatiæ faciendum, & in forma valida emittendum. Ulterius vero conveniendum, & cum dicto Eminentissimo, & Reverendiss. D. Abbate Commendatario concordandum quod solutio suprapræfati annui perpetui canonis scutorum quatuor centum sexaginta trium monetæ Romanæ ut supra facienda eidem Eminentissimo D. Abbati Commendatario ejusque successoribus in perpetuum sit, esseque semper, & perpetuo debeat integra, & intacta in eadem suprapræfata summa quatuor centum sexaginta trium scut. pro Abbate Commendatario quodque nullatenus minui possit, etiamsi dictum Venerabile Monasterium tantam redditum quantitatem ex dicta Abbatia ejusque bonis non perciperet, & non obstantibus quoque bello, peste, glacie, sterelitate, grandine, incendio, siccitate, inundatione, tempestate, penuria, fame, grillis, surcis (quod Deus avertat,) & tandem non obstantibus quocumque alio casu licet fortuito solito, & insolito, cogitato, & incogitato, hicque non expresso, & necessario forsan exprimen., & non obstante etiam quibuscumque Datiis, Gabellis, Taxis, impositionibus, & aliis oneribus impositis, & imponendis quacumque auctoritate ob subsidia, vel alias quascumque causas, etiam si reiterato acciderent, e converso autem idem canon nullo unquam tempore augeri possit, nec prætendi valeat aliquod illius augmentum ab Abbatibus Commendatariis pro tempore, sive aliis, ex causa meliorationis dictorum bonorum, seu ingentis, & ingentissimi redditus, qui perciperetur ab eodem Venerabili Monasterio,& ex alia quavis causa etiam prorsus nova, incogitata, & insperata in modum, ut dictus Canon semper persolvi, & respective exigi debeat in dicta sola, & immutabili summa scutorum quatuorcentum sexaginta trium monetæ Romanæ non obstantibus omnibus supradictis casibus, aliisque quibuscumque eventualitatibus, quibus inde habeatur pro renunciato. Item conveniendum, quod nullatenus liceat dicto Venerabili Monasterio ejusque RR. Prioribus Abbatibus pro tempore bona, & jura dictæ Abbatiæ, neque in toto, neque in parte licet minima, vendere, donare, permutare, dare in solutum, vel partem soluti, censuare, hypotecare, vel alias, quomodolibet alienare, alienationis vocabulo latissime sumpto sub pœna caducitatis, & devolutionis ipso facto incurrendæ, & isto casu omnia bona præfata cum suis melioramentis licet considerabilibus, & præmaximis revertantur ad eamdem Abbatiam ejusque DD. Abbates Commendatarios absque eo quod ab eorum Venerabili Monasterio prætendi possit, necnon etiam eadem caducitas, & devolutio incurratur in casu morositatis in solvendo canone per tempus a præfato Reverendissimo Patre Procuratore, ut supra constituto concordandum, & stabiliendum absque eo quod peti, nec prætendi possit admissio ad beneficium purgationis moræ, etiam de æquitate Canonica, quinimo eidem beneficio etiam me-

mediato renunciandum &c. omniaqua alia, & singula pacta, Capitula, conditiones, & conventiones ex nostra contractus apponenda, & apponendis eidemque Reverendissimo Patri Procuratori, ut supra constituto melius placitas, & benes visas concordandum, firmandum, & stipulandum obligationemque per dictum Eminentissimum D. Abbatem Commendatarium faciendam, & successores, etiam comprehendentem de manutenendo dictum eorum Venerabile Monasterium in quieta, & pacifica possessione bonorum, & jurium dictæ Abbatiæ, & de illorum evictione, jurisque, & facti defensione universali, generali, & particulari in forma juris valida amplissime, & latissime extendi, acceptan. . Quatenus vero pro adimplemento promittendorum in dicta concessione eorum Venerabilis congregatio, se obligat de ea sæpius fuerit relevando, atque ab omnibus damno, expensa, & interesse liberando, obligatione in forma amplissima faciendum, & emittendum &c. Et præmissorum causa, & occasione quodcumque instrumentum, & instrumenta cum quibusvis pactis, & capitulis, conditionalibus, promissionibus, clausulis, & cautelis in similibus apponi solitis, & consuetis, eidemque Reverendissimo Patri Procuratori, ut supra constituto melius placitis, & bene visis, atque per eum arbitrandis, per acta cujusvis publici Notarii fieri, recipi, rogari, & stipulari, faciendum, illiusque, & eorum adstipulationi interveniendum &c. & pro illorum, & in eis promittendum observantia, & inviolabili adimplemento bona omnia, & jura quæcumque dicti eorum Venerabilis Monasterii in quavis validiori, & de jure strictiori etiam R. E. Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. obligandum &c., & hypotecandum &c. obligationesque Instrumento, & alio quovis robore valendum &c., & generaliter in præmissis omnibus, & singulis gerendum ea omnia, & singula, quæ facere, & gerere possent ipsi Reverendissimus Pater Abbas, & RR. Monachi si præsentes, & personaliter interessent, etiamsi talia forent, quæ magis speciale, & individuum procuræ mandatum, quam præsentibus est expressum requirerent, cum dicta alter ego, itaut defectus mandati procuræ prætendi, opponi, & allegari nequeat, non solum isto, sed & omni &c. promittentes &c. relevantes &c. super quibus &c. omnibus observandis &c., & ut &c. prædicti constituentes obligarunt seipsos, posteros, & successores, ac bona omnia mobilia, & stabilia, præsentia, & futura &c. cum potestate &c. constituentes &c., & renunciaverunt &c., & juraverunt &c. unde &c. laus Deo &c. præsentibus opportunis &c. = Extracta est presens copia ab actis mei Pauli de Amicis a' Pratulis Apostolica per totum Orbem auctoritate Notarius, Judex Ordinarius in Archivio Romanæ Curiæ descriptus, & meo solito sigillo requisitus signavi &c. laus Deo &c. Loco ✳ sigilli de Amicis = Testor ego infrascriptus supra fatum Paulum de Amicis a Pratulis esse talem, qualem se facit ejusque privatis, ac publicis scripturis omnem esse fidem habendam &c. in cujus rei testimonium &c. Datum ex Regali Abbatia Murronensi prope Sulmonem hac die decima tertia Januarii 1728. D. Theodorus Carli Abbas Generalis Cælestinorum, ac Ordinarius Terræ Pratularum Ego Dominus Fridiricus de Judice Cancellarius Loco ✳ Sigilli. Ita est pro D. Petro Nicolao de Cantarellis Curiæ Capitolii Notario de prædicto Instrumento rogatus fui. Ego Sebastianus de Bernardinis Romanus Civis Dei gratia, & Apostolica authoritate Notarius publicus ejusdem Curiæ Capitolii præsens Instrumentum subscripsi, & publicavi, meoque solito signo signavi requisitus &c. Locus ✳ signi.

§.8. Alterius vero in Dei nomine Amen. Die octava mensis Maji anno millesimo septingentesimo vigesimo octavo in Regali, ac Venerabili Abbatia S. Spiritus de Murrone, & prope &c. Reg. &c. Nos &c. Capitulariter congregati, & in unum ad sonum Campanæ, & præmissis solitis cæremoniis, ut moris, in Capitulo Generali coadunati omnes infrascripti Reverendissimi PP. Præsidens Generalis Abbates, & Vocales Venerabilis Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti in loco infrascripto, ubi pro habendo, & tenendo Capitulo Generali congregari, & coadunari solent videlicet Reverendissius Pater D. Theodorus Carli Abbas hujus Abbatiæ, ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum. R. P. Coabbas D. Bernardus Paglioni Abbas S. Eusebii de Urbe, ac Vicarius Generalis. R.P. Coabbas D. Matthæus Vecchi Abbas S. Mariæ de Casaluce P. D. Hiacyntus Cotinelli Abbas S. Joannis in Plano, & Prior hujus regalis Abbatiæ. P. D. Dyonisius Cimboli Abbas S. Benedicti de Nursia, ac visitator primus P. D. Hieronymus Marini Abbas S. Mariæ de Pedemontio, ac Visitator secundus. P. D. Cælestinus Cortese Abbas Sanctissimæ Annuntiatæ de Tarento, ac Visitator tertius. P. D. Franciscus Righi Abbas Sanctissimæ Trinitatis de Faventia ac Visitator quartus. Pater D. Maurus Torlini Abbas S. Onuphrii de Cumiplo ac Definitor primus. P. D. Gaspar Cotinelli Abbas S. Joannis Baptistæ de Bononia, ac Definitor secundus. P. D. Bernardus Sassi Abbas S. Joannis Baptistæ de Uria ac Definitor tertius. P. D. Gaspar Maggioni Abbas S. Mariæ de Magenta, ac Definitor quartus. P. D. Cælestinus Galliano Abbas S. Mariæ in Posterula, ac Procurator Generalis in Romana Curia. P. D. Cælestinus de Jorio Abbas S. Mariæ Collismadii de Aquila. P. D. Silvester Calenzali Abbas S. Spiritus de Magella. P. D. Fortunatus Palumbo Abbas S. Petri ad Magellam de Neapoli Pater D. Joseph de Castro Abbas S. Bartholomæi de Luceria. P. D. Andreas de Stephanis Abbas S. Catharinæ de Terranova. P. D. Ramirus Delmatis Abbas S. Petri Cælestini de Mediolano. P. D. Ambrosius Biancolella Abbas S. Gregorii de Novo. P. D. Petrus Hieronymus Barcellini Abbas S. Michaelis de Florentia. P. D. Cælestinus Cornice Abbas Sanctissimæ Trinitatis de S. Severo. P. D. Cælestinus de Lecto Abbas Sancti Angeli de Celano. P. D. Joseph Amati Abbas S. Petri ad Magellam de Aversa. P. D. Ludovicus de Leon Abbas S. Benedicti de Monte Gargano. P. D. Beda de Mari Abbas S. Mariæ Civitatis Theatinæ. P. D. Aloysius Mattiolis Abbas S. Mariæ ad Magellam de Capua. Pater D. Ramirus Tabbassi Abbas S. Nicolai de Bergamo. P. D. Theophilus Galeucci Abbas Sanctissimæ Annunciatæ de Gesualdo. P. D. Bonifacius Pepe Abbas Sanctissimæ Trinitatis de Barulo. P.D. Antonius Meroni Abbas S. Mariæ Mejula

Instrumentum alterum ejusdem tenoris.

jolanæ de Corropolo P. D. Antonius Sgarzi Abbas S. Hieronymi de Cæsena. P. D. Cælestinus Paladini Abbas S. Jacobi de Salerno. P. D. Maurus Zaccagna Abbas S. Stephani de Bononia. P. D. Maurus Trojani Abbas S. Mariæ de Messapia. P. D. Zaccarias de Ellectis Abbas S. Petri Cælestini de Siponto. P. D. Joannes Baptista Talleoni Abbas S. Nicolai de Arimino. Pater D. Benedictus Rossi Abbas S. Catharinæ de Benevent.. P. D. Hieronymus Cohicci Abbas Titularis, Prior Vici æquensis ex Brevi speciali Summi Pontificis Regnantis &c. Asserentes, & mediante Juramento &c. affirmantes ipsos omnes habere votum, & vocem in eorum Capitulo Generali, illudque integraliter valide, & legitime constituere, repræsentare, nihilominus pro vocalibus infirmis, & absentibus si qui sint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. asserentes quoque, & similis juramenti affirmantes ipsos habere plenam notitiam, certam scientiam, & informationem de Instrumento rogato per acta D. Cantarelli Curiæ Capitolii in alma Urbe Notarii sub die quinto mox elapsi Aprilis, quo mediante Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Dominus Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy uti modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ S. Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Diœcesis vigore benignæ permissionis, & licentiæ in forma specifica obtentæ a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. concessit in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, etiam quoad alios Abbates Commendatarios successores Venerabili Monasterio, & Reverendissimo P. Abbati pro tempore, ac RR. Monachis S. Spiritus de Murrone eorum Venerabili Congregationi in viciniis Sulmonis supradictam Abbatiam S. Clementis in Piscaria cum Territorio separato, & jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris Alanni nempe, Petranici, Castglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in eadem Terra Bolognani, Ecclesiamque, Palatium, & bona quæcumque ejusdem Abbatiæ, una cum omnibus, & singulis suis juribus, membris, pertinentiis, adjacentiis, usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus, decursibus, pendentibus & maturis a die prima Januarii proximi, privilegiis, quoque facultatibus, & jurisdictionibus universis pro annuo perpetuo canone scutorum quadrigentorum sexagintatrium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto immutabiliter, & absque ulla diminutione solvendo, & exbursando eidem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, & aliis Abbatibus Commendatariis in perpetuum duabus solutionibus æqualibus in Urbe faciendis prima nempe in festivitate Sancti Joannis Baptistæ Mense Junii, & altera in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Euangelistæ Mense Decembris nunc currentis, & deinde cujuslibet anni in posterum decurrentis, & pro qua solutione annui perpetui canonis Reverendissimus P. Abbas D. Cælestinus Galliani tunc in Romana Curia Procurator Generalis obligavit totam eorum Venerabilem Congregationem omniaque, & singula Monasteria, cunctaque bona, & jura insolidum animo tamen respectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monasteria habendi, & consequendi relevationem adversus dictum Venerabile Monasterium Murronense ejusque bona in casu &c. & cum promissione per dictum Reverendissimum Patrem Procuratorem Generalem emissa de faciendo omnia per gesta ratificari in præsenti Capitulo Generali, ac de omnibus, & singulis pactis, Capitulis, conditionibus, promissionibus, obligationibus, caducitatibus, clausulis, & cautelis in eodem Instrumento concessionis, in Emphyteusim, ut supra rogato contentis, & expressis, & nihilominus in abundantiorem cautelam melius per me certiorati mediante lectura ejusdem Instrumenti, mihi &c. in publicam formam ad hunc effectum exhibito, omniumque, & singulorum in eo contentorum præsentibus RR. DD. de verbo ad verbum, & a prima usque ad ultimam syllabam facta intelligibili, & clara voce quibus per eosdem RR. PP. auditis, & bene, ut dixerunt, & mediante &c. affirmarunt intellectis sponte &c. in vim supra expressæ Pontificiæ licentiæ, & alias omni meliori modo &c. idem supradictum Instrumentum concessionis in emphyteusim perpetuam, ut supra factam pro dicto annuo perpetuo canone scutorum quadringentorum sexaginta trium monetæ Romanæ, cum obligatione dictæ Venerabilis Congregationis, cunctorumque illius Monasteriorum ut dictum est in Urbe solvendorum, omniaque, & singula in eodem Instrumento contenta, & expressa a primo ad ultimum, nihilo penitus excluso neque excepto, sed singula singulis congrue referendo acceptarunt, ratificarunt, approbarunt, & confirmarunt, & pro plenissime acceptatis, ratificatis, approbatis, & confirmatis haberi voluerunt, & volunt non solum isto sed omni &c. quum quidem acceptationem &c. supradicti RR. PP. in Capitulo Generali, ut præmittitur cougregati promiserunt &c. se seque obligarunt &c. semper, & perpetuo habere ratam, gratam, & firmam, & pro tali, ac tamquam talem attendere, manutenere, & inviolabiliter observare, contraque non facere, dicere, excipere, apponere, vel venire quovis sub prætestu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. totam eorum Venerabilem Congregationem cunctaque illius Monasteria, bona &c. jura &c. in ampliori Reverendæ Cameræ Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. citra &c. in solidum obligarunt &c. appellationi &c. renunciantes &c. consentientes &c. unica &c. & tactis pectoribus de more &c. jurarunt &c. super quibus &c. Præsentibus opportunis &c. licet aliena manu &c. extracta est præsens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratulis utraque auctoritate Notarii, & facta collatione, concordat, meliori semper salva &c. & meo solito signo requisitus signavi &c. laus Deo &c. Loco ✻ signi. De Amicis.

§. 9. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, idem Franciscus Antonius Cardinalis præmissa omnia, & singula pro perpetua eorum validitate inviolabili robore, efficacia, exactiorique observantia Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio etiam juxta pactum in primo, & præinsertis Instrumentis inter partes conventum communiri summopere desideret. Nobis propterea d. Franciscus Antonius Cardina- *Preces Cardinalis, & Monachorum prædictorum, pro relatorũ confirmatione.*

dina-

dinalis tam suo, quam modernorum Abbatis, & Monachorum dicti Monasterii Sancti Spiritus de Murrone, totiusque Congregationis Monachorum Cælestinorum præfatorum nomine humiliter supplicavit, ut sibi, & eisdem Abbati, Monachis, & Congregationi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.10. Nos igitur ipsos Franciscum Antonium Cardinalem Abbatem, Monachos, & Congregationem specialis favore gratiæ prosequi volentes, dictorumque Abbatis, Monachorum, & Congregationis singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem omnium, & singulorum bonorum rerum, ac jurium supradicti Monasterii S. Clementis in Piscaria cum jurisdictione spirituali, & temporali ab eo dependente eidem Congregationi Monachorum Cælestinorum, & pro ea Abbati, & Monachis Monasterii S. Spiritus de Murrone in Emphyteusim perpetuam a memorato Francisco Antonio Cardinale factam, & per Capitulum Generale ejusdem Congregationis Monachorum ratificatam, ut præfertur confectaque desuper bina Instrumenta præinserta, cum omnibus, & singulis pactis, & conditionibus, & aliis quibuscumque in eis respective contentis, & expressis, authoritate Apostolica, tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & singulos tum juris, quam facti, ac solemnitatum quarumcumque tum ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum præsertim super alienationibus bonorum Ecclesiæ editarum, tum ex præfatorum Monasteriorum, illorumque Congregationis, & ordinis, & aliorum quorumvis statutorum, consuetudinum, usuum, & privilegiorum Apostolicorum, quorumcumque præscripto, seu alias de stylo in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet etiam quantumvis formulas, naturales, & substantiales, ac incogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis seu eorum aliquo principaliter, vel accessorie, seu alias quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi quovis modo possent plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, perimimus, & abolemus.

Confirmatio prædictorum omnium.

Clausulæ.

§.11. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet illi in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, occasione, colore, prætextu, & capite etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quamtumvis magno, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu proprio concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective, inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cujuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari.

§.12. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictorum Monasteriorum Congregationis, & ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis usibus, stylis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, aut forma in illis tradita, observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis, quibuscumque. Volumus autem, ut finita, seu quomodolibet deficiente concessione Emphyteutica prædicta bona, res, & jura sub illa comprehensa cum suis membris, & pertinentiis universis, necnon melioramentis desuper pro tempore factis ad dictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pleno jure, atque omnino libere revertantur, illique cedant absque eo quod renovatio concessionis hujusmodi

Derogatoriæ.

di a quoquam sub quovis prætextu, seu ex quacumque causa peti, vel prætendi possit.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXXXV.

Dat. 30. Aug. 1728. Ann. 5.

Subjiciuntur Tertiarii Ordinis Carmelitarum jurisdictioni, & Regimini Magistri Generalis ejusdem Ordinis.

De Commissario Tertii Ordinis Carmelitarum Provinciæ Fluminis Januarii vide aliam hujus Const. ed. 1726: Jul. 24. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod cum ipse longa experientia comprobaverit nonnullas molestias, ac vexationes utriusque sexus ejusdem Ordinis Tertiariis illatas ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarios ad eorum subjectionem, seu superioritatem adigere volunt, exoriri, idque eisdem Tertiariis animi perturbationem, spiritusque dispersionem, atque supradicti Ordinis Superioribus non modicam sollicitudinem afferre, dictus Procurator Generalis, quo similibus in Ordinationibus occurratur, literas nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam, Anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Idus Decembris Pontificatus Nostri Anno Secundo expeditas, per quas inter alia Tertiarii Ordinis Sancti Francisci a jurisdictione, & Superioritate Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarios primodicti Ordinis per Nos summopere extendi, & ampliari desiderat, Nobis propterea præfatus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gen.

§.2. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras præfatas, per quas Tertiarii secundo dicti Ordinis omnimodæ jurisdictioni, & regimini eorum Ministri Generalis subjiciuntur ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus; itaut illi, Priori Generali pro tempore existenti hujus Ordinis curæ, & superioritati subjecti omnino sint.

Subjectio prædictorum Tertiariorum.

Clausulæ Derogatoriæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodicti Ordinis, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXXXVI.

Dat. 13. Sept. 1728. An. 5.

Statuuntur, & confirmantur nonnulla favore Congregationis Fratrum Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus.

De aliis privilegiis iisdem concessis vide aliam hujus Const. ed. 1728. Apr. 9. P. 4. & Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Quum nonnulla decreta a Capitulo Generali prædictæ Congreg. Constitutionibus plane contraria edita fuissent: habito a nonnullis recursu ad S. Sedem.

§.1. ALias pro parte tunc existentium Præfecti Generalis, & Vocalium Capituli Generalis Congregationis Fratrum Betlemitarum nuncupatorum in Indiis Occidentalibus, quæ in veram Religionem auctoritate Apostolica erecta reperitur, Nobis exposito, quod cum in præcedenti Capitulo Generali ejusdem Congregationis Anno 1724. celebrato, contra formam Constitutionum ipsius Congregationis auctoritate Apostolica confirmatarum, statutum fuisset Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis perpetuum, sive ad Vitam Electi esse debere, ac nonnulla alia Decreta præfatis Constitutionibus plane contraria edita essent, adversus quæ plurium Hospitalium, sive Domorum dictæ Congregationis nomine habito ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem nostrum recursu, ac rei cognitione Congregationi tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ per eumdem Clementem Prædecessorem demandata, & ab hac tribus ipsius Congregationis Cardinalibus ad id specialiter, deputatis remissa, prodiisset a Congregatione particulari dictorum trium Cardinalium die 12. Aprilis 1709. Decretum tenoris sequentis videlicet = *Revocatis Decretis asserti Capituli Generalis in ea parte, in qua sunt contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis, serventur omnino eadem Constitutiones, & Archiepiscopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præsideat per se, sive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationis, & quatenus tunc temporis Archiepiscopus obie-*

Emanavit præsens Decret. Congregationis Particularis, quo revocata fuere prædicta Decreta Constitutionibus contraria.

obierit, exequatur, & præsideat Vicarius Capitularis. =

Aliis deinde instantiis coram eadem Congregatione propositis; ab ea emanavit Decretum pro convocatione Capituli Generalis; in quo discuterentur, & resolverentur puncta in præfatis instantiis proposita.

§.2. Subinde vero coram eadem Congregatione particulari Cardinalium nonnullæ aliæ Instantiæ per tunc pariter existentes in Alma Urbe dictæ Congregationis Fratrum Procuratores propositæ essent, quas ipsa Congregatio particularis Cardinalium die 31. Januarii 1710. admittere noluerat, sed Votum proximi Capituli Generalis desuper exquiri mandaverat, iterumque ad trutinam in dicta Congregatione particulari Cardinalium revocata resolutione, ab eadem die 12. Aprilis capta, reque die 5. Februarii 1714. accurate discussa, emanasset ab ea Decretum, quo persistendo in Decisis quoad revocationem Decretorum in Capitulo Generali anni 1704. ut præfertur editorum, & Convocationem dicti Capituli Generalis injunctum fuerat per vota secreta in hoc proximo Capitulo generali exquiri, an expediret Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis Fratrum in posterum fore ad sexennium, seu potius ad novennium, exclusa omnino illius perpetuitate.

Uti factum est.

Quamobrem cum in Capitulo Generali hujusmodi in Civitate Limana celebrato, illique præsidente Venerabili Fratre Archiepiscopo Limano, post peractam electionem dicti Præfecti generalis, discussa in eo, & resoluta fuissent puncta in præfatis Instantiis proposita, ac successive a Nobis eorum confirmatio, & approbatio expetita fuisset, Nosque eorumdem examen supradictæ Congregationi Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ commisissemus, eadem Congregatio Cardinalium post auditam desuper relationem dilecti Filii nostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pici nuncupati præfatæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, visaque jura distributa, & auditum Votum bon. mem. Caroli Augustini, dum viveret ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Fabroni nuncupati Causæ Ponentis, ejusmodi resolutiones in Capitulo Generali præfato unanimiter captas die 20. Aprilis 1725. mature examinaverat, atque in hunc, qui sequitur, modum reformaverat, & approbaverat, nimirum.

Resolutiones in Capitulo Generali captæ; verum a Cardinali Fabrono, Causæ Ponente, reformatæ, & approbatæ.

De quibusdam officiis ad novenium duraturis.

De permittendo Religiosis Sacerdotio. Cum nonnullis tamen conditionibus.

§.3. *PRIMO*. Officium Præfecti generalis, ac omnia officia illorum, qui in Capitulo Generali eliguntur, prout sunt Assistentes generales, aliique Assistentes particulares utriusque Regni, durare debere ad novennium, servatis tamen quoad electiones Superiorum Localium Constitutionibus Ordinis præcipientibus, quod istæ fiant de triennio, in triennium. *SECUNDO*. Expedire permittere Religiosis, ut promoveri possint ad Sacerdotium, cum sequentibus tamen conditionibus videlicet. *Prima*, dummodo nullus promoveatur, nisi post elapsum decennium a die ingressus in Religionem. *Secunda*, quod ad effectum se promovendi ad Sacerdotium, nullus directe, vel indirecte uti possit mediatione alterius Personæ pro obtinenda licentia a Patre Generali, & Assistentibus generalibus, sed proponi præfato Generali debeat, a Vice-Præfecto Generali, & Assistentibus, si sit de Regno, ubi residet idem Vice-Præfectus Generalis; Si vero sit de Regno, ubi residet Præfectus Generalis, ipsi proponatur a Superiore, & a Capitulo Conventuali Domus, quæ sit de Sacerdote providenda, debeantque præfati Vice-Præfectus, & Assistentes, Superior, & Capitulum Patri Generali, ejusque Definitorio illas Personas significare, quas hujusmodi Dignitates promereri posse crediderint. *Tertia*, si aliter quispiam ad Sacerdotium fuerit promotus, *ipso facto* incurrat in suspensionem a Divinis, a qua nonnisi per Summum Pontificem absolvi possit. *Quarta*, ad Sacerdotium promoti teneantur celebrare, & applicare Sacrificium juxta intentionem Præfecti Localis, & juxta obligationis Communitatis illius Domus, & quod si pro celebratione aliquam Eleemosynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipsius Præfecti Locali, ubi Missæ celebrantur, vel cujus Subditus fuerit ille, qui extra Conventum celebraverit, sub pœnis contra Proprietarios inflictis. *Quinta*, in quolibet Conventu non adsint, nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ sunt Matrices, tres, ad effectum supplendi in Casum obitus in aliis Conventibus. *Sexta*, Casu vero quo de licentia etiam Patris Generalis, & Assistentium aliqui ultra numerum præfixum promoverentur, si id ex propria Promotorum culpa contingerit, isti celebrare non possint, nisi supervenerit Vacatio alicujus Loci per obitum alterius Sacerdotis. Superiores autem qui licentiam dederunt, expleto novennio, voce activa, & passiva remaneant privati. *Septima*, Sacerdotes, ut supra promoti, debent in omnibus sequi Vitam Regularem, & deferre Coronam Clericalem ad instar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei, & nunquam, nec etiam per breve temporis spatium possint esse Præfecti generales, nec ullam Prælaturam in Religione habere supremam, seu ordinariam, nec ex dispensatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuscunque alterius Superioris, sed sollummodo possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ. *Octava*, denique, si aliquis Sacerdos Sæcularis ægrotus in Hospitalibus degens pro sua devotione peteret ad habitum Religionis, antequam obiret, admitti, possint Pater Generalis, & Definitorium pro hujusmodi admissione alicui de Præfectis Localibus licentiam concedere, accedente tamen consensu illius Communitatis, non obstante, quod in eodem Conventu alii duo adsint Sacerdotes, ut supra.

De non suscipiendis in Religionem iis, qui Religioni inserviunt, vulgo *Donados*.

Qui præsidere debeat Capitulo generali, & illud convocare.

De Vice-Præfectis.

§.4. *TERTIO*, neque Præfectus Generalis, neque alius quicunque Superior illos possit in Religionem suscipere, qui eidem Religioni inservierunt, vel fuerint, ut vulgo dicitur, *Donados*, quod si secus factum fuerit, admissio per ejusmodi emissa, nullius sit roboris, vel momenti, reservata tamen Capitulo Generali facultate *Donados* ad habitum admittendi, quatenus expedire censuerit. *QUARTO*. In casu obitus Præfecti generalis, quando ad eum spectaret convocare Capitulum, seu Vicarii generalis, vel in casum gravis infirmitatis, seu cujuscunque alterius legitimæ Causæ eos legitime impedientis, jus convocandi Capitulum generale, & in eo præsidendi pertineat ad Assistentem generalem antiquiorem, seu etiam eo impedito, ad alios Assistentes, juxta eorum antianitatem, vel ad alios Vocales, qui sequuntur, attenta semper eorum antianitate. *QUINTO*. Demum defunctis Vice-Præfectis generalibus Limæ, aut Messici, seu Præfecto cujuscumque alte-

alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, una cum Assistentibus illius Regni, ea omnia gerere possit, quæ a Constitutionibus Ordinis Vice-Præfectis generalibus conceduntur, donec adveniat ejus confirmatio ab iisdem Constitutionibus præscripta; Et si justis de Causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta, valida sint, & plenarium suum effectum consequi debeant, dummodo ea aliunde Sacris Canonibus, & Constitutionibus ejusdem Ordinis contraria non sint.

Quæ resolutiones alias a Pontifice confirmatæ fuere

§.5. Et in eadem expositione subjuncto, quod ipsi Præfectus generalis, aliique Vocales præmissa Apostolicæ Confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderarent: Nos supplicationibus, eorum nomine, nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas Capituli generalis resolutiones auctoritate Apostolica approbavimus, & confirmavimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 4. Maji ejusdem anni 1725. expeditis literis, uberius continetur.

Verum postea justis de caulis aliquot declarationes & reformationes a prædictis Fratribus in ultimo Capitulo Generali editæ fuere, preces addentes, ut ab Apostolica Sede confirmarentur.

§.6. Et postmodum pro parte Dilectorum Filiorum modernorum Præfecti, & Assistentium Generalium dictæ Congregationis Fratrum Nobis exposito, quod aucto Hospitalium, seu Domorum ipsius Congregationis Fratrum numero, quem semper magis in dies, benedicente, ac incrementum dante Domino, ad Dei gloriam, Pauperumque ægrotantium levamen, auctum iri sperabant, eadem Congregatio Fratrum nonnullis gratiis, & prærogativis, illius vero Constitutiones a Sede Apostolica confirmatæ aliquot declarationibus, & reformationibus præsenti Religionis statui accommodatis indigebant, atque tam istas, quam novam breviorem in ultimo Capitulo Generali confectam Professionis Regularis emittendæ formulam per Nos approbari, & præscribi summopere cupiebant, precibusque Nobis super hoc exhibitis, ad memoratam Congregationem Cardinalium, negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, jussu nostro, similiter remissis, dicta Congregatio Cardinalium, auditis prius ipsius Ludovici Cardinalis, & Protectoris, necnon Dilecti pariter Filii nostri Ludovici dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati, Ponentis, relationibus sibi desuper factis, negocioque mature expenso, die 12. Julii 1726., & 21. Novembris 1727., eisdem precibus annuendum censuit ut infra.

Reformatio Professionis in posterum emittendæ.

§.7. Nempe. *PRIMO*. Firma, & valida permanente Professionem illorum Religiosorum, qui hactenus sub veteri formula professi fuerunt, approbandam fore novam breviorem formulam in Capitulo Generali exaratam, sub qua Solemnis Professio per Religiosos in posterum professuros emitti debeat, quæ quidem formula est tenoris sequentis, videlicet = *In nomine Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Ego N.N. libera, & spontanea voluntate solemniter voveo, & promitto Omnipotenti Deo, juxta Regulam Sancti Patris Augustini, & Constitutiones Ordinis Hospitalitatis sub titulo de Bethlehem, in manibus R. V. observare obedientiam Sanctissimo P. N. S. Pontifici N.N. ejusque Successoribus, & R. P. nostro Præfecto Generali, aliisque meis Superioribus, eorumque Successoribus, ac insuper vivo, & promitto paupertatem, castitatem, & exercere Hospitalitatem usque ad mortem erga pauperes infirmos, etiam infideles, licet contagiosa infirmitate afficiantur.*

FORMULA PROFESSIONIS.

Acceptatio Superioris.

Et ego N.N. facultate mihi concessa a R.P. Præfecto Generali, & nomine meæ Religionis, tuam Professionem accepto, ratamque habeo, & siquidem usque ad mortem Vota tua Domino reddideris, & promissa tua, adjuvante gratia, adimpleveris, nomine ejusdem Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti vitam tibi æternam, atque immortalem gloriam tibi promitto. *SECUNDO*. Qui Præfecti generalis munus expleverunt, in Capitulo Generali perpetuum tam activum, quam passivum Votum habeant, ultimus vero Præfectus Generalis post expletum sui Generalatus Officium, in Capitulo Generali immediate sequenti voce passiva careat, ita ut pro Novennio immediate sequenti in eodem Officio nec confirmari, nec eligi valeat. *TERTIO*. Quia aliquando contingere solet, quod in scrutandis materiis, & controversiis bonum Regimen, ac gubernium Religionis concernentibus, sive in Definitorio Generali, sive in particulari suffragia Vocalium reperiantur æqualia, ne ob ejusmodi æqualitatem materiæ remaneant indecisæ, per novum Præfecti Generalis ibidem præsidentis suffragium, quæcunque materia, seu discordia in suffragiorum æqualitate posita, & constituta dirimatur, & decidatur. *QUARTO*. Cum præcipuum, imo unicum hujus Religionis Institutum sit Hospitalia retinere, in eisque omnes recipere Infirmos quacunque infirmitate etiam epidemica laborantes, Capellani, sive Sæculares a Superioribus Bethlehemiticis electi, sive Sacerdotes ex eadem Religione Bethlehemitica, vel ex quacunque alia assumendi tam illis, qui ipsis Infirmis, & Convalescentibus inserviunt, quam omnibus aliis Hospitalium servitio addictis, etiam in Paschate, Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta possint, & valeant administrare, dummodo præfati Capellani pro Pœnitentiæ Sacramento administrando, Mortis articulo excepto, ab Ordinario loci, qui actu suam Ecclesiam gubernet, licentiam Confessiones excipiendi habeant.

Declarationes nonnullæ prædictæ. Quod voce activa, & passiva gaudere debeant Præfecti generales, præter ultimum, qui tantum activa.

Suffragium Præfecti Generalis decidere debet suffragiorum æqualitatem.

De Sacramentis ab iis, qui Hospitalibus Bethlehemiticis inserviunt, quocumque tempore administrandis.

De Hospitalibus pro mulieribus infirmis.

§.8. *QUINTO*. Quamvis autem in Constitutionibus ejusdem Ordinis *Cap. 6. §. 3.* ita statutum sit = *Non debet excludi ab Hospitalibus nostris ullum genus Personarum, ad omnes debent extendi, omnes debent amplecti charitatis ulnæ Liberos, Servos, Mauros, Nigros, & Gentiles* = Nihilominus in iisdem excipiuntur Mulieres, quæ nec ut curentur, nec ad invisendos Infirmos in Hospitalibus debent admitti. Quia vero nonnullæ Civitates, & Loca Religiosos Bethlehemitas, ad erigendum in ipsis Hospitalia vocarunt, vel admiserunt, & quamplures ea lege Hospitalia fundarunt, vel Eleemosynas contribuerunt, ut in ipsis sub cura Mulierum, & in ædibus separatis ab illis Virorum, pauperes Mulieres infirmæ excipi, & curari possint, compertumque experientia sit in maximum id Proximi cedere auxilium, ideo firma remanente præfata Constitutione quoad Hospitalia Virorum, approbanda esse Hospitalia, seu Domus, ut supra erecta, aliaque posse in futurum erigi, ac fundari, in quibus Mulieres infirmæ recipi, & curari valeant, dummodo hujusmodi Hospitalia, seu Domus ab Hospitalibus, & Domibus Virorum, nedum sint separata, verum etiam nulla

nulla ex parte eisdem sint immediate contingua, ac dummodo in Hospitalibus, vel Domibus Mulierum, nonnisi Religiosus sexagenarius pro Rectore, & Unus, vel duo Sacerdotes ætate provecti pro administrandis Sacramentis, constitui valeant, quin alius Religiosus commorari ibi possint, ita, & taliter quod, si alio modo fiat in aliqua Domo, vel Hospitali, eo casu eadem Domus, vel Hospitale *ipso facto* subjectum sit, & remaneat Visitationi Episcopi, & Ordinarii loci. *SEXTO*. Cumque necesse sit, quod Religiosi Bethlehemitici, & Capellani continuo moram trahant in Hospitalibus, ne detur casus, quod aliquis infirmus repentino accidente correptus absque Sacramentis, debitaque assistentia decedat, declarandum, & quatenus opus de novo concedendum fore, quod tam præfati omnes Religiosi Ordinis Bethlehemitici, quam Præsbyteri Sæculares, vel Regulares alterius cujusque Religionis, qui per Superiores præfati Ordinis in Capellanos assumpti sunt, & inposterum assumi contigerit, sint exempti a quocumque onere Processionum publicarum, vel functionum Ecclesiasticarum, ob quas teneantur abesse etiam pro modico tempore ab Hospitalibus, ad instar Religiosorum Sancti Joannis de Deo.

De Cappellanis prædictorum Hospitalium a quovis onere eximendis.

§.9. Cum autem sicut iidem Præfectus, & Assistentes Generales Nobis denuo nuper exponi fecerunt ipsi præfatas declarationes, reformationes, & novas Constitutiones ab ipsa Congregatione Cardinalium conditas, seu approbatas, quo firmius subsistant, ac serventur exactius Apostolicæ quoque nostræ Confirmationis præsidio roborari maxime desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, declarationes, reformationes, & novas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, itidem, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus, atque tam illas, quam præinsertas quoque resolutiones in supradicto Capitulo Generali captas, & a Nobis per literas nostras præfatas similiter approbatas, & confirmatas, sicut præmittitur, in praxim, & usum redigi, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit religiose, & inconcusse servari præcipimus, & mandamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Præfecti, & Assistentium generalium.

Confirmatio Declarationum, & Constitutionum relatarum.

§.10. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, quos concernunt, & pro tempore concernent, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quoad ea, quæ præsentibus adversantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiusque Provinciarum, Domorum, seu Hospitalium, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Sept. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXXXVII.

Statuuntur nonnulla motu proprio in Gabellarum fraudatores.

Dat. 17. Sept. 1728. An. 5.

Similia Statuta a Romanis Pontificibus, aliisque judicibus inferioribus Urbis confecta hic confirmantur, præsertim illa a Sixto V. contra pulsos in exilium, & contra fraudatores vectigalium emanata Const. ed. 1585. Jul. 1. P. 1. & 1588. Nov. 17. P. 4. & ab Inn. XII. Const. ed. 1700. Jun. 19. P. 9. & Clem. XI. Const. 1717. Jun. 12. P. 17.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

Benche da molti Sommi Pontefici nostri Predecessori con diverse loro Costituzioni, e dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e nostri *pro tempore* Tesorieri Generali con le loro Ordinazioni, Editti, e Bandi publicati in diversi tempi sia stato più volte proibito espressamente a tutte, e singole Persone di qualsivoglia stato, grado, e condizione, anche Ecclesiastiche, Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, e Congregazione il commettere Contrabandi, e Fraudi

A multis Summis Pontificibus in Vectigalium fraudatores Constitutiones editæ fuere.

di di qualunque cosa, benchè in tenue quantità in pregiudizio delle Gabelle, Dazj, ed imposizioni dovute alla nostra Camera, tanto in questa nostra Città, quanto nelle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, e immediatamente soggetti a questa Santa Sede, sotto gravissime pene pecuniarie, corporali, ed anche spirituali espresse in dette Constituzioni, Editti, e Bandi da incorrersi, ed applicarsi respettivamente nella forma, che in essi è disposto; E sebbene avendo Noi inteso sin dal principio del nostro Pontificato, che da molti con poco timore, e rispetto delle Constituzioni, Ordinazioni, e Bandi sudetti, e con tanto pregiudizio della nostra Camera, e suoi Appaltatori si continuano l'istessi contrabandi, e fraudi, procurassimo far innovare tal proibizione, mediante un Editto fatto publicare dal nostro Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato, ed ordinassimo altre provisioni, che stimassimo espedienti per evitare tali pregiudizj:

Causæ hujus Constitutionis.

§.1 Con tutto ciò essendoci nuovamente pervenuto a notizia con grave molestia dell'animo nostro, che da molti senza verun timore delle pene sudette, anche con sofferenza, o almeno dissimulazione de' Baroni, e Feudatarj de' predetti Luoghi si fabricano robbe soggette a dette Gabelle, e susseguentemente si comprano, e vendono, con audacia de' Contrabandieri uniti, ed armati si trasportano in questa Città, ed altri Luoghi del nostro Stato per esitarle, in gravissimo, ed evidente pregiudizio di detta nostra Camera, e suoi Appaltatori, e che per rimediare a tali disordini non è giovata la spedizione fatta in diverse occasioni, de' Commissarj, con grave dispendio di detta nostra Camera, ed Appaltatori, mentre detti Contrabandieri così uniti, ed armati hanno incusso timore agl' Officiali, e Ministri di Giustizia, con resistergli arditamente, ed offenderli, anche nelle Persone, fino al termine di ucciderli, restando poi i Delinquenti impuniti per la difficoltà di poterli avere in potere della Giustizia, e ricovrandosi ne' Luoghi Immuni per salvar non solo le proprie Persone, ma insieme le robbe di contrabando, per ivi contrattarle, e venderle con maggior franchezza, e libertà.

§.2. Volendo perciò Noi con ogni possibil mezzo reprimere in ogni conto la temerità di detti Contrabandieri, che così uniti, ed armati, turbano anche la quiete del nostro Stato, e rendono altresì poco sicure le publiche strade, e così provedere all'Indennità della nostra Camera, e suoi Appaltatori, & insieme alla sicurezza de' nostri Sudditi, e respettivamente degl'Officiali, e Ministri di Giustizia, e rimuovere affatto ogni occasione di disturbo, abbiamo determinato di rinovare, ampliare, e dichiararare le sudette Constituzioni, Ordinazioni, Editti, e Bandi, acciò da tutti siano inviolabilmente osservati nella forma, come in appresso.

Confirmantur Constitutiones quædam Summ. Pontificum, & Edicta in latrones publicarum viarum, & vectigalium fraudatores emanata.

Avendo per tanto nella presente Cedola di nostro Moto proprio per inserto, e di parola in parola registrato l'intiero tenore delle Costituzioni publicate dalla felice memoria di Sisto V. nostro Predecessore, una cioè contro i Banditi, e malviventi spedita il primo Luglio 1585., che comincia = *Hæc nostri Pontificatus initia* = e l'altra contro i Contrabandieri del Sale per suo Moto proprio spedito li 17. Novembre 1588., de' Chirografi della felice memor. d'Innocenzo XII. segnato li 19. Giugno 1700. diretto al nostro Monsignor Tesoriere Generale, e della felice memoria di Clemente XI. segnato li 12. Giugno 1717. diretto al Reverendissimo Cardinal Camerlengo, de' Bandi Generali della Congregazione della nostra Consulta, del Bando Generale del Governo di questa nostra Città, degl' Editti, e Bandi in diversi tempi publicati dal nostro Segretario di Stato, dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e dal nostro Tesoriere Generale, e specialmente di quelli publicati sotto li 23. Agosto 1664., 17. Luglio 1707., e 2. Aprile, 1727., di tutto, e singole pene in essi comminate, imposte, & ingionte, de' premj promessi, degl'ordini, e regole respettivamente dati, e prescritte, & ogn' altra cosa, quantosivoglia necessaria ad esprimersi, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà, confermiamo, approviamo, e rinoviamo tutte le sudette Constituzioni, Editti, e Bandi, e specificamente tutte, e singole proibizioni in essi espresse, pene ingionte, e premj promessi, e salvo le seguenti dichiarazioni, restrizioni, & ampliazioni, vogliamo, che in tutto, e per tutto, & in tutte le loro parti debbano inviolabilmente osservarsi, ed eseguirsi da qualunque Persona, anche Ecclesiastica, Secolare, e Regolare, di qualunque stato, grado, e condizione, comprese anche le undici Congregazioni, l'Ordine Gerosolimitano, e qualunque altra, che per comprenderla si ricercasse speciale, e individua menzione, sotto le medesime pene, non ostante qualunque preteso Privilegio, ed Esenzione, anche risultante da qualunque Constituzione Apostolica nostra, e de' nostri Predecessori, quali tutte in questa parte, e per l'effetto sudetto rivochiamo, annulliamo, & aboliamo, e vogliamo, che s'abbino per rivocate, annullate, & abolite.

Declarationes nonnullæ prædictarum Constitut. & Edictorum.

§.3. E se bene nella sudetta Bolla di Sisto V. dell' anno 1585., ne' Bandi generali della Congregazione della nostra Consulta *al Cap.*33., e nell'Editto del Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato venghi proibita la Coadunazione, e Conventicole di più Persone armate, dichiarandosi, che per Conventicola, e Coadunazione quella, quando saranno trovate insieme più di sei Persone armate, e più di dieci senz'armi, e nel Bando altresì del Governo di questa nostra Città di Roma proibendosi *al Cap.*82. le medesime Coadunaze, e Conventicole, si dichiari esser Conventicola, quando saranno ritrovate più di quattro Persone armate, e più di sette senz'armi, tuttavia confermando, e rinovando Noi con il presente nostro Moto proprio per quanto faccia di bisogno le proibizioni, come sopra fatte nella sudetta Bolla del detto nostro Predecessore Sisto V., e Bandi successivamente sopra di ciò emanati, come se qui il tenore di ciascun di essi fosse stato di parola in parola registrato, vogliamo, e dichiariamo, che quando la coadunazione di tali Persone armate sarà fatta a fine di far Contrabandi tanto di Sale, quanto di Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, o altra qualunque cosa soggetta al pagamento delle sudette Gabelle, portando le Persone caodunate seco qualche quantità di dette robbe di Contrabando, s'abbia ad intendere, e sia tenuta per Conventicola quella, che comporrà il numero

di sole tre Persone, al qual numero, nel caso solo di detti Contrabandieri riduchiamo, e restringiamo tali Conventicole, e Coadunazioni, volendo, che le sudette tre Persone armate, & unite, come sopra per il fine sudetto s'intendano subito incorse, e soggette a tutte le pene ingionte, ed espresse nella sudetta Bolla, ed Editto del Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato, benchè in essi, e nell'altri Bandi sudetti sia prescritto diverso, e maggior numero di Persone; E vogliamo inoltre, che dette tre sole Persone armate portando seco qualche quantità di ciascuna di dette Robbe di contrabando siano riputate, e tenute, come Ribelli del nosto Stato, e che tanto gl'Esecutori, e Ministri di Giustizia, quanto altre qualunque Persone private, anche senza mandato di Giudice, possano arrestarle, carcerarle, ed ucciderle impunemente secondo alla disposizione di detta Bolla, Bando, ed Editto, e che se il Contrabandiere arrestato, carcerato, overo ucciso, fosse anche Bandito di Vita, o di Galera, possano gl'Arrestanti, Carceranti, o pure Uccisori conseguire, oltre la sudetta nomina, anche l'altra, che gli si deve unitamente con la Taglia, a tenore dell'Editto contro i Banditi, e Facinorosi.

Extensiones earundem.

§.4. Proibendosi espressamente nel sudetto Moto proprio della felice memoria di Sisto V. dell'anno 1588. sotto diverse pene li Contrabandi del Sale, Noi per l'effetto sudetto estendiamo la detta proibizione, anche alli Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, e di qualunque altra cosa soggetta alle Gabelle, e Dazj sudetti, dichiarando, che sotto le pene in esso imposte per le fraudi della Gabella del Sale, s'intendano comprese anche le Fraudi, e Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, & altre robbe sudette, come se tutte fossero specialmente, ed espressamente comprese, e specificate in detto Moto proprio. Avendo la felice memoria d'Innocenzo XII. nell'accennato suo Chirografo de' 19. Giugno 1700. concesso a Monsignor Tesoriere Generale pro tempore la facoltà di poter per invenire Fraudi, e Contrabandi perquirere non solo nei Molini, Case, Collegj, Conventi, ed altri Luoghi Immuni, ma ancora nelle Chiese de' sopradetti Ecclesiastici, ed Ordini Militari, anche de' Gierosolimitani, ove da' Defraudatori, e Contrabandieri fossero state ascose, trafugate, e custodite robbe, per le quali si dovesse pagare la Gabella alla nostra Camera, e di far ivi tutti gl'atti, che avesse stimato necessarj, senza licenza degl'Ordinarj, Protettori, e loro Giudici privativi, con l'intervento però, ed assistenza d'una Persona Ecclesiastica da deputarsi da esso Monsignor Tesoriere Generale, e di venire anche all'estrazione di dette robbe di Contrabando, con facoltà di potersene servire per corpo di delitto nel Giudizio Criminale. Noi per estirpare in ogni modo questi Contrabandieri sì pregiudiziali tanto alla nostra Camera, e suoi Appaltatori, quanto alla publica quiete, ampliamo, ed estendiamo le sudette facoltà, anche rispetto alle Persone de' Contrabandieri, e dichiariamo, che quando questi sarrano trovati ne' sudetti Luoghi Immuni, e che ivi ritenessero robbe di Contrabando, sia lecito agl'Officiali, e Ministri di Giustizia, ed altre Persone, anche private di proter liberamente, impunemente, con l'assistenza però di detta Persona Ecclesiastica, da deputarsi da d. Monsignor Tesoriere Generale, arrestare, ed estraere, da detti Luoghi Immuni non solo le robbe di Contrabando, secondo la disposizione del sudetto Chirografo, ma insieme le Persone delli stessi Contrabandieri; Volendo, ed ordinando, che a questi, ritenendo appresso di se in detti Luoghi Immuni robbe di Contrabando, e così abusandosi de' Luoghi Sagri, non vaglia, nè suffraghi aleun beneficio d'Immunità Ecclesiastica, non ostante, che nel sudetto Chirografo sia ristretta tal facoltà alle sole robbe di Contrabando, come sopra.

Præcipitur publicatio harum literarum.

§.5. Et affinchè queste nostre Ordinazioni, Provisioni, e dichiarazioni abbino la dovuta, ed inviolabile osservanza, ed esecuzione senza veruno ostacolo, ed impedimento, incarichiamo in virtù di santa ubbidienza alli Reverendissimi Cardinali, anche Legati a latere, Arcivescovi, Vescovi, e loro Vicarj, che per l'effetto sudetto debbano far publicare la presente nostra Ordinazione nelle Chiese Cattedrali, e Collegiate delle loro Diocesi, acciò venga a notizia di tutti, e specialmente degl'Ecclesiastici, inculcandone a medesimi la piena esecuzione, ed osservanza, ed al medesimo effetto, comandiamo, come sopra, a tutti i Provinciali, Visitatori, Guardiani, Priori, e Rettori de' Regolari di qualunque Ordine, comprese anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gierosolimitani, che debbano invigilare, affinchè da' loro Religiosi, e Ministri non si comprino, vendano, o ritengano le sudette robbe di contrabando, o in qualunque modo si presti ajuto, e favore a detti Contrabandieri, sotto pena della privazione della voce attiva, e passiva, & altre a nostro arbitrio.

Statuuntur nonnulla ad hanc Vectigalium fraudem evitandam, & ad eorum fraudatores facilius comprehendendos, & puniendos.

§.6. Comandiamo in oltre in virtù di santa Ubbidienza, come sopra a tutte, e singole Persone a Noi mediatamente, & immediatamente soggette di qualunque stato, grado, condizione, e qualità, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Duchi, Prencipi, Marchesi, Conti, e di qualsisia altra Dignità, e Preeminenza, così Ecclesiastica, che Secolare, e Regolare, comprese anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gerosolimitani, e li Reverendissimi Cardinali di Santa Chiesa, siccome altresì a Gouernatori, Castellani, Capitani, & altri Officiali sì di Fortezze, e Torri, che di Galere, e Milizie di Soldati, che sotto qualsivoglia pretesto, causa, o quesito colore in qualunque modo non ardiscano, o presumano, o alcun di loro ardisca, o presuma fabricare, ricevere, ritenere, comprare, vendere, donare, distribuire, o in qualsivoglia altro modo contrattare, nè respettivamente permettere, che nelle Città, Terre, Castelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri, ed altri Luoghi ad essi in qualunque modo soggetti si fabrichino, ricevano, ritengano, vendano, comprino, donino, distribuiscano, o in qualsisia modo contrattino robbe di qualsiuoglia sorte, ancorchè di minima quantità, e valore, soggette alle Gabelle, e Dazj spettanti, e dovuti alla nostra Camera in pregiudizio delle sue Dogane generali, e respettivamente degl'Appaltatori, volendo, che i Baroni, e Feudatarj predetti, Governatori, Luogotenenti, e qualunque Officiale delle Città, Terre, e Luoghi sudetti,

detti, come anche i Castellani, Capitani, ed altri Officiali delle Fortezze, Torri, Galere, e Milizie di Soldati non ardiscano, nè presumano in modo alcuno pretendere, ed allegare alcun privilegio, ed esenzione, e con tal titolo contrattare alcuna annua risposta, o ricognizione cogl'Appaltatori Camerali, sotto pena in quanto ai Baroni, e Feudatarj della nostra Indignazione, di scudi 500. d'oro, ed altre, anche più gravi a nostro arbitrio, oltre le pene contenute nella predetta Costituzione, e Moto proprio di Sisto V. de' 17. Novembre 1588., da Noi, come sopra confermato, ed ampliato, quale vogliamo, che s'abbia quì per inserto, e repetito di parola in parola, ed inquanto agl'Appaltatori, parimente della nostra Indignazione, ed altre a nostro arbitrio, nè in verun modo impedire, che i Commissarj, Ministri, ed Officiali della nostra Camera, e degl'Appaltatori, e Conduttori sudetti, che *pro tempore* saranno deputati sopra tali Fraudi, non possano liberamente *perquirere*; ed esercitare il loro officio nelle loro Città, Terre, Castelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri di Soldati, Case di Persone particolari, ed altri luoghi, ancorchè fossero tali, che godessero l'Immunità Ecclesiastica, alla quale intendiamo di derogare in questa parte, come abbiamo sopra disposto, e far' altre diligenze, che stimeremo necessarie, anche all'improviso, senza notificarlo precedentemente agl'Officiali, e Ministri di Giustizia, purchè adempito il loro Officio, faccino a quelli costare delle loro facoltà; Anzi essendo li Governatori dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali subalterni delle Milizie, richiesti dagl'Officiali, e Ministri di Giustizia, tanto esplicitamente col chiamarli, o farli chiamare in loro ajuto, quanto implicitamente con il suono, che d'ordine di quelli si farà, della Campana all'Armi, vogliamo, che li medesimi debbano prestare a detti Officiali, e Ministri di Giustizia ogni ajuto, favore e braccio, accorrendo subito con i loro Soldati armati, a prestare l'effettivo ajuto, braccio, ed assistenza, alli sudetti Ministri di Giustizia, che vorranno apprendere, arrestare, o uccidere li Delinquenti sudetti, ovvero a quelli levare, e togliere le robbe di contrabando, che seco portano, sotto pena in caso di contravenzione, non solo della perdita, e privazione irremissibile delle Cariche, ed altre respettivamente espresse nelle sudette Costituzioni, Editti, e Bandi, ma anche della refezione di tutti i danni, che li detti Ministri di Giustizia, e nostri Appaltatori Camerali patissero, o avessero potuto patire dal non aver potuto ridurre in mano della Giustizia, tanto li Delinquenti sudetti, che le dette Robbe di contrabando, intorno al valore delle quali, a fine di condannare al pagamento, e reintegrazione di esse li detti Governatori dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali subalterni di Milizie, a favore di detti Ministri di Giustizia, ed Appaltatori Camerali, basterà, che costi dal detto di due Testimonj, che averanno vedute le dette robbe di contrabando, e che daranno il loro giudizio, secondo la loro credulità, del valore di dette robbe, ovvero, che in questa parte s'abbi a prestar tutta la fede all'istessi Esecutori di Giustizia.

Committitur ampla hac fu- §.7. Ordiniamo pertanto al Reverendissimo Cardinal Cammerlengo, al nostro Tesoriere Generale, a Reverendissimi Cardinali Legati, Vice-Legati, Presidenti, Governatori, Rettori, Luogotenenti, ed altri Giudici Ordinarj delle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, ed immediatamente a Noi soggetti, e particolarmente de'Luoghi marittimi, e de' Confini del nostro Stato, siccome anche agl'Arcivescovi, Vescovi, e loro Vicarj, Giudici, ed Officiali, che debbano esattamente invigilare per la piena, & inviolabile osservanza di quanto da Noi è stato come sopra prescritto, ed in caso di Contravenzione procedere contro i Delinquenti, Trasgressori, e Inubbidienti all' esecuzione delle pene sudette, e ad altri rimedj, che di ragione stimeranno opportuni, eccettuate però le Persone costituite in Dignità Ecclesiastica, e quelli, che sono decorati di Titoli temporali, quali sottoponiamo, e soggettiamo, e vogliamo, che restino sottoposti, e soggetti privativamente alla giurisdizione del Reverendissimo Cardinale Camerlengo, e del nostro Tesoriere Generale, alli quali riserviamo anche la facoltà di prender altre provisioni, e publicar novi Editti, e Bandi, per la pronta, ed esatta esecuzione di quanto da Noi è stato come sopra ordinato, per esser così mente, e volontà nostra espressa. per re facultas Cardinali præcipue S.R.E. Camerario

§.8. Volendo, e decretando, che alla presente Cedola di nostro Moto proprio, ammettendosi, e registrandosi in Camera, e ne' suoi libri, secondo la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *de Registrandis*, non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, orezione, nè di alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri pretesti possa esser impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba sempre giudicarsi, definirsi, e interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, dalli predetti Reverendissimo Cardinal Camerlengo di S. Chiesa, e nostro Tesoriere Generale, della piena Camera, e suoi Chierici, Presidenti, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e Giurisdizione di definire, e interpretare diversamente; E dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente, nullo, irrito, e invalido tutto ciò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato contro la forma, e disposizione della presente Cedola di nostro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, essecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati quelli, che in qualunque modo vi avessero, o pretendessero avervi Interesse, ancorchè fossero Persone Ecclesiastiche, privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero speciale, & individua menzione, non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente qualunque Indulto, Privilegio, Esenzione, e licenza contro le cose predette da Noi, e dà nostri Predecessori, dalla nostra Camera in qualsivoglia tempo e per qualunque causa, e titolo a favore di qualsisiano Persone, tanto publiche, quanto private, Ecclesiastiche, Secolari, e Regolari in qualsivoglia modo concesse, confermate, approvate, ed innovate, la Regola della nostra Cancel- Clausulæ.

cellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, e ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Prædecessori, benchè Concistoriali, e munite di qualsivoglia clausole, e forme, anche Derogatorie delle Derogatorie; ed altre più efficaci, effrenate, ed inusitate, e con Decreti irritanti, quali vogliamo, che quì s'abbino, come se di parola in parola fossero registrate, la Disposizione de Concilj Generali, Provinciali, e Sinodali, le Resoluzioni, e Decreti della nostra Congregazione dell'Immunità Ecclesiastica, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti anche confermati da questa S. Sede, Riforme, stili, usi, consuetudini anche immemorabili, delle quali se ne ricercasse una special menzione, e specificazione, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi con la pienezza della nostra potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena, e total'esecuzione, ed effetto di quanto si esprime nella presente Cedola di nostro Moto proprio, ampiamente, ed espressamente deroghiamo.

Fides habenda transumpti.

§.9. Decretando inoltre, che questa nostra Cedola affissa, e publicata nei Luoghi soliti di questa nostra Città lighi, ed astringa ognuno, come se fosse stata a tutti personalmente intimata, e che alli transunti impressi di essa, muniti col sigillo del detto Reverendissimo Cardinal Camerlengo, o del predetto nostro Monsignor Tesoriere Generale, e sottoscritti da uno de Segretarj della nostra Camera, si presti l'istessa fede in giudizio, e fuori di esso, come se fosse esibita, e presentata l'istessa Cedola originale.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di XVII. Settembre MDCCXXVIII.

CCXXXVIII.

Dat. 19. Sept. 1728. An. V.

Prohibetur Monialibus S. Radegundis Mediolanen Musicos concentus figuratos in usu habere.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio; & causæ hujus Constitutionis.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Julius Aresius Abbas Monasterii Sancti Simpliciani Civitatis Mediolanen., ac Præsidens Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod cum in antiquis Constitutionibus a Monachis dictæ Congregationis jussu fel. rec. Leonis X. editis, & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum approbatione munitis, Musica instrumenta, & Cantus, quem vocant figuratum, eis interdicantur, ut vix in Ecclesiis ejusdem Congregationis organa permittantur; quod adeo sancte, & constanter receptum est, ut eamdem prohibitionem, seu interdictum in recentioribus Constitutionum Congregationis huiusmodi editionibus repetere superfluum fuerit; Moniales vero S. Radegundis Civitatis prædictæ, tametsi eximia cum laude, & ingenti Monasticæ disciplinæ commendatione, regulam eiusdem Sancti Benedicti iuxta ritus, & consuetudines prædictæ Congregationis sub cura, & regimine pro tempore existentis Abbatis primodicti Monasterii profiteantur, nihilominus aliquæ ex illis neglecto Cantu Gregoriano, quem Monachi eiusmodi Congregationis hereditario veluti Jure a Sancto Gregorio Magno, & aliis acceperunt, nonnullis ab hinc annis consueverunt, & de præsenti etiam festis diebus, & præcipue solemnioribus, dum sacra peraguntur, & Vespertinæ horæ decantantur, Musico concentu figurato uti, & præter organa, varii generis instrumenta sæcularem levitatem redolentia pulsare solent, & quia in cantu, & sono addiscendo, vel docendo integros fere dies impendunt, cæteras Moniales, quæ silentio, orationi, aliisque regularibus operibus pie vacant, summopere distrahunt, & perturbant; Sed quod caput malorum est, Moniales illæ, qui artem Musicam perfecte callent, non semel Magnatum, & nobilium personarum, quæ in dictam Civitatem se conferunt, Officiosis deprecationibus devictæ in locutoriis Musica oblectamenta illis exhibere coguntur, frustra Superioribus reclamantibus, & contranitentibus, qui a piæ mem. Innocentio XI. & Clemente XI. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris rescripta has cantilenas, & Symphonias sub certis pœnis interdicentia impetrarunt.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, longa experientia compertum sit, eiusmodi remedia malum hoc ad breve dumtaxat tempus avertisse; ut autem idem abusus radicitus evellatur, & hæc licentia, ex qua gravia scandala exoriri posse, ne dum timendum est, sed etiam dolendum, coerceatur, dictus Julius Abbas, & Præsidens opportune in præmissis a Nobis provideri plurimum desiderat. Nos pro commisso Nobis Cælitus Pastorali munere, Monialium secundo dicti Monasterii, quæ oblitæ domum Patris sui, totas se Jesu Christi Domini Nostri earum Sponsi obsequiis devoverunt, quieti, peculiari studio iugiter consulere, ejusdemque Julii Abbatis, & Præsidentis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Monasterii S. Radegundis Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, & quibusvis aliis Puellis in illo educationis causa de Sedis Apostolicæ licentia degentibus, ne de cætero quæquam ex dictis Monialibus, & Puellis nunc, & pro tempore existentibus sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, & occasione Musicos concentus figuratos in usu habere, & Musicis instrumentis in Ecclesia, & Choro uti audeat, seu præsumat sub pena interdicti Ecclesiæ; In locutoriis vero, & Cratibus sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nisi a Nobis, & pro tempore Prohibitio prædicta.

existente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituta, absolutionis beneficium obtinere possit, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo interdicimus, & prohibemus.

Deputatio exequutoris. §.3. Præterea, ut præsentes Nostræ literæ debitæ executioni mandentur, eidem Iulio Abbati, & Præsidenti harum serie committimus, & mandamus, ut præsentes literas, seu illarum tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplum in formam autenticam redactum, in secundo dicto Monasterio, Sacristia, Choro, & locutoriis, in loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, constitui, & collocari curet.

Clausulæ. §.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos, & quas spectat, seu pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit secundo dicti Monasterii, Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX Septemb. MDCCXXVIII; Pontificatus Nostri Anno V.

CCXXXIX.

Dat. 22. Sept. 1728. Ann. 5. Confirmatur Judicium Episcopale Ticini habitum de Corpore Sancti Augustini.

Constitutio qua Controversiam de Corpore S. Augustini judicio Episcopali dirimi hic Pontifex jussit edita est 1728. Jan. 23. P. 4.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. AD summi Dei gloriam in Sanctis ejus amplificandam mirabile nuper factum est in oculis nostris, dum exuviæ Sancti Augustini Hipponensis Episcopi, & præstantissimi Ecclesiæ Doctoris, quarum venerationem antiquus Dei, & Sanctorum hostis aliquandiu perturbare tentaverat, tandem omnium Christifidelium cultui, pristinæque honorificentiæ, universa Ecclesia plaudente, restitutæ fuerunt.

§.1. Probatissimis literarum monumentis constat, Vandalorum persecutione in Africanam Ecclesiam excitata, sanctissimos illarum partium Episcopos, & fidei catholicæ confessores, in Sardiniam exilio damnatos, Corpus eximii Doctoris sub finem Sæculi V. secum in eandem insulam transtulisse, ibique usque ad initium Sæculi VIII. Christiana, idest maxima, religione custoditum. Tunc enim Saracenis, qui in Sardiniam irruerant, loca sacra impie fœdantibus, Liutprandus Longobardorum Rex Sanctarum Augustini Reliquiarum pietate motus, per Legatos ab se illuc transmissos, magno eas pretio redimendas, & Ticinum, quæ alias Papia dicitur, sacra pompa transferendas curavit; ubi Confessione ædis Sancti Petri in Cœlo aureo, tunc primum ad hoc unum jussu Regia exstructa, Augustiniani Corporis thesaurus debito tanto Patri honore depositus fuit, populisque devotionis causa usque ad nostram ætatem illuc undique confluentibus, in ejusdem Confessionis crypta inter puteum, aqua salutari manantem, & altare inferius piissimo studio servatus est. Tandem vero die 1. Octobris Anni Dominici MDCXCV. albus marmoreus sarcophagus sub mausoleo lateritio ibidem loci detectus, inque eo Sanctissimæ Augustini exuviæ in Arca argentea clausæ, repertæ fuerunt: quæ omnia coram plurimis testibus canonice comprobata, per Curiæ Episcopalis ministros, & actuarios, in processus, & commentarios, publica auctoritate munitos, summa fide conscriptos, tunc digesta, perque totum quinquennium adversus quorundam dubitationes non segniter agentibus Fratribus Eremitis Ordinis Sancti Augustini, qui in eadem Sancti Petri Basilica æque ac Canonici Regulares Congregationis Lateranensis, alternis mensibus divina officia persolvunt, disceptata fuerunt, donec unus & triginta sacræ paginæ & decretorum Doctores pro iisdem Augustini Reliquiis sententiam suam, mira consensione firmatam, scripto ediderunt.

Corpus Sancti Augustini Hippone in Sardiniam, atque hinc Ticinum translatum multos post annos repertum est.

§.2. Quum vero ad audientiam nostram pervenisset, ob non extinctas, & abolitas judicio Episcopali Ticinensium Præsulum ejusmodi dubitationes, venerandos tanti Doctoris cineres, quasi incertos, sine debito honore habitos, nos rei gravitate perculsi, literas nostras sub anulo Piscatoris die 23. Januarii hujusce anni ad Venerabilem Fratrem Episcopum Ticinensem dedimus, ei serio injungentes, ut judicium de invento illic Sancti Augustini Corpore, ulteriori dilatione sublata, secundum Deum, & veritatem, ceteris quæstionibus de alio Corpore inveniendo remotis, ad finem perducere: illi præterea mandantes, ut cavillationibus eorum, qui decisionem ac definitionem hujusce causæ impedire tentassent, etiam per Ecclesiasticas censuras occurrere deberet, utque illis, a quibus causa cognoscenda esset, iisdem abhibitis, si opus esset, remediis, ediceret, ne ullis officiis, commendationibus, aut partium studiis obsequerentur; sed solum Deum veritatis præ oculis haberent. Et ne in re tanta definienda novis procrastinationibus locus esse posset, bime-

Summus Pontifex judiciũ Episcopale de eodem Corpus peragi jubet.

mestre tempus huic judicio conficiendo præfiximus. Has vero literas dilectus filius Fulgentius Bellellus Prior Generalis Fratrum Eremitarum totius ordinis Sancti Augustini, in Cœnobio juxta prædictam ædem Sancti Doctoris, alias Sancti Petri in Cœlo aureo, Ticini constitutus, ipsi Episcopo per dilectos Filios Josephum de Gregoriis a Sancto Elpidio, & Aloysium de Bellagente Ticinensem, Fratres Eremitas ejusdem Ordinis, tanquam speciales Procuratores in hac causa a se deputatos, præsentari curavit.

Ad Canonicas Ecclesiæ regulas idem judicium Episcopale peragitur.

§. 3. Episcopus Ticinensis acceptis literis nostris, & juridice vocatis vocandis, qui olim pro identitate sacri Corporis declaranda, nomine eorumdem Fratrum Eremitarum, in memorato Cœnobio degentium, vocati fuerant, inspectisque actis, in eadem causa a mense Octobris Anni MDCXCV. usque ad mensem Martium Anni MDCXCIX. confectis, una cum visitationibus ipsius Corporis Sancti Augustini, Annis MDCXCV. MDCXCVI., & MDCXCVII. pariter factis, necnon juribus, documentis, testium depositionibus, aliisque monumentis, & scripturis, tunc, & subsequentibus annis publica auctoritate exaratis; compluries etiam Theologis, Sacrorumque canonum interpretibus coram se congregatis, quos ex piis doctisque viris ad præscripta Sacrosancti Concilii Tridentini, in consilium sibi adhibendos delegerat, quibus pœnas, in iisdem literis nostris expressas, indixit; singula causæ momenta attente discussa, & mature considerata fuerunt. Tandem vero idem Episcopus die 25. Junii una cum iisdem suis hac in causa consiliariis, ab se delectis, coram Fratribus Eremitis Augustinianis, & Canonicis Regularibus Lateranensibus sacrum Corpus in Confessione repertum Anno MDCXCV. post recitatum ad aram maximam Hymnum *Veni creator Spiritus*, ex Confessione in capsa clausum ad eandem aram per sex Presbyteros inter accensa fanalia reverenter perlatum exacte, & sedulo visitavit diebus XXV. & XXVI. Junii adhibitis tribus ex peritioribus Civitatis Anatomes professoribus, jurejurando de veritate dicenda obstrictis, qui singulas sacri Corporis partes studiose recognoscentes, *os brachii sinistri* ab humero ad cubitum, atque aliud, quod *atlas* vocatur, deesse animadverterunt: quorum primum Ticini a felicis memoriæ decessore nostro Benedicto Papa VIII. Beato Egelnotho Primati Cantuariensi dono traditum fuerat; alterum vero in Dalmatia servatur in Thesauro Sacrarum Reliquiarum Metropolitanæ Ecclesiæ Rausinæ. His peractis, sacroque deposito in pristinum Confessionis locum eadem cæremonia restituto, idem Episcopus Ticinensis solemnes supplicationes, aliasque publicas, & assiduas preces, ad divinam opem pro recto judicio secundum Deum, & veritatem ferendo, impetrandam, indixit, quibus devote cum utroque Clero, & Populo Civitatis interfuit; visisque tandem omnibus videndis, & consideratis considerandis, congregatisque iterum coram se Sacræ Theologiæ Magistris, & Canonum professoribus, quos, uti jam diximus, ad sanctiones Concilii Tridentini antea in consilium vocaverat, quique decem, & septem numero pro veritate atque identitate Reliquiarum Sancti Augustini unanimem sententiam tulisse memorantur, ipse coram dilectis filiis Priore Generali totius Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, & Præposito Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis, atque aliorum complurium, qui illuc, supremum hac de re Episcopale judicium audituri, convenerant, post Missæ Sacrificium de Spiritu Sancto celebratum, solum Deum veritatis præ oculis habens, hoc eodem Anno MDCCXXVIII. Indictione VI. Feria VI. die XVI. Mensis Junii hora tertiarum in Episcopio pro tribunali sedens, hoc Decretum cum plena causæ cognitione prnunciavit.

Sessione 25. ante cap. I.

Decretum Episcopis Ticinensis de Corpore Sancti Augustini.

§. 4. *Christi nomine repetito, per hanc nostram definitivam sententiam dicimus, pronunciamus, & delaramus, satis constare, Corpus inventum in confessione templi Sancti Petri in Cœlo aureo hujus Civitatis die prima Octobris Anni MDCXCV. & nuper per nos recognitum, ac sigillo nostro munitum, esse Corpus Sancti Augustini Ecclesiæ Doctoris, ideoque pro tali esse colendum, & publicæ fidelium venerationi exponendum.*

D. Franciscus Episcopus Papiensis.

Summi Pontificis, & Ecclesiæ gaudiũ ob vindicatas Augustini Reliquias.

§. 5. Nuncio tam Sancti, tam gravis, & maturi judicii Episcopalis ad Nos perlato, præ gaudio exsiliit cor nostrum, summaque lætitia perfusi gratias Deo egimus, quod suam gloriam in Sancti Augustini exuviis canonice vindicatis augere voluerit, quem ob sanctimoniam, atque intemeratam doctrinæ excellentiam, ut fulgentissimum Ecclesiæ lumen, Innocentius, Zosimus, Bonifacius, Cælestinus, Gelasius, Hormisdas, aliique decessores nostri Romani Pontifices magno semper in honore habuerunt, nosque ipsi, ut parentem æque ac magistrum veneramur, utpote cujus regulam, & doctrinam in nostro Prædicatorum Ordine a primis adolescentiæ annis professi sumus, & favente Deo profitemur. Ut autem nostrum juxta ac totius Ecclesiæ gaudium ubique diffunderetur, per literas nostras Universis Christifidelibus inscriptas die 4. Augusti, omnibus, & singulis utriusque sexus, vere pœnitentibus, & confessis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam Sororum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, ubicumque exsistentem, die, per Ordinarios locorum designando, visitassent, atque ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remissionem concessimus; dieque subsequenti alias literas dedimus ad Episcopum Ticinensem, ipsius pietatem, & fidem laudantes, quod omnem dubitationis nebulam de veritate Corporis Sancti Augustini tam accurato examine dissipare studuisset; districte interdicentes sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ne quis auferre, asportare aut distrahere quamlibet sacratissimi ejus depositi particulam auderet. Subinde in die festo ejusdem Ecclesiæ Doctoris XXVIII. Augusti ad ejusdem Titulum, & Cœnobium Fratrum Eremitarum Nos ipsi accedentes, in illius honorem Sacrosanctum Missæ Sacrificium ritu Pontificali celebravimus, adsistentibus Nobis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis; & post peracta divina mysteria, in gratiarum actionem pro Sancto ejus Corpore luculente, & canonice comprobato, Hymnum

Te Deum, Christianæ lætitiæ prænuncium solemni cæremonia præcinentes, in trinis personis unum Deum collaudavimus.

Judicium Episcopale de Corpore Sancti Augustini a Summo Pontifice confirmatur.

§.6. Ne vero ex Pastoralis Officii debito erga Sanctarum Augustini Reliquiarum conservationem, & venerationem a Nobis quidquam prætermittatur, quascumque dubitationes, controversias, causas, & lites de Corpore Sancti Augustini quomodolibet exortas sive introductas, illarumque jura, scripturas, & titulos omnes præsentibus pro plene expressis habentes, & quatenus opus sit, ad Nos avocantes, prorsus extinguimus, & abolemus, & perpetuum silentium super illis imponimus. Et ne unquam futuris temporibus de prædicto Episcopali judicio, ad sanctiores Ecclesiæ regulas absoluto, possit quomodolibet hæsitari, ad submissas preces dilecti filii Felicis Leoni, totius ordinis eorumdem Fratrum Eremitarum Procuratoris Generalis, ejus libello supplici Nobis porrectas, piæ recordationis Antecessoris nostri Martini PP. V. vestigiis inhærentes, qui translationem Corporis Beatæ Monicæ, Venerabilis Augustini Matris, ex Civitate nostra Ostiensi ad hanc eamdem Ecclesiam domus Fratrum dicti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini factam, suis Apostolicis literis, incipientibus, *Pia charitas*, adprobavit; Nos quoque judicium Episcopi Ticinensis de veritate Corporis Sancti Doctoris, ut apud Christifideles notius, & manifestius evadat, ac devotio erga Augustinum magis inflammetur, tenore præsentium ratum, & gratum habentes, ex certa scientia, atque etiam Motu proprio, Apostolica auctoritate undequaque adprobamus, & confirmamus, & perpetuis futuris temporibus firmum semper, & validum esse, & fore decernimus, non obstantibus quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, avocationis, extinctionis, abolitionis, silentii impositionis, Decreti adprobationis, confirmationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo octavo, decimo Kalendas Octobres, Pontificatus Nostri Anno quinto.

CCXL.

Dat. 23. Sept. 1728. An. 5.

Fratribus Ord. Prædicatorum jurisdictio quasi Episcopalis, quam jampridem exercebant in Ecclesia Parochiali B. M., & Sanctorum XII. Apostolorum Terræ Balneariæ.

Hanc jurisdictionem dictis Fratribus primo fecit Greg. XIII. Const. ed. 1582. *Nov.* 13. *P.*11., *confirmavit Sixtus V. Const. ed.* 1588. *Maii* 7. *P.*4

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ductum ex eo, quod Summus Pontifex lites inter Ecclesiasticas personas extinguere soleat.

CONTENTIONES, & lites inter quascumque religiosas Familias, præsertim vero inter nostri Ordinis Fratrum Prædicatorum, aliasque Ecclesiasticas Personas, quæ quidem lites sine gravissimis incommodis, & impensis, atque Divini cultus, animarumque salutis detrimento ferri nequaquam possunt, ad Nos pertinet extinguere, & prorsus eliminare, quemadmodum Pontificii muneris nostri ratio suadet, ut jus suum suprema, quam in terris obtinemus auctoritate, unicuique tribuamus, insuper & alia libenti animo peragentes, quæ salubriter expedire animadvertimus.

Parochialis Ecclesia prædicta a Cælestino III. Apostolicæ Sedi subjecta, postmodum transit in jus Canonicorum, Basilicæ Lateranensis qui eam Jacobo quondam Rufo, loci Domino, vendiderunt.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, alias & postquam Parochialis Ecclesia Beatæ Mariæ, & Sanctorum XII. Apostolorum Terræ Balneariæ, nullius Diœcesis, Provinciæ Rheginensis, quam olim felicis recordationis Cœlestinus Papa III. Prædecessor noster soli Romanæ Ecclesiæ subjacere decreverat, & sub Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, Sedisque Apostolicæ protectione susceperat, eamque & illius bona, pertinentias, dependentias, ac annexa quæcumque, dictamque Terram una cum eis subjectis locis ab omni jugo, potestate, injuria, & molestia quorumcumque hominum liberam omnino esse voluerat, atque statuerat, pariterque decreverat; postremo una cum universis ejusdem parochialis Ecclesiæ bonis, grangiis, membris, annexis, juribus, actionibus, & pertinentiis quibuscumque Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, nuncupatæ de Urbe, concessa, sive illorum mensæ Capitulari canonice unita, annexa, & incorporata extitisset, ipsique Capitulum, & Canonici postmodum intendentes suam, & dictæ mensæ capitularis conditionem efficere meliorem, omnia, & quæcumque bona prædicta ad dictam parochialem spectantia, & pertinentia quondam tunc in humanis agenti Jacobo Rufo dictæ Terræ, dum viveret, Domino in temporalibus pro eo, ejusque Successoribus, causamque ab eo habentibus, cum hoc ut dictus Jacobus, ejusque successores, causamque ab eo habentes præfati, centum viginti novem ducatos monetæ Neapolitanæ, ac nonaginta sex tumulos frumenti singulis annis, necnon tertiam partem bonorum recuperandorum, ad eamdem Parochialem Ecclesiam etiam spectantium, & pertinentium, pro dictæ Parochialis Ecclesiæ, illiusque Fabricæ, & Sacristiæ, necnon ejusdem parochialis Ecclesiæ Rectoris pro tempore existentis manutentione, respective, congrua sustentatione persolvere, & tradere deberent, ac forsan sub aliis pactis, & conditionibus tunc expressis, pro pretio viginti duorum millium scutorum monetæ Romanæ, ad effectum pretium hujusmodi in tot bonis stabilibus in Territorio Urbis existentibus, reinvestiendi.

Gregorius XIII. eamdem Ecclesiam Parochialem adsignat Ordini Fratrum Prædicatorum.

§.2. Ac alias sub certis modo, & forma tunc expressis, sub Sedis Apostolicæ beneplacito vendidissent; recolendæ memoriæ Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster, qui venditionem hujusmodi Apostolica Auctoritate confirmaverat, seu confirmari mandaverat, Ordinem Fratrum Prædicatorum propagare, Divinique cultus in ipsa Parochiali Ecclesia incremento consulere volens, dictam Patochialem Ecclesiam, prævia unionis de illa, dictæ mensæ Capitulari, alias, ut præfertur, factæ, dissolutione, & pro eo, quod tunc assereretur, seu prætenderetur, quod dicta Parochialis Ecclesia olim fuisset Monasterium Monachorum Cisterciensis Ordinis, seu quod apud illam Monachi dicti

dicti Ordinis Cisterciensis olim habitassent, etiam prævia dicti Ordinis Cisterciensis, omnisque illius dependentiæ, ac status, & essentiæ Regularium, ac nominis, denominationis, qualitatis, & formæ Monasterii dicti Ordinis Cisterciensis in dicta Parochiali Ecclesia, illiusque situ, solo, ambitu, domibus, hortis, membris annexis, connexis, juribus, & pertinentiis suis, suppressione, & extinctione, Ordini Fratrum Prædicatorum Apostolica Auctoritate concesserit, & assignaverit seu univerit, & incorporaverit, & in ejusdem Parochialis Ecclesiæ domo, seu domibus, hortis, membris, juribus, & pertinentiis hujusmodi, eidem Parochiali Ecclesiæ contiguis, vel adjacentibus, & circumstantibus unam domum dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum sub dicta invocatione, titulo, & denominatione B. M., & Sanctorum XII. Apostolorum pro perpetuis usu, & habitatione unius Prioris, & saltem aliorum quindecim Fratrum ejusdem Ordinis Fratrum Prædicatorum sub certis modo, & forma tunc expressis erexerit, & instituerit, illique sic erectæ, & institutæ pro ejus Ecclesia dictam Parochialem Ecclesiam cum illius domibus, membris, hortis, juribus, & pertinentiis, eidem Parochiali Ecclesiæ contiguis, vel adjacentibus, & circumstantibus præfatis, demptis, tamen omnibus illis bonis, præfato Jacobo, ut præfertur, venditis, similiter perpetuo concesserit, & assignaverit, ac eidem Domui Fratrum Prædicatorum sic erectæ & institutæ, necnon d. Parochiali Ecclesiæ, vel illius Sacristiæ, aut Fabricæ pro ejus dote, & manutentione, ac Prioris, & Fratrum præfatorum subventione dictos centum viginti novem ducatos monetæ Neapolitanæ, ac nonaginta sex tumulos grani, seu frumenti, necnon tertiam partem bonorum recuperandorum hujusmodi, & alia bona mobilia, & immobilia ipsi Domui Fratrum Prædicatorum, ut præfertur, erectæ, & institutæ per quoscumque pro tempore quomodolibet danda, seu relinquenda, cum hoc, ut dicti Prior, & Fratres in ipsa Domo pro tempore degentes dictæ Parochiali Ecclesiæ in Divinis, alias deservire, dictamque illius animarum curam exercere, ac Jura, oblationes, eleemosynas, & alia emolumenta Parochialia, & ex servitio, & curæ animarum exercitio huiusmodi provenientia, cujusvis licentia desuper minime requisita, percipere, & habere deberent, & valerent; ipsique Prior, & Fratres hujusmodi Magistro Generali vel Procuratori Generali ejusdem Ordinis Fratrum Prædicatorum dumtaxat, non autem Provinciali seu Provincialibus, Prioribus, vel aliis Ministris seu Officialibus, nisi ab ipso Magistro Generali vel Procuratore Generali, pro tempore deputatis visitatoribus, subessent, etiam perpetuo applicaverit, & appropriaverit.

Fratres Prædicatores dictæ Ecclesiæ, jurisdictionē quasi Episcopalem exercent, quæ a Summo Pontifice Sisto V. eis confirmatur.

§.3. Cum vero Prior, & Fratres dictæ domus, ut præfertur, erectæ, & institutæ, tunc, & pro tempore existentes, jurisdictionem quasi Episcopalem in dicta Terra, eique subjectis locis, quemadmodum Capitulum, & Canonici prædicti illam exercuerant, etiam exercere continuarent, seu continuare vellent, Clerus dictæ Terræ Priori dictæ Domus, ut præfertur, erectæ, & institutæ, se non esse subjectum prætendens, ac illi obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas exhibere recusans ad Sedem Apostolicam recursum habuisset, causaque hujusmodi per felicis etiam recordationis Xystum Papam V. etiam Prædecessorem nostrum Congregationi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum examinanda, & fine debito terminanda commissa exstitisset, ac iterum proposita ratione Capituli, & Canonicorum præfatorum, qui post emanatam ab eadem Congregatione ad favorem eorumdem Prioris, & Fratrum contra Clerum præfatum resolutionem ad causam hujusmodi, ex causis tunc expressis ad se pertinere, ipsosque Priorem, & Fratres, ut mendicantes, harum rerum incapaces existere prætendebant, ab eadem Congregatione idem, quod prius ad favorem Prioris, & Fratrum Prædicatorum præfatorum, ac contra Capitulum, & Canonicos præfatos, quod ipsi Priori, & Fratribus liceret hujusmodi jurisdictionem exercere, bonaque possidere, & alia his similia habere uti ex eorum privilegiis plene constiterat, determinatum fuerit: Capitulo vero, & Canonicis prædictis nedum acquiescentibus, cum idem Xystus prædecessor universam rem ad instantiam Capituli, & Canonicorum præfatorum bonæ memoriæ Antonio Sanctorum Joannis, Pauli Carafæ, & Scipioni Sancti Salvatoris in Lauro nuncupatis, respective Titulorum Presbyteris, dum viverent, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Lancellotto, respective nuncupatis, tunc in humanis agentibus, reassumendam, & cognoscendam commisisset, ipsique Antonius, & Scipio Cardinales Priorem, & Fratres præfatos super præmissis indebite, & injuste molestatos fuisse retulisset, idem Xystus Prædecessor universam causam hujusmodi ad se avocaverit, litemque hujusmodi penitus, & omnino extinxerit, necnon Capitulo, & Canonicis præfatis ac aliis quibuscumque personis perpetuum silentium desuper imposuerit, itaut Capitulum, & Canonici præfati nullam prorsus jurisdictionem, nullamque auctoritatem, & potestatem sive præeminentiam in Ecclesiam, & Clerum dictæ Terræ inposterum haberent, seu habere deberent, necnon Clero dictæ Terræ, & quibusvis aliis personis quacumque auctoritate, dignitate, & officio fungentibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis latæ sententiæ pœna contrafacientes eo ipso incurrenda præceperit, quatenus omni, & quocumque prætextu remoto Priori dictæ domus pro tempore existenti in spiritualibus obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas exhiberent, & exhibere procurarent, sicut antea factum fuerat; necnon omnia, & singula privilegia, gratias, immunitates, favores, exemptiones, libertates, jurisdictiones, & præeminentias cum suis grangiis annexis, eatenus per Romanos Pontifices Prædecessores suos concessa seu approbata, & innovata approbaverit, & confirmaverit, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjecerit; necnon ipsis Prioribus, & Fratribus prædictis, ut illis omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus, jurisdictionibus, & præeminentiis, quibus antea Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, quibus ipsa Parochialis Ecclesia primitus concessa fuerat, necnon deinde Monachi dicti Ordinis Cisterciensis, & po-

postea Capitulum & Canonici prædicti in eadem Parochiali Ecclesia, ac suis annexis, usi, & potiti fuerant æque principaliter, & pariformiter, ac sine ulla prorsus differentia in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere valerent, nec essent adstricti in dicta domo plures esse, quam duodecim propter dictæ domus tenuitatem, & insufficientiam, nec ad id a quoquam cogi deberent, Apostolica authoritate, Motu proprio &c. indulserit, ac alias, prout in singulis Cælestini, ac Gregorii, & Xysti Prædecessorum hujusmodi desuper confectis literis plenius continetur.

Nihilominus a Clero dictæ Terræ tum circa competentiam d. Jurisdictionis, tum circa alia recursus ad Sedem Apostolicam adversus eos denuo habitus est.

§.4. Cum autem, sicut etiam accepimus, licet Prior pro tempore existens dictæ domus ab emanatis præfati Xysti prædecessoris literis præfatis jurisdictionem quasi Episcopalem in prædicta Terra ad hæc usque tempora pacifice, nemine contradicente, exercere continuavit, nuperrime tamen Clerus dictæ terræ denuo ad Sedem Apostolicam variis contra modernos Priorem, & Fratres dictæ domus, tam circa competentiam jurisdictionis hujusmodi, modumque illam exercendi, ac subsistentiam nonnullarum ordinationum, a pro tempore existentibus Prioribus dictæ domus factarum, ac præeminentias, ac emolumentorum Parochialium participationem, & piorum montium administrationem, dictæque parochialis Ecclesiæ servitium ac incessum sub Cruce eorumdem Fratrum, & sepulturam Clericorum, necnon consuetum presbyterorum sæcularium spolium, quam circa consuetudinem exigendi quamdam portionem piscium, aliorumque comestibilium, in diebus festivis piscatorum, & respective venditorum, excitatis prætensionibus, recursum habuerit; causa vero hujusmodi iterum ad eamdem Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum delata, eaque ab eadem Congregatione, audito prius Venerabili Fratre Episcopo Miletensi, intra cujus Diœcesis fines dicta Terra cum suo Territorio existere prætendebatur, Dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali, Spinula nuncupato, videnda, & referenda commissa exstiterit, concordatisque coram eo viginti sex circa præmissa dubiis, & signanter, primo videlicet, an constet de Territorio separato, itaut Clerus, & Populus Balneariæ sit subjectus Priori pro tempore Beati Dominici dictæ Terræ, eoque una cum aliis octo ex prædictis viginti sex dubiis proposito sub die vicesima secunda mensis Augusti anni proxime præteriti prodierit, responsum: *Dilata, & coadjuventur probationes, citatis Episcopis vicinioribus, & interim Prior concedat cum facultatibus Sacræ Congregationis licentiam concionandi, & audiendi confessiones; sed se abstineat a concedendis dimissoriis: & ad mentem, ac ad sequentia dubia, Dilata.*

Ne Fratres prædicti Litium incommodis afficerentur, hæc edita est Constitutio.

§.5. Cumque, sicut pariter accepimus, Prior, & Fratres prædicti, licet pro tuenda plusquam centenaria possessione exercitii jurisdictionis hujusmodi tum antiquis, tum modernis validissimis documentis muniti sint, nihilominus hujusmodi probationum coadjuvatio, litisque prosequutio, citatis Episcopis vicinioribus, gravissimum illis afferret incommodum, atque dispendium; Nos igitur paternæ solicitudinis studio excitati, Prioris, & Fratrum prædictorum ulteriora incommoda, & dispendia prohibere cupientes, litesque hujusmodi omnino submoveri, ac prorsus evelli, illasque futuris temporibus numquam amplius suscitari, Magistrum Generalem Ordinis Fratrum Prædicatorum hujusmodi, & nunc, & pro tempore existentes Priorem, & Fratres dictæ domus specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eosque, & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac Cælestini, Gregorii, & Xysti Prædecessorum præfatorum literarum præfatarum tenores etiam veriores, ac datas, præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris; deque Apostolicæ potestatis plenitudine, universam causam hujusmodi in prædicta Congregatione, ut præfertur, introductam, & adhuc pendentem indecisam, ad Nos avocamus, litemque hujusmodi penitus, & omnino extinguimus, ac Clero præfato, necnon Populo dictæ Terræ, aliisque quibuscumque personis perpetuum silentium desuper imponimus: Necnon omnia, & singula privilegia, gratias, immunitates, favores, exemptiones, libertates, jurisdictiones, & præeminentias eidem Parochiali Ecclesiæ, ejusque grangiis annexas, tam in insula Siciliæ, quam in provincia Calabriæ, & per Cælestinum ac Gregorium, & Xystum præfatos, aliosque Romanos Prontifices Prædecessores nostros hactenus concessa, & approbata, ac confirmata, ac etiam innovata, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, necnon ut Prior, aliusve Superior, necnon Fratres domus præfatæ, nunc, & pro tempore existentes, illis omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus ac jurisdictionibus, & quoad Priorem, aliumve Superiorem præfatum dictæ Domus, etiam quasi Episcopalis, & præeminentiis, quibus antea Canonici Regulares, ac deinde Monachi, & postea Capitulum, & Canonici præfati ante factam dictæ Parochialis Ecclesiæ Ordini Fratrum Prædicatorum hujusmodi unionem præfatam, & postremo Prior dictæ Domus pro tempore existens præfatus ante præfatas lites motas eatenus usi, potiti, & gavisi fuerunt, in posterum pariformiter, & æque principaliter, ac sine ulla prorsus differentia in omnibus, & per omnia, etiam quoad exercitium jurisdictionis ordinariæ, & quasi Episcopalis, uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, ac etiam debeant, Apostolica auctoritate prædicta etiam perpetuo decernimus, & declaramus, atque indulgemus.

Confirmatio omnium privilegiorum, & jurisdictionum, quæ ad prædictæ Parochialis Ecclesiæ Fratres Prædicatores spectant.

§.6. Et insuper, quatenus opus sit, & ut novis litibus atque discordiis, quæ in posterum, satore zizaniarum, pacisque inimico procurante, suscitari valerent, via penitus, & omnino præcludatur, dictam Terram Balneariæ, universumque illius Territorium, quod, ut asseritur, a Diœcesis Miletensi Orientem versus in mon-

Balnearia cum toto agro, suis limitibus terminato, Sedi Apostolicæ subjicitur.

montibus via publica, ac Septentrionem versus in continibus opidorum, seu castrorum Palmarum, & Seminariæ, alveo fluminis, Grimoldi nuncupati, a dicta via publica ad mare decurrente, a Diœcesi vero Rheginensi Meridiem versus altero fluvio rustico, sive torrente, aut rivo, a præfata via publica montium etiam ad mare defluente, & Occidentem versus Mari, respective, dividitur, & terminatur, ac loca, & villas, si quæ sint in dicto Territorio, & intra dicta confinia existentia, & ab eis dependentia, a præfatis, Miletensi, cujus potius, quam alius cujuscumque, si Terra, illiusque Territorio hujusmodi, ad aliquam Diœcesim pertinerent, existerent, ut pariter asseritur, & a Rheginensi aliisque quibuscumque Diœcesibus, nullo Episcopi Miletensis, & Archiepiscopi Rheginensis, aliorumque quorumcumque Episcoporum aut Archiepiscoporum ad hoc requisito consensu, dicta auctoritate similiter perpetuo separamus, & dismembramus, ac Terram illiusque Territorium hujusmodi sic separata, & dismembrata, necnon prædictam Parochialem Ecclesiam, aliasque Ecclesias, & Capellas, si quæ in Terra, illiusque Territorio hujusmodi nunc extant, & in posterum extiterint, illarumque rectores, & in eis beneficiatos, aliasque personas inibi beneficia ecclesiastica obtinentes, Oratoria, Hospitalia, aliaque loca pia quæcumque, universumque Clerum, & Populum Terræ, illiusque Territorii hujusmodi per præsentes, ut præfertur, separatorum, & dismembratorum ab omni, & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, & administratione, tam in spiritualibus, quam temporalibus prædictorum, Militensis, & Rheginensis, & aliorum quorumcumque Episcoporum viciniorum, ac ab exhibitione reverentiæ, & obedientiæ, necnon solutione quorumcumque jurium eis exhibendorum, eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac Nobis, & dictæ Sedi immediate pariter perpetuo, subjicimus, ac sub nostra, ac Romani Pontificis pro tempore existentis, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum protectione suscipimus, ac in posterum Terram præfatam, illiusque Territorium, ut præfertur, separatum, & dismembratum, ac separatam, & dismembratam, hujusmodi nullius Diœcesis Provinciæ Rheginensis existere, ac dici & censeri debere eadem Apostolica auctoritate decernimus, & declaramus; Ac Terram præfatam, illiusque Territorium, ut præfertur, separatam, & dismembratam, dictamque Parochialem, aliasque quascumque Ecclesias, Capellas, Oratoria, Hospitalia, aliaque loca præfata in Terra, illiusque Territorio per præsentes, ut præfertur, de novo separatis, & dismembratis præfatis, nunc Canonice erecta, & in posterum etiam Canonice erigenda, illarumque Rectores, & singulos in eis respective, Beneficiatos nunc existentes, & pro tempore extituros, ac universum Clerum, & Populum præfatos, illorumque res, & bona quæcumque omnimodæ jurisdictioni, superioritati, correctioni, visitationi, curæ, regimini, & administrationi moderni, & pro tempore existentis Prioris dictæ domus, qui ad formam constitutionum Ordinis Fratrum Prædicatorum hujusmodi per dictæ Domus Fratres pro tempore existentes Canonice eligi, & præfici,

Terra prædicta, ejusque Ecclesia jurisdictioni Prioris dictæ Domus Fratrum Prædicatorū pariter subjicitur.

necnon ætate maturus, ac moribus spectabilis, prudentia quoque præditus, & in sacris Canonibus, quantum fieri potest, versatus, atque in regendo saltem aliquo suæ Provinciæ insigni Conventu infracti animi solertiæ dexteritatis, ac prudentiæ specimen dederit, ac intra ordinem graduatus, vel ad minus ad gradus suscipiendos approbatus, atque Magistro Generali, vel Procuratori Generali Ordinis Fratrum Prædicatorum hujusmodi; dumtaxat subjectus esse, necnon a Magistro vel Procuratore Generalibus præfato tam postquam pro prima vice Canonice per Fratres præfatos electus fuerit, quam postquam sui Prioratus biennium effluxerit, quoties hujusmodi Prioratus prorogationem concedendam esse expediens visum fuerit etiam, dumtaxat confirmari debeat.

§.7. Priore vero hujusmodi deficiente, vel eo amoto Subprioris vel Præsidentis, aut Vicarii dictæ domus in spiritualibus, & temporalibus pleno jure ordinario, itaut eorum quilibet in præmissis casibus Prior pro tempore existens præfatus, utpote Territorium particulare, & per præsentes, ut præfertur, de novo separatum, & dismembratum hujusmodi, vere habens in dicta Terra, aliisque sibi subjectis locis, jurisdictionem quasi Episcopalem exercere, ac Synodum convocare, & in ea Examinatores, servata tamen Concilii Tridentini decretorum forma, deputare, atque concursus pro Parochialibus Ecclesiis in præfata Terra, aliisque sibi, ut præfertur, subjectis locis præfatis existentibus conferendis indicere, ac beneficia quæcumque Ecclesiastica in Ecclesiis dictæ Terræ, illiusque Territorii per præsentes, ut præfertur, separatorum, & dismembratorum hujusmodi erigere, & instituere, illaque ac etiam nunc existentia, & quæ in posterum quandocumque extiterint, juxta facultatem Archiepiscopis, & aliis Ordinariis collatoribus de jure, usu, vel consuetudine competentem, salvis tamen, & illæsis semper remanentibus omnibus, & quibuscumque reservationibus, & affectionibus Apostolicis etiam conferre, & in eis instituere, ac literas dimissoriales suis subditis ab aliquo catholico antistite, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habente, clericali charactere insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines rite se promoveri facere cupientibus concedere, ac Sacramentum Confirmationis a vicinioribus Archiepiscopis vel Episcopis sibi magis benevisis subditis administrari facere, sacraque olea ab eo, quem maluerit ex dictis Archiepiscopis vel Episcopis recipere, necnon primodictæ Parochialis Ecclesiæ illique inservientium, ac aliarum Ecclesiarum, Capellarum, Oratoriorum, Hospitalium, aliorumque piorum locorum, & respective, in eis beneficia obtinentium, ac aliorum subditorum præfatorum ubicumque existentium causas beneficiales, matrimoniales, ac civiles, & criminales, vel mixtas, ad forum Ecclesiasticum spectantes, quotiescumque, & ubicumque casus evenerit, quia locorum Ordinarii ullam in subditos, aliosque prædictos, eorumque, respective, bona, redditus, & proventus, jurisdictionem, superioritatem, dominium, vel potestatem, etiam ratione cujuscumque contractus, necnon cujusvis generis delicti etiam turbatæ jurisdictionis, vel alterius etiam gravioris speciei, & specialem-

De amplâ jurisdictione prædicti Prioris.

men-

mentionem requirentis, vel alterius rei ubicumque locorum contractus initus, & delictum commissum fuerit, & res ipsa consistat, exercere valeant, non obstantibus omnibus, & quibuscumque processibus contra illos, vel illorum aliquem per quoscumque locorum Ordinarios, vel eorum Vicarios in spiritualibus generales, vel quosvis alios ad id ab eisdem locorum Ordinariis deputandos, etiam in casu negligentiæ moderni, & pro tempore existentis Prioris præfati, pro tempore factis; necnon quibuslibet etiam excommunicationis, vel suspensionis & aliis quibuscumque sententiis promulgatis, quas nullas, & invalidas, nulliusque roboris vel momenti fore volumus; necnon quomodolibet ad præmissa omnia præfata, etiam in alterius, quam dicti Prioris pro tempore existentis jurisdictionem quomodolibet per subditos, aliasque personas hujusmodi præstito, seu etiam præstando consensu, quem non valere decernimus, & declaramus, cognoscere, decidere, & terminare absque voto, & consilio Assessoris, quatenus Prior pro tempore existens præfatus in jure Canonico versatus existat; sin minus cum consilio, & voto, prout de jure Assessoris in aliqua approbata Universitate Studii Generalis Doctorali laurea insigniti, vel saltem in jure Canonico licentiati; in iis tamen causis, in quibus de fisci, vel partium interesse agitur, libere, & licite possit, & valeat eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuo subjicimus, & supponimus.

Conceduntur quædam alia insignium perfectæ jurisdictionis Ordinariæ.

§.8. Et insuper Priori pro tempore existenti præfato, ut quæcumque literæ Apostolicæ, etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentes, & præsertim super dispensationibus matrimonialibus, & in forma *significavit*, quæ a nobis, ac Apostolica Sede pro personis ejusdem Prioris pro tempore existentis, jurisdictioni subjectis, posthac conceduntur, & ad Partes transmittentur, eidem moderno pro tempore existenti Priori, tamquam Loci Ordinario, non autem Archiepiscopis, vel Episcopis vicinioribus dirigantur, & committantur; dictusque Prior pro tempore existens literas præfatas aperire, & exequi, necnon in causis, & negociis, quæ hujusmodi literæ concernent procedere, eidemque Priori pro tempore existenti, ut in literas Pœnitentiariæ nostræ Apostolicæ, eidem Priori pro tempore existenti pro illarum exequutione directas, & ad supplicationem Personarum Prioris pro tempore existentis præfati jurisdictioni subjectarum expeditas, etiam aperire, illasque etiam exequi in omnibus, & per omnia libere, & licite valeat, ac debeat, ut alii quicumque locorum Ordinarii in suis Civitatibus, & Diœcesibus procedere possunt, & debent, perpetuo pariter concedimus, & indulgemus.

Clerus secularis eidem Ecclesiæ subjectus.

§.9. Et ut Divinus cultus in dicta parochiali Ecclesia decentius, honorificentiusque procedat, Priori pro tempore existenti præfato, ut Presbyteros, & Clericos Sæculares sibi, ratione jurisdictionis præfatæ subditos, ad ea personalia servitia, quæ cum veste talari, & superpelliceo, dictæ Ecclesiæ, tanquam parochiali, & quasiCathedrali hactenus præstare consueverunt, & quæ de jure præstare tenentur, pariformiter imposterum præstanda cogere, & pro celebratione Missarum solemnium, sive cantandarum in festivitatibus, Diaconum, & Subdiaconum ex eodem Clero assumere, necnon Diaconos, & Subdiaconos, aliosque Clericos ad suos respective, ordines in dicta Parochiali Ecclesia exercendos, injunctaque eis de jure munera adimplenda, etiam cogere, & compellere; presbyteris vero, & Clericis præfatis, ut in Choro dictæ Parochialis Ecclesiæ iisdem modo, & forma, quæ hactenus observata fuerunt, sedere, ac in Processionibus sub una, eademque Cruce cum Fratribus præfatis incedere, iisdemque Prioribus, & Clericis, qui in Vesperis festivitatum Vesperas, & in majori hebdomada Divina Officia, horasque Canonicas una cum Fratribus præfatis, juxta eorumdem Fratrum ritum in dicta Parochiali Ecclesia, illiusque Choro psallentes recitaverint, ut pro illis horis, quas, ut præfertur, recitaverint, non obstante ritus hujusmodi diversitate, proprio oneri absque nova Divini Officii juxta proprium Ritum recitatione, satisfacere; necnon Priori pro tempore existenti præfato, ut defunctorum Clericorum spolium super Cotta, Breviario, & Birreto consistens juxta consuetudinem in pluribus Diœcesibus illarum partium vigentem, exigere. Et attento, quod, ut similiter accepimus, Prior, & Fratres pro tempore existentes, præfati in possessione, seu quasi quandam portionem, seu decimas piscium, qui a quibuscumque personis in maritima d. Terræ Balneariæ piscantur, necnon fructuum, & aliarum rerum commestibilium, quæ in dicta Terra, etiam in diebus festivis venduntur, exigendi, & percipiendi reperiuntur, Priori, & Fratribus pro tempore existentibus præfatis, ut eamdem portionem, seu decimas piscium piscatorum, & rerum vendendarum hujusmodi inposterum etiam exigere, & percipere, ac piscantes, & vendentes, hujusmodi portionem, seu decimas hujusmodi Priori, & Fratribus pro tempore existentibus præfatis dumtaxat, & non aliis, vel aliis tradere, & omnino respondere. Contradictores vero, & inobedientes, aut rebelles corrigere, mulctare, & etiam sub Ecclesiasticis sententiis, censuris, aliisque condignis pœnis compescere libere, & licite, respective possint, & valeant, ac etiam respective debeant, & teneantur, ac obligati existant, auctoritate prædicta, etiam perpetuo, respective concedimus, & indulgemus.

§.10. Præsentes quoque, ac omnia, & singula præmissa ullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu, etiam ex eo, quod causæ, propter quas eadem præmissa facta fuerint coram Locorum Ordinariis, etiam tanquam Sedis præfatæ delegatis examinatæ, verificatæ, & ab eis approbatæ, ac interesse forsan habentes ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, nec desuper suum consensum præstiterint, seu ex quavis alia causa, vel quocumque prætextu, quæsito colore, vel ingenio notari, impugnari, invalidari, retractari, ad viam, & terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam vocari, aut adversus illos, & illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari minime posse; nec sub ullis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi. Et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea

Hæc Constitutio perpetuum robur obtineat.

tea quomodolibet erant, statum restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac de novo etiam sua quacumque posteriori data per Magistrum seu Procuratorem Generales, aut pro tempore existentem Priorem præfatos, quodcumque eligendo concessas, ac semper perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, eisdem Ministro ac Procuratori Generalibus, necnon Priori nunc, & pro tempore existenti suffragari debere, nec eos desuper a quoquam quavis auctoritate fungente, vel dignitate fulgente, etiam sub quovis prætextu, quæsito colore, vel ingenio, causaque, & occasione, inquietari, molestari, perturbari, aut impediri, ullatenus unquam posse. Sicque, & non alias per quoscumque judices Ordinarios vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Hujus Constitutionis defensores a Summo Pontifice deputati

§.11. Quocirca pro tempore existenti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali, dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum Protectori, ac Dilectis, filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio in Regno Neapolitano commoranti, nunc, & pro tempore existentibus, motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum per se, vel alium seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ministri seu Procuratoris Generalium, aut pro tempore existentis Prioris præfatorum, aut alicujus eorum, requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, eosque, & eorum quemlibet illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, servataque forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio.

Derogatoriæ.

§.12. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem vel Diœcesim, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium avocetur; sed ne Judices a Sede præfata deputati contra quoscumque procedere, seu alii vel aliis vices suas committere præsumant, ac in generali Lateranensi Concilio edita de duabus diætis; dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur; & quibusvis aliis Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis Fratrum Predicatorum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac quibusvis privilegiis, & indultis, ac literis Apostolicis eidem ordini, ac Ordinariis locorum, & quibusvis ecclesiasticis, & locis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam consistorialiter, & motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus, ac alias quomodolibet, etiam per Nos pluries concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, au aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse hac vice dumtaxat, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.13. Volumus autem, ut ipsarum præsentium exemplaribus etiam impressis, alicujus in dignitate ecclesiastica constitutæ personæ sigillo, & notarii manu obsignatis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent originaliter exhibitæ vel ostensæ.

Fides habenda transumtis

§.14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ abolitionis, avocationis, extinctionis, silentii, impositionis, approbationis, confirmationis, roboris adjectionis, separationis, dismembrationis, exemptionis, liberationis, subjectionis, suppositionis, concessionis, Indulti, Decreti, & derogationis, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Nemo has literas infringere adudeat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo octavo, idibus Septembris, Anno Quinto.

CCXLI.

Dat. 24. Sept. 1728. An. V.

Conceditur Jurisdictio, & diversæ facultates Præfecto Palatii Apostolici pro tempore existenti.

Alia hujus Const. ed. 1724. Aug. 17. P. I. Restituta fuit Cardinali Vicario Urbis jurisdictio cumulativa in omnibus causis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Constitutio Innocentii XII. quæ incipit *Romanus Pontifex* XV. Kal. Oct. suppressit tribunalia particularia ex Privilegiis Romanorum Pontificum constituta, eaque ad jus commune reduxit.

Inde obortæ controversiæ de Jurisdictione Sac. Palat. Apost. Præfecti non obstantibus Canonum Legumque dispositione, Gentium moribus, & longæva ipsis Romanis Pontificibus annuentibus consuetudine.

Crebræ de hoc querimoniæ ad SS. Dominum delatæ, indeque incomoda & damna frequentia.

Ad ea, aliaque tollenda per hàs literas in forma Brevis sequentes conceduntur facultates Præfecto Sac. Pal. Apost.

§.1. Cum occasione Constitutionis fel. rec. Innocentii PP. XII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Romanus Pontifex* XV. Kalendas Octobris MDCXCII. editæ, per quam idem Innocentius Prædecessor particularia Tribunalia, & speciales Judices vigore privilegiorum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis diversis temporibus concessorum in Curia Romana eatenus constituta, & constitutos suppressit, abolevit, & abrogavit, privilegiaque ejusmodi ad viam, & terminos juris reduxit; Variæ identidem obortæ sint lites, & controversiæ super jurisdictione Præfecti Palatii Apostolici, quæ per eamdem Constitutionem non secus, ac aliorum particularium Judicum ex privilegio, ita sublata fuisse contendebatur, ut nec quævis Sacrorum Canonum, Legumque Civilium dispositio, nec omnium fere gentium mores, & consensus, neque quantumvis longæva, ac scientibus, & prudentibus Prædecessoribus prædictis antea servata consuetudo, ac ejusdem jurisdictionis exercitium ipsi Præfecto Palatii Apostolici quicquam de cætero adversus memoratam Constitutionem suffragari possent; contra vero crebræ ad Nos querimoniæ delatæ fuissent, a recto ordine, & ratione plane alienum esse, causas interesse ejusdem Palatii Præfecto agitari, Familiaresque nostros ad quælibet Almæ Urbis Tribunalia non sine obsequii, quod Nobis, & Palatio prædicto impendunt, detrimento distrahi.

§.2. Hinc est, quod Nos ejusmodi lites, & controversias, quæ promptam justitiæ administrationem impediunt, aliaque multiplicia incommoda, ac turbas adferunt, dirimere, simulque omnem de cætero dubitandi in præmissis occasionem penitus tollere cupientes; atque non minùs ad Romani Pontificis pro tempore existentis decus, & dignitatem, quam ad ipsius Palatii Apostolici providum regimen, & utilitatem, ac dictorum familiarium commoditatem, nostræ dirigentes considerationis intuitum, de nonnullorum Venerabilium Fatrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium ad id a Nobis specialiter deputatorum, qui rem ipsam mature, ac diu discusserunt, consilio, Venerabili Fratri Camillo Patriarchæ Constantinopolitano Moderno, ac pro tempore existenti ejusdem Palatii Apostolici Præfecto (firma in reliquis remanente enarrata Innocentii Prædecessoris Constitutione) in quibusvis causis interesse ipsius Palatii Apostolici quomodolibet concernentibus civilibus, criminalibus, & mixtis, omnimodam, & privativam, ac quoad delinquentes in Palatio Apostolico, ubi Romani Pontifices pro tempore resident, seu eorum residentiæ deputato, vel deputando, & delicta inibi perpetrata; prout quoque quoad delicta etiam extra Palatium hujusmodi ubicumque inter nostros, & ejusdem Pontificis familiares commissa, plenariam, & privativam itidem; in delictis autem, quæ extra dictum Palatium inter Familiarem, & non Familiarem admissa fuerint, si Reus fuerit Familiaris, similiter privativam, sin minus, cumulativam cum aliis Judicibus cæteroquin competentibus; quod verò ad Causas civiles attinet, ubi dumtaxat Familiaris sit reus, & executive tantum procedatur, privativam quoque Jurisdictionem cum omnibus, & singulis facultatibus necessariis, & opportunis, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus: Et si agatur actione reali adversus Familiarem ejusmodi, tunc eidem Præfecto Palatii sola competat facultas concedendi licentiam exequendi Sententias, Mandata, vel Decreta, vulgo *Exequatur*, quæ absque reassumptione cognitionis meritorum Causæ præstetur, quod & cum Artificibus, aliisque Patentibus ejusdem Palatii Apostolici munitis ex veteri more, & æqua honestate servatur. Declarantes, quod nomine Familiarium non veniant nisi in Albo, seu Tabella dicti Palatii, & ut vulgo dicitur *Rollo* descripti, quodque memorata Jurisdictio in omnibus casibus præmissis concessa sit, & esse, ac competere intelligatur, sive Delinquentes, & Familiares, aut aliæ personæ hujusmodi Ecclesiasticæ, ac etiam in Ecclesiastica dignitate constitutæ, sive Sæculares fuerint.

Privative Civiliter, & Criminaliter procedendi in Causis interesse ejusdem Palatii tangentibus.

Privative quoad delinquentes in eodem Palatio.

Privative in delictis extra idem Palatium commisis inter familiares.

Item privative in delictis inter Familiarem, & non Familiarem, si Familiaris reus sit, alias cumulative.

Privative procedendi in Causis Civilibus Familiarium, ubi executive agatur.

In actionibus vero realibus contra Familiares ad exequutionem non procedatur, nisi de licentia ejusdem Præfecti prout, & quoad Artifices, & Patentatos observatur.

Qui ad effectum præsentium pro Familiaribus habendi sunt.

Præservatur Præfectus Sacri Paltii Apostolici ab irregularitate.

§.3. Porro eidem Camillo Patriarchæ, ac pro tempore existenti Palatii Apostolici Præfecto, ut muneris hujusmodi, ac præmissorum ratione, & occasione, in negociis, & Causis criminalibus quibuscumque, quoties opus fuerit, se immiscere, & in eis consilium, mandata, & jussiones tam verbo, quam in scriptis dare, ac debitæ executioni demandare, seu demandari facere, etiamsi sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, seu etiam mors inde sequatur, libere, & licite, ac absque alicujus poenæ, vel Censuræ Ecclesiasticæ incursu possit, & valeat, dummodo tamen a sententia in Causa sanguinis per seipsum ferenda omnino abstineat, Auctoritate, & tenore præfatis facultatem concedimus, & impertimur.

Adimitur facultas has literas quomodolibet impugnandi.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu proprio concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordina-

dinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§.5. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, & quoad ea, quæ præsentibus adversantur, præfata Innocentii Prædecessoris, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno V.

CCXLII.

Dat. 24. Septemb. 1728. Anno 5.

Declarantur nulla quædam acta per Ordines Regni Poloniæ emanata adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eo Regno libertatem, & Pontificum auctoritatem.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 14. P. 2. declarata fuerunt nulla gesta per sæcularem potestatem in Ducem Sabaudiæ adversus Monasterium S. Bernardi Ord. Canonic. Reg. S. Augustini, & Const. ed. 1729. Decem. 19. P. 6. declarantur nulla edicta sæcularium contra extensionem Officii S. Gregorii VII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti, nostra, & hujus Sanctæ Sedis Iura, Ecclesiasticamque libertatem ex commissi. Nobis cælitus Pastoralis Officii debito sartatecta tueri, & si ea pravis quorumcumque ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere, & vindicare tenemur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & Justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

Ab Ordinibus Regni Poloniæ in Comitiis Groduensibus novella quædam Lex, seu Constitutio lata fuit adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eodē regno tribunal; & Ecclesiastica n libertatem.

§.1. Alias siquidem per Nos accepto, quod Ordines Regni Poloniæ in eorum diæta, sive Comitiis Groduensibus mense Octobri 1726. habitis quamdam novellam legem, seu Constitutionem, non minus adversus bo. me. Vincentii, dum viveret, Archiepiscopi Trapezuntin. Nostri & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo filium Nostrum Augustum Poloniæ Regem Illustrem tunc temporis Nuncii personam, ac dignitatem, & Nunciaturæ Apostolicæ in eodem Regno Tribunal, quam adversus Ecclesiasticam libertatem, nostramque, & dictæ Sedis auctoritatem, & Jurisdictionem tulerant, atque promulgaverant, ac subinde, nempe die 26. Mensis Novembris immediate subsequentis quinque articulos, quos gradus executionis dictæ novellæ legis, seu Constitutionis vocant, ediderant, quibus inter alia sub Carcerum, executionis militaris, aliisque atrocibus pœnis, & multis etiam pecuniariis districte inhibebatur omnibus, & singulis Causidicis, & Advocatis, ne de cætero coram eodem Vincentio Archiepiscopo, & Nuncio, ac in Nunciaturæ præfatæ Tribunali Causas, & lites, ut moris erat, defendere, & actitare, aut ab eis aliqua gratiæ, vel justitiæ remedia, negociorumve expeditiones obtinere auderent. Parochi autem, & Vicarii, ac Superiores Monasteriorum, & Conventuum Censuras Ecclesiasticas, quæ a dicta Nunciatura Apostolica emanarent, in suis respective Ecclesiis publicare sub pœna sequestri bonorum, quæ possidebant, prohibebantur, ac insuper ut in Domibus prope Nunciaturam prædictam Milites statuerentur, qui nedum Causidicos, & Procuratores hujusmodi, sed etiam alios quoscumque ad eamdem Nunciaturam recurrere volentes, inde arcerent, & amandarent, expedire decernebatur, aliaque in maximum Ecclesiasticæ, & Pontificiæ potestatis contemptum, & injuriam præscribebantur, perinde acsi inclytæ nationi Poloniæ ob cultum, pietatis, & constantem in Romanos Pontifices, & hanc Sanctam Sedem devotionem per omnes ætates summopere commendatæ, ignotæ fuissent gravissimæ per Sacros Canones irrogatæ pœnæ, ac censuræ in eos, que Arcam Dei sic attingere, sacraque Ecclesiæ Jura conterere non exhorrent.

Necnon quinque articuli pro dictæ Legis exemptione editi.

Quæ super rē à Pontifice tum ad Episcopos, & proceres Regni Poloniæ transmissæ sunt literæ.

§.2. Nos præmissa omnia in amaritudine cordis Nostri serio considerantes, tum paternis Nostris literis, quas ad memoratum Augustum Regem, necnon Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos, & Proceres Regni Poloniæ conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportune, & importune in omni patientia, ut enarrati excessus debita actorum rescissione, congruaque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur: Charitati interea Nostræ diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admirantur, ita eam, a qua tam longe

aberraverant justitiæ viam, tandem redirent; quæ dum præstolabamur, non sine novo animi nostri mœrore ad novellæ legis seu Constitutionis, ac quinque articulorum hujusmodi executionem per intimationem, atque denunciationem, tum Cancellario dictæ Nunciaturæ, ne aliquem actum jurisdictionis ab ea dependentis exerceret, tum Causidicis, & Advocatis præfatis, ne inibi ad Causas, ac negocia procuranda comparerent, factam, processum fuisse ex Epistolis ejusdem Vincentii Archiepiscopi, & Nuncii cognovimus, licetque subinde, postquam videlicet literæ nostræ prædictæ in Regnum Poloniæ pervenerant, inhibitio Cancellario, Causidicis, & Advocatis hujusmodi, sicut præmittitur, denunciata relaxata fuerit, non tamen ad novellæ legis, seu Constitutionis cum quinque articulis prædictis, uti par erat, futurumque sperabamus, abolitionem deventum est.

Necnon extraordinarius Nuncius adlegatus.

§. 3. Quamobrem paterna nostra officia, & monita interponere denuo non defuimus, ac demum Venerabilem Fratrem Camillum Archiepiscopum Iconien. ad eumdem Augustum Regem, Polonamque Rempublicam Nostrum, & dictæ Sedis Nuncium extraordinarium adlegavimus, ei specialiter injungendo, ut omni studio, ac animi contentione novellam legem, seu Constitutionem prædictam antiquari & abrogari, hancque a Nobis molestiam, & a nomine Polono labem depellere curaret. Cum autem, sicut nuper accepimus, pravis illorum prævalentibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem sæcularis potestatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam authoritatem modis omnibus impetere, quæcumque Nos hac in re, charitate suadente, hucusque peregimus, dictusque Camillus Archiepiscopus, & Nuncius jussu Nostro sedulo præstitit parandæ optatæ quieti adeo non profuerunt, ut iis penitus neglectis perpetuam, ac perintolerabilem injuriam actorum rescissio hactenus teneri nequiverit.

Verum frustra.

Declaratio nullitatis novellæ Legis prædictæ, seu Constitutionis; necnon quinque articulorum pro illius executione editorũ.

§. 4. Hinc est quod Nos ne in tam aperta Apostolicæ authoritatis, atque Ecclesiasticæ Immunitatis oppugnatione torpescere videamur, tametsi notorii, & explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Sedis Apostolicæ, ac Ecclesiæ, earumque Jurium quovis modo attentantur, nullius prorsus roboris esse, & momenti, quinimo felic. record. Urbanus Papa, VIII. Prædecessor noster dictæ Sedis, Romanæque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum Jura quæcumque a præjudicialibus hujusmodi per quandam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissime præservaverit; Nunc tamen Ecclesiæ, & ipsius Sedis Apostolicæ jurium indemnitati peramplius providere volentes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, ac personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes; Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, novellam legem, sive Constitutionem, & quinque Articulos gradus executionis nuncupatos, ac quæcumque in eis contenta, necnon alia quælibet in præmissis, seu eorum occasione in dictis ComitiisGroduenensibus in præjudicium libertatis, immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respective quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & a non habente potestatem damnabiliter attentata, & de facto præsumpta, nullius plane roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec ea a quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde acsi nunquam emanassent, facta fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus; & nihilo minus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, juribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Declaratur itidem censuras a sacris Canonibus inflictas incurrisse eos, qui prædictis omnibus operam suam præstiterunt.

§. 5. Ad hæc omnes, & singulos cujuscumque status gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis Ecclesiasticæ, & sæcularis fuerint, qui novellæ legi, seu Constitutioni, ac quinque articulis hujusmodi subscripserunt, sive illorum executionem, publicationem, intimationem, ac denunciationem mandarunt, & ordinarunt, illosve executi sunt, publicarunt, intimarunt, & denunciarunt, vel in eis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, censuras omnes Ecclesiasticas a Sacris Canonibus generalium Conciliorum Decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, contra similia perpetrantes latas, & inflictas, Archiepiscopos vero, & Episcopos in præmissis quomodolibet culpabiles suspensionis a Divinis, exercitio Pontificalium, eorumque jurisdictionis, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ pœnas eo ipso incurrisse, nec eos a censuris, & penis hujusmodi post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem a quoquam, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem Censuras, & pœnas eo ipso quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, aut valere harum serie statuimus, ac itidem declaramus.

§. 6. De-

Clausulæ peculiares.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis, sive eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, præminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expresšione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormisšimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse: sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios; & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obstantibus præmissis ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stilis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque; & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliaque qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplationem, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem porsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Fides habenda transumptis.*

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXLIII.

Declarantur quædam allata Dubia super Constitutione = *Pretiosus* = ad favorem Fratrum Prædicatorum jampridem editam. *Dat. 28. Sept. 1728. An. 5.*

Laudata Constitutio edita fuit 1727. *Maji* 26. *P.* 3. *Hac de re vide etiam aliam hujus Constitutionem editam* 1728. *Decemb.* 10. *P.* 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

BEATISSIME PATER.

Magister, ac Procurator Generales Ordinis Prædicatorum, provoluti pedibus S.V. humillime eidem exponunt, exorta hactenus fuisse plura Dubia circa intelligentiam Constitutionis = *Pretiosus* = super quibus maxime Ordo ipse vexatur. Quoniam vero Divinæ placet Providentiæ, ad Ecclesiæ, ejusdemq; Ordinis firmamentum, Beatitudinem Vestram in vivis, juxta fervida Oratorum, ac Ordinis vota, conservare, eapropter supplices exorant, quatenus dignetur Sanctitas Vestra ore proprio Apostolicam circa eadem Dubia mentem aperire. Dubia vero selectiora, ac graviora hæc sunt. *Supplex libellus Magistri ac Procuratoris Generaliũ Ordinis, Sanctissi no porrectus pro declaratione dubiorum.*

§.1. Primo. An stantibus omnimoda subjectione, ac dependentia a Superioribus, aut Delegatis Ordinis, præscripta a S. Vestra Confratribus, aut Congregatis quarumcumque Societatum, pro tempore in Ecclesiis, Oratoriis, aut Claustris Ordinis prædicti, erectarum, vel etiam convenientium pro opere pio, aut devotione aliqua exercenda; necnon omnimoda pertinentia ad Ecclesias, & Conventus Ordinis ipsius, bonorum quorumcumque prædictarum So- *Dubia prædicta. Dubium I. de omnimoda subjectione Confraternitatum in Ecclesiis Ordinis erectarum Superioribus ejusdem Ordinis.*

Societatum; harum Confratres, sive Congregati, etiam illi, qui alias peculiare Oratorium, ac Societatem aliam ab Ordine independentes habeant, in eligendis, removendis, mutandis Officialibus, in Processionibus, custodia, usu, administratione quarumlibet rerum, atque in omnibus, & singulis aliis, quæ quomodocumque pertineant ad Societates ipsas, fundatas, vel quatenus convenientes, ut supra, ad Ecclesias, Oratoria, aut Claustra, prædictam subjectionem, & dependentiam, sub pœnis in Constitutione taxatis, habere = Mobilia vero, & signanter Sacræ Imagines, & supellectilia, eorumque, sicut, & cujuslibet Altaris, Oratorii, Sacrarii, ac Ecclesiæ, claves, penes Fratres residere: hisque Confratres, & Congregati prædicti, tamquam veri, & simplices bonorum Ordinis Ministri, & Administratores, in majus Dei servitium a Fratribus ipsis assumpti, & data saltem occasione, amovibiles, *privative* quoad Ordinarios quoscumque locorum, rationem administrationis cujuscumque generis bonorum, toties quoties requisiti fuerint, reddere: necnon *privative* quoque quoad Ordinarios prædictos, Superiores tamquam vere propria, ac pleno jure, non ad Confraternitates quasvis Laicorum, sed ad Ordinem pertinentia, non solum Oratoria, aut Ecclesias, quæ ante Ordinis ingressum ad Societates illas spectabant, ac Ordini postmodum per unionem perpetuo accesserunt, sed etiam Oratoria, Capellas, Altaria Societatum quarumvis, in Ecclesia Parochiali Ordinis perpetuo unita, vel unienda, erectarum, necnon Societatum SSmi Nominis Jesu, Rosarii, aliarumque ad Ordinem spectantium, usibus quandocumque extra Ecclesias, aut Claustra Ordinis destinata, vel destinanda, quamvis ipsarum Societatum aut Confratrum expensis fabricata vel fabricanda; eorumque supellectilia, & ornamenta quæcumque, in omnibus, & per omnia ad instar bonorum, supellectilium, ac ornamentorum Societatum per solos Fratres ipsos dumtaxat in omnibus, & per omnia, administratarum, sive alias pleno jure, & dominio ad Ordinem ipsum pertinentium, visitare, tanquam vere dispositioni Concilii Tridentini *sess.* 22. *cap.* 8., & 9., pluribusque Congregationum Episcoporum, & Regularium, ac Concilii, Decretis, non subjecta, debeant, ac teneantur?

Dub. II. De omnimoda exemptione eorundem Fratrum a jurisdictione Ordinariorum, & Parochorum.

§.2. Secundo. An spectata immediata soli Summo Pontifici, ac Romanæ Ecclesiæ, Ordinis, ac omnium, & singulorum ad ipsum spectantium, Subjectione, cum amplissima exemptione prædictorum omnium a jurisdictione cujuscumque alterius, a Sanctitate Vestra in confirmatione, ac innovatione Constitutionum Prædecessorum suorum validissime firmata, & si opus sit, restituta, Ordinarii quicumque locorum, Capellas, Oratoria, aut Altaria quæcumque, etiam in Grangiis Ordinis erecta, aut in Ecclesiis Parochialibus Ordini perpetuo unitis vel uniendis, saltem cum clausula = *Salvis Juribus Episcopalibus* =, præter Altare Parochiæ, ac cætera, animarum curam, & administrationem Sacramentorum, ad tramites Concilii Tridentini *sess.* 25. *cap.* 11. spectantia, alia Altaria, aut Ecclesias ipsas, aut ornamenta, supellectilia, & mobilia Altaris, cui sit adnexum Beneficium aliquod Seculare, a Fratribus prædictis posita, posita vero a Beneficiato, non assistente Superiore locali Ordinis, visitare = Prælati vero inferiores, Parochi, Capitula, aliive Clerici Seculares in Ecclesiis, Oratoriis, Claustris, Capellis quibuscumque Ordinis, hucusque dictis, Officium Parochiale exercere: conciones, aut sermones habere: Sacramenta administrare, vel infirmis ministranda accipere; Cadavera sepelire, vel, non determinata cum Fratribus congrua delationis hora, portare: Missas cantare, vel, libere non annuentibus Fratribus ipsis, celebrare: Exequias quaslibet, exclusis Fratribus, vel iisdem, admissis, solemnes cum thurificatione, aut aspersione aquæ benedictæ, aut aliter, quam a Sanctitate Vestra permissum est in sæpedicta Constitutione = §.74., sive non libere, ultra unum dumtaxat Parochum, a Defuncto ante mortem, vel post mortem ab hæredibus, electi, aut vocati; ac aliam quamcumque functionem peragere possint, & valeant?

Dub. III. De approbatione Fratrum ad Confessiones sæcularium audiendas.

§.3. Tertio. An circa approbationem Fratrum, prævio examine, & ad Confessiones Secularium audiendas Episcopi teneantur juxta sancita a san. mem. Clemente X. in Bulla = *Superna* = Fratres *generaliter repertos idoneos generaliter quoque, & sine limitatione temporum, locorum, aut personarum* approbare: ac saltem Fratres graduatos, sive ætate maturos in primo examine simpliciter, ac generaliter eodem modo approbare, vel reprobare, quod alias a Congregatione Concilii decretum universaliter refertur; Subindeque non obstante alias consueta in Patentibus Literis, ad eas pro arbitrio Episcoporum renovandas, temporis præfixione, semel sic approbatos, nisi gravis superveniat causa, confessiones ipsas spectan., a Confessionibus suscipiendis arceri, aut suspendi non possint?

Dubium IV. Num firma remanere debeant, quæ eisdem Fratribus concessa sunt pro habendis concionibus.

§.4. Quarto. An, ut firma, & illibata permaneant quæ post Tridentini *sess.* 5. *cap.* 2., Sanctum Pium V., & Clementem X., Prædicatoribus Ordinis Sanctitas Vestra concessa voluit, Fratres pro habendis Concionibus Quadragesimalibus, aut Annualibus, in Ecclesiis, aut Oratoriis ejusdem ipsorum Ordinis, solummodo, & quidem ad terminos Constitutionis prædictæ laudati Clementis X., Benedictionem ab Episcopo petere, Licentiam vero, ac Literas Patentes, necnon pro singularibus concionibus moralibus, sive panegyricis, atque pro promovendis Societatibus supradictis, Benedictionem a solo eorum Superiore dumtaxat petere, & obtinere teneantur; Hæcque etiam locum habere debeant ex Bulla = *Pretiosus* = ubi iidem Fratres in Ecclesiis, aut Oratoriis prædictis soli in Quadragesima, vel per annum Conciones habere solent, ac consueverunt, ac etiamsi electionem, nominationem, aut etiam eleemosynam a Communitate quacumque extranea, atque insuper intra prædicta tempora Conciones, aut Sermones singulares in Ecclesiis, quæ non sunt ipsius Ordinis, ex devotione Cleri, vel Populi, consuetudine, aut etiam conventione aliqua, sint habituri? Quum obstet Decretum Congregationis Concilii in una *Theanen.*, post emanatam Constitutionem ipsam = *Pretiosus* = latum 19. *Junii* 1728.

Dub. V. Circa Ordinariã jurisdictioné in Moniales sibi subjectas.

§.5. Quinto. Circa Ordinariam Jurisdictionem in Moniales sibi subjectas, quam restitutam voluit S.V. Ordini suo ad terminos Trident., & Constitutionum S. Pii, An ad Episcopum pertineat, ultra explorationem voluntatis puellæ juxta

juxta idem Concilium *sess.25. cap.17.*, dare facultatem ad congregandum Capitulum pro vestitione, aut professione, sive ad dandum habitum, aut emittendam professionem, aut exigere attestationem de peractis exercitiis spiritualibus: disponere etiam *privative* quoad Superiores Ordinis de dote ipsius post emissam professionem; *privative* quoque, aut *cumulative* cum ipsis, dare licentiam pro extraneorum accessu ad colloquendum Monialibus, aut subscribere licentias pro ingressu Monasteriorum in casibus necessitatis, non obstante contraria ejusdem Tridentini dispositione juxta declarationem Sancti Pii V. in Constitutione = *Etsi Mendicantium* = a Sanctitate Vestra confirmatam: In Visitatione quoque, ac ingressu Clausuræ, Episcopo toties quoties opus erit, facultate ab ipso Tridentino, ac S. Sede delegata, competentibus, aliud quodcumque præter Clausuram ipsam materialem, aut non associante Superiore, visitare, ac etiam ingrediendo cum Pluviali, & Stola contra Decretum Congregationis Concilii in una *Florentina 29. Junii 1684.* aut cum præparatione, non Strati, sed Sedis cum Baldachino in alterutra, aut in utraque Ecclesia, aut receptus a Monialibus processionalier, sive cum Cruce erecta, aut cum Cantico *Benedictus*, aut ab ipsis accipiendo Crucem deosculandam, contra Decreta prædictæ Congregationis = *ad Dubia Visitationis Clausuræ 19. Januarii 1686.*?

Dub. VI. De Personis utriusque Sexus Tertii Ordinis S. Dominici.

§.6. Sexto. Quantum ad personas utriusque sexus Tertii Ordinis Sancti Dominici, an spectatis omnibus, quæ Sanctitas Vestra mandare dignata est, illæ, quæ, non habent requisita omnia in Constitutione = *Pretiosus* = præscripta, sed absque Voto in Domibus propriis degunt, nec habitum Ordinis patentes, sed vel absconditum, vel in signo, aut parte aliqua ejusdem, deferunt, solis tantummodo Indulgentiis, & gratiis spiritualibus, Tertio Ordini ibidem concessis, &, si sint Clerici in Sacris Ordinibus constituti, etiam facultate recitandi Officium, ac respective celebrandi Missam, sub ritu tamen Romano, de SS., ac BB. Ordinis Prædicatorum, juxta Indulta huic Ordini a S. Sede facta, vel facienda, dummodo tamen in iis, quæ proprium Institutum spectant, Magistro Ordinis in eadem Constitutione præscriptum obedientiam, ac reverentiam servent: Personæ vero seorsim in Domibus privatis cum voto, habitu, & Regula ejusdem Tertii Ordinis viventes, etiam pro anno Probationis, non minus, ac quæ collegialiter vivunt, omnibus, & singulis in prædicta Constitutione, & signanter circa Sacramentorum receptionem, & earum Cadaverum post mortem Sepulturam, necnon plenissimam exemptionem a Jurisdictione cujuscumque Ordinarii, concessis, frui, gaudere, & potiri possint, & debeant? Possint nihilominus Superiores Ordinis, ad tollendas innumeras lites, absque ullo præjudicio propriæ Jurisdictionis processu cujuscumque longissimi, etiam centum, & biscentum annorum, temporis, ubi non adsit legitima consuetudo in contrarium, ante, vel post editam Constitutionem ipsam = *Pretiosus* = introducta, ac ubi Parochus citra omnem controversiam, & difficultatem acquiescat, & non aliter, permittere, quatenus Parochus ipse hisce prædictis Tertiariis mortaliter, aut habitualiter infirmis, Sacram Eucharistiam in mortis articulo, Paschate, & in aliis solemnitatibus, ac etiam, urgente peculiari aliquo rationabili motivo, Extremam Unctionem, ministrare, earumque Cadavera, cum obierint, usque ad fores Ecclesiarum Ordinis exclusive associare, tumque titulo congruæ Eleemosynæ, non vero cujuscumque Parochialis Quartæ, aut cujuscumque alterius Canonicæ portionis sibi debitæ, juxta Taxam inter Ordinarium, & Superiorem Loci, per modum regulæ perpetuo retinendæ, firmandam, illud, quod ab iisdem conveniens judicatum fuerit, recipere libere, ac licite possit, ac valeat?

Dub. VII. De Declarationibus super iis dubiis a Sanctissimo edendis.

§.7. Septimo. An Declarationes, quas vivæ vocis Oraculo super iis Dubiis edere dignabitur S. V., censeri debeant, tanquam literaliter scriptæ, insertæ, & expressæ in prædicta Constitutione = *Pretiosus* = etiam cum avocatione, & extinctione litium desuper pendentium; facultate sublata cuicumque Tribunali, etiam S.R.E. Cardinalibus, aliter judicandi, declarandi, & definiendi: Decreto irritante: commissione executionis: mandato de habenda Fide exemplaribus etiam impressis: cum aliis omnibus in eadem Constitutione contentis: & signanter cum clausulis præservativis, ac derogativis quibuscumque obstantibus, itaut non solum ibidem recensitis, sed etiam censeri debeat, ac sit, derogatum, omnibus, & singulis individuis etiam conventionibus, etiam in limine fundationis, etiam cum juramento factis, Provincialibus quoque, & Synodalibus Decretis, Tribunalium quorumcumque sententiis, ac Congregationis S.R.E. Cardinalium Responsionibus, Decisionibus, Decretis, Rescriptis, Resolutionibus, & prædictis quidem, etiam si semel, vel pluries, etiam in forma specifica, & specialiter a S. Sede approbatis, vel confirmatis, sive etiam clausulis, & formulis undequaque extraordinariis conceptis, approbatis, vel confirmatis, ac etiam quavis specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, mentione dignis, itaut eodem pacto pro insertis haberi debeant?

EX AUDIENTIA SANCTISSIMI.

Die 28. Septembris 1728.

Declarationes prædictæ.

§.8. Facta per me relatione Sanctitas Sua, benigne declarando dubia, ut in adjunctis precibus excitata, *ad Primum: Tertium: Quartum: Sextum, & Septimum*, respondit *in omnibus Affirmative*.

Ad secundum, vero, *& Quintum*, *Negative in omnibus*. Per id tamen Sanctitas Sua Episcopis, qui *privative*, vel *cumulative* Licentias pro accessu, vel ingressu in Monasteria subjecta Ordinis, dare, vel subscribere alias consueverunt, non intelligit prohibere, quin possint etiam in posterum easdem dare, vel subscribere, *cumulative* tamen semper cum Ordinis Superioribus, & non alias. Ubi autem iidem Episcopi renuant, sufficiat Licentia, sive subscriptio Ordinis Superiorum ad utrumque effectum. Decretis Congregationum, Constitutionibus & aliis quibuscumque, quomodolibet in contrarium facientibus, quoad omnia superius declarata, minime refragantibus.

Audi-

CCXLIV.

Dat. 13. Nov. 1728. An. 5.

Unitur Officium Auditoratus Generalis Causarum Confidentialium Officio Causarum Curiæ Auditoratus Generalis Cameræ Apostolicæ.

Hac de re vide Sixti V. Const. ed. 1587. Octob. 30. P. 2. Et alia hujus Const. ed. 1728. Septemb. 24. 24. P. 5. agitur de jurisdictione Præfecti Palatii Apostolici.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex de Supremo Apostolicæ Sedis Solio dispositione incommutabili, Divinaque Providentia constitutus, ut noxia evellat, & destruat, ac evulsa, & destructa in utiliorem providæ directionis erigat dignitatem, interdum quæ rationabilibus ex causis a Sede Apostolica disposita sunt, subinde rerum experientia suadente, majoribus ex causis alterat, & immutat, ac his Pastoralis Officii sui partes sollicite, & prudenter interponit, prout rerum, temporumque qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Causæ Confidentialis prædictæ primum ab ipso Pontifice cognosci & decidi consueverat.

§. 1. Alias siquidem, & postquam felicis recordationis Pius Papa V. Prædecessor noster, & tunc suus omnium Causarum confidentialium pro tempore movendarum cognitionem, & decisionem, ac Literarum Apostolicarum a piæ memoriæ Pio PP. IV. etiam Prædecessore nostro tunc suo super hujusmodi Confidentiis emanatarum executionem sibi, & Successoribus suis reservaverat, & postmodum ob varias, & continuas pro tempore existentis Romani Pontificis in gravissimis, & arduissimis totius Reipublicæ Christianæ negociis occupationes Causæ ipsæ in Romana Curia pro tempore motæ, & introductæ per particularem Judicem ex delegatione Apostolica audiri, decidi, & cognosci consueverant, ipse vero Judex nedum solo Romani Pontificis nutu amovibilis, sed etiam sibi contra ordinarios Collatores Episcopos, & alios Superiores Prælatos hac confidentiali labe prædicta infectos procedendi facultas præclusa existeret, cui etiam in hujusmodi causarum prosecutione ut plurimum delegabantur diversæ simoniacæ pravitates, & aliæ illicitæ pactiones, quæ licet ex ipsis confidentiis resultarent, seu illis mixtæ, & conjunctæ forent, tamen a nonnullis prætendebatur, eas sub facultatibus Judici prædicto concessis minime comprehendi, nec in illis ab ipso sine speciali Sedis Apostolicæ rescripto posse procedi, unde eveniebat, ut modo ipsius Judicis mutatione, quæ interdum contingebat, facultatum suarum angustia, ac etiam delinquentium cavillationibus, & subterfugiis, ejusdem Judicis auctoritas sæpius eluderetur, ac ea, quæ ad purgandam hac contagione Dei Ecclesiam a dictis Prædecessoribus sapientissime sancita fuerant, ut plurimum debito effectu carebant in animarum perniciem, & scandalum plurimorum.

Deinde per particularum Judicem ex delegatione Apostolica;

§. 2. Ejusdem recordationis Sixtus PP. V. similiter Prædecessor noster incommodis prædictis obviare cupiens, operæ pretium duxit, prædicti Judicis Personam speciali titulo, & denominatione decorare, illiusque Jurisdictionem ampliare, ut in Tribunali suo tum Judicia, tum cætera ad id munus pertinentia perpetuo stabilirentur, ac ad certum, debitumque finem ordinarentur, Motu ejus proprio, meraque deliberatione, & ejus certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine unum Officium Auditoratus Generalis quarumcumque Confidentialium, etiam Simoniacam pravitatem, & quamcumque aliam illicitam pactionem inducentium, seu connexitatem aliquam cum confidentia habentium, Causarum, rerumque omnium inde resultantium, pro uno Generali illarum Auditore, qui omnium, & singularum Causarum hujusmodi Ordinarius Judex exerceret, & Officium ipsum ad ejus vitam obtineret, illudque in ejusdem Sixti Prædecessoris hujusmodi, & pro tempore existentis Romani Pontificis manibus quandocumque resignare licite posset ad instar aliorum Romanæ Curiæ Officiorum vacabilium, & resignabilium, Apostolica auctoritate perpetuo erexit, & instituit, illique sic erecto, & instituto pro illius Dote decimam partem omnium, & singulorum fructuum, redituum, proventuum, Jurium, obventionum, ac etiam distributionum quotidianarum, etiam solis præsentibus, & Divinis Officiis interessentibus dari, & per eos percipi solitarum, & aliorum quorumcumque emolumentorum, ac etiam pensionum annuarum cum interventu confidentiæ, vel alias simoniaca, aut alia illicita pactione interveniente, seu cum his confidentiis aliquam dependentiam, vel connexitatem habente, indebite perceptorum, ad quorum restitutionem quoscumque per ipsius Auditoris Sententiam condemnari, etiamsi postmodum per alios Judices Causam fortasse revideri, & dictam Sententiam confirmari, seu reformari, ac etiam super quibus post Litem desuper in Officio hujusmodi intentatam quomodolibet componi, vel alias concordari contigisset, necnon omnia, & singula alia Juria, salaria, regalia, & emolumenta quæcumque ordinaria, & extraordinaria undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam sportulas, vel alio quocumque nomine nuncupata, quæ Judices Causarum confidentialium hujusmodi in dicta Curia pro tempore deputati quomodolibet, & quocumque titulo, vel causa habere, consequi, lucrari, & percipere consueverant, seu etiam potuissent, ac debuissent, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris fuissent, Apostolica auctoritute prædicta, etiam perpetuo applicavit, & appropriavit.

Tum vero a Sixto V. unum Officium Auditoratus Generalis quarumcumque causarum confidentialium est erectum.

Eique peculiarem dotem assignavit.

§. 3. Ipseque Auditor pro tempore existens omnibus, & singulis privilegiis, quibus veri Familiares tunc sui, & Romani Pontificis pro tempore existentis, continuique commensales, Prælati Domestici, Sedisque prædictæ Notarii quomodolibet fruuntur, potiuntur, & gaudent, sibi similiter perpetuo concessis, & indultis, omnes, & singulas dictarum confidentiarum, Simoniacam pravitatem, vel quamvis aliam illicitam pactionem inducentium, seu aliquam dependentiam, vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde resultantium, Causas hujusmodi in eadem Curia quomodocumque, & qualitercumque, ac alias quascumque Personas,

Et nonnullis concessis privilegiis amplissima facultate, & jurisdictione in prædictis causis, aliisque annexis illum donavit.

ſonas, etiam Cardinalatus honore, ac Patriarchali, Archiepiſcopali, & Epiſcopali Dignitatibus fulgentes, etiam per viam Inquiſitionis, aut ex Officio, aut Apoſtolica delegatione, vel alias quomodolibet motas, & movendas, ac etiam quæ per viam appellationis a Sententiis definitivis, vel interlocutoriis, vim definitivæ habentibus, per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, ac etiam dictæ Sedis Legatos, vel Nuncios pro tempore latis, & promulgatis ad Sedem prædictam pro tempore interpoſitæ, ſeu reclamationis Judicialis, aut nullitatis ad Sedem eandem eatenus devolutæ erant vel inpoſterum devolverentur, itaut Cauſæ appellationum hujuſmodi per eum ſolum cognoſci, nec alterari niſi per Commiſſionem in Signatura Gratiæ, vocato ipſo Auditore, propoſitam, & manu ejuſdem Sixti Prædeceſſoris ſignatam committi poſſent, ſummarie, ſimpliciter, & de plano ſine ſtrepitu, & figura Judicii, ſola veritate inſpecta, & manu regia, ac terminis ſubſtantialibus, qui de ſtylo, ſeu ordinatione Palatii Apoſtolici obſervari conſueverant, penitus omiſſis, ac etiam quibuſvis appellationibus, nullitatibus, & aliis diffugiis prorſus ſemotis, procedendo una cum omnibus, & ſingulis earum incidentiis, dependentiis, emergentiis, annexis, & connexis, ac etiam toto negocio principali audiendi, cognoſcendi, decidendi, fineque debito terminandi, etiam ſingulis diebus, & horis feriatis, & non feriatis, præterquam in honorem Dei feriatis.

§.4. Nec non ſuper omnibus, & ſingulis confidentiis etiam aliquam dependentiam, vel connexitatem cum ſimoniaca, vel alia illicita pactione habentibus, ſeu mixtis hujuſmodi, rebuſque omnibus inde reſultantibus, tam ad Procuratoris Fiſcalis denunciationem, & promotionem, quam etiam Partium accuſationem, ſeu ex mero Officio inquirendi omnes, & ſingulas hujuſmodi confidentialem, & ſimoniacam pravitatem, vel quamvis aliam illicitam pactionem inducentium, ſeu aliquam dependentiam, vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde reſultantium, Cauſas coram quibuſvis Judicibus, etiam Palatii Apoſtolici Cauſarum Auditoribus, inter quaſcumque Perſonas motas, & movendas, ad ſe, & ſuum Tribunal avocandi, ac omnes, & ſingulos dictarum confidentiarum, & ſimoniarum Auctores, Machinatores, Conſocios, Complices, & alios, quos opus eſſet, ac ſua quomodolibet intereſſe putantes etiam per Edictum publicum, ſi ad eos tutus non pateret acceſſus, citandi & conſtito ſibi, quantum ſufficere videretur de indiciis, ad perſonaliter, vel alias legitime comparendum ſub excommunicationis, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ac privationis omnium, & ſingulorum Beneficiorum, & Officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque impoſterum obtinenda, nec non pecuniariis, aliiſque ejus arbitrio, etiam juxta demeritorum exigentiam corporis afflictivis pœnis, monendi, eiſque, ac quibuſvis Judicibus tam Ordinariis, quam Commiſſariis, etiam quacumque auctoritate fungentibus, & functuris, ſub ſimilibus ſententiis, cenſuris, & pœnis tam in dicta Curia, quam extra eam ubilibet inhibendi, detinentes quoſcumque Libros, Scripturas, Computa, Inſtrumenta, & alia Documenta publica, & privata, dictarum confidentiarum cauſas, etiam ut præferebatur, mixtas quomodolibet concernentia, ad illa exhibenda, nec non quoslibet Teſtes ad ſe examini ſubjiciendum, ac veritatis Teſtimonium perhibendum, etiam ex Officio, vel alias, prout ſibi viſum foret, per ſimiles cenſuras, & pœnas cogendi, compellendi, eoſque, nec non Contradictores quoslibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas etiam privationis hujuſmodi incidiſſe, ſervata forma Concilii Tridentini, declarandi, auxiliumque Brachii Secularis invocandi, necnon unum Locumtenentem in hujuſmodi Cauſis cum ſimili, vel limitata poteſtate, quoties viſum foret, conſtituendi, & deputandi, eumque revocandi, ac alium ejus loco ſubrogandi.

§.5. Nec non Literas, Conſtitutiones Pii IV. Pii V. Prædeceſſorum hujuſmodi ſuper dictis confidentiis editas, ac omnes, & ſingulas Sententias in dictis Cauſis confidentiarum, tam eatenus per earum Judices, qui pro tempore fuiſſent, latas, quam inpoſterum per tunc futurum Auditorem hujuſmodi, ejuſque Succeſſores, ac Locumtenentes ferendas, via executiva, nulla tela judiciaria ſervata, ac quacumque appellatione remota, ac alias juxta Literarum, ſeu Conſtitutionum prædictarum, ac etiam facultatum dictis Judicibus per eum, & Prædeceſſores ſuos quomodolibet conceſſarum formam, continentium, & tenorem plenarie, & totaliter exequendi, & executioni demandandi, mandataque executiva, & alia quomodolibet neceſſaria, & opportuna decernendi, & relaxandi, & generaliter omnia, & ſingula alia, quæ in præmiſſis omnibus, & ſingulis quomodolibet neceſſaria, & opportuna fuiſſent, faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, mandandi, decernendi, ſtatuendi, ordinandi, & exequendi, plenam, & liberam, & omnimodam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem haberet, & habere deberet.

§.6. Quodque Officium Notariatus earundem Cauſarum, de cætero perpetuis futuris temporibus ad meram, & liberam pro tempore exiſtentis Auditoris prædicti diſpoſitionem ſpectaret, & pertineret, ipſeque pro tempore exiſtens Auditor Officium Notariatus hujuſmodi quibuſvis Perſonis, de quibus ſibi viſum foret, per ſuas patentes Literas, Sigillo Officii ſui Auditoratus munitas, gratis, vel pro pretio reperibili concedere, & aſſignare, ac ſoluta ſibi ſolita compoſitione reſignationis de dicto Officio Notariatus pro tempore faciendæ, nec non Perſonam, cui Officium ipſum Notariatus pro tempore conceſſiſſet, & aſſignaviſſet, ad illud, illiuſque liberum exercitium abſque alia dicti Sixti Prædeceſſoris, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis conceſſione, & aſſignatione recipere, & admittere, ac per eos, ad quos ſpectabat, & pro tempore ſpectaſſet, recipi, & admitti; ac illis de ſolitis, & conſuetis Juribus, & emolumentis reſponderi facere libere, & licite valeret, eiſdem auctoritate, & tenore ſimiliter perpetuo ſtatuit, & ordinavit, ac alias, prout in Literis Apoſtolicis ejuſdem Sixti Prædeceſſoris deſuper ſub Datum tertio Kalendas Novembris Pontificatus ſui anno ſecundo plenius continetur.

Necnon conceſſit, ut Officium Notariatus earundem Cauſarum ad liberam pro tempore exiſtentis Auditoris prædicti diſpoſitionem ſpectaret.

§.7. Cum itaque poſtmodum Officium Audito-

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

ditoratus Generalis Causarum confidentialium, vel alias, ut præfertur, mixtarum hujusmodi per liberam dimissionem Venerabilis Fratris Nostri Francisci Friderici de Jordanis Moderni Archiepiscopi Meliten., nuper dictarum Causarum confidentialium Auditoris, de dicto Auditoratu, quem tunc obtinebat, prævia tamen restitutione pretii ejusdem Officii cum Dataria nostra concordati, in manibus nostris factam, & per Nos admissam, vacaverit, & vacet ad præsens, Nos incommodis prædictis, ac cavillosis Judicii competentis allegationibus consultius obviare, ac promptiorem adversus tam perniciosam in exitium animarum labem provide Justitiæ manum excitare cupientes, nec non Pii IV., Pii V., ac Sixti Prædecessorum hujusmodi respective Literarum, & Constitutionum prædictarum, nec non prædictorum Privilegiorum, Indultorum, gratiarum, & facultatum pro tempore existenti Causarum confidentialium hujusmodi Auditori quomodolibet concessorum, ac Sententiarum desuper forsan latarum, & inde secutarum quarumcumque tenores, necnon Litium, & Causarum super confidentiis hujusmodi, aut alias, ut præfertur, contra quoscumque coram eodem Auditore nunc quomodolibet introductarum, & adhuc indecisarum pendentium, status, & merita, nominaque, & cognomina Litigantium præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, & de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus ab Officio Auditoratus Generalis quarumcumque Causarum confidentialium præfatarum per dictum Sixtum Prædecessorem, ut præfertur, erecto, & instituto, & ad præsens per dicti Francisci Friderici Archiepiscopi dimissionem præfatam vacante, hujusmodi omnimodam prædicti Officii Auditoratus Generalis quarumcumque Causarum confidentialium venalitatem, ac omnimodam illius resignabilitatem ei, illudque pro tempore obtinendi in illius erectione, & institutione ab eodem Sixto Prædecessore, ut præfertur, factis, Apostolica auctoritate quomodolibet concessas, tributas, & indultas, & usque nunc ad instar aliorum Officiorum vacabilium, & resignabilium exercitas, perinde, ac si venalitas, & resignabilitas hujusmodi tunc minime concessæ, tributæ, & indultæ, ac numquam exercitæ fuissent, Apostolica auctoritate perpetuo abdicamus, abstrahimus, penitusque supprimimus, extinguimus, & abolemus.

Suppressio, & extinctio Venalitatis, & Resignabilitatis prædicti Officii Auditoratus Generalis Causarum confidentialium.

§. 8. Illisque sic abdicatis, abstractis, suppressis, extinctis, & abolitis, Officium Auditoratus Generalis quarumcumque Causarum confidentialium, & Simoniacam pravitatem, & quamcumque aliam illicitam pactionem inducentium, seu aliquam connexitatem cum Simoniæ labe habentium, prædictum, & ad præsens, ut præfertur, vacans cum reliquis omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, omnimodaque in præmissis Jurisdictione, necnon omnibus, & singulis Juribus, salariis, & emolumentis quibuscumque ordinariis, & extraordinariis, undecumque, & quomodocumque provenientibus, etiam sportulis, vel alio quocumque nomine nuncupatis, Judicibus Causarum confidentialium prædictarum in dicta Curia alias pro tempore deputatis quomodolibet, quocumque titulo, vel causa haberi, consequi, lucrari, & percipi solitis, & consuetis, quæve Judices prædicti ante Erectionem Officii Auditoratus Causarum confidentialium hujusmodi a prædicto Sixto Prædecessore, ut præfertur, factam habere, consequi, lucrari, & percipere consueverant, potuerant, & debuerant, & in illius erectione hujumodi ab eodem Sixto Prædecessore in ejusdem Officii Auditoratus Generalis Causarum confidentialium hujusmodi tunc, ut præfertur, facta, Officio hujusmodi, illiusque Auditori Generali pro tempore existenti perpetuo applicata, & appropriata fuerant, Apostolica auctoritate prædicta de novo perpetuo erigimus, & instituimus, illudque sic de novo erectum, & institutum Officio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditoratus Generalis, ita quod liceat Causarum Curiæ Cameræ nostræ hujusmodi Generali Auditori, illiusque Locumtenentibus nunc, & pro tempore existentibus, omnibus, & singulis beneficiis, indultis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, ac quacumque privativa quoad omnes alios quoscumque Judices in Causis confidentialibus, aut alias, ut præfertur, mixtis, aut quamcumque cum eis connexitatem quomodolibet habentibus, prout Causarum confidentialium hujusmodi tunc pro tempore existens Auditor uti, frui, potiri, & gaudere consuevit, ac si Officii Causarum confidentialium hujusmodi venalitas, illiusque resignabilitas a Nobis, ut præfertur, abdicatæ non fuissent, uti, frui, potiri, & gaudere, necnon omnia, & singula Jura, obventiones, salaria, regalia, & emolumenta quæcumque ordinaria, & extraordinaria undecumque, & quomodocumque provenientia, ac etiam sportulas, aliaque quocumque nomine nuncupata, & a pro tempore existente Causarum confidentialium hujusmodi Auditore Generali ratione Causarum confidentialium hujusmodi Auditoratus Generalis percipi, & exigi solita, percipere, & exigere possint, & valeant; Sublata tamen facultate Auditori Generali Causarum confidentialium hujusmodi per ejusdem Sixti Prædecessoris Literas prædictas concessa disponendi de Officio Notariatus earundem Causarum, quarum Acta, & consuetæ Expeditiones, cum primum per cessum, vel decessum, aut privationem, seu amotionem dilecti Filii Joannis Baptistæ Constantini, qui dictum Notariatus Officium ad præsens possidet, & exercet, vel cujusvis alterius, qui illud pro tempore quomodolibet obtinebit, aut alias quovis modo vacare contigerit, servata in reliquis quoad dictum Notariatus Officium forma, & dispositione Literarum prædicti Sixti Prædecessoris, tunc per Causarum Curiæ Cameræ nostræ Apostolicæ Notarios confici, & respective subscribi omnino debeant, dicta Apostolica auctoritate æque principaliter, non autem subjective, & extinctive eadem Apostolica auctoritate perpetuo applicamus, & appropriamus.

Annexio prædicti Officii Auditoratus Generalis Causarum confidentialium, Officio Auditoratus Generalis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ. Cum singulis privilegiis, & indultis, jurisdictione, & emolumentis.

Tollitur tamen facultas disponendi de Officio Notariatus.

§. 9. Et ut omnis per applicationem, & appropriationem a Nobis per præsentes, ut præfertur, facta confusio tollatur Jurisdictionis, & ut universis, & singulis constet, liquidoque appareat, qua facultate, quave Jurisdictione Causarum Curiæ Cameræ nostræ prædictæ Auditor Ge-

Conceditur prædicto Auditori Generali Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, ut in mandatis præter

alios titulos adjungat illud Auditoratus Causarum confidentialium.

Generalis nunc, & pro tempore existens hujusmodi in judicandis, terminandisque confidentialibus Causis utatur, eidem Auditori Causarum Curiæ prædictæ Generali nunc, & pro tempore existenti, ut ipse imposterum, ac perpetuis futuris temporibus in singulis suis mandatis desuper quoad Causas confidentiales hujusmodi expediendis, ejus solitis, & consuetis inscriptionibus, & titulis aliam inscriptionem, aliumque titulum, nempe Auditoratus Generalis Causarum confidentialium hujusmodi adjungat.

Præscribitur eidem Auditori, ut unum dumtaxat Cōmissarium sibi pro qualibet Diœcesi Ordinariorum eligere possit.

§.10. Necnon omnes, qui in exercitio Auditoratus Causarum confidentialium hujusmodi quoad numerum Literarum Patentium pro Officialibus, & Ministris per Civitates, & Diœceses a tunc pro tempore existentibus Causarum confidentialium hujusmodi Auditoribus prædictis expediri solitarum irrepserunt abusus, penitus amovere cupientes, Auditori Causarum Curiæ Cameræ nostræ prædictæ Generali nunc, & pro tempore existenti, ut ipse unum dumtaxat Commissarium sibi pro quavis Diœcesi Ordinariorum Jurisdictione ad assumendas informationes, Processusque construendos, aliaque circa causas, & materias in eorundem Pii IV., & Sixti Prædecessorum respective Literis prædictis expressas, & contentas sibi benevisa facienda, & gerenda, per suas patentes Literas gratis, & absque ulla solutione eligere, & constituere, eidemque Commissario sic ab eo, ut præfertur, electo, & constituto, facultatem Notarium sibi benevisum assumendi, & Procuratorem Fiscalem, etiamsi de aliena Diœcesi extiterint, constituendi, in Causis tamen particularibus contingentibus, facultatem concedere posse, Apostolica auctoritate prædicta perpetuo earumdem præsentium Edicto præcipimus & mandamus.

Commissarii prædicti, aliique Ministri præfati Auditoris, hujus jurisdictioni subjiciuntur.

§.11. Ut autem Commissarii, aliique Ministri, & Officiales a Causarum Curiæ Cameræ nostræ hujusmodi Auditore Generali nunc, & pro tempore existente prædicto ad Causas confidentiales hujusmodi conficiendas, aliaque præmissa exequenda, ut præfertur, eligendi, & constituendi, tuto, ac libere eorum respective ministeriis, eis, & eorum cuilibet demandandis incumbere possint, & valeant, Commissarios videlicet prædictos a quorumcumque Ordinariorum, & Judicum plenarie, & perpetuo, quo vero ad Notarios, & Procuratores Fiscales a Commissariis ipsis in singulis Causis particularibus, ut præfertur, deputandos, eisdem tantum Causis durantibus, quatenus contra Ordinarios ipsos inquiri, & procedi contigerit, & non alias, ab eorundem Ordinariorum Jurisdictione respective eximimus, eosque Causarum Curiæ Cameræ nostræ prædictæ Auditoris Generalis nunc, & pro tempore existentis Iurisdictioni subjicimus, & supponimus. Volumus autem, quod Commissarii pro tempore, ut præfertur, eligendi, & constituendi, hujusmodi Ecclesiasticæ Personæ vitæ, morum honestate, prudentia, rerum experientia, aliaque omni debita ad eorum ministeria exequenda idoneitate præditi existant, & quoad eos omnia, & singula serventur, quæ in Concilio Romano *Tit.9.cap.3. in verbo Subcollectores* servari debere Concilium ipsum demandat.

Qui eligendi Commissarii.

Clausulæ derogatoriæ speciales.

§.12. Præsentes quoque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis observari debere, neque sub quibuscumque similium, vel dissimilium Gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis comprehendi, vel confundi, sed semper, & perpetuo ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse, & fore, sicque, & non alias per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, irritumque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstante Causarum Confidentialium prædictarum Auditoratus Generalis alias a Pio IV., & Sixto V. Prædecessoribus prædictis, ut præfertur, respective facta, & quatenus opus sit, de Jure quæsito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Pii IV., & Pii V., ac Sixti Prædecessorum præfatorum, ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, illisque non obligandis, ac ejusdem Pii IV. Prædecessoris præfati de gratiis ejusdem Cameræ interesse quomodolibet concernen. in dicta Camera intra certum tempus præsentandis, ac registrandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis Causarum Confidentalium Auditoratus a Nobis per præsentes, ut præfertur, abdicati, ac de novo erecti, & applicati Auditori pro tempore existenti sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis clausulis, ac etiam irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, ac mera deliberatione prædictis, ac alias in contrarium præmissorum omnium, & singulorum prædictorum quomodolibet pluries concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque singulis, & totis tenoribus habenda sit mentio specialis, perinde ac si in eisdem præsentibus eorum tenores, & de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserti forent, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac expresse ad validissimum præmissorum omnium, & singulorum prædictorum effectum, etiam specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc Paginam nostræ abdicationis, abstractionis, suppressionis, extinctionis, abolitionis, novæ erectionis, institutionis, applicationis, præcepti, mandati, Exemptionis, subjectionis, suppositionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit,

Pœnæ in Contravenientes.

indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo octavo Nonis Novembris, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXLV.

Dat. 4. Nov. 1728. An. 5.

Erigitur insignis Collegiata Terræ Fabriani in Cathedralem; ac Terra prædicta in Civitatem.

Alia hujus Const. ed. 1728. Maji 28. P. 4. erecta fuit Terra Roncilionis in Civitatem.

BENEDICTUS XIII.

PONTIFEX MAXIMUS.

Exordium.

NOtoriæ sunt, Fraternitatibus Vestris sane compertæ qualitates, & prærogativæ, quibus Terra Fabriani in Piceno sita, præfulgeat; Hinc Nos enixis, & iteratis dilectorum filiorum illius Communitatis, & Populi de hac Sancta Sede non semel benemeriti supplicationibus indulgere cupientes, insignem Collegiatam Ecclesiam Sancti Venantii in dicta existentem, in Cathedralem, ac Terram ipsam in Civitatem erigere intendimus.

Elogia Terræ Fabriani in Piceno.

§.1. Fabrianum Piceni Oppidum, Terra nuncupatum, situm est in Diœcesi Camerinensi, & septem mille circiter Christifideles complectitur sub Dominio hujus Sanctæ Sedis. Extat in illo Insignis Collegiata Ecclesia in honorem Sancti Venantii Martyris, magnifice, & eleganter extructa, a Priore unica Dignitate, & undecim Canonicis, cum octo Cappellanis, aliisque pluribus Presbyteris, & Clericis, ministrata; ubi exercetur cura animarum, & Sacra Suppellectili ad Divina peragenda suffultum, ac pluribus Sanctorum Reliquiis decoratum. Adsunt in dicta Terra aliæ tres Parochiales, inter quas, altera Collegiata, Ecclesiæ, duodecim Virorum, & novem Monialium Cœnobia, quindecim Confraternitates, quinque Hospitalia, & Mons Pietatis. Territorium ad quinquaginta circiter milliaria in circuitu extenditur, ac quindecim Oppida complectitur, & plures Pagos. Cæterum Ecclesiæ dictæ Terræ, eximiis, iisque pluribus Beatorum exuviis, ditantur, signanter Sanctorum Romualdi, ac Silvestri Abbatum, debita veneratione, & condigno decore custoditis.

Erectio insignis Collegiatæ S. Venantii in prædicta Terra existentis in Cathedralem, & ejusdem Terræ in Civitatem.

§.2. *Quid Vobis videtur?* Auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorumque Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, declaramus memoratam Ecclesiam in Cathedralem, dictamque Terram Fabriani in Civitatem erigimus, & instituimus, ac Ecclesiam ipsam Ecclesiæ Cathedrali Camerinensi æque, & principaliter perpetuo canonice unimus, annectimus, & incorporamus, sub immediata ut prius huic Sanctæ Sedi subjectione, cum insigniis prærogativis exemptionibus, & privilegiis, quibus dicta Ecclesia Camerinensis, & aliæ Cathedrales gaudere solent, necnon assignatione præfati ejus Territorii pro illius Diœcesi, & cum derogationibus, Indultis, concessionibus, & clausulis necessariis, & opportunis in Decreto, & Schedula Consistorialibus latius, & uberius extendendis; Cum Decreto, quod memorati Communitas, & Populus teneantur de proprio Domum Episcopalem assignare, ac insuper Congruam pro Vicario Generali ibidem moraturo, juxta oblationem ab ipsis factam, necnon Sacrarium sufficienter instruere de Supellectilibus Sacris ad Pontificalia exercenda, & necessarios sumptus impendere pro Erectione Seminarii. Volumus autem, & Apostolica Auctoritate decernimus, quod, nisi adimpleto in omnibus per dictos Communitatem, & Populum, Decreto assignationum, & Sacrarii instructionis præfatarum, effectu gratiæ Erectionis, & unionis hujusmodi per Nos factarum minime gaudeant, itaut nec dicta Ecclesia nomen Cathedralis assumere, nec Terra præfata, Civitas denominari possit, donec, & quousque præfata omnia adimpleantur. *In Nomine Patris ✠, & Filii ✠, & Spiritus Sancti ✠. Amen.*

Ad quæ teneatur Communitas prædictæ Terræ in Civitatem sic erectæ.

In Concistorio Secreto habito Feria II. die IV. Novembris MDCCXXVIII.

CCXLVI.

MOTUS PROPRIUS.

Dat. 29. Nov. 1728. Ann. 5.

Revocatur Motus proprius sub die 23. Octobris proxime præteriti signatus ad favorem Collegii triginta Notariorum Curiæ Capitolinæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

In præd. Motu proprio nonnulla concessa fuere minime ferenda.

§.1. MOtu proprio &c. Doppo esser stata impressa, e pubblicata in questa nostra Città di Roma la Cedola di Nostro Moto proprio, che nel dì 23. Ottobre prossimo passato segnammo a suppliche, ed in favore del Collegio delli trenta Notari della Curia Capitolina, essendo pervenute a nostra notizia le doglianze degl'altri Tribunali di Roma per esser state in quella espresse, e concedute alla detta Curia, benchè a Noi, nè in voce, nè tampoco nel breve Sommario riferite molte cose pregiudiziali a' detti Tribunali, ed esorbitanti, e contrarie tanto alli Sagri Canoni, quant'alla consuetudine di Roma, e specialmente tra l'altre, che la detta Curia, ed i suoi Giudici Laici possano lecitamente, e legittimamente procedere nelle subaste, deliberazioni, cessioni, e vendite de' Beni, ed effetti emfiteutici de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici posseduti nell'utile Dominio da i Laici sin alla totale terminazione, e consumazione senz'alcuna licenza, ma col mero *exequatur* del Giudice Ecclesiastico nel mandato de deliberando solamente, con quella ragione erroneamente dedotta, che tali atti, e gl'altri ulteriori sin' alla consumazione inclusiva, risguardino solamente l'utile dominio de' Beni posseduti da' Laici, e non si vulneri, nè tocchi niente, anzi si riservi il diretto dominio, e la proprietà a favore de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici, e che la detta Curia Capitolina goda la Giurisdizione privativa in tutte, e singole Liti, e Cause fra' Cittadini, ed Incoli di Roma, anche in vigore di diverse Bolle de' Pontefici nostri Predecessori, e dell'istesso Statuto, a tenore specialmente del *Cap. 41. del lib. primo.*

§.2. On-

Quod fuit causæ, ut Pontifex animum induceret ad præd. Motum proprium revocandum.

§.2. Onde Noi, che abbiamo sempre avuta, ed abbiamo ferma intenzione di provvedere all'indennità d'ogn'uno secondo il diritto della Giustizia, doppo aver riconosciuto, ed esaminato il tenore del detto nostro Moto proprio, e fatta seria, e matura riflessione alle cose in quello contenute, ben avveduticì d'esserci state quelle nella maggiore, e più rilevante parte occultate, e come sopra non espresse ne in voce, ne tampoco (come e solito pratticarsi) nel breve Sommario del medesimo Moto proprio, che suole contenere in compendio la sostanza di tutta la Grazia in esso contenuta, che se ci fossero state espresse, o in voce, o nel detto Sommario, averessimo avuto giusto motivo di non soscriverlo, e di rigettarne nella maggior parte l'istanza, quantunque fossimo venuti in sentimento di ritirare a Noi il detto nostro Moto proprio, e pienamente rivocare tutte le cose in quello contenute, ci piacque nondimeno per procedere più cautamente di sentirne il parere d'una particolar Congregazione composta d'alcuni nostri Ministri Legali, che a bocca deputammo per essaminare la sossistenza delle cose in quello contenute, la quale essendosi uniformata al nostro sentimento, ci siamo però determinati di moderare, e nella maggior parte affatto rivocare la predetta nostra Cedola di Moto proprio, com'appresso.

Declarantur quædam in præd. Motu proprio concessa nullius roboris esse, nec attendi debere, veluti de Iurisdictione Judicis Laici in bonis emphyteuticis Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum.

§.3. Pertanto avendo in questa per espresso, e di parola inserto l'intiero tenore dell'altra, come sopra da Noi segnata, e qualunque altra cosa quantosivoglia necessaria d'esprimersi, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà Appostolica dichiariamo, e decretiamo, che il Giudice Laico non abbia, nè debba avere veruna Giurisdizione sopra i beni emfiteutici delle Chiese, ed Ecclesiastici, benchè il detto Giudice proceda contro il dominio utile posseduto da' Laici, riprovando, e condannando Noi la proposizione espressa nell'antidetta nostra Cedola di Moto proprio, che la Curia Capitolina, o Giudice Laico possa procedere lecitamente, e legittimamente nelle subaste, deliberazioni, cessioni, e vendite de' beni, ed effetti emfiteutici de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici posseduti nell'utile Dominio da i Laici, ed insieme la ragione erroneamente ivi dedotta, che tali atti, e gl'altri ulteriori da farsi risguardino solamente l'utile dominio de' Beni posseduti da Laici, e non si vulneri, nè tocchi in niente, anzi, che si riservi il diretto dominio, e proprietà a favore de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici, essendo tal proposizione contraria alli Sagri Canoni, specialmente *nel Cap. Quæ in Ecclesiar. de Constitut.*, ed all'opinione comune de' Canonisti, e de' Tribunali della Curia Romana, e della Congregazione dell'Immunità, mentre il dominio diretto è annesso, e connesso, e complicato coll'utile, come accessorio, e subbordinato al diretto dell'Emfiteusi Ecclesiastice, e per conseguenza da quello inseparabile, talmente che il Giudice Laico resta totalmente privato della Giurisdizione sopra detto dominio utile, e tal' opinione de' Sagri Canoni, e Canonisti come sopra, abbiamo Noi fortemente sostenuta nella Congregazione dell' Immunità, mentre eravamo in qualità di Cardinale, ed Arcivescovo di Benevento.

Necnon de Jurisdictione privativa Curiæ Capitolinæ in quibusque litibus, & Causis inter Cives, & Incolas Urbis Romæ.

§.4. Dichiariamo inoltre, che la detta Curia Capitolina non abbia, nè debba godere la giurisdizione privativa in tutte, e singole Liti, e Cause tra Cittadini, ed incoli di Roma, essendo ciò contro l'inveterata consuetudine, ed in pregiudizio, e spoglio di tutti gl'altri nostri Tribunali, a' quali in vigore di tante Bolle de'Sommi Pontefici nostri Prædecessori compete simil Giurisdizione, e specialmente al Tribunale del Reverendissimo Cardinal Vicario a tenore del nostro Moto proprio spedito del Mese di Settembre del 1724., e perciò ordiniamo, e vogliamo, che s'osservi la sudetta consuetudine, e prattica nello stesso modo, e forma, che si è sin'ora osservata nella Curia Romana senza innovazione alcuna, massime, che nè anche lo *Statuto di Roma lib. 1. cap.41. de For. comp.* allegato nel primo detto nostro Moto proprio, concede tal sorte di privativa assoluta; dichiarando, e decretando Noi, che per Cittadini, ed Incoli di Roma s'intendano quelli, che tali sono secondo la disposizione del *Jus comune*, e del medesimo Statuto.

Rata habenda declaratur restitutio eidem Collegio facta Officii *de Mastri Giustizieri*, quod vocant.

§.5. E benchè chiunque per sorrezione, ed orrezzione procura d'ottenere, ed ottiene le grazie Pontificie, debba restar privo in tutto, e per tutto di quanto ha in tal forma ottenuto; nientedimeno volendo Noi pratticare col detto Collegio delli trenta Notari di Campidoglio gl'atti della nostra paterna beneficenza, ci contentiamo, ed ordiniamo, e vogliamo, che resti ferma al detto Collegio de i trenta Notari la Grazia da Noi fattagli della restituzione, ed incorporazione dell'Uffizio de' Mastri Giustizieri allo stesso Collegio col suo libero esercizio, e percezione di tutti li suoi frutti, ed emolumenti nel modo, e forma, che abbiamo disposto nell'antidetta nostra Cedola di Moto proprio.

Revocatio, & abolitio prædicti Motus proprii.

§.6. Quale, e tutte l'altre cose in essa contenute nelle rimanenti sue parti, di nostro simil Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra assoluta Potestà rivochiamo, cassiamo, ed annulliamo, e vogliamo, che s'abbia, e debba aversi per cassata, annullata, e rivocata e di niuna forza, e valore, appunto come se non fosse mai emanata, proibendo espressamente ad ognuno, a quale spetti, che a riserva della detta restituzione, ed incorporazione del detto Uffizio de' Mastri Giustizieri, esercizio di esso, e libera percezione de' suoi frutti non abbia, nè debba la detta nostra Cedola di Moto proprio come sopra segnata in favore dello stesso Collegio esser ammessa, nè attendersi mai in tempo alcuno, come da Noi rivocata, e pienamente annullata nelle rimanenti sue parti, e molto più proibiamo allo stesso Collegio, ed alli trenta Notari, che lo compongono ora, e pro tempore esistenti, che non ardischino (salva solamente l'incorporazione del detto Uffizio de' Mastri Giustizieri) farne uso alcuno, nè in qualunque tempo, ed occasione allegarla, nè in giudizio, ne fuori di esso, e tanto nei Tribunali della nostra Città di Roma, quanto in tutti gl'altri Tribunali del Distretto di essa, e del nostro Stato, e respettivamente l'istesso prohibiamo a qualsivoglia altre Persone anco fuori del nostro Stato Ecclesiastico circa la proposizione come sopra contraria a i Sacri Canoni, opinione comune de' Canonisti, de' Tribunali della Curia Romana, e della Congregazione dell'Immunità,

nità, essendo tale la mente, e volontà nostra precisa.

Clausulæ. §.7. Volendo, e decretando, che alla presente nostra Cedola di Moto proprio, benchè non s'ammetta, nè registri in Camera, e ne i suoi libri secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. nostro Prædecessore *de Registrandis*, non possa in alcun tempo mai opporsi di surrezione, orrezione, nè d'alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, ma che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, essecuzione, e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, e che così, e non altrimenti debba sempre giudicarsi, diffinirsi, ed interpretarsi da i Tribunali della nostra Camera, e Rota, da i Giudici di detta Curia Capitolina, e da qualunque altro Tribunale, e Giudice Secolare, ed Ecclesiastico, e da qualsisia Congregazione, benchè composta de' Reverendissimi Cardinali, togliendo loro, ed a ciascuno di essi ogni facoltà, ed autorità di giudicare, diffinire, ed interpretare diversamente, dichiarando Noi d'adesso preventivamente nullo, ed invalido tutto ciò, che scientemente, o ignorantemente si facesse, o si tentasse di fare in contrario, ancorchè non vi siano stati chiamati, citati, nè sentiti il detto Collegio, ed i suoi Notarj, e qualsisiano altre Persone, che v'avessero, o pretendessero d'avervi interesse, non ostanti la sopprariferita nostra Cedola di Moto proprio, e le cose in essa contenute, le ragioni, e motivi allegati, Decreti, e clausole nella medesima apposte, la regola della nostra Cancellaria *de jure quæsito non tollendo*, la Bolla del detto Pio IV. *de Registrandis*, e qualsisiano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, Leggi, Statuti, Riforme, usi, stili, consuetudini, ed ogn'altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore quì per espresso, ed inserto di parola in parola, e supplendo Noi colla pienezza della nostra Suprema Potestà a qualunque vizio, e difetto sì sostanziale, che formale, che potesse intervenirvi, questa volta sola, per l'effetto predetto pienamente, ed ampiamente deroghiamo.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di 29. Novembre MDCCXXVIII.

CCXLVII.

Dat. 1. Dec. 1728. An. 5. Conceditur Cœnobium Carmelitarum Oppidi Medicinæ Bononien. Diœcesis in Grangiam alterius Collegii Carmelitarum eorundem Bononiæ instruendi.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 3. P. 3. quoddam Conservatorium erectum fuit in Conventu Tertiariorum ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium: Religiosi Ordines divinarum literarum scientia præstantes Summo Pontificatui, totique Ecclesiæ perutiles. IN Apostolici Ministerii fastigio, disponente Domino, constituti, dum sæpe recolimus quanta ad gregem Dominicum, nostræ sollicitudini commendatum recte dirigendum, religiosi ordines, ingenuis artibus, & divinarum literarum scientia præstantes, conferant, hac ipsa cura, nobis commissa, rem dignam nos facere existimamus, si eosdem ordines ad Ecclesiastica studia vehementer accendimus, quorum esse observantia regularis in viris Deo dicatis augetur, & egregiis moribus, tutisque & probis sententiis, ad summi Dei gloriam & Reipublicæ bonum sedulo promovendum animi imbuuntur, qui postea virtutibus vere Christianis per sacros, & doctos viros ornati, & contra ingruentium errorum insidias muniti, atque optime instructi, cæteros quoque, per vias Domini secum recte ambulantes, veluti manu ducunt.

Ordo Carmelitarum de instituendo Bononiæ Collegio studiorum consilium init. §.1. Hos animi nostri sensus dum erga omnes ordines regulares pro singulari nostra erga eos dilectione patefacere cupimus, dilectus filius Antonius Josephus Amabilis Feideau Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo Prior generalis, sacrarum doctrinarum cultum, suæque familiæ decus in suis cœnobiis instaurandi avidus, libello supplici nobis exposuit, se una cum præcipuis ejusdem sui ordinis sociis, in cœnobio Sanctæ Mariæ Transpontinæ hujus almæ Urbis degentibus, consilium iniisse, ut in nostra Civitate Bononiæ, ubi omnium disciplinarum studia florere consueverunt generale Collegium, & Gymnasium pro suæ Regulæ Alumnis, in cœnobio Beatæ Mariæ Gratiarum optimis facultatibus sedulo informandis, auctoritate nostra institueret, quemadmodum aliorum etiam Ordinum Fratres, & præsertim nostri Prædicatorum, & Minorum Conventualium, sua Collegia, seu Gymnasia ibidem instituerunt, ex parvulis Conventibus in earum partium tractu speciatim dispersis, quosdam redditus, & proventus novis Collegiis ab se conditis, Apostolica auctoritate adjungentes: quod sane nos ipsi in Civitate nostra Beneventana a Monachis Congregationis Sancti Petri Cælestini fieri quoque concessimus.

Cænobii Carmelitarum Oppidi Medicinæ reditus novo eorum Collegio Bononiæ erigendo, incorporandi Consilium exponitur. §.2. Quo vero in hoc novo Fratrum Carmelitarum Collegio, & Gymnasio instituendo omnia rite, & recte procederent, nobis propositum est, ut Conventum Beatæ Mariæ ejusdem Ordinis, & Provinciæ situm in Oppido Medicinæ Diœcesis Bononiensis, in Grangiam, & prædium memorati Cœnobii Bononiensis converteremus, reddituque ejusdem Cænobii Medicinensis, non quidem Civium eleemosynis, sed ære quatuor Priorum Generalium, ipsius Cœnobii filiorum, maxima ex parte acquisitos, qui ad duo millia scutorum argenteorum adscendere dicuntur novo Collegio Bononiæ erigendo incorporantes applicaremus. Nos autem hujusmodi postulationibus, quæ virtutis cultum, & incrementum respiciunt, accurate perpensis, ac Dei gloriæ, & Ecclesiæ utilitati respondere compertis, huic operi conficiendo Apostolicæ firmitatis robur adjicere constituimus, quoniam rei, locorum, morum, & temporum qualitate considerata, id in Domino salubriter expedire undequave arbitramur.

Cænobium Medicinense fit Grangia, & prædium Collegii Carmelitarum Bononiæ instituendi. §.3. Atque eumdem Antonium Josephum Amabilem cum suis sociis a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit,

di, servatis tamen Constitutionibus Innocentii X. Pont. Max.

ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ejus supplicationibus annuentes, & specialem gratiam ei facere volentes, Cœnobium, & Conventum Carmelitarum Oppidi Medicinæ Diœcesis Bononiensis ut dictum est in Grangiam, & Prædium Conventus Bononiensis Beatæ Mariæ Gratiarum ejusdem Ordinis, auctoritate nostra Apostolica convertimus, ejusque redditus duorum millium scutorum, cum quibuscumque rebus mobilibus, & Bibliotheca ibidem servata, Generali Collegio uti diximus, ibidem instituendo de plenitudine potestatis tenore præsentium perpetuo incorporamus, & incorporatos esse volumus, ut ejusdem Cœnobii, & Collegii Bononiensis Fratres his beneficiis cumulati ad pietatem, & graviora studia excolenda alacrius incumbant, nec mendicando, & ostiatim sibi victum quærendo bonas horas in posterum terant; Constitutionibus tamen inhærentes felicis recordationis Antecessoris nostri Innocentii Papæ X. quæ incipiunt, *Instaurandæ*, atque, *ut in parvis*, quarum plenæ, & viridi observantiæ, pro nostri Pastoralis Officii debito gravissimis de causis, quas idem Antecessor noster præ oculis habuit, maxime invigilamus, omnino volumus, & mandamus, ut perpetuis futuris temporibus a Conventu Bononiensi Beatæ Mariæ Gratiarum sex Fratres Presbyteri cum tribus laicis probatæ vitæ, & regulam Carmelitarum exacte professis, alantur in Conventu Medicinensi, ejusdem Ecclesiæ jugi obsequio, ac famulatui mancipati, atque incolarum spiritualibus necessitatibus sedulo inserviturі. Nec tamen Bononiensis Conventus novos alumnos ejusdem loci filios futuros prius instituat, quam Provinciale Capitulum Ordinis certum numerum prælectorum, seu professorum, ac pariter filiorum, semper deinceps ibidem servandum, ante præfinierit.

Filii Conventus Medicinensis, filii sint Conventus Bononiensis.

§.4. Omnes filii Conventus Medicinensis, hactenus legitime electi, in posterum habeantur, & sint veri, & reales filii Conventus Bononiensis; quibus tamen si triginta annos religiosæ professionis impleverint, liberum sit in alterutro Cœnobio, & Conventu nimirum Medicinensi, vel Bononiensi pro arbitrio suo commorari.

Modus regendi deinceps Cœnobium Medicense præscribitur.

§.5. In Conventu Medicinensi nullus Prior amplius instituatur; neque ullæ omnino electiones habeantur, sed Capitulum Conventuale Bononiense singulis bienniis Vicarium eligat, qui ceteris Fratribus in Conventu Medicinensi degentibus præsit, quique ibi sit œconomus pro Conventu Bononiensi. Hic idem Vicarius singulis trimestribus evolutis, coram Priore, & clavariis Conventus Bononiensis exactam accepti, & expensi rationem reddere debeat, atque ubi in suæ villicationis Officio administrando minus fidelis compertus fuerit, statim sine ulla forma processus judicialis deponi, & pro culpæ gravitate puniri possit.

Bononiensis Conventus fabrica perficiatur, & duo Anniversaria in eo celebrentur.

§.6. Prior, & clavarii Conventus Bononiensis alteram ejusdem sui Conventus Fabricæ partem, recipiendis prælectoribus, & Religiosis Alumnis, ibidem studio literarum operam daturis mox ædificandam curabunt; quæ una cum valetudinario, & Hospitalibus mansionibus pernecessaria reputatur. Istic etiam in æde Beatæ Mariæ Gratiarum quotannis pro animabus Fratrum Conventus Medicinensis duo Anniversaria, & Missæ privatæ a Fratribus celebrabuntur.

Hæ literæ perpetuum robur obtineant.

§.7. His ergo stabilitis, atque hac nostra Constitutione, Motu propro, ex certa scientia, deliberatione, & voluntate nostra firmatis, decernimus, easdem præsentes semper, & perpetuo validas esse, & fore, suumque plenarium effectum, & robur habere; nullo eas tempore, nulla occasione, & causa, quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Fratres Conventus, hominesque Oppidi Medicinensis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmissis omnibus, & singulis, & circa eos quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent. Etiamsi causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodiissent, adductæ aut comprobatæ non haberentur; vel intentionis nostræ aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quidlibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens; etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent. Aut denique, ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione vel causa, in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamsi talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, ceterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris vel facti, aut gratiæ vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse, decernimus, & jubemus; universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes.

Hæ literæ nullis revocationibus, & limitationibus subsint, & Bononiensem Archiepiscopum executorem habeant.

§.8. Has easdem literas nostras sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis: licet in eis de his nostris literis, eorumque toto tenore, & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse aut debere comprehendi statuimus. Sed eas, tamquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum,

in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie integratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore: sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere: sique secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse decernimus. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiscopo Bononiensi, nunc, & pro tempore existenti, motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Antonii Josephi Amabilis requisitus fuerit, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, eumque illis pacifice, frui, & gaudere, non permittens eumdem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradicentes quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, servataque forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit brachii sæcularis auxilio.

Nullæ exceptiones his literis obstant.

§.9. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis vel edendis Constitutionibus, Conciliis, aliisque, ordinationibus quoque Apostolicis, vel statutis, quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, literis Apostolicis, quæ iisdem Fratribus Conventus atque hominibus oppidi Medicinensis, eorumque majoribus concessæ fuissent; seu personis, ac locis quibuscumque; licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, & quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis generatim, vel speciatim, motu quoque, huic simili, & in consistorio, aut alias quomodolibet, & sæpe etiam, in contrarium præmissorum concessis, adprobatis, confirmatis, & renovatis, quamvis diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per quascumque alias, motu quoque simili pro tempore editas, etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, vel iis censeatur his derogatum.

Clausulæ derogatoriæ.

§.10. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore, specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut quælibet alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium, & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum tantum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & exprese, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem

Nemo has literas infringere audeat.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, reddituum, & proventuum incorporationis, & applicationis, Collegii, & Gymnasii institutionis, & erectionis, sanctionis, concessionis, Indulti, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo octavo Kalendis Decembris, Pontificatus nostri Anno quinto.

CCXLVIII.

Dat. 7. Dec. 1728. An. 5

Eximitur Terra, vulgò = *Vetralla* =, a Jurisdictione Præsulis Gubernatoris Viterbiensis in quibuscumque Causis.

Alia hujus Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erecta fuit Terra Fabriani in Civitatem, & Constit. 1726. Sept. 18. P. 3. nonnulla statuuntur pro Civitate Ravennæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. VOlendo Noi rimostrare alla nostra Terra di Vetralla la nostra beneficenza, non meno in riguardo alla spesa di circa trenta mila scudi fatta da quella Communità nell'Erezione d'una Chiesa Collegiata ad onore del Glorioso Apostolo S. Andrea, ma anche per il merito fattosi presso di Noi, e nostri Predecessori in diverse contingenze; perciò, e per gl'accertati rincontri avuti, che la Terra suletta, oltre ad essersi resa copiosa in se stessa d'Abitatori, abbia anche un Contado numeroso di circa trecento Casali abitati, con speranza, mediante il Divino ajuto, che possa andar sempre pjù crescendo in avvenire.

Declaratio prædictæ exemptionis.

§.2. Di quì è, che noi di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Autorità, per decorazione maggiore di detta Terra, vogliamo, che in avvenire in perpetuo sia indipendente, ed esente, conforme

Noi l'esentiamo, e dichiariamo affatto libera, separata, ed indipendente dalla Podestà, e Giurisdizione del Governatore pro tempore della Città di Viterbo, e nostra Provincia del Patrimonio in tutte, e singole cause Civili, Criminali, mere, o miste in prima, seconda, e qualunque altra istanza; Volendo Noi, che tutte le Cause de' Cittadini, o Abitanti di Vetralla sudetta, e suo Contado attive, e passive spettanti al Foro Secolare, dalla data del presente nostro Moto proprio, si debbano incominciare, proseguire, e terminare in prima istanza dal Governatore presente, e pro tempore di detta Terra di Vetralla, che vogliamo sia in avvenire, & in perpetuo eletto per Breve da noi, e nostri Successori; E che da Decreti diffinitivi, o Sentenze del Governatore sudetto si possa domandare, ed avere il ricorso, o appellazione à Giudici ordinarii della nostra Città di Roma, che anno giurisdizione anche nel Distretto.

Causæ omnes deinceps dijudicandæ a Gubernatore in eademmet Terra præsente.

§.3. Ordiniamo perciò espressamente in virtù di Sant'Obbedienza al Governatore di Viterbo, e Provincia del Patrimonio presente, e pro tempore, e sotto le pene arbitrarie a Noi, e nostri Successori ai loro Luogotenenti, e Ministri di qualunque titolo, che dalla data del presente nostro Moto proprio, sotto qualunque pretesto, o privilegio concedutogli anche da Noi, e nostri Predecessori, non presumano d'ingerirsi anche ad istanza, e col consenso dell'istesse Parti, nelle Cause Civili, Communitative, Criminali, mere, o miste de' Cittadini, ed Abitanti di Vetralla, e suo Contado sudetto; Ma solamente possano proseguir quelle, che si trovano già introdotte legittimamente avanti di loro, ed anche queste debbano averle intieramente decise, e terminate come crederanno di raggione per tutto il Mese d'Aprile dell'entrante Anno 1729.; Volendo Noi, che spirato tal termine, sia spirata affatto la loro giurisdizione nelle Cause già introdotte come sopra, e che le Cause sudette non terminate, nello stato, e termine, in cui allora si troveranno, s'intendano onninamente, e pienamente devolute a sudetti Giudici ordinarii della nostra Città di Roma, che anno giurisdizione anche nel Distretto di essa.

Inhibitio Gubernatori Viterbii hac super re.

§.4. Per le Cause poi Criminali il sudetto Governatore di Vetralla dovrà unicamente, ed immediatamente dipendere dalla Consulta; e per le Cause di quella Comunità, Economia, e buona Amministrazione di essa, suoi effetti, e proventi, dovrà parimente dipendere unicamente, ed immediatamente dalla Congregazione del buon Governo, all'arbitrio della quale rimettiamo il tassare, e stabilire un conveniente salario, o provisione da pagarsi mestrualmente dalla stessa Comunità tanto al Governatore perchè possa vivere con onesto decoro, quanto al Barigello da eleggersi conforme il solito dalla Consulta col peso di tenere continuamente quel numero de Birri, che si stimeranno necessarii al buon servizio della Giustizia, ed alla custodia in oltre della Selva comunitativa.

Quoad Causas Criminales quomodo novus Gubernator in prædicta Terra se gerere debet.

§.5. Volendo, e decretando, che il presente nostro Moto proprio, benchè non ammesso, ne registrato in Camera, e ne' suoi libri, abbia in perpetuo il suo pieno effetto, vigore, ed esecuzione; E contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, e subrezione, mancanza della nostra volontà, ed intenzione; ne qualsivoglia difetto, benche degno d'espressa, speciale, & individua menzione. E che non si possa diversamente interpretare, giudicare, o diffinire anche dalle sudette, ed altre Congregazioni de' Reverendissimi Cardinali; Dichiarando Noi nullo, ed irrito tutto ciò, che si facesse, o si attentasse in contrario. Non ostante quanto a tutte, e singole cose premesse, che non vi siano stati citati, chiamati, o sentiti, il sudetto Governatore di Viterbo, e suoi Ministri, il nostro Fiscale Generale, il Commissario della nostra Camera, anche per l'interesse, che vi potesse avere a titolo dell'Affitto delle Cancellarie di detta Provincia, ed ogn'altra persona, che vi avesse, o potesse avere interesse; La regola della nostra Cancellaria de Jure quæsito non tollendo, le facoltà, prerogative, e privilegii conceduti a tutti li sopradetti, ed ogni, e qualunque altra ordinazione, o Costituzione Apostolica nostra, e de' nostri Predecessori; Leggi civili, e Canoniche, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendo il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, per questa volta sola ampiamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certa, espressa, e determinata volontà.

Clausulæ.

Dato in Roma dal nostro Palazzo Apostolico in Vaticano il dì 7. Decembre 1728.

CCXLIX.

Confirmantur Motu proprio provisiones, & conventiones initæ inter Religionem Dominicanam, & Ministros Cameræ Apostolicæ super exemtione a Gabellis, Collectis, & Datiis.

Dat. 10. Dec. 1728. An. V.

Hac de re vide aliam hujus editam 1728. *Sept.* 28. *P.* 5. *& Const.* Pretiosus *quæ hic laudatur ed.* 1727. *Maii* 26. *P.* 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio &c.

§.1. Godendo pacificamente la nostra Religione Domenicana tanto in questa nostra Città di Roma, quanto in tutto il nostro Stato Ecclesiastico in virtù sì del dritto comune, che in vigore di varii particolari Privilegii, concessigli anche forse a titolo oneroso da diversi Pontefici nostri Predecessori, e specialmente dalla gloriosa memoria di S. Pio V., ed ultimamente da Noi nella nostra Costituzione = *Pretiosus* = data in Sezze li 26. Maggio 1727., l'esenzione da tutti, e singoli Dazii, Gabelle, Collette, Imposizioni, ed altri qualunque pesi, si Camerali, che Comunitativi, alcuni dè quali specialmente del Macinato nè tempi passati da detta Religione sono stati pagati, non ostante detta esenzione, ed essendo nondimeno insorte alcune controversie tra detta Religione, è li Ministri della nostra Camera, sopra la liquidazione, e tassa di dette esenzioni da Noi benignamente ampliate, ed accordate nell'accennata Costituzione = *Pretiosus* =, fattosi perciò a Noi ricorso dal P. Procuratore Generale di esso Ordine, che da Ministri di detta Camera:

Ab Ordine Prædicatorum variæ obtinebant exēptiones a Gabellis.

Hinc ortæ controversiæ inter ipsum & Ministros Cameræ Apostolicæ.

Quæ a Sanctissimo remissæ sunt Auditori suo examinandæ; quique auditis partibus ad SS. referret.

§.2. Noi a fine di assicurare con ogni modo più facile l'esenzione a detta nostra Religione, ed insieme provedere all'indennità di essa nostra Camera, con levare ogni sospetto, ed apertura alle frodi, e pregiudizii, e così porre fine a qualunque controversia, che potesse insorgere in avvenire, rimettessimo l'esame di tal affare al Reverendissimo Cardinale Accoramboni già nostro Uditore, a fine, che sentite le parti, quanto alli predetti pesi Camerali solamente, eccetuatene però li beni di prima Erezione dè Conventi, Monasterii, e Collegii fondati in detto nostro Stato Ecclesiastico, ed eccettuati ancora li Pesi, Dazii, Gabelle, ed altre qualunque imposizioni meramente, e solamente Comunitative, anche imposte con autorità Apostolica, dalle quali volemo onninamente in tutto, e per tutto esente detto nostro Ordine, a tenore del dritto comune di detta nostra Bolla = *Pretiosus* =, ed altre Costituzioni Apostoliche, e delle precise dichiarazioni di nostra Mente sopra ciò fatte per mezzo del nostro Reverendissimo Segretario di Stato, particolarmente sotto li 20. Novembre 1727., riferisse a Noi tutte le controversie sopra ciò inserte, e le ragioni, che dall'una, e dall'altra parte si fossero addotte, per potere poi prendere quelle risoluzioni, che si fossero stimate adequate per l'indennità d'ambe le parti: ed avendoci susseguentemente esso Reverendissimo Cardinale riferito, che doppo essersi tenuti avanti di lui diversi Congressi, con l'intervento di Monsignor Commissario di detta nostra Camera, del suo Sostituto, e del P. Maestro Fr. Giovanni Domenico Agnani compagno del detto P. Procuratore Generale, intervenuto anche per parte, ed a nome del P. Maestro Generale dell'Ordine, e dello stesso Procuratore Generale, e del Computista del nostro Convento della Minerva, per l'interresse tanto del medesimo P. Generale, e suo Ospizio, e de' Conventi, e Collegii di Roma, quanto di tutti gl'altri Conventi dello Stato Ecclesiastico, e de' Monasteri di Monache, e Collegii di Terziarie sì di Roma, che dello stesso Stato, che vivono sotto l'ubbidienza, e regola Domenicana, ed in essi Congressi, esaminate maturamente tutte l'Esenzioni concedute da Sommi Pontefici, si generalmente alla Religione Domenicana, dell'uno, e l'altro Sesso, che alli Conventi particolari del detto Ordine, specialmente della Minerva di Roma, come pure la quantità delle Gabelle, che da' medesimi si pagavano, e delle altre, delle quali indipendentemente dalla sudetta nostra Bolla = *Pretiosus* = ed avanti, che questa emanasse attualmente, e realmente, senza contrasto godevano l'esenzione per il vitto, vestito, mantenimento di Chiesa, e tutt'altro che occorreva per servizio de' Religiosi, Conventi, e loro Chiese, fosse finalmente nel Congresso tenutosi nel dì 25. Aprile prossimo passato, di comun consenso, con riserva però della nostra approvazione, stabilito nel modo seguente, cioè:

Uti factum est.

Provisiones, & conventiones prædictæ. Quibus in rebus prædictus Ordo exemtione a Gabellis deinceps gaudebit.

§.3. Primo, che in avvenire, come si dirà in appresso, tanto il Convento della Minerva, ed il P. Generale colli Religiosi del suo Ospizio; e tutti gl'altri Conventi, e Religiosi di Roma, compresovi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de Perfetti, S. Sisto, S. Clemente, e S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religiosi dello Stato Ecclesiastico, Monasteri di Monache, e Collegi di Terziarie, sì di Roma, che dello Stato sudetto, che vivono sotto l'ubbidienza immediata, e Regola del Ordine de' Predicatori debbano pagare (a riserva pero de' beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'Esenzione nell'istesso modo, e forma, che l'han godute per il passato, e le godano presentemente, e di qualunque peso Comunitativo, come sopra) tutte, e qualsisiano Gabelle, Dazi, Pesi, Risposte, ed Imposizioni, tanto per ragione di vitto, e vestito, quanto per ragione de' Beni, sì in Roma, che nello Stato Ecclesiastico sudetto, alle Dogane Generali, Tesorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a quali spettassero dette Gabelle, e pesi come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna esenzione, a guisa de' quali colle riserve sudette dovranno tenersi, riputarsi, e regolarsi. Secondo, che a tale effetto, e colle riserve, ed eccettuazione delli sopradetti Beni, e Pesi, debbano i sudetti Padri, Monache, e Collegii di Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del detto nostro Stato, mediante il Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o Suo Compagno rinunziare a tutte le Costituzioni, Brevi, Chirografi, e Privilegi, per quello però riguarda solamente l'Esenzioni sudette, e non altrimenti sin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benche fossero quelli stati conceduti col titolo oneroso, con dichiarare di non volersene per detto effetto valere in avenire, e che s'abbino a considerare di niuna forza, e valore, appunto come se non gli fossero mai state concedute.

Renunciandum omnibus Constitutionibus Apostolicis, & Privilegiis quoad exemptiones prædictas.

§.4. Terzo, che all'incontro, ed incorrespettività della sudetta rinunzia, come sopra da farsi da detti Padri, e Monache Domenicane sì di Roma, che di detto nostro Stato, mediante il detto Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o suo Compagno, e non altrimenti, la nostra Camera sia tenuta ed obligata di pagare annualmente per tutte l'Esenzioni godute, e concedute sino al presente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Ospizio del P. Generale, in tutto scudi quattrocento sessanta annui, regolandosi l'Esenzione a ragione di scudi due per ciascun' Religioso di detto Convento, ed Ospizio, cioè per il detto Convento per bocche numero 150., così fissate, e stabilite, per altre bocche 80. per l'Ospizio del detto Padre Generale, e così in tutto per bocche numero 230., altri scudi dodici annui al Convento di Monte Mario per numero sei Religiosi, altri scudi sedici Annui al Collegio della Penitenzieria per numero 8. bocche, altri scudi sedici similmente Annui per numero 8. bocche nell'Ospizio di S. Quirico, altri scudi settantotto annui per numero 39. bocche nelli Conventi di S.Sabina, e di S.Nicolò de Perfetti, ed altri scudi quaranta parimenti annui per numero 20. bocche nelli Conventi de' Santi Sisto, e Clemente, che in tutto sono scudi seicento ventiquattro, che dovranno pagarsi per li Conventi, e Religiosi di Roma. Quarto, che essendosi stabilite, e fissate nelli Conventi esistenti nello Stato Ecclesiastico boche numero 976., sia tenuta la nostra Camera in correspettività, come sopra di detta renunzia di pagare per i detti Conventi,

A Camera Apostolica quantum pecuniæ annuatim solvendum prædicto Ordini pro renunciatione præfata.

venti, e loro Religiosi annui scudi novecento settantasei, regolando per questi l'Esenzione a ragione di uno scudo per boccha. Quinto, che quanto alli Monasteri, e Monache di Roma, e dello Stato Ecclesiastico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, soggetti immediatamente all'Ordine sudetto, e non ad altri, de quali Monasteri, e del numero delle loro Monache, e Terziarie respettivamente, si dovrà dar nota distinta dal P. Procuratore Generale, debbasi dalla nostra Camera pagare per tutte l'Esenzioni competenti, e pretese, come sopra, rispetto alli Monasteri, e Monache di Roma, a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li Monasteri, e Monache dello Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna a ragione di giulii cinque per ciascheduna di esse annualmente, come sopra.

In cujus manus facienda prædicta solutio.

§.5. Sesto, che dalla nostra Camera di sei in sei mesi, da principiare come si dirà in appresso, debbano farsi i sudetti pagamenti in mano del Procuratore Generale pro tempore di detto Ordine, al di cui carico, e peso dovrà restare di farne il dovuto ripartimento a ciaschedun' Convento, Monastero, e Collegio sì di Roma, che dello Stato Ecclesiastico, senza verun peso, cura, e risico della nostra Camera. Settimo, che la detta nostra Camera debba dare il sale nel modo, e forma, e nella quantità, che si è pratticato fin'al presente.

De Sale, ut antea largiendo.

§.6. E riflettendo Noi, che le sopra espresse provisioni, e risoluzioni ridondano in evidente utilità di essa nostra Camera, attesa la generalità di dette Esenzioni, e respettivamente riescono di molta quiete a' detti nostri Religiosi, e che in tal forma viene tolta l'occasione d'ogni litigio, ci siamo determinati di confermarle, ed approvarle, affinchè in perpetuo abbino la dovuta esecuzione, come in appresso. Quindi e, che con la presente nostra Cedola di Moto proprio, in cui abbiamo per espresso, e di parola inserto l'intiero tenore di tutti i Brevi, Chirografi, e costituzioni Apostoliche, e particolarmente della nostra sopra accennata Costituzione = *Pretiosus* =, e di tutti, e singoli altri Privilegi da questa Santa Sede in qualunque tempo conceduti alla detta nostra Religione Domenicana dell'uno, e l'altro Sesso per l'Esenzione del pagamento delle Gabelle, Dazi, ed altre imposizioni spettanti alla nostra Camera, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, inerendo alle sopra registrate provisioni, e risoluzioni, quali in tutto, e per tutto confermiamo, ed approviamo, per l'esecuzione di esse, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra suprema, ed Apostolica potestà, dichiariamo, decretiamo, e vogliamo, che in avvenire dall'infrascritto giorno, tanto il detto Convento della Minerva di Roma, ed il Padre Generale colli Religiosi del suo Ospizio, e tutti gl'altri Conventi, e Religiosi di Roma, compresivi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de Perfetti, S. Sisto, S. Clemente, e di S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religiosi dello Stato Ecclesiastico, Monasteri di Monache, e Collegi di Terziarie, sì di Roma, che dello Stato sudetto, che vivono sotto l'ubbidienza immediata, e regola dell'Ordine de' Predicatori, debbano pagare, conforme Noi efficacemente l'obblighiamo a pagare (a riserva però de beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'esenzione nell'istesso modo e forma, che l'hanno goduta per il passato, e la godevano presentemente, e di qualunque peso Comunitativo, come sopra), tutte, e qualsisiano Gabelle, Dazi, Pesi, risposte, ed imposizioni Camerali, tanto per ragione di vitto, e vestito, quanto per ragione de' beni, sì in Roma, che in detto Stato Ecclesiastico alle Dogane Generali, Tesorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a' quali dette Gabelle, e pesi spettassero, come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna esenzione, a' guisa de' quali colle riserve sudette, vogliamo, che in avvenire siano tenuti, e reputati: al quale effetto, Noi in nome, e per li suderti Padri, Monache, e Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del detto nostro Stato, colle riserve, ed eccettuazioni delli sopradetti beni di prima Erezione, e Pesi Comunitativi, e non altrimenti colla nostra suprema autorità cediamo, ed espressamente rinunziamo a' tutte le Costituzioni, Brevi, Chirografi, e Privilegi, per quello però riguarda solamente l'esenzioni sudette, e non altrimenti fin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benchè queste fossero state concedute col titolo oneroso, dichiarando, volendo, ed ordinando Noi, che non possano per detto effetto valersene in avvenire, e che s'abbiano da considerare di niuna forza, e valore, come se appunto non gli fossero state mai concordate.

Confirmatio relatarum conventionum.

Statuitur, ut deinceps Gabellarum solutioni in omnibus (quibusdam exceptis) Predicatorum Ordo teneatur.

Fit à SS. nomine omnium renunciatio omnibus Constitutionibus, & privilegiis hac super re.

§.7. Ed all'incontro in correspettività della rinunzia, che abbiamo come sopra fatta per li detti Padri, Monache, e Terziarie Domenicane, sì di Roma, che del detto nostro Stato; vogliamo, ed ordiniamo, che detta nostra Camera sia tenuta, ed obligata, conforme Noi efficacemente, e validamente l'obblighiamo a dovere pagare annualmente per tutte l'Esenzioni godute, e concedute fino al presente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Ospizio del P. Generale in tutto scudi quattrocento sessanta annui, regolandosi l'Esenzione a ragione di scudi due per ciascun Religioso di detto Convento, ed Ospizio, cioè rispetto a detto Convento per bocche numero 150., così fissate, e stabilite, e per altre bocche 80. per l'Ospizio del detto P. Generale, che in tutto sono bocche numero 230., altri scudi dodeci annui al Convento di Monte Mario per numero 6. Religiosi, altri scudi dodici annui, al Collegio della Penitenziaria per numero 8. bocche, altri scudi sedici annui all'Ospizio di S. Quirico, parimente per numero 8. bocche altri scudi settantotto annui alli Conventi di S. Sabina, e di S. Nicolò de Perfetti per bocche numero 39., ed altri scudi quaranta parimente annui alli Conventi di S. Sisto, e di S. Clemente, che in tutto fanno la somma di scudi seicento ventiquattro, da pagarsi per li Conventi, e Religiosi di Roma, e quanto alli Conventi esistenti in detto nostro Stato Ecclesiastico, essendosi stabilite, e fissate bocche numero 976., e per queste essendosi regolata, e stabilita l'Esenzione a ragione di scudo uno per boccha; Vogliamo, che la nostra Camera in correspettività della sudetta rinunzia sia tenuta, e obligata, conforme Noi parimente l'obblighiamo a pagare per li detti Conventi,

Præscribitur ut a Rev. Camera Apostolica annuatim prædicta solutio erogetur singulis Romæ, & ditionis Ecclesiæ conventibus.

 elo-

e loro Religiosi annui scudi novecento settanta sei; Rispetto poi alli Monasteri, e Monache di Roma, e dello Stato Ecclesiastico, e Collegi delle Terziarie della detta nostra Città di Bologna soggetti immediatamente all'Ordine sudetto, e non ad altro, de' quali Monasteri, e del numero delle loro Monache, e Terziarie respettivamente, si dovrà dare nota distinta dal Padre Procuratore Generale, dovrà esser tenuta detta nostra Camera, come Noi, come sopra l'obblighiamo a pagare per tutte l'Esenzioni sudette rispetto alli Monasteri, e Monache di Roma a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li Monasteri, e Monache dello Stato, e Terziarie di Bologna a ragione di giuli cinque per ciascheduna di esse annualmente come sopra, e tali pagamenti vogliamo, che dalla nostra Camera siano prontamente effettuati, ed adempiti, e di sei in sei Mesi, da principiare dalla data della presente Cedola di Moto proprio, e che debbano farsi in mano del Procuratore Generale pro tempore del detto Ordine, a di cui Carico, e peso dovrà restare il farne il dovuto repartimento a ciaschedun Convento, Collegio, e Monasterio, sì di Roma, che dello Stato Ecclesiastico, senza che la nostra Camera abbia ad averne, e sentirne, cura, peso, e risico alcuno, ordinando Noi per tale effetto al nostro Monsignor Tesoriere Generale, che in adempimento di ciò ne dirigga i suoi ordini a' suoi debiti tempi, al Depositario generale della nostra Camera, e ch'egli ne accetti, e bonifichi in appresso li pagamenti ne' detti suoi conti, e tutto ciò senza verun' pregiudizio della limosina del Sale, solita darsi dalla nostra Camera alli Conventi, e Colleggi sudetti, quale vogliamo, che debba continuarsi anche in avvenire, nel modo, e forma, e nella quantità, come si è practicato fin ora.

Clausula. §.8. Volendo, dichiarando, e decretando Noi con la pienezza della Nostra Potestà Pontificia, che tutto, e quanto è stato da Noi come sopra disposto, ed ordinato per il buon regolamento di detta esenzione, debba perpetuamente, ed inviolabilmente osservarsi, ed eseguirsi, tanto per parte della Camera, quanto de' Conventi de' Religiosi, e Monasteri di Monache Domenicane, sì di Roma, che del nostro Stato Ecclesiastico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e che abbia forza di contratto giurato, ed a riguardo della sudetta rinunzia, si reputi, come fatto a titolo oneroso, ed appunto, come se vi fosse intervenuto il positivo consenso, obligo, e giuramento d'ambe le parti, senza che veruna di essa possa in verun modo, ed in alcun futuro tempo sotto qualunque pretesto, e causa benchè inopinata, ed incognita, reclamare da quanto abbiamo di sopra disposto, e stabilito imponendo loro, ed a ciascuna di esse perpetuo silenzio, e vogliamo, che per la perpetua osservanza ed esecuzione delle cose premesse, e ciascuna di esse restino perpetuamente obligati, conforme Noi colla nostra suprema autorità validamente, ed efficacemente obblighiamo la detta nostra Camera, e respettivamente i detti Conventi, e Monasteri dell'Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del nostro Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e qualsisiano respettivamente loro beni, effetti, rendite, e ragioni nella più ampla forma di detta nostra Camera, essendo tale la Mente, e volontà nostra precisa.

Derogatoriæ peculiares. §.9. Volendo, e decretando, che alla presente nostra Cedola di Moto proprio d'ammettersi, e registrarsi in Camera secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. nostro Predecessore de Registrandis, non possa mai in alcun futuro tempo opporsi di surrezione, orrezione, ne' di alcun altro vizio, e difetto della nostra volontà, ed intenzione, che mai sotto tali, o altri pretesti possa essere impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi dal Reverendissimo Cardinale Camerlengo, da' Tesorieri Generali, e da qualsivoglia altro Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, e da qualsivoglia Congregazione, ancorchè composta de Reverendissimi Cardinali, e da questi ancorchè Legati a Latere, e da qualunque altro, togliendo loro ed a ciascuno di essi ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretare diversamente, dichiarando Noi fin' d'adesso preventivamente, nullo, irrito, ed invalido tutto, e quanto da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare, contro la forma, e disposizione della presente nostra Cedola di Moto proprio, quale vogliamo che vaglia. e debba sempre avere il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore, colla semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, ne citati Monsignore Commissario della nostra Camera, ed i Conventi, Monasteri, e Collegi sudetti, tanto di Roma, quanto di detto nostro Stato, ed i loro Superiori, Sindici, e Deputati, ed ogn'altro che vi avesse, o pretendesse avervi interesse non ostante qualsisiano Brevi. Chirografi, e Costituzioni de' Nostri Predecessori, anche la nostra sopraccennata =*Pretiosus*= sopra la concessione sì generalmente, che particolarmente fatte alli Conventi, Monasteri, e Collegi del detto Ordine Domenicano, e quantunque a titolo oneroso, e per quanto facci bisogno, anche le Bolle di Paolo II., e Paolo IV. e del detto Pio IV. *De rebus Ecclesiæ & Cameræ non alienandis &c.*, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Usi, Stili, Consuetudini, e qualunque altra cosa che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo Noi colla pienezza della nostra Suprema Potestà ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, questa volta sola, e per l'effetto sudetto ampiamente, ed espressamente deroghiamo, anche con amplissima Derogatoria delle Derogatorie più insolite, ed effrenate.

Fides habenda transumtis. §.10. Decretando in oltre che alle Copie impresse di questa nostra Cedola munita col Sigillo di Persona costituita in Dignità Ecclesiastica, e sottoscritte da qualunque Notaro publico si presti l'istessa fede in giudizio, e fuori di esso, come se fosse esibita, e presentata l'istessa Cedola Originale.

Dato

Dato dal Nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di X. Decembre MDCCXXVIII.

CCL.

Dat. 16.Dec. 1728. Ann. 5.

Declarantur Inhabiles ad Officia,& dignitates Religiosi S.Basilii Magni sibi procurantes Archiepiscopatus,& Episcopatus, aliasque dignitates.

Consimilem prohibitionem contra ambitum officiorum sive jura, sive extra Religionem obtinendorum, habent fere omnes Religiones.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujus Constitutionis, & preces Procuratoris Generalis nomine totius Ordinis.

§.1. CUM sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Sancti Basilii Magni tam suo, quam ejusdem Ordinis nomine Nobis nuper exponi fecit, juxta consuetudinem hactenus servatam in Ecclesia, & ritu Græco unito ad Archiepiscopatus, & Episcopatus Religiosi Basiliani assumantur, sæpe vero contingat, quod aliqui prædictas Dignitates per commendationes Magnatum, non sine præfati Ordinis perturbatione sibi procurent, dictus Procurator Generalis, quo ambitiosis via præcludatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret.

Declaratio inhabilitatis prædictæ.

§.2. Nos ejusdem Procuratoris Generalis votis, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ad officia, & dignitates Monachos omnes memorati Ordinis, qui sine expresso Superioris Generalis seu Protoarchimandritæ pro tempore existentis, & memorati Ordinis consensu sibi Archiepiscopatus, Episcopatus, Archimandrias, aut quascumque alias Dignitates procurarent, eo ipso ad illas inhabiles, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCLI.

Erigitur Custodia Alsatiæ Minorum Capuccinorum in novam Provinciam Alsaticam nuncupandam.

Dat. 16.Dec. 1728.An.V.

De divisione Provinciæ Insulen. eorumdem Fratrum, vide Clem. XI. Const. ed. 1721. Jan. 11. P. 21., & hujus Canst. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. agitur de alternaria Officialium Provinciæ Brixien.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Terrarum orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, solicitudo Nos admonet, ut felici, prosperoque Religiosorum Virorum divinis obsequiis sub austerioris vitæ disciplina mancipatorum, suavique Christi odore de bona conversatione fragrantium statui, regimini, & progressui, interdum etiam per novarum Provinciarum institutionem, providere studeamus, sicut sublimium Principum de Ecclesia Dei optime meritorum vota postulant, ac rerum, temporum, locorum, & personarum qualitatibus mature perpensis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Religionis incrementum, atque animarum salutem expedire in Domino arbitramur. Exordium.

Quibusdam de causis Conventus Alsatiæ, olim de Provincia Helvetia, ab ea segregati, & in Custodiam quandam erecti.

§.1. Nomine siquidem Charissimi in Christo Filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, quod cum Provincia Helvetica Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, quæ Conventibus in variis ditionibus sitis constabat, inter alios Conventus hujusmodi, etiam illos complecteretur, qui in Alsatia Dominio ejusdem Ludovici Regis Christianissimi subsunt, multipliciaque incommoda, ac detrimenta præfatis Conventibus Alsatiæ, eorumque Fratribus inde enata fuissent, ac proinde dicti Fratres Diffinitorio Capituli Generalis ipsius Ordinis in alma Urbe nostra novissime celebrati exposuissent nullum aliud efficacius hujusmodi damnis sarciendis, aliisque in posterum avertendis remedium suppetere, quam quod prædicti eorum Conventus Alsatiæ non modo ab Helveticis plane segregarentur, sed etiam in novam Provinciam erigerentur, Diffinitorium Capituli Generalis prædicti die 25. Junii 1725. censuit, atque decrevit, ut dicti Conventus Alsatiæ ab ipsa Provincia Helvetica penitus, & totaliter separarentur, ac tanquam Custodia a præfata Provincia Helvetica in posterum independens, pro tunc donec sufficientem, ac necessarium Fratrum, & Conventuum numerum haberet, soli Ministro Generali ejusdem Ordinis

nis immediate subjacerent, & alias, prout in Decreto Diffinitorii Capituli Generalis hujusmodi desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

Causæ eosdem Conventus in Provinciam erigendi

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, per enarratam provisionem a Difinitorio dicti Capituli Generalis, sicut præmittitur, captam, minime statui, ac Religiosæ tranquillitati præfatorum Fratrum, & Conventuum Alsatiæ usquequaque consultum sit; prædicta vero custodia undecim ad præsens Conventus, & quatuor Hospitia, necnon singuli Conventus Religiosos regulari observantiæ, & disciplinæ numero sufficientes habeant, ac in Ordine præfato plures reperiantur Provinciæ, quarum aliquæ minori, aliæ pari, & nonnullæ non multo majori, quam præfato, Conventuum numero constituuntur, duoque ex dictis Hospitiis, utpote in quibus satis, & Religiosorum in Conventus formales facile erigi valeant, & si Fratres Helvetii eam curam præfatorum Conventuum in ditione ejusdem Ludovici Regis Christianissimi existentium, ac in Helvetia positorum gessissent, etiam ante hac erigi potuissent, hisque accedat, quod in custodia præfata ultra Novitiatum, ubi quatuordecim Novitii continuo retinentur, ac quorum numerus augeretur, si per Ministrum Provincialem regeretur Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ studia vigeant, quodque intra dictæ Custodiæ limites illius Fratres ad victum, & vestitum necessaria abunde, nec magno labore ex quæstuatione, ac Fidelium liberalitate pareant, & inveniant.

Preces Galliarum Regis

§.3. Quibus, aliisque gravibus rationibus consideratis plurimum expedire videtur, Custodiam Præfatam in Provinciam erigi: Nobis propterea ejusdem Ludovici Regis nomine fuit humiliter supplicatum, ut inpræmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur pro ipsius Ludovici Regis desiderio hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, ac firmiori, solidiorique memoratorum Conventuum in Alsatia prædicti Ludovici Regis dominio subjecta, ut præfertur consistentium, statui, & quieti, prosperoque regimini salubriter prospicere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatam Custodiam in novam Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum Provinciam Alsaticam nuncupandam, quæ a propriis Ministro Provinciali, ac Definitoribus, cæterisque Superioribus juxta ejusdem Ordinis Statuta eligendis, nominandis, & deputandis regi, & gubernari debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, & instituimus, ac ipsi novæ Provinciæ sic erectæ, & institutæ, illiusque Conventibus, Hospitiis, Domibus, ac Ministro Provinciali, & Definitoribus, cæterisque Superioribus pro tempore existentibus, Fratribusque, & personis quibuslibet, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, præeminentiis, Indulgentiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Hospitia, Domos Superiores, & Fratres aliæque personæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, eadem auctoritate harum serie similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Erectio præfata.

Clausulæ.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Custodiæ, & Provinciæ, ac Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCLII.

Præcipitur, ut serventur constitutiones Generales Ordinis Minorum de Observantia Reformatorum; & Breve Urbani VIII. super præcedentia eorundem in Provincia Romana.

Dat. 16. Dec. 1728. An. 5.

Hac de re vide Urbani VIII. Const. ed. 1642. Dec. 22. P. 20., & Alex. VIII. Const. ed. 1665. Dec. 23. P. 11. quæ hic laudantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ordo præcedentiæ a Generalibus Ordinis Constitutionibus præscriptus, & ab Urbano VIII. approbatus fuit.

§.1. Cum, sicut accepimus, alias postquam jussu fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris nostri quædam pro salubri regimine, & gubernio dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Familiæ Cismontanæ, generales Constitutiones in ipso primordio institutionis Provinciarum in eodem Ordine editæ, & promulgatæ fuerant, per quas inter alia modus, seu ordo præcedendi inter ipsos Fratres sub gravibus pœnis præscriptus, & ab ipso Urbano Prædecessore per suas in simili forma Brevis die 22. Decembris 1642. expeditas literas, quarum initium est: *Alias &c.* approbatus fuit, quem Fratres Provinciæ Romanæ dicti Or-

Ordinis exacte servarunt, donec instantibus Ministro Provinciali, Definitorio, Ministris Exprovincialibus, & aliis Fratribus graduatis ejusdem Provinciæ Romanæ, re. me. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster per suas in pari forma Brevis die 23. Decembris 1665. emanatas literas incipien. *Pastoralis &c.* formam ejusmodi præcedendi moderando statuit, quod in eadem Provincia Romana nulli Fratrum Jus præcedendi, sive honoratioris loci competeret, nisi Ministro Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministro, Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministro Commissario, & Vicario Provincialibus, Custodi, Commissario, Visitatori, Guardianis, Præsidenti, seu Commissario, & Vicariis localibus, qui tamen expletis eorum officiis ad locum, & præcedentiam Ordinis redirent tam illic, qui ad habitum per dictos Fratres gestari solitum susceperant, ac de cætero susciperent, quam ii, qui se a Fratribus de Observantia, ad Fratres Reformatos Provinciæ præfatæ canonice transtulerant, & transferrent, exceptis tamen eis, qui Ministri Generalis, seu Commissarii Generalis ejusdem Cismontanæ Familiæ officio functi erant, & functuri essent, qui post Superiores actuales immediate locum haberent, & alias prout in ipsis Alexandri Prædecessoris literis uberius continetur.

Postmodum vero ab Alexandro VII.; prædict. præcedendi formam moderando, alias statutum fuit

§.2. Difinitores actuales dictæ Provinciæ, ubi primum hæ Alexandri Prædecessoris literæ prodierunt, se in earum dispositione minime comprehendi prætenderent, idque die 3. Martii 1666. a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum. & Locorum piorum hujus Almæ Urbis auctoritate Apostolica Deputatorum, tametsi non sine altercatione decerni obtinuerint, prout etiam Secretarii Generales actuales; Exprocuratores, & Exdefinitores Generales, quantumvis proculdubio in memoratis Alexandri Prædecessoris literis comprehensi, præcedentia juxta supradictas generales Ordinis Constitutiones, & Urbani Prædecessoris literas, non tamen absque querimoniis gavisi fuerint, & ad sedanda dissidia subinde enata, eamdem præcedentiam sub nomine, ac titulo loci commoditatis, nunc Secretariis Curiæ, Provinciæ, Visitatorum, nunc Scriptoribus, Lectoribus, Exprovincialibus, aliisque Fratribus graduatis dictæ Provinciæ cum non mediocri illius perturbatione, concedere opus fuerit.

Hinc orta dissidia.

§.3. Quamobrem, ut his malis aliquod remedium adhiberetur, anno 1705. institum fuit pro moderatione præfatarum Alexandri Prædecessoris literarum, sed cum Congregatio tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita demandasset exquiri desuper votum proximi Capituli Generalis dicti Ordinis, & animadversum fuisset, quod præter dilationem celebrationis ejusdem Capituli Generalis in eo vix tractari, ac discuti soleant res ad universum Ordinem præfatum spectantes, non autem privative unius Provinciæ contentiones; Demum ad deputationem Congregationis particularis nonnullorum eorundem S.R.E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum pro negotio hujusmodi examinando deventum fuit; verum quia nonnulli Fratres Missionarii dictæ Provinciæ per Decretum Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum in possessione, seu quasi possessione præcedentiæ, qua fruebantur manuteneri obtinuerant, pro parte sese huic rei opponentium habito adversus ejusmodi Decretum ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem pariter nostrum recursu, ipse Clemens Prædecessor per tunc quoque existentem Auditorem suum mandavit, nihilominus innovandum esse, neque dictum Decretum executioni demandandum fore donec, & quousque controversia per præfatam Congregationem particularem Cardinalium, & Prælatorum ab eo deputatam resolveretur, ac interim servari debere in omnibus, & per omnia supradictas Alexandri Prædecessoris literas. Cumque, sicut Nobis quoque innotuit cura, & studio graviorum dictæ Provinciæ Religiosorum, qui concitatos illius fratrum animos pacare, & ne ejusmodi lis, & quæstio in publicum efferretur impedire adnixi sunt, Congregatio particularis Cardinalium, & Prælatorum ad illam cognoscendam, & decidendam deputato, prout præmittitur, hactenus minime habita fuerit.

Pro quibus sedandis multum operæ datum est; sed frustra.

§.4. Hinc est, quod Nos attendentes nihil magis spiritui humilitatis, quem Fratres Ordinis præfati in primis profitentur, adversari, quam similes super præcedentia inter eos agitari contentiones, & æmulationes, quæ religiosæ, & fraternæquoque invicem charitatis serenitatem obnubilare consueverunt, simulque considerantes rationi, ac recto ordini consentaneum esse, ut Fratres dictæ Provinciæ Romanæ unam, eamdemque præcedendi formam per enarratas generales totius Ordinis Constitutiones, ac Urbani Prædecessoris literas præscripram, quam tenent fere omnes reliquæ ipsius Familiæ Cismontanæ Provinciæ observent, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine litem, & Causam super eadem præcedentia in memorata Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum, seu alibi ubicumque pendentem (illius statum, ac merita, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes) in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperitur ab eadem Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum ac quibuscumque aliis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos harum serie avocamus, illamque perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac perpetuum desuper silentium imponimus.

Causæ hujus Constitutionis

Avocatio causæ.

§.5. Preterea generales Constitutiones quoad præcedentiam pro Fratribus ejusdem Ordinis editas, ut præfertur emanatasque desuper supradictas Urbani Prædecessoris literas, quarum initium est: *Alias &c.* in præfata Provincia Romana ab omnibus, & singulis illius Fratribus deinceps exacte, & inconcusse servari, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium præcipimus, & mandamus.

Præcipitur, ut serventur Constitutiones Generales quoad præcedentiam editas, & ab Urbano VIII. approbatas.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis no-

Clausulæ.

nostræ, aut interesse habentium consensus, alio-ve quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo unquam posse: Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.7. Non obstantibus supradictis Alexandri Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCLIII.

Dat. 17. Dec. 1728. An. 5. Conceditur facultas Definitorio Generali Congregationis Hispaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraten. creandi unum vocalem in quolibet Capitulo Generali.

De habitu, Missale, & Breviario Præmonstratensium d. Congregationis Hispaniarum vid. Clem. XI Const. ed. 1705. Maji 30. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujus concessionis. §.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Definitores generales Congregationis Hispaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraten., quod cum in dicta Congregatione multoties reperiantur aliqui Canonici Regulares titulo, seu gradu Prædicatorum generalium insigniti, & alii virtute, ac meritis præstantes, qui progressus in literarum studiis facere, dictæque Congregationis decus, ac dignitatem augere adnituntur; in Capitulo vero generali ejusdem Congregationis pauci vocales adesse consueverunt, ipsi Exponentes, quo Religiosi, ac literarii ejusmodi Canonicorum Regularium labores aliquo condigno præmio donentur, Definitorio Generali ejusdem Congregationis unum ex prædictis Canonicis Regularibus in singulis Capitulis Generalibus, vocalem creandi, ac constitueodi facultatem tribui plurimum desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem modernis, & pro tempore existentibus Definitoribus generalibus dictæ Congregationis Hispaniarum, ut ipsi in quolibet Capitulo Generali dictæ Congregationis unum ex præfatis Canonicis Regularibus, qui titulo, seu gradu Prædicatoris generalis insignitus reperiatur, aut alias doctrina, & meritis refulgeat, vocalem ejusdem Capituli Generalis cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, honoribus, & oneribus, quibus alii vocales hujusmodi utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, creare, constituere, & declarare libere, & valide possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Concessio prædictæ Facultatis.

Derogatoriæ. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XVII. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus nostri anno Quinto.

CCLIV.

Dat. 20. Dec. 1728. Ann. 5. Confirmatur Chirographum, quo denuo Gubernium Castri Gandulphi unitum fuit Præfecturæ Palatii Apostolici cum nonnullis declarationibus, & facultatibus.

De jurisdictione & facultatibus Præfecti Palatii Apostolici vide aliam hujus Const. ed. 1728. Sep. 24. P. 5.

BE-

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Præmium.

ÆQuitatis, ac justitiæ ratio, ac præclara Venerabilis Fratris Camilli Patriarchæ Constantinopolitani Palatii Nostri Apostolici Præfecti in Nos, & Apostolicam Sedem Fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita, assiduis, quos pro Nobis, & eadem Sede indefesse sustinet, laboribus conjuncta postulant, ut non solum ea, quæ ad ejus, suorumque in Præfectura Palatii Apostolici hujusmodi Successorum favorem a Nobis prodierunt, quo inconcussa juxta mentem, & intentionem Nostram firmiter subsistant, Apostolicæ confirmationis præsidio roboremus, sed etiam uberioribus illum in dies favoribus, & gratiis prosequamur.

Alias per Chirographum denuo gubernium Castri Gandulphi Præfecturæ Palatii Apostolici unitum.

§.1. Cum itaque alias postquam dilectus filius Noster Annibal Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Albanus nuncupatus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius gubernium Terræ nostræ Castri Gandulphi Albanen. Diœcesis, quod per aliquot annos exercuerat, & antea Præfecturæ ipsius Palatii Apostolici cum plenaria Jurisdictione, ac independenter a quocumque alio Tribunali, annexum esse consueverat, sponte in manibus Nostris dimisisset: Nos volentes, ut hujusmodi Gubernium Præfecturæ præfatæ eidem modo, & forma, quibus olim reperiebatur, tametsi hoc medio tempore, quo ab eadem Præfectura separatum fuerat, quædam in illo innovationes quoad exercitium Jurisdictionis factæ fuissent, de cætero quoque annexum remaneret, per Chirographum manu nostra subscriptum, & eidem Camillo Patriarchæ, & Præfecto directum, Gubernium dictæ Terræ Præfecturæ præfatæ cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, prærogativis, ac plenaria, & privativa Jurisdictione in negociis, & Causis Civilibus, & Criminalibus Præfecti ejusdem Palatii pro tempore existentis, independenter a quocumque alio Tribunali, ac nonnisi Nobis, & pro tempore itidem existenti Romano Pontifici immediate subjectum denuo univimus, & annexuimus, statuentes quidquid dicto tempore intermedio in contrarium præmissorum actum fuisset, nullum statum in præjudicium ipsius Præfecturæ facere, seu fecisse, ac quatenus opus esset, revocantes, & annullantes quodcumque Indultum, Mandatum, & Chirographum adversus præmissa quomodolibet emanatum; Et insuper memorato Camillo Patriarchæ, & Præfecto, ut ratione Gubernii hujusmodi negociis, & Causis Criminalibus præfatis se immiscere, ac in eis consilium, mandata, & jussiones tam verbo, quam in scriptis dare, & debitæ executioni demandare, seu demandari facere, etiamsi sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, seu etiam mors inde sequeretur, libere & licite, ac absque ullo irregularitatis, aut censuræ Ecclesiasticæ incursu posset, & valeret, dummodo tamen a Sententia in Causa Sanguinis per se ipsum ferenda abstineret, indulsimus, & alias prout uberius continetur in dicto Chirographo, tenoris, qui sequitur, videlicet =

Chirographum prædictum Camillo Cybo, tunc Palatii Apostolici Præfecto directum.

§.2. *Monsignor Camillo Cybo Patriarca di Costantinopoli, e Maggiordomo del Nostro Palazzo Apostolico. Avendo il Reverendissimo Cardinale Annibale Albani dimesso nelle Nostre mani il Governo di Castel Gandolfo dal medesimo esercitato per il passato, e che per prima era stato sempre unito alla Prefettura del Nostro Palazzo Apostolico con piena giurisdizione, independentemente da qualsivoglia altro Tribunale; Volendo riunire il sudetto Governo nello stato, modo, e forma, che prima si ritrovava non ostante, che in questo tempo intermedio fossero seguite delle innovazioni in ordine al medesimo nell'esercizio della sua Giurisdizione di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà, riuniamo il sudetto Governo alla Prefettura del Palazzo Apostolico, con tutti, e singoli Privileggi, Onori, Prerogative, e con plenaria, e privativa Giurisdizione, tanto nelle materie civili, quanto che nelle Criminali del Nostro Maggiordomo* pro tempore *independentemente da qualsivoglia altro Tribunale, e solo a Noi immediatamente sogetto; Volendo, che tutto ciò, che si fosse praticato in contrario nel tempo intermedio, non abbia da fare alcun stato in pregiudizio di detta Prefettura, rivocando anche, ed annullando, quando faccia di bisogno ogn'altro Indulto, Ordine, e Chirografo, che vi potesse esser in contrario, ancorchè richiedessero speciale, & individua menzione, il tenore de' quali si abbia qui per espresso di parola in parola, essendo così mente, e volontà Nostra, & affinchè detta riunione di Governo nello stato, e forma di prima, ed esercizio di plenaria, e privativa Giurisdizione di ogn'altro Tribunale, eccetto che da Noi independente habbiano il loro pieno effetto, concediamo a Voi con la Nostra Apostolica Potestà la libertà, quando però ne abbiate di bisogno, e quando le facoltà ordinarie della Prefettura del Nostro Palazzo non si stendessero anche al detto Governo di potervi lecitamente ingerire in qualunque negozio, e Causa Criminale per conto del medemo Governo, quante volte vi occorrerà, con dare, eseguire, o far eseguire qualunque consiglio, Ordine, e Mandato in voce, o in scritto ancorche ne seguisse effusione di sangue, mutilazione di membri, ed anche la morte, senza che perciò incorriate in veruna irregolarità, o Censura Ecclesiastica, purchè vi asteniate dal proferire per Voi stesso, Sentenza di Sangue; Volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo ammettendosi, e registrandosi in Camera, e ne' suoi Libri a tenor della Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore* de registrandis *vaglia, ed abbia forza, e vigore non ostante qualsivoglia altra Costituzione, ed Ordinazione Apostolica Nostra, e de Nostri Predecessori, Leggi, Statuti, Riforme, Usi, Stili, Consuetudini, e qualsivoglia altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone qui il tenore per espresso, e di parola in parola inserto per questa volta sola, ed all'effetto sudetto pienamente deroghiamo. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano questo di 17. Aprile 1728.*

BENEDICTUS PP. XIII.

Admissio in Camera prædicti Chirographi.

§.3. Die 19. Aprilis 1728. supradictum Chirographum Sanctissimi in plena Camera exhibitum, & præsentatum fuit, illudque Commissum Illustrissimo, & Reverendissimo D. Passarino Cameræ Apostolicæ Clerico, & in Camera Consistoriali diei 24. ejusdem mensis ad relationem præfati Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Passarini, citato Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Nicolao Lana dictæ Reveren-

dæ Cameræ Commissario Generali admissum, & registratum fuit in Libro Signaturarum Sanctissimi sub folio 120. = Ita est Antonius Petruccius Cameræ Apostolicæ Secretarius =

§.4. Nunc autem Nos considerantes validiora, & stabiliora esse illa, quæ Apostolici muniminis fulciuntur patrocinio, ac proinde præmissorum firmiori robori, & efficaciæ peramplius prospectum esse cupientes, simulque eidem Camillo Patriarchæ, & Præfecto rem gratam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, non ad ipsius Camilli Patriarchæ, & Præfecti, vel cujuscumque alterius pro eo Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertum Chirographum, omniaque, & singula in eo contenta, & in executionem Chirographi hujusmodi facta, & gesta, ac inde secuta, & secutura quæcumque, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, ac inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, & solemnitatum quarumcumque, quantumvis formalium & substantialium, & de Jure, Statuto, Stylo, seu consuetudine, sive ex Constitutionum, & Ordinationum Apostolicarum, etiam Consistorialium præscripto, & alias quovis modo etiam de necessitate in similibus observandam, & requisitam, & alios quoscumque etiam inexcogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis quomodocumque, & qualitercumque intervenerint, aut intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi unquam possent, plenissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, removemus, & abolemus.

Confirmatio relati Chirographi.

§.5. Præterea attenta connexione, & dependentia, quas Gubernium dictæ Terræ habet cum Præfectura ejusdem Palatii Apostolici, ne aliqua progressu temporis dubitandi oriatur occasio, præfatam plenariam, ac privativam, & a quocumque Tribunali independentem Jurisdictionem in Causis, & negociis Civilibus, & Criminalibus dictæ Terræ eidem Camillo Patriarchæ moderno, seu pro tempore existenti Præfecto Palatii Apostolici, sicut præmittitur, competentem, ejusdem plane naturæ, extensionis, & qualitatis esse, & censeri debere, ac illam, quam ipsi Præfecto Palatii Apostolici quoad Causas familiarium Nostrorum, seu Romani Pontificis hujusmodi per alias Nostras desuper in simili forma Brevis die 24. Mensis Septembris proxime præteriti expeditas literas, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, prout etiam ad Causas mixtas, dictæque Terræ Comitatum, & districtum extendi, ac illas, & illos comprehendere harum serie statuimus, & declaramus.

Declarationes quædam.

§.6. Porro eumdem Camillum Patriarcham modernum, ac pro tempore existentem dicti Palatii Apostolici Præfectum, utpote Nostris, seu Romani Pontificis prædicti obsequiis continuò addictum, in præfata Terra Castri Gandulfi ejusve Comitatu, & districtu residere non posse, attendentes, quo præmissa plenius, faciliusque suum sortiantur effectum, eidem Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore existenti Præfecto hujusmodi, ut etiam in Alma Urbe, & Romana Curia omnimodam jurisdictionem præfatam in negociis, & Causis Civilibus, & Criminalibus, ac mixtis, quæ ad illum in Terra, Comitatu, & Districtu prædictis, ut præfertur, spectat, per se ipsum, seu Auditorem, aut Locumtenentem suum in omnibus, & per omnia ac in quavis Instantia, etiam restitutionis in integrum, & recursuum, perinde ac si in ejusmodi Terra, Comitatu, & Districtu personaliter resideret, & inibi Causas præfatas cognosceret, & terminaret, seu cognosci, & terminari faceret, exercere libere, & licite possit, & valeat, & quibusvis Judicibus quacumque auctoritate, dignitate, & præeminentia Ecclesiastica, vel Sæculari etiam in ipsa Curia præfulgentibus inhibendi, ne in Causis, quæ ad suam omnimodam Jurisdictionem hujusmodi pertinent, se intromittant, sed illas ad se, seu Auditorem, vel Locumtenentem suum, ut præfertur, remittant, omniaque, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, plenam, & liberam facultatem, & licentiam Motu scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie concedimus, & impartimur, ita tamen quod propterea non liceat præfatis Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore existenti Præfecto, seu Auditori, vel Lucumtenenti suo ratione gubernii prædicti carcerari facere in eadem Urbe aliquem etiam ex Terra, Comitatu, & Districtu, neque aliquam executionem personalem, realem, vel mixtam extra Terram, Comitatum, & Districtum prædictum facere.

Facultates nonnullæ.

§.7. Decernentes ipsas præsentes Literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quocumque alio defectu, seu nullitate impugnari non posse, sed semper validas, & efficaces fore, & esse; Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinalem, etiam Camerarium, necnon Cameræ Apostolicæ præsidentes Clericos, & quosvis alios quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac Regula Nostra de Jure quæsito non tollendo, necnon felic. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes Literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac stylo, & usu Urbis, & Curiæ hujusmodi, & tam ejusdem Ur-

Derogatoriæ.

Urbis, quam Terræ, Comitatus, & Districtus præfatorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis, & Judicibus sub quavis forma concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum, & quorumcumque aliorum hic forsan exprimendorum, & inserendorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCLV.

Dat. 17. Janu. 1729. Ann. 5.

Confirmatur Decretum, de prohibitione Libri, cui Titulus, *Istoria delle Guerre di Europa del Marchese Francesco Maria Ottieri*.

Const. ed. 1728. Jun. 15. P. 5. damnati fuere alii duo Libri Gallico idiomate scripti, & Const. ed. 1729. Oct. 8. P. 6. annullantur quædam folia eodem idiomate exarata contra recitationem Officii S. Greg. VII.

DECRETUM

Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium a Sanctissimo D. N. BENEDICTO PAPA XIII., Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Republica Christiana specialiter deputatorum ubique publicandum.

Decretum prædictum Sacræ Congregationis Indicis, quo prædictus Liber prohibitus fuit.

§. 1. Sacræ Indicis Congregationis Decreto damnatus, & prohibitus fuit ubicunque, & quocunque Idiomate impressus, imprimendusve Liber cui titulus: *Istoria delle Guerre avvenute in Europa, e particolarmente in Italia par la successione alla Monarchia delle Spagne dall'anno 1696. all'anno 1725. scritta dal Conte, e Marchese Francesco Maria Ottieri Accademico della Crusca, Roma MDCCXXVIII.* tanquam continens expressiones offensivas, & injuriosas Principibus, necnon aliquibus Nationibus, atque Viris Sanguine, Dignitate, ac Principum Ministeriis conspicuis, & narrationes rerum minime subsistentium. Nemo itaque cujuscunque gradus, & conditionis prædictum Librum in posterum, vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis a præsentis Decreti notitia tradat sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Approbatio relati Decreti.

§. 2. Quibus per me infrascriptum Secretarium Sanctissimo D. N. BENEDICTO XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & executioni mandari jussit. In quorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis De Via supradictæ Sacræ Congregationis Præfecti præsens Decretum signatum, & munitum.

Romæ in Palatio Apostolico Vaticano die XVII. Januarii MDCCXXIX.

CCLVI.

Dat. 19. Janu. 1729. Ann. 5.

Conceditur Indulgentia Plenaria visitantibus die 11. Februarii aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ubicumque existen.

Aliæ Indulgentiæ iisdem Ecclesiis concessæ fuerunt a Clem. XI. Const. ed. 1704. Jun. 11. P. 4. pro tertia Dominica Septembris.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio præfatæ Indulgentiæ plenariæ ad septennium tantum.

§. 1. Ad augen. Fidelium Religionem, & Animarum salutem Cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sac. Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ubicumque existen. die undecima mensis Februarii a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus ad septennium tantum valituris.

Fides habenda transumptis.

§. 2. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLVII.

Dat. 25. Janu. 1729. Ann. 5.

Confirmantur Privilegia omnia Sacro Ordini Cisterciensi adhuc concessa.

Similis confirmatio facta fuit a Sixto V. Const. ed. 1586. Maji 17. P. 2. quæ hic inseritur, & confirmatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In Apostolicæ Dignitatis fastigio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, Privilegia, gratias, & Indulta Religiosis Ordinibus

nibus, quos tanquam fertilia Agri Dominici cultorum plantaria Sapiens Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Pietas instituit, ac sinceræ Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu, provide concessa, ut firma semper, & illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter roboramus.

Ordo Cisterciensis pluribus privilegiis tum a Romanis Pontificibus, tum ab aliis Principibus ornatus extitit.

§.1. Nuper siquidem pro parte dilecti filii Andochii Pernot Abbatis Generalis totius Ordini Cisterciensis Nobis expositum fuit, quod idem Sacer, & inclytus Ordo a S. Roberto primo illius Abbate fundatus, & abinde mirifice propagatus, atque a D. Bernardo Ecclesiæ Doctore Mellifluo illustratus, ita Alumnorum suorum Sanctimonia præfulsit, omnigenæ virtutis floribus vernavit, ac uberrimis redundavit fructibus, ut illius Odor, sicut agri pleni suavitas, cui Dominus benedixit, totam repleverit Ecclesiam, & veluti fons Hortorum irriguus, cæteros Religiosos Ordines fœcundaverit, unde Deo, & hominibus acceptus multis Privilegiis, & Indultis nedum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, verum etiam ab Imperatoribus, Regibusque, & aliis sublimibus Principalibus, quo Ordo prædictus, illiusque Monachi liberius divinis Officiis vacare, & adversus quoscumque ausus, ac noxios incursus sese tueri possent, muniri, ac donari promeruerit, quæ novissime a fel. rec. Sixto Papa V. Prædecessore nostro confirmata, ac innovata fuerunt per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 17. Maji 1586. expeditas litteras tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutio Sixti V. qua privilegia prædicta confirmata, & innovata fuere.

§.2. Sixtus Papa V. Ad perpetuam rei memoria. Pontifex Romanus primarius Christi Dei, & Domini Nostri in terris gerens vices, sicut totius Dominici gregis pascendi curam, & onus sustinere dignoscitur, ita in eos quos gravius laborare, & suo præcipuo auxilio indigere perspexerint, propensius, & favorabilius incumbere debet; cum primis vero Religiosorum Monachorum, qui mundanis abjectis illecebris in Spiritu humilitatis Altissimo famulantur, paternam curam gerere, nutantemque illorum statum (quantum ex alto conceditur) celeri, ac salubri munimine fulcire. Sane sicut pro parte dilecti Filii Edmundi a Cruce Abbatis Monasterii Cistercii Cabilonensis Diœcesis totius Ordinis Cisterciensis Generalis, necnon dicti Ordinis Capituli Generalis Nobis fuit expositum, quod Cisterciensium Monachorum Ordo a Divo Roberto institutus, & a Divo Bernardo illustratus cæterisque coram Successoribus propagatus, multorum Virorum Sanctimonia præcellens, tam a Prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus, quam etiam ab Imperatoribus, Regibus, Ducibus, & aliis Principibus tot, & tantis Privilegiis, gratiis, & favoribus meruit decorari, ut nullo quovis temerario ausu, nullaque temporis diuturnitate, Privilegia, exemptiones, gratias hujusmodi a quoquam violari, aut modo aliquo infringi posse viderentur: Sed tamen ea est quorundam hominum improbitas, talisque rerum humanarum conditio, ut nisi sæpius eadem iterentur, & legum pœnis fulciantur, hujusmodi hominum audacia, & temporum injuria optimæ leges, & Privilegia conculcentur; quo factum est, ut quemadmodum eadem expositio subjungebat, multi piæ mem. Prædecessores nostri, præcipue vero Paschalis II. Calixtus etiam II. Eugenius III. Alexander III. Lucius similiter III. Honorius etiam III. Gregorius IX. Innocentius IV. Alexander etiam IV., Urbanus IV., Clemens IV. Gregorius X. Nicolaus IV. Bonifacius VIII., Clemens V. Joannes XXII. Benedictus XII. Clemens VI., Urbanus V. Ioannes XXIII., Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus V. Calixtus III. Pius II., Sixtus IV., Innocentius VIII. Leo X. Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Romani Pontifices, Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, & alias gratias Monasterio, seu Abbatiæ Cistercii, necnon Firgitatis, Pontigniaci, Claræuallis, & Morimundi Cabilonensis, Autissidorensis, & Lignonensis respective Diœcesum quatuor ipsius Monasterii Cistercii Filiabus appellatis, totique Ordini Cisterciensi, & Capitulo Generali ejusdem concesserit, & indulserit.

Enarrantur privilegia quædam peculiaria dicto Ordini a quibusdam Pontificibus concessa.

§.3. Inter cætera vero Gregorius IX. ne ullus Episcopus, aut quælibet alia Persona cujuscumque dignitatis, & præeminentiæ existat, regularem electionem Abbatum ipsius Ordinis impedire, aut in ea se quomodolibet ingerere; Innocentius IV. eisdem Episcopis, ne Monachos, & Abbates Religionis ejusdem, etiam ratione cujuscumque delicti (causa fidei dumtaxat excepta) ad sua Indicia, & Tribunalia trahere; Sixtus IV. Commendatariis Monachorum numeri taxationem, & Novitiorum receptionem, & benedictionem in Monasteriis commendatis prohibuit, atque ejus rei curam penes Abbates, aliosque Ordinis Superiores remanere voluit; Innocentius VIII. ne quisquam ex Abbatibus, & Monachis ipsius Ordinis in habitu, & vivendi ritu longo usu passim recepto se ab aliis difformare præsumerent: Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Commendatariis eisdem, eorumque Ministris, cæterisque Personis Sæcularibus quovis titulo ipsius Ordinis Monasteriorum fructus, atque proventus, percipientibus, ne Templa, & alia loca Regularia, & ad Monachorum usum destinata Abbatiarum hujusmodi, & Monasteriorum quomodolibet occuparent, aut profanarent, neve in illis Mulieres cujuscumque conditionis introducerent, nec sese in bonis per Monachos pro tempore decedentes relictis, illorumve spoliis quomodolibet intromitterent, aut bona ipsa sibi appropriarent, respective statuerunt, mandarunt, & districtius præcipiendo vetarunt, ac etiam alii Romani Pontifices Prædecessores nostri alias, & aliter in favorem Ordinis ejusdem statuerunt, ordinarunt, concesserunt, indulserunt, prohibuerunt, & inhibuerunt, prout in singulis tam prædictorum, quam aliorum quorumcumque Prædecessorum nostrorum litteris sub quacumque forma, & data respective (quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis) expeditis, & emanatis latius dicitur contineri.

§.4. Quare ipsius Ordinis Cisterciensis afflicto Statui paterno affectu, & ex Pastoralis Officii Nobis ex alto injuncti munere providere volentes, Motu proprio, non ad Abbatis Cistercii ipsius Ordinis Generalis, nec alterius cujuscumque pro eo, sive toto Ordine ipso Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & spontanea voluntate, & certa Scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, prædicta omnia, & singula Privilegia, prærogativas, immuni-

Confirmatio prædictorum privilegiorum

per Sixtum V. ut diximus. munitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias Cistercii, & quatuor filiarum nuncupatarum prædictis Monasteriis, & Ordini Universo, ejusque Capitulo Generali, Diffinitoribus, & aliis Superioribus quibuscumque per supradictos, & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa; & innovata, concessasque, & innovatas, præsertim vero ipsas literas Gregorii IX. Sixti IV. Innocentii VIII., Pii IV. Pii V., Gregorii XIII., per quarum ausu temerario, contemptam a multis observationem ejusdem Ordinis convellitur immunitas, Regularis status periclitatur, uniformitas decoloratur, confirmamus, roboramus, & approbamus, illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & de novo, (quatenus opus sit) concedimus, vetamus, prohibemus, & inhibemus, ac etiam solemnitatum, etiam substantialium, & quoscumque alios defectus, si qui in singulis Privilegiis, indultis, & literis Apostolicis prædictis, vel aliis quibuscumque quomodolibet intervenerint, motu, & scientia similibus eodem præsentium tenore supplemus.

Clausulæ. §.5. Decernentes omnia, & singula in ipsis Privilegiis, & indultis, ac præsentibus nostris contenta, & comprehensa, quatenus sint in usu, & Sacris Canonibus, præcipue vero Concilii Tridentini decretis non adversentur, perpetuo, valida, & efficacia, ac firma, & stabilia fore, & esse, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos tangunt, seu tangere poterunt quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, ac præsentes nostras etiam ex quavis causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, & alias quomodolibet infringi, vel retractari nullatenus unquam posse, sed eas semper perpetuo valere, & tenere, ac viribus subsistere, necnon eis quos, vel quorum favorem concernunt, & concernent, omnino suffragari. Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Sacri nostri Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Legatos de Latere, & quacumque potestate, & dignitate fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca omnibus nostris, & dictæ Sedis Legatis, & Nuntiis ubicumque existentibus, ac quorumcumque locorum Ordinariis, necnon Ordinis prædicti Conservatoribus, ac dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ipsorumque singulis, per Apostolica scripta mandamus, quatenus præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Patris Generalis, Abbatum, Procuratoris Generalis, Vicariorum, Visitatorum, & aliorum præfatorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, ipsisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, & alios prædictos confirmatione, approbatione, adjectione, suppletione, concessione, statuto, ordinatione, innovatione, præcepto, interdicto, revocatione, abolitione, ac sui generalis voluntatis mandatis, Decretis nostris, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere, ac præsentes literas ab omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter, & inconcusse observari, non permittentes Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, Superiores, ac alios prædictos desuper contra literarum earumdem, præsentiumque tenorem quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, ac alias Sententias, censuras, & pœnas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (appellatione postposita) compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis. Non obstantibus præmissis, & sanctæ memoriæ Bonifacii Papa VIII. pariter Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, declarationibus, inhibitionibus, & decretis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Legatis, Nunciis, & Ordinariis prædictis, ac aliis quibusvis Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu simili, etiam Consistorialiter, aut alias quomodolibet concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum veriores tenores, formas, datas, & decreta in eis apposita, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, necnon omnibus illis, quæ in Litteris Pii IV., Pii V., & Gregorii XIII., ac aliorum Prædecessorum prædictorum expressum fuit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Cæterum quia difficile foret easdem præsentes ad diversa loca, Provinciasque circumferre, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod illarum Transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis, aut alicujus ex aliis Superioribus Ordinis

dinis hujusmodi munitis, plena, & indubia, ac ea prorsus fides ubique, etiam in Judicio adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Maji MDLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat idem Andochius Abbas Generalis experientia ipsa edoctus, eam esse rerum humanarum vicissitudinem, ut optimæ etiam leges, & privilegia facile hominum, temporumve injuria infringantur, atque sensim labefactentur, nisi novis præsidiis sæpius fulciantur, præmissa, quo firmius subsistant, serventurque exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore constabiliri plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui prædictum Ordinem Cisterciensem præclaris in Ecclesia Dei meritorum decoribus, ac laudum præconiis eximie, ac longe, lateque fulgentem in visceribus paternæ gerimus charitatis, ipsius Andochii Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Sixti V. Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, necnon Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias universo Ordini præfato, ejusque Monasteriis, Capitulo Generali, Definitoribus, Superioribus, Monachis, & Personis quibuscumque per memoratos, & alios quoslibet Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & innovata (quatenus tamen non fuerint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, & alias juxta easdem Sixti V. Prædecessoris literas) tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus, necnon, quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie innovamus, seu de novo concedimus, & indulgemus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Sixti V., omniumque privilegiorum præfato Ordini Cisterciensium concessorum.

Clausulæ cum derogatoriis.

§.7. Decernentes pariter easdem præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, argui, vel impugnari nullatenus posse: Sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ in præinsertis Sixti V. Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus quoque, ut præsentium literarum Transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Abbatis Generalis, alteriusve ex Superioribus Ordinis hujusmodi munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLVIII.

Mandatur publicari Decretum Canonizationis B. Joannis Nepomuceni.

Dat. 16. Feb. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1726. Dec. 31. P. 3. publicata fuit Canonizatio B. Stanislai Kojckæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Decretum Pragen. Canonizationis B. Joannis Nepomuceni Canonici Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ.

Refertur Decretum prædictum.

CUm a Sanctissimo D. N. Benedicto XIII. die XI. Ianuarii Anni currentis 1729. coacta coram se fuerit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum, in eaque per Reverendissimum D. Cardinalem de Althan Ponentem, seu Relatorem proposita Causa Pragen. Canonizationis *B. Joannis Nepomuceni* Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ Canonici super Dubio = *An, & de quibus Miraculis constet in casu, & ad effectum de quo agitur* = Sanctitas vero sua auditis tunc votis DD. Consultorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium, post fusas ad Deum preces die 18. ejusdem Mensis Cathedræ Romanæ Divi Petri Sacra, ex propositis Miraculis, sequentia approbaverit, nimirum primum, *Perennis Incorruptionis Linguæ Beati Joannis in secundo genere*, secundum in actu recognitionis ejusdem Linguæ coram Pragensi Archiepiscopo, aliisque Iudicibus a Sede Apostolica Delegatis, pluribusque de Clero, & Populo Nobilibusque Viris patratum videlicet, *Repentinæ intumescentiæ, et mutationis coloris prædictæ linguæ, item in secundo genere*: Quartum, *Instantaneæ sanationis Annæ Teresiæ Cretsin a paralysi in brachio sinistro in tertio genere; Et* Sextum, *præservationis a submersione Rosaliæ Hodanchianæ, quæ in Flumen deciderat; similiter in tertio genere*:

Miracula in prima Congregatione Sacrorum Rituum approbata.

§.2. Tandem ad instantiam R. P. D. Ioannis Rodulphi Sporck Episcopi Adratensis electi, Canoni-

Conficitur in altera Congregatione De-

Decretum pro Canonizatione.

nonici Metropolitanæ Pragæ, & Poſtulatoris habita fuit die 15. Februarii ejuſdem Anni coram prædicto Sanctiſsimo Domino Noſtro alia Congregatio Generalis eorumdem Sacrorum Rituum; Propoſitoque per memoratum Reverendiſsimum Dominum Cardinalem ab Althann.; altero, quod ſupererat in eadem Cauſa, Dubio = An ſcilicet, *ſtante approbatione quatuor Miraculorum tuto quandocumque procedi poſſit ad ſolemnem Canonizationem ipſius Beati, in caſu &c.* Omnibuſque unanimi ſententia *Affirmative* reſpondentibus, idem Sanctiſsimus Dominus Noſter accitis poſtmodum coram ſe R.P.D. Carolo Alberto Cavalchino Archiepiſcopo Philippen. Fidei Promotore, & me infraſcripto Sacræ Congregationis Secretario, præſens Canonizationis B. Ioannis Nepomuceni quandocumque faciendæ Decretum expediri, & publicari mandavit die XVI. ejuſdem Menſis Febr., & Anni MDCCXXIX.

CCLIX.

Dat. 18. Feb. 1729. Ann. 5.

Mandatur peculiari Chirographo erectio Collegii Ceraſoli Nationis Bergomen., ejuſque unio Collegio Urbis Nobilium vulgo *Nazareno*.

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Jun. 26. P. 5. quædam Capitalia applicata fuere Seminario Civitatis Plebis, et Clem. XII. Conſt. ed. 1731. Nov. 6. P. 2. confirmantur nonnulla Statuta pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hiſpaniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dirigitur Chirographum Auditori ejuſdem Pontificis.

Jam inde ab anno 1640. Flaminius Ceraſola teſtamento legavit, ut ex fructibus ſuorum bonorum quædam inveſtirentur in multiplicum, donec ex eo Collegium prædictum erigi poſſet.

§. 1. MOnſignor Franceſco Maria Pitoni Veſcovo d'Imeria noſtro Uditore. Ci è ſtato rappreſentato per parte del Conte Girolamo Ceraſola di Bergamo, che il fu Flaminio Ceraſola nel di lui Teſtamento rogato per gl'Atti del Salvetti Notaro di queſta noſtra Città li 10. Novembre 1640. iſtituì ſopra tutti i ſuoi Beni, che poſſedeva in Roma, una perpetua Primogenitura, e Fideicommiſſo a favore del fu Girolamo Ceraſola Seniore, e de' di lui Deſcendenti sì maſchi, che femmine in infinito con ordine di Primogenitura, col peſo però che de' frutti di detti ſuoi Beni ſi doveſſero inveſtire ogn'anno ſcudi 300., e ſempre moltiplicarſi per fino a tanto che con queſti ſi foſſe coſtituito un Capitale ſufficiente per l'erezione, e mantenimento perpetuo di un Collegio in queſta ſteſſa Città, quale doveſſe chiamarſi il Collegio Ceraſola, capace di ſei Alunni Bergamaſchi ſotto la direzione di un Rettore, e d'un Pedante nella maniera, e forma, e coll'iſteſſi ordini, regole, e ſtatuti, co' quali ſi trovava già di quel tempo eretto il Collegio Mattei; E perchè il detto Girolamo Ceraſola ſuo primo Erede iſtituito ſi trovava fuori di Roma, e che perciò non poteva aſſiſtere all'adempimento di queſta ſua volontà, nominò, e dichiarò ſuoi Eſſecutori Teſtamentarij, ed Amminiſtratori perpetui di detta ſua Eredità li Guardiani pro tempore della Compagnia de' SS. Bartolomeo, & Aleſſandro della Nazione Bergamaſca, incaricandoa queſti il peſo di fare detto Inveſtimento, e moltiplico, e di adempire con ogni poſsibile ſollecitudine l'Erezione di detto Collegio; Et affinche, queſti non ricuſaſſero tale Amminiſtrazione laſcio alla ſteſſa Compagnia un Legato di ſcudi 100. annui da detraerſi, e ritenerſi prima d'ogn'altra coſa dalli frutti delli ſteſſi Beni Primogeniali, col ſolo peſo in perpetuo d'una Meſſa quotidiana, ed un Anniverſario, dando inſieme alli ſteſſi Guardiani la facoltà di nominare li ſei Aluuni, ſeguita che foſſe l'Erezione di detto Collegio, unitamente col total governo del medeſimo, e ſoſtituendo in oltre detto Collegio alla ſucceſſione dell'intiera Eredità in caſo di mancanza delle linee maſcoline, e femminine dell'Erede iſtituito.

Ad quæ executioni mandanda executores teſtamentarios deſignavit.

Verum rebus negligenter ab exequutoribus adminiſtratis, variæ ortæ ſunt lites, eis ab heredibus ſubſtitutis intentatæ.

§. 2. E che ſin dell'anno 1641. li predetti Guardiani Eſecutori Teſtamentarj entrarono in poſſeſſo dell' Amminiſtrazione di tutti i Beni di detta Primogenitura, e da detto tempo ſin'all'anno 1708., dopo il decorſo d'anni 68., non poterono gl'Eredi iſtituiti, e ſoſtituiti goder verun frutto di detta Primogenitura, poiche l'Entrate di eſſe amminiſtrate da' detti Eſſecutori Teſtamentarj con poca diligenza, ed economia appena erano ſufficienti alla ſodisfazzione del Legato, ed adempimento del moltiplico, ed altri peſi, e Legati Pii ordinati dal Teſtatore; E che dopo la morte del ſudetto Girolamo Ceraſola Seniore primo Erede iſtituito portatoſi a Roma il Conte Gerardo Ceraſola di lui Figlio, Padre di eſſo ſupplicante l'anno 1662., e nuovamente l'anno 1704., bramando godere una volta qualche beneficio di detta Primogenitura, intentò giudizio contro detti Guardiani Eſſecutori Teſtamentarj, per l'immiſsione al poſſeſſo de' Beni di detta Primogenitura, ed alla totale amminiſtrazione di eſsi, atteſa la ſua attual permanenza in Roma, e dopo una lunga, e diſpendioſa lite ſoſtenuta nel Tribunale della noſtra Rota, gli riuſcì ottenere con due ſentenze conformi l'immiſsione al poſſeſſo de' Capitali ſpettanti alla Primogenitura, impugnatali pertinacemente da' detti Guardiani, quali poi rinunciarono alla lite, con reſtare a loro peſo la continuazione del Moltiplico co' frutti de' Capitali già ſino a quel tempo inveſtiti, e moltiplicati; Alla qual lite ſi aggiunſe anche l'altra non meno ſtrepitoſa, e diſpendioſa, proſeguita anche dallo ſteſſo ſupplicante dopo la morte di detto Conte Gerardo ſuo Padre ſino al preſente avanti ad una Congregazione particolare di Prelati deputata dalla fel. me. di Clemente XI. noſtro Predeceſſore, ſopra il rendimento de' conti dell'amminiſtrazione fatta da detta Compagnia, e ſuoi Guardiani pro tempore, e ſopra l'effettiva aperizione di detto Collegio, nella qual Congregazione venuta a cauſa anche la Fabrica di S. Pietro per il ritardato adempimento di detta Opera Pia, dopo varie Perizie giudiziali, fu da detta Congregazione riconoſciuto apertamente con quanta negligenza foſſero ſtate amminiſtrate dette rendite, poiche ſotto li 17. Febraro 1726. fu da detta Congregazione particolare condannata la Compagnia ſudetta a dover reintegrare il moltiplico deſtinato per il Collegio Ceraſola nella quantità di Luoghi 74. di Monti per l'importo di ſcudi 8510. non inveſtiti a ſuo debito tempo, abilitando inſieme la medema a poter per detta ſomma crearne un Cenſo a favore di detto Moltiplico, & a pagarne i frutti alla ragione de' Luoghi de' Monti, e ordinando, che il Collegio doveſſe aprir-

aprirsi in principio dell'anno 1727., per quale aperizione Noi con nostro Breve spedito li 30. Settembre di detto anno 1726. gli prorogassimo il termine ad altri tre anni, permettendogli, durante detta Proroga, il libero godimento de' frutti di detto Moltiplico in beneficio di detta Compagnia; E proseguitasi da esso supplicante la causa in detta Congregazione particolare sì per detto rendimento de' Conti, che per lo stabilimento de' Capitali necessarj per l'erezione, e mantenimento di detto Collegio, poichè trovandosi questi ascendere al valore di sc. 36956. 40. credeva esso Supplicante, che fossero esuberanti per tal mantenimento, e che perciò come Primogenito, e Cessionario di detta Fabrica gli si dovesse con tutta giustizia assegnare, ed applicare tutto il sopravanzo di detti Capitali, non ostanti le valide ragioni dedotte in detta Congregazione particolare, questa con suo Rescritto de' 30. Settembre 1728. dichiarò, che si dovesse onninamente aprire detto Collegio in principio dell'anno 1730., in cui terminava la detta nostra Proroga, coll'assegnamento di tutte l'entrate di detto Moltiplico, e con facoltà di erogare la somma di scudi 600. de' Capitali di esso in provista delle necessarie supellettili per detta aperizione, tassando anche la pigione di Casa, dove si dovesse aprire il Collegio, che non eccedesse annui scudi 180., e condannata inoltre la Compagnia a dover pagare ad esso Supplicante la somma di scudi mille per doverli erogare in estinzione de' proprj Debiti, l'assolvè da detto rendimento de' conti, dichiarando che questi fossero stati legitimamente resi, e confermando insieme la precedente risoluzione sopra l'imposizione del Censo per il valore de' sudetti Luoghi 74. de' Monti non investiti.

Quibus litibus heredes prædicti penè facultatibus omnibus cōsumti sunt.

§.3. E che per sostenere egli lungo tempo tante dispendiose liti, gl'è convenuto per pura necessità di supplir alle gravi spese di esse, e al proprio mantenimento gravarsi di varj debiti, e in particolare d'un Censo in sorte di scudi 1500. imposto l'anno 1720. a favore dell' Abbadia di San Gregorio di Roma, con obbligo de' Beni di detta Primogenitura in vigore d'Indulto impetrato dalla fel. me. di Clemente XI. nostro Predecessore, e per esser continuate anche susseguentemente le spese di dette liti, non avendo perciò egli potuto corrispondere al pagamento de' frutti di detto Censo, e molto meno dell'annuo Legato di scudi 100. dovuto a detta Compagnia de' Bergamaschi, si trova per tal causa sequestrate da molto tempo le sue Entrate, dalle quali per sola pietà de' Giudici gl'è stata assegnata la tenue somministrazione di scudi cinque il Mese insufficienti al proprio necessario mantenimento; Vedendosi perciò ridotto in stato sì deplorabile, molto ripugnante alla propria condizione, e così inabilitato a poter passare allo stato Matrimoniale per propagare l'agnazione artificiale voluta dal Testatore nell' istituzione di detta Primogenitura; e che nella lunga serie d'Anni 89. ancora non si è adempita l'erezione di detto Collegio con tanto pregiudizio della propria Patria, benchè dal Testatore si ordinasse l'adempimento più presto, che si fosse potuto:

Hinc preces ultimi hæredis, ut Collegium prædictum erigendum uniretur Collegio nobilium Urbis, vulgo *Nazareno* sub quibusdam conditionibus, quæ inter ipsum, & Rectorem d. Collegii conveneraut.

§.4. Egli sì per veder effettuata con stabilità, e profitto l'Opera Pia, che per dar qualche sollievo alle sue estreme necessità, ha implorato la nostra Clemenza, supplicandoci, che vogliamo con la nostra suprema autorità unire, ed aggregare detto nuovo Collegio Cerasola al Collegio Nazareno di questa Città, e ordinarne in in esso l'erezzione, e benignamente permettere ad eso supplicante, che come moderno Possessore di detta Primogenitura possa farne l'effettiva erezione, & aggregazione, ed assegnare a detto Collegio Nazareno tanti capitali del sudetto moltiplico, quanti siano sufficienti per il mantenimento non solo de' sei Giovani Nazionali secondo la mente del Testatore a nomina perpetua de' predetti Essecutori Testamentarj, e nella forma prescritta in detto Testamento, ma insieme di altrj due Giovani, quali egli brama aggiungere, a nomina però dello stesso Supplicante, ed altri Primogeniti Possessori pro tempore, nella forma, e con le condizioni espresse in varj Capitoli concordati col Rettore di detto Collegio, tra quali si conviene, che per memoria perpetua del Testatore, e di detto nuovo Collegio sopra una Porta di detto Collegio Nazareno situata in Strada publica, visibile agli occhi di tutti si debba porre l'Iscrizione = *Collegium Cerasoli* = o altra consimile, come da detti Capitoli sottoscritti da detto Rettore li 21. Gennaro prossimo passato del tenore seguente, cioè =

Capitula quædam, quibus prædictæ conditiones continentur.

§.5. *Io infrascritto Rettore del Collegio Nobile detto il Nazareno di Roma mi esibisco, ed accetto di prendere li sei Alunni del Collegio Cerasoli da erigersi, e respettivamente gl'altri due, che si vogliono aggiungere, con li seguenti patti però, e condizioni. Primo saranno li sudetti Alunni nel predetto Collegio ammaestrati non solo in tutto ciò, che concerne il santo timor di Dio, la civiltà, ed il buon costume, ma ancora in tutte le scienze, cominciando da i primi rudimenti della Gramatica fino a tutta la Teologia; E di più nella Geometria, Geografia, e ogn'altra scienza Mattematica; E tutti questi Studj gl'averanno in Collegio senza alcuna loro spesa, e con tutta comodità senza andare fuori di Casa. Secondo, li sudetti otto Alunni saranno distribuiti secondo la loro età nelle Camerate de' Signori Convittori Nobili di detto Collegio, da' quali non doveranno esser differenti nell'esatta osservanza della Disciplina del Collegio medesimo, siccome ne meno nella qualità degli Abiti tanto in Casa, quanto fuori da provedersi a proprie spese, essendo tale la mente del Testatore. Terzo, la nomina de' medesimi Alunni restarà sempre libera appresso quelli, che ha ordinato il Testatore, e respettivamente a chi sarà dovuta, o riservata dalla Santità di Nostro Signore, li quali però non potranno eleggere alcuno, che sia minore d'anni nove, o maggiore d'anni 16. rendendosi a questi difficile la disciplina del Collegio, e nel caso, che avessero maggiore età d'anni 16., resterà in arbitrio del Rettore di eso Collegio di riceverli secondo l'informazioni favorevoli, che ne averà; Parimente non potranno eleggere, se non chi è nato Nobile in conformità della mente del Testatore, il quale vuole, che i suoi Alunni si eleggano a tenore delle Costituzioni del Collegio de' Signori Mattei di Roma, e diversamente eleggendosi, il Collegio sudetto non sarà obligato ad accettarli. Quarto se mai accadesse, che alcuno de' predetti Alunni fosse insofferente ostinatamente, & inosservante delle leggi sostanziali del Collegio, o commettese qualche grave colpa, per cui meritase di esserne licenziato, in tal caso sarà libero al Rettore del Collegio poterlo li-*

licenziare, acciò non resti tutto il Convitto pregiudicato dalla malizia di un solo; Dovrà però prima passarne parola, con chi averà la nomina de' medesimi per buona convenienza, ed acciò possino sostituire altro soggetto. Quinto, per gl'Alimenti de' sudetti Alunni si contenterà il Collegio, che gli si dia un fisso perpetuo assegnamento annuo, da pagarsi tre mesi per tre mesi anticipatamente, e da concordarsi fra li Superiori del medesimo Collegio, ed il Signor Conte Girolamo Cerasola odierno Erede del Pio Benefattore; E siccome il Collegio si obbliga a tenere otto Luoghi perpetuamente addetti al servizio, & educazione de' predetti Alunni, senza poterne disporre a favore di altri Convittori, che se gli presentassero, così non intende, che il predetto assegnamento annuo debba cessare in caso da' Signori, a i quali appartiene, si trascurasse la nomina di alcuno de' sudetti Alunni e si lasciasse vacante alcuno degl'otto predetti Luoghi; Ma dovrà correre continuatamente lo stesso annuo assegnamento. Sesto, quando però si stimasse meglio di assegnare al Collegio un fondo, o sia Capitale certo, sicuro, e non fallibile in Roma, che dia il medesimo annuo frutto da concordarsi, come sopra, il Collegio l'accetterà, a condizione però che resti obligata l'Eredità all'evizione di tal fondo, o capitale per tutti gl'accidenti, che potessero occorrere, eccetto però se saranno Luoghi de' Monti Camerali, e non vacabili. Settimo, acciò poi resti perpetua la memoria del Testatore, e del Collegio Cerasoli si porrà sopra una Porta del sopradetto Collegio Nazareno situata iu una publica Strada visibile agl'occhi di tutti una Iscrizione con le parole sequenti, o altre simili = Collegium Cerasoli. *Ottavo succedendo il caso di qualche lite, che da chiunque potesse muoversi ne' tempi presenti, e successivi per causa dell'aggregazioue delli sudetti Alunni al Collegio Nazareno, espressamente si dichiara, che il medesimo Collegio non intende, nè vuole essere obligato ad alcnna molestia di lite, ma che debba qualunque molestia, e lite assumersi dal sopradetto Erede e suoi Successori. E così mi esibisco, obbligo, ed accetto come sopra, e nel nome sudetto, avendo sottoscritto la pr sente di proprio pugno, e corroborata con il solito sigillo del Collegio, questo dì 21. Gennaro 1729. Paolino di S. Giuseppe Rettore del predetto Collegio Nazareno &c. Loco ✝ Sigilli =*

Idem supradictus hæres se obligavit duos Alumnos præter sex a testatore præscriptos in prædicto Collegio fese auctiurum.

§.6. Facendo ancora il sudetto accrescimento delli due Giovani, a motivo di essersi dal sopradetto Testatore ordinato, che seguita l'erezione per detti sei, e crescendo in avvenire l'entrata, dovesse accrescersi maggior numero di Giovani, benchè quest'accrescimento mai sarebbe stato sperabile, o almeno assai difficile dall'amministrazione de' Guardiani della Compagnia de' Bergamaschi, che per il passato si sono sempre opposti alla detta erezione, pretendendo non essere le rendite del moltiplico nè pur sufficienti alla medesima erezione di soli sei, per voler erogare largamente una gran parte di esse rendite nell'altre spese necessarie per l'istessa formale erezione; E che fatto il sudetto assegnamento, ed accettato dal Collegio Nazareno, e suo Rettore sudetto, vogliamo applicare tutto il sopravanzo de' Capitali di detto moltiplico, libero, ed esente da qualunque vincolo, e peso a beneficio di esso supplicante, affinchè col prezzo di esso possa intieramente soddisfare a' suoi Creditori, e così liberare i beni della Primogenitura da'predetti sequestri, e insieme sovvenire ad altre proprie urgentissime necessità.

Causæ præsentis Chirographi.

§.7. E Noi riflettendo, che in tal forma vien perfettamente adempita la mente del Testatore fin'ora trascurata, e che questa riuscirà non solo stabile, e permanente colla memoria del Collegio Cerasoli bramata dall'Istitutore, attesa l'accordata Iscrizione, ma insieme di molto maggior vantaggio della Nazione Bergamasca per l'instantaneo accrescimento degli altri due Giovani, oltre li sei prefissi dal Testatore, e di considerabilissimo profitto di quei, che saranno eletti, poichè col buon esempio, e direzione sì de'Religiosi di detto Collegio Nazareno, che degl'altri Giovani, che in esso in gran numero continuamente si ritengono, e col comodo della moltiplicità delle Scuole, che ivi si esercitano, potranno con maggior facilità, e beneficio apprendere le virtù Cristiane, ed ogni qualità di scienze, il che non si potrebbe verisimilmente sperare in un piccol Collegio distinto in Casa privata, composto di soli sei Giovani sotto la direzione, e cura di un sol Rettore, ed un Pedante secondo l'ordinazione del Testatore, senza comodo di Scuole in Casa, e che non si reca verun pregiudizio alla Compagnia de' Bergamaschi, e Guardiani di essa, alli quali si riserva l'istessa facoltà di nominare perpetuamente i sei Giovani Studenti, non dovendosi avere in considerazione l'amministrazione, e governo del Collegio riservatagli dal Testatore, perchè in una Compagnia composta di tanti Soggetti, attesa la solita annual mutazione, e variazione de' Guardiani pro tempore destinati Esecutori, & Amministratori, non può perfettamente adempirsi tal peso con profitto del Collegio, e risguardando altresì al presente stato infelice del Supplicante Possessore di detta Primogenitura, al quale come Descendente dal pio Testatore, mediante la presente grazia, si dà con giustizia, e con equità qualche sollievo col sopravanzo del moltiplico, proveniente dalle rendite della stessa Primogenitura, senza verun pregiudizio dell'Opera Pia, siamo volentieri condescesi a fargliene la grazia nella forma, come in apppresso.

Brevis Epilogus omnium, quæ ante dicta sunt.

§.8. Avendo pertanto nel presente nostro Chirografo per inserto, e di parola in parola registrato l'intiero tenore del Testamento del sudetto Flaminio Cerasoli, come sopra rogato; Dell'ordinazione di detto Moltiplico da farsi dalli Guardiani pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Alessandro de' Bergamaschi deputati perpetui Esecutori Testamentarj; Dell'obbligo di eriggere detto Collegio Cerasolo, colla prefissione di sei Giovani della Nazione di Bergamo sotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma ordini, e Statuti, co' quali si trovava già eretto il Collegio Mattei, e coll'amministrazione, e governo di detti Esecutori Testamentarj, ed altre condizioni, obblighi, dichiarazioni, pesi, ed altro in esso prescritto; De' Decreti, Risoluzioni, e Sentenze di detta Congregazione Particolare; Della Proroga di tre anni da Noi concessa a detta Compagnia ad eriggere detto Collegio, ed applicazione in tanto dell'entrate di detto Moltiplico a beneficio della medesima per le cause espresse nell'accennato Breve; Del preciso stato, capacità, Regole, e Costituzioni di detto Collegio Nazareno; Della precisa quantità, e qualità de' Capitali di detto Molti-

plico, e loro annua rendita; De' Debiti, de' quali esso Supplicante si trova come sopra, gravato, ed ogn'altra cosa quantosivoglia necessaria d'esprimersi.

Mandatur prædicto Auditori Pontificio, ut nonnulla exequutioni mandet ad prædictam unionem conficiendam.

§.9. Di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà vi ordiniamo, che in nome nostro diate, e concediate, siccome Noi diamo, e concediamo al predetto Conte Girolamo Cerasoli Supplicante, ampla, ed assoluta facoltà di poter liberamente e non ostante le riserve, e dichiarazioni fatte dal predetto Testatore a favore de' Guardiani pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Alessandro de' Bergamaschi sì rispetto all' erezione, che all'amministrazione, e governo del Collegio erigendo, e qualunque altro ostacolo risultante dalla disposizione del sudetto Flaminio Cerasoli, e non ostante le Risoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e Proroga, come sopra, da noi concessa, alle quali cose tutte colla pienezza della nostra Potestà motu proprio deroghiamo, istituire, ed eriggere, e respettivamente unire, ee aggregare detto nuovo Collegio Cerasoli dentro lo stesso Collegio Nazareno ne' modi, e forme stabilite, e concordate ne' soprainserti Capitoli, colla destinazione in perpetuo de' sei Giovani della stessa Nazione da eleggersi sempre da' Guardiani della detta Compagnia de' Bergamaschi nel modo prefisso in detto Testamento, e con l'augumento di altri due Giovani della medesima Nazione, quando ci siano, ed in mancanza di questi anche di qualunque altro Luogo, e Nazione, da nominarsi però da esso Supplicante, ed altri Possessori pro tempore di detta Primogenitura, e nell' atto di detta Erezione, assegnare, cedere, e rinunciare irrevocabilmente, ed in perpetuo a detto Collegio Nazareno l'entrante rata de' Capitali fruttiferi di detto Moltiplico, come sopra, terminato, quanta sia sufficiente per il mantenimento perpetuo di detti otto Giovani nel modo, che si concordarà con li Superiori di detto Collegio, con far trasferire detta rata di Capitali in credito del medesimo.

Unitur prædictum Collegium, ut supra; ac præscribitur ad quos spectet Alumnos nominare.

§.10 E seguita per istromento publico detta Erezione, ed assegna, Noi unimo, ed aggreghiamo detto Collegio Cerasolo a detto Collegio Nazareno, e lo soggettiamo a tutte le Costituzioni, Leggi, Statuti, e Regole di esso Collegio, ed adesso, e per quando sarà seguita la stipulazione dell'Istromento, consegniamo, ed approviamo detta Erezione, ed aggregazione, dichiarandola valida, e legittima, e che con questa sia stata pienamente, e intieramente adempita la mente del sud. Flaminio Cerasoli Testatore, come se così, & in questa precisa forma fosse dal medesimo ordinato, e prescritto, sanando ogni vizio, e difetto sì di ragione, che di fatto, che da qualunque Persona sotto qualunque pretesto, e causa si potesse in qualunque tempo allegare, e dedurre contro detta Erezione, e aggregazione, con trasferire al Collegio aggregato, e per esso al detto Collegio Nazzreno tutti, e singoli pesi, e prerogative volute, e ordinate dal sudetto Testatore, sicome se fosse seguita l'effettiva, e formale Erezione del Collegio Cerasola. Et affinchè questa abbia senza verun ritardo la pronta esecuzione, e che detta Nazione Bergamasca non venga defraudata del beneficio di detta Erezione, e l'Opera Pia non resti in alcun tempo infruttuosa, vogliamo, e decretiamo, che detta Compagnia, e suoi pro tempore Guardiani interpellati giudizialmente dell' Erezione, ed Aggregazione di detto Collegio debbano, secondo la facoltà concessali dal Testatore, nominare, ed eleggere li sei Giovani Bergamaschi, che dovranno entrare per Alunni in detto Collegio, e mancando quelli di nominare, o li Giovani nominati di accettar la nomina, col portarsi effettivamente al possesso de' Luoghi destinati in detto Collegio, passati che saranno quattro Mesi dal giorno dell'Interpellazione, vogliamo, che tal nomina per questa sola volta si devolva, e spetti a detto Signor Conte Girolamo Cerasola Supplicante, e che l'istesso debba servarsi in tutte l'altre future vacanze di qualche Luogo di detti Alunni, con la prefissione però del termine d'un sol Mese dal giorno della vacanza, con che però detto Supplicante, ed altri Primogeniti Successori pro tempore debbano nominare Giovani dell'istessa Nazione, ne' quali concorrano sempre li Requisiti prescritti dal Testatore.

Præscribuntur quædam alia exequutioni mandanda favore ultimi hæredis supplicantis.

§.11. E seguita l'assegna, come sopra, de' Capitali, che si concorderanno, vi ordiniamo, che tutto il sopravanzo di essi Capitali del Moltiplico (detratta però prima l'entrante rata del valore de' frutti di tutti i Capitali dell'intiero moltiplico da noi applicati a detta Compagnia nel soprariferito nostro Breve a tutto il corrente anno 1729. non esatti dalla detta Compagnia de' Bergamaschi, alla qual applicazione Noi non intendiamo in alcun modo pregiudicare (l'applichiate, rilasciate, e condoniate liberamente, conforme Noi l'applichiamo, rilasciamo, e condoniamo, allo stesso Conte Girolamo Cerasola Supplicante libero, ed esente da qualunque vincolo, ed obbligo, col peso però di far qualche pia elemosina a suo arbitrio a favore della Chiesa di S. Biagio chiamata de' Matarazzari, che nuovamente si fabrica per ordine nostro, affinchè con detto sopravanzo di Moltiplico possa esso Supplicante sodisfare i suoi Creditori, e ricuperar l'entrate della Primogenitura, come sopra, sequestrate, ed insieme supplire ad altre sue premurose urgenze, ed a tal fine esimerete, e liberarete il sopravanzo di detti Capitali da tutti li pesi, e vincoli di esso moltiplico, erezione, e dotazione di detto Collegio Cerasoli, e da qualunque altro, a quali si trovano presentemente sogetti detti Capitali, ed in questa forma, senza far precedere alcuna citazione, o altro atto giudiziale, e senza attendere qualunque inibizione, nihil transeat, o altro impedimento di qualsivoglia Giudice apposto, o che si potesse apporre sopra detti Capitali di moltiplico, ne pronunciarete Decreti, concederete le opportune facoltà, darete gl'ordini opportuni, e tanto per l'assegna, e cessione dell'entrante rata di detti Capitali, quanto per la cassazione, e delezione de' Vincoli dal sopravanzo di detto moltiplico, e libera consegna a favore di detto supplicante glie ne concederete, e farete spedire i necessari mandati, e farete tutt'altro, che per il totale adempimento, e perpetua fermezza, e sossistenza di questa nostra grazia stimarete in qualunque modo esser necessario, per eser così mente, e volontà nostra precisa, ed espresa.

§.12. Vo-

Clausulæ amplissimæ cum derogatoriis.

§.12. Volendo, e decretando che al presente nostro Chirografo, benchè non ammesso, nè registrato in piena Camera; non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, orrezione, nè di alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, ne che mai sotto tali, o altri qualunque pretesti, ed eccezioni, benchè valide, e legittime anche di Jus quæsito al terzo, e pregiudizio di esso, possa essere impugnato, moderato, rivocato, o ridotto ad viam Juris, proibendo anco ogni aperizione oris, e che così, e non altrimente in adempimento della nostra precisa volontà debba sempre giudicarsi, difinirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, Camerlengo di S. Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, Giudici della Fabrica di S. Pietro, e qualunque altro Tribunale, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, e d'interpretare diversamente, e dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tuttociò, che da ciascheduno di essi con qualsivoglia autorità scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o che si tentasse di giudicare contro la forma, e disposizione del presente nostro Chirografo, quale vogliamo che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati detta Compagnia de SS. Bartolomeo, ed Alessandro de' Bergamaschi, e suoi moderni Guardiani, Agenti, e Procuratori, gl'Ulteriori Sostituti a detta Primogenitura, ed altre qualsisiano Persone, ancorchè privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero speciale, ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi avessero, o pretendessero avervi qualunque interesse, non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente la disposizione del sudetto Flaminio Cerasoli, l'obbligo imposto a detta Compagnia, e suoi Guardiani pro tempore d'eriger detto Collegio sotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma, e con le regole, e Statuti del Collegio Mattei, e con l'amministrazione, e governo perpetuo di detti Guardiani Esecutori Testamentari, ed altri obblighi, pesi, dichiarazioni, ed altro risultante dal sopra riferito suo Testamento, le risoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e per quanto facci bisogno l'accennato nostro Breve di Proroga, ed applicazione, li privilegi competenti alla Fabrica di S. Pietro, benchè risultanti da Costituzioni Apostoliche, la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *de Registrandis*, la regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, Decreti Camerali, e Concistoriali, la Costituzione sopra la riforma de' Tribunali di questa Città da noi pubblicata l'anno 1728., e qualsisiano altre Costituzioni, ed ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, benchè munite di forme, e clausole anche derogatorie, ed altre più efficaci, effrenate, insolite, inusitate, ed irritanti, delle quali se ne ricercasse speciale individuazione, quali vogliamo, che si abbiano qui per registrate di parola in parola, la disposizione de' Concilii generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Usi, Consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi con la pienezza della nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, e per questa volta sola, e per la piena, e totale esecuzione, ed effetto si esprime nel presente nostro Chirografo, ampiamente, ed espressamente deroghiamo.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di XVIII. Febraro MDCCXXIX.

CCLX.

Statuitur Alternativa in electione Provincialis, & Definitorum Provinciæ Brixien. ex duabus Custodiis Brixien. & Bergomen. facienda, Ordinis Capuccinorum. — Dat. 21. Febr. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1728. Decemb. 16. P. 5. erecta fuit Custodia Alsatiæ Min. Capuccinorum in Provinciam Alsaticam nuncupandam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

PAstoralis Officii Nobis divinitus commissi cura animum nostrum solicitat ad ea peculiari paternæ charitatis studio statuenda, per quæ Religiosorum Virorum, qui spretis Mundi illecebris Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitæ jugo devoverunt, quieti, & felici regimini opportunis rationibus salubriter consulatur.

Facti expositio.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Joannes Maria a Venetiis Frater expresse professus, & Definitor, & Custos Provinciæ Venetæ, necnon Commissarius Visitator generalis Provinciæ Brixien. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod cum dicta Provincia Brixien. constet duabus Custodiis, seu nationibus, nempe Brixien., quæ viginti, & Bergomen., quæ tredecim Conventus habet: Fratres Bergomenses utpote votorum sive suffragiorum numero inferiores passim excluduntur ab honore Provincialatus, ac etiam a præcipuis Guardianatibus, in quibus Fratres Brixien. quandoque per sexennium continuum perdurant, unde & ambitus confovetur, & Justitia distributiva læditur, ac vitiosa personarum acceptio inducitur, inter quæ duas Custodias, seu Nationes præfatas graves contentiones, odia, & scandala frequenter, & præsertim occasione celebrationis Capitulorum dictæ Provinciæ oriuntur, non sine notabili Religiosæ Disciplinæ, & fraternæ charitatis detrimento.

Preces Visitatoris d. Provinciæ, ut præfata Alternativa instituetur.

§.2. Ideo ipse Joannes Maria, qui occasione Visitationis ejusdem Provinciæ has turbas, & inordinationes animadvertit animi sui sensum protulit ad occurrendum ejusmodi aliisque incommodis exinde provenientibus plane expedire, quod alternativa in Provincialatu præfatæ Provinciæ stabiliatur, ita ut bis Minister Provincialis ex Custodia Brixien., quæ plures habet Con-

Conventus, ac semel ex Custodia Bergomen. eligatur; & quia Custodia Brixien. decem ab hinc annis Provincialatum hujusmodi obtinet, idem Minister Provincialis in Capitulo Provinciali proxime celebrando ex Custodia Bergomen. assumatur, Definitorium vero Provinciæ præfatæ duo ex singulis Custodiis hujusmodi esse debeant, Guardiani ultra triennium juxta laudabilem multarum aliarum Provinciarum ipsius Ordinis consuetudinem in eorum muneribus perdurare nequeant, ne nimirum regimini, & superioritati assuescant, quodque Guardianatibus unius Custodiæ indiscriminatim præficiantur Fratres alterius Custodiæ, ac familiis Conventuum dictæ Provinciæ Fratres utriusque Custodiæ promiscue adscribantur. Quare dictus Joannes Maria Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsius Joannis Mariæ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum in præfata Provincia Brixien. supra memorata Alternativa in illius Provincialatu exacte servetur, ita quod duobus trienniis Minister Provincialis ex Fratribus Custodiæ Brixien. altero vero triennio ex Fratribus Custodiæ Bergomen. eligatur, & in proximo Capitulo Provinciali dictus Minister Provincialis ex eadem Custodia Bergomen. assumatur, utque ex singulis Custodiis præfatis duo Definitores Provinciales semper esse debeant, & Guardiani ultra triennium in ejusmodi muneribus durare non possint, Guardianatus autem unius Custodiæ absque ullo discrimine conferantur Fratribus alterius Custodiæ atque in Conventibus Provinciæ præfatæ Fratres utriusque Custodiæ de familia promiscue, ac insimul collocentur, & convivant, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Statuitur prædicta Alternativa ex duabus Custodiis Brixien., & Bergonen.

Clausulæ.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, Custodiarum, & Conventuum præfatorum, aliisque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Februarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXI.

Mandatur publicari Decretum Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum.

Dat.24.Febr. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. habetur Beatificatio ejusdem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

DECRETUM.

Constantinen., seu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, sive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, Primi ex Missionariis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ab Hæreticis in odium Fidei interempti.

§.1. HAbita fuit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum coram Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. die 15. Februarii currentis anni 1729., in qua per Reverendissimum D. Cardinalem Cienfuegos Ponentem, seu Relatorem, ad Instantiam P. Fr. Maximiliani a Wanghena Postulatoris proposita fuit Causa Constantien., seu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, sive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, super Dubio = *An constet de Martyrio, & Causa Martyrii, necnon de Signis, seu Miraculis in casu, de quo agitur* = In eam autem Sanctitas Sua, auditis tum DD. Consultorum, tum Reverendissimorum Cardinalium Suffragiis, nil tunc decernere, sed Resolutionem differre voluit, ut prius de more tum suis, tum aliorum precibus Cælestis luminis, & auxilii uberiorem copiam imploraret. Quibus abunde impletis, infrascripta die Divo Mathiæ Apostolo sacra, postquam in Ecclesia S. Sixti Ordinis Prædicatorum novissime electum Adratensem Episcopum consecrasset, super proposito Dubio sequens Responsum, sive Decretum edidit, videlicet = *Constare de Martyrio, & Causa Martyrii, necnon de Miraculis*, Primo *Extinctionis Incendii Arcis Majenfeldæ statim post invocatam Servi Dei opem secutæ*. Quarto *subitæ Sanationis Dexteræ Mammillæ Sororis Cœciliæ Munsingerin ab Inflammatione, & acutis Doloribus*. Quinto *Instantaneæ Sanationis Oculi infantis Pauli Francisci Papussin*. Et Septimo *Repentinæ Sanationis Gasparis Stiber a diuturno Dorsi dolore cum læsione motus* tamquam Miraculis tertii generis.

Refertur Decretum præd.

Primo Decretum constare de Martyrio, necnon de Miraculis.

§.2. Præsensque Beatificationis Ven. Servi Dei Fidelis a Sigmaringa per Litteras Apostolicas

Postea confectum Decretum de Beatificatione, ac

mandatum, ut illud publicaretur. cas in forma Brevis cum consuetis Indultis in Basilica Lateranensi quandocumque facienda Decretum expediri, & publicari mandavit. Die XXIV. Februarii MDCCXXIX.

CCLXII.

Dat. 7. Martii 1729. Ann. 5. Prohibetur, ne Conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hispaniis intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus jam erectis Ordinis Minorum.

Hac de re primo actum fuit a Clem. VIII. in Const. ed. 1601. Jul. 11. P. 9. quæ Constitutio confirmata deinde fuit ab aliis Romanis Pontificibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Apostolici Officii, quo, auctore Domino, fungimur, solicitudo Nos admonet, ut paternam Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in religiosæ vitæ portum confugerunt, ac in humilitatis, & paupertatis Spiritu Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris regulæ jugo manciparunt, curam gerentes, felici illorum statui, & tranquillitati quantum Nobis ex alto conceditur, consulere satagamus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis in Domino expedire arbitramur.

A Clemente VIII. hoc idem, quod hac constitutione sancitur statutum fuit pro Provin. Carthaginen. §. 1. Dudum siquidem felic. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor Noster provide considerans in Provincia Carthaginen. Ordinis Fratrum Minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum eam Conventuum prædicti Ordinis multitudinem jam existere, ut si alii ibidem de novo erigentur, illorum Religiosi Christifidelibus oneri admodum forent, & a puritate Regulæ, quam profitebantur, desciscere cogerentur, quo sibi eleemosynas ad vitæ sustentationem pararent, his, aliisque rationibus adductus, de voto Congregationis tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ per quasdam suas in simili forma Brevis die 11. Julii 1601. expeditas Literas perpetuo statuit, & ordinavit, ut deinceps intra quinque aut quatuor leucas a Conventibus Provinciæ, & Ordinis prædictorum jam ædificatis nullus Fratrum ejusdem Ordinis Recollectorum, & Discalceatorum etiam nuncupatorum Conventus exmisisset. Et subinde ad tollenda gravia dissidia, quæ inter fratres Ordinum Mendicantium in diversis partibus Hispaniarum super fundatione novorum Conventuum non sine maximo regularis disciplinæ detrimento, ac populorum scandalo in dies oriebatur, rec. mem. Alexander VII. pluresque alii Romani Pontifices prædecessores nostri memoratas Clementis Prædecessoris literas, præviis Decretis dictæ Congregationis Cardinalium etiam in contradictorio Judicio emanatis, ne dum ad alias Ordinis præfati in Regnis Hispaniarum Provincias sed etiam ad omnes Fratres Ordinum Mendicantium hujusmodi per diversas eorum in pari forma Brevis literas extenderunt, & ampliarunt, & alias prout in præfatis Clementis, & Alexandri, aliorumque Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Necnon ab Alexand. VII. aliisque Pontificibus Literæ Clementis VIII. ampliatæ fuere.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, processu temporis varia hac in re ab eadem Congregatione Cardinalium prodierint Decreta, quibus præfatas Alexandri, aliorumque Prædecessorum Literas enarratam Clementis Prædecessoris dispositionem, quæ ad Fratres recollectos, & discalceatos hujusmodi limitata fuerat, ad omnes Ordines Mendicantes, ut præfertur, extendentes, & ampliantes, tum servandas fore, tum e contrario aliquot ex eisdem Ordinibus Mendicantibus minime obstare resolutum fuit, licetque plures saluberrimæ Constitutiones certos modum, & formam in fundatione, & erectione novorum Conventuum Regularium omnino observandos præscribentes a Sede Apostolica, & præsertim ab ipso Clemente VIII. ac piæ mem. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris severaliter promulgatæ fuerint, quia tamen nonnulli ex Ordinibus Regularibus ab eadem Sede novos ubique locorum Conventus de sola Ordinarii licentia fundandi specialem facultatem sibi concedi obtinuerunt, tot in dictis Regnis Hispaniarum erecti fuerint, ac in dies erigantur novi Conventus, ut fratres antiquorum Conventuum prope necessaria careant sustentatione, ac plerasque lites ad impendendam novorum Conventuum hujusmodi Institutionem coram Locorum Ordinariis, ac dilecto filio nostro, & dictæ Sedis in eisdem Regnis Hispaniarum Nuncio, & forma stabili sustinere cogantur; hæcque incommoda in primis sentiant fratres supradicti Ordinis Minorum sancti Francisci de observantia, utpote qui aliam paupertatem profitentes ob temporum calamitatem, & multiplicitatem novorum Conventuum hujusmodi passim excrescentem necessariam alimoniam vix consequi, minusque præfatarum litium expensas subire valent. Causæ præsentis Constitutionis, frequentes nempe Conventuum erectiones in veterum damnū.

§. 3. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis Fratrum Minorum sancti Francisci de observantia indemnitati, & quieti, simulque antiquorum Conventuum conservationi in dictis Hispaniarum Regnis, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, ac lites, & causas inter eosdem Fratres Minores, & alios Ordinum Mendicantium præfatorum super erectione novorum Conventuum hujusmodi coram Ordinariis locorum, Nunciove præfatis, aliisque Judicibus, & Tribunalibus quibuscumque occasione diversitatis Decretorum a dicta Congregatione Cardinalium emanatorum, seu facultatum novos Conventus prædictos erigendi concessarum, ut præfertur, vel alias quomodolibet exactas, & pendentes (quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium quarumvis etiam speciali mentione dignorum, ac alia etiam de necessitate exprimenda præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis haberi volumus, Locorum Ordinariis, & Nuncio, aliisque Judicibus, & Tribunalibus hujusmodi harum serie ad Nos avocantes, illasque penitus, omnino extinguentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deli- Pontifex lites hac super re pendentes ad se avocat. Prohibitio prædicta super novorum Conventuum erectione.

deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne ullus in posterum quorumvis Ordinum Mendicantium, etiam ejusmodi Fratrum Minorum de observantia in Regnis Hispaniarum Conventus, sive Domus, aut locus regularis vigore quorumcumque privilegiorum, & facultatum a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris, seu etiam a Nobis hactenus concessorum, seu confirmatorum salva tamen, & firma remanente, quoad Ordinem Fratrum Prædicatorum Literarum nostrarum sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1727. septimo Kalendas Junii Pontificatus nostri anno tertio expeditarum, quibus per præsentes nullatenus derogare intendimus, forma, & dispositione, aut in vim Decretorum a memorata Congregatione Cardinalium editorum, seu alio quovis prætextu, vel Causa, intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus dicti Ordinis Fratrum Minorum de observantia, seu Recollectorum, Discalceatorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum jam erectis, sine speciali, & expressa hujus Sanctæ Sedis licentia de novo erigi, fundari, seu alias quomodolibet institui, vel inceptus, seu incepta perfici, & absolvi possit, & valeat, tenore præsentium statuimus, & prohibemus.

Eximitur Ordo Prædicat.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis jus, vel Interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, specificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, aut obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Iuris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, & extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective observari: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Iure quæsito non tollendo, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. similiter predecessoris Nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dommodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum mendicantium, etiam Iuramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, aut alias quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expresſio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno V.

CCLXIII.

Declaratur, illos qui a S. R. E. Communione Ecclesiastica separati reperiuntur non esse participes Indulgentiæ Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium Gratiarum.

Dat. 8. Mart. 1729. Ann. 5.

Hoc Jubilæum pro Civitate, & Diœcesi Parisiensi indictum fuerat ad hoc Pontifice Const. ed. 1728. Nov. 13. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper Nos attendentes, Christifideles in Civitate, & Diœcesi Parisiensi diversis impedimentis detentos ad hanc Almam Urbem nostram pro cælestibus Thesauris

Alias ab hoc eodem Pontifice emanaverunt Literæ in forma Bre-

vis pro Civitate, & Diœcesi Parisiensi, indulgentias anni Jubilæi, aliasque spirituales gratias concedentes.

ris Anni Jubilæi a Nobis indicti consequendis accedere non potuisse, & propterea illorum spirituali consolationi, & animæ saluti providere volentes, supplicationibus dilecti Filii nostri Ludovici Antonii S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Noailles nuncupati, Metropolitanæ Ecclesiæ Parisiensis ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, per alias nostras desuper in simili forma Brevis die 13. Mensis Novembris proxime præteriti expeditas literas, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus Civitatis, & Diœcesis hujusmodi vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, quatuor Ecclesias, vel Cappellas, aut loca Pia per Ordinarium Parisiensem arbitrio suo semel tantum deputandas, per quindecim dies continuos, vel interpolatos, quos pro Personis infirmis, sensibus, prægnantibus, virginibus, viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac Capitulis, Congregationibus tam Secularium, quam Regularium, Sodalitatibus, Universitatibus, Confraternitatibus, Ecclesias vel Cappellas, aut loca pia hujusmodi processionaliter visitantibus, atque ob alias causas prout ipsi Ordinario videretur, ad minorem numerum arbitrio pariter suo reduci posse voluimus, devote, & reverenter visitantibus, & ibi quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro peccatorum suorum remissione, ac Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, atque Ecclesiæ necessitatibus pie ad Deum orando recitantibus, ut plenariam ejusdem Anni Jubilæi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum consequerentur, perinde ac si quatuor Ecclesias dictæ Almæ Urbis pro consequendo Jubilæo ejusmodi deputatas statutis ad id diebus personaliter visitassent, & alia ad hoc requisita adimplevissent; Et ad hunc effectum illis, ut Confessarios, quos prædictus Ordinarius Jubilæi hujusmodi causa in statutis Ecclesiis deputasset, sibi eligere valerent Presbyteros Seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, qui, Confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis etiam quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, ac in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, contentis, necnon Censuris, & pœnis Ecclesiasticis ad effectum ipsius Jubilæi consequendum tantum, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possent; Necnon ut illi, qui forsan Romam venerant, ac Jubilæum ipsum consecuti erant, denuo etiam illud juxta dictarum literarum nostrarum tenorem consequi possent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulsimus. Præterea eidem Ordinario, ut cujusvis Ordinis Monialibus, ac Orphanorum, aliarumque Mulierum in communi viventium Congregationibus ad Jubilæum intra Monasteria, domosve suas consequendum conditiones, modum, & tempus præscribere, & denique in præmissis omnibus, & singulis ejus arbitrio facere, ordinare, providere, & quæcumque sibi bene visa remedia adhibere posset, prout animarum saluti expedire judicaret, facultatem tribuimus, & alias prout in literis nostris prædictis, ad bimestre tantum a die illarum publicationis valituris, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causa præsentis Constitutionis.

§.2. Cum autem Nos probe agnoscentes, pastoralem nostram curam, & solicitudinem in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate atque integritate retinenda, & custodienda præcipue sitam esse, ac propterea licet animo fuerimus maxime alieni, ut illi, qui a S. R. E. communione Ecclesiastica separati reperiuntur, Indulgentiæ ejusmodi Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium gratiarum in enarratis nostris literis concessarum participes fierent, ac satis superque nostrum erga eos animum occasione alterius Indulgentiæ ad Divinam opem initio Apostolici nostri Regiminis implorandam per Nos indictæ explicaverimus; Nihilominus omnem etiam in præmissis dubitandi occasionem removere, mentemque, & voluntatem nostras certiores reddere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, palamque, & notum facimus nostræ intentionis nullatenus esse, aut fuisse præfatas literas nostras, ac Indulgentiam Anni Jubilæi, gratiasque spirituales præfatas, ac alia in eisdem literis concessa, & contenta quæcumque iis suffragari posse, aut debere, qui per Romanos Pontifices Prædecessores nostros ab ejusdem S. R. E. charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipsi Romanæ Ecclesiæ communio Ecclesiastica existit; Quandoquidem Nos Decretis, & Constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum adversus illos editis firmissime insistentes, sicuti hactenus constanter adhæsimus, ac semper benedicente Domino inhæsuri sumus, eos, nisi resipuerint, a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi, ac censeri volumus, & intendimus.

Declaratio prædicta.

Clausulæ.

§.3. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, seu functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§.4. Non obstantibus, quatenus opus sit, literis nostris prædictis, ac quibusvis Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Da-

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXIV.

Dat. 12. Mart. 1729. Ann. 5.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum.

Alia hujus Const. ed. 1728. Maji 14. P. 4. indicta fuit Beatificatio Servi Dei Joannis de Prado Ord. Min. Excalceatorum de observ. Et Const. ed. 1730. Jan. 24. P. 6. indicitur Beatificatio Servi Dei Petri Forerii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium à Cultu Servis Dei exhibendo.

BEatorum Martyrum, quos nec tribulatio, nec angustia, nec fames, nec nuditas, nec periculum, nec persecutio, nec gladius a Charitate Christi separare potuerunt, sed lorica Fidei indutos ac mucrone spiritus (quod est Verbum Dei) accinctos, bono certamine peracto, cursuque feliciter consummato, victores post agonem corona justitiæ donavit in Cælis justus Judex, gloriosos triumphos, ac trophæa in terris celebrari, devotaque Fidelium veneratione honorari decet; ut qui Sanguinis sui pretio immortalitatem emerunt, illustriaque invictæ constantiæ, fortitudinis, ac virtutis suæ exempla reliquerunt, infirmitatem nostram inter Sæculi tentationes laborantem assidua sua apud Deum, cui in Stolis candidis die, ac nocte serviunt in Templo ejus, intercessione juvare, ac roborare dignentur. Quam in rem pro pastorali nostro munere, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini divina Dispositione præsidemus, propensis studiis incumbentes, flagitantia id ipsum Orthodoxorum Regum, & aliorum Christifidelium vota libenter exaudimus, prout ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Christianæ Religionis decus, Fideique Catholicæ incrementum, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltationem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Judicium hac super re Congregationis Rituum.

§.1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, & perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum processibus de hujus S. Sedis Apostolicæ licentia confectis super Martyrio, & causa Martyrii Dei Servi Fidelis a Sigmaringa Presbyteri expresse Professi Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, qui olim a suis Superioribus Regularibus in Præfectum Sacrarum Missionum quæ in partibus Rhætorum auctoritate eo tempore existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpositorum tunc primum institutæ fuerat destinatus, cum in hoc munere Hæreticorum conversioni eximiam, indefessamque operam navaret, ab iis vario telorum genere in odium ipsius Fidei Catholicæ anno 1622. crudeliter trucidatus palmam Martyrii accepisse afferebatur, ac super signis, prodigiis, & miraculis, quæ ad manifestandum Mundo finalem illius perseverantiam a Deo edita, & patrata fuisse dicebantur; prædicta Congregatio Cardinalium coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum Suffragiis, censuerit posse, quandocumque Nobis videretur, eumdem Dei Servum publice Beatum nuncupari cum solitis indultis.

Preces quorundam Principum.

§.2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Elisabethæ Christinæ earumdem Hispaniarum Catholicæ, ac Romanorum Reginæ ejus Conjugis, necnon Venerabilium itidem Fratrum nostrorum negotiis Propagandæ Fidei hujusmodi præpositorum, aliorumque dictæ S. R. E. Cardinalium, ac quamplurium Germaniæ Antistitum, & Procerum, totiusque præfati Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum, & nominatim Maximiliani a Wanghena ejusdem Ordinis Professoris, hujusque Causæ Postulatoris supplicationibus Nobis, & huic Sanctæ Sedi super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de supradictæ Congregationis Cardinalium consilio, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut præfatus Servus Dei Fidelis a Sigmaringa inposterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in Processionibus circumferendæ) exponantur, Imagines quoque radiis, splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die felicis ejus transitus, seu alia die non impedita illam immediate sequenti, recitetur Officium, & Missa celebretur de Communi unius Martyris juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

Beati nomen prædicto Servo Dei impertitur: ejusque cultus permittitur.

Missæ, & Officii recitandi eo facultas conceditur.

§.3. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus dumtaxat in Universo Ordine Minorum S. Francisci Capuccinorum utriusque Sexus, quem idem Dei Servus Martyrio illustravit, in loco de Sigmaringa Dioecesis Constantien. Provinciæ Moguntin., in quo natus est in Oppido Civitate nuncupato Friburgi dictæ Dioecesis, ubi Regularem professionem emisit, diuque versatus fuit, in Civitate Curien., ubi ipsius Corpus, ac Pago Veldekirchii Curien. Dioecesis, ubi ejus Cranium respective asservantur, ab omnibus utriusque Sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantum ad Missas attinet, etiam ob omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus Festum peragitur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die quo eædem literæ illuc pervenerint inchoando in Ecclesiis Ordinis, Loci, Civitatis, & Pagi præfatorum Solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori die ab Ordinariis respective constituto, postquam tamen in Ecclesia Lateranen. de Urbe celebrata fuerint eadem Solemnia pro qua re diem 24. currentis mensis Martii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Clausulæ derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & Sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus

ſus fides ab omnibus, & ubique tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCLXV.

Dat. 12. Mart. 1729. An. 5.

Reintegratur Conventus, & Patres S. Marcelli Urbis, Ordinis Servorum B. M. V. ad priſtinam & antiquam poſſeſſionem Curæ actualis Eccleſiæ Parochialis Sancti Nicolai in Arcione.

Conceſſa fuit dicta Eccleſia Parochialis dictis Fratribus a Sixto IV. ed. 1478., ablata vero ab Urb. VIII Conſt. ed. 1641.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Alias ab eodemmet hoc Pontifice Chirographum hac ſuper re emanavit.

§.1. Cum Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Divina providentia Papa XIII. ſupplicationibus Reverendiſſimi P. Magiſtri Petri Mariæ de Pieris Generalis Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, ac admodum RR. Joſephi Mariæ Curti Procuratoris Generalis, Prioris, & Patrum ejuſdem Ordinis Ven. Conventus Sancti Marcelli de Urbe benigne inclinatus Chirographum manu Sanctitatis Suæ die 6. currentis Menſis ſubſignatum Nobis pro exequutione in eo contentorum direxerit, tenoris ſequentis, videlicet. =

Chirographum prædictum Pontificio Auditori directum.

§.2. Monſignor Franceſco Maria Pitoni Veſcovo d'Imeria Noſtro Uditore. Ci ha rappreſentato il Maeſtro Fra Pier Maria Pieri Generale dell'Ordine de' Servi della Santiſſima Vergine, anche per parte di Fra Giuſeppe Maria Curti Procurator Generale, e del Priore, e Religioſi di detto Ordine del Convento di S. Marcello di queſta noſtra Città, che poſſedendo detta loro Religione da tempo antico la Chieſa Parocchiale di S. Nicola in Arcione, fu queſta con tutti i ſuoi Beni, e Rendite dalla fel. mem. di Siſto IV. noſtro Predeceſſore con ſuo Breve, che incomincia = *Solicitudo Paſtoralis Officii* = ſpedito l'anno 1478., unita, ed incorporata a detto loro Convento di S. Marcello, con facoltà di poter i Religioſi di detto Convento eſercitare, o far ivi eſercitare la Cura dell'Anime anneſſa a detta Chieſa, ma che doppo eſſer ſtata queſta da eſſi eſercitata fino all'anno 1641., per colpa di quei Religioſi, che riſiedevano in detta Chieſa, e Caſa Parochiale, ne furono eſſi rimoſſi dalla Viſita Apoſtolica per ordine della fel. mem. di Urbano VIII. noſtro Predeceſſore, con Decreto emanato li 23. Febraro 1641., e ſucceſſivamente dalla fel. mem. d'Innocenzo X. parimente noſtro Predeceſſore privata anche la detta loro Religione della facoltà di nominare il Paroco, ed eretta in detta Chieſa una Vicaria perpetua da conferirſi ad un Sacerdote Secolare per libero concorſo da farſi, precedente il dovuto Eſame, ed approvazione del noſtro Reverendiſſimo Cardinal Vicario pro tempore, coll'aſſegnamento della Congrua in annui ſcudi 60. da conſeguirſi ſopra i Canoni perpetui delle Caſe, ed altre Rendite di detta Chieſa, e coll'abitazione nella Caſa Parocchiale con ſuo Orto, oltre gl'altri emolumenti ordinari, ed eſtraordinari, che provengono per ragione dell'eſercizio della Cura dell'Anime, col peſo però di dover celebrare a proprie ſpeſe, tanto la Feſta della Purificazione della Santiſſima Vergine, ed in eſſa diſpenſar le Candele, quanto l'altra di S. Nicola, e di dover in oltre tener provviſta la Chieſa, e Sagreſtia di Cera, Oglio, Utenſili, Paramenti, ed altre coſe neceſſarie per la celebrazione delle Meſſe, ed altri Divini Uffizi, e di reſtaurar l'iſteſſa Chieſa, Altari, Sagreſtia, Caſa Parochiale, e ſtrade adjacenti, con aver riſervato a detto loro Convento di S. Marcello la Proprietà, e Cura abituale di detta Chieſa, con tutti li Capitali, e Rendite di eſſa, e le devoluzioni delle Caſe a quella ſpettanti, detratta la ſudetta Congrua aſſegnata, col peſo però di pagare i Quindenni, ed altri Peſi Camerali, e di adempire in detta Chieſa di S. Marcello tutti gl'Anniverſari laſciati, ed ordinati in detta Chieſa di S. Nicola in Arcione, non compreſi però li Legati, e Donazioni, con peſi di Meſſe, o altre Opere pie già laſciate, o che poteſſero laſciarſi in avvenire alla ſteſſa Chieſa, e ſuoi Altari, quali ordinò, che doveſſero reſtar a commodo, e peſo di detto Vicario Curato, conforme fu in primo luogo eletto il fu Sacerdote Domenico Cerroni, come dal Breve di detto Pontefice ſpedito li 20. Marzo 1648.

Præfata Parochialis Eccleſia S. Nicolai a Sixto IV. Conventui S. Marcelli prædicto primum unita reperitur.

Sed ſub Urbano VIII. dd. PP. ablata una cum cura animarum.

Et in eadem Vicaria perpetua ſæculari Sacerdoti tribuenda, erecta eſt ſub Innoc. X.

§.3. Avendo perciò eſſi ſofferta tal privazione lo ſpazio d'ottanta, e più anni, bramando veder un giorno ripoſto detto loro Convento nell'antica prerogativa, e liberato inſieme dalla gravezza dell'annua ſomminiſtrazione di detta Congrua, avendo perciò implorato la noſtra clemenza, ſupplicandoci, che continuando verſo di loro le noſtre paterne beneficenze compartite ſin'ora in tante guiſe a detta loro Religione, voleſſimo reintegrar detto Convento di S. Marcello nel priſtino poſſeſſo della Cura attuale di detta Chieſa di S. Nicola in Arcione col ridurla nuovamente allo Stato di Paroco Regolare, e benignamente permettergli, che quella poſſa di nuovo liberamente amminiſtrarſi dalli Religioſi di detto Convento di S. Marcello, da eleggerſi da eſſo Generale dell'Ordine, con rimuovere a tal effetto il Sacerdote Girolamo Amato Calbini moderno Vicario Curato di detta Chieſa, al quale ſi offerirono eſſi pronti di ſomminiſtrare per fino, che viverà, quella decedente Congrua, che da Noi foſſe ſtata ſtabilita.

Preces dd. PP. pro reſtitutione in priſtinam poſſeſſionem.

§.4. E noi riſguardando non ſolo l'antico poſſeſſo dell'eſercizio di detta Cura goduto sì lungo tempo dalli Religioſi di detto Convento di S. Marcello, ma rifletendo altresì alla maggior gloria di Dio, ed al profitto della ſalute delle Anime, di quella Parocchia, poichè li Regolari per la loro moltiplicità, poſſono con maggior facilità, e decoro ſupplire alle veci del Paroco nell'amminiſtrazione de' Sagramenti, ſpecialmente a gl'Infermi, e nella celebrazione delle Feſte, ed altre funzioni Eccleſiaſtiche, e con la loro Predicazione, ed eſercizio di altre opere divote, e pie, alle quali ſogliono attendere, ſecondo l'obbligo del loro Iſtituto, promuovere ſempre più anche la divozione verſo la Santiſſima Vergine, atteſo il Conſenſo dato a noi ſteſſo dal detto moderno Vicario Curato, er-

Cauſæ præſentis Chirographi favore dd. PP. emanati.

Quibus impulsus Pontifex decrevit restitutionem in integrum favore dd. Patrum cum assignatione tamen omnium Jurium Parochialium favore ultimi Curati.

ordinassimo la reintegrazione di detti Religiosi alla Cura attuale di detta Chiesa Parochiale di S. Nicola in Arcione, con riservare a detto moderno Vicario Calbini, che lodevolmente ha esercitata la Cura, durante la sua Vita naturale, tutti gl'Emolumenti certi, ed incerti, che sogliono ritraersi dall'esercizio di detta Cura, come se attualmente Egli lo proseguisse unitamente coll'abitazione nella Casa parocchiale annessa a detta Chiesa, o in luogo di essa, la somministrazione d'annui scudi 40. per la pigione d'altra Casa da condursi altrove da detto Vicario, con riservargli in oltre il *Jus* della Sepoltura nella stessa Chiesa Parochiale, come se avesse continuato l'esercizio della Cura fino alla di lui morte, ed unitamente la facoltà di poter in essa udire le Confessioni de' Fedeli, sopra di che ne fu da Voi d'ordine nostro, sottoscritto, e spedito Decreto li 22. Decembre 1728., E che in appresso essendosi tra essi Religiosi, e detto Vicario Calbini fatto amichevolmente qualche trattato sopra la liquidazione di detti Emolumenti certi, ed incerti, come sopra riservati, doppo varie dubietà, finalmente colla vostra mediazione, e col comun consenso d'ambe le Parti siasi stabilito, e concordato in vostra presenza, che per l'intiero valore di tutti, e singoli Emolumenti certi, ed incerti, come sopra riservati, unitamente con la pigione della Casa Parocchiale debba detto Vicario Calbini, durante la sua vita, ricevere l'annua somma di scudi trecento quaranta in tanti frutti di Luoghi di Monti, che dovranno attergarsi a suo favore da detti Padri di S. Marcello, e che con quest'assegnamento debba egli restar contento, e sodisfatto per tutto quello, che potesse pretendere per causa di detti Emolumenti certi, ed incerti, ed abitazione riservata, con patto anche giurato, che non possa domandar di vantaggio per causa di detti Emolumenti, e per qualunque altra possibil pretensione pensata, e non pensata, tanto de præterito, quanto de futuro, in modo, che durante la sua vita, non possa, ne debba in verun modo contravenire a detto stabilimento, e che sopra di esso ne sia stato fatto da voi nuovo Decreto li 10. del passato Mese, accettato, approvato, e sottoscritto anche sì dal Maestro Generale de' Servi, che dal medemo Vicario Calbini sotto li 16. dello stesso Mese.

Pro quibus Juribus, & emolumentis inter partes conventum est, ut a PP. prædictis solverentur annuatim scuta 340. præfato Curato.

Preces aliæ eorundem Patrum ad quædam alia obtinenda.

§.5. Per il che ci hanno di nuovo supplicato, che per compimento delle nostre Grazie vogliamo benignamente permettergli, che possano liberamente assumere l'esercizio della Cura attuale di detta Chiesa Parochiale, ed ordinare la di loro formale reintegrazione al possesso della medesima, con derogare per tal'effetto a gl'accennati Decreto della Congregazione della Visita, e Breve d'Innocenzo X., e dargli insieme facoltà di poter in appresso eriggere in detta Chiesa, e Casa un Convento formale, con rimuover tutti gl'ostacoli delle Constituzioni Apostoliche, e Decreti della nostra Congregazione de Vescovi, e Regolari, e della Disciplina. E noi, affinchè gl'Ordini da noi, come sopra dati, abbino la dovuta, e pronta esecuzione, attese si le ragioni, e motivi sopra espressi, che lo stabilimento della Congrua per detto Vicario Calbini concordata, ed accettata nel modo sudetto, siamo volentieri condescesi a consolarli, come in appresso.

Confirmatur Constitutio Sixti IV., qua præd. Parochialis Ecclesia d. Conventui unita fuit. Et contra revocantur Literæ Apostolicæ Innoc.X., quibus præd. Ecclesia jam dd. PP. oblata in Vicaria ut supra, erecta fuit.

§.6. Avendo pertanto nel presente nostro Chirografo per inserto, e di parola in parola registrato l'intiero tenore del suddetto Breve di Sisto IV. nostro Predecessore, come sopra spedito, in cui detta Chiesa Parocchiale di San Nicola in Arcione fu unita, ed incorporata a detto Convento di S. Marcello, di tutte le facoltà, e prerogative in esso concesse a' detti Religiosi, del suddetto Decreto della Congregazione della Visita Apostolica, dell'altro sopra enunciato Breve d'Innocenzo X. parimente nostro Predecessore, in cui doppo la remozione di detti Padri da detta Chiesa Parocchiale, fu instituita una Vicaria perpetua per un Sacerdote Secolare, delli motivi, riserve, assegnamenti, obblighi, condizioni, pesi, ed altro in essi respettivamente prescritto, de' Decreti da Voi d'orne nostro, come sopra pubblicati, e specialmente dello stabilimento della Congrua per detto Vicario Calbini nell'annua somma di scudi 340. nella forma sopra espressa, e dalle Parti accettato, delle Constituzioni Apostoliche, e Decreti di detta nostra Congregazione de' Vescovi, e Regolari, e della Disciplina, e di qualunque altra Congregazione, proibente la fondazione de' nuovi Conventi, de' requisiti, che si ricercano per tal fondazione, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, confermando, ed approvando Noi l'unione, e concessione fatta dal suddetto Sisto IV. a favore di detto Convento di S. Marcello, con tutte le facoltà, prerogative, onori, e pesi, ed in tutto, e per tutto nella forma espressa nel sopra riferito suo Breve, ed insieme rivocando, ed annullando in tutto, e per tutto con la pienezza della Nostra suprema Autorità il sopra riferito Decreto della Congregazione della Visita Apostolica, ed il susseguente Breve d'Innocenzo X., come se questi non fossero mai emanati, e respetivamente spediti, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema potestà vi ordiniamo, che in nome nostro reintegriate, siccome Noi reintegriamo il detto Convento, e Padri di S. Marcello dell'Ordine de' Servi della Santissima Vergine nel pristino, ed antico possesso della Cura attuale di detta Chiesa Parocchiale di S. Nicola in Arcione, riducendola nuovamente allo stato di Paroco Regolare di detto Ordine, e nuovamente diate, e concediate, siccome Noi diamo, e concediamo alli Religiosi di detto Convento ampla, ed assoluta facoltà di poter liberamente, non ostante la disposizione del sudetto Decreto della Congregazione della Visita Apostolica, e del Breve d'Innocenzo X., amministrare, ed esercitare in perpetuo la Cura dell'Anime di detta Chiesa Parochiale, e di godere, possedere; e respettivamente convertire in uso, e mantenimento proprio, e di detta Chiesa tanto detta Casa Parocchiale, quanto tutti li Canoni, frutti, e rendite Ecclesiastiche, profane, e di qualsisia altra qualità, e specie, in qualunque modo spettanti a detta Chiesa tanto per titoli antichi, ed in tempo, che detta Cura si esercitava da essi Religiosi, quanto in appresso pervenutigli per qualunque Disposizione, Legato, Titolo, o Lascita susseguita in tempo, ch'è stata esercitata da detti Vicari Curati, coll'obbligo però di dover adempire tutt'i Pesi sì perpetui, che temporanei, antichi, e moderni, ed insieme tutti gl'altri Utili, ed Emolumen-

Præcipitur suprad. Auditori Pontificio ut dd. PP. in integrum, & ad pristinam possessionem restituat.

men-

menti certi, ed incerti, ordinarj, ed estraordinarj, che sogliono provenire dall'Esercizio della Cura dell'Anime anticamente percetti, e goduti da detto Convento di S. Marcello, e respettivamente da detto Vicario Curato Calbini, quale a tal fine dal giorno dell'esecuzione del presente nostro Chirografo Noi rimoviamo da detta Vicaria, e dall'Esercizio di detta Cura d'Anime, e dal giorno della dimissione, e respettivamente della reintegrazione di detti Religiosi gli riserviamo, ed assegniamo, durante la sua vita, per sua intiera Congrua, computati tanto gl'annui scudi 60. somministratigli sin'ora da detto Convento di S. Marcello, quanto ogn'altra Rendita, Utile, ed Emolumento certo, ed incerto, ordinario, ed estraordinario, che potesse provenire, e ritraersi dall'esercizio di detta Cura d'Anime, e compresa anche la pigione della Casa in luogo dell'abitazione della Casa Parocchiale, in tutto, e per tutto annui scudi trecento quaranta moneta liberi, ed esenti da qualunque obbligo, e peso in tanti frutti di Luoghi di Monti, che dovranno attergarsi da' detti Religiosi di S. Marcello a favore di eso Vicario Calbini, prima d'enrrare in possesso dell'esercizio di detta Cura, così da Voi tassati, e stabiliti col consenso d'ambe le Parti nel soprariferito vostro Decreto, come sopra accettato, approvato, e sottoscritto, in modo che detto Calbini, attesa questa assegnazione, non possa, nè debba pretendere, durante la sua vita, verun'altra cosa per causa di detti Emolumenti, e per qualunque altra possibil ragione, causa, e titolo pensato, e non pensato tanto de præterito, quanto de futuro, in conformità di detto Decreto.

De Religiosis d. Ordinis, qui in prædicta Parochiali domo residere debent.

§.7. Vogliamo però, e decretiamo, che tanto il Paroco, quanto il Priore, Vicario, o Rettore, Confessori, ed altri Religiosi sì Sacerdoti, che Laici, che dovranno risiedere in detta Chiesa di S. Nicola in Arcione, e sua Casa Parocchiale, debbano nominarsi, eleggersi, e deputarsi liberamente, e privativamente dal predetto Maestro Priore Generali di detto Ordine, e dagl'altri Generale successori pro tempore in perpetuo, coll'approvazione però rispetto al Paroco, e Confessori del nostro Reverendissimo Cardinal Vicario, riservando in tutto il rimanente, la Giurisdizione alli Provinciali pro tempore della Provincia Romana, secondo la disposizione delle Leggi, Costituzioni, e Decreti dell'Ordine; Concedendo in oltre Noi al detto Maestro Generale, ed altri successori suddetti ampla, ed assoluta facoltà di poter in detta Chiesa, e Casa Parocchiale ad ogni loro arbitrio, senz'altro Beneplacito, Indulto, o Licenza di questa Santa Sede, e di detta Congregazione de' Vescovi, e Regolari, e Disciplina, eriggere, e fondare un Convento formale con la destinazione del numero de' Religiosi, secondo la capacità dell'abitazione, e con altre formalità prescritte dalle Costituzioni Apostoliche, e Decreti di detta Congregazione de' Vescovi, e Regolari, e dell'altra della Disciplina, e di stabilir in esso le necessarie Regole, secondo le Constituzioni dell'Ordine suddetto, per il buon governo, e retta amministrazione di detta Chiesa, e nuovo Convento; ed in questa forma in esecuzione del presente nostro Chirografo ne pronunciarete Decreti, concederete l'opportune facoltà, ed in caso di bisogno, rilassarete, e farete spedire i necessarj Mandati, e farete tutt'altro, che per il total' adempimento, e perpetua sussistenza di questa nostra Grazia stimarete in qualunque modo esser necessario, per esser così mente, e volontà nostra espressa.

Conceditur facultas erigendi ibidem formalem Conventum.

Clausulæ.

§.8. Volendo, e decretando, che al presente Nostro Chirografo, benchè non ammesso, nè registrato in Camera, non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, orrezione, nè d'alcun' altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, ò altri qualunque pretesti, ragioni, ed eccezioni, benchè giuridiche, anco di *Jus* quesito al Terzo, possa esser'impugnato, moderato, rivocato, o ridotto ad *viam Juris*, nè concedersi contro di eso qualunque aperizione *oris*, e che così, e non altrimente, debba sempre, ed in ogni futuro tempo giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice Ordinario, Commissario, o Delegato, e da qualsisia Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni anche de' Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, Camerlengo di Santa Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretare diversamente, e dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciascuno d'essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato contro la forma, e disposizione del presente nostro Chirografo, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati il predetto Girolamo Amato Calbini moderno Vicario Curato di detta Chiesa di S. Nicola in Arcione, gl'altri Regolari di questa nostra Città, il difetto del Consenso de'medesimi, e di qualunque altra Persona, che necessariamente si ricercasse, ed altre qualisisiano Persone, ancorchè privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero special, ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi avessero, o pretendessero avervi qualsisia Interesse.

Derogatoriæ.

§.9. Non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente li soprariferiti Decreto della Congregazione della Visita Apostolica, e Breve d'Innocenzo X., l'erezione di detta Chiesa di S. Nicola in Arcione in Vicaria perpetua per un Sacerdote Secolare stabilita da detto Pontefice in detto Breve, dichiarazioni, condizioni, applicazioni, ed altre Clausole quantunque efficaci, ed effrenate in eso espresse, le Bolle di Collazione di detta Chiesa Parochiale spedite a favore del predetto Sacerdote Calbini, le Costituzioni, e Decreti di dette Congregazioni de' Vescovi, e Regolari, e della Disciplina proibenti specialmente l'Erezione, e fondazione di novi Conventi, la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore de *registrandis*, la Regola della nostra Cancellaria de *jure quæsito non tollendo*, e quali si siano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche, nostre, e de' nostri Predecessori concernenti specialmente l'esercizio della Cura dell'Anime, e la Concessione di esse alli Regolari, la disposizione del Concilio Tridentino, ed altri Concilj Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Usi, Con-

suetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo Noi colla pienezza della nostra Potestà Apostolica ad ogni vizio, e difetto quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena, e total'esecuzione, ed effetto di quanto s'esprime nel presente nostro Chirografo, ampiamente, ed espressamente deroghiamo, anche con specialissima derogatoria delle derogatorie più insolite, efficaci, ed effrenate. Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì 9. Marzo 1729. BENEDICTUS PAPA XIII.

Demandatur prædicta omnia, quæ in relato Chirographo continentur, debitæ exequutioni per Auditorem Pontificium.

§. 10. Volentes itaque injuncta Nobis ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Papa debitæ exequutioni demandare, utendo facultatibus Nobis in eodem Chirographo tributis, attenta assignatione annuorum scutorum tercentum quadraginta pro congrua, ut infra reservata favore admodum R. D. Hieronymi Amati Calbini moderni Vicarii Curati Venerabilis Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai in Arcione, ejus vita naturali durante, per dictum Venerabilem Conventum, & PP. S. Marcelli Ordinis Servorum in exequutionem ejusdem Chirographi expleta, mediante attergatione tot Locorum Montium, prout ex fide D. Supraintendentis generalis Secretariarum Locorum Montium Nobis exhibita, tenoris, prout in ea, prædictos Venerabilem Conventum, & RR. Patres S. Marcelli Urbis Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ad pristinam, & antiquam possessionem Curæ actualis prædictæ Ecclesiæ Parochialis Sancti Nicolai in Arcione, ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ nomine reintegramus, & reintegrari mandamus, eandemque Ecclesiam Parochialem ad Statum Parochi Regularis ejusdem Ordinis iterum reducimus, eisdemque RR. PP. Conventus S. Marcelli amplam, & absolutam facultatam libere, & non obstantibus Dispositione Decreti editi per Sacram Congregationem Visitationis Apostolicæ die 23. Februarii 1641., & Brevis respective san. mem. Innocentii X. expediti die 20. Martii 1648., in perpetuum administrandi, & exercendi Curam Animarum ejusdem Ecclesiæ Parochialis, ac fruendi, gaudendi, & in proprios Usus, ac in manutentionem ejusdem Ecclesiæ convertendi tam Domum Parochialem, quam omnes, & singulos Canones, aliosque fructus, redditus, & proventus cujusvis generis, & speciei ad Ecclesiam prædictam quavis de causa, jure, ac titulo quomodolibet spectan., & pertinen., & alios quoscumque redditus, Utilia, & emolumenta certa, & incerta, ordinaria, & extraordinaria, ex hujusmodi Curæ Animarum exercitio quomodolibet provenien., cum onere tamen adimplendi omnia onera cujusvis generis ejusdem Ecclesiæ, prævia remotione prædicti Admodum R. D. Hieronymi Amati Calbini, ac firma illius favore remanente assignatione annuorum scut. 340. liberorum, & exemptorum a quacumque obligatione, & onere in tot fructibus Locorum Montium a die Possessionis specialiter, ut supra attergat. pro integra congrua ipsi reservat., comprehensa pensione Domus in locum habitationis Parochialis, ac pro omni, & toto eo, quod ipse quovis prætextu, & causa prætendere quomodolibet posset, & cum confirmationibus, revocationibus, reservationibus, & aliis in eodem Chirographo expressis, eidemque Reverendissimo P. Magistro Generali, ejusque respective successoribus facultatem, & auctoritatem privative quoad omnes alios eligendi, & nominandi RR. Parochum, Priorem, Vicarium, seu Rectorem, Confessarios, aliosque Religiosos tam Sacerdotes, quam Laicos de Familia collocandos in eadem Ecclesia S. Nicolai, ejusque Domo Parochiali, prævia tamen approbatione quoad Parochos, & Confessarios Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Vicarii, ac sine præjudicio quoad reliqua jurisdictionis Admodum RR. PP. Provincialium pro tempore Provinciæ Romanæ, juxta dispositionem Constitutionum, Legum, & Decretorum ejusdem Ordinis, necnon in eadem Ecclesia, & Domo Parochiali eorum arbitrio, & absque alio Beneplacito Apostolico, Indulto, seu licentia S. Congregationis Episcoporum, & Regularium, ac Disciplinæ, erigendi & fundandi formalem Conventum ejusdem Ordinis modis, & formis in eodem Chirographo expressis simili Auctoritate concedimus, & impartimur, & pro præmissorum omnium effectu, & exequutione quæcumque mandata de reintegrando, immittendo, manutenendo, expellendo, & alia desuper necessaria decernimus, & relaxamus, juxta in omnibus, & per omnia formam, seriem, ac tenorem memorati Chirographi, non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, supra relatis Decreto Sac. Congregationis Visitationis Apostolicæ, ac Brevi san. mem. Innocentii X. Decretis, & resolutionibus Sac. Congregationum Episcoporum, & Regularium, ac Disciplinæ, Conciliis, Legibus, Statutis, cæterisque aliis, quibus idem Sanctissimus Dominus Noster Papa in præinserto Chirographo derogavit. In quorum fidem &c.

Datum Romæ ex Palatio Apostolico Vaticano, & ex Ædibus nostris hac die 12. Martii 1729. BENEDICTUS PAPA XIII.

CCLXVI.

Dispensantur & absolvuntur a voto Magistratus, & Electi Civitatis Pampilonensis; quo sese adstrinxerant scenicas operas, & Comædias nullo unquam tempore permissuri.

Dat. 17. Mart. 1729. Ann. 5.

De Commutatione prædicti voti cum alio opere vide alias hujus Const. ed. 1725. *Mart.* 9. *P.* 1. *&* 1726. *Apr.* 28. *P.* 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Voto prædicto sese adstrinxerunt Magistratus Civitatis præfatæ, ut a Contagio liberarentur.

§. 1. Motu proprio &c. Exponi nuper Nobis fecerunt Magistratus, seu Electi publici repræsentantes Civitatis Pampilonen., quod cum ipsi de anno 1721, ut a Contagio, seu Pestilentiæ imminenti flagello liberarentur, cum approbatioue, & consensu Vicarii Generalis, etiam nomine Civium, & incolarum prædictæ Civitatis, illorum tamen consensu præcedenter non requisito Voto perpetuo sese adstrinxerint nullo unquam tempore Scenicas Operas seu Comœdias facere, nec illas fieri permit-

mittere, neque cætus Comoediorum, seu Histrionum admittere; Et sub inde paucos post annos Voti prompte servati, teste experientia agnoverint illius observantiam potius ad destructionem, quam ad publicam ædificationem esse versuram non solum quia Cives, & Incolæ dum prius Comoediis honestis detinebantur, prout summa cum honestate semper illæ expletæ fuerunt, ad alia minus honesta oblectamenta, Choreas, Tripudia, aliasque privatas recreationes sese divertebant, sed etiam quia pia Domus Orphanorum, & Superiorum prædictæ Civitates cujus est Theatrum, in quo prædictæ Comœdiæ recitabantur redditibus, & proventibus, qui ex dd. Comoediis non modice exigebantur, ex quibus prædicti Orphani, & Spurii alebantur, privata prorsus remansit.

Causæ, quibus impulsi iidem dispensationem ab illo petiverunt.

§.2. Hinc ne pia Domus prædicta perpetuo Subsidio diutius orbata remaneret, ac ut Cives, & Incolæ præfatæ Civitatis Gratiæ receptæ memoriam perpetuo conservarent, mediante aliqua pia actione publica, seu Sacra Functione singulis annis in Gratiarum actionem explenda, iidem Oratores Votum prædictum prævia dispensatione in utroque Foro in obligationem publice exponendi solemni Ritu, & pompa Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum per tres continuos dies a Reverendissimo Episcopo Civitatis prædictæ præscribendos, quorum ultimo post solemne Sacrificium, Hymnum Te Deum laudamus pro Gratiarum actione, musicis modulis cantare facere, & in Festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis pariter singulis annis solemnem supplicationem indicere tenerentur, per Nos commutari obtinuerunt per litteras Apostolicas in forma Brevis nostræ Pœnitentiariæ, de illius consultatione, & de mandato nostro expeditas sub datum septimo Idus Martii, Pontificatus Nostri anno primo, directas eidem Reverendissimo Episcopo Pampilonen. vel ejus Vicario Generali.

Et re vera obtinuerunt commutari in aliud pium opus annuum prævia tamen ejusdem dispensatione.

§.3. Cumque super hujusmodi commutationis exequutione non leves ortæ fuerint difficultates, & praesertim, quia pro tridua expositione Sanctissimi Venerabilis annuatim facienda cum Missa solemni, & Musica, ac Processione pariter Ritu solemni peragenda visum fuit, quod omnino dos congrua perpetuo assignanda foret, ne contingeret aliquando ob hujusmodi defectum tales solemnes, & votivas functiones præteriri, & pro tali certa dote constituenda coarctari deberent omnes de gremio dictæ Civitatis ad certam contributionem, quæ non ita de facili habenda prævisa fuit, citra censuram, quod ea, quæ pietatis intuitu præscribi contingeret, extorsioni imputarentur; Ideo ad hæc evitanda, ac pro majori conscientiarum quiete, habito per ipsos noviter ad Nos recursu, supplicando, ut loco supradictæ annuæ commutationis aliquod aliud pietatis opus, non tamen perpetuum, sed pro unica vice tantum præscribere dignaremur. Nos, attentis expositis, prædictam voti commutationem confirmantes, illud in eleemosynam scutorum quingentorum monetæ solvendorum fabricæ Ecclesiæ Fratrum Carmelitarum Calceatorum de Tudela in Hispaniis in utroque foro commutavimus, dummodo vere constare Nobis fecissent de effectiva solutione enunciatæ eleemosynæ pro unica dumtaxat vice, prout ex consimili Brevi nostræ Pœnitentiariæ sub Dat. 6. Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno II.

Rursus quibusdam de causis, loco supradictæ annuæ commutationis, aliud pietatis opus pro unica vice tantũ præscriptum eisdem fuit.

§.4. In cujus nostri Brevis exequutionem cum iidem exponentes plene constare Nobis fecissent de reali solutione superius memoratæ eleemosynæ per autenticam quietantiam, seu attestationem Prioris, & Fratrum ejusdem conventus in eadem nostra Pœnitentiaria exhibitam; Nos benigne declaravimus prædictam Civitatem Pampilonen., ejusque Magistratum, Cives, & Incolas de cætero ab observantia hujusmodi emissi voti in utroque foro solutos esse, ac remanere ut prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungente, & quovis intuitu, & prætextu eadem opera, & scenicæ recreationes imposterum impediri possent, prout ex alio consimili Brevi ejusdem nostræ Pœnitentiariæ de simili mandato expedito 12. Kal. Aprilis Pontificatus Nostri Anno III.

Quod quum exequutioni mandavissent ab observantia hujusmodi emissi voti soluti declarati sunt.

§.5. In cujus pariter exequutionem cum ipsi Oratores, obtenta prius debita licentia ab Officiali principali Ordinarii Pampilonensis, cœperunt comœdias parare, & assuetam Comicorum Societatem instruere, paratisque omnibus ad recitandum, Ordinarius prædictus, nemine instante, aut reclamante, diffinitivam promulgavit Sententiam, in qua sine præjudicio prædictorum Brevium, declaravit sæpedictum votum validum, legitimum, ac obligatorium, & omnibus interdixit recitationem comœdiarum sub pœnis pecuniariis, & Censuris Eclesiasticis, & occasione hujusmodi Sententiæ plures recursus hinc inde habiti fuere ad Reverendissimum Nostrum in Hispaniis Nuncium, aliaque Tribunalia; Ac exposito subinde Nobis ex parte Provisoris, seu Vicarii Generalis ejusdem Civitatis, a veritate alienum esse quidquid per Oratores pro obtinenda relata commutatione fuerat præcedenter Nobis narratum, quæ propterea exequutioni nullatenus demandari, sed immo penitus revocari debebat, veluti subreptionis, aut obreptionis vitio laborans, nedum circa exposita minime verificata, verum etiam quoad realem qualitatem Comœdiarum, & Histrionum, ex quorum obscenis artibus Animarum pericula oriri solent, attento quoque, quod enunciata sc. 500. in eleemosynam, ut supra soluta extracta fuissent, ut ipse asserebat, ab Hospitalibus dd. Orphanorum, & Expositorum, non vero erogata de proprio, prout ab Oratoribus assertum fuerat, Nos, mutato in melius consilio, supra enunciatas litteras in forma Brevis editas pro commutatione prælaudati voti revocare non dubitavimus, prout illas revocavimus, ac pro revocatis haberi voluimus, ac si nunquam editæ fuissent; Votum hujusmodi propterea per Nos subreptitie commutatum ad pristinam, & plenam observantiam restituimus, ex novo ejusdem Pœnitentiariæ Brevi sub Dat. 10. Kal. Januarii Pontificatus Nostri Anno IV.

Lites hac super re inter Ordinarium, & eosdem exortæ; quibus factum est ut a Pontifice votum præd. ad pristinam observantiam restitutum fuit.

§.6. De quo habita per exponentes notitia, & de rationibus subreptionis, & obreptionis per Vicarium prædictum Nobis deductis, iidem Oratores sentientes sese valde læsos tam propter expressionem, quod comœdiæ sint inhonestæ, & obscenæ, quando in oppositum tam opera, quam recitationes omni honestate repræsentantur, & a Catholico Rege permittuntur, quam ex causa solutionis enunciatæ eleemosynæ per ipsos de proprio adimpletæ, non autem ex effectibus ejus-

Preces prædictorum Magistratuum pro revocatione hujus postremi Brevis

ejusdem Hospitalis, Nobis idcirco iterum supplicarunt, ut prævia confirmatione priorum Brevium, ad Nos avocando, & extinguendo quamcumque litem desuper quomodolibet, & ad cujusvis Instantiam exortam, ac sublato de medio quocumque alio posteriori Brevi in contrarium ut supra obtento, benigne declarare dignaremur, Magistratum Oratorum, & Populum prædictæ Civitatis haberi, & reputari pro liberis, & absolutis a quocumque voto, & ligamine vigore enunciatorum Brevium in utroque Foro dispensato. Nos itaque, habita prius in præmissis relatione tam præfati Reverendissimi nostri Nuncii, quam plurium Religiosorum ejusdem Regni Hispaniarum, attenta solutione memoratæ eleemosynæ de proprio adimpletæ, & in eadem nostra Pœnitentiaria legitime justificata, Justitiæ quoque causa publicæ, ne præjudicium ullo modo afferatur Hospitali prædicto Orphanorum, & Projectorum, & quod juxta relationes prædictas comœdiæ, & opera scenica ibidem ea qua decet honestate exponi, & repræsentari assolent, pro ipsorum, & Populi prædicti conscientiarum quiete, attento præsertim Civium, & Incolarum dissensu, qui in expositione memorati voti vocati, neque requisiti ullatenus fuerunt, prout Nobis sufficienter constare curarunt, eorum precibus annuere, prout infra decrevimus.

Confirmantur, & approbantur Brevia supra judicata favore dd. Oratorum expedita pro commutatione, & dispensatione præd. voti.

§.7. Motu igitur proprio, certa scientia, ae de Apostolicæ Potestatis plenitudine, verum, & integrum tenorem omnium supra relatorum Brevium tam dispensationis, & commutationis enunciati voti, quam illorum revocationis, ac statum, & merita causæ super illorum executione, ac observatione respective prædicti voti quomodolibet introductæ, & adhuc forsan penden. in eadem Curia Episcopali Pampilonen., & coram eodem Nuncio Apostolico Hispaniarum, & alio quocumque Judice, & Tribunali præsentibus pro expressis habentes, lites prædictas ad Nos avocantes, illas penitus extinguimus, & abolemus, ac Procuratori Fiscali dictæ Curiæ Episcopalis, & aliis quibuscumque ad causam quomodolibet admissis, & interesse quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum silentium imponimus, ac prævia revocatione, annullatione, & abolitione novissimi Brevis revocatorii ad instantiam prædicti Provisoris, seu Vicarii Generalis Pampilonen. tanquam subreptitie, seu obreptie obtenti, quod nullius roboris, & efficaciæ declaramus, ac si nunquam emanasset, supra relata priora Brevia favore dictorum Oratorum expedita pro commutatione, & dispensatione voti signanter annis 1525. & 1727. cum omnibus in eis contentis specialiter expresse, & amplissime confirmamus, approbamus, renovamus, & reconvalidamus, ac totali, & omnimodæ exequutioni demandari decernimus, & mandamus.

Denuo iidem absoluti a sæpedicto voto declarantur.

§.8. Necnon quatenus opus sit, attenta solutione prædictorum scutorum quingentorum per Oratores expleta, prout per Nos in secundo Brevi injunctum extitit, de qua plene, & per authenticam quietantiam, seu attestationem Prioris, & Patrum Conventus prædicti constare fecerunt, iterum declaramus prædictam Civitatem Pampilonensem, ejusque Magistratum, Cives, & Incolas ab observantia hujusmodi emissi voti in utroque foro solutos esse, ac remanere, prout prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungatur, & quovis sub prætextu, causa, vel quæsito colore eadem opera, ac scenicæ recreationes imposterum perpetuo impediri possint.

Clausulæ.

§.9. Decernentes præsenti nostro motui proprio, licet non admisso, neque in Camera Nostra registrato non posse ullo unquam tempore opponi de subreptione, obreptione, vel altero quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ, etiam ex eo quod prædictus Provisor, seu Vicarius Generalis, vel ejus Procurator Fiscalis, & alii forsan interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis legitima, urgenti, & juridica, etiam necessario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris reduci, & in Jus, ac controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, vel Delegatos, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam a Latere Legatos, Nunciosque Apostolicos judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ, quidquid secus super iis, & circa ea, quavis auctoritate etiam a Nobis, aut Successoribus Nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.10. Non obstantibus præmissis, ac novissimo Brevi revocatorio supra relato, Constitutione Pii IV. Prædecessoris Nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ de jure quæsito non tollendo, Constitutionibus conciliaribus, generalibus, & specialibus, ac quibusvis aliis legibus, statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, consuetudinibus, reformationibus; decretis, Constitutionibus, Ordinationibus, privilegiis, & Indultis Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam motu simili concessis, confirmatis, approbatis, seu innovatis, quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, quæ forsan præsenti Gratiæ obesse possent, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda, & certa forma servanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XVII. Martii MDCCXXIX

CCLXVII.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis Nepomuceni, Ecclesiæ Pragensis Canonici.

Dat. 19. Mart. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1726. Dec. 31. P. 3. promulgata fuit Canonizatio B. Stanislai Kostkæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Christus Dominus semper Ecclesiam suam contra hostes defendit.

CHristus Dominus, qui priusquam in Coelum ascenderet, suæ Ecclesiæ, supra firmam petram ædificatæ, spopondit, se usque ad finem sæculi curaturum, ne ullo unquam tempore adversus eam portæ Inferi prævalerent, sive cruentæ persecutionum procellæ, sive impia dogmata Hæreticorum eam concutere identidem conarentur; quotidie sub oculis nostris suæ hujus promissionis maxima argumenta ad Christianam fortitudinem in suorum fidelium cordibus augendam, edere non cessat. Quum enim singuli fidei catholicæ articuli, ipsius Redemptoris nostri, & Apostolorum ore vulgati, magnos præcones, & sanguine suo coram Tyrannis, aliisque Dei hostibus purpuratos testes habuerint tandem repertus est etiam qui Sacramentum poenitentiæ, secretamque peccatorum confessionem auricularem, ordinario ejus Ministro Sacerdoti factam, contra posteriorum ætatum Hæreticos in antecessum propugnaturus, Martyr invictus oppeteret: quam quidem confessionem una cum lege, & obligatione divinitus lata, quæ ad illius secretum attinent, religiose celandi, antiquissimi Ecclesiæ Patres miro semper, unanimique consensu commendaverunt, & tota Ecclesia ab initio observavit, ac modo sanctissime observat.

Jo. Nepomucenus pro sigillo Sacramentalis confessionis contra Hæreticos tuendo a Deo datus.

§.1. Itaque sub finem sæculi a Christo nato XIV. quum in vineam, a Christo Domino plantatam, ejusque pretioso sanguine aspersam ventus urens pravorum dogmatum irruisset, Waldensium, & Albigensium infausta sobole (Catharis nimirum, Patarenis, & Manichæis) in catholicam veritatem bacchante, quæ præter alia permulta, confessionis, & poenitentiæ sacramentum subvertere conabatur; quumque ex pestilentissimis libris Wicleffi prognata Hussitarum secta florentissimo Regno Bohemiæ immineret, perinsignis Ecclesia Pragensis, præcipua Romanæ filia, ac totius Regni mater, filium suum Joannem Nepomucenum pro sigillo sacramentalis Confessionis undequaque servando, adversus novos Inferorum conatus murum opposuit; unde factum, ut Joannis constantia glorioso martyrio coronata, compluribus signis in tota Bohemia, & Germania a Deo illustrari meruit: quæ tandem hanc Sanctam Romanam Ecclesiam, cui, auctore Christo Domino, præsidemus, permoverunt, ut virum Deo charum sanctorum Christi Martyrum Canoni per nos adscribendum sanciret. Priusquam vero anteactam cæremoniam enarrare adgrediamur, maxime decet, ut de Beato Martyre aliqua proferamus, ut illius Sanctitatis memoria in Fidelium animos dulcius illabatur.

Jo. Nepomuceni ortus, educatio, & munera.

§.2. Nepomuci, Bohemiæ Oppido, Praga in Bavariam ituris obvio, perque Sanctum Adalbertum Pragensem Antistitem, & Martyrem signis olim nobilitato, Joannem ineunte jam sæculo decimo quarto parentes ejus, pietate magis, quam avorum titulis clari, precibus, & votis ad Dei Matrem fusis, impetraverunt. Egregia, & vere Christiana pueri indoles probe exculta statim illuxit. Formula enim, Presbyteris Divinum sacrificium facturis inserviendi percepta, sponte sua ad Coenobium Monachorum Cisterciensium, Nepomuco adjacens, primo mane decurrere, singulisque Dei Ministris ad Aras operaturis ministrare consuevit. Adultior factus, mitioribus literis, ac postea gravioribus disciplinis, quæ Dei obsequiis destinandum juvenem præcipue decerent, sedulo instructus, Ecclesiasticæ militiæ nomen dare constituit; præmissoque in tantæ rei cogitatione mense ab omnibus negociis vacuo, presbyteratum suscepit, eique in Æde Pragensi Beatæ Virginis, quam *Lætam Curiam* appellant, verbi Dei promulgandi onus injunctum est: quod a summis, & disertis viris ibidem antea occupatum tanta ipse prudentia, & fervore implevit, ut Euangelii semina audientium cordibus inserens, populi expectationem æquaverit, ac Superiorum, qui in eodem officio præiverant, desiderium extinxerit. Hinc universis doctrinam, virtutemque Joannis collaudantibus, inter Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Canonicos, Joanne Archiepiscopo agente, una plane omnium voce cooptatus est, ei statim in eadem Ecclesia coram Caroli IV. Imperatoris filio Wenceslao Romanorum, & Bohemiæ Rege IV. sacras conciones habenti, nova Provincia imposita: qua Joannes pro sua modestia se frustra abdicare tentavit. Compluribus annis poenitentiam contra scelera, Aulæ licentiam, corruptosque mores strenuus ecclesiastes prædicavit, Wenceslao, sana ejus eloquentia victo, necdum in vitiorum sordes lapso, multa Viri Dei suasu faciente: qui tanto etiam ejus ornandi studio incensus est, ut præcipuis Regni dignitatibus, Præpositura scilicet Ecclesiæ Wisserhadensis, post Archiepiscopalem primaria, & Sedis Litomisliensis fastigio Episcopali, ultro oblatis, Joannem honestare percuperet.

§.3. Sed ille opulento lucro animarum unice intentus, hujusmodi se honorum amplitudini generoso consilio subduxit. Ne tamen illorum contemptu in superbiæ notam incurreret, summum tandem eleemosynarii munus a Rege, ejusque optima coniuge Johanna, Alberti Bavariæ Ducis filia collatum, accepit: in quo exercendo præclaris animi dotibus toti Aulæ praeluxit, & Joanna Regina, Christianis virtutibus instructissima, suæ conscientiæ arbitrum esse voluit: quod exemplum Pragensis arcis sanctimoniales secutæ, ad summum perfectionis apicem eo duce, convolarunt. Hæc prima in viro Dei Sanctitatis prꝫludia absolutam consummationem aliunde acceperunt, ubi pro custodiendo Sacramenti Poenitentiæ sigillo, nulla humana vi reserando, animam suam ponere non dubitavit. Etenim labente anno Domini millesimo trecentesimo octogesimo tertio, quum Wenceslaus paternæ virtutis immemor, agente humani generis hoste, in flagitiorum abyssum præceps ruisset, pientissima Regina, viri sceleribus maxime offensa, crudelitatem ejus perhorrescens, uni Deo se totam dicare constituit, ab eo in tanta calamitate subsidium, & solatium deprecatura. Sacrum propterea Confessarii Tribunal adire frequentius, cum lacrymis conscientiam aperire, affligere se, egenorum curam suscipere, Deum assidue cogitare, & diu, noctuque obsecrare, ut meliorem Conjugi mentem daret, quem pridem a pessimo vitæ instituto revocare

Lucro Animarum intentus honores respuit. Fit Confessarius Joannæ Reginæ.

care optans, seorsum privatis obsecrationibus sæpenumero adgressa fuerat.

Pro sigillo Confessionis atrocissime patitur, & mortem subit

§.4. Sed Rex crimina criminibus addens, piis optimæ Reginæ officiis in furorem actus, eo prolapsus est, ut quæ illa in sacramentali Confessione eleemosynario, atque uni Deo aperiret, ab eo sibi patefieri debere, nefario ausu contenderet: magnisque hoc pollicitationibus a Joanne extorquere semel atque iterum laboravit. Mox novum Regis atrocissimum facinus in Coco, verubus transfixo, atque igne assari jusso, aliis præ horrore, & stupore tacentibus, a Ioanne leniter objurgatum, ejus immanitatem in Dei famulum irritavit. Quare eleemosynarium contumeliis affectum, carceri, & vinculis mancipat, inde non educendum minatus, nisi Reginæ Confessionem pandat. At ejus constantiam in vinculis, & postmodum in convivio Wenceslaus expugnare frustra molitus, catastæ impositum, tormentis, & facibus ad latera admotis, ut secretum proderet, torqueri imperat: quo in agone Christi pugil nihil prorsus, nisi suavissima Jesu, & Mariæ nomina ingeminans, vitam, & mortem Domino commendavit. Carcere hinc dimissus, curatisque vulneribus, Vir Dei secum immaniter acta prudens celavit, resumptoque pristino Concionum exercitio in Æde principe, quum ad populum verba illa Christi Domini protulisset, *modicum videbitis me; & jam non multa loquar vobiscum*, sibi pro Christi, & Ecclesiæ lege occumbendum prænunciavit. Tum uberrimis lacrymis Regni infortunia, & eventuras brevi calamitates memorans, inque magno luctu omnes relinquens, Concionem absolvit. Supremum igitur agonem sibi instare prænoscens, antiquam Deiparæ imaginem veneraturus. Boleslaviam profectus, ejus præsidium vehementissimis precibus flagitavit. Inde Pragam vespere pervigilii Dominicæ Ascensionis reducem e fenestra Rex conspicatus, ad se arcessit, mortem interminatus, nisi arcanas Conjugis Confessiones statim exponat. Sed fortissimus Dei miles intrepide reluctatus, impium facinus quod ab se requirebatur, non voce, sed capitis, vultusque gravitate aversatus est. Mox jussu regio a satellitibus comprehensus, alio clam deportatur, noctuque manibus, & pedibus vinctus, ad Pontem Moldavæ, Pragam præterfluentis, deductus, in subjectum Flumen præcipitatur.

Joannis Martyrium, & Sanctitas miraculis patefacta.

§.5. Joannis cædem, quam Wenceslaus latere voluerat, cælestia statim miracula prodiderunt. Totus enim Moldavæ Fluvius continuo flammis reluxit, & Martyris Corpus secundo Flumine, quasi facibus undique cinctum, descendens, effusam ad spectaculum Civitatem attraxit, Regina ipsa sceleris nescia, Conjugi necis auctori prodigium indicante: qui criminis conscientia tortus, humanum consortium triduo ferre non potuit. Postero die repertum Martyris Corpus, cædisque causa patefacta, ad proximam Ædem Sanctæ Crucis perlatum est, subinde ad Metropolitanam Ecclesiam, ubi ægros quamplurimos sacrarum exuviarum contactu sanatos, vetera monumenta copiose testantur. Signis postea non paucis ad Martyris, qui Dei gloriam eloquio juxta, ac silentio amplificare studuerat, loculum sepulcralem patefactis, ejus veneratio, & fama Sanctitatis in toto Regno Bohemiæ per medias hæresum, & bellorum flammas mirifice aucta, Germaniam universam, & Septentrionales oras pervagata est. Hisce de rebus uberes Commentarii, Joannis Martyrium, miracula, & cultum immemorabilem, minimeque interruptum recensentes, ab anno millesimo septingentesimo decimo quinto ad annum millesimum septingentesimum vicesimum in Sede Archiepiscopali Pragensi publica, solemnique cæremonia confecti sunt: quo tempore invicti Martyris corpusculo juridice recognito, & carne, ac membris in cineres pridem conversis, licet tota ossium compago superesset, lingua sigilli Confessionis sacramentalis inexpugnabilis custos, in ore, & Cranio terra pleno, prorsus incorrupta, flexilis, & vivida reperta est. Hæc vero in theca honorifice inclusa, anno millesimo septingentesimo vicesimo primo in solemni supplicatione maximo Christiani Populi gaudio circumlata est.

Joannis Martyrium a Romana Ecclesia canonice comprobatum, & ejus lingua incorrupta.

§.6. His porro Commentariis ad piæ recordationis Antecessorem nostrum Clementem Papam XI. allatis, perque venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sacrorum Rituum Congregationi præpositos, Canonico examine comprobatis, officium, & Sacrosanctum missæ Sacrificium de eo sub ritu communi unius Martyris in Bohemia, Germania, aliisque Regionibus celebrandi, sacrique Corporis ex tumulo seorsum posito, & repagulis ferreis munito, infra Mensam Altaris transferendi, facultas concessa est: quo translato, novisque Commentariis hac de re Apostolica Auctoritate conscriptis, die vigesima septima Januarii Anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo quinto sacræ linguæ prodigiosa incorruptio denuo explorata, omnes quotquot aderant permultos gravissimos viros, reique anatomicæ peritos repentino spectaculo in summam admirationem convertit, ubi in conspectu universorum spatio ferme unius horæ lingua subobscura a radice, quasi rubrum colorem induens, & palam intumescens, hujusmodi colorem sensim in purpureum mutavit.

Joannis miracula a Sede Apostolica recognita, & undequaque relata.

§.7. Itaque per venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales Viri Dei martyrio, & prodigiis coram Nobis accurate recognitis, atque perpensis, & duobus præsertim ex recentioribus miraculis una cum iis, quæ ad linguam pertinent, voce unanimi comprobatis; uno scilicet Annæ Teresæ Crebsin, a sex mensium paralysi, & atrophia in lævo brachio percussæ, quæ sub finem novemdialis jejunii a se instituti in honorem Beati Joannis, momento citius convaluit: altero vero in septenni puella Rosalia Hodanckiana, noctu in Flumen Wactavam lapsa, quæ ejusdem Viri Dei patrocinio a Matre implorato, post horæ spacium ex aquis, ubi mersa jacuerat, incolumis educta est; Nos Joannem Nepomucenum, ob servatam legem arcani Confessionis Sacramentalis violenta nece peremtum, consuete Ecclesiæ Romanæ ritu in Sanctorum Christi Martyrum Canonem referre decrevimus: pro quo referendo charissimus in Christo filius noster Carolus VI. Imperator electus, Hispaniarum Catholicus, & Romanorum, Hungariæ, ac Bohemiæ Rex illustris, & charissima in Christo filia nostra Elisabetha Christina, ejusdem Caroli Uxor, & Amalia Vidua claræ memoriæ Josephi olim Imperatoris electi, itidemque charissimus in Christo Filius noster Fridericus Augustus Poloniæ Rex illustris, compluresque S. R. E. Cardina-

dinales, Archiepiscopi, Episcopi, & Germaniæ Principes ab initio causæ supplices preces huic Apostolicæ Sedi porrexerant, suasque jam porrigit venerabilis Frater Ferdinandus Archiepiscopus, & præ ceteris dilecti Filii, Capitulum, & Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis, eximia, & plane singulari erga Collegam suum devotione inflammati.

Sanctorum Martyrum Canoni adscribitur.

§.8. In tribus ergo Consistoriis, & plenario conventu eorumdem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum Romæ præsentium, universis ad Beatum Christi Martyrem Joannem Nepomucenum pertinentibus pro more discussis, unanimi sententia, per Apostolicæ Sedis Notarios coram Nobis excepta, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem in re tanta absolvenda ferventissime imploratam, omnibus, quæ ad Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutiones, & S. R. E. disciplinam agenda erant, summa Religione peractis, hac ipsa die in honorem Beati Josephi Confessoris, & Deiparæ Sponsi Deo sacra, una cum jam dictis venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & maxima utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Lateranensem Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Christi famulo Joanne Nepomuceno Sanctorum Martyrum Canoni adscribendo, per dilectum Filium nostrum Michaelem Fridericum S.R.E. Tituli S.Sabinæ Presbyterum Cardinalem, ab Althann nuncupatum, repetitis precibus exorati, post cantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Lateranensis præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Joannem Nepomucenum, Ecclesiæ Metropolitanæ Pragensis in Regno Bohemiæ Presbyterum, & Canonicum, de cujus Sanctitate, martyrio, causa martyrii, & miraculis plene constabat, & constat, Sanctorum Martyrum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus, eumdemque per omnes Christifideles tanquam vere Sanctum, & Christi Martyrem, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis decimo septimo Kalendas Iunias solemnia ejus, ut Sancti Martyris celebrari possint.

Indulgentiæ visitantibus Ioannis exuvias concessæ

§.9. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem solemni die in memoriam Beati Christi Martyris Ioannis Nepomuceni quotannis ad ejus exuvias, quæ Pragæ in æde principe in honorem Beati Viti Martyris Deo sacra adservantur, venerandas accesserint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem diei festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quid ad gestum in ejus Canonizatione.

§.10. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem S. Martyris Ioannis Nepomuceni solemni oratione in Ara maxima Basilicæ Lateranensis sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Martyris commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§.11. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Martyris Ioannis Nepomuceni a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Hæ literæ ubique fidem obtineant.

§.12. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc paginam infringere audeat.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo octavo, quarto decimo Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno Quinto.

Subscriptiones Pontificis & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✠
✠

†

† Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.

† Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.

†

† Ego Joseph Renatus Tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.

†

† Ego Annibal Tituli S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis S.R.E. Camerarius.

† Ego Ludovicus Tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.

† Ego Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis de Via.

†

† Ego Antonius Felix Tituli S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.

† Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Mariæ Transtiberim Presbyter Cardinalis Corradinus.

†

†

†

† Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.

† Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.

†

†

†

†

† Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.

†

†

† Ego Julius Tituli S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Alberonus.

†

†

† Ego Cornelius Tituli S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.

†

†

† Ego Ludovicus Tituli S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.

†

† Ego Michael Fridericus Tituli S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Althann.

†

† Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.

† Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.

† Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.

† Eg Prosper Tituli S. Silvestri in Capite Presbytero Cardinalis Marefuscus.

† Ego Frater Augustinus Tituli S. Mariæ super Minervam Presbyter Cardinalis Pipia.

† Ego Nicolaus Tituli S. Mariæ iu Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.

†

†

† Ego Nicolaus Maria Tituli SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Lercarius.

†

†

†

† Ego Frater Georgius Tituli S. Augustini Presbyter Cardinalis Selleri Ordinis Prædicatorum.

†

†

†

†

† Ego Frater Vincentius Ludovicus Tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis Gotti Ordinis Prædicatorum.

† Ego D. Leander Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Porzia Ordinis S. Benedicti.

† Ego Petrus Aloysius Tituli S. Laurentii in Pane, & Perna Presbyter Cardinalis Carafa.

† Ego Joseph Tituli S. Mariæ de Transpontina Presbyter Cardinalis Accorambonus.

†

† Ego Benedictus S. Mariæ In Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.

† Ego Fabius Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.

†

† Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.

† Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.

† Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.

† Ego Antonius S. Nicolai in Carcere Diaconus Cardinalis Bancherius.

† Ego Carolus S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Collicola.

J. B. Archiepiscopus Nisibenus Subdatarius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Felix Franciscinus R.C.A. Secretarius.

CCLXVIII.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum concessarum Crucibus, Rosariis, Numismatibus, & Coronis benedictis ab Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti. Dat. 21. Mart. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. actum fuit de modo electionis Abbatis dicti Monasterii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Piis Orthodoxorum Principum de Ecclesia Dei multis nominibus optime meritorum studiis paterna charitate libenter obsecundamus, sicut Exordium.

ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, bonorumque operum incrementum, & Chriſtifidelium devotionem ad pietatis opera incitandam, & confovendam ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Summarium præd. a Congregatione Indulgentiarum recognitum, & approbatum fuit.

§.1. Pro parte ſiquidem Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici,& Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ Eliſabethæ earumdem Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Conjugum Nobis nuper expoſitum fuit, quod alias Summarium Indulgentiarum Crucibus, numiſmatibus, Roſariis, & Coronis a pro tempore exiſtente Abbate Monaſterii Montis Serrati Congregationis Valliſoletanæ Ordinis Sancti Benedicti in Cathalaunia benedictis conceſsarum de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſitorum per ſex Conſultores ad id ſpecialiter deputatos confectum, & ab eadem Congregatione Cardinalium recognitum, & approbatum fuit tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Refertur ipſummet Summarium.

§.2. Sommario dell'Indulgenze date alle Croci, Roſarii, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monaſtero della Madonna di Monſerrato in Spagna.

La Santità di Noſtro Signore Papa Benedetto XIII., doppo aver'udito il voto della Sagra Congregazione dell'Indulgenze, e Reliquie, concede alle Croci, Roſarj, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monaſtero della Madonna di Monſerrato le ſeguenti Indulgenze.

I.

Chi ſarà ſolito dire una volta la ſettimana la Corona del Signore, o della Madonna, o il Roſario, la terza parte, o l'uffizio divino, o il piccolo della Madonna, o de Morti, overo i Sette Salmi Penitenziali, o Graduali, overò averà per uſanza d'inſegnare la Dottrina Criſtiana, o viſitare i Carcerati, o gl'Infermi di qualche Spedale, o di ſovvenire i Poveri, o d'intervenire alla Meſsa, o dirla eſſendo Sacerdote, ſe veramente pentito, e confeſsatoſi da Confeſſore approvato dall'Ordinario ſi communicarà in qualſivoglia degl'infraſcritti giorni, cioè Natale del Signore, Epifania, Reſurrezione, Aſcenzione, Pentecoſte, Feſte della Santiſſima Trinità, e Corpus Domini, Feſte della Purificazione, Concezione, Annunziazione, Aſsunzione, e Natività della Beatiſſima Vergine, nel dì primo di Novembre Feſta di tutti i Santi, e nel giorno Feſtivo di S. Benedetto, e divotamente pregherà Dio per l'eſtirpazione dell'Ereſie, e degli Sciſmi, per l'augumento della Fede Cattolica, per la pace, e concordia de Prencipi Criſtiani, e per l'altri biſogni di S. Chieſa, in eſso giorno acquiſta la remiſſione di tutti i ſuoi peccati, e l'Indulgenza Plenaria.

II.

Chi farà le ſteſse coſe nell'altre Feſte del Signore, della Beatiſſima Vergine, nelle Feſte de' Santi Apoſtoli, di San Giuſeppe, e di Santi Mauro, e Placido, Scolaſtica, e Geltrude dell'Ordine di S. Benedetto, in ciaſcuno di detti giorni conſeguirà ſette anni, ed altretante quarantene d'Indulgenza.

III.

Chi ſarà ſolito dire una, ò più volte il giorno benedetta ſia la puriſſima, ed Immacolata Concezione, quadagni per una volta il giorno quaranta giorni d'Indulgenza.

IV.

Ciaſcuno, che dirà il Roſario, corona della Madonna in onore della ſua Puriſſima, ed Immacolata Concezione, pregandola, che interceda appreſſo il ſuo Divino Figliolo, acciò viva, e muoja ſenza peccato mortale, conſegua ſette anni d'Indulgenza.

V.

Chi farà ogni giorno orazione per l'eſtirpazione dell'Ereſie, conſegua ogni ſettimana vent'anni d'Indulgenza.

VI.

Ciaſcuno, che la ſera prima di andare a dormire farà l'eſſame della ſua Coſcenza, e dirà cinque volte *Pater Noſter*, e l'*Ave Maria* con propoſito di Confeſſarſi, conſegua un'anno d'Indulgenza, ed eſſendo Confeſſato, e Comunicato in quel giorno nè conſegua dieci anni.

VII.

Ciaſcuno, che moſſo dalla devozione, che porta a S. Giuſeppe, S. Benedetto, San Mauro, S. Scolaſtica, e S. Gelturude dirà il Salmo *Miſerere mei Deus &c.*, o cinque volte il *Pater Noſter*, & *Ave Maria*, dicendo che Dio Signor Noſtro, per la loro interceſſione, conſervi la ſua Chieſa, ed a lui dia buona morte, conſegua cento giorni d'Indulgenza.

VIII.

Chi ſarà ſolito una volta almeno la Settimana dire la Corona, o il Roſario, o l'Ufficio della Madonna, o de Morti, o i Veſperi, ed un Notturno almeno colle Laudi, o ſette Salmi Penitenziali colle Litanie, e ſue Preci, o per divozione del Santiſſimo Nome di Geſù, o delle cinque Piaghe dirà cinque volte il *Pater Noſter*, o per divozione del Nome della Madonna cinque volte l'*Ave Maria*, o l'Antifona *Sub tuum præſidium &c.* con qualſivoglia orazione approvata della Madonna, guadagni in quel giorno, che ciò dirà cento giorni d'Indulgenza.

IX.

Chi farà qualunque ſorte d'orazione preparatoria avanti di celebrare la Meſſa o comunicarſi, o di recitare l'Offizio del Signore, o della Beata Vergine conſeguiſca ogni volta cinquanta giorni d'Indulgenza.

X.

Chi viſitarà i Carcerati, o gl'Infermi degli Spedali, ajutandoli con qualche opera pia, ovvero in

in Chiesa insegnando la Dottrina Cristiana, o in Casa a proprj Figli, Parenti, o Servitori, oltre l'Indulgenze perciò concedute da altri Sommi Pontefici, guadagni ogni volta ducento giorni d'Indulgenza.

XI.

Chi nel giorno di Venerdì pensarà divotamente alla Passione, e Morte di Gesù Cristo Signor Nostro, e dirà tre volte il *Pater* e *l'Ave Maria* in quel giorno guadagni cento giorni d'Indulgenza.

XII.

Chi accompagnerà divotamente il Santissimo Sagramento, quando è portato per Viatico agl'Infermi, oltre l'Indulgenze, che per opera così pia hanno date altri Sommi Pontefici, acquisti sett'anni d'Indulgenza.

XIII.

Chi per devotione della Passione di Gesù Cristo Signor Nostro digiunerà li Venerdì dell'anno, o per divozione della Madonna li Sabati guadagnerà per ogn'uno de sudetti giorni Indulgenza di sette anni, e sette quarantene, e quei, che Confessati, e comunicati averanno esercitato per tutto l'anno la predetta devozione, l'Indulgenza Plenaria, quale goderanno quelli, che morendo dentro l'anno, averanno avuta intenzione di compirla.

XIV.

Chi dirà tre volte il *Pater Noster*, e *l'Ave Maria* per li Fedeli, che sono in transito conseguirà quaranta giorni d'Indulgenza.

XV.

Chi col suo esempio, o conseglio ridurrà a penitenza qualche Peccatore, consegua il perdono della terza parte delle pene dovute a suoi peccati.

XVI.

Chi si confesserà, e Comunicarà nelli Giorni di Giovedì Santo, e Pasqua, e pregarà sua Divina Maestà per l'esaltazione della Santa Madre Chiesa, e conservazione del Sommo Pontefice, consegua l'Indulgenza, che Sua Santità concede in detti giorni nella Benedizione, che dà publicamente al Popolo.

XVII.

Chi udirà, ò sentirà la Santa Messa, e se è Sacerdote, pregarà per la posperità de' Prencipi Christiani, e per la tranquillità de' Stati loro, guadagni l'Indulgenza di sett'anni, e sette quarantene.

XVIII.

Chi pregarà per la conservazione, & augumento della Religione di S. Benedetto, sarà partecipe di tutte quelle opere buone, che si faranno in essa Religione.

XIX.

Qualsivoglia, che per Infermità, o altro impedimento legittimo non potrà sentire, o dir Messa, e recitare l'Ufficio divino, o di Nostra Signora, o fare altri esercizj di virtù prescritti, per conseguire le sudette Indulgenze, le conseguirà dicendo in luogo di esse tre *Pater Noster*, e tre *Ave Maria*, ed una *Salve Regina*, ed al fine d'essa dirà benedetta sia la Santissima Trinità, e lodato sia il Santissimo Sagramento, e la Purissima Concezione della Santissima Vergine Maria concepita senza peccato originale, con condizione però, che sia confessato, e comunicato, o almeno sia contrito nel cuore, con proponimento di confessarsi.

XX.

Qualunque nell'articolo di Morte, avendo ricevuti li Sagramenti, o non avendoli ricevuti per alcun'impedimento, sarà contrito, dicendo Gesù, e Maria col Cuore, non potendo colla bocca, guadagni Indulgenza plenaria di tutti i suoi peccati.

XXI.

Tutte le Indulgenze dette di sopra può ciaschuno guadagnarle per se, o pure applicarle per l'Anime del Purgatorio.

§.3. Commanda Sua Santità, che nella distribuzione, ed uso di queste Medaglie, Corone &c. si osservi il Decreto della felice memoria di Alesandro VII. stampato sotto li 6. Febraro 1659., cioè, che le Medaglie, Corone &c. benedette colle sopradette Indulgenze non passino la persona di quelli, a quali saranno concedute, o a' quali da questi saranno distribuite per la prima volta, e che non possino prestarsi ad altri, o darsi precariamente, altrimenti perdano l'Indulgenza, che hanno, e che perdendosene una, non se ne possa sostituire in suo luogo un'altra, non ostante qualunque concessione, o privilegio in contrario. Declaratione, Sanctitatis Suæ, & prohibitiones hac super re.

In oltre dichiara, che se qualcheduna delle sudette Croci, Corone, Rosarii, ò Medaglie si perdesse, non se ne possa sostituire un'altra, che non sia stata benedetta dall'Abbate di Monserrato.

Proibisce di più, che per queste Croci, Corone, Rosarii, e Medaglie non si possa prendere qualunque minima cosa, sotto pena della perdita di tutte l'Indulgenze, ed'altre pene Canoniche da darsi da' Vescovi, o dall'Inquisitori della Fede a' Questori, o altri che rendono venali le cose sagre.

Dichiara ancora la Santità di Nostro Signore, che tutte le altre Indulgenze, e Grazie, che si asseriscono concedute a dette Medaglie, Croci, e Corone, le quali non sono contenute espressamente nel presente Sommario, siano nulle, e dalla Santità Sua espressamente revocate. Dato lì due Gennaro 1727.

L. Cardinalis Pico Præfectus

Raffaello Coscino Girolami Segretario.

§.3. Cum

Preces Regis, & Reginæ Hispaniarum.

§.4. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat dicti Philippus Rex, & Elisabetha Regina, Summarium hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos laudabilia eorumdem Philippi Regis, & Elisabethæ Reginæ erga res sacras studia plurimum in Domino commendantes, piisque eorum precibus favorabiliter annuere paterna benignitate cupientes, de memoratorum Cardinalium consilio, præinsertum Summarium Indulgentiarum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea nunc, & pro tempore existenti Præsidenti, seu Superiori prædicti Monasterii, absente, vel impedito illius Abbate Cruces, Rosaria, numismata, & Coronas hujusmodi benedicendi facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Summarii.

Clausulæ.

§.5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.6. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus literis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXIX.

Dat. 21. Mart 1729. An. 5.

Confirmatur Constitutio Innocentii XIII. super prohibitione Mercaturæ rerum novarum Judæis tum in Statu, tum extra Statum Ecclesiasticum degentibus.

Laudata Const. edita fuit 1724. Jan. 14. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Constitutio præd. Innoc. XIII. qua Judæis rerum novarum mercaturam prohibuit; Clementis VIII. vestigiis insistens, cujus

Alias emanarunt a rec. me. Innocentio XIII. Prædecessore Nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet =

§.1. Ad futuram rei memoriam. Ex injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad gentis Judæorum Christiano nomini jugiter infensæ perfidiam, & cupiditatem coercendam provido consilio emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter constabilimus, ac alias desuper opportune providemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem per felic. record. Clementem Papam VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Judæi quarumdam super confirmatione Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri, per quam inter cætera sanciebatur, ut iidem Iudæi in Urbe, & reliquis S.R.E. Civitatibus, Terris, & locis degentes sola arte stracciariæ, seu Cenciariæ, ut vulgo dicitur contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usus humanos necessariarum facere nequirent, a sa. mem. Pio Papa V. Prædecessore nostro editarum literarum observantiam aliqualiter relaxare præsertim in locis ab eadem Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu nostris, tunc suis Venaissini in desuetudinem trahere dignoscebantur; Idem Clemens Prædecessor literas, & Constitutionem prædictas, ut par erat, inviolate observari volens, illas auctoritate Apostolica confirmavit, ac omnibus, & singulis, quos literæ, & Constitutio hujusmodi concernebant sub pœnis in eis contentis injunxit, ut illas, & in eis disposita observarent, & observari curarent; ac nihilominus suis, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Ministris signanter in Civitate Avenionen., & Comitatu Venaissini prædictis pro tempore existentibus districte præcipiendo mandavit, ut literas, & Constitutionem præfatam in Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque, præsertim dicti Comitatus, & Legationis Avenionen. omnino observari facerent, & inter alia Iudæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres vendere, & mercari præsumerent, expresse prohiberent, in contravenientes pœnas in Literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo, & alias, prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis cum eorumdem Pii, & Pauli Prædecessorum literarum, & Constitutionis prædictarum insertione desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet =

Constitutionem refert, & confirmat.

A Clem. VIII idem statutum, & mandatum fuit;

Constitutio præd. Clem. VIII. cum insertione literarum Pii V. & Pauli IV. eadem super re.

§.2. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Cum semper accidere possit, ut vel temporum injuria, vel hominum negligentia, aut alias ea, quæ a Romanis Pontificibus provide sanciuntur, paulatim in desuetudinem abeant, ideo expedit quandoque eorum memoriam adhibito confirmationis, & innovationis remedio per eosdem Romanos Pontifices revocari, ut illa perpetuo firmiora persistant. Dudum siquidem a fel. rec. Pio Papa V. Prædecessore nostro emanarunt literæ confirmatoriæ Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris nostri contra Judæos editæ tenoris subsequentis, videlicet =

Literæ Apostolicæ d. Pii V. confirmatoriæ Constitutionis Pauli IV. de eadem re emanatæ.

§.3. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam = Romanus Pontifex Christi Vicarius in terris nonnunquam ea, quæ pro zelo Religionis a cæteris Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis concessa dicuntur, ut illibata persistant, approbat, & confirmat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Dudum fel. rec. Paulus Papa IV. Prædecessor no-

noster zelo Fidei Christianæ motus, certum modum vivendi, & habitandi Iudæis præscripserit, prout in quadam ejus Constitutione, cujus tenor sequitur, & est talis, videlicet =

Constitutio Pauli IV. præfati.

§ 4. Paulus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. = Cum nimis absurdum; & inconveniens existat, ut Iudæi, quos propria culpa perpetuæ servituti submisit, sub prætextu, quod pietas Christiana illos receptet, & eorum cohabitationem sustineat Christianis adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent dominatum vindicare procurent. Nos ne quorum notitiam nuper pervenit eosdem Iudæos in alma Urbe nostra, & nonnullis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & Locis in id insolentiæ prorupisse, ut non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias, nulla intercedente habitus distinctione cohabitare; verum etiam Domos in melioribus Civitatibus Terrarum, & Locorum, in quibus degunt Vicis, & Plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac Nutrices, & Ancillas, aliosque servientes Christianos mercenarios habere, & diversa alia in ignominiam, & contemtum Christiani Nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Iudæos tolerare in testimonium veræ Fidei Christianæ, & ad hoc, ut ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate allecti errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, & quandiu in eorum erroribus persistunt, effectu operis recognoscant se servos, Christianos vero liberos per Iesum Christum Deum, & Dominum Nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filii Liberæ, filiis famulentur Ancillæ, volentes in præmissis quantum cum Domino possumus, salubriter providere, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam in dicta Urbe, quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & locis Iudæi omnes in uno, & eodem, ac si ille capax non fuerit in duobus, vel tribus, aut tot, quot satis sint contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus sejunctis per Nos in Urbe, & per Magistratus Nostros in aliis Civitatibus, Terris, & Locis prædictis designandis Vicis, ad quos unicus tantum ingressus patet, & quibus solum unicus exitus detur, omnino habitent, & in singulis Civitatibus, Terris, & Locis in quibus habitaverint unicam tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam denuo construere, aut bona immobilia possidere possint, quinimmo omnes eorum Synagogas præter unam tantum demolire, & devastare, ac bona immobilia, quæ ad præsens possident infra tempus eis per ipsos Magistratus præfigendum Christianis vendere.

Sancitur, ut Judæi a Christianorum domibus penitus sint sejuncti.

Præcipitur, ut Judæus quisq. signum quoddam ad ferat, ut dignoscatur.

§.5. Et ad hoc, ut pro Iudæis ubique dignoscantur Masculi birretum, Fœminæ vero aliud signum patens, itaut nullo modo celari, aut abscondi posit glauci coloris palam deferre teneantur, & adstricti sint, nec super non delatione birreti, aut alterius signi hujusmodi prætextu cujusvis eorum gradus, vel præeminentiæ excusari, aut per ejusdem Ecclesiæ Camerarium vel Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes Personas, aut Sedis Apostolicæ Legatos, vel eorum Vicelegatos quovis modo dispensari, aut absolvi possint; Nutrices quoque, seu Ancillas, aut alias utriusque sexus servientes Christianos habere, vel eorum Infantes per Mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere, seu Dominicis, vel aliis de præcepto Ecclesiæ festis diebus in publico laborare, aut laborari facere, seu Christianos quoquomodo gravare, aut contractus fictos, vel simulatos celebrare, seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedere, vel familiaritatem, seu conversationem habere nullatenus præsumant, nec in libris rationum, & computorum, quæ cum Christianis pro tempore habent aliis quam latinis literis, & alio quam vulgari italico sermone uti possint, & si utantur, libri hujusmodi contra Christianos nullam fidem faciant.

Prohibentur eisdem quædam alia.

Statuuntur nonnulla super eorundẽ mercatura

§.6. Iudæi quoque præfati sola arte *Stracciariæ*, *seu Cenciariæ*, ut vulgo dicitur contenti aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariarum facere, & qui ex eis Medici fuerint etiam vocati, & rogati ad curam Christianorum, accedere, aut illi interesse nequeant, nec se a Pauperibus Christianis dominos vocari patiantur. Et menses in eorum rationibus, & Computis ex triginta diebus completis omnino conficiant: & dies, qui ad numerum triginta non ascendunt, non pro Mensibus integris, sed solum pro tot diebus, quot in effectu fuerint computentur, & juxta ipsorum dierum numerum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant, ac pignora eis pro conventione pecuniarum suarum pro tempore consignata, nisi transactis prius a die, quo illa eis datæ fuerunt decem & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam Menses prædicti effluxerint, si ipsi Judæi pignora hujusmodi vendiderint, omnem pecuniam, quæ eorum credito superfuerit Domino pignorum consignare; Et Statuta Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus pro tempore habitaverint, favorem Christianorum concernentia inviolabiliter observare etiam teneantur, & si circa præmissa in aliquo quomodolibet defecerint, juxta qualitatem delicti in Urbe per Nos, seu Vicarium nostrum, aut alias a Nobis deputandos in Civitatibus, Terris, & Locis prædictis per eosdem Magistratus, & tanquam rebelles, & criminis læsæ Majestatis rei, ac toto Populo Christiano diffidati nostro, ac ipsorum Vicarii, ac deputandorum, & Magistratuum arbitrio puniri possint.

Clausulæ derogatoriæ.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantiis, seu privilegiis, & Indultis Apostolicis eisdem Judæis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, aut illius Legatos, vel ipsius Romanæ Ecclesiæ Camerarios, & Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu proprio, ac ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non

autem

autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficenter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrariis facientibus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto pridie Idus Julii Anno Primo.

Confirmatio relatæ Const. Pauli IV. per Pium V.

§.8. Nos igitur cupientes, ut Constitutio, Statuta, & Ordinationes hujusmodi perpetuis futuris temporibus observentur, motu proprio, & ex certa nostra scientia, & non ad alicujus alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione Constitutionem, Statuta, & Ordinationes hujusmodi, & prout illa concernunt, omnia, & singula in dicti Prædecessoris literis contenta, & inde secuta quæcumque auctoritate Apostolica, præsentium tenore approbamus, innovamus, & confirmamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus, ac volumus sub interminatione Divini Iudicii & præcipimus ea omnia in posterum observari firmiter non solum in Terris, & Dominiis Nobis subjectis, sed etiam ubique Locorum, & ad omnes circa colorem birreti per masculos, & signi per fœminas deferendum hujusmodi submovendam hæsitationem declaramus dictum colorem esse, qui vulgo *gialdo* dicitur.

Mandatur omnibus, ut prædicta ubique exequutioni mandent

§.9. Mandantes in virtute Sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis Venerabilibus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis quatenus in Civitatibus, & Diœcesibus propriis præsentes nostras literas publicari, & observari faciant, & omnes Principes Seculares, alios Dominos, Magistratus temporales rogamus, & obsecramus, per viscera Misericordiæ Jesu Christi eisdem in remissionem peccatorum nihilominus injungentes, quod in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, & Primatibus Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum favorem, & auxilium præstent, & contrafacientes pœnis etiam temporalibus afficiant.

Clausulæ derogatoriæ.

§.10. Non obstantibus omnibus, quæ idem Paulus Prædecessor in supradictis literis voluit non obstare; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis per rec. mem. Pium IV. Romanum Pontificem Prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam, etiam forsan consistorialiter, ac per viam generalis legis, & Statuti, ac in vim stipulati contractus ex quavis etiam urgentissima, & onerosa causa, ac motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis disponeretur, & caveretur expresse; quod ad celationem birreti glauci coloris hujusmodi in itinere, ac quod non, ut præmittitur, in loco clauso habitare teneantur, & quod bona stabilia usque ad certam summam acquirere, ac societatem cum Christianis super rebus ad Annonam spectantibus inire, ac conversationem cum eisdem Christifidelibus habere, ac pignora alias quam præscripto modo distrahere, ac plures Synagogas retinere possent, indulserit, aut alias quomodolibet eis dictas literas Pauli Prædecessoris in favorem Hebræorum prædictorum limitaverit; quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, & alia exquisita forma servanda foret, & in eis caveatur, quod nullatenus derogari possit, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, necnon modos, formas adservandas, pro individuo servatis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ac literas ejusdem Pauli Prædecessoris, & omnia in eis contenta observari in omnibus, & per omnia mandamus, perinde ac si literæ Pii similiter Prædecessoris nostri non emanassent, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentes literæ in Cancellaria, & acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones, & Extravagantes perpetuo valituras conscribantur. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæque loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod earum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Prælati munitis eadem prorsus fides ubicumque adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, confirmationis, Decreti, præcepti, mandati, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, tertio decimo Kalendas Maji Pontificatus nostri anno Primo.

C. Glorierius.

Confirmatio relatarum Constitutionum Pii V., & Pauli IV. per Clementem VIII.

§.11. Cum autem, ut liquido apparet, præinsertam literarum observationem ipsi Judæi aliqualiter relaxare præsertim in locis ab Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu nostris Venaissini, & in desuetudinem trahere dignoscantur: Nos volentes literas, & Constitutionem prædictas, ac omnia, & quæcumque perpetuo, ut par est inviolate observari debere, easdem Literas, & Constitutionem perpetuo confirmantes, & approbantes, nostræque Apostolicæ Confirmationis perpetuæ munimine roborantes auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis, quos Literæ, & Constitutio præ-

prædictæ concernunt sub pœnis in eis contentis, ut ea omnia, & singula inviolabiliter perpetuo observent, ac observari curent, & faciant, & nihilominus dilectis Filiis nostro, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris quibuscumque nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu nostris Venaissini prædictis nunc, & pro tempore existentibus districte præcipiendo mandamus, ut literas, & Constitutionem prædictas in Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque præsertim Comitatus prædicti, & seu Legationis Avenionen. omnino observari faciant, ac inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres, ut in ipsis literis, disponitur vendere, aut mercari præsumant expresse prohibeant in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo. Et ita in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Legatos, seu Vicelegatos, ac alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus omnibus, quæ in ipsis literis expressum est non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Februarii 1592. Pontificatus nostri Anno Primo.

Causæ quibus Innoc. XIII. Constitutionem suam edidit pro confirmatione Constitutionis Cle. VIII. prædicti.

§.12. Cum autem, sicut ex dilectorum filiorum Mercatorum Civitatis Avenionen., & Comitatus Venaissini prædictorum ad Apostolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeo creverit Judæorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifestum præinsertarum literarum, eisque adjectarum prohibitionum, & pœnarum spretum, quam in grave eorumdem Mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo Cocconi, o boccia Christianis emere, & mercari, ac sericum texere, pannosque sericos conficere non ita pridem præsumpserint, & etiam num præsumant: Nos ipsorum Mercatorum indemnitati prospicere, simulque effrænatam dictorum Judæorum licentiam cohibere volentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, quibus inter alia Judæis præfatis quodvis rerum novarum mercimonium prohibetur, iisque solum permittitur artis strazzariæ, seu cenciariæ exercitium sicut præmittitur, ac in eisdem literis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quatenus opus sit illa omnia, & singula innovamus, ac exacte, & inconcusse in Civitatibus, præsertim Terris, & Locis Legationis Avenionen., & Comitatus Venaissini præfatorum perpetuo servari mandamus, & præcipimus;

Confirmatio relatæ Const. Clem. VIII per Innocent. XIII.

Ejusque declaratio, & extensio.

Præterea sub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitionem tam texturam, & confectionem serici cujuscumque generis, vel speciei, quam emptionem, & venditionem etiam indirectam novi serici, sive contexti, sive non contexti, ac folliculorum Bombycinorum, quos Gallico idiomate *Cocon*, italice vero *Coccone*, seu *Boccio* appellant comprehendi, & comprehensas esse auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

§.13. Volentes, & eadem auctoritate pariter decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Vicelegatos, & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in iisdem Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1724. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Clausulæ.

Causæ præsentis novissimæ Confirmationis Benedicti XIII.

§.14. Cum autem, sicut dilecti filii Mercatores Civitatis, & Comitatus Avenionen. exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis Mercatoribus gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertas Innocentii Prædecessoris literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio præinsertæ Constitut. Innoc. XIII. per Benedictum XIII.

Clausulæ.

§.15. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. etiam de Latere Legatos, Civitatisque, & Comitatus præfatorum Vicelegatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ idem Innocentius Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Con-

CCLXX.

Dat. 22. Mart. 1729. Ann. 5.

Conceduntur nonnulla Privilegia quibusdam Familiaribus Sanctitatis Suæ.

Ab eodem Pontifice Const. ed. 1724. Dec. 15. P. 1. concessa fuerunt Privilegia omnibus Familiaribus, & a Clem. XII. conceduntur Const. ed. 1731. Jul. 25. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Diriguntur præsentes literæ Familiaribus iis, quibus privilegia conceduntur.

VEnerabilibus Fratribus Francisco Burghesio Archiepiscopo Trajanopolitano, Cubiculi nostri Præfecto, Francisco Mariæ Pitonio Episcopo Himetien. Auditori nostro, Angelo Mariæ Errico Beneventan. Capellano Secreto, Joanni Baptistæ Calsamilia Januen. Magistro Domus nostræ, Joanni Capobianco Clerico Capellæ nostræ Secretæ, & Carolo Antonio Fiorillo itidem Beneventan. respective Civitatum, vel Diœcesum, Cubiculi nostri Adjutori, familiaribus continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium.

Circumspecta Romani Pontificis Gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solent, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Privilegia prædicta, quæ prædd. concedit exponuntur.

§.1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ Vos, qui etiam continui Commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impenditis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari præcipimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, Vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostri, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Vos, & quemlibet vestrum respective in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate, tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, & Nobiles Romani, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singularum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Creantur Notarii Sedis Apostolicæ.

Sac. Pal., & Aulæ Lateranensis Comites, atque Auratæ militiæ Equites, & Cives Nobiles quarumcumque Civitatum Ecclesiasticæ ditionis.

Privilegiis prædictorum omnium eisd. Familiaribus frui concessit.

§.2. Vobisque, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus Domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & Indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & nobiles (citra tamen) exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, & gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit, necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac Sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, acsi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, Instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliorum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iisdem subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur; necnon honoris causa insignia gentis nostræ sive cum vestris cum respective composita gestare possitis, prout Vobis placuerit, concedimus.

Eximuntur a quibusvis decimis, & vectigalibus.

§.3. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, prædia, Domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a Vobis venden-

 da,

da, ac pro vestris, & familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionis mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus seu passus. & vecturæ, etiam in aliud Territorium seu Provinciam Terra, Mari, & Flumine, necnon Equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu Vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, conductores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis nostris institueritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Conceditur pluralitas beneficiorum, necnon a residentia eximuntur.

§.4. Ad hæc vobis cum, & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel Officium fuerit, ad dignitatem, personatum, administrationem, vel Officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si aliquis vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere, necnon etiam quamdiu Nobis inservietis tantum in Beneficiis Ecclesiasticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum) per Vos pro tempore respective obtentis etiam de jure statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos percipietis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel post modum, si volueritis in Romana Curia, vel extra eam a quocumque quem malueritis, Catholico Antistite, gratiam, & communionem ejusdem sedis habente, quem duxeritis eligendum ad omnes

Indulgetur eisdem, ut possint ad Sacr. Ordines promoveri a quocumque Antistite.

etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a Jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & beneficia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Universitatibus Studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesserit, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere atque Judicis, & Advocati, & Procuratoris Officium in Causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Permittitur eisdem electio cujuscumque in proprium Confessorem, cui ample facultates conceduntur.

§.5. Liceat quoque Vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem qui vita cujuslibet vestrum comite Vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non, tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; In reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis Casibus, semel in anno, Confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & Vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem; necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, Castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indulgetur eisdem reservatio, & assignatio fructuum quorumcumq Beneficiorum, & pensionum.

§.6. Vobisque ulterius, & cujuscumque loci Ordinariis, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super Mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopa-

ſcopalium; ac quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta Vobis, nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, ac reſervanda pro ſumma videlicet tercentorum ducatorum auri de Camera quoad ſingulos veſtrum quandocumque alicui veſtrum reſpective placuerit, ſimul, vel ſucceſſive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet veſtrum mortis articulo, caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, ac emolumentis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus Clericis, ſeu clericali charactere inſigniri volentes, etiam eis quoad vixerint, ſeu eorum Procuratoribus ad id ſpeciale ab eis mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma, quibus vobis aſſignatæ, & reſervatæ, ſeu aſſignata, & conceſſa fuerint reſpective, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium etiamſi illas, vel illa alias caſſari, & reſervari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi, etiam pluries caſſatæ, & de novo aſſignata fuerint uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi contentis, & conceſſis, necnon cum ſubrogatione in quibuſvis veſtris juribus, etiam quoad quaſi poſſeſſionem exigendi, in qua tunc eritis, integre perſolvendas; ſervata tamen forma Conſtitutionis fel. record. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris noſtri ſuper tranſlationibus penſionum editæ, reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de ſpeciali gratia indulgemus.

Conceditur facultas teſtandi, & diſponendi poſt eorum obitū de fructibus beneficiorum ad certam uſque ſummam.

§.7. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & ſingulis Domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, ac Juriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint Altaris, ſeu Altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum Divino cultui, ſeu uſui deputata, ſeque moventibus, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum quibus vos forſan præeſſe contigerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, & alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, reddituum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarumque, penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reſervatorum & aſsignatarum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtra, & cujuslibet veſtrum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen requiſitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & Officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & Jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes beneficia ipſa exiſtentibus [quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiam talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſingillatim exprimerentur, & denominarentur, & pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus) uſque ad ſummam ſex millium Ducatorum auri de Camera pro unoquoque veſtrum, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus, & proventibus, & penſionibus debitis, & debendis (ſervata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarum jam editarum, & ſi quas deinceps edi contigerit ſuper fructibus inexactis) etiam cumulative, cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis; & habendis, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in veſtrorum Conſangnineorum, & Affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & uſum, ac alias pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cujuslibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſsis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura etiam minus ſolemni, coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola manu veſtra ſcripta, vel ſubſcripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, itaut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu alias diſpoſitum a vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta, co-

codicillos, & dispositiones, ordinationes, & legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Consulitur eorum consanguineis, & hæredibus, si iidem ab intestato decesserint.

§.8. Et insuper statuimus, & ordiuamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditusm, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, seu hæredes vestri sanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scriptura etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem *ipsæ personæ*, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan a vobis, etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, Jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta summa sex millium Ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Clausulæ amplissimæ, & peculiares.

§.9. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, Codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, atque fieri contigerit tum vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis recol. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes septimo Kalendas Decembris Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis ex quibuscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper, ab illis excepta, & quoties emanatę fuerint, toties in pristinum, & validum statum, & etiam sub posteriori data, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de Jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri potuerunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vivos ex una, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, ac etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam sive indultum, aut confirmationem præsentium a Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedendi, de

de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ab ulla unquam necessitate cogi posse; Etsic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur exequutores, & assertores hujus Constitutionis.

§.10. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien. & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & dilecto Filio Curiæ Causarum Apostolicæ generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis, super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando; invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio Brachii sæcularis.

Derogatoriæ amplissimæ, & specificæ.

§.11. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris etiam nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non dum deventum fuerit, cui per nos alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac recol. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris etiam Nostri de gratiis qualecunque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis record. Urbani Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibusCives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo nos per vos, vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Universitatibus aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam Nos, & sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum & aliorum Principum Instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis honores nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarumEcclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint; seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis, gra-

gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris; hac vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; Quodque vos primum non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis ApostolicæNotarios Urbis, ut supra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem Fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini; quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ in Judicio, & extra adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.13. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quorum respective etiam Familiares continui commensales erant, concessæ fuerunt præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCLXXI.

Dat. 27. Mart 1729. Ann. 5.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Prædicatorum super suppressione Congregationis Angelorum in Provincia Galloprovinciæ alias erectæ.

De Confirmatione erectionis Congregationis prædictæ vide Alex. VII. Const. ed. 1665. Iun. 30. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Sicard Frater expresse Professus Provinciæ Galloprovinciæ Ordinis Prædicatorum nomine dilecti etiam filii Joannis Josephi Robert Prioris Provincialis dictæ Provinciæ, quod alias nempe die 8. Martii 1660. a quodam Joanne Baptista Marini tunc temporis Magistro Generali præfati Ordinis, Congregatio Angelorum nuncupata ex nonnullis ConventibusProvinciæ ejusmodi erecta, ac subinde die 19. Julii 1664. sua, ac etiam Apostolica auctoritate confirmata fuit, cum juribus, ac privilegiis alteri Congregationi Brittanicæ ejusdem Ordinis concessis, ea tamen expressa lege, & conditione in patentibus literis ipsius Joannis BaptistæMagistri Generalis desuper editis adjecta, quod scilicet in dicta Congregatione Angelorum, ejusque Conventibus regularis observantia secundum tenorem Constitutionum præscriptarum exacte, & accurate servaretur; itaut a præfatis privilegiis ipso facto excideret, & excidisse censeretur, statimatque a regulari observantia hujusmodi descivisse constaret.

Congregatio prædicta Angelorum jam inde ab anno 1660. erecta & Auct. Ap. confirmata fuit.

§.2. Enatoque postmodum Dubio, an per quædam Decreta die 28. Septembris ejusdem anni 1664. emanata a Congregatione tum existentium S. R. E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quibus inter alia electiones in Capitulo Provinciali Provinciæ præfatæ confirmabantur, supradicta Congregatio Angelorum dissoluta fuisset? reque ad fel. record. Alexandrum Papam VII. Prædecessorem nostrum ab eodem Joanne Baptista Magistro Generali delata, idem Alexander Prædecessor de dictorum Cardinalium consilio, memoratam Congregationem Angelorum, in qua tunc vigebat regularis observantia, ac disciplina, in suo statu, & privilegiis auctoritate Apostolica confirmavit, & manuteneri mandavit, voluitque Vicarium præfatæ Congregationis vocem habere in Capitulis Provincialibus ejusdem Provinciæ deinceps celebrandis, prout habebat Vicarius alterius Congregationis Britanicæ, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis in simili forma Brevis die 30. Junii 1665. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Deinceps emanato Dubio, an supradicta Congr. dissoluta fuisset, ab Alex. VII. iterum confirmata est.

§.3. Verum cum in nupero Capitulo Generali prædicti Ordinis in Civitate nostra Bononien. habito, in vim, seu executionem quarumdam nostrarum in pari forma Brevis literarum, quas die 8. Aprilis 1725. super ejusmodi Congregationibus Provinciarum d. Ordinis in universum acceptis ad idem Capitulum Generale in Civitate præfata congregatum dedimus, post maturam rei discussionem statutum, atque ordinatum fuisset, tanquam conducibile ad Regularis disciplinæ instaurationem, quascumque Congregationes ab hac Sancta Sede non erectas, nec confirmatas, sed sola facultate ordinaria Religionis institutas, neque a suis Provinciis respective sejunctas, quotiescumque non custodirent veterem observantiam eorum, quæ in pri-

Denique in Capitulo Generali Bononien. justis de causis suppressa fuit; & Decretum hac super re emanatum.

mævo erectionis fervore præscripta fuere, suis Provinciis omnino reuniendas esse, facta potestate per d. Capitulum Generale dilecto Filio Thomæ Ripoll moderno Magistro Generali Ordinis præfati, habita de singulis Congregationibus hujusmodi pleniore ratione, eas supprimendi, & reuniendi originalibus Provinciis, quas a suo laudabili fine decidisse reperisset; atque compertum fuisset quinque Conventus, quibus supradicta Congregatio Angelorum constabat, ob Fratrum penuriam, temporum injuriam, rerumque vicissitudinem, ac inopiam, aliasque calamitates a primæva regulari observantia defecisse, nec illis suppetere, unde suorum Religiosorum necessitatibus subvenire possent, ac insuper ad duplicem contributionem, unam quidem Priori Provinciali dictæ Provinciæ; alteram vero ejusdem Congregationis Vicario pro rebus ad illam spectantibus faciendam teneri, & obligatos existere dilecti filii Ludovicus Mauche Vicarius ultimo electus, & Hyacinthus Dantrechauz Exvicarius, aliique Alumni d. Congregationis enarratæ ordinationi Capituli Generalis inhærentes ab eodem Thoma Magistro Generali petierunt atque obtinuerunt prædictam Congregationem Angelorum dissolvi, & supprimi, illiusque Conventus memoratæ Provinciæ restitui, ac reuniri, & alias prout continetur in Decreto ipsius Thomæ Magistri Generalis ea super re die 5. Junii 1728. edito, tenoris qui sequitur, videlicet =

Decretum præd. super Congr. præfatæ suppressione, & Conventuum reunione.

§.4. *Nos Fr. Thomas Ripoll Sacr. Theologiæ Professor totius Ordinis Fratrum Prædicatorum Magister Generalis, & Servus. Quo primum ad supremum Ordinis regimen, meritis licet imparibus, evecti fuimus, ab omnibus totius Capituli Generalis Bononiæ celebrati Patribus, specialiter Nobis commissum est, ut allaboraremus ad reunionem Conventuum cum Provinciis, e quarum sinu prodierunt, ubi certo constare poterit Congregationes e talium Conventuum selectu formatas ex primævo erectionis suæ fervore decessisse, quocumque tandem eventu, vel casu labefactata disciplina proveniat. Cum itaque non sine mœrore didicerimus Congregationem nostram Angelorum in Provincia nostra Galloprovinciæ erectam, ut ibi adamussim, ad rigorem exactioris observantiæ viveretur, tamen ob varias injurias temporum, diversasque calamitates, ita a præscriptis severioribus statutis excessisse, & unus idemque sit vivendi modus a cæteris Provinciæ ejusdem Conventibus non satis absimilis, quo subsistere possit præfixa separatio, & duorum Superiorum, vel capitum institutio, maxime cum ex præfatæ Congregationis institutæ literis patentibus expresse notetur die 19. Julii 1664. ipsi concessa, vel concedenda privilegia ea dumtaxat lege, & conditione valere, vel valitura, & non aliter, ut in ejus Conventibus regularis observantia secundum tenorem Constitutionum nostrarum exacte, & accurate servetur, adeout a prædictis privilegiis, concessionibus, & gratiis excidat ipso facto, & excessisse censeatur statim atque a regulari observantia excessisse constiterit. His, aliisque adducti momentis, votisque petitioni, ac precibus tum recens electi in Vicarium, tum Exvicarii, ac plurium ejusdem Congregationis Alumnorum inclinati harum serie, nostrique auctoritate Officii, ac de mandato Nobis a præfato Capitulo Generali facultate, prædictam Congregationem Angelorum dissolvimus, & annullamus, & tenore præsentium suppressam, ac solutam declaramus, omnesque Conventus illius Congregationis unimus, & restituimus Provinciæ nostræ Galloprovinciæ unitosque denunciamus. Hinc annuentes precibus Admodum Reverendi Patris Magistri Ludovici Mauche in Vicarium nuper electi, & a Nobis ad maturam rei discussionem confirmati, ipsum ab onere Vicarii Generalis eximimus, & exemptum acceptata ejus renunciatione declaramus dantes Admodum Rev. Patri Magistro Provinciali moderno, ejusue Successoribus omnem in, & super dd. Conventus, personasque ad ipsos quomodolibet spectantes authoritatem, & potestatem, quam erga cæteros ejusdem Provinciæ Conventus, & personas exercere solet, & debet ex sui officii Provincialis, & confirmationis a Nobis emanatæ die 21. Maji transacti; præcipientes in virtute Spiritus Sancti, & sanctæ obedientiæ, necnon sub formali præcepto omnibus Fratribus ad d. Congregationem antea spectantibus, ut prædicto Rev. Patri Magistro Provinciali Provinciæ nostræ Galloprovinciæ subsint, & pareant, ipsumque velut legitimum Caput, & unicum Superiorem habeant, venerentur, & agnoscant, quem etiam plurimum in Domino, & paternis visceribus hortamur ne quidam detur, vel contendatur ad molliorem disciplinam aditus, & singulis in Cœnobiis dictæ Provinciæ, vitam regularem uniformiter erigat, lapsam restituat, & ubicumque viget intactam conservet. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, non obstantibus in contrarium quibuscumque. Datum Romæ in Conventu nostro Sanctæ Mariæ super Minervam die 5. Junii anni 1727. = Frater Thomas Ripoll Magister Ordinis = Frater Joannes Sicard Magister, & Secretarius = Loco † Sigilli = registr. fol. 90.*

§.5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet suppressio d. Congregationis, illiusque Conventuum restitutio Provinciæ præfatæ sic factæ optatum habeant successum, ipsorumque Conventuum fratres sub uno eodemq. Provinciæ præfatæ capite quietius, & felicius regulari observantiæ insistant, majorique animorum concordia Altissimi obsequiis famulentur, nihilominus quia dicta Congregatio etiam auctoritate Apostolica erecta, & præsertim per supradictas Alexandri Prædecessoris literas confirmata fuerat, ipse Joannes Josephus Prior Provincialis vereatur, ne id validitati suppresionis, & unionis hujusmodi obstet, illasque aliquando in dubium revocari contingat. Quare præfatus Joannes Exponens supradicti Ioannis Josephi Prioris Provincialis nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur, Nos igitur ipsorum Ioannis Exponentis, ac Joannis Josephi Prioris Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Iure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; suppresionem Congregationis Angelorum Provinciæ Galloprovinciæ, illiusque Conventuum reunionem eidem Provinciæ per dictum Thomam Magistrum Generalem Ordinis Fratrum Prædicatorum, sicut præmittitur, factæ, expeditumque desuper ejusdem Thomæ Magistri Generalis decre-

Preces pro confirmatione.

Confirmatio relati Decreti.

cretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, ac inde cæteroquin legitime secutis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§.6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obstantibus prædicti Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis Provinciæ, & Conventuum prædictorum, ac quibusvis aliis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXXII.

Dat. 26. Mart. 1729. Ann. 5.

Statuuntur, & ordinantur nonnulla pro stabilienda Reformatione juxta Constitutiones Urbani VIII., & Innocentii X. in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo.

Hac de re vid. Const. Innoc. XI. ed. 1687. Mart. 27. P. 2., & Clem. XI. Const. ed. 1715. Oct. 26. P. 15.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Apostolatus Officium infirmitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, divinitus commissum, salubriter exequi satagentes, exorta inter Religiosos viros, quos vota sua Altissimo in Sanctitate, & justitia, paceque fraterna reddere decet, dissidia opportunis rationibus dirimere, ac felici, prosperoque illorum regimini, quantum cum Domino possumus, consulere studemus, sicut omnibus mature consideratis ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire arbitramur.

Jam inde ab an. 164. prædicta reformatio primum in præfatam Provinciam introducta, fuit cum quibusdam præservationibus

§.1. Alias siquidem postquam Anno 1647., seu alio veriori tempore in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo reformatio introducta fuerat sub observantia Constitutionum a fel. rec. Urbano VIII ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis editarum, quæ tamen in Provincia prædicta non aliter tunc acceptæ erant, quam cum præservatione quorumdam Decretorum, quæ Leges municipales appellabant, ac consuetudinum, & Statutorum particularium, ac subinde anno 1650., vel circiter, altera magis exacta, sive secunda reformatio sub enarratis Constitutionibus pure, simpliciter, & ad literam observandis cum renunciatione legum municipalium consuetudinum, & statutorum particularium hujusmodi in eamdem Provinciam invecta fuerat; rec. vero mem. Innocentius Papa XI. etiam Prædecessor noster hanc secundam reformationem per totam Provinciam præfatam promovere, & paulatim extendere desiderans sub certis modo, & forma tunc expressis in primis statuerat, ut singulis trienniis sine cujuscumque consensu tribus dictæ Provinciæ Conventibus ejusmodi reformationi tum deputatis, unus aliorum ejusdem Provinciæ Conventuum adjungeretur, quo tandem tota, & integra Provinciæ prædictæ sensim exacte reformaretur, pluraque alia decreverat, & ordinaverat pro salubri istius secundæ reformationis progressu, & directione per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Martii 1687. expeditas literas, quæ postmodum a piæ mem. Clemente Papa XI. Prædecessore quoque nostro cum omnibus, & singulis in eis contentis per ipsius in pari forma Brevis literas die 26. Octobris 1715. desuper editas confirmata, & approbata, & innovata fuerunt, per Nos accepto, quod secundo dicta reformatio primum in Conventibus Astensi, Dolianen., & Clarascen. ejusdem Provinciæ ad præscriptum præfatarum Innocentii XI. Prædecessoris Literarum introducta, ac successive ad Conventus Taurinen., & Vinovi extensa, & propagata, inimico homine superseminante zizania, iisque in dies succrescentibus non solum optatum, felicemque successum non habuerat, sed exortis inter utriusque mox recensitæ reformationis Alumnis simultatibus, dissidiis, & contentionibus regularis disciplina non modicum in præfata Provincia detrimentum acceperat; quin imo sub specie, ac prætextu pacis, & unionis initæ inter aliquos ex dictis Alumnis, qui omnium utriusque reformationis Alumnorum nomen, seu partes assumpserant, diversis Congregationibus, Capitulationibus, & Conventionibus per eos propria etiam, & privata auctoritate factis, atque a quampluribus dictæ Provinciæ Fratribus executioni quoque cum mutatione habitus regularis demandatis, ac quodam asserto Capitulo Provinciali Taurinen. nulliter celebrato; ipsa Provincia ab aliquot annis ex causa ejusmodi unionis ab una parte impugnatæ, & ab alia propugnatæ in deteriorem statum quoad spiritualia, & temporalia prolapsa dignoscebatur.

Postmodum secunda exacta reformatio in eãdem invecta fuit.

Post qua extendenda, & promovenda primum ab Innoc. XI., deinde a Clem. XI. elaboratum est.

Eandem reformationem nunquam optatum successum habuisse narratur.

Hinc factum

§.2. Quibus a Nobis sedulo, ut par erat, per-

est, ut ab eodemmet Pontifice Priori Gen. Ordinis, totius Provinciæ præfatæ visitatio demandaretur.

perpensis, Venerabili Fratri Gaspari Pizzolanti Episcopo Cervien. tunc ejusdem Ordinis Priori Generali dedimus in mandatis, ut universam Provinciam præfatam visitaret, attributa illi alium sibi ad hoc munus explendum subdelegandi facultate. Cum ex actis visitationis a dilecto filio Joanne Dominico Berardo Presbytero Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii per memoratum Gasparem Episcopum tunc Priorem Generalem vigore d. facultatis ei per Nos concessæ deputato cum duobus Fratribus expresse professis ejusdem Provinciæ rite, & accurate, ac laudabiliter peractæ totum d. Provinciæ statum perspectum, exploratumque habuerimus, ac illi prompto, & salutari remedio subveniendum esse agnoverimus, longeque gratissimum Nobis fuerit audire, omnes pene Provinciæ reformationis Alumnos sincero, ut decet, animo sese submittere iis, quæ a Nobis, & hac Sancta Sede etiam pro amplectenda secunda reformatione præscriberentur.

Ex cujus visitationis actis toto d. Provinciæ statu perspecto, ad præsentes Ordinationes emittendas deventum est.

§.3. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra cura, & solicitudine ejusdem Provinciæ, illiusque Fratrum tranquillitati, & salubri directioni prospicere, ac exactam enarratarum Constitutionum observantiam, quæ huc usque ob rerum, temporumque vicissitudinis statim restitui nequivit, nunc, benedicente Domino, expedite, ac unico contextu in universa Provincia præfata constabilire cupientes, ut pinguius, & uberius pia ejusdem Innocentii XI. Prædecessoris mens, & intentio adimpleatur, propositaque sibi secundo dicta reformatio plenarium suum sortiatur effectum, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui jussu nostro ejusmodi negocium sedulo examinarunt, consilio, congruum, & opportunum duximus in hunc finem ea, quæ infra sequuntur, auctoritate Apostolica statuere, decernere, & ordinare.

Ordinationes prædictæ. Irritæ declarantur pactiones quædam initæ inter partes primæ, & secundæ reformationis.

§.4. Primo itaque annullamus, cassamus, & irritamus omnes propositiones, pactiones, capitulationes, ac conventiones utriusque partis prædictæ super unione primæ, & secundæ reformationis hujusmodi factas in Congregatione habita in Conventu Vinovi, necnon in Capitulo Provinciali celebrato in Conventu Pini Mense Majo 1724. prout etiam tam in Congressu, ut vocant, quam in Congregatione Taurinen. Mensis Januarii 1727., similiter nullum, irritumque declaramus assertum Capitulum Provinciale Taurinen. peractum mense Majo ejusdem anni 1727. cum omnibus inde secutis. Secundo. Pro faciliori tamen unionis, & reformationis totius Provinciæ præfatæ effectu obtinendo omnia ab assertis Priore Provinciali, aliisque Officialibus, & Prioribus in dicto Capitulo Provinciali Taurinen. electis, seu deputatis acta, & gesta usque ad tempus publicationis præsentium nostrarum literarum dumtaxat, & non ultra, quoad utrumque forum de benignitate Apostolica sanamus, & convalidamus. Tertio. Facultatem tribuimus infra dicendo Executori præsentium literarum hujusmodi in utroque pariter foro omnes, & singulos dictæ Provinciæ Fratres tam primæ, quam secundæ reformationis, a censuris, & pœnis Ecclesiasticis, si quas quomodolibet incurrerunt, ac cum eis dispensandi super irregularitate, quam contrahere potuerunt, vel ex dispositione Juris, & Constitutionum Apostolicarum, vel ex Superiorum sententia, & declaratione, occasione tractatus, seu executionis enarratæ unionis, celebrationis, Congregationum, & Capitulorum, vel usurpatæ Jurisdictionis, sive ex transitu de secunda ad primam reformationem sine Sedis Apostolicæ licentia; Cum ipsorum reintegratione ad vocem activam, & passivam, & restitutione in pristinum statum, perinde ac si præmissa facta non fuissent, quam tamen facultatem limitamus, ad eos dumtaxat Fratres Provinciæ prædictæ, qui harum nostrarum literarum dispositione in omnibus, & per omnia debita, promptaque obedientia parebunt, & acquiescent, & non alias, dictusque Executor eamdem facultatem uni, vel pluribus committere, & delegare valeat.

Tribuitur facultas Executori præsentium Literarum absolvendi a Censuris, & pœnis Ecclesiasticis Fratres d. Provinciæ.

Abolетur prima reformatio in d. Provinciam cum quibusdam præservationibus inducta, & statuitur, præd. Provinciam sub Constitutionibus Urbani VIII. & Innoc. X. regi debere.

§.5. Quarto. Ad hæc, prævia suppressione, & abolitione primæ reformationis in dicta Provincia Pedemontana anno 1647., seu alio veriori tempore cum præservatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium inductæ, & acceptatæ, sicut præmittitur, statuimus, & declaramus totam, ac universam Provinciam præfatam sub Constitutionibus editis ab Urbano VIII., & Innocentio X. Prædecessoribus prædictis reformatam esse, ac regi debere, itaut deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis ejusdem Provinciæ Conventibus d. Constitutiones inviolabiliter, ac pure, simpliciter, & ad literam serventur, non obstante, nec attento quocumque alio usu, vel abusu in aliis Provinciis reformatis ipsius Ordinis nunc, vel pro tempore vigente, necnon abrogatis, ac prorsus sublatis quibuscumque Decretis, legibus municipalibus, consuetudinibus, & statutis particularibus in eadem Provincia Pedemontana quomodolibet conditis, introductis, seu condendis, & introducendis ex quacumque etiam Superiorum, & Capitulorum generalium auctoritate, etiam sub obtentu, quod non sint, neque dicantur contraria observantiæ, & disciplinæ regulari, atque Constitutionibus præfatis; quæ omnia tanquam abusum, & corruptelam declaramus. Quinto. Districte præcipimus, & mandamus, quod habitus, & vestes tam internæ, quam externæ pari forma, colore, & materia ab omnibus Fratribus Provinciæ sic reformatæ omni sublata inter eos differentia deferantur. Cumque in ipsorum Conventibus minus clare, & expresse sit dispositum quoad materiam dictarum vestium ex illis verbis: Vestimenta Fratrum lanea sint ex grossiori, & viliori panno: adeout ante hac plures subortæ fuerint controversiæ, num deberent esse ex vero panno? & diversæ super hoc prodierunt resolutiones, sive provisiones; hinc quo in posterum in Provincia præfata omnis dissentionum, & interpretationum super materia habitus regularis hujusmodi causa, & occasione removeatur, volumus, ut vestimenta interiora, tibialia scilicet sint lanea, vel linea; thoraces autem, & femoralia æstivo tempore ex cannabe, vel lino duro; aliis vero anni temporibus ex pellibus, seu vili panno albi semper, vel grisei, ut ajunt, coloris; materia porro Capparum, & tunicarum esse debeat ex panno, qui vulgariter dicitur *Saglia*, sive *Saja*, viliori, & grossiori, non tamen ab ea, qua communiter universa Religio non reformata utitur, notabiliter diver-

sa, & proinde prædicto Executori injungimus, ut qualitatem ejusmodi panni *Saglia*, sive *Saja* nuncupati dilucidius pro iis, quibus pollet, zelo, & prudentia explicet, ac definiat: Quod autem attinet ad formam vestium externarum Nos mensuras in Constitutionibus pro iisdem reformatis præscriptas districtius declarantes decernimus, quod Tunica competentis sit amplitudinis, & usque ad talos descendat, atque a pectore, & infra omnino sit consuta, & manicas bene largas habeat non nucleatas; Scapulare tunica ipsa paulo brevius existat, & in latitudine utrumque humerum non excedat; Cappa vero sit satis ampla, & modice sinuosa, talisque longitudinis, ut brevior etiam aliquantulum sit tunica superiore: Quoad Caputium tandem ex ea parte, quæ caput tegit, rotundum esse debeat, & latum, ipsiusque latitudo scapular hinc inde pertingat; in reliquo autem ante pectus brachiorum juncturam non transeat, & pars posterior justa sua proportione acuminata cinctorium cooperiat. Quæ omnia intra mensem ab omnibus dictæ Provinciæ Fratribus tam primæ, quam secundæ reformationis professis, & deinceps professuris omnino executioni mandari debeant cum vera, & reali assumptione, & delatione habitus tam interni, quam externi, prout supra injunctum reperitur, neque deinde formam, & materiam habitus hujusmodi dimittere, vel immutare præsumant, quovis prætextu sub pœna excommunicationis per contravenientes ipso facto incurrenda, cujus absolutionem Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris reservamus.

De præeminentiis, & privilegiis in præfata Provincia quibus conditionibus assequendis.

§.6. Sexto. Quo vero Fratres primodictæ reformationis hujus reformationis jugum lubentius subeant, concedimus Exprioribus, Provincialibus, aliisque Fratribus, qui reperiuntur in possessione, seu quasi possessione graduum, præeminentiarum, præcedentiarum, & Definitoriatus perpetui, ut ipsi vita eorum naturali durante in eadem possessione, seu quasi possessione remanere, & continuare possint, sublatis cæteroquin omnibus aliis præeminentiis privilegiis quibuscumque; ita quod nullus deinceps in dicta reformatione ullum gradum suscipere, & assequi possit, nisi servatis modo, & forma, & adimpletis conditionibus, ac cæteris omnibus, quæ in præfatis Constitutionibus præscripta reperiuntur. Septimo. Mandamus quoque Executori prædicto, ut post earumdem præsentium literarum promulgationem Fratres Provinciæ præfatæ in prima reformatione professos, vel ad illam de licentia hujus Sanctæ Sedis translatos enixe moneat, quod juxta præsentium literarum seriem enarratas Constitutiones jurejurando acceptent, ac promittant, se illas ad literam amplecti, & divina favente Gratia, fideliter observaturos; idemque juramentum præstabunt omnes, qui in posterum professionem regularem in illa Provincia emittant; secus vero ejusmodi monitioni obsequentes, qui in hac reformatione permanebunt, benigne, ac peculiari charitate tractentur a Superioribus, sicuti etiam in dictis Constitutionibus quoad Infirmos cavetur. Etsi qui ex Fratribus primæ Reformationis forsan (quod absit) acquiescere, seu parere noluerint, facultatem tribuimus eidem Executori licentiam eis concedendi, transeundi ad aliam Provinciam dicti Ordinis, sive etiam ad alium Ordinem ex mendicantibus, dummodo prius benevolos receptores invenerint.

De Fratribus præfatæ Provinciæ in prima Reformatione professis monendis, ut Constitutiones prædd. jurejurando acceptent; sin minus conceditur facultas transeundi ad alium Ordinem ex Mendicantibus.

De Fratribus in secunda reformatione professis.

§.7. Octavo. Alii Fratres in secunda reformatione professi, vel ad eam legitime translati, quatenus illam deseruerint: ad primam reformationem quacumque ex causa, vel colore sine d. Sedis licentia transierint, a memorato Executore etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis compellantur, ad observandum alias ab eis præstitutum, & renovandum juramentum de dictis Constitutionibus Reformatorum pure, simpliciter, & ad literam, ut supra servandis. Nono. Et quia ejusmodi Provincia Pedemontana veluti unitum corpus sub uno Capite Priore scilicet Provinciali juxta præfatas Constitutiones in futurum regi, & gubernari debet, Nos Vicarii Provincialis, aliorumque Ministrorum Officia supprimentes, mandamus eligi in Capitulis Provincialibus Priorem Provincialem cum Assistente, & quatuor Definitoribus, ac aliis Officialibus juxta Statuta, seu Constitutiones dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, atque attenta nullitate supradicti Capituli Provincialis Taurinen. committimus præfato Executori, ut eos Fratres, qui in Epistola Secretariæ nostræ Status ei directa designantur in Priorem Provincialem, Assistentem quatuor Definitores, & Magistrum Novitiorum pro residuo tempore currentis triennii Mense Majo anni proximi 1730. terminandi constituat, ac deputet, quin ipse Executor Epistolam hujusmodi producere, aut exhibere teneatur, sed simplici ejus assertioni standum sit, ac omnino fides habeatur, dictique Officiales per eum sic deputati auctoritate nostra Apostolica constituti censeantur; necnon idem Executor pro reliquo tempore dicti triennii juxta datam sibi a Domino prudentiam Priores eligat, & familias disponat, & ordinet in singulis Conventibus Provinciæ præfatæ usque ad novum Capitulum Provinciale anno proximo, ut præfertur, celebrandum.

Statuitur, ut præd. Provincia a Priore Provinciali juxta præfatas Const. gubernetur.

§.8. Decimo. Demum Executor prædictus unicum constituat Novitiatum pro tota Provincia præfata in Conventu Astensi, ubi de præsenti habetur, necnon designet, & statuat professorium in Conventu, quem magis ad id opportunum in Domino judicaverit, & in quo ea concurrant, quæ per dictas Constitutiones requiruntur. Cæterum de memorati Joannis Dominici Berardi Presbyteri Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii fide, prudentia, dexteritate, doctrina, charitate, integritate, vigilantia, ac Religionis zelo plurimum in Domino confisi, eumdem Joannem Dominicum in Executorem præsentium literarum, & Commissarium Apostolicum in universa Provincia Pedemontana hujusmodi usque ad futurum Capitulum Provinciale, necnon in Præsidentem ipsius Capituli Provincialis cum ampla facultate, & potestate, nedum perficiendi, & omnimodæ executioni demandandi omnia, & singula in ipsis literis nostris contenta, sed etiam ut post earum executionem regularis disciplina juxta supradictas Constitutiones re ipsa inducatur, observetur, ac firmius stabiliatur, adversus delinquentes inquirendi, querelas, & recursus audien., quascumque provisiones opportunas capien., abusus tollen., Fratres in Conventibus constituen., Priores mutan., aliaque in præmissis, & circa ea quoquo modo necessaria, & opportunas-

Præscribitur, ut unicus dumtaxat constituatur Novitiatus, pro tota Provincia.

Deputatur Exequutor præd. cum amplissimis facultatibus.

por-

portuna facien., geren., dicen., mandan., ordinan., ac itidem exequen., atque ad hunc effectum Cancellarium, aliosque Ministros sibi benevisos assumen., prout quoque contra Inobedientes Juris, & Facti remediis ad pœnas tam corporales, quam spirituales summarie, de plano, sine strepitu, & figura Judicii, quacumque appellatione, & recursu sublatis procedendi, auctoritate præfata, tenore præsentium constituimus, sancimus, ac deputamus. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & Personis, aliisque, ad quos spectat, ut ipsum Joannem Dominicum in Executorem, Commissarium Apostolicum in eadem Provincia, ac Præsidentem, sicut præmittitur, a Nobis deputatum reverenter suscipientes, & recognoscentes, illi in omnibus, & singulis præmissis prompte pareant, & obsequantur, ejusque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententias, sive pœnas, quas rite tulerit in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Derogatoria. §.9. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, prædictis Innocentii XI., & Clementis XI. literis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Ordinis, Provinciæ, & Conventuum, aliisque etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Capitulorum generalium, & Provincialium Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, ac illorum Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum concessis editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCLXXIII.

Reintegratur *Motu proprio* Ecclesia S. Leonis Civitatis Feretranæ ad Cathedralitatem Episcopi, Capituli, & Canonicorum juxta primævum statum. Dat.26.Martii 1729.Ann.5.

Hac de re vide Greg. XIII. Const. ed. 1572. Maji 25. P.1. & hujus Pontificis Const. 1728. Nov. 15. Collegiata Terræ Fabriani erecta fuit in Cathedralem, ac Terra prædicta in Civitatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

§.1. NUper Nobis innotuit, quod Ecclesia Cathedralis Civitatis Feretranæ ab antiquissimo tempore erecta fuit in Ecclesia Sancti Leonis ejusdem Civitatis, ibique per plura secula continuit cum non interrupta Episcoporum residentia ex eo tamen, quod temporum progressu illius Dominium transivit in Duces Urbini, qui illam non tam arte, quam natura munitissimam multo Militum Præsidio urgentibus Bellorum calamitatibus custodire satagebant, qua de causa Episcopo, & Canonicis ejusdem Cathedralis tutus, ac liber, ut decebat, non patebat accessus, ibique a sacris celebrandis, divinisque Officiis decantandis in maximum divini cultus detrimentum retrahebantur. Idcirco ad tollendas Canonicis excusationes Residentiæ non præstitæ felicis record. Gregorius XIII. Prædecessor noster inhærendo deliberationibus S. Pii V. pariter Prædecessoris, per suas literas incipien. = Rationi congruit = expedit. sub datum Romæ apud S. Petrum octavo Kalendas Junii 1572. prædictam Cathedralem Feretranam cum Episcopo, & integro Capitulo composito de unico Præposito, & sex Canonicis transtulit ad Ecclesiam Collegiatam S. Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diœcesis, declarando, quod liceret Episcopo, & Canonicis in prædicta Ecclesia S. Bartholomæi residere, & inibi Divina Officia cum illius Canonicis decantare, hoc insuper addito, quod prædictæ duæ Ecclesiæ Sancti Leonis, & S. Bartholomæi non amplius duæ Ecclesiæ una scilicet Cathedralis, & altera Collegiata nuncuparentur, sed unica tantum Ecclesia Cathedralis existeret, quodque in Ecclesia S. Leonis Cathedralitatis insignia remanerent, & dies festus ejusdem S. Titularis ibidem celebrari quotannis non desineret, & quia Præposito prædicta cura incumbebat Animarum deputato prius Vicario ad nutum ammovibili, & segregatis deinde non nullis stabilibus ex eadem præpositura per Constitutionem similis record. Innocentii XI. pariter Prædecessoris expeditam sub Datum 5. idus Novembris 1682. Archipresbyteratus cum actuali cura Animarum tanquam vera, & propria Parochia erecta fuit.

Cathedralem Ecclesiam Civitatis præd. erectam fuisse ab antiquissimo tempore in Ecclesia S. Leonis ejusd. Civitatis, refertur.

A Greg. XIII. tamen Cathedralem Feretranam justis de causis ad Ecclesiam Collegiatam Sancti Bartolomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diœcesis translatam esse pariter narratur.

§.2. Et quamvis per obitum ultimi Ducis Urbini devoluto integro statu ad Sedem Apostolicam, cessatis proinde anno 1645. bellorum turbinibus, amoto ingenti Militum Præsidio, eoque ad modicum numerum redacto, non solum Civitas prædicta, sed & tota Feretrana Provincia in præfata Ecclesia ad pristinum reduceretur statum, & cultum, enixe exoptaverit, ob defe-

Cur cessatis causis translationis præd. Ecclesia Sancti Leonis ad pristinum statum reducta non sit.

ctum tamen Episcopalis Palatii, ex quo antiquum, aut prolapsum, aut inhabitabile redactum fuerat, eorum vota ad Sedem Apostolicam exponere non valuerunt; sed obtenta postmodum ad hujusmodi effectum a Camera nostra Investitura Palatii olim de juribus Ducum Urbini per Chirografum similis record. Clementis X. pariter Prædecessoris, in quo summopere commendatur Episcopalis residentia apud Ecclesiam Leonis, Causa nihilominus remissa, & deinde proposita in nostra Concilii Congregatione Resolutio dictæ Civitati prorsus contraria emanavit, & ratione dispendii in hujusmodi propositione passi, causa prædicta ulteriorem progressum non habuit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.3. Nos autem serio considerantes nullapenitus culpa tunc temporis Civium multoque minus modernorum hujusmodi translationem expletam fuisse, sed ex mero rerum, ac temporum accidentali eventu, Bellisque tunc irruentibus, quorum ratione tale Præsidium ibi residebat, quodque illius de Causa prædicti Prædecessores translationem hujusmodi demandarunt; Causis pro inde cessatis, æquum etiam esse cessare quoque debere earum effectus, cum Civitas prædicta non amplius sub Extraneorum, sed nostræ Apostolicæ Sedis pacifico, & quieto Dominio gubernetur, & (Deo favente) absque ullo Bellorum metu, *Præsidium ad modicum Militum*, & bene regulatum numerum redactum existat, attendentes, quod introitus, & redditus, quibus Canonici sic translati potiuntur, pro Cultu ejusdem Ecclesiæ Sancti Leonis fuerant assignati, quodque Canonicis prædictis antiquæ eorum Ecclesiæ restitutis, Ecclesia nihilominus Pinnæ Billorum suo debito defraudata non remaneret obsequio, cum adhuc penes eam superessent binæ dignitates, octo, & ultra Canonici, ac quatuor, & ultra Ministri Mansionarii nuncupati, ac tandem Animo revolventes Cultui Divino congruum, nec Animarum saluti proficuum fore, quod amplius Ministris, & quidem propriis destituta remaneat Ecclesia prædictamirabilis structuræ in duodecimo nostræ salutis sæculo constructa, capax adhuc de præsenti, ut non solum ab antiquo, sed Majori Ministrorum numero ei inserviatur, & in ea Divina Officia decantentur, Nos qui jura Ecclesiarum omni cura tueri, custodire, & redintegrare studemus audita prius relatione, & Voto Reverendissimi Archiepiscopi Urbinatensis præmissis providere, prout infra decrevimus.

Statum, & merita Causæ in troductæ in Congr. Concilii super restitutione in integrum d. Ecclesiæ Sancti Leonis, Pontifex ad se avocat.

§.4. Literas itaque prædictas fel. rec. Gregorii XIII. Prædecessoris, Decreta S. Pii V., & Innocentii XI. rescripta, & resolutiones prædictæ Congregationis Concilii, statum, & merita Causæ coram ea introductæ, & olim ibidem pendentis, modernum statum, tam ejusdem Ecclesiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, Pinnæ Billorum in præmissis pro expressis, ac respective de verbo ad verbum insertis habentes, Causam hujusmodi cum omnibus suis emergentibus, dependentibus, annexis, & quibuscumque connexis in statu, & terminis in quibus reperitur ad Nos avocantes illam penitus cassamus, & abolemus, & extinguimus, ac pariter perpetuum silentium imponimus.

Reintegratio ad Cathedralitatem præd.

§.5. Ac Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis porrectæ petitionis instantiam, sed ex nostra certa scientia, mera deliberatione, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam prædictam S. Leonis Civitatis Feretranæ ad actualem Episcopatum, & Cathedralitatem Episcopi, & Capituli, & Canonicorum residentiam juxta primævum, & antiquum statum in omnibus, & per omnia reintegramus, & reponimus, mandantes Præposito, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ S. Leonis antiquas possidentibus præbendas, quibus eorum Prædecessores ante dictam translationem fruebantur, ut ad eamdem Ecclesiam accedere, penes eam residere, ibique more aliarum Cathedralium Divina recitare Officia, & sacra peragere, quam citius debeant, ac teneantur, ac si eorum translatio ad eamdem Ecclesiam S. Bartholomæi peracta nunquam foret, prædictamque Ecclesiam Pinnæ Billorum cum suis Dignitatibus, & Canonicis etiam post translationem superadditis ad eumdem statum Collegialitatis, in quo ante translationem prædictam constituta reperiebatur reponimus, & reducimus, & ad magis occurrendum decenti manutentioni prædictorum Capituli, & Canonicorum S. Leonis mandamus, & præcipimus Communitati ejusdem nostræ Civitatis, & Confratribus Societatis Sanctissimi Sacramenti in eadem Ecclesia erectæ, ut singulis annis in perpetuum Præposito, & Canonicis sic restitutis persolvere, ac exbursare debeant scuta sexaginta monetæ Romanæ pro medietate nempe a Communitate, & pro altera medietate a Societate prædicta sic æqualiter dividen. in augmentum earum præbendarum, quæ ipsis authoritate nostra assignamus, & in uberiorem supplementum cujusvis summæ, quam fortasse amitterent per hujusmodi segregationem a Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Pinnæ Billorum ipsisque quomodolibet usque modo obventæ, tam ex dispositione supradictæ Constitutionis Gregorii XIII., & S. Pii V. seu alias quomodolibet, statuimus itidem, & mandamus, ut firmo remanente moderno Archipresbytero, seu Parocho dictæ Ecclesiæ Sancti Leonis, ejus vita naturali durante, post illius obitum Cura Animarum prædicta a moderno statu Parochi ad Præposituram revertatur, illique, ut prius, incorporetur, restitutis etiam bonis pro Præbenda Parochi segregatis, & applicatis, & ad hoc, ut magis in dies Divinus Cultus augeatur, Communitatem prædictam, ac Cives, & districtuales in Domino hortamur, ut per erectionem novarum præbendarum satagant quam primum sacrorum Ministrorum numerum augere, idemque explere studeant, etiam Ministri Locorum Piorum, si commode fieri valeat, eorum institutis, oneribus, & laudabilibus consuetudinibus semper salvis.

Ecclesiæ Sancti Leonis, cum quibusdam ordinationibus.

Clausulæ peculiares.

§.6. Declarantes præsentes nostras Literas in foris prædictarum Ecclesiarum S. Leonis Civitatis Feretranæ, & S. Bartholomæi Pinnæ Billorum affixas, & publicatas quemlibet afficere, & adstringere, ac si omnibus personaliter forent intimatæ, & ne hujusmodi nostræ dispositionis plenarius effectus ullatenus retardetur in Executorem eligimus, & deputamus dilectum Filium Abbatem Joannem Petrum de Rubeis Clericum Vaden. I. V. D., ac Locum Tenentem Civitatis nostræ Pisauri ejusque pro tempore in eo de munere Locumtenentes Successores Clericali tamen Charactere insignitos, quatenus opportunis juris remediis etiam suspensionis, excom-

communicationis, ac Privationis Præbendarum, & successive declarationis earum devolutionis ad Nos, & Datariam nostram præfixo Brevi, & competenti termino præfatis Præposito, & Canonicis ad nostris hisce mandatis parendum eos ad omnia, & singula præmissa exequenda cogat, & compellat, & alia desuper necessaria expellat, quacumque appellatione, & recursu penitus remotis, resolutiones itidem quascumque per dictam Communitatem Feretranam faciendas quoad expensas in præmissis necessarias cujusvis alterius licentia, & assensu minime requisitis pro ejus arbitrio confirmet, & approbet. Decernentes præsentibus nostris Literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis, non posse ullo unquam tempore opponi de subreptione, obreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ etiam ex eo, quod modernus Episcopus Feretranus, ejusque Procurator Fiscalis, ac Dignitates, & Canonici tam Ecclesiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica, etiam necessario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel Gratiæ remedium impetrari posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & a Latere Legatos Nuncios Apostolicos Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate; ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis authoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.7. Non obstantibus supra dictis Decretis S. Pii V. Constitutionibus Clementis VIII., & Innocentii XI. lite olim prendente in Congregatione Concilii, ac etiam constitutione fel. pariter rec. Pii IV. Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsito non tollen., Conciliaribus etiam Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis, & approbatis, aut innovatis legibus, statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus, quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, & de quibus specialis, specifica, & individua, & expressa, ac de verbo ad verbo non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia forma ad hæc servanda foret illorum tenorem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Palatio nostro Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

CCLXXIV.

Declaratur facultas Nuncio Neapolitano concessa procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos, favore Monachorum Congregationis Montis Virginis; idque *Motu proprio*. Dat. 29. Mart. 1729. An. 5.

Exempti fuerunt dicti Monachi a facultate Nuncii ab Urb. IV. Const. ed. 1264. Jan. 13. P. 2. subjecti vero postmodum a Clem. VIII. Const. ed. 1592. Jun. 19. P. 1., & Const. ed. 1601. Aug. 22. P. 10.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

§.1. Exponi nuper Nobis fecerunt Don Gallus Gallucci Abbas Generalis, & Abbas Don Ramirus Girardus Procurator Generalis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Virginis, quod licet Monachi omnes ejusdem Ordinis degentes in Monasteriis sub obedientia Abbatis cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum statutis, etiamsi deliquerint extra Claustra, juxta Privilegia ipsis concessa per fel. rec. Urbanum Papam IV. Prædecessorem nostrorum in Literis Apostolicis expeditis sub datum Idibus Januarii 1264., & dispositionem ejusdem Concilii cap. 14. sess. 25. de Regularibus, sint prorsus immunes, & exempti a Jurisdictione nostri in Regno Neapolitano Reverendissimi Nuncii, & subjecti privative tantummodo eorum Superioribus Regularibus, prout ita quoque declaravit Cameræ nostræ Generalis Auditor per Sententiam diffinitivam in contradictorio Judicio promulgatam contra Curiam Nuntiaturæ die 27. Novembris 1671. novas nihilominus modernus Nuncius excitavit prætensiones procedendi contra eosdem Regulares sic exemptos vigore facultatum sibi concessarum per fel. rec. Clementem Papam VIII. nostrum pariter Prædecessorem in literis Apostolicis in forma brevis expeditis diebus 19. Junii 1692., & 22. Augusti 1601. sub inani etiam supposito, quod hujusmodi facultas ipsi delegata quoque appareat per idem Concilium Tridentinum in supra relato cap. 14. ac ex observantia approbata per fel. rec. Clementem XI. nostrum similiter Prædecessorem, non attenta remissione hujusmodi controversiæ præcedenter facta ad nostram ejusdem Concilii Tridentini Congregationem, & alteram particularem specialiter delegatam, subortis proinde variis casibus, & remissa illarum cognitione eidem Nuncio causa propterea in eadem Congregatione Concilii, nec in altera particulari priori loco, ut supra, delegata, discussa, neque proposita extitit, agnoscentes modo ipsi Oratores non leve sibi inferri præjudicium per continuationem Jurisdictionis prædicti Reverendissimi Nuncii in detrimentum eorum exemptio-

Monachos prædd. in Monasteriis degentes; licet extra Claustra deliquerint; exemptos esse a jurisdictione præd. Nuncii demonstratur.

Prætensiones tamen a Nuncio præd. excitatas esse procedendi contra eosd. refertur.

Hinc preces eorumd. pro declaratione præd.

ptionis prædictæ, preces Nobis humiliter porrexerunt, ut pro majori eorum tranquillitate controversiam hujusmodi ad Nos avocare, & Privilegia prædicta juxta sensum dicti Concilii Tridentini, & literarum Apostolicarum interpretari, ac declarare, & sic ab ulterioribus vexationibus desuper usquemodo passis eximere, liberare, & alias opportune, prout juris fuerit Apostolica auctoritate providere dignaremur.

§.2. Nosque, ut dissentiones, & jurgia inter Ecclesiasticos omni celeritate dirimantur, & ad hoc, ut Privilegia per Romanos Pontifices concessa contrario sensu non explicentur, auditis prius per Reverendissimum Episcopum Himeriensem nostrum modernum Auditorem de speciali nostro mandato Partibus prædictis, earumque Procuratoribus, & Defensoribus, tam in voce, quam in scriptis, visisque, & consideratis omnibus de jure videndis, & considerandis juxta illius sensum Nobis relatum, & cum illius voto Privilegia prædicta, & exemptionem respective declarare, litesque hujusmodi terminare, prout infra decernimus. Literas itaque Apostolicas Urbani Papæ IV. favore dictæ Congregationis Montis Virginis, & respective Clementis VIII. favore prædicti Reverendissimi Nuncii Privilegia, & facultate in eis, aliisque posterioribus literis etiam Clementis XI. concessas, & expressas, dispositionem quoque prædicti Concilii Tridentini in enunciato cap. 14., & alia quæcumque decreta in præmissis, & circa ea quomodolibet edita, & acta desuper gesta, totumque, ac integrum statum, & merita causæ in eadem Congregatione Concilii; altera particulari Congregatione, & alio quocumque Judice, & Tribunali pendente, rationes itidem utrique parti competentes singulariter, præsentibus pro expressis de verbo ad verbum habentes, causam, & litem prædictam in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperitur cum omnibus, & singulis illius emergentibus, dependentibus, annexis, & connexis, & cum clausula, quam, & quas &c. ad Nos avocantes, illam penitus extinguimus, & abolemus, ac partibus prædictis perpetuum silentium imponimus, & authoritate nostra Apostolica declaramus, & decernimus Privilegia concessa dicto Reverendissimo Nuncio in Regno Neapolitano per eundem Clementem VIII. non aliter intelligi posse, & debere, quam de facultate procedendi contra cujuscumque Ordinis Regulares exemptos, qui tamen sint devii, & errantes, & extra Claustra in delicto deprehenduntur; nullam propterea ipsi competiisse, neque competere facultatem procedendi privative, neque cumulative contra Monachos, & Regulares degentes in Conventibus, & Monasteriis sub obedientia Abbatum, aliorumque Superiorum, & cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum præscriptis, respectu enim istorum totam Jurisdictionem privative spectare ad Superiores Regulares, etiamsi Monachi, seu Regulares extra Claustra, ita notorie deliquerint, ut Populo scandalum publice oriatur juxta dispositionem Concilii Tridentini in suprarelato Capitulo, & in casu negligentiæ Superiorum Regularium esse locum præfixioni termini sicut ab Episcopo, ita etiam a Reverendissimo Nuncio, ut eo transacto, jurisdictio ad ipsum devolvatur juxta censuram Concilii prædicti; Verba autem illa in primo dicto Privilegio Clementis VIII. = *ut iidem Regulares sciant se præter eorum Superiorum correctionem, nostram etiam animadversionem incursuros* = intelligi semper debere de Regularibus deviis, & errantibus, ac extra Claustra vitam degentibus, non obstante quacumque asserta contraria observantia.

Lis inter Monachos præfatos, & prædictum Nuncium exorta abeletur.

Declaratio præd. facultatis Nuncio Neapolitano concessæ procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos.

§.3. Literas Apostolicas proinde ejusdem Urbani IV., & exemptiones ibidem concessas eidem Congregationi Montis Virginis, ac sententiam per eundem Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem in criminalibus latam prædicta die 27. Novembris 1671. in qua pronunciatum extitit, Reverendissimo Nuncio nullum jus competiisse, & competere cognoscendi causas civiles, criminales, & mixtas prædictorum Monacorum Congregationis Montis Virginis intra Claustra cum requisitis Concilii degentibus etiam extra ea delinquentium, & in delicto deprehensorum, esseque privative subjectos eorum Superioribus Regularibus juxta exemptionem ipsorum favore concessam in præcitatis literis Urbani IV., & Concilio Tridentino prædicto in omnibus, & per omnia confirmamus, approbamus, convalidamus, & renovamus, suumque debitum sortiri effectum, ac omnimodæ executioni perpetuis temporibus demandari Apostolica auctoritate statuimus.

Literæ Apostolicæ Urbani IV. quibus prædd. Monachi exemti fuere a jurisdictione præfati Nuncii, necnon sententia ab A.C eorundem favore lata confirmatur.

§.4. Decernentes præsentibus nostris literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis nullo umquam tempore opponi de subreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ ex eo, quod modernus Nuncius in Regno Neapolitano, ejusque Promotor Fiscalis, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, & facti vel gratiæ remedium impetrari posse; sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia, Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationem particularem, ut supra deputatam, a Latere Legatos, Nuncios Apostolicos, Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari, debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis auctoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, necnon dictis Constitutionibus Clementis VIII., ut supra editis, ac quacumque asserta contraria observantia, altera Constitutione fel. rec. Pii IV. pariter Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsito non tollendo, conciliaribus etiam Universalibus, & Provincialibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis

Derogatoriæ.

& aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis approbatis, aut innovatis, legibus, statutis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus, quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, de quibus specialis, specifica, individua, expressa &c. ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia specificatio habenda, vel aliqua alia forma ad hæc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat earum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCLXXV.

Dat. 29. Mart. 1729. Ann. 5.

Revocatur Concessio Sacelli S. Michaelis Archangeli in Ecclesia Collegiata S. Eustachii, facta favore Collegii Procuratorum Urbis; ac prædicta Ecclesia in pristinam possessionem dicti Sacelli reintegratur.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 17. P. 2. suppressa fuit Parochialis Ecclesia B. Greg. ad Pontem quatuor Capitum de Urbe, ejusque fructus, & jura unita Ecclesiæ S. Angeli in foro Piscium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

A Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ jam inde ab anno 1502. præfatum Sacellum S. Michaelis, Collegio Procuratorum Urbis concessum fuisse narratur.

§.1. Essendo pervenuto a nostra notizia per le diligenze da Noi usate in occasione d'aver visitata la Chiesa Collegiata di S. Eustachio di questa nostra Città, che nell'anno 1502. il Capitolo, e Canonici di detta Chiesa con la presenza, ed intervento del Procuratore del fu Cardinal Piccolomini di quel tempo Titolare di detta Chiesa concedessero, e donassero imprudentemente, e con gran disturbo della Chiesa al Collegio de' Procuratori l'uso della Cappella di S. Michel'Archangelo esistente nella loro antica Chiesa, acciò in Essa potessero detti Procuratori esercitare le loro Opere di pietà, e celebrarvi la Festa di detto Santo per loro particolar divozione col peso della tenuissima ricognizione di soli due ducati annui di Camera, e che con tale concessione detti Canonici perderono la libertà di potere in detta Cappella far quelle Sagre Funzioni, che spettano o al Sagro Ministerio di essi Canonici, o alla celebrazione de' Divini Offizj, poiche ne tempi passati detto Collegio de' Procuratori col fondamento di detta Concessione pretese di poter chiudere detta antica Cappella con Ferrata, e di quella ritenere appresso di loro la Chiave, per il che l'anno 1514. convenne stabilir nuove Convenzioni, e con tutto ciò essendo insorte susseguentemente nuove controversie, e quelle dedotte giudizialmente anche nella nostra Rota; ottennero detti Procuratori con Decreto de' 28. Giugno 1630. il mandato de manutenendo nel possesso di detta Cappella, e di ritener la Chiave di essa, mediante il loro Cappellano privativamente a detti Canonici, e quello spedito, ne pigliorono anche l'attual possesso, ma ciò non ostante, detti Canonici hanno sempre continuato a celebrarvi le Messe, ed esercitarvi altre Sagre Funzioni ad ogni loro arbitrio, e che essendosi negl'anni scorsi data l'occasione di rifabricare, ed ampliare detta Chiesa con i Capitali lasciati à tal fine da un pio Benefatore, conforme fu eseguito nella forma nobile, che ora si vede, detto Collegio de' Procuratori si oppose al proseguimento di detta Fabrica, e n'intentò nuovo litigio, dal quale trovandosi molto alieni detti Canonici, sotto il dì 4. Marzo 1716. con la mediazione, e presenza del Reverendissimo Cardinal Corradini vennero ad una Transazione, nella quale, preservate ad ambi le Parti le loro ragioni, detto Collegio de' Procuratori pagò in contanti a detto Capitolo per rifabricar detta Cappella la somma di scudi 150., ed altra somma si obligò di pagare, con aver rilassato quello, che non era suo, cioè a commodo della nuova Cappella tutti i Cementi, ed alcune Colonne, che si trovavano nell'antica Cappella, col peso però a detti Canonici di dover fare un'ordine di Banchi, dove potessero risiedere detti Procuratori in occasione di celebrar la Festa di S. Michel'Arcangelo, e nelle funzioni de' Funerali de' Procuratori defonti, ma che con tutto ciò non sono stati mai pagati detti scudi 150. residuali, e se ne ritarda il pagamento sempre con nove Liti, e Controversie, e specialmente, che sebbene essi Canonici hanno rinuovata detta Cappella nella nuova nobil forma, che al presente si vede con spesa di circa scudi 2000., pretendono non di meno essi Procuratori, che detti Canonici non possino ritener in essa Sepultura già ivi fabricata per i Bambini, ed altri Defonti della Parochia di detta loro Chiesa; ed in oltre, che si debba chiudere over murare una Porta ivi esistente, per cui si va al Campanile, la qual da Noi attentamente riconosciuta, non solo non rende alcuna deformità alla Cappella, per trovarsi con buona struttura addossata al muro, ma secondo il sito dell'antica Cappella si vede situata nel suolo della Chiesa, anzi che non potendosi andare al Campanile per altra parte, converrebe con molta indecenza uscir dalla Chiesa, e con grandissimo incommodo, e considerabile spesa privarsi d'un sito, o commodo di Casa per far'altrove detta Porta, pretendendo di più impedire, che detti Canonici non possano in detta Cappella ritenere il Tabernacolo, farvi l'Esposizione del Venerabile, collocarvi il S.Sepolcro nella Settimana Santa, farvi le SS. Communioni nel tempo della Santa Pasqua, ed in altre Solennità, ed altre Sagre Funzioni, che vi sono state sempre esercitate da tempo antichissimo, e che quantunque detti Canonici per esimersi da tali vessazioni con ogni possibil celerità, e sottrarsi da grave dispendio delle Liti sofferte per il passato avessero ricorso alla nostra Congregazione della Visita per veder con una sollecita risolutione terminato ogni litigio, e ne fosse a tal fine deputato anche il Ponente, gl'e ne fu da detti Procuratori impedita la proposizione, con aver fatto

Ex quâ concessione variæ ortæ lites, dû Procuratores ejusd. Sacelli absolutum dominium sibi arrogarent.

Et præcipue novissime, quum prædicta Ecclesia reædificaretur

Quædam alia præter æquû, & justum Procuratores præ dicti sibi concedi postulabant.

fatto dichiarare, che la cognizione di queste Controversie, attesa l'antica pendenza, dovesse spettare a detta nostra Rota.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.2. Ed avendo Noi fatta matura riflessione all'ingiustizia di tali pretensioni, come fondate tutte dall'antica concessione fatta incautamente da detti Canonici senza veruno Assenso di Superiore Ecclesiastico per la sola tenue prestazione di due Ducati annui, avendo somma premura di difendere, conservare, e reintegrare i Dritti delle Chiese, e togliere tutti i motivi, che possano in qualunque modo apportar dispendio a dette Chiese, e distraere gli Ecclesiastici dalla dovuta attenzione del servizio di Dio, e dall' Esercizio delle Sagre Funzioni, e riflettendo altresì all'esorbitanza delle pretensioni di detti Procuratori in presumere un'assoluto dominio in detta Cappella nuovamente rifabricata, ed adornata a spese di essa Chiesa con molta distinzione dell'altre Cappelle di esa, ed impedire a detti Canonici la retenzione in esa del Tabernacolo, amministrazione de' Sagramenti, Esercizio d'altre Sagre Funzioni, Sepoltura, e commodo di pasare al Campanile tanto necessario a detta Chiesa, dopo aver riconosciuto, e fatto anche riconoscere da Persone Legali il tenore dell' Istrumenti di Concessione, Transazione, ed altri Atti seguiti tra dette Parti, e ben ponderate le ragioni competenti a ciascuna di ese, ci siamo determinati con la nostra Suprema Autorità per toglier un continuo fomite di Liti tanto passate, quanto future la pace alla Chiesa, levar la Causa produttiva di tante inquietudini, e spese di Liti in pregiudizio della Chiesa, escludendo da Esa detti Procuratori, e perciò abbiamo di avocare a Noi tutte le Liti sopra le cose premesse pendenti tra dette Parti, e quelle terminare, ed estinguere, con imporre alle dette Parti perpetuo silenzio, e reintegrar detta Chiesa nel libero, ed antico possesso di detta Cappella con la rivocazione, e rescissione della sudetta Concessione, ed altri Contratti susseguiti, mediante però la restituzione della somma pagata da detti Procuratori nell'ultimo Istrumento di Transazione, come in appresso.

De prædd. omnibus exortas lites ad se Pontifex avocat.

§.3. Avendo per tanto nella presente Cedola di nostro Moto proprio per espresso, inserito, e di parola in parola registrato l'intiero tenore dell'Istrumento di Donazione, e Concessione perpetua dell'accennata Cappella di S. Michel' Arcangelo esistente in detta Chiesa di S. Eustachio fatta dalli predetti Canonici di detta Chiesa a favore del Collegio de' Procuratori di questa nostra Città col peso, ed obligo de' medesimi di pagare ogn'anno a' detti Canonici, quando però questi intervengono alla Messa solenne da cantarsi ogn'anno nel giorno della Festa due Ducati d'Oro di Camera, con li patti, che a detti Procuratori sia lecito di fabricare in essa una Sepultura per loro servizio, e che li Canonici siano obligati dare al di loro Cappellano il Commodo della Sagrestia di detta loro Chiesa per ivi ritenere una Cassa per conservazione de'Paramenti, Vestiti, ed altri Ornamenti di detta Cappella ad arbitrio di detti Procuratori, e con altri, e capitoli, dichiarazioni, e convenzioni espresse nell'Istrumento sopra di ciò rogato li 5. Decembre 1502., delle Capitolazioni tra dette Parti seguite, accordate, e stipolate in altro Istrumento rogato per gl'Atti del Vannucci Notaro publico di questa Città li 2. Agosto 1514. dell' Istromento di Transazione stipulato tra dd. parti li 4. Marzo 1716. per gl'atti del Neri, ed Angelici Notari Capitolini, della Pianta in essa inserta, e di tutti li patti, condizioni, ed obblighi in esso stipolati, de' giuramenti in essi respettivamente prestati; del Decreto di manutenzione emanato in detta nostra Rota li 28. Giugno 1630., degli atti susseguentemente fatti in detta nostra Rota, del preciso stato presente di detta Chiesa, e Cappella, delle ragioni, che sopra di esa assistono a ciascheduna di dette parti, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, non ad istanza, o richiesta di detti Canonici, ne di verun'altra Persona, ma di nostro Moto proprio, certa scienza, e con la pienezza della nostra Suprema Potestà, avocando primieramente a noi da detta nostra Rota, e da qualunque altro Tribunale tutte le liti, e cause per qualunque capo, e titolo tanto antico, quanto moderno, introdotte, e pendenti tra detto Capitolo, e Canonici di S. Eustachio, ed il Collegio di detti Procuratori sopra il dominio, ed uso di detta Cappella in vigor de suddetti Istrumenti di Donazione, concessione, ed altre capitolazioni, e Transazioni stipolate tra dette Parti, e respettivamente in vigore del sudetto mandato de manutenendo ottenuto da detta Rota, e per qualunque altro titolo, causa, e ragione, con tutte le loro emergenze, dipendenze, annessi, e connessi, nello stato, e termini, ne quali presentemente si trovano, quelle tutte espressamente, ed universalmente estinguiamo, ed aboliamo, ed imponiamo a dette parti perpetuo silenzio.

Revocatur Concessio prædicta facta favore Collegii Procurator. Urbis.

§.4. E con la pienezza dalla nostra Suprema autorità cassiamo, rivochiamo, annulliamo, ed in tutto, e per tutto rescindiamo il suddetto Istrumento di Donazione, e Concessione di detta Cappella, come sopra fatta da detto Capitolo, e Canonici a favore di detto Collegio de Procuratori detto giorno 5. Decembre 1502., e tutte le altre Capitolazioni, e Transazioni seguite, e stipolate tra dette Parti in qualunque tempo, concernenti detta Cappella, come se detti contratti non fossero mai stati stipolati, e dichiariamo, e decretiamo, che a detti Procuratori non competa, ne possa competere in avvenire alcuna ragione, ed azione sopra detta Cappella, quale liberiamo, ed esentiamo da qualunque peso, e servitù, e che come tale spetta, ed appartiene liberamente, privativamente, ed assolutamente a detta Chiesa di San' Eustachio, e suo Capitolo, e Canonici, libera, ed esente da qualunque peso, e servitù con l'assoluta esclusione, e rimozione di detti Procuratori, e loro Cappellano suddetto in perpetuo, e che perciò sia lecito a detti Canonici di esercitare in esa tutte le Sagre Funzioni Ecclesiastiche ad ogni loro libero arbitrio independentemente da detto Collegio de Procuratori, e da qualunque altra Persona.

Capitulum, & Canonici prædd. reintegrantur in pristinam possessionem dicti Sacelli.

§.5. Riponendo noi detto Capitolo, e Canonici nel primiero ed antico dominio, e libero possesso di detta Cappella nello stesso modo, e forma, in cui si trovavano, e che gli competeva prima della stipolazione dell'antico Istrumento di concessione, non ostante li sopra riferiti Istrumenti di Donazione, concessione, Capitolazioni, Transazioni, da noi come sopra rescissi,

rescissi, annullati, e rivocati, quali vogliamo, che s'abbino qui inserti, e ripetiti, ancorchè dette Concessioni fossero state confermate con beneplacito di questa Santa Sede, o de' Cardinali Titolari, o che questi per il lasso del tempo si potessero presumere confermati, e non ostante li suddetti Decreti di manutenzione, e lite come sopra pendente, assolvendo noi pienamente tanto detto Capitolo, e Canonici, quanto detto Collegio de' Procuratori, e ciascun di loro universalmente, e singolarmente da tutti gl'obblighi, e promesse stipolate ne' suddetti Istrumenti, e respettivamente dai giuramenti in essi prestati, e particolarmente detti Procuratori dal pagamento degl'annui due ducati d'oro di Camera promessi nel suddetto Istrumento di Concessione, e respettivamente delli residuali scudi 150. parimente convenuti, e promessi nell' ultimo sopra riferito Istrumento di Transazione, dichiarando con la nostra Suprema autorità, che dette Parti per l'avvenire, ed in perpetuo non siano in verun modo tenute all' osservanza, mantenimento, ed esecuzione di quanto in essi hanno anche con giuramento promesso; Ed affinchè detti Procuratori non abbino a ricevere alcun pregiudizio da questa nostra determinazione, vogliamo, ed ordiniamo, che detto Capitolo, e Canonici dentro due mesi dalla data del nostro Moto proprio siano tenuti, ed obbligati a restituir liberamente a detto Collegio de' Procuratori li sc. 150. da essi pagati nella stipolazione di detto Istrumento di Transazione seguita l'anno 1716. in occasione della nuova costruzione di detta Cappella, per esser così mente, e volontà nostra precisa, ed espressa.

Clausulæ. §.7. Volendo, e decretando, che alla presente Cedola di nostro Moto proprio, benchè non ammessa, nè registrata in Camera, non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, orrezione, nè d'alcun'altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri qualunque pretesti quanto si voglia validi, legitimi, giuridichi, anche di lesione, re judicata, *Jus quæsito*, o altra più potente ragione racchiusa nel corpo della legge, e qui non espressi, e che necessariamente dovessero esprimersi, e benchè le cose sopra espresse in tutto, o in parte non si verificassero, possa essere impugnata, moderata, o rivocata, o concedersi contro di essa qualsisia rimedio di ragione, di fatto, o di grazia, o qualunque aperizione *Oris* e che così, e non altrimenti, debba sempre, ed in perpetuo giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale Ordinario, Commissario, Delegato, o altro benchè Collegiale, Congregazioni anche de' Reverendissimi Cardinali, Legati a latere, Visitatori Apostolici, Camerlengo di Santa Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, che per comprenderlo vi si ricercasse specifica espressione, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretar diversamente, e dichiarando noi sin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, definito, ed interpretato contro la forma, e disposizione della presente Cedola di nostro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati li Procuratori di detto Collegio, e quali si siano altre persone quanto si voglia privilegiate, e privilegiatissime, che in qualunque modo, e per qualsivoglia titolo vi avessero, o pretendessero avervi interesse.

§.7. Non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente l'Istumento di Concessione, e Donazione di detta Cappella fatta da detto Capitolo, e Canonici a favore di detti Procuratori, e loro Collegio suddetto, Capitolazioni, e Transazioni susseguentemente stipolate, anche munite d'obbligo Camerale, giuramenti in essi prestati, obblighi, patti, condizioni, dichiarazioni, ed altro in essi respettivamente stipolato, Decreti ottenuti, atti fatti, e lite pendente in detta nostra Rota, ed altro qualunque Tribunale, la Bolla di Pio Quarto nostro Predecessore de *Registrandis*, la Regola della nostra Cancellaria *de jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche, nostre, e de' nostri Predecessori, benche munite di derogatorie delle derogatorie, Decreti irritanti, ed altre clausule più efficaci, effrenate, ed inusitate, la disposizione de' Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, o Canoniche, statuti, riforme, stili, usi, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi colla pienezza della nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire per questa volta sola, e per la piena, e total'esecuzione, ed effetto di quanto s'esprime nella presente cedola di nostro Moto proprio, ampiamente, ed espressamente deroghiamo. Derogatoriæ.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di XXVI. Marzo MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCLXXVI.

Conceditur Indulgentia Monachis, & Monialibus Ordinis Carthusianorum ad instar visitantium septem Ecclesias Urbis. Dat.27. Apr. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. concessa fuit Indulgentia plenaria perpetua Monialibus totius Orbis in die earum velationis, benedictionis, & consecrationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilectis Filiis Monachis, ac dilectis in Christo Filiabus, Monialibus, Novitiis, Conversis, & Donatis Ordinis Carthusianorum, ubicumque existentium, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§.1. AD augendam vestram devotionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti vobis omnibus, & singulis vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui, & Concessio prædictæ Indulg.

 quæ

quæ semel in hebdomada decies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam in Oratorio vestri Domicilii devote recitaveritis, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderitis, qua vice prædictarum id egeritis, ut eas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac si septem Almæ Urbis nostræ intra, & extra illius muros Ecclesias ad id designatas personaliter, & devote visitaretis, tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus, & indulgemus.

Clausulæ. §.2. Non obstante regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus ad decennium tantum valituris. Volumus autem quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur præsentes nullæ sint, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXXVII.

Dat. 2. Maji 1729. An. 5.

Confirmantur quædam Constitutiones Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia.

Alia hujus Const. ed. 1727. Jun. 20. P. 4. confirmatur quoddam Decr. Min. Generalis eorumdem Fratrum, & Const. ed. 1730. Jan. 29. P. 6. Confirmantur quædam Decreta Capituli Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. AD Pastoralis dignitatis fastigium meritis licet imparibus, divina dispositione evecti illa, quæ pro felici, prosperoque Religiosorum Ordinum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei assidue proferre satagentium gubernio, & progressu provide constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, Apostolici muniminis Nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Nonnullas Constitutiones in Capit. Gen. novissime Romæ celebrato emanasse refertur. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum, quod pro salubri totius Ordinis hujusmodi illiusque Fratrum Regimine, & directione diversæ Constitutiones in Capitulo Generali ipsius Ordinis novissime videlicet anno 1723. in hac Alma Urbe celebrato, cui felic. record. Innocentius Papa XIII. Prædecessor Noster præsedit, editæ, ac subinde jussu Nostro a Venerabili Fratre Nostro Laurentio Episcopo Tusculano Corsino Ordinis præfati apud nostram Sedem Apostolicam Protectore, & bon. mem. Laurentio, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Cozza nuncupatis revisæ, ac per eos in meliorem, clarioremque formam redactæ fuerunt.

Preces Procuratoris Generalis. §.2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, prædictus Josephus Maria Procurator Generalis illas pro firmiori earum subsistentia exactiorique observatione Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius Josephi Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Constitutiones prædictas in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Concilii Tridentini Decretis, Constitutionibusque, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim Reformationem dicti Ordinis, illiusque Fratres Reformatos, seu Recollectos, vel Discalceatos nuncupatos quomodolibet concernentibus, & quandocumque editis non adversantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus. Confirmatio Constitutionum prædd.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præsentes literas, ac Constitutiones, ut præfertur, editas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die II. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXXVIII.

Confirmatur Constitutio Urbani VIII. super prohibitione deferendi habitus Ordinis Minorum de Observantia.

Dat. 16. Maji 1729. Ann. 5.

Laudata Urb. VIII. Const. hic inserta edita est 1638. Oct. 5. P. 16.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias emanarunt a felic. record. Urbano Papa VIII. Prædecessore Nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet:

Constit. præd. Urb. VIII. §.1. Urbanus PP. VIII. ad futuram rei memo-

moriam: Cum sicut dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum regularis observantiæ Sancti Francisci Nobis nuper exponi fecit, quamplures abutentes habitu Fratrum Tertiarorum Ordinis ejusdem Sancti Francisci, vel simplicem Tunicam oblongam cum Mantello, vel sine eo absque Superiorum prædictæ Religionis licentia deferant, vel etiam eis Caputium, aut Tunicæ adjunctum, aut ipsi Mantello consutum superaddant, eorumque nonnulli extra Claustra degentes tum scandalose, & inopportune sub specie peregrinationis, aut alterius emendicati prætextus divagentur, tum etiam aliquas Ecclesias, seu Capellas adscito sibi Eremitarum nomine incolant, exindeque maximi apud sæculares scandali materia, & pravæ opinionis erga prædictam Religionem ingeratur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut tot incommodis, & scandalis opportunum aliquod remedium adhibere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur eumdem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis Locorum Ordinariis, ac Nostris, & Sedis Apostolicæ Nunciis ubivis Terrarum constitutis, & degentibus, tenore præsentium districte præcipiendo mandamus, ne de cætero quemquam prædictam Tunicam oblongam, cum, vel sine Mantello, absque Superiorum prædictæ Religionis Minorum de observantia, & cujusvis Instituti, seu Congregationis Ordinis ejusdem Sancti Francisci licentia in scriptis obtenta quoquomodo deferre permittant, utque, si aliquem præmissorum transgressorem repererint, illum Carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrariis pœnis mulctandum irremisibiliter curent, & propterea nemini licitum faciant, etiamsi prædictæ Religionis Minorum de Observantia, & cujus Instituti, seu Congregationis Universi Ordinis hujusmodi Superiorum scriptæ, seu quovis alio prætextu roborata licentia desuper accesserit, ut habitum hujusmodi cum prædicto Caputio, vel Tunica, seu Mantello, ut præfertur, consuto deferant, sublata ejusdem Ordinis Superioribus, ipsisque Locorum Ordinariis, ac Nunciis Apostolicis, & eorum cuilibet quavis auctoritate licentias hujusmodi cuiquam concedendi, ac demum earumdem tenore præsentium volumus, & ordinamus, ut si quispiam tale deferens Caputium vel cum licentia, vel sine ea inventus fuerit, Carceris detentione, habitus privatione, & aliis arbitrariis pœnis ab eisdem Ordinariis, & Nunciis omnino puniatur.

Prohibitio prædict. deferendi habitus Ordinis Minorum.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ literæ ad omnium, quos illæ concernunt notitiam facilius deveniant, volumus, quod illarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Octobris MDCXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo Sexto.

Derogatoriæ.

§.4. Cum autem, sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis ejusdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli præsertim Eremitæ contra præfatarum Urbani Prædecessoris literarum tenorem, ac dispositionem ipsorum Fratrum habitum cum Caputio non sine eorumdem Ordinis, ac Fratrum dedecore, & perturbatione deferre præsumant, indeque plurima scandala ante hac orta fuerint, ac in dies oriantur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causæ præsentis Confirmationis.

Preces Proc. Gen.

§.5. Nos igitur ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui Dilectum Filium Ministrum Generalem Ordinis prædicti desuper audiverunt, ac narrata attenderunt, consilio, præinsertas Urbani Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea memoratis Eremitis sub pœnis in eisdem Urbani prædecessoris literis expressis præcipimus, ut pro majori faciliorique eorum a Fratribus dicti Ordinis discrimine, de cetero ultra barbam gestent etiam Tunicam breviorem, solitumque scapulare longius pallio, seu mantello ad differentiam Tertiariorum commensalium.

Confirmatio relatæ Const. Urb. VIII.

§.6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac

Clausulæ.

ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Urbani Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis

§.8. Volumus quoque, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die XVI. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno V.

CCLXXIX.

Dat. 11. Julii 1729. Ann. 6.

Conceditur Indulgentia plenaria perpetua Visitantibus aliquam Ecclesiam Canonicorum Regularium, vel Monialium Ordinis Præmonstraten. ubicumque locorum quibusdam anni temporibus.

Alia Indulgentia plenar. perpetua iisdem concessa fuit a Paulo V. Const. ed. 1606. Oct. 19., quæ postmodum confirmata reperitur ab Innoc. XII. Const. ed. 1697. Apr. 20. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cælestium munerum thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam fidelium religionem, & Animarum salutem speramus in Domino profuturum.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis qui aliquam ex Ecclesiis tam Canonicorum Regularium, quam Monasteriorum Ordinis Præmonstraten. tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque Locorum existentibus in decima sexta Januarii, tertia, ac vigesima nona Martii, septima Aprilis, decima quinta Junii, nona Julii, decima tertia Augusti, & decima septima Novembris Mensium diebus si non sint impediti, si vero sint impediti die immediate sequenti respective non impedito, ac feria secunda infra Octavam Ascensionis Domini nostri Jesu Christi a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceditur præfata Indulgentia.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Juli MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCLXXX.

Dat. 18. Julii 1729. Ann. 6.

Conceditur universo Ordini S. Francisci, necnon Civitati, & Diœcesi Asculanæ facultas recitandi Officium sub ritu duplici, & celebrandi Missam B. Seraphini de Asculo.

Similis concessio ab eodem Pontifice Const. ed. 1728. April. 12. P. 4. facta fuit Canonicis Regularibus Præmonstratensibus pro recitatione officii trium Sanctorum sui Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

§.1. CUm attenta approbatione publici Cultus vigore Indultorum Apostolicorum B. Seraphino de Asculo Ordinis Minorum Cappuccinorum præstiti, seu casus excepti a Decretis san. mem. Urbani PP. VIII., facta in Congregatione Sacrorum Rituum sub die 11. Martii 1719., annuente postmodum die 19. Aprilis dicti Anni san. mem. Clemente PP. XI., ex parte, & ad instantiam Marchionis Joannis Baptistæ Caucci d. Causæ Postulatoris, Sanctissimo Domino nostro Benedicto PP. XIII. supplicatum fuerit, quatenus concedere dignaretur, ut in posterum, singulis annis, in honorem prædicti Beati die 12. Octobris Anniversaria illius obdormitionis in Domino, tam *in toto Seraphico Ordine Minorum S. Francisci*, quam etiam *in Civitate, & Diœcesi Asculana*, ubi Sacrum ejusdem B. Corpus requiescit, & colitur, ac *in Terra Montis Granarii* Firmanæ Diœcesis, ubi natus fuit, recitari posset Officium, & celebrari Missa de Communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici ab omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus utriusque sexus, qui ad horas Canonicas tenentur:

Preces hac de re porrectæ Sanctissimo.

§.2. Sanctitas Sua, cum prius recognosci, ac perpendi fecerit a Reverendissimo Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippen. Fidei Promotore supplicem libellum eidem Sanctitati Suæ porrectum, ac scripturas omnes super hujusmodi instantia jampridem exaratas, & impressas, cum animadversionibus Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Lambertini tunc Fidei Promotoris, ac responsionibus ad eas per Postulatores datis, & nihil in illis a dicto Archiepiscopo Philippen. inventum fuerit, quod hujusmodi Instantiæ obstare posset, Officium & Missam in honorem *B. Seraphini* prædicti pro die 12. Octobris, juxta petita, servatis tamen Rubricis Breviarii, & Missalis Romani, benigne indulsit, atque concessit die XVIII. Mensis Julii MDCCXXIX.

Concessio præd.

Con-

CCLXXXI.

Dat. 18. Iulii 1729. Ann.6.

Confirmatur Congregationis Indicis Decretum quo damnantur nonnulli Libri Latino, & Gallico Idiomate impressi.

De alia prohibitione duorum librorum Gallico Idiomate impressorum. vide aliam hujus Const. ed. 1728. jun.25. P.5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Decretum Sacræ Congregationis Eminorum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium a Sanctissimo D. N. Benedicto PP. XIII., Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Republica Cristiana specialiter deputatorum ubique publicandum.

Decret. præd.

§.1. SAcræ Indicis Congregationis Decreto damnati, prohibiti, ac respective suspensi fuerunt infrascripti Libri ubicumque, & quocumque Idiomate, & inscriptione qualibet impressi, imprimendive, quorum Tituli:

Tituli prædd. librorum, qui damnati fuere

§.2. *Animadversiones Justi Henningii Bohemerii in Institutiones Juris Ecclesiastici Claudii Fleury cum Latina versione Joannis Danielis Graber 1724.*

Casimiri Ordini Commentarius, & de Scriptoribus Ecclesiæ, antiquis illorumque scriptis &c. Lipsiæ MDCCXXII. Tom. I., II., & III.

Censura Sacræ Facultatis Theologiæ Duacensis in quasdam propositiones de gratia depromptas ex dictatis philosophicis Dominorum Lengrand, & Marechal &c. accedit Appendix ad Causam professorum primariorum Collegii Regii. Item Mantissa continens Censuram in Epistolam scriptam ab Er. Domino Pierart Sac. Theologiæ Licentiato &c. Typis edita annis 1722. 1724. donec corrigatur. Discours contre la persecution Traduit de Angloif Liege 1725

Epistolica Disertatio Scoti Thomistica super facti quæstione, utrum Doctor Angelicus revera docuerit pluribus in Locis B. Virginem fuisse immunem a peccato originali? Cui denuo accessit duplex dissertatio Dogmatica scilicet, & Historica circa B. Virginis Conceptionem. Stephani Chiesa labore concinnatum. Taurisii MDCCXVI. Donec corrigatur.

Historie des Cheveliers Hospitaliers de S. Jean de Ierusalem appellez de puis Cheveliers des Rhodes, & Auourd Hui-Chevaliers de Malte. Par Monsieur l'Abbè de Vertot MDCCXXVI. Tom. 1. 2. 3. 4., & 5. Ioannis Gasparis Suicen Thesaurus Ecclesiasticus ex PP. Græcis ordine alphabetico concinnatus Amstelodami MDCLXXXII. Ioannis Georgei Walchy Commentarium Concilii Lateranensis a Benedicto XIII. celebrati Anno 1725. Lipsiæ 1727.

Ioannis Marini Oconensis Theologia speculativa, & Moralis Venetiis 1720. Tomus Tertius.

Novveau Voyage d'Italie, avec uu memiire contenant des avis utiles aceux qui voudrant faire le mesme Voyage per Monsieur Misson. Haye 1717.

Remarques sur divers Endroits d'Italie par Monsieur Addison pour servir au Voyage de Monsieur Misson Paris 1722.

The spiritual Director forthose vuho have nove translated out of Franch Pinted in the yeaer. 1703. = hoc est = Spiritualis Director pro his, qui nullum habent, ex Gallico translatus.

Traitè des Loix Civiles, & Ecclesiastiques conte les Hæretiques par les Papes, les Empereurs, les Rois, & les Conciles Generaux, & Provinciaux approvez par l'Eglise de Rome Liege 1725.

Triumphus Misericordiæ, idest Sacrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Institutum redemptio Captivorum, cum adjuncto Kalendario Ecclesiastico Historico universi Ordinis Authore Ioanne a Sancto Felice Viennæ Austriæ 1704.

§.3. Nemo itaque cujuscumque gradus, & conditionis prædictos libros in posterum vel imprimat, vel legat, vel retineat, si quos interim habuerit Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis a præsentis Decreti notitia tradat sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis. Prohibitio prædictorum librorum.

§.4. Quibus per me infrascriptum Secretarium Sanctissimo Domino nostro Benedicto Papa XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & exequutioni mandari jussit. Confirmatio relati Decreti

In quorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis De Via Præfecti, præsens Decretum signatum, & munitum fuit Romæ in Palatio Apostolico Vaticano die XVIII. Julii MDCCXXIX.

CCLXXXII.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Vincentii a Paulo Congregationis Missionis, & Puellarum Charitatis Fundatoris. Dat. 13. Aug. 1729. Ann.6.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. indicta fuit Beatificatio Servi Dei Fidelis a Symaringa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

JUstus, ac Misericors Dominus peculiarium quorumdam Servorum, atque Electorum suorum, quos a Constitutione Mundi in opus suum prædestinatos multiformis gratiæ suæ charismatibus instruxit, Sanctitatem interdum signis, atque portentis testatam facit in terris, ut illis, quos perennis gloriæ corona donat in Cælis, debitæ quoque Venerationis cultus a Fidelibus impendatur. Exordium.

§.1. Inter quos, cum longe, lateque refulserit Servus Dei Vincentius a Paulo Sacerdos Gallus, Congregationis Presbyterorum Sæcularium Missionis, & Societatis Puellarum Charitatis nuncupatarum Fundator, qui mirabili in Deum, ac Proximum Charitate (dilatante cor ejus Spiritu Sancto) succensus, veræque pietatis operibus, & præsertim animarum lucro jugiter intentus, pauperes Ruricolas, quos ut plurimum in ignorantiæ tenebris misere jacere dolebat, erudiendi, Fideique Catholicæ Misteria, & præcepta, ac viam salutis edocendi voto se, & Presbyteros dictæ Congregationis obstrinxit, necnon Clero rite instituendo imprimis addixit, aliarumque omnium virtutum præsidio, & robore accinctus ex alto, toto peregrinationis, ac conversationis suæ tempore fidelem se Ministrum, strenuumque, ac indefessum Vineæ Domini Cultorem, & Operarium exhibuit, atque Ecclesiam universam nedum suavissimo spi- Laudes præd. Servi Dei.

spiritualium aromatum odore implevit, sed etiam uberrimorum fructuum fecunditate locupletavit, plenusque dierum, ac meritorum, dilectus Deo, & hominibus, mortalis hujus vitæ cursum feliciter consummavit; Apostolici muneris, quod nos gerere voluit Altissimus, ratio exigit, ut tam splendidam lucernam diutius sub modio latere non sinamus, sed super Candelabrum ministerio nostro collocetur, ut luceat omnibus, qui in Domo sunt, ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, Christianique Populi consolationem, ac spiritualem ædificationem.

A Congr. Rituum ad illius Beatificationem deveniri posse, de more decretum est.

§.2. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum processibus de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ Sanctitate, & virtutibus heroicis, quibus idem Servus Dei Vincentius a Paulo multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur; Ipsa Congregatio Cardinalium coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse, quandocumque Nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari cum solitis Indultis:

Preces Regis & Reginæ Galliarum.

§.3. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi, ac Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Mariæ eorumdem Francorum Reginæ Christianissimæ ejus Conjugis, pluriumque aliorum sublimium Catholicorum Principum, necnon Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac dilectorum Filiorum Cleri Regni Galliarum, totiusque insuper dictæ Congregationis Presbyterorum Sæcularium Missionis supplicationibus Nobis, & huic Sanctæ Sedi super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Servus Dei Vincentius a Paulo in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ Venerationi Fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponantur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quot annis die Anniversaria felicis ejus obitus recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani. Porro recitationem Officii, ac Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet: in Pago de Podio, vulgo Poy, Aquen. Provinciæ Auxitan., ubi dictus Dei Servus natus est, in Castro de Clichi Parisien., & in Oppido de Chatillon juxta Principatum Dombarum Lugdunen. respective Dioecesium, in quibus curam Animarum obivit, ac in Civitate Parisien., unde ad Cælos evolavit, & ubi venerabile ejus Corpus requiescit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, ac in universa Congregatione Missionis præfata, tam quoad Clericos, & Presbyteros ejusdem Congregationis, quam quoad Convictores, & Alumnos, qui in illius Domibus commorantur; demum in singulis Ecclesiis, sive Capellis, vel Oratoriis prædictæ Societatis Puellarum, quam ipse Servus Dei sub nomine Charitatis instituit, pro Sacerdotibus Ecclesiarum, sive Capellarum, vel Oratoriorum istiusmodi servitio addictis; Et quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus Presbyteris ad Ecclesias, in quibus Festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint inchoando, in Ecclesiis Pagi, Castri, Oppidi, Civitatis, Congregationis, ac Societatis hujusmodi Solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici Majori, die ab Ordinariis respective constituta, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia (pro qua re diem 21. currentis Mensis Augusti assignamus) pariter celebrandi facimus potestatem.

Indulgentur quædam ad ejusdem cultum.

Solemnia Beatificationis indicuntur

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§.5. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu Secretarii supradictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti, seu Propræfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Aug. MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCLXXXIII.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti circa Abbates Titulares.

Dat. 6. Sept. 1729. Ann. 6.

De Abbatibus Titularibus dictæ Congregationis vide Clem. XI. Const. ed. 1713. Apr. 12. P. 13.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis divinitus pastoralis Officii debito illa, quæ a Congregationibus Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub suavi vitæ Monasticæ jugo mancipatorum pro felici, prosperoque earum in spiritualibus, & temporalibus regimine, & gubernio provide facta esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, libenter cum id a Nobis petitur Apostolici muniminis nostri præsidio roboramus

Causa edendi hujusmodi decreta, nempe abusus quidam Abbatum Titularium.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti, quod cum tunc existens Abbas Generalis una cum Definitorio ejusdem Congregationis animadvertisset ex modo, & ratione vivendi nonnullorum Abbatum titularium d. Congregationis tam de numero, quam supra numerum diversos in eandem Congregationem sensim obrepere abusus, qui non minus in Regularis observantiæ, & disciplinæ relaxationem, ac detrimentum, quam in

in Monasteriorum ipsius Congregationis gravamen, & dispendium tendebant, contra dispositionem quarumdam literarum fe. re. Clementis PP. X. Prædecessoris nostri alias nempe die 27. Februarii 1671. editarum, quibus diserte cautum fuerat, quod ejusmodi Abbates Titulares nullam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monasteriis præfatis onerosa foret, prætendere valerent, atque in Ecclesia saltem diebus festivis Missæ Conventuali, & Vesperis, ac diebus singulis mane orationi mentali interesse tenerentur, simulque istis abusibus, & incommodis exinde dictæ Congregationi provenientibus occurrendi, efficaxque remedium adhibendi necessitatem agnovisset in Capitulo Generali ejusdem Congregationis novissime celebrato post rem diligenter, ac mature ibidem discussam, atque inhærendo tum præfati Clementis Prædecessoris literis, tum Constitutionibus dictæ Congregationis per Sedem Apostolicam confirmatis quædam circa eosdem Abbates Titulares Decreta, seu Ordinationes salubriter edita, & facta fuerunt.

Decreta prædicta Capituli Gener. ad prædd. abusus tollendos.

§.2. Ut scilicet in posterum ejusmodi Abbates Titulares præsentes, & futuri Abbati Locali in omnibus subjaceant, nec eis liceat nominatim a Monasterio, seu Domo egredi absque licentia, & benedictione ipsius Abbatis localis, quo tamen absente non teneantur se personaliter existere coram Vicario, aliisque Monasterii Officialibus, sed id facere, ac supplere possint per Socium, seu Conversum sibi destinatum, qui singulis vicibus tam egressus, quam reditus ad Monasterium, seu Domum, se coram illis omnino repræsentare debebit, Choro sicuti alii Monachi assistant, ac præsertim intersint orationi mentali quolibet mane, Missæ Conventuali, ac Vesperis canendis saltem diebus festivis ad præscriptum supradictarum Clementis Prædecessoris literarum, necnon etiam Missis absque cantu celebrandis, prout Superior localis injunxerit, & ordinaverit, excepto dumtaxat casu infirmitatis, aut alicujus particularis necessitatis per eumdem Superiorem localem recognoscendæ intervenire debeant in Refectorio primæ mensæ cum aliis Monachis. Vestiarium eis subministrandum, illud Vicarii Monasterii hujusmodi pro tempore non excedat, neque ipsis licitum sit quamcumque personam, quæ illis inserviat, etsi Monasterio nullatenus oneri foret ad sui libitum eligere, sed contenti sint servitio personæ, quæ eis a Superiore locali præfato assignabitur a familia Monasterii ejusdem Superioris localis arbitrio, & sine publici servitii detrimento assumendæ. Occasione visitationum simul cum aliis Religiosis intervenire debeant publicæ receptioni Visitatorum, ad fores Ecclesiæ fieri solitæ, necnon in Capitulo intimationi ejusmodi Visitationum, quibus etiam subjecti existant, huicque Ordinationi Visitatores secluso insistant, sua ad hoc, si opus fuerit, utendo anctoritate: onerata pro enarratorum Decretorum executione, & implemento ipsorum Abbatum Titularium, ac Superiorum Localium conscientia.

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Procurator Generalis præmissa, utpote, quæ in Divini cultus augmentum, ac ejusdem Congregationis utilitatem, & levamen cedere dignoscuntur, quo solidius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & attenta relatione dilecti filii nostri Nicolai S.R.E Presbyteri Cardinalis Spinulæ nuncupati dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris Nobis super præmissis facta, omnia, & singula Decreta supradicta, seu Ordinationes in memorato Capitulo Generali edita, sicut præmittitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, necnon illa exacte, & inconcusse observari, & adimpleri sub pœnis quoad ipsos Abbates Titulares privationis suorum privilegiorum, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrendis, quo vero ad Abbates, seu Superiores locales, qui in eis debitæ executioni demandandis, & servari faciendis negligentes, ac culpabiles fuerint Definitorii Generalis, vel Superiorum Generalium d. Congregationis arbitrio pro modo culpæ infligendis auctoritate, & tenore prædictis præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relator. Decr.

Præcipitur eadem observari sub quibusdam pœnis.

Clausulæ.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis Ordinis, & Monasteriorum prædictorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die VI. Septemb. MCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

Re-

CCLXXXIV.

Dat. 17.Sept. 1729. Ann.6.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis impressis sub titulo = *Mandement de Monseigneur l'Euesque d'Auxerre, qui defend l'Office imprimè sur une fouille volante &c.* cum prohibitione eorumdem foliorum.

Similis revocatio quarundam Ordinariorum Episcopi Metensis habetur alia hujus Const. ed. 29. Oct. 8. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinationes in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§.1. CUM ad Apostolatus nostri notitiam pervenisset, in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo = *Mandement de Monseignur l'Euesque d' Auxerre, qui defende reciter l' Office imprimè sur une fouille volante, qui comence par ces mots.* Die 25. Maji in Festo S. Gregorii VII. Papæ, & Confessoris *Danuè à Regennes ce 24. Juillet* 1729. = Nos quamplures ex Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacrá Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus.

Eorum retentio interdicitur.

§.2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manu scripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi vero, ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandatur publicatio harum Literarum.

§.3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquos ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fides habenda transumptis.

§.4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prosus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris XVII. Septembris MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCLXXXV.

Dat. 23.Sept. 1729. Ann.6.

Erigitur Primaria Congregatio vulgo nuncupat. *la Buona Morte* in Ecclesia Domus Professæ Soc. Jesu, cum Indulgentiis per modum suffragii applicandis.

Alia hujus Constit. ed. 1727. Apr. 1. P. 3. erecta fuit Archiconfraternitas Concept. B. M. V. in Ecclesia de Aracœli de Urbe.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium cum causa indictiva Indulgentiarum infrascriptarum.

REdemptoris nostri Jesu Christi pro salute humani Generis in ara Crucis immolati vices, licet immeriti gerentes in terris, dum attendimus ad uberes fructus, quos ubique terrarum in Militanti Ecclesia Venerabilis Societas JESU verbo, doctrina, & exemplis in dies copiosius affert, ad illam peculiarem curam prospicimus, qua Christifideles pretioso tanti Holocausti Sanguine redemptos, ex hujusmodi memoria ad pia, & salutaria opera ferventer excitat; Apostolici muneris nostri esse reputamus, spiritualium largitionum abundantiam desuper effundere, ut ipsorum fidelium sanctis hujusmodi operibus vacantium Religio, & devotio continuum suscipiat incrementum, hisque votiva salus proveniat animarum.

Primordia Congregationis Bonæ Mortis.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti Filii Michaelis Angeli Tamburini moderni Præpositi Generalis Societatis JESU petitio continebat, quod a septuaginta annis, & ultra in Ecclesia Domus Professæ ejusdem Societatis JESU de Urbe feria sexta (alias non impedita) cujuslibet hebdomadæ, inibi vespere Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur duo ex Presbyteris Regularibus d. Societatis ad infrascripta specialiter deputati piæ Fidelium contemplationi acerbissima mortis

Do-

Domini Nostri Jesu Christi in Cruce pendentis, ejusque Genitricis B. Mariæ Virginis ad Crucem adstantis dolorum, & lacrymarum monumenta variis colloquiis, precumque recitationibus devote respective repræsentant, ac verbum Dei salubres ad bene moriendum meditationes excitando in virtute etiam respective edocent, unde nonnulli Christifideles piorum, & salutarium operum hujusmodi Instituto moti se invicem in dicta Ecclesia congregari cœperant, & circa præmissa vacantes ab inde citra Christifidelium Congregatio sub titulo, & denominatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce moribundi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis dolorosæ *della Buona Morte* nuncupari cœpit, & nuncupatur ad præsens; eidemque Congregationi quædam propterea Indulgentia etiam per modum suffragii applicanda cum nonnullis relaxationibus a fel. rec. Alexandro PP. VII. Prædecessore nostro sub certis modo, & forma tunc expressis successive concessa fuit prout in literis Apostolicis ejusdem Alexandri Prædecessoris in forma Brevis sub Annulo Piscatoris desuper sub dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima prima Mensis Augusti anni Domini millesimi sexcentesimi quinquagesimi quinti, Pontificatus præfati Alexandri Prædecessoris Anno primo expeditis plenius continetur.

Institutum Bonæ Mortis in Ecclesiis Societatis ubique terrarum exercetur.

§.2. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat in diversis mundi partibus, & præsertim insignibus Europæ Civitatibus dictæ Societatis Domus professæ, Collegia, & Residentiæ respective fundata existant, & in eorum respective Ecclesiis (ut plurimum diebus Dominicis) similiter non impeditis, dum in eis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur, uno ex Presbyteris Regularibus dictæ Societatis præmissa, ut præfertur, repræsentante, edocente, Institutum hujusmodi ad Dei gloriam, ac publicam salutem, & spiritualem consolationem, cum multiplici fructu exinde proveniente jugiter exerceatur: ac operæ pretium sit, ut in primo dicta Ecclesia eorumdem Fidelium Primaria Congregatio, sub titulo, ac denominatione præfatis, ad laudabile eorum in piis operibus, & officiis hujusmodi studium nostris beneficiis, & Indulgentiarum præmiis conservandum, & augendum stabiliatur, & instituatur.

Primariæ Congregationis præd. Institutio.

§.3. Quare pro parte dicti Michaelis Angeli Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ei in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur salutiferum opus hujusmodi plurimum in Domino commendantes, ac præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ipsumque Michaelem Angelum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon Alexandri Prædecessoris literarum præfatarum, tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in primodicta Ecclesia unam utriusque sexus Christifidelium primariam Congregationem sub invocatione Domini Nostri Iesu Christi in Cruce moribundi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis dolorosæ, vulgo *della Buona Morte* nuncupatam, quæ per præfatum Michaelem Angelum, & pro tempore existentem Præpositum Generalem dictæ Societatis, seu illo defuncto, donec alius ad officium Præpositi Generalis hujusmodi canonice assumatur per Vicarium etiam Generalem eiusdem Societatis dirigi debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo sine tamen ipsius Societatis præjudicio, erigimus, & instituimus.

Concessio Indulgentiæ plen. pro Sodalibus in ingressu.

§.4. Ut autem primaria Congregatio hujusmodi pro gratiarum, & munerum cælestium largitione devotionis, ac pietatis jugiter proficiat incrementis de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; omnibus, & singulis utriusque sexus christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui deinceps in Sodales ejusdem Primariæ Congregationis recipientur, die prima illorum receptionis hujusmodi, si Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in primodicta Ecclesia, aut ubicumque potuerint, ac in mortis articulo eo die sumpserint.

§.5. Ac ipsis, & pro tempore existentibus dictæ Primariæ Congregationis sodalibus ubilibet degentibus similiter vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione, si id commode fieri poterit refectis, vel saltem contritis in eorum mortis articulo pium nomen Iesu corde, si ore nequiverint, devote invocantibus, aut aliquod pœnitentiæ signum facientibus.

Et in una ex sextis Feriis hebdomadæ, seu una ex diebus Dominicis cujuslibet Mensis.

§.6. Insuper eisdem sodalibus qui etiam vere pœnitentes, & confessi semel quolibet mense in una ex sextis feriis hebdomadæ, seu in una ex diebus Dominicis cujuslibet mensis per eos ad sui libitum respective eligenda, prout expositio Sanctissimi Sacramenti vespere in qualibet ex dictis sextis Feriis, seu diebus Dominicis fiet:

Necnon festis Domini, ac B. M. V. Sanctorum Apostolorum S. Iosephi, & aliorum &c.

§.7. Necnon in Nativitatis, Resurrectionis, & Ascensionis Domini nostri Iesu Christi, ac Epiphaniæ, & Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, ac Corporis Christi, necnon in Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Conceptionis, & Nativitatis B. M. Virginis; ac Nativitatis S. Joannis Baptistæ, & singulorum Sanctorum Apostolorum, videlicet Petri, Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi, Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis, Judæ, & Mathiæ, necnon S. Josephi, & Commemorationis omnium Sanctorum Festis diebus præfatum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in primodicta Ecclesia sumpserint, ac inibi pias ad Deum preces, prout unicuique sugeret devotio, pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, hæreticorum, & infidelium conversione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, ac nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis prosperitate devote effu-

effuderint, quo die singulorum festorum dierum hujusmodi id pro tempore fecerint, plenariam omnium peccatorum suorum veniam, & remissionem, Apostolica auctoritate misericorditer in Domino earumdem tenore præsentium etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

Indulgentia 7. annorum pariter conceditur iis, qui expositioni Venerabilis interfuerint, aut disciplinam fecerint qualibet feria sexta, seu die Dominica.

§.8 Iis vero, qui expositioni Sanctissimi Sacramenti Vespere, in qualibet ex dictis sextis feriis, seu in qualibet ex dictis diebus Dominicis, ut præfertur faciendæ devote interfuerint, & ut præfertur oraverint, aut corpus suum flagellaverint, seu ut vulgo dicitur disciplinam fecerint; septem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentia alia unius anni, toties quoties corpora Defunctorum associaverint, aut alia pia opera exercuerint &c.

§.9. Illis autem, qui de eorumdem Sodalium numero existentium, vel aliorum Christifidelium defunctorum corpora ad sepulturam Ecclesiasticam associaverint, aut Infirmi, vel impediti audito signo campanæ genuflexi, si per infirmitatem licebit, orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro salute animæ defuncti, vel corporis infirmi recitaverint; quique Congregationibus tam publicis, quam privatis, ac Divinis Officiis, spiritualibusque colloquiis, exhortationibus, & aliis Piis Officiis, etiam in sodalis, seu aliorum Christifidelium defunctorum suffragium per præfatam Primariam Congregationem ordinandis, & ab ipo Michaele Angelo, seu pro tempore existente Præposito, seu Vicario Generali approbandis ac diebus feriatis Missæ Sacrificio interfuerint; aut Vespertino tempore, antequam cubent, conscientiam suam diligenter examinaverint, seu pauperes infirmos, tam Sodales, quam alios in Hospitalibus, vel privatis Domibus, necnon Carceratos visitaverint, quoties horum quodvis fecerint unum annum de eis injunctis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis Apostolica auctoritate, & tenore similibus, etiam misericorditer in Domino relaxamus.

Sodales ubivis locorum possunt consequi præfatas Indulgentias.

§.10. Insuper ne præfati Sodales, si aliquando eos ab ipsa Vrbe abesse, vel alibi commorari contingat, hujusmodi Indulgentiarum, & aliarum gratiarum spiritualium effectu, & fructu frustrati remaneant, eisdem Sodalibus extra Vrbem locorum pro tempore commorantibus, ut in locis, ubi eos pro tempore residere, seu morari contigerit, opera prædicta, quæ ipsi Sodales in Urbe præsentes pro singularum Indulgentiarum, remissionum, & relaxationum hujusmodi consequutione observare deberent; apud Ecclesias eorumdem locorum, aut alibi, prius poterunt, observando, & exequendo; omnes easdem Indulgentias, remissiones, & relaxationes habeant, & illæ eis pariter suffragentur.

Indulgentiæ Stationum Urbis visitantibus Ecclesiam Societatis ubi adsit, vel aliam quamcunq;

§. 11. Necnon tam in Vrbe præsentes, quam alibi ubivis locorum commorantes Sodales Primariæ Congregationis hujusmodi, qui singulis Quadragesimalibus, & aliis anni temporibus a diebus Stationum Ecclesiarum dictæ Urbis, & extra illius muros, quæ a Christifidelibus pro consequendis Indulgentiis, & remissionibus visitari solent; dictæ Societatis, si ibi fuerit, alioquin aliam Ecclesiam, seu Cappellam, in locis, ubi eos pro tempore residere, seu morari contigerit, ut præfertur, devote visitaverint, & ibi septies orationem Dominicam, & septies salutationem Angelicam recitaverint; tot & easdem Indulgentias consequantur, quas consequerentur, si iisdem temporibus, & diebus singulas Ecclesias dictæ Urbis, & extra illius muros hujusmodi pro iisdem Stationibus, & Indulgentiis consequendis deputatas personaliter visitarent, ac omnia, & singula, quæ pro hujusmodi gratiarum exequutione quomodolibet requiruntur, plene adimplerent.

Facultas pro Præposito seu Vicario Gen. alias Congregationes aggregandi.

§.12. Præterea eidem Michaeli Angelo, ac pro tempore existenti dictæ Societatis Præposito, seu Vicario Generali, ut in quibusvis aliis dictæ Societatis Domorum professarum, & Residentiarum extra Urbem prædictam per universum Orbem nunc, & pro tempore existentibus Ecclesiis, pro eorumdem piorum operum incremento, quascumque alias aliorum utriusque sexus Christifidelium Congregationes sub titulo, & denominatione præfatis, quæ ab ipsa Primaria Congregatione, tanquam membra a capite dependeant, auctoritate nostra sine tamen Societatis, aut Domorum professarum, Collegiorum, & residentiarum Ecclesiarum huiusmodi præiudicio erigere, & instituere, illasque eidem Primariæ Congregationi aggregare, ac eis sic erectis, institutis, & aggregatis, earumque Sodalibus prædictas, ac omnes, & quascumque alias Indulgentias, peccatorum remissiones, relaxationes, gratias, & facultates tam spirituales, quam temporales a Nobis dictaque Sede Primariæ Congregationi huiusmodi de cætero concedendas, itaut Sodales aliarum Congregationum hujusmodi observantes, & exequentes ea, quæ ipsius Primariæ Congregationis Sodales pro Indulgentiis, & remissionibus, & relaxationibus hujusmodi consequendis observare, & exequi debent, easdem Indulgentias, peccatorum remissiones, & relaxationes pariter consequantur (facultate aggregandi, & gratias hujusmodi aliis concedendi dumtaxat excepta) communicare.

Congregationes visitandi

§.13. Necnon tam Primariam, quam omnes, & singulas ei aggregandas Congregationes hujusmodi per se, vel alium, seu alios ejusdem Societatis Presbyteros Regulares idoneos ad id ab eo deputandos visitare.

Statuta condendi.

§.14. Et pro earum felici statu, regimine, & directione quæcumque Statuta, Constitutiones, & Decreta, licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Concilii Tridentini Decretis non contraria, necnon ab ipso Michaele Angelo, & pro tempore existente dictæ Societatis Præposito, seu Vicario Generali, si per alium, vel alios deputandos hujusmodi fiant, examinanda, & approbanda edere, ac postquam edita fuerint, quoties pro eorum, & temporum qualitate, aut alias expediens ei videbitur immutare, corrigere, moderari, & reformare, aut alia ex integro condere libere, & licite valeat; eisdem auctoritate Apostolica, & tenore similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.15. De-

Præsentes literas non comprehendi sub quibusvis etiam Cruciatæ Sanctæ concessionum revocationibus.

§.15. Decernentes Statuta, Constitutiones, & Decreta hujusmodi, postquam edita, immutata, correcta, moderata, reformata, & condita fuerint ab omnibus Sodalibus prædictis inviolabiliter observari debere, ac præsentes literas sub quibuscumque similium, vel dissimilium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam in favore Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, seu Cruciatæ Sanctæ, aut alias per Nos, & alios Romanos Pontifices Successores nostros, aut dictam Sedem, etiam motu proprio, & consistorialiter, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu ad quorumvis etiam Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam pro tempore quomodolibet factis, minime comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse, & censeri, necnon omnibus quoslibet concernunt, suffragari debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§.16. Non obstantibus præmissis, ac nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Indulgentiis, etiam ad instar non concedendis, & clausulis in illis ponendis; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expressio habenda, seu quælibet alia exquisita, & insolita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorùm tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus etiam pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque: Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Prædictæ Indulgentiæ per modum suffragii applicari possunt.

§.17. Volumus autem, quod præfati Sodales dictæ Primariæ Congregationis omnes, & singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, & relaxationes hujusmodi ab ipsis, ut præfertur consequendas, etiam per modum suffragii pro animabus Christifidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint.

Transumptis adhibeatur fides.

§.18. Præterea etiam volumus, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis Procuratoris Generalis ipsius Societatis, vel Notarii publici manu, & Personæ alicujus in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel pro tempore existentis Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis Sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique locorum in Judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis institutionis, concessionis, elargitionis, relaxationis, Indulti, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac BB.Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIX. Nono Kalendas Octobris Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCLXXXVI.

Dat.28. Sept 1729.An.6.

Insliguntur pœnæ in Depositarios, Ministros &c., qui alienam pecuniam sibi creditam, & depositatam fraudant, necnon pœnæ ultimi supplicii, tam in Urbe, quam in toto Statu subjiciuntur.

De simili re vid. Const. Pii V. ed 1570. Nov.1. P. V. & alia hujus Const. ed.1723. P.3. nonnulla decreta fuerunt contra gabellarum fraudatores.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alieni æris, & pignorum depositarii, & Ministri in publicum, & privatum damnum fide sibi data abutebantur.

§.1 JAM dudum non sine ingenti dolore aures nostras perturbat frequens rumor de non nullis in hac alma Vrbe nostra alieni æris, & pignorum depositariis, arcariis, custodibus, subcustodibus, exactoribus, rationariis, & computorum scriptoribus, aliisque hujus generis Officialibus; & Ministris, qui fide sibi data, suique muneris commodo nefarie abutentes, ut voluptatibus, aliisque execrandis male agendi occasionibus causisque improbe obtemperarent, vitiisque alacrius, & liberius indulgerent, rem ac pecuniam sibi creditam, ut depositam inque arca servatam, prò arbitrio usurpantes, pignora apud se custodita iterum oppignoraverint: quod non solum in Cameræ Nostræ Apostolicæ, sed in Montis Pietatis, & publicarum ad nummularios pertinentium mensarum, ceterorumque locorum, & piorum operum damnum longe gravissimum redundavit, propterea quod infames fraudulenti hujusmodi officiales qui rem suam decoxerant, omnino impares essent integrandis, ac restituendis pecuniis, quas ipsi, proprio vel alieno commodo inservientes, antea pessumdedissent, scientibus, & de compacto cum iis participantibus doloque operam suam conferentibus rationariis computorum scriptoribus, subscriptoribus, aliisue earundem mensarum, & locorum piorum Ministris & Officialibus.

Ut actionem Criminalem declinent falsos prætextus

§.2. Nobis etiam innotuit jam dictos Officiales, maximæ suæ temeritati confisos, ut actionem Criminalem vaferrime declinarent, vel

vel saltem sua crimina callide palliarent, seque justis poenis, in quas incurrissent, prava arte subducerent, permultos speciosos, & omnino falsos prætextus excogitasse, quibus judicium impedirent, pœnasque effugerent, quas ob suas culpas se mereri optime ipsi agnoscebant.

obtrudere consueverunt.

Justum in eos judicium promulgatur.

§.3. Nos propterea, quibus ex pastorali Officio, humilitati nostræ divinitus injuncto, maxime incumbit invigilare, & solicite providere, ne hujusmodi crimina impune committantur; opportunum, & necessarium duximus his de rebus sententiam exquirere à Nobis speciatim indictæ particularis Congregationis nonnullorum hujus nostræ Curiæ Romanæ Præsulum, multa rerum cognitione, integritate, & doctrina præstantium, quorum sæpenumero coram dilecto filio nostro Hannibale Tituli S. Clementis Presbytero Cardinali, & S.R.E. Camerario congregatorum, suffragiis ad nos accurate perlatis, undequaque inhærentes, in hujusmodi fraudulentos Ministros acriter insurgendo, ipsumque juris vigorem etiam acriorem efficiendo justum in eos judicium promulgare decrevimus.

Juxta Constitut. S. Pii V. tanquam fures, & latrones, ultimo supplicio puniendos decernit.

§.4. Nos ergo vestigiis Decessoris Nostri Pii Papæ V insistentes, qui præ ceteris in sua Constitutione incipiente. *Postquam*, Kalendis Novembribus Anni Millesimi quingentesimi, septuagesimi in lucem edita, decoctores, luxuriose viventes propriisque absumptis substantis, aliena appetentes, qui variis coloribus grande æs alienum, spe restitutionis faciendæ extorquentes Proximo suo illudunt, seu veros fures & latrones, ultimo supplicio puniendos mandavit, hac nostra perpetuo observanda Constitutione in quoscumque hujus generis delinquentes paribus quoque pœnis tanquam in veros fures, & latrones animadvertendum esse decernimus idque effectu ipso omnino fieri volumus, & mandamus.

Depositarii, vel Arcarii æris publici rem sibi creditam quomodocumq; fraudantibus, inque proprium vel alienum usum vertentes, ut fures & latrones puniendos statuit.

§.5. Itaque statuimus, & jubemus, ne ullus ex Depositariis, vel arcariis æris publici Cameræ nostræ Apostolicæ, & præsertim Depositariæ generalis, vectigalium generalium & particularium utriusque Annonæ frumentariæ nimirum, & Grasciæ vulgo dictæ Depositariæ Urbanæ, Montisque Pietatis ac Mensæ S. Spiritus, & Datariæ Apostolicæ summam quantulamcumque ejusmodi æris & pecuniarum in suum, vel alienum commodum quovis modo convertere unquam possit, inque usum ab eo diversum transferre, ad quem generatim in iisdem locis, tanquam sub tuta, & fideli custodia, servantur; itaut si aliquis ex jam dictis Depositariis & arcariis hanc legem nostram quomodocumque prævaricatus, eamdem pecuniam in usum,& comodum proprium vel alienum convertere ausus fuerit, tanquam reprobus, & infidelis Minister, interque infames, & reipublicæ proditores connumerandus damnari, & puniri possit ac debeat, ut gravissimi furti, & latrocinii reus secundum leges communes, & Romanæ Urbis Statusque Ecclesiastici edicta, contra latrones jam promulgatas, ratione habita pecuniarum, quas in suum, vel alienum usum, & commodum, clam, & furtive converterit. Idque ad easdem regulas in iisdem edictis etiam in furto magno præscriptas fieri debeat; quotiescumque tamen Camera nostra Apostolica, vel quispiam ex locis Piis, ac Mensis supradictis, & quilibet Dominus, ac creditor pecuniæ, vel rei depositæ damnum subiisse compertum fuerit. Ubi vero nullum damnum illatum inde fuerit; nihilominus jam dicti Depositarii & arclarii, inter infames habendi, ob culpam infidelitatis duplicata pœna pecuniaria summæ, quam in suum, vel alienum commodum converterint, puniri debeant. Sed præterea pœnis etiam corporalibus gravibus, & gravissimis, arbitrio Judicum cumulate plectantur, ratione habita qualitatis, & circumstantiarum singulorum casuum, & factorum, quas deprehendere contigerit.

Computorum & rationum Scriptores Montis Pietatis, & Mensæ Sanct. Spiritus quomodo se gerere debeant in mandatis recipiendis: & contrafacientes qua pena puniendi

§.6. Similiter volumus, decernimus, & jubemus, ne computorum & rationum scriptores Montis Pietatis, & Mensæ S Spiritus recipere, aut recipiendum, & solvendum curare, vel facere possint quodcumque mandatum, vel scriptum illorum, qui nullas pecunias re ipsa ibidem depositas, vel servatas habuerint. Si autem habuerint eadem mandata & scripta recipi & solvi possint pro ea tantum summa, quæ deposita ibidem extiterit. Quod si jam dicti computorum Scriptores, & rationarii contrafecerint, tunc in eos procedi possit, & debeat pœnis a Nobis inlarcarios, & depositarios statutis.

Pœna in auxiliatores, cooperatores, conscios, & participes in fidelitatis depositariorum.

§.7. Præterea sancimus, & declaramus, hæc, quæ a Nobis lata Lege disponuntur, in eos pariter locum habere, qui auxiliatores, cooperatores, & quocumque alio modo conscii, complices, ac participes infidelitatis eorumdem arcariorum & depositariorum extiterint: qui quidem conscii, & complices, ac participes secundum suam complicitatem, & participationem in singulis factis, & casibus iisdem pœnis omnino puniri debeant, quibus puniendi essent, vel punirentur præcipui, & principales rei eadem forma, quæ statuta reperitur in publicis edictis superius memoratis, contra reos cooperatores, auxiliatores, complices, & participes olim vulgatis.

Pena in computorum Scriptores, & rationarios, in libris suis non describentes nomina depositorum.

§.8. Quia vero gravissimum esset crimen infidelitatis, ab iis computorum Scriptoribus, & rationariis commissæ, qui ut facilius pecuniam, sub bona, & publica fide sibi creditam & depositatam, in proprios, vel alienos usus converterent, vel curarent, ut ab aliis converti posset, sive alia quacumque de causa in consuetis codicibus, & libris, ut scripturarum regula ab ipsis pro illorum officio bene exercendo postulat, nomen, vel nomina depositorum nequaquam describerent; hac nostra pagina perpetuum robur habitura, declaramus, decernimus, & statuimus, singulos, & quoscumque rationarios, & computorum Scriptores, qui hoc modo in suo officio exercendo peccasse, vel factum simile fraudis, & infidelitatis commisisse, vel committendum curasse comperti fuerint, vel qui cujuspiam nominis veritatem describendo, seu minorem summam ea, quæ vera deposita essent, tam nostræ Cameræ Apostolicæ quam alterius cujuscumque domini, & creditoris pecuniæ depositæ, in codicibus & libris descripsissent, damno inde sequuto, vel non sequuto judicari,

ri, & re ipsa puniri debeant ad regulam, & gradum pœnæ pecuniariæ & corporalis, superius impositæ in factis, & casibus contra depositarios, & arcarios, secundum qualitatem, & circumstantias eorum inflictis. Ad hæc sancimus, & statuendo declaramus, factum commissionis, vel omissionis, tanquam dolosum, & fraudulentum semper habendum, maloque animo, & sine cogitatum quotiescumque culpæ obnoxius contrarium non probaverit, & constare curaverit.

Pœnà in exactores Camerales infideles Montis Pietatis, & S. Spiritus.

§.9. Ne autem exactores Camerales, ii præcipue, qui in vectigalibus generalibus, & particularibus utriusque Annonæ frumentariæ, & grasciæ, inque Monte Pietatis, & Mensa S. Spiritus pecunias a debitoribus exigere, exactasque principalium Dominorum arbitrio servandas deponere debent, fide sibi data, suique Officii commodo abuti, sive æs, & pecunias exactas, perque eos non depositas, in suum, vel alienum commodum convertere unquam possint præsentium tenore districte mandamus, ut totas integre, & prompte quemadmodum ex officio tenentur, statimac per illos exactæ fuerint, deponere debeant, decernentes, ut qui eas non deposuerint, vel in alienos usus pro arbitrio converterint, sequuto inde, vel non sequuto damno Cameræ nostræ Apostolicæ vectigalium utriusque Annonæ frumentariæ, nimirum, & grasciæ, Montis Pietatis, & Mensæ S. Spiritus, in singulis casibus severo judicio judicentur, & puniantur ad legem, & normam a Nobis decretam, & stabilitam contra depositarios, arcarios, rationarios, & computorum Scriptores ut supra.

Fraudis in custodia pignorum factæ quomodo puniendæ.

§.10. Volentes etiam pro nostris viribus impedire, ne fraudes quæ compluries factæ fuerunt in custodia pignorum Montis Pietatis, rursum imposterum fiant, & committantur, præsentium tenore jubemus, custodes, & subcustodes pignorum ejusdem Montis, æque ac judicialium Depositariæ Urbanæ, æstimatorum; subæstimatorum, aliorumque Ministrorum, ad servitium pii operis Montis Pietatis in memorato Officio Depositariæ Urbanæ electorum, qui fide sibi data, commododoque, quod eis proprium munus subministrat, inique abutentes clam, & dolose pignus aliquod etiam parvi pretii subtraxerint, vel ex una custodia in aliam transtulerint, priusquam vel postquam oppigneratum fuerit illudque sibi usurpaverint, vel aliis tradiderint, inque alia custodia oppigneraverint, vel ejus speciem, & qualitatem immutaverint, remve oppigneratam confinxerint, sive unam pro alia describentes dolum, & fucum fecerint, fraudemve quamcumque, falsitatem, aliamve similem actionem circa dicta pignora commiserint, ipso facto pœnam ultimi supplicii incurrere debeant, nulla eis excusatione suffragante, etiam parvi pretii, & valoris rei, in qua delictum commiserint. Judices vero in pœnas ferendo qualitatem, & circumstantias facti rescipient.

Pæna in fraudulentos, Depositarios, Syndicus, Rationarios, & Exactorés Ecclesiasticos.

§.11. Decet quam maxime, ut præ oculis nostris similiter debitum solicitudinis habeamus, quod Nobis, ut in ceteris incumbit erga opera, & loca pia, quorum Nobis, ut Patri, & Tutori custodia commissa est. Quare præsentibus nostris volumus, & ordinamus, ut omnes Depositarii, Syndici, rationarii, & exactores Ecclesiarum, Capitulorum, Collegiorum, Domuum, Conventuum, Monasteriorum regularium utriusque sexus, & cujuscumque loci, & Operis pii, vel Congregationis, aut Capituli, qui in proprio officio, & ministerio exercendo, aliquam ex prædictis actionibus, & fraudibus committentes, quæ damnantur, & puniuntur in Depositariis, arcariis, rationariis, & exactoribus Cameræ nostræ Apostolicæ, in vectigalibus generalibus, & particularibus utriusque Annonæ frumentariæ, & grasciæ, ac Montis Pietatis, Mensæ S. Spiritus, & Depositariæ Urbana inservientibus, aliisque Officialibus supra commemoratis quovis modo deliquerint, omnes, & singuli iisdem pœnis cum suis complicibus omnino subjaceant, quæ in eosdem Depositarios, Arcarios, Exactores camerales, aliosque superius nominatos inflictæ fuerunt, itaut de utriusque par judicium feratur iisdem modis, & formiter, quæ superius præscriptæ fuerunt.

§.12. Quia vero zelus Justitiæ, quo intus incendimur, nos monet, ut has provisiones nostras plenissimo effectui mandandas, quamprimum curemus, nos supradictis Reis omnia subterfugia, & prætextus eripere decrevimus, quos sæpe numero judicium Criminale sagaciter declinaturi, vel rigorem pœnarum vitaturi, studiose conquirunt, mala, & falsa quarumdam regularum legalium interpretatione freti, quas suis factis pessime aptant; propterea decernimus, & ordinamus, ne ullus, ex jam dictis Depositariis, Arcariis, Exactoribus, Rationariis, Syndicis, & Custodibus, aliisve ex nominatis Officialibus, & Ministris, qui quocumque modo contrafecerit, & quamcumque ex memoratis, expresse illicitis vetitis, ac criminosis actionibus commiserit, unquam possit esse, vel habere immunis, & liber ab actione criminali, & eo minus excusari in aliqua parte delicti, neque absolvi, aut liberari a quacumque pœna sub prætextu cujusvis securitatis ab eo datæ pro indemnitate Cameræ nostræ Apostolicæ, Montis Pietatis, Mensæ S. Spiritus, vel alterius loci piique operis prædictorum. Nullo pacto etiam ei possit aut debeat suffragari speciosum, velamen administrationis, calculorum faciendorum, & rationum non redditarum, similesque emendicatæ exceptiones, & prætextus, quæ omnia frivola, levia, levissima, & nulliusvis, & momenti esse declaramus tanquam dolo malo delinquentium suggesta, & excogitata. Quotiescumque ergo, aliquis ejusmodi pecuniam in proprium, vel alienum usum, & commodum convertere ausus fuerit, vel ei solvendum curaverit, qui in Monte Pietatis, vel in Mensa Sancti Spiritus nullam antea pecuniam vere deposuerit, quive rei, & pecuniæ depositæ, & exactæ esse debitor deprehensus fuerit, atque impos compertus rei ablatæ, statim, & sine ulla mora restituendæ, de eo, tanquam de homine infami, ac vero latrone judicabitur, & omnino ad dispositiones edictorum punietur, ut dictum est supra, nulla ei prædictarum, & simi-

Reis subterfugia eripiuntur

similium dispositionum ullo pacto suffragante.

Pœna in Ministros pecunia exacta usos, ac Rationarios, & computorum Scriptores id scientes nec patefacientes.

§.13. Si aliquis ex supradictis Ministris, Officialibus, Depositariis, Arcariis, Exactoribus, Syndicis, aliisque superius nominatis debitor extiterit, inque aliquod ex delictis jam expressis inciderit, aliena pecunia deposita, exacta, vel in arca servata pro arbitrio suo usus, rationario, & computorum Scriptore id sciente, nec præsidi, & superiori patefaciente, cui ea omnia patefieri volumus; tunc rationarius, etiamsi facti conscius non fuerit, pœnis etiam corporalibus, & gravissimis, ad qualitatem, & circumstantiam facti puniatur, nisi clare, & evidenter ostenderit, se rem eidem præsidi, & superiori antea patefecisse.

Hæc Constitutio ad totum Statum S.R.E. extendatur.

§.14. Quia nostra intentio fuit, & est præsenti Constitutione providendi Cameræ nostræ Apostolicæ, atque hominum S. R. E. Imperio Subditorum indemnitati non tam pro factis in hac nostra alma Urbe inposterum fortasse eventuris, quam pro quibuscumque aliis, quæ in toto Statu Ecclesiastico, tam mediate, quam immediate Nobis, & huic Sanctæ Sedi Apostolicæ subjecto, comprehensis etiam quatuor S.R E. Legationibus Bononiæ, Ferrariæ, Romandiolæ, & Urbini, evenire possint: ideo volumus, & decernimus, ut hæc eadem constitutio nostra in omnibus, & singulis suis partibus, & depositionibus, inque omnibus, & singulis casibus, & factis, in ea comprehensis & expressis, locum, robur, vim, & vigorem habere, & plenæ exequutioni mandari debeat & jam extra hanc almam Urbem nostram, in omnibus Civitatibus, & locis Status Ecclesiastici, itaut delinquentes in iisdem quatuor delegationibus severo judicio judicentur secundum Leges, & dicta, quibus in iisdem legibus judicantur, & puniuntur latrones, & ad normam, & tenorem præsentis nostræ Constitutionis, ut decrevimus, & ordinavimus supra.

Hæ dispositionis locum habeant contra Officiales Communitatum.

§.15. Quandoquidem pariter nostra intentio omnino est, ut provisiones huc usque memoratæ, inque hac alma Urbe nostra Camera Apostolica, Monte Pietatis, mensis publicis, locis, & operibus Piis unam eamdemque vim, & robur semper obtineant, culpasque, fraudes, & damna impedire debeant, quæ in præjudicium Communitatum totius Status Ecclesiastici committi possunt; hinc Nos in casibus, & factis congruis mandamus, & ordinamus, ut omnes, & singulæ dispositiones, superius expressæ, locum habeant contra Exactores, Camerarios, Depositarios aliosque Ministros, & Officiales cujuslibet Communitatis nostri Status Ecclesiastici, aliamque ex prædictis actionibus, & delictis committentes, contra quos propterea judicari, & procedi debeat, non auditis, neque attentis frivolis exceptionibus, & prætextibus superius enumeratis; scilicet ea forma, & modo, quæ contra Officiales, & Ministros Camerales, aliosque Superius nominatos præscribuntur.

Pœnis iisdem subjiciuntur qui fraudes olim commiserunt.

§.16. Quamvis ordinamenta, & sanctiones præsentibus literis nostris hactenus recensita, contra delinquentes in casibus, in posterum eventuris promulgaverimus, non ideo tamen intendimus a debitis pœnis, justisque animadversionibus eximere eos rationarios computorum Scriptores, Arcarios, Exactores, Custodes, Depositarios, Syndicos, Camerarios, aliosque Officiales, & Ministros jam enunciatos Cameræ nostræ Apostolicæ, vectigalium generalium, & particularium utriusque Annonæ, frumentariæ nimirum, & grasciæ, Montis Pietatis, Mensarum publicarum, Datariæ Apostolicæ, & Depositariæ Urbanæ, & Communitatum Status nostri Ecclesiastici, qui olim quomodocumque aliquam ex supradictis actionibns, & fraudibus comisissent, de quibus facta est mentio in omnibus, & singulis casibus expressis. Volumus enim ut iidem ob delicta olim commissa iisdem omnino puniantur, quæ secundum leges communes, vel municipales, & edicta locorum, & provinciarum contra tales fraudatores, & delinquentes inflictæ essent.

Harum exequutio injungitur S. R. E. Card. Camerario, & Thesaurario.

§.17. Itaque pro omnium, & singulorum præmissorum celeri, & omnimoda exequutione mandamus dilecto filio nostro S.R.E. Cardinali Camerario, necnon Thesaurario Generali Cameræ nostræ Apostolicæ, nunc & pro tempore existentibus, ut contra omnes, & singulos prædictos Ministros, & Officiales, qui aliquod ex memoratis delictis in damnum, & præjudicium ejusdem Cameræ nostræ Apostolicæ, directe, vel indirecte redundans, illorumque officia respiciens, quoquo modo, ut dictum est supra, commiserint, aut committi, & perpetrari curaverint, vel in illorum perpetratione rem, & complicitatem aliquam habuerint, cujuscumque conditionis, & qualitatis extiterint, videlicet, tam Sæculares, quam Ecclesiasticos, & quomodolibet privilegiatos, ut exemptos ad debitas in eos pœnas, tam per se, quam per suos Locumtenentes, Judices, atque alios arbitrio illorum, prout necessitas casuum exegerit, in partibus etiam delegandos, & subdelegandos, procedant, procedique mandent, & juxta præsentem nostram Constitutionem justitia mediante, deveniant, & deveniri faciant.

Hæc Constitutio inviolabiliter observetur in Urbe & in toto statu S.R.E.

§.18. Injungimus itidem pro ulteriori præmissorum implemento, tam hujus Almæ Urbis nostræ Gubernatori, & Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori ceterisque Urbis Judicibus, ad quos de jure spectat; quod omnibus etiam, & singulis nostris, & Sedis Apostolicæ in quibuscumque Provinciis, Legatis, & Vicelegatis, necnon quorumcumque Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum, Nobis, & eidem Sedi, tam mediate, quam immediate subjectorum Gubernatoribus, Prætoribus, Capitaneis, Commissariis, & aliis quibuscumque Judicibus, quavis etiam subdelegata potestate fungentibus, nt præsentes nostras inviolabiliter in suis judiciis observent, necnon contra delinquentes prædictos suæ jurisdictioni subjectos, ad formam earumdem præsentium omnino procedant, omniaque in eisdem literis contenta plenariæ exequutioni demandent.

Præsentes ab omnibus perpetuo observandæ non obstan. quibuscumque.

§.19. Postremo decernimus, has literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus com-

comprehendi, vel illis derogare ullo modo tacite, vel expresse unquam posse, nisi de illis, earumque totis tenoribus, ac datis de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, & expressio facta fuerit, aliterque factas derogationes nullius roboris, & momenti fore, & tanquam tales a nemine attendi, nec ulli suffragari posse, atque ita per quoscumque Judices, tam ordinarios, quam delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos, judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate; decernentes irritum, & inane quidquid secus in præmissis, & quolibet præmissorum, atque hac nostra Constitutione contentorum, & Statutorum, vel circa ea a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Legibus, ac Urbis, & Romanæ Curiæ Tribunalium, aliarumque Curiarum nostri Ecclesiastici Status, ac legationum prædictarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, consuetudinibus, quas, si quæ forent per præsentes comprobamus, nullasque, & invalidas esse declaramus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illisque alias in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hæ literæ quando obligare incipiant

§.20. Volumus autem, ut elapsis tribus respective dictæ nostræ Urbis, & quindecim diebus respectu totius prædicti nostri Status Ecclesiastici postquam præsentes valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum ejusdem Urbis, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex nostris Cursoribus affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, tam in Urbe, quam in toto Statu Ecclesiastico, & Legationibus existentis per inde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent, utque earum transumptis etiam impressis manu Notari publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdemmet præsentibus si exhibitæ, vel ostensæ essent, adhiberetur.

Nemo hanc paginam infringere audeat.

§.21. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ Constitutionis, sanctionis, Legis, Statuti, Decreti, Declarationis, Dispositionis, & jussionis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo nono, sexto Kalendas Octobris Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCLXXXVII.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

Confirmatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis Minorum, quod Vocales Indiarum Occidentalium d. Ordinis, qui Discalceati nuncupantur frui debeant præmio, & præeminentiis statutis per Constitutiones, etsi nonnullæ eis desint qualitates.

De confirmatione aliorum Decretorum Capituli Generalis eorumdem Fratrum vide aliam hujus Const. ed. 1730 Ian. 19. P. 6., & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Iun. 3. P. 3. confirmatum fuit Decretum alterius Capituli Gen. eorumdem in perenne grati animi erga S. S. argumentum emanatum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio, & causa; cur a prædicto Capitulo Decretum præfatum emanaverit.

§.1 EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Emamnuel de Vicuna Definitor, & prominister Provincialis Provinciæ S. Didaci in Regno Mexican. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum, tam suo, quam aliorum Vocalium, qui ex Indiis Occidentalibus ad Capitulum Generale dicti Ordinis in Civitate Mediolanen. novissime celebratum convenerunt, nomine, quod cum Fratribus Ordinis eorumdem Minorum S. Francisci de Observantia etiam nuncupatorum ex Indiis hujusmodi ad Capitula Generalia, quæ in Europa peraguntur, accedentibus per Constitutiones ipsius Ordinis privilegia, & exemptiones, quibus de jure, & consuetudine Patres Provinciæ in eodem Ordine gaudent, tametsi aliquæ qualitates ad hoc, a dictis Constitutionibus requisitæ eis cæteroquin deessent ob longi itineris labores, ac discrimina, quæ subire debent concessa reperiantur; Ipseque Emmanuel una cum cæteris Vocalibus prædictis considerans se quoque, & Fratres Discalceatos eisdem incommodis, ac difficultatibus, quibus illi de Observantia subjacent in accessu ad Capitula Generalia hujusmodi obnoxios esse, ne diverso ab eis jure, ubi par ratio militat, censerentur, deteriorisque, ac illis forent conditionis preces novissimo Capitulo Generali præfato porrexisset, ad hoc, ut præmium Fratribus de Observantia ex Indiis ad Capitula Generalia venientibus per dictas Constitutiones statutum tunc, ac deinceps ad ipsos Fratres Discalceatos extenderetur, iisque rationi consonis repertis, emanavit a dicto Capitulo Generali Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.2. Con-

Decretum præd. Capituli Gen.

§.2. Convocato Definitorio Generali die 11. Junii, pendentibus adhuc actis Capitularibus, & propositis in eo laboribus, & periculis, quibus PP. Vocales Indiarum in tam longo, & arduo itinere subjecti fuerunt, idem Definitorium statuit, & decrevit, ut omnes præfati PP. Vocales, etsi nonnullæ deficiant qualitates pro consequendo præmio statuto a Constitutionibus Ordinis venientibus ad Capitulum Generale præsertim Cismontanum, tali præmio, ac præeminentiis frui debere. Datum Mediolani die 12. Augusti 1729.

Preces pro confirmatione.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Emmanuel præmissa quo firmius subsistant, ac serventur exactius Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri & alias opportune desuper a Nobis provideri summopere desideret; Nos eumdem Emanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus, ac cæterorum Vocalium supradictorum nomine Nobis, super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, nencon privilegia, & gratias, quibus prædicti Fratres de Observantia ad Capitula Generalia exinde venientes iuxta dicti Ordinis Constitutiones fruuntur, seu frui possunt, ad eosdem Fratres Discalceatos, qui deinceps futuris temporibus ex Indiis, & Capitula Generalia hujusmodi accederet, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXX. Sept. MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCLXXXVIII.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6

Confirmatur Decretum Episc., & Regular. super concessione facultatis Præfecto, & Definitorio Generalibus Ordinis Fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum admittendi aliquos Presbyteros Sæculares ad Habitum, & Professionem.

De aliis facultatibus ab eodem Pontifice iisdem factis. Vid. Const. ed. 1728. Sept. 13. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ expositæ a prædictis Præfecto, & Assistentibus General. d. Ordinis Congregationi Episc. & Regul. pro obtinenda præfata facultate.

§.1. NUper pro parte dilectorum Filiorum Modernorum Præfecti, & Assistentium Generalium Ordinis Fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum Congregationi Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod, licet in Constitutionibus dicti Ordinis a Sede Apostolica confirmatis cap. 2. §. 8. expresse dispositum fuisset, vt non possit admitti in ejusmodi Religionem ullus, qui sit in ordine Sacro constitutus, nec Capellani, nec ullo alio titulo, neque ullus frater ex tunc admissis, & in posterum admittendis ordinari, quia statui Sacerdotali non conveniunt manualia Ministeria, in quibus exercere se debent Fratres prædicti, nihilominus in Capitulo Generali ejusdem Ordinis celebrato anno 1721. in Civitate Liman. resolutum fuerat per communia suffragia, quod expediret habere in præfato Ordine Religiosos, qui deinceps ad Sacerdotium promoverentur sub quibusdam tamen conditionibus quarum quinta erat, quod in quolibet Conventu non adessent nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ Matrices existunt tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis Conventibus, hæcque, & aliæ resolutiones capto in ejusmodi Capitulo Generali a Nobis confirmatæ, & approbatæ fuerant per binas alias nostras in simili forma Brevis die 4. Maji 1725., & die 8. Septembris 1728. desuper expeditas literas, & in eadem expositione subjuncto, quod ob exiguum numerum Religiosorum, qui sint habiles ascendendi ad Sacerdotium, ac propter ingentem numerum infirmorum existentium in Hospitalibus, & Conventibus præfati Ordinis contingere posset, quod prædicti infirmi absque Sacramentis decederent, ac proinde ipsorum Exponentium nomine eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut pro opportuno remedio indulgere, ac impertiri vellet perpetuam facultatem Præfecto,

fecto, & Definitorio generalibus pro tempore existen. dicti Ordinis admittendi imposterum, ad habitum, & professionem quoscumque Presbyteros Seculares, & ad sacros Ordines in Seculo promotos, qui ad hoc idonei censerentur dummodo tamen non excederent numerum præfixum in præcitata quinta conditione cum potestate etiam subdelegandi in Casibus necessariis istam facultatem omnibus Superioribus localibus dicti Ordinis degentibus in Regnis Pervano, & Mexicano, & cum expressa derogatione supradicti Cap.2. n.7. Constitutionum, ubi expresse cavetur, ne Presbyteri Seculares, & in Ordinibus sacris constituti in Religionem præfatam admittantur; Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur videlicet:

Decretum dictæ Congregat. hac super re emanatum.

§.2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, referente Eminentissimo Cardinali Belluga censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore benigne rescribit = Pro gratia, ut petitur Romæ die 30. Septembris 1729. J. Franciscus Cardinalis Lercari. A. Archiepiscopus Penen. Secretarius. Loco ✻ Sigilli.

Preces pro confirmatione.

§.3. Cum autem sicut prædicti Præfectus, & Assistentes Generales Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & exactius servetur, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illarumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Costitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præmissis, aliisque dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCLXXXIX.

Extenduntur Literæ Apostolicæ Sanctitatis Suæ, alias editæ circa Tertiariorum de Pœnitentia, Ordinis S. Francisci, subjectionem Generali, & Superioribus Regularibus Minorum de Observantia; ad Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis.

Dat. 30. Sept. 1729. Ann. 6.

Dictæ literæ editæ fuerunt 1725. *Dec.* 10. *P.* 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponuntur causæ, ob quas prædicta extensio fieri debeat.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Bonaventura Gervasi Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis S. Francisci, quod cum Ministro Generali pro tempore existenti ejusdem Ordinis in vim Regulæ *cap.* 2. necnon binarum Apostolicarum, unius scilicet fel. rec. Clementis VII., quæ incipit: *Dum uberes fructus &c.* Idibus Martii 1526. & alterius rec. mem. Pauli III. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, cujus initium est: *Ad fructus uberes &c.* Quinto nonas Julii 1547. sub plumbo emanatarum, facultas competat per se, aliosve Superiores subalternos recipiendi in eumdem Ordinem Tertiarios, etiam Seculares, sive in propriis Domibus degentes, sive collegialiter viventes, quorum aliqui, etiam num reperiuntur, qui ab ipsius Ministri generalis directione dependent; idem Bonaventura ad tollendas quascumque molestias, & vexationes, quas non minus Tertiarii Seculares hujusmodi, quam Minister Generalis, aliique Superiores subalterni præfati sibi inferri posse verentur ab iis locorum Ordinariis, qui dictos Tertiarios Seculares suæ obedientiæ subjicere vellent, literas nostras itidem sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1725. Quarto idus Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo editas per quas inter alia Tertiarii de Pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Ministri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia subjiciuntur seu subjecti declarantur, ad Tertiarios ejusdem Tertii Ordinis per Nos extendi plurimum desiderat, quemadmodum ad Tertiarios Fratrum etiam Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, aliorumque Ordinum Regularium jam extendimus, præsertim quia dictus Tertius Ordo admissus fuit a memoratis Clemente, & Paulo Prædecessoribus in enarratis eorum Constitutionibus ad participationem privilegiorum quatuor Ordinibus Mendicantibus, & nominatim Ordini Fratrum Mino-

norum S. Francisci ab hac Sancta Sede concesso rum, Nosque ejusmodi participationem in Literis nostris præfatis confirmavimus, & ad majorem cautelam denuo concessimus: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsius Bonaventuræ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere eumque specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac literarum nostrarum præfatarum tenores, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras prædictas, quibus inter alia Tertiarii de pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Ministri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum subjiciuntur, seu subjecti declarantur, sicut præmittitur ad Tertiarios, etiam Seculares Tertii Ordinis directioni, curæ, & regimini pariter subjaceant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Extensio præfata Literarum ejusdem Sanctitatis Suæ ad prædictos Tertiarios d. Tertii Ordinis.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dictorum Ordinum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno VI.

CCXC

Dat. 8. Octob. 1729. An. 6.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis Gallico idiomate sub titulo = *Mandement de Monseigneur l'Evesque* (de Metz) *qui defend de reciter l'Office imprime sur une fouille volante &c.* Cum prohitione eorumdem Foliorum.

Similis revocatio, et annullatio quarumdam ordinationum Episcopi Antissiodunensis facta fuit alia bujus Const. ed. 1729. Sept. 17. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Cum ad Apostolatus nostri notitiam pervenisset in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo = *Mandement de Monseigneur l'Evesque* (de Metz) *qui defend de reciter l'Office imprimè sur une fouille volante, qui commence par ces mots.* Die 25. Maji in Festo Sancti Gregorii VII. Papæ, & Confess. *Donnè a Frescati, le Seizieme du Mois d'Aoust Mil sept cens vingtneuf*= Nos quamplures ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus.

Ordinationes, in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§.2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manu scripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a quo nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Eorum retentio interdicitur.

§.3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Mandatur publicatio harum literarum.

§.4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, ma-

Fides habenda transumptis.

manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Octob. MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXCI.

Dat. 6. Dec. 1729. An. 6.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis Gallico idiomate impressis sub titulo = *Mandement de Monsigneur l' Evesque de Montepellier, portant condamnation de une fouille imprimee contenant un predendu Office pour la Fete de Gregoire VII. etc.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

De revocatione similium ordinationum super eadem re ab Episcopo *Metensi factarum, vide præcedentem.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinationes in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§.1. CUM Nobis innotuisset in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo: *Mandement de Monseigneur l' Evesque de Montepellier, portant Condamnation d' une faville imprimee Contenant un predendu Office pour la Fete de Gregoire VII. Donne à Montepellier le 30. Juvillet 1729.* quam plures ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus.

Eorum retentio interdicitur.

§.2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, harum serie revocamus cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper heberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manuscripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub poena excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, tradere, atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandatur publicatio harum literarũ.

§.3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illorum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fides habenda transumptis

§.4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Decembris 1729. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXCII.

Dat. 12. Dec. 1729. An. 6.

Prohibetur Fratribus Ordinis S. Joannis Dei procurare, vel admittere favores extra eumdem Ordinem pro consecutione Dignitatum, & officiorum &c.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 7. P. 2. nonnulla Statuta fuerunt pro bono ejusdem Ordinis regimine, et Clem. XII. Const. ed. 1732. Oct. 1. Pon. 3. revocantur nonnulla privilegia personalia iisdem Fratribus alias concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti, & causæ ad hanc Constitutionem edendam.

§.1. EXponi Nobis super fecit dilectus filius Prior Generalis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei, quod licet tam per ejusdem Ordinis, Apostolicasque Constitutiones, quam per alias nostras in simili forma Brevis pro bono ipsius Ordinis regimine die 17 Septemb. 1725. expeditas literas Fratribus prædictis quoscumque extra eundem ordinem favores pro Dignitatibus, & Officiis in eo assequendis procurare, vel admittere sub gravissimis etiam excommunicationis latæ sententiæ poenis prohibitum fuerit, nihilominus ipse Prior Generalis veretur, ne occasione proximi Capituli generalis ejusdem Ordinis aliqui ex dictis fratribus æternæ suæ salutis immemores, ac cæca ambitione honorumque cupiditate obrepti ad ejusmodi vetitos favores recurrere præsumant, unde libertas prædicti capituli Generalis, ac religiosa ipsius ordinis tranquillitas, providumque gubernium non mediocre acciperet detrimentum. Quare

dictus Prior Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur ipsius Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus nunc, & pro tempore existentibus, ne occasione proximi, seu alterius deinceps celebrandi Capituli generalis, ejusdem Ordinis, electionumque in eo faciendarum, favores, preces, vel commendationes extra ordinem præfatum pro consecutione alicujus Dignitatis, seu Officii quoque modo procurare, deferre, vel recipere, & admittere audeant, seu præsumant sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ necnon voti, sive suffragii, quod in eodem Capitulo Generali haberent, eo ipso absque alia declaratione per contravenientes incurrenda præter, & ultra alias pœnas adversus similia perpetrantes in memoratis Ordinis, & Apostolicis Constitutionibus, nostrisque literis contentas, & expressas, quas salvas, & firmas esse volumus, auctoritate Apostolica harum serie prohibemus, & interdicimus. Dantes Definitorio ejusdem Capituli generalis plenam, ac liberam facultatem excludendi ab ejusmodi voto, sive suffragio in ipso Capitulo Generali ferendo quotquot hanc nostram prohibitionem quomodolibet transgressos fuisse compererit.

Prohibitio prædicta.

§.3. Ac decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore per mansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XII. Decembris MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno Sexto.

CCXCIII.

Declarantur nulla Edicta, aliaque gesta per Magistratus, seu Officiales, & Ministros seculares adversus Decretum extensionis S. Gregorii Papæ VII. ad universos Christifideles, qui ad horas Canonicas tenentur a SS. D. N. Benedicto XIII. nuper editum, cum illorum omnium revocatione, cassatione, & abolitione.

Dat. 19. Dec. 1729. An. 6.

Alias hujus Const. ed. 1729. Dec. 6. P. 6. revocatæ fuerunt & annullatæ quædam ordinationes super eadem re Episcopi Montispessulani.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. CUM ad aures nostras pervenerit, nonnullos Magistratus, seu officiales, & Ministros seculares quibusdam Edictis, Decretis, Senatusconsultis, Præceptis, Mandatis, aut id genus, aliisve quocumque nomine nuncupatis ordinationibus, seu Provisionibus adversus decretum extensionis ad universos Christifideles, qui ad horas canonicas tenentur, officii S. Gregorii Papæ VII. quod prius ex Indultis fe: re: Pauli V. Clementis X., Alexandri VIII. & Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum in pluribus jam Christiani Orbis Ecclesiis passim recitabatur, atque publice, & solemniter celebrabatur, a Nobis ad augendum cultum *S. Pontificis & Confessoris*, qui in extirpandis erroribus, Ecclesiastica disciplina restituenda, & instauranda, corruptisque moribus reformandis strenue, ac indefesse elaboravit, novissime editum, insurrexisse.

Nonnulla Edicta a Ministris secularibus adversus prædicto Decretum emanata narratur.

§.2. Hinc est, quod nos ex debito Pastoralis officii, quod humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longe impari, commisit divina dignatio, nostram, & Ecclesiasticam auctoritatem a perniciosis hujusmodi laicorum conatibus illæsam, & illibatam tueri, & conservare volentes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo, acta, & gesta fuerunt, seriem, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes, de quamplurium venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, Edicta, Decreta, Senatusconsulta, Præcepta, mandata, & quasvis alias quocumque nomine nuncupatas ordinationes, sive provisiones per Magistratus, etiam supremos, seu officiales, & Ministros Seculares aut alias a quacumque laicali potestate, ejusque nomine adversus Decretum extensionis Officii ejusdem S. Gregorii Papæ VII. per Nos sicut præmittitur, editum quomodocumque, & ubicumque, promulgata, & promulgatas, ac quævis alia in præmissis, seu eorum occasione quomodolibet acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & de facto præsumpta, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse, & perpetuo fore, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

Declaratio nullitatis prædictorum.

§.3. Et

Abolitio, & revocatio eorundem.

§. 3. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandatur publicatio harum Literarum.

§. 4. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, ac pariter decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitute munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIX. Decemb. MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno Sexto.

CCXCIV.

Dat. 24. Jânu. 1730. An. 6.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Petri Forerii *de Mataincuria* Sacerdotis Lotharingi, Reformatoris Congregationis *Salvatoris nostri* nuncupatæ, Ordinis Canon. Reg. S. Aug.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. in dicta fuit Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Laudemus viros gloriosos, qui in conversatione gentis, non secundum carnem ambulantes sed spiritu facta Carnis mortificantes non solum semetipsos, ac voluntatem suam cum omnibus terrenis desideriis abnegarunt, atque sub suavi regularis disciplinæ Jugo obtulerunt Deo in holocaustum, verum diffusa in cordibus suis charitate, non minus de aliena, quam de propria salute soliciti, viam mandatorum Domini, ac Christianæ perfectionis semitam in qua direxerant gressus suos Christi fideles verbo, & exemplo, saluberrimisque præceptis, & institutis constanter sectari, ac tuto decurrere edocuerunt, feliciterque confecto mortalis hujus ævi stadio eternam repromissionem, ac Justitiæ Coronam in Cælestis Hierusalem stabilitate accipere meruerunt.

Laudes prædicti Servi Dei

§. 1. Quos inter cum longe, lateque refulserit Dei servus *Petrus Forerius de Mataincuria* Sacerdos, Lotharingus, Præpositus generalis, & Reformator Congregationis Salvatoris nostri nuncupatæ, Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, necnon Institutor Monialium Congregationis sub titulo Dominæ nostræ, ac Regula ejusdem S. Augustini, digna tanti Parentis sobole, quæ quasi arcus refulgens inter nebulas, & quasi flos Rosarum in diebus vernis, Ecclesiam nominis sui celebritate ac spiritualium aromatum odore implevit Apostolici Ministerii, quod viribus licet & meritis longe impares divina dignatione gerimus, ratio postulat, ut illius cultui, & venerationi in terris ad Dei laudem, ipsius Ecclesiæ Decus, spiritualemque Populi Christiani ædificationem, potestate Nobis a Domino tradita consulamus.

A Congregatione Rituum ad illius Beatificationem deveniri posse de more decretum est.

§. 2. Quum itaque mature diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus Præpositorum Processibus, de Apostolicæ Sedis licentia rite, & recte confectis, super vitæ sanctitate, & virtutibus heroicis, quibus idem Servus *Dei Petrus Forerius* multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo Patrata fuisse asserebantur, & subinde audit's per nos de more eorumdem Cardinalium, ac etiam hujus Congregationis Consultorum suffragiis, assiduisque, ac humilibus precibus implorato prius superni luminis auxilio alias decreverimus prædictum servum Dei Beatum cum solitis indultis declarare.

Preces Imperatoris, & Ducis Lotharingiæ.

§. 3. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac dilecti filii nobis Juvenis Francisci Lotharingiæ, & Barri Ducis, & Dilectæ pariter in Christo Filiæ nobilis Mulieris Carolæ Elisabethæ a Francia Lotharingiæ itidem, & Barri Ducissæ Viduæ, necnon Venerabilium Fratrum Episcoporum Tullensis, & Virduensis, dilectorumque filiorum totius Cleri, & Populi Ducatuum Lotharingiæ, & Barri hujusmodi, ac universi Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, præcipue vero dictæ Congregationis Salvatoris nostri, ac insuper Monialium memoratæ Congregationis sub titulo Dominæ nostræ supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Servus Dei *Petrus Forerius* in posterum *Beati* nomine nuncupetur, ejusque corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda, exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice singulis annis juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, die VII. Julii cum dies IX. Decembris,

Indulgentur quædam ad ejusdem cultum.

bris, qua ipse Servus Dei Spiritum Creatori reddidit, & aliæ plures illam subsequentes, ut notum est, impeditæ reperiantur. Porro recitationem Officii, ac Missæ Celebrationem hujusmodi fieri concedimus in Locis dumtaxat infrascriptis; videlicet in Oppido Miræ Curiæ Tullonensis Diœcesis, in quo dictus Servus Dei natus est in Monasterio, seu Abbatia de Calmusiaco, Callice Chaumouseii, ubi habitum præfati Ordinis Canonicorum Regularium suscepit, professionemque Regularem emisit in Oppidis Mataincuriæ ejusdem Tullensis Diœcesis in quo Curam Animarum obivit, ejusque Venerabile Corpus requiescit, seu depositum reperitur, & Gratii in Comitatu Burgundiæ, unde ad Cælos evolavit, & ubi Corillius asservatur, ac Lunvillæ, ubi prima susceptæ reformationis fundamenta jecit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, necnon in universa Congregatione Salvatoris nostri, ac Ecclesiis, sive Capellis, vel Oratoriis Congregationis Monialium sub Tit. Dominæ nostræ, quas idem Dei Servus reformavit, ac respective instituit, sicut præmittitur, & quantum ad Missas attinet etiam ab omnibus Presbyteris, ad Ecclesias, in quibus Festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quo ad Indias a die, quo cædem literæ illuc pervenerint inchoando, in Ecclesiis Oppidorum Monasterii, seu Abbatiæ, ac utriusque Congregationis hujusmodi solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei, cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis gratiam, & Communionem Sedis Apostolicæ habentibus respective constituta postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia; pro qua re diem XXIX. currentis Mensis Januarii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Solemnia Beatificationis indicuntur.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu Secretarii supradictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti, seu Pro-Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die decima Januarii MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXCV.

Dat. 13. Januarii 1730. Ann. 6.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Regul. super augmento vocalium Provinciæ S. Didaci Mexican. Ord. Min. S. Francisci de Observantia Discalceatorum.

Alia hujus Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6. confirmatum fuit quoddam decretum in favorem Vocalium Indiarum Occidentalium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Nuper pro parte dilectorum Filiorum Josephi de Messa, & Emmanuelis de Vicunna Fratrum expresse professorum, ac Procuratorum Provinciæ S. Didaci Mexican Ordinum Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum exposito, quod alias considerata exiguitate numeri Guardianorum dictæ Provinciæ, ne propter paucitatem illius vocalium, ac divisionem, & alternativam in ea vigentem officiorum inter duas Nationes Hispaniarum, & Indicam, quibus eadem Provincia constat, libertas in electionibus coarctata foret, vigore facultatis condendi propria, & particularia Statuta Fratribus præfatæ Provinciæ a Sede Apostolica attributæ, per quandam Constitutionem ejusdem Provinciæ *cap.* 9. §. 11. *num.* 11. ordinatum fuerat, quod in Capitulis Provincialibus præter, & ultra Vocales Definitorii, & Guardianos votum, sive suffragium haberent, qui fuerat Custos in ultimo Capitulo Generali dicti Ordinis, ac præsidentes Conventum S. Didaci Mexican, Sanctæ Barbaræ dela Puebla, Sanctæ Mariæ de Ocholoposco, Secretarius ipsius Provinciæ, si Guardianatu perfunctus fuisset, Concionatores Conventuales præfatorum Mexican, & dela Pueble, aliorumque dictæ Provinciæ Conventuum S. Francisci de Oaxaca, ejusdem Sancti Francisci de Pachuca, & Sancti Antonii Oppidi Civitatis nuncupat. de Queretaro, ac demum Lector, qui Lecturam quindecim annorum in Capitulo Provinciali pro tempore celebrando explevisset, pro illa vice tantum, & alias prout in dicta Constitutione uberius dicebatur contineri, & in eadem expositione subjuncto, quod Fratres Provinciæ præfatæ tam enarratam Constitutionem, quam facultatem, quam habebant, quæque in viridi observantia erat, concedendi, ac tribuendi votum, seu suffragium hujusmodi quibusdam ipsius Provinciæ Officiis, ubi id necessitas, aut utilitas dictæ Provinciæ exigeret, illudque revocandi, quoties aucto Guardianorum prædictorum numero, cessaret ratio talis concessionis, voti, seu suffragii per Sedem Apostolicam confirmari cuperent; quandoquidem causa finalis augmenti Vocalium non alia foret, quam libertas electionis, quæ deesset si electio ad paucos Vocales restringeretur, cum juxta alias dictæ Provinciæ Constitutiones Definitores Provinciales eligendi sint ex gremio ipsius Capituli Provincialis, eo quod electio fieri debeat alternative inter duas memoratas Nationes, inter quas officia, ac vota servata debita proportione divisa reperiuntur, ita ut quo amplior esset numerus Capitularium, ex quorum gremio, seu corpore electiones faciendæ veniebant, eo major foret libertas electionum, eoque facilius apti, & idonei officiales deligi, & assumi valerent: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Expositio facti, & causæ, cur Congregatio prædicta præfatum decretum ediderit.

§.2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Re-

Decretum præfatæ Congregationis.

& Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster instantiam remisit, audita relatione P. Procuratoris Generalis, & attento suffragio Eminentissimi Corsini ejusdem Ordinis Oratoris apud S. Sedem Protectoris, referente Eminentissimo Belluga Ponente censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore rescribit, & decernit, ut inposterum in Capitulis Provincialibus Provinciæ Oratricis, juxta Constitutiones Provinciæ, ultra Definitorium, & Guardianos habeant Jus interveniendi, ac suffragium ferendi Custos, qui fuit in immediato Capitulo Generali, Præsidentes Conventuum S. Didaci Mexici, S. Barbaræ dela Puebla, S. Mariæ de Ocholaposco, Secretarius Provinciæ, qui aliquam Guardianiam exercuit, necnon Concionator Conventualis Mexici, dela Puebla, S. Francisci de Oaxaca, S. Francisci de Pachuca, S. Antonii Gueretatis, necnon Lector, qui in eo Capitulo complevit quindecim annos Lecturæ, sed pro ea vice tantum; Ita tamen, ut Provincia hanc numerum Vocalium sub prætextu cujuslibet facultatis augere non possit, & quoties novi Conventus in ea Provincia fundentur juxta numerum quo fundentur, supra relatis novis Vocalibus demantur suffragia, incipiendo a Præsidentibus Conventuum, & deinde a Prædicatoribus, servato inter ipsos Ordine inferioritatis. Romæ 30. Septembris 1729. F. Cardinalis Lercari Loco † Sigilli A. Archiepiscopus Pehen Secretarius.

Preces pro confirmatione

§.3. Cum autem, sicut prædicti Josephus, & Emmanuel Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent. Nos ipsos Josephum, & Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticiis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio relati Decreti.

Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno VI.

CCXCVI.

Confirmantur Decreta duo Capituli Generalis Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia super Moderatione Brevis Clementis XI. circa præmium conferendum Lectoribus, Linguæ Hebraicæ, & Controversiarum Familiæ Cismontanæ.

Dat. 19. Janu. 1730. Ann. 6.

De Confirmatione alterius Decreti ejusdem Capituli pro prærogativis vocalium Indiarum Occidentalium vide aliam hujus Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Josephus Maria ab Ebora expresse professus, ac Commissarius Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod in Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissime celebrato duo decreta super moderatione præmii conferendi Lectoribus Linguæ Hebraicæ, & Controversiarum familiæ Cismontanæ dicti Ordinis edita, ac subinde per Nos approbata fuerunt, tenoris, qui sequitur videlicet.

Decreta prædicta.

§.2. In nupero Capitulo Generali Mediolani celebrato die 4. Junii 1729. inter alia, quæ ibi pro Cismontana Familia statuta sunt, & deinde Romæ a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIII. confirmata inveniuntur duo Decreta sub numero 31., & 32. tenoris sequentis = Proposita ex facultate Sanctissimi Domini Nostri moderatione Brevis Clementis XI. super præmio conferendo Lectoribus linguæ Hebraicæ Definitorium Generale censuit si Sanctitatis Suæ placuerit, quod si hujusmodi Lectores jam acquisierint graduationem inter ex Definitores, connumerentur completo octavo anno inter ex Custodes. Si autem alia graduatione non gaudeant, solum inter Exdefinitores locum habeant. = Quantum ad Lectores controversiarum Difinitorium Generale censuit si Sanctissimo placuerit, quod si non fuerint Lectores Jubilati, legant per duodennium, eoque conpleto, gaudeant privilegio Lectorum Jubilatorum si vero fuerint Jubilati, legant per sexennium, & postea connumerentur inter Patres Provinciæ, seu inter Lectores Jubilatos de numero, quo ad præ-

præcedentiam dumtaxat sine Jure subrogandi

Preces pro confirmatione §.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat ipse Josephus Maria, quo præmissa firmius subsistant, & exactius serventur, opportune a Nobis provideri plurimum desideret. Nos eumdem Josephum Mariam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta jam per Nos approbata, ut præfertur, auctoritate nostra Apostolica tenore præsentium denuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint dicta auctoritate supplemus. (Confirmatio relator. Decretor.)

Clausulæ. §.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integos effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nocnon quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis §.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXCVII.

Dat. 25. Janu. 1730. Ann. 6. Confirmantur quædam literæ, sive Constitutiones Apostolicæ pro statu, & bono regimine Provinciæ Mexicanæ S. Didaci Strictioris regularis observantiæ Discalceatorum S. Francisci in Indiis Occidentalibus.

Prædictæ litteræ sunt Pauli V. Const. ed. 1618. Apr. 19. Urb. VIII. Const. ed. 1642. Sept. 22. Clem. X. Const. ed. 1674. Jun. 19., Clem. XI. Const. ed. 1702. Nov. 24. Et alia hujus Const. ed. 1730. Jan. 13. P. 6. confirmatum fuit quoddam Decretum Capituli Generalis pro augmento Vocalium Fratrum ejusdem Provinciæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Debitum Pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur, Nos admonet, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, ea quæ pro felici, prosperoque eorum statu, & Regimine a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris provide constituta esse noscuntur, ut firma, & illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter cum id a Nobis petitur roboremus.

§.1. Cum itaque, sicut dilecti Filii Josephus de Massa, & Emmanuel de Vicunna Fratres expresse professi, ac Procuratores Provinciæ Sancti Didaci Mexican in Indiis, sive nova Hispania Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Excalceatorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt plures literæ, sive Constitutiones Apostolicæ diversis temporibus pro salubri præfatorum Ordinis, & Provinciæ directione emanaverint, nempe binæ felicis recordationis Pauli V. die 19. Aprilis 1618., quarum initium est: *Alias a fel. rec. &c. & dudum a fel. rec. &c.* super erectione dictæ Provinciæ, ac respective privilegiis, & statutis Fratrum dicti Ordinis: altera Urbani VIII. die 22. Septembris 1642., incipien. *Alias pro felici &c.*, quibus ejusmodi privilegia confirmantur, & statuta declarantur, necnon aliæ Clementis X. die 19. Junii 1674., quæ incipiunt: *Nuper in Congregatione &c.*, ac reliqui Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum die 24. Novembris 1702., quarum pariter initium est: *Alias a fel. rec. &c.* circa quasdam super præcedentia, aliasque controversias editæ; Fratres ejusdem Provinciæ magnam difficultatem agnoscentes recurrendi ad hanc Sanctam Sedem, ubi aliqua in dicta Provincia quæstio, aut controversia incidit, aliave occurrit necessitas, propter nimiam Regni Mexican a Curia Romana distantiam, simulque exactiorem ejusmodi literarum, sive Constitutionum Apostolicarum observantiam enixe exoptantes, ad hoc etiam, ut in posterum tollatur quælibet occasio litium, ac perturbationis in dicta Provincia, quæ Regularem disciplinam evertere, mutuamque charitatem inter illius Fratres diminuere, ac fervorem spiritus restinguere sæpe solent, literas, seu Constitutiones præfatas Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri, summopere desiderent; Nobis propterea prædicti Josephus, & Emmanuel humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. (Facti expositio. Causæ præsentis Constitutionis.)

§.2. Nos igitur ipsos Josephum, & Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ

tæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem dicti Ordinis, necnon Venerabilis Fratris nostri Laurentii Episcopi Tusculan. ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Corsini nuncupati ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris suffragium desuper audierunt, & ad relationem dilecti Filii Nostri Ludovici pariter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardin. Belluga, & Moncada nuncupati ejusdemCardinalibus factam rem universam mature discusserunt consilio, memoratas literas, seu Constitutiones Pauli V. Urbani VIII. Clementis X., Clementis XI. Prædecessorum nostrorum, sicut præmittitur, emanatas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus.

Confirmatio prædictarum Literarum, seu Constitutionum Apostolicarum.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, illiusque Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & exprese derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXCVIII.

Dat.14.Febr. 1730. Ann.6.

Abrogatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis B. M. de Monte Carmelo; ac mandatur observatio Ordinationum aliorum Capitulorum Generalium, & Statutorum Provinciæ Castellæ circa Doctrinam Angelici pro d. Provincia.

De laudibus Doctrinæ SS. Augustini, & Doctoris Angelici D. Thomæ Aquinatis vide aliam hujus Const. ed. 1724. Nov.6. P.1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Franciscus Montiel de Fuentenobilla, & Julianus Berocal Fratres expresse professi, ac Expriores Provinciales Provinciæ CastellæOrdinis B. Mariæ de Monte Carmelo in Sacra Theologia Magistri, necnon Officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem in Regnis Hispaniarum Apostolica Auctoritate instituti Qualificatores, quod in Congregatione Definitorii Capituli Generalis ejusdem Ordinis novissime scilicet anno 1728. in Civitate nostra Ferrarien. celebrati, emanavit ad instantiam tunc existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ quoddam Decretum, quo declaratur, licitum fore Fratribus ipsius Provinciæ Castellæ sententiam sequi cujuslibet approbati Doctoris, præsertim vero qu. Joannis de Baccone dum viveret, Fratris expresse pariter professi Ordinis præfati, & alias prout in d. Decreto, cujus tenorem præsentibus pro expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Facti expositio.

Causæ abrogandi præfati Decreti.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat Decretum hujusmodi non solum adversetur generalibus, & communibus universi Ordinis prædicti Constitutionibus in favorem Doctrinæ Angelici Doctoris S. Thomæ Aquinatis dudum antea editis, tum in illius Capitulo Generali Anno 1593. in Civitate Cremonen. habito, in quo Cap. 10, n. 10. diserte injungitur Regentibus Studiorum ipsius Ordinis, ut Doctrinam, ac methodum ejusdem D. Thomæ tam in Philosophia, quam in Theologia profiteri debeant, tum in aliis Comitiis Generalibus dicti Ordinis in alma Urbe nostra anno 1704. peractis, ubi nova sanctione, cui Apostolicæ etiam confirmationis pondus accessit, iterum cautum fuit, quod Alumni memorati Ordinis eamdem D. Thomæ Doctrinam amplecterentur, verum etiam averteret, atque convelleret proprias, ac peculiares Constitutiones, & ordinationes præfatæ Provinciæ Castellæ, quibus anno 1595. tunc in humanis agens Joannes Stephanus de Chissola Prior Generalis dicti Ordinis in actu visitationis Provinciarum Hispaniarum ejusdem Ordinis non tam sua ordinaria, quam Apostolica auctoritate, & a fel. re. Clemente PP.VIII. Prædecessore nostro concessa Regentibus Studiorum ipsius Provinciæ Castellæ doctrinam, & methodum ejusmodi sectari expresse mandavit, ac insuper plane destrueret particulare d. Provinciæ Castellæ statutum in Capitulo Provinciali anno 1688. in Civitate Abulen. coacto non minus mature, quam solemniter desuper conditum, cum nimirum Fratres Provinciæ Castellæ præfatæ insimul congregati, secumque animo reputantes dissidia, & contentiones, quæ ex diversitate doctrinæ, ac varietate opinionum passim oriebantur, quo Religionis suæ honori, studiorumque ipsius Provinciæ Castellæ utilitati consultum foret, post rem diu, diligenterque discussam, & auditis circa unius doctrinæ præ alia delectum ejusdem Provinciæ in Sacra Theologia Magistris ad eum gradum in universitatibus Studiorum generalium Salmanticen., Complut., & Vallisoletan. promotis, Cathedras-

 que

que ibidem regentibus, unanimi omnium assensu, nemineque contradicente, aut reclamante, sed uno ore, ac corde decreverunt, ut omnes Lectores, & Magistri sive intra Collegia d. Provinciæ, sive extra in Universitatibus Studiorum generalium hujusmodi sub poena privationis lecturæ, aut Cathedræ irremissibiliter ipso facto incurrenda, non aliam, quam ipsius Angelici Præceptoris, & communis Magistri Divi Thomæ Doctrinam docerent, & defenderent. Hisque accedat, quod ampla illa, liberaque sentiendi, & opinandi facultas, quæ per enarratum Diffinitorii nuperi Capituli Generalis Decretum Alumni d. Provinciæ Castellæ tribuitur, plurima eidem Provinciæ damna afferret, multiplicesque inter illius Fratres turbas, ac dissensiones excitaret, & vel maxime studiosis, rectoque studiorum ipsorum Ordinis noxia, & perniciosa foret, quandoquidem exinde Alumni præfati ad desideria sua coacervare sibi Magistros, ac omni vento doctrinæ circumferri libere possent, sicque in varias obeuntes sententias invicem discreparent, atque non sine mutuæ Charitatis detrimento jugiter decertarent, facileque evenire posset, quod ipsi Studentes contrariam in S. Theologia, quam in Philosophia addiscenda apprehenderant opinionem edocerentur, quinimo in una, eademque scientia juxta diversam Magistrorum pro tempore edocentium doctrinam in varias quoque opiniones traherentur, Exponentes prædicti hæc, & alia non minora mala ex ejusmodi Decreto proventura considerantes, ut ejusdem Provinciæ Castellæ quieti, tranquillitati, ac decori ipsius Fratrum, & præcipue Studentium concordiæ, & progressui prospectum sit, sublato ejusmodi Decreto, unam, certamque ejusdem Angelici Doctoris, clarissimi Ecclesiæ Dei luminis constanti Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum testimonio, laudumque præconio tantopere commendatam Doctrinam in universa Provincia præfata constanter retineri, doceri, ac propugnari plurimum desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces pro dicta abrogatione.

§.3. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; supradictum Decretum Definitorii Generalis liberam facultatem Fratribus præfatæ Provinciæ Castellæ cujuslibet approbati Doctoris sententiam sequendi, sicut præmittitur, attribuens, auctoritate Apostolica tenore præsentium revocamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocato, nullo, & abolito, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuo haberi volumus, omnibusque, & singulis ipsius Provinciæ Castellæ Fratribus, Lectoribus, & Magistris nunc, & pro tempore existentibus Constitutiones generales Ordinis præfati, dictæque Provinciæ Castellæ Ordinationes, & Statuta, quibus prælaudatam Doctrinam D. Thomæ profiteri, amplecti, docere, & defendere jubentur, ut præfertur, deinceps perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcusse observari eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Abrogatio præfati Decreti.

§.4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, seu functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXCIX.

Reducitur Alternativa electionis Vicarii Generalis Congregationis Hispaniæ, & Indiarum Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini ad tres tantum Hispaniæ Provincias.

Dat. 14. Febr. 1730. Ann. 6.

Hac de re vide Alexandri VII. Const. ed. 1660. Februarii 23 P. 8.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EA, quæ pro felici personarum Regularium statu in Capitulis Generalibus interdum sancita, & auctoritate Apostolica comprobata fuerunt cum incommodum afferre, ac earumdem personarum tranquillitati obesse noscuntur nostri muneris est provide moderari, & immutare, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Procemium.

§.1. Dudum siquidem pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ, & Indiarum Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini fe. re. Alexandri PP. VII. Prædecessori nostro exposito, quod in ejusdem Congregationis Capitulo Generali in Oppido Civitate nuncupato de Calatajud in Aragonia novissime tunc celebrato determinatum fuerat pro majori quiete electionis Vicarii Generalis dictæ Congregationis, & ut unusquisque ad inserviendum Religioni magis animaretur, ipsi Alexandro Prædecessori supplicandum fore, ut concederet electionem Vicarii Generalis Congregationis hujusmodi, servata inter B. M. Virginis in Columna Aragoniæ, & S. Augustini Castellæ novæ, & veteris, necnon Sancti Thomæ de Villanova Bæticæ superioris, & inferioris, ac S. Nicolai Tolentinatis respective nuncupatas Insularum Philippinarum in Indiis Provincias Congregationis prædictæ alternativa, sicut in Congregatione Italiæ Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis observabatur; incipiendo a memorata Provincia Aragoniæ, fieri debere, itaut eveniente casu, quo Vocales Indiarum Capitulo pro tempore celebrando tempori adesse non

Olim d. Alternativa præscripta fuit per Decretum Capituli Generalis, quod etiam ab Alexandro VII. approbatum fuit, inter tres Hispaniæ Provincias, aliaque Insularũ Philippinarũ.

non valerent, tunc unus Fratrum Provinciæ subsequentis juxta ordinem supra expressum in Vicarium Generalem primodictæ Congregationis eligi deberet, idem Alexander Prædecessor, supplicationibus sibi per dictum Procuratorem Generalem nomine Fratrum Provinciarum prædictarum super hoc humiliter porrectis inclinatus, prænarratam Alternativam electionem Vicarii Generalis Congregationis hujusmodi tanquam Religiosorum tranquillitati, & bono regimini prædictarum Provinciarum proficuam, & consentaneam modo, & forma superius expressis, quatenus (ut asserebatur) in Capitulo Generali sic novissime celebrato legitime fuisset obtenta, auctoritate Apostolica approbavit, & confirmavit, ac juxta prædicti Capituli Decretum fieri, & observari mandavit, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 23. Februarii 1660. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis: gravia nempe incommoda ob nimiam locorum distantiã ex Indiis in Hispaniam.

§.2. Cum autem sicut dilecti filii tam modernus Vicarius Generalis, quam universi Fratres Difinitorii trium Provinciarum Hispaniæ dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, memorata Alternativa electio Vicarii Generalis executioni demandari nusquam potuerit, propterea quod supradictæ Provinciæ S. Nicolai Tolentinatis in Insulis Philippinis quatuor numero Fratres, seu vocales, quemadmodum per Constitutiones ejusdem Congregationis auctoritate prædicta confirmatas requiritur, ex Indiis in Hispaniam, ubi Capitulum Generale ipsius Congregationis celebrari consuevit trajicere nequeunt, tum ob nimiam locorum distantiam, tum quia eis non permittitur libera ex iisdem Indiis arbitrio suo discedendi facultas, quamobrem dilectus filius Josephus a solitudine assertus Procurator istius Provinciæ anno 1726. petierat Constitutionibus prædictis in hac parte per Nos derogari, ut scilicet attenta difficultate, quam dictæ Provinciæ Fratres, seu Vocales experiebantur ad interveniendum eidem Capitulo Generali numero quaternos per dictas Constitutiones præscripto, statueremus, quod si unus, aut duo, vel tres ex Fratribus, seu vocalibus ipsius Provinciæ Capitulo Generali interessent, is, seu alter eorum necessario eligi deberet in ejusmodi Vicarium generalem, sed audita per Nos ea super re dilecti filii nostri, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncii relatione, huic petitioni minime annuendum duximus: Et revera alternativa electio Vicarii Generalis quatenus ad effectum perduci vellet; multiplices turbas, aliaque gravia incommoda, quæ cum stabilita, & determinata fuit minus perpensa fuerunt, toti Congregationi, ac omnibus quatuor Provinciis præfatis allatura foret, nam ultra gravia dispendia, quæ dicta Provincia S. Nicolai Tolentinatis in Insulis Philippinis in quatuor ipsius Fratribus, seu Vocalibus ad Capitulum Generale hujusmodi mittendis, facere deberet, ac longæ Navigationis discrimina, quæ istis subeunda forent, Sacrarumque Missionum, quibus in illis Partibus pro conversione Infidelium ad Catholicæ Religionis veritatem assidue vacare tenentur detrimentum si Vicarium Generalem, qui foret de dicta Provincia ab humanis decedere, vel ægrotare contingeret, diu nimis ob locorum intervalla expectandum foret, antequam Vicarius Generalis in Defuncti, vel Ægroti locum subrogari posset, ac interim præfata Congregatio sine Capite, ac Superiore remaneret, ipsi Exponentes, quo his, aliisque diversis malis, & perturbationibus ex dicta Alternativa electione proventuris occurratur, simulque salubri, ac tranquillo ejusdem Congregationis regimini prospectum sit, ipsam electionem Vicarii Generalis in pristinum, ac eum in quo ante Decretum supradicti Capituli Generalis erat, statum scilicet inter tres Provincias Hispaniæ tantum reduci plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces pro reductione.

§.3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus inclinati, supradictam alternativam electionem Vicarii Generalis inter quatuor Provincias Aragoniæ, Castellæ, Bæticæ, & Insularum Philippinarum Congregationis prædictæ, sicut præmittitur, constitutam, expeditasque desuper Alexandri Prædecessoris literas præfatas, ad solas dictas tres Aragoniæ, Castellæ, & Bæticæ Provincias eadem auctoritate tenore præsentium reducimus, illamque deinceps inter easdem tres Provincias dumtaxat, prout ante Decretum, & literas ejusmodi servari, ac fieri statuimus, & ordinamus.

Reductio prædictæ Alternativæ ad tres tantum Hispaniæ provincias.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac d. Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictarum Ordinis, Congregationis, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

IN-

INDEX
RERUM NOTABILIUM,
Quæ in hoc Tomo continentur Alphabetico ordine digestus.

B

Con-

EXACTORES.

F

FABRIANUM.

FAMILIARES PONTIFICIS.

FERETRANA CIVITAS.

FESTA SANCTORUM.

FR. FIDELIS A SIGMARINGA.

S. FRANCISCUS SOLANUS.

FRATRES S. AUGUSTINI.

FRATRES CARMELITÆ.

FRATRES ORDINIS S. FRANCISCI.

FRATRES ORDINIS BEATÆ MARIÆ DE MERCEDE REDEMTIONIS CAPTIVORUM.

FRATRES ORDINIS S. JOANNIS DEI

G

H

I

S. JACOBI A MARCHIA.

IMMUNITAS.

INDULGENTIÆ.

JOBILÆUM.

MONA-

MONIA-

Pro

PRÆFECTUS PALATII APOSTOLICI.

PRÆMONSTRATENSES.

PRESBYTERI SÆCULARES CONGREGATIONIS MISSIONIS.

PRIVERNI CIVITAS.

PRI-

INDEX VERBORUM,

Quæ in hoc Indice Alphabetico continentur.

210

BULLA.
MAGNU.
ROMAN.

TOM.XII.
1726-1730

101

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm